

حكومهتی هه‌ریمی كوردستان - عێراق

وهزارهتی خوێندنی باڵاو توێژینه‌وهی زانستی

زانكۆی سلیمانێ

كۆلیژی زمان

پێچكه‌كانی گوتاری په‌خه‌ی شیعری له ئه‌ده‌بی كوردیدا (كرمانجی خواروو ۱۹۲۰ - ۱۹۷۰)

نامه‌یه‌كه

ئاسۆ عومه‌ر مسته‌فا

پێشكه‌شی كۆلیژی زمانی زانكۆی سلیمانێ كردوو، وه‌ك به‌شێك له
پیداوێستییه‌كانی به‌ده‌سته‌پێنانی پروانه‌ی دکتۆرا له ئه‌ده‌بی كوردیدا

سه‌رپه‌رشت:

پروفیسۆر: د. دلشاد عه‌لی محه‌مه‌د

ئەم نامەيە بە سەرپەرشتىي و چاودىرىي من بە ناونىشانى: رېچكەكانى
گوتارى رەخنەي شىعيرىي ئە ئەدەبىي كوردىدا (كرمانجى خواروو ۱۹۲۰ -
۱۹۷۰)، ئەلايەن خويندكار (ئاسۆ عومەر مستەفا) ئە زانكۆي سلېمانى نامادەكراوه و
بەشېكە ئە پىداويستىيەكانى بەدەستەينانى پلەي دكتورا ئە ئەدەبىي كوردىدا.

ناو: پ.د. د. شاد عەلى مەھمەد

رۆژ: ۲۰۱۹ / ۱۱ / ۱۷

بە پىي ئەو پىشنىازە ئەم نامەيە پىشكەش بە لىژنەي هەئسەنگاندن دەكەم.

ناو: پ.ى.د. كاروان عومەر قادر

سەرۆكى بەشى كوردىي

رۆژ: ۲۰۱۹ / /

ئىمە ئەندامانى ئىژنەى گىتوگۆ ئەم نامەيەمان بە ناونىشانى: رېچكەكانى
گوتارى رەخنەى شىعيرىى لە ئەدەبى كوردىدا (كرمانجى خواروو ۱۹۲۰ - ۱۹۷۰)
خويندەوه و لەگەڵ خويندكار (ناسۆ عومەر مستەفا) دا گىتوگۆمان لە بارەى ناوەرۆك و
لايەنەكانى ترى كرد و بىارماندا، كە شايانى ئەوهيه بە پلەى ()
بروانامەى دكتوراي لە ئەدەبى كوردىدا پيبدريت.

ناو: پ.ى.د. قومرى سهعيد عزيز

ئەندام

پۆڭ: ۲۰۱۹ / ۱۲ / ۲۶

ناو: پ.ى.د. سامان عىزهدين سهعدون

ئەندام

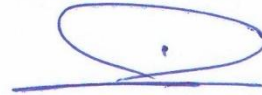
پۆڭ: ۲۰۱۹ / ۱۲ / ۲۶

ناو: پ.ى.د. د. ن. شاد عەلى محەمەد

ئەندام و سەرپەرشت

پۆڭ: ۲۰۱۹ / ۱۲ / ۲۶

ناو: پ.د.فازيل مهجيد مهحمود

سەرۆكى ئىژنە

پۆڭ: ۲۰۱۹ / ۱۲ / ۲۶

ناو: پ.ى.د. حەمەنورى عومەر كاكى

ئەندام

پۆڭ: ۲۰۱۹ / ۱۲ / ۲۶

ناو: پ.ى.د. سەرکەوت عومەر ئىبراھىم

ئەندام

پۆڭ: ۲۰۱۹ / ۱۲ / ۲۶

لە لايەن ئەنجومەنى كۆليجى زمانەوه پەسەندكرا.

ناو: پ.د.عەبدالقادر حەمە ئەمىن محەمەد

پاگرى كۆليجى زمان

پۆڭ: / /

پیشکشه شه:

به دوو ئه ستیره ی گه شی ئاسمانی ئه ده بی
کوردیی:

پ.د. مارف خه زنه دار

و

پ.د. عیزه دین مسته فا ره سول

سو پاسنامە

سو پاس و پېزانىم بۆ:

- مامۆستاي ئازيز و خۆشهويستم (پ.د. دلشاد عەلى محەمەد)، كە سەرپەرشتىي نامەكەي كردم و بە سەرنج و تىيىنييهكانى نامەكەيان دەولەمەند كرد.
- سەرۆكايەتى بەشى زمانى كوردى، بەتايبەتى بەرپىز (پ.ى.د. كاروان عومەر قادر)
- مامۆستا (رەفيق سالىح) و سەرجهم كارمەندانى بنكەي ژين.
- فەرمانبەرانى يەكەي خویندىن بالاي كۆليژی زمان / زانكۆي سلیماني
- بەرپىزان (د. نەوشىروان محەمەد ئەحمەد) و (م. كاروان جومعه رەحيم)
- فەرمانبەرانى كتيبخانەي گشتى سلیماني، كتيبخانەي گشتى چەمچەمال، كتيبخانەي ناوەندىي زانكۆي چەرموو و كتيبخانەي كۆليژی زمانى زانكۆي سلیماني.

ناوەرۆك

لاپەرە	ناونیشان
۱	پیشەکی
۵	بەشی یەكەم: پێچكەكانی گوتاری پەخنەى شیعیری لە ئەدەبی جیهانیدا
۶	تەوهرى یەكەم: پێچكەى گوتارى پەخنەى ئیستاتیکی
۶	۱-۱-۱ / ئیستاتیكا
۱۴	۱-۱-۲ / چەمكى جوانى
۲۱	۱-۱-۳ / میژووی ئیستاتیكا
۳۳	۱-۱-۴ / میژووی ئیستاتیكای ئەدەبی عەرەبی ئیسلامی
۴۵	تەوهرى دووهم: پێچكەى گوتارى پەخنەى واقعی
۴۵	۱-۲-۱ / چەمكى واقعی
۴۹	۱-۲-۲ / پێبازی ریالیزم
۵۷	۱-۲-۲-۱ / ریالیزمی فۆتۆگرافی
۵۸	۱-۲-۲-۲ / ریالیزمی پەخنەیی
۶۰	۱-۲-۲-۳ / ریالیزمی سۆشیالیستی
۶۴	۱-۲-۳ / میژووی واقعی
۷۳	بەشی دووهم: گوتاری پەخنەى ئیستاتیکی لە ئەدەبی كوردیدا
۷۴	تەوهرى یەكەم: پەهەندی زمانى شیعیری لە گوتاری پەخنەى شیعیریدا
۱۱۹	تەوهرى دووهم: پەهەندی ئاوازی شیعیری لە گوتاری پەخنەى شیعیریدا
۱۶۵	تەوهرى سێیەم: هونەرەكانى پەوانبێژی لە گوتاری پەخنەى شیعیریدا
۱۸۷	بەشی سێیەم: گوتاری پەخنەى واقعی لە ئەدەبی كوردیدا
۱۸۸	تەوهرى یەكەم: پەهەندی نەتەوویی لە گوتاری پەخنەى شیعیریدا
۲۱۵	تەوهرى دووهم: پەهەندی نۆنەتەوویی لە گوتاری پەخنەى شیعیریدا
۲۳۲	تەوهرى سێیەم: پەهەندی كۆمەلایەتی لە گوتاری پەخنەى شیعیریدا
۲۷۶	ئەنجامەكان
۲۷۹	سەرچاوەكان
۲۸۹	الملخص
۲۹۱	Abstract

پیشهکی

رہخنی ئەدەبی یەکیکە لە لایەنە سەرەکییەکانی ئەدەب و شارپێگە ی بەرەو پیشچوونی ئەدەبە، لە ئەدەبی کوردیدا رەخنی ئەدەبی گرنگی و رۆلی خۆی هەبوو لە بەرەو پیش بردنی ئەدەبی کوردی و بەگشتی ھۆیک بوو بۆ ھۆشیارکردنەوی شاعیران و نووسەران بە مەبەستی بەرەو پیشبردنی دەقەکانیان، لەبەرئەوێ شاعر کاریگەرترین ھونەری ئەدەبی بوو بەدریژایی میژوو، ھەربۆیە زۆرترین گوتارە رەخنەییەکانی سەرەتای دەسپیکردنی رەخنی کوردیش دەربارە ی شاعر و بنەما و تاییەتمەندی و رۆل و ئامانجی شاعر بوو.

ناونیشانێ توێژینەوہکە:

رێچکەکانی گوتاری رەخنی شاعیری لە ئەدەبی کوردیدا (کرمانجی خواروو ۱۹۲۰ - ۱۹۷۰)یە، ھەولەدات گوتارە رەخنەییەکانی ئەو ماوہیە بەپێی ناوەرۆکیان جیاکاتەو و پاشان بەوردی راقەیان بکات و تیشکیان بخاتەسەر و لییان بکۆلێتەوہ.

گرنگی توێژینەوہکە:

توێژینەوہکەمان گرنگی تاییەتی خۆی ھەیە ، چونکە گوتارە رەخنەییەکانی سەرەتای دەسپیکردنی رەخنی ئەدەبی کوردی دەخاتە بەر باس و لیکۆلینەوہ، ھەروہا یەکەمین توێژینەوہیە بەوردی و بەپێی دوو ریبازی گرنگی رەخنەیی کە بریتین لە (ریبازی ئیستاتیکی و ریبازی واقعی) گوتارە رەخنەییەکانی شاعر لە ماوہی دیاریکراو ھەلبسەنگینی و شیبکاتەوہ. ھەروہا گرنگی ئەو گوتارە رەخنەییانە و رۆلیان لە بەرەو پیشچوونی شاعر و رەخنی شاعیری دەخاتەر وو. ھەروہا دەبیئە سەرچاوەیەکی سەرەکی بۆ توێژەرانی دوا ی خۆی دەربارە ی رەخنی ئەدەبی کوردی، بەتاییەتی رەخنی شاعر.

ھۆی ھەلبژاردنی توێژینەوہکە:

ھۆی ھەلبژاردنی توێژینەوہکە گرنگی و ھەستیار ی گوتارە رەخنەییەکانی قوناغەکە یە، چونکە قوناغی یەکەمی رەخنی ئەدەبی پراکتیکی بناغە ی رەخنی ئەدەبیانە و بەبێ تیگەیشتن و توێژینەوہ لی، مەحالە بتوانین لە رەخنی ئەدەبی کوردی بەتاییەتی رەخنی شاعر تیگەین.

ئەو گىروگرفتانهى توئىزىنەوہکە چارەسەرى دەکات:

توئىزىنەوہکە کەلئىنكى گەورەى لەبوارى رەخنەى ئەدەبى كوردیدا پر کردووہتەوہ و دەبیتە سەرچاوەیەكى گرنگ بۆ ئەو توئىزىنەوانەى كە لە دواى خۆى لەبوارى رەخنەى ئەدەبى كوردیدا دەنوسرىن، چونكە ئەم قۇناغەى ئىمە توئىزىنەوہمان لەبارەوہ کردووہ دەستپىك و بناغەى رەخنەى ئەدەبى كوردیيە و بەبى تىگەيشتن لەم قۇناغە مەحالە بتوانریت لە قۇناغەکانى دواترى رەخنەى ئەدەبى كوردى تىگەين.

سنور و کەرەستەى توئىزىنەوہکە:

بەشىكى زۆرى ئەو گوتار و بۆچوونە رەخنەییانە دەگریتەوہ كە لەنیوان سالانى (۱۹۲۰ - ۱۹۷۰) لە رۆژنامە و گوڤار و كتیبە ئەدەبیەکاندا نووسراون، بەتایبەتى ئەو گوتارە رەخنەییانەى كە دەچنە خانەى رەخنەى پراكتیکییەوہ، واتە ئەو گوتارە رەخنەییانەى باسى شیعریان کردووہ، یاخود دەقیكى شیعرییان شیکردووہتەوہ و گفتوگوى بنەماکانیان کردووہ.

ریبازى توئىزىنەوہکە:

میتودى وەسفى شىكارىيە، بەپىى ئەم میتودە سەرەتا گوتارە رەخنەییەکانمان خستووہتەپروو، پاشان شىکردنەوہمان بۆ کردوون و بیروپای خۆمان دەربارەیان دەربریوہ.

ناوەرۆكى توئىزىنەوہکە:

توئىزىنەوہکەمان لە (۳) بەش پىکھاتووہ:

بەشى یەكەم: (پىچكەکانى گوتارى رەخنەى شیعرییە لە ئەدەبى جیھانیدا) لە دوو تەوہر پىکھاتووہ، تەوہرى یەكەمیان (پىچكەى گوتارى رەخنەى ئىستاتىكى) كە تىیدا باسى (ئىستاتىكا) كراوہ و پىناسە و بنەما و تايبەتمەندىيەکانى خراوہتەپروو. (چەمكى جوانى) پىناسەى كراوہ، ئەو بیروبوچوونانە خراوہتەپروو، كە دەربارەى جوانى گوتراون، ھەرۆھەا جوانى ئەدەبى و پىوہرەکانى جوانى لە دەقى ئەدەبىدا تىشكى خراوہتەسەر. (مىژووى ئىستاتىكا) مىژووى ئىستاتىكا ھەر لە ئەفلاتوونەوہ تا دەگاتە

سهردهمی نوئ خراونه ته پوو (میژووی ئیستاتیکی ئه ده بی عه ره بی ئیسلامی) باس له و میژووه کراوه، تیشک خراوه ته سهر بیروبوچوونی نووسه رانی عه ره ب ده باره ی جوانی و بنه ماکانی جوانی له شیعردا، له ته وه ری دووهمیشدا (پچکه ی گوتاری ره خنه ی واقعی) باسی (چه مکی واقعی) کراوه و ئه م چه مکه خراوه ته پوو، که مه به ست لی چیه و له ئه ده بدا چۆن به رجه سته ده کریت. (پیبازی پالیزم) باسی پیبازی پالیزم و چۆنیه تی سه ره له دانی و هوکاره کانی سه ره له دانی و تایبه تمه ندیه کانی کراوه، هه روه ها باسی پچکه کانی پالیزمی ره خنه یی و پالیزمی سو سیالیستی و پالیزمی فو تو گرافی کراوه. (میژووی واقعی) باسی ئه و نووسه رانه کراوه که باسی گرنگی به رجه سته کردنی واقعیان کردوو له ئه ده بدا و رۆلیان هه بووه له سه ره له دان و گه شه سه ندنی پیبازی پالیزمدا.

به شی دووهم: (پچکه ی گوتاری ره خنه ی ئیستاتیکی له ئه ده بی کوردیدا) له م به شه دا به پیی بنه ماکانی ره خنه ی ئیستاتیکی باس له گوتاره ره خنه ییه کان کراوه و له سی ته وه ر پیکه اتوو: ته وه ری یه که م (ره هه ندی زمانی شیعیری له گوتاری ره خنه ی شیعیردا) تو یژینه وه ی گوتاری ره خنه ی شیعیری کوردی له ره هه ندی زمانیه وه کراوه، چونکه لایه نی زمان له و ماوه یه ی ئیمه تو یژینه وه که مان تیندا ئه نجام داوه یه کیکه له بابه ته گه رم و گرنگه کانی ره خنه ی شیعیر، چونکه پاککردنه وه ی زمانی شیعیر له وشه ی بیگانه و به کارهینانی زمانی کوردی په تی و گرنگیدان به وشه و زاراوه ی ره سه نی کوردی له و بابه تانه ن که ره خنه گرانی کورد له و ماوه یه دا جه ختیان له سه ر کردوو ته وه و کردوو یانه ته پیوه ریگ بو ئیستاتیکی شیعیری کوردی. ته وه ری دووهم (ره هه ندی ئاوازی شیعیری له گوتاری ره خنه ی شیعیردا) موسیقا به تاییه تی کیش و سه روا وه ک بنه مایه کی سه ره کی له گوتاری ره خنه ی شیعیری کوردیدا باسکراوه، نووسه ران زۆر به وردی قسه یان له سه ر کیش و سه روا وه ک بنه مای سه ره کی پیکهینه ری موسیقای و شیعیر و به رجه سته کردنی ئیستاتیکا کردوو، چۆنیه تی به کارهینانی کیش و سه روا، پابه ندبوون یان پابه ندنه بوون یاخود چۆنیه تی به کارهینانی کیش و سه روا گفتوگویه کی زۆری له سه ر کراوه و له م ته وه ره دا به وردی خراوه ته به ر باس و تو یژینه وه. ته وه ری سییه م (هونه ره کانی ره وانپیزی له گوتاری ره خنه ی شیعیردا) له م ته وه ره شدا گفتوگوی ئه و گوتارانه ی ره خنه ی شیعیری کراوه، که له روانگه ی هونه ره کانی ره وانپیزییه وه له ده قی شیعیریان تو یژیه وه، ئه گه رچی نووسه ران که متر قسه یان له م

بارهیه وه کردووه، به لام له گه ل ئه وه شدا وهک بنه مایه کی پیکهینه ری وینه ی شیعری و ئیستاتیکا باس کراوه و له م ته وه رده دا خراونه ته بهر باس و توژیینه وه.

به شی سینیه م (رپچکه ی گوتاری ره خنه ی واقعی له ئه ده بی کوردیدا) له سی ته وه ر پیکهاتووه، ته وه ری یه که میان (ره هندی نه ته وه بی له گوتاری ره خنه ی شیعریدا) باس له و گوتاره ره خنه ییانه ده کات، که له گوشه نیگای واقعی نه ته وه بییه وه گفتوگوی شیعریان کردووه، چونکه له و ماوه یه دا زاترین دنگ له گوتاره ره خنه یییه کاندای دنگی (نه ته وه بی)یه. نووسهران ئه رک و په یامی نه ته وه بیان وهک بنه مای سه ره کی سه ره که وتنی دهق داده نا و ستایشی ئه و نووسهران یان کردووه که گرنگیان به م لایه نه داوه و به گوتاره ره خنه یییه کانیا ن هانی نووسهران یان ده دا بۆ به رجه سته کردنی گیانی نه ته وه بی له به ره مه کانیا ندا. ته وه ری دووه م (ره هندی نیونه ته وه بی له گوتاری ره خنه ی شیعریدا) توژیینه وه ی ئه و گوتاره ره خنه ییانه ده کات که له گوشه نیگای واقعی نیونه ته وه بییه وه گفتوگوی شیعریان کردووه. نووسهرانی کورد هه ولیان داوه خه باتی دژی داگیرکه ر، گرنگیان به کیشهی گهلانی دنیا به یه که وه به ستنه وه و گوتاره کانیا ن ته رخان کردووه به و شیعرا نه ی ئه م ئاراسته جیهانییه ی تیدا یه. له ته وه ری سینیه میشدا (ره هندی کومه لایه تی له گوتاری ره خنه ی شیعریدا) ئه و گوتاران ی ره خنه ی شیعریی شیده کاته وه، که له گوشه نیگای واقعی کومه لایه تییه وه له شیعریان روانیوه. نووسهرانی کورد له و ماوه یه دا هه ولیان داوه له گوتاره کانیا ندا ئا ور له لایه نی کومه لایه تی بده نه وه و له م گوشه نیگایه وه له شیعری شاعیران بکۆلنه وه، به مه به سته هوشیار کردنه وه ی خه لک و هاندانی شاعیران بۆ گرنگیدانی زیاتر به م لایه نه.

ئهنجامی توژیینه وه که: له کوتایی توژیینه وه که دا ئهنجامی توژیینه وه که به چند خالیک خراوه ته پروو.

به‌شی یه‌که‌م

پېچکه‌کانی گوتاری په‌خنه‌ی شیعریی له ئه‌ده‌بی
جیهانیدا

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: پېچکه‌ی گوتاری په‌خنه‌ی ئیستاتیکی

۱-۱-۱ / ئیستاتیکا

۱-۱-۲ / چه‌مکی جوانی

۱-۱-۳ / میژووی ئیستاتیکا

۱-۱-۴ / میژووی ئیستاتیکی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی ئیسلامی

ته‌وه‌ری دووه‌م: پېچکه‌ی گوتاری په‌خنه‌ی واقعی

۱-۲-۱ / چه‌مکی واقعی

۱-۲-۲ / ریپازی ریالیزم

۱-۲-۳ / میژووی واقعی

توهري يه كه م: پيچكهي گوتاري رهخهني ئيستاتيكي

۱-۱-۱ / ئيستاتيكا

ئيستاتيكا وهكو پيچكهي كه رهخهني ئهدهبي نوي له ئه وروپا سهري ههلاوه، ئه مهش پاش ئه وهی ئه وروپا به چه ند قوناغی گرنگی گورانکاری و پیشکه وتندا گوزه ری کرد و دوو قوناغی شارستانی و ژياری گه وری به ری کرد، که بریتین له قوناغه کانی پینسانس و پوئشنگه ری. ئه م دوو قوناغه بوونه هوئی ئه وهی زانست و شارستانییه ت له ئه وروپا گه شه یه کی به رچاو بکن و چه ندین ریازی فهلسه فی و زانستی و دهیان پيچكهي هونه ری و ئه ده بی و پوئشبییری و کومه لایه تی سه ره له بدن و ئيستاتيکاش وهكو ریازیکی فهلسه فی زاده ی ئه م پیشکه وتنه زانستی و پوئشبییرییه بوو. وشه ی ئيستاتيکا ((بو یه که مجار له سالی ۱۷۵۰ ی زاینیدا وهكو وته زایه کی فهلسه فی له کتیبیکی به م ناوه وه له سه ر دهستی ئه لکساندر بومگارتن به کارهینرا: له م کتیبه دا بومگارتن هه ولی داوه په یوه ندی نیوان هه لسه نگاندنی جوانی له لایه که وه و تیوری هونه ر له لایه کی دیکه وه ده سنیشان بکات. مه بهستی بومگارتن له م کتیبه دا ئه وه یه که رافه یه ک له هونه ر بکات که تیایدا هونه ر وه ک جوړیک له داهینانی مرویی نویندراوه که مه بهست و دواناکامی هه مان ئاراسته کردنی جوانییه))^۱ و ((ریژه یه کی له نیوان وشیاریی جوانیناسانه ی مرویی و درک پیکردنی هه سته کی ئه و له جوانی دانا))^۲ بومگارتن به م کاره ی بو یه که مجار به ردی بناغه ی زانستی ئيستاتيکای وهكو لقیکی فهلسه فه دانا، که کاریگه ری گه وری له سه ر سه رجه م بواره کانی ژیان و فکر و هونه ردا دانا و له و کاته وه ئيستاتيکا وهكو ریازیکی فهلسه فی و میتودیکی بنچینه یی رهخه نی جوانی له ئه ده ب و هونه ردا خوئی چه سپاند. ئه مهش به و واتایه نییه که پیش بومگارتن که س قسه ی له سه ر جوانی و بنه ماکانی و پیوه ره کانی له هونه رو ئه ده بدا نه کردییت، به لگو هه ر له سه رده می یوانه وه؛ به تایبه تی ئه فلاتون قسه کردن له سه ر جوانی و بنه ماکانی و پیوه ره کانی هه بووه و رهخه نی ئيستاتيکی وهكو پراکتیک له به ره مه کانی نووسه رانی یونان و رومان و ئه وروپا و میله تانی تریشدا هه بووه، به لام تیزامن و گفتوگو و لیکدانه وهی جوانی له چوارچیوه ی زانسته کانی تردا بووه و

^۱ - بهختیار سه جادی و محمه د مه محمودی، فرههنگی شیکارانه ی زاراوه ی ئه ده بی، ب، ۱، چ، ۱.

چاپخانه ی وهزاره تی په روه رده، هه ولیتر، ۲۰۰۴، ل ۱۶۱

^۲ - بابک ئه حمه دی، هه قیقه ت و جوانی، و: مه سهوود بابایی، چ، ۱، چاپخانه ی خانی، دهوک، ۲۰۰۸، ل ۲۹

به شیوهی که سهر به خو و له چوارچیوهی زانستیک یا خود ریباریکی سهر به خو دا نه بووه. کاره کانی (بومگارتن) له بواری ئیستاتیکادا بووه سهره تایهک بو ده رکه وتی زانستیکی تایبهت به جوانی، که زانایان و رهخنه گرانی دواي خو ی گرنگیه کی زوریان پیدا و کاری گوره یان له م بواره دا کرد و گه شه یان پیدا و به ره و پیشیان برد و کردیانه زانستیکی گرنگ له سهرجه م بواره کانی ژیان و به تایبه تیش له بواری هونه ر و ئه دهبدا.

ئیساتیکا له بواری هونه ر به گشتی و بواری ئه دهب به تایبه تی، جیگایه کی تایبه تی هه یه. گفتوگوی جوانی و بنه ماکانی و پیوه ر و پیکهاته کانی و تایبه تمه ندییه کانی و چۆنیتی دروستکردن و به رجه سته کردنی له کاری ئه دهبیدا پشکی گوره ی له به ره می نووسه ران و رهخنه گرانی ئه دهبدا به رده که وئ؛ به جوریک سهرجه م ریباره کانی رهخنه ی ئه دهبی بیرو را و پیوه ری تایبه تی خو یان هه یه بو جوانی هونه ری و پنیان وایه، که ده بیت شاعیران و نووسه ران جوانییه کان بو په یاموه رگران به رجه سته بکات، ته نانه ت به شیک له رهخنه گرانی ئه دهب بر وایان وایه ئامانجی ئه دهب ته نها و ته نها جوانییه و کاری شاعیران و نووسه ران ته نها خولقاندنی جوانییه، که لیکنده وه و شیکردنه وه و درخستنی ئه م جوانییه و بنه ماکانی و پیوه ره کانی و پروونکردنه وه ی بو په یاموه رگران کاری سهره کی رهخنه گری ئه دهبه، ئیستاتیکاش په کیکه له و ریبارانه ی له لیکنلینه وه رهخنه ییه نوئ و هاوچه رخنه کاندان هه ولی درخستنی بنه ما جوانییه کانی ده قی ئه دهبی ده دات و ((له مه رجه کانی جوانی، پیوانه کانی، تیوره کانی، له چیژی هونه ریدا، له بریاره کانی به ها په یوه سته کان به شوینه واره هونه رییه کانه وه ده کولیتته وه))^۱.

ئیساتیکا به شیوه کی بنه رته تی جهخت له سهر جوانی به گشتی و جوانی هونه ری به تایبه تی و ئه و تایبه تمه ندیانه ی ده بنه بنه مای جیاکردنه وه ی جوانی و ناشیرینی و ئه و چیژه ی جوانی ده یبه خشیت ده کاته وه، چونکه ((ئه و زانسته یه لیکنلینه وه له جوانی و چیژ و هونه ره جوانه کان ده کاته وه و تایبه تمه نده به پروونکردنه وه ی بیروکه ی جوانی وه کو نیشانه یه کی جیاکه ره وه ی کاره هونه رییه کان، هه روه ها ئه و بنه ما راست و دروستانه داده نئ که له پشت بریاره جوانییه کانه وه ن))^۲

۱ - جمیل صلیبا ، المعجم الفلسفی، ج ۱، دار الکتب اللبنانی، بیروت، ۱۹۷۸، ص ۴۰۸

۲ - محمد سعد حسان و خلود بدر غیث و معتمم عزمی الکراالییه، مقدمه فی علم الجمال، ط ۱، مکتبه المجتمع العربی للنشر، عمان، ۲۰۰۵، ص ۱۵

له فەرھەنگی فەلسەفی (لالاند)ی فەرھەنگی ئیستاتیکا بە دوو جۆر پێناسە کراوە ((ھەرشتیک بە جوانییەوێ گریڤرایبی و ھەرشتیک جوانی پێناسە بکا. زانستیک کە بابەتەکی داوھری و ھینانەگۆری بریاریک بی لەبارە ی جیاوازی نیوان جوان و دزیو))^۱ لەم دوو پێناسەیدا دیسان جەخت لەسەر لیکۆلینەوێ جوانی و ھەموو ئەو شتانە ی پەییوەستن بە جوانییەوێ کراوەتەو، کە ھەر بریاریک بتوانیت جوانی پوونبکاتەو و دەریبخت و جیای بکاتەو لە ناشیرینی ئەو ئیستاتیکایە.

ئیستاتیکییەکان برۆیان وایە ئامانجی سەرھکی ھونەرماند ئەفراندنی جوانییە و ((لەنیو دنیای ھونەر و ئەدەبدا ئیستاتیکا - جوانناسی - ئامانجیکی گەورە و پیرۆزە. ھەموو نووسەرێک بەدوای جوانیدا دەگەڕی و دەیدۆزیتەو و لێی ورد دەبیتەو. جوانی جیھانی دەرھوێ یان بە واتایەکی دیكە بەدوای جوانی و پیرۆزی وشە عودالە و لە ریکخستنی وشەکاندا جوانییەکی پتر و مەزنتەر وەدی دەکا، پەییوەندی نیوان دەنگەکان و کاری دەنگیک بەسەر دەنگیکی ترەو، ھەرھوھا چینی وشەکان لە پەخشانیکی جواندا، یان ئەوھتا ئیقاعیکی بە خورم و جوانی چیرۆکیکی دانسقە و سەرکەوتوو؛ ئەوانە ھەموو دەبنە ھۆی ئەوێ نووسەر بگەڕی بەدوای ئەو تام و چێژە ی لەم پەییوەندییە دەخولقی))^۲ کاری سەرھکی ئیستاتیکاش گەرانە بەدوای ئەم جوانییەدا، کە لە ھونەر و ئەدەبدا ھەییە و دەرخستنی رەگەزەکانی و تاییبەتمەندییەکانی و بنەماکانییەتی، چونکە ((رەگەزە ئیستاتیکییەکانی کاری ھونەری جوان مەبەستی ئامانجیکی دەرھکی نییە، بەلکو ئامانجەکە لەناو خودی خۆیدا شاردراووەتەو و دۆزینەوێ ئەم رەگەزانە بەھەر ریکگایەک بیت چێژیک دروست دەکات، کە ئەو چێژی ئیستاتیکی پوختە))^۳ بەم پێیە دۆزینەوێ رەگەزە ئیستاتیکییەکانی بەرھەمی ئەدەبی کاری رەخنەگرە و ئەمەش لەپێناو دۆزینەوێ جوانی و بەرجەستەکردنی چێژی ھونەرییە بۆ پەییاموەرگرا، بۆ ئەوێ بتوانن زیاتر چێژ لە بەرھەمە ھونەری و ئەدەبییەکان وەرگرن، ئەوھش کاریکی ئاسان نییە؛ بەتاییبەتی، کە ئیمە ناتوانین پێوھریکی یەکانگیر و پێوانەییەکی کونکریتی بۆ جوانی دابنێین؛ بەتاییبەتی لە ئەدەبدا، چونکە جوانی ئەدەبی جوانییەکی داھینراو و دەشیت پێشتر نمونە ی نەبووبیت، ھەربۆیە ((ئیستاتیکا نرخیکی زانستی نابیت ئەگەر لە تاقیکردنەوێھکی دیاریکراویدا ئامادە نەکریت، چونکە جوانی بەپێی ھیچ پێوانە و

۱ - بابەک ئەحمەدی، ھەقیقەت و جوانی، ل ۳۵

۲ - شیرزاد خەسەن(و)، لەستایشی ئەدەبدا، چ ۱، چاپخانە ی وەزارەتی پەرورەدە، ھەولێر، ۲۰۰۱، ل ۱۲۵

۳ - عزالدین اسماعیل، الاسس الجمالیة فی النقد العربی، ط ۳، دار الفکر العربی، ۱۹۷۴، ص ۱۱۸

دەستووریک نانسەریت، وە هیچ خاسیەت و رپۆرەسمیک نین که کاری هونەری بەگوێرەى ئەوان داھینریت، بەلکو ئەو دەستوور و یاسایانە خۆیان لە تاقیکردنەووەکە، واتا لە کارە هونەرییەکەدا بەدی هینراون وەردەگیرین^۱

ئێستاتیکا بەشیوەیەکی سەرەکی ((گرنگی بەلیکۆلینەو و رپوونکردنەووی چەمکی جوانی دەدات وەکو رپوخساریکی جیاکەرەووی کارە هونەرییەکان، ئەو سەرەتا دروست و ساغانە پێشنیاز دەکات که حوکم دانە ئێستاتیکییەکان پشتیان پێ دەبەستن. ئێستاتیکا خەریکی شیکردنەووی ئەو چەمک و چارەسەرکردنی ئەو گیروگرفتەنەووی که لەکاتی لێخوردبوونەووی بابەتە ئێستاتیکییەکاندا پەیدا دەبن و لەلایەن خۆیانەووە هەموو ئەو بابەتانە دەگرەن خۆیان که تاقیکردنەوویەکی ئێستاتیکیی دەدەن بە دەستەووە^۲ هەر ئەمەش وایکردووە هەندیک لیکۆلەری بواری ئێستاتیکا تەنھا جەخت لەسەر جوانی بکەنەووە؛ ((بەجۆریک پێیان وایە ئەگەر جوانییەکی تۆمارکراو هەبێت ئەوا تەنھا لە هونەر و ئەدەبدا و جوانی لە هونەردا کورتدەکەنەووە و جوانی شتەکانیش سەر بەخۆ نین لە تیگەیشتنی مەوقایەتی و ئەم تیگەیشتنە مەوقایەتیە لە واقەدا بابەتی ئێستاتیکایە و سەروشتیشە بەدریژایی رۆژگار ئەم تیگەیشتنە گۆراوە و کاری ئێستاتیکاش شوێنکەوتنی ئەم تیگەیشتنە و شیکردنەوویەتی ... بەمجۆرەش ئێستاتیکا دەبێتە زانستیکیی تیۆری که لە کێشەکانی جوانی دەکۆلێتەووە^۳

ئێستاتیکا گرنگییەکی زۆر بە تەکنیکی هونەری دەقی ئەدەبی دەدات و ئەم لایەنە یەکیکە لەو بنەمایانەى که لە لیکۆلینەووی ئێستاتیکیدا جەختی لەسەر دەکریتەووە و بە رینگایەکی سەرەکی دادەنیت بۆ ئەووی شاعیران و نووسەرەکان داھینانیکیی بەرزمان پێشکەش بکەن، چونکە ((تەکنیک دەبێتە هۆی ئەووی نووسەر بتوانی خۆی خۆی لە بابەتەکی جیاکاتەووە و دەبێتە هۆی ئەووش هەستەکان لە قالیبکی خۆییەووە بۆ قالیبکی بابەتی بگوازیتەووە و ئەدەب بکاتە داھینانیکیی هونەری نەک گوزارشتکردن لە خۆ^۴) و بەرجەستەکردنی خۆی ئەدی. لێرەووە بۆمان دەردەکەوێت که لیکۆلینەووی تەکنیک و بنەما هونەری و ئێستاتیکییەکانی دەقی ئەدەبی و ((ئاشکراکردنی

۱ - ئازاد عەبدولواھید کەریم ، تیۆری ئەدەب ، چ ۱، چاپخانەى ئاراپخا، کەرکوک، ۲۰۰۷، ل ۵۵-۵۶

۲ - کەمال میراودەلى، فەلسەفەى جوانی و هونەر ئێستاتیکا، چ ۲، خانەى چاپ و بلاوکردنەووی قانع،

سلیمانی، ۲۰۰۵، ل ۱۲

۳ - عزالدین اسماعیل، الاسس الجمالیة فى النقد العربی، ص ۲۸-۲۹

۴ - مجله الفكر المعاصر، ص ۲۵

تایبەتمەندییە جۆرییەکانی هونەری جوان و دیاریکردنی پەيوەندی نێوان هونەر و دیارده شارستانییهکانی وهک زانست و پیشەسازی و ڤهوشت و فەلسەفە و ئاینه؛ و ئیستاتیکا بەم تیگەیشتنه به تهواوی له لیکۆلینهوهی میژوویی هونەر جیادهبیتەوه، که گرنگی به گهوهەری ئەدەب نادات و بەلکو گرنگی به بهشویین یهکداهاتنی قوتابخانهکان و شیوهی گهشهکردنیان دەدات))^۱ ئەمەش ئیستاتیکا دەکاته یهکیک له سههرهکیتین و گرنگترین میتۆده ڤهخهیییه هاوچهرخهکان له شیکردنهوه و لیکدانهوهی دهقی ئەدەبیدا، چونکه دهرخستن و لیکدانهوه و شیکردنهوهی تهکنیک و بینای هونەری و بنهما جوانییهکانی دهقی ئەدەبی کاری ههموو ڤهخهگریکی هاوچهرخه.

ئیستاتیکییەکان ڤروایان وایه کاری ئەدەبی بهرههمیکی تهواو سههربهخۆیه له هۆکار و کاریگهرییه دهرهکییهکان و بهرهمی ئەدەبی تهنها گوزارشت له خودی خۆی دهکات و ئەمەش وادهکات کاری ئەدەبی بهها و گرنگی و قورسایي خۆی لهدهست نه‌دات، چونکه ((کاری ئەدەبی جگه لهوهی که ته‌نیا وینه‌یهکی خودی خۆیه‌تی هیچی تر نییه و ئەرکی ئەوهش نییه له دهرهوهی توانای خۆی شتیگمان ڤی ببه‌خشیت ئەویش ناتوانیت ئەوه بکات، ههروه‌ها به‌های کاری ئەدەبی بهو زانیاری یان ئەزموونانه دیاری ناکریت که ڤیمان ده‌به‌خشیت، به‌لکو بهو کاریگهرییه دیاری ده‌کریت که له ناخماندا دروستی ده‌کات))^۲ ئەمەش بهو واتایه نییه ئیستاتیکییەکان ڤروایان بهوه نه‌بیت، که ژیان و سروشت و کاره‌سات و ڤووداوه خۆش و ناخۆشه‌کان کاریگه‌رییان به‌سه‌ر ئەدەبه‌وه نه‌بیت؛ به‌ڤیچه‌وانه‌وه ((گومانیان له‌وه نییه که ژیان ئەو بناغه‌یه‌یه که کاری ئەدەبی گه‌شه‌ی لیوه ده‌کات، به‌لام توخمه‌کانی ژیان وه‌کو خۆیان نامیننه‌وه و پاش ڤرۆسه‌ی ئەفراندنی هونەری ده‌گۆرین بو شنگه‌لیک که له سروشتی خۆیدا جیاوازه له‌وهی که له ژياندا ڤی ئاشناین و ئەو ئەزموونانه‌ی ده‌بنه هۆی ئەفراندنی کاری هونەری له ناوخۆی خۆیدا جیاوازه له‌وهی که له دهره‌وه‌یدا هه‌یه))^۳ ئەو دیمەن و دیارده و ڤووداوانه‌ی له‌ناو ده‌قی ئەدەبیدا ده‌یانبینین جیاوازن له هه‌مان ئەو دیمەن و دیارده و ڤووداوانه که له ژياندا ده‌یانبینین و هه‌ستیکی جیاوازیشمان ڤی ده‌به‌خشن که جیاوازه له‌وه هه‌سته‌ی له ژيانی واقعیدا ڤیمانی ده‌به‌خشن و کاریگه‌رییه‌کی زیاتریشیان له‌سه‌ر

۱ - عزالدین اسماعیل، الاسس الجمالیة فی النقد العربی، ص ۱۰۹

۲ - عصام محمد الشنطی، الجمالیة و الواقعیة فی نقدنا الأدبی الحدیث، ط ۱، المؤسسة العربیة للدراسات و النشر، بیروت، ۱۹۷۹، ص ۲۹

۳ - سه‌رچاوه‌ی ڤیشوو، ل ۲۹-۳۰

دل و دەر وونی پەياموهرگر هەيه؛ وەك لەوەی لە واقعی ژياندا هەيه و ئەمەش لەبەر ئەوەی ((شيعر ژيان و پوحي گشتی خۆی هەيه و لە دەر وەوی خۆیەو بۆی نەهاتوو و نمونەي شيعر وەكو پووەك وایە، خۆراکی شتگەلیكە، بەلام تايبەتمەندی رووەك ناکریت بدريتە پال بارودوخی ئەو زەووییەي تیندا ژیاو))^۱ ئەدەبیش ئەگەرچی لە بارودوخی و سەردەمیکدا سەرھەلەدات و کۆمەلێك ھۆکاری سیاسی و ئابووری و کۆمەلایەتی و دەر وونی دەبنە ھۆی دروست بوونی، بەلام ئیستاتیکییەکان برۆیان وایە ئەم ئەدەبە نابیتە رەنگدانەو و ئاوینەي راستەوخۆی ئەو بارودوخی، بەلکو بەرھەمیکە کە دەشی گوزارشتکردن بیت لەو واقعە، بەلام لە گوشەنیگا و جیھانییەي خۆیەو، بەجۆرێك دەبیتە جیھانییەي سەر بەخۆ و بەگشتی گوزارشت لەخۆی دەکات و ((کاری ئەدەبی بونیکی دیاریکراوی خۆی هەيه و ژيانی تايبەتی خۆی هەيه... بەبێ ئەوەی پەيوەندی بەھیچ شتیکی دەور و بەر و دەر وەوی خۆیەو هەبیت. کاری ئەدەبی لەسەر بێر یان واتا یان چەند وینە و زاراویەك، ئەزموونیک یان کۆمەلە ئەزموونیک نەوەستاو، بەلکو کاری ئەدەبی وروژاندنی هەستگەلیکی دیاریکراو لەپراگی شیۆیەکی دیاریکراو دەیت کە سەر جەم توخمەکانی تیندا ریکخراو))^۲ تەنانەت دەقی ئەدەبی بەشیۆیەکی راستەوخۆ گوزارشت لە خودی نووسەر و بیروبۆچوونەکانیشی ناکات و ناتوانین لەناو دەقی بالادا شاعیران و نووسەران یان سیبەریان بەدی بکەین، چونکە دەقی ئەدەبی بالاً نمونەي خۆیەتی و گوزارشت لە خودی خۆی دەکات و ((ئیمە کاتیک شيعرێك یان چیرۆکیك دەخوینینەو هەموو شتیکی دەر وەوی دەقەکە لەبیر دەکەین، تەنانەت ئەو شاعیر یان نووسەرەي کە دەقەکەیشی نووسیو، ئەمەش ئەو رۆندەکاتەو ئیمە کاتیک کارە ئەدەبییە گەرەکان دەخوینینەو هەموو ھۆشمان داگیر دەکات و دەبیتە بوونەوەرێکی تاقانەي راستەقینە و ھاوشانی ئەمەش هەموو راستییەکانی تر لەناویدا دەپوکیتەو تەنانەت راستی دانەرەکەیشی))^۳ لێرەو ئەو راستییەمان بۆ دەر دەکەوێت کە لە دەقی ئەدەبیدا تەنھا ئەو بنەما ھونەری و تەکنیکە جوان و ئەو چیژ و بەھا و هەستە ئیستاتیکییەي بە خوینەری دەبەخشیت گرنە.

ئیستاتیکییەکان برۆیان وایە قسەکردن لەسەر بارودوخی و ژینگە و ئەو سەردەمەي دەقەکەي تیندا هاتوو تە بەرھەم یاخود توێژینەو لە بارودوخی ژيان و

۱ - د. مصطفى ناصف، دراسة الأدب العربي، دار القومية للطباعة و النشر، القاهرة، ص ۱۸۸

۲ - عصام محمد الشنطي، الجمالية و الواقعية في نقدنا الأدبي الحديث، ص ۳۰

۳ - سەرچاوەي پيشوو، ل ۲۱

دەروون و كەسئىتى ئەدىب، خۆدزىنەۋەيە لە كارە سەرەككىيەكەمان، كە توۋىژىنەۋەيە دەقەكەيە و لە كۆتاشدا شتىكى ئەوتۇمان پىنابەخشىت كە لە خزمەتى لىكۆلىنەۋەكەماندا بىت، چونكە ئەدەب گوزارشت نىيە لە بارودۇخ و كەسئىتى ئەدىب و ئەو واقەئە تىيدا ژياۋە، بەلكو دەقى ئەدەبى داھىنانىكى ھونەرىيە و دەربىرى ھەستى مرقاھەتتەيە كە ئەدىب لە دەقەكەيدا بەرجەستەي دەكات، لەبەرئەۋەي ((ئەدەب ھەستە و داھىنانى ئەدەبى دەبىت ئەم ھەستە لە خۇدبىيەتەۋە بگوزايتەۋە بۇ بابەتتەيۋون، چونكە شىعر ۋەكو وىنە وايە پىۋىست ناكات شىۋەي وىنەكەش و لىكدانەۋ دەروونىيەكانى بىنين، بەلكو ھەستىكى ديارىكراۋ؛ كاريگەرى لە دەروون دەكات كە ھونەرمەند دەيەۋىت بىورۋىنەت))^۱ ھەموو ئەمانەش گەۋاھىدەرى ئەو راستىيەن، كە ھەندىك دەقى ئەدەبى خاۋەن بونىدايىكى سەربەخۇن و بونەۋەرىكى تايبەتن و شوينكەۋتوۋى كۆمەلگا و بارودۇخ و ژىنگە و تەنانەت شوينكەۋتوۋى خۇدى نوسەرەكانىشيان نين.

ئىستاتىكىيەكان تەنھا جەخت لەسەر جوانى كارى ئەدەبى دەكەنەۋە و برۋايان وايە دەبىت چەقى لىكۆلىنەۋەي رەخنەيى ئىستاتىكى تەنھا كارى ئەدەبى بىت و ھەر بەمجۆرەش دەتوانىن لىكۆلىنەۋەيەكى ئەدەبى و رەخنەيەكى ئىستاتىكى دروست و كاريگەر پىشكەش بكەين، چونكە ئەو جوانىيە ھونەرمەند دەخولقنىت پىۋىستى بە كەسانى شارەزا و خويندەۋار و رەخنەگى بە ئەزمون و بە توانا ھەيە بۇ ئەۋەي بە تەۋاۋى ئەم جوانىيە ھونەرىيە بۇ پەياموەرگران ئاشكرا بكات بۇ ئەۋەي چىژى لى ۋەربگرىت، ناسىنەۋەي جوانى ھونەرى پىۋىستى بە ئەزمون و شارەزايى ھەيە و مرقۇف تا ئاستى رۆشنىبىرى زياتر بىت باشتر ھەست بە ئىستاتىكاي دەقى ئەدەبى دەكات و باشتر دەتوانىت لى تىبگات و چىژى لى ۋەربگرىت، ((لەبەرئەۋەي خوينەر كاتىك دەقىكى ئەدەبى دەخوينىتەۋە، بەپىي ئەزمون و رۆشنىبىرىيەكەي خۇي سەرلەنۋى دايدەرىژىتەۋە، ھەربۇيە خوينەر دەتوانىت سىمبۇل و ھىمىيە جوانى لە ئەزمونىكى ئەدەبىدا بدۆزىتەۋە، ئەۋەي ۋادەكات كاريكى ئەدەبى سەرکەۋتوۋ بىت ئەۋەيە بتوانىت كاريگەرى بخاتە سەر خوينەر كە ئەمەش بە ئىستىتىكاۋە پەيۋەست دەبىتەۋە بە كاردانەۋەيەكى ئىستىتىكى ناۋى دەبرىت، كە ئەۋىش لە ئەفراندنى خوينەرە،

^۱ - عصام محمد الشنطى، الجمالية و الواقعية فى نقدنا الأدبى الحديث، ص ۲۳-۲۴

رهنگاندهوی ئەزموونی تایبەتی خوینەریشە لەگەڵ دەق و تیکستیکا نەک بەزۆر و
سەپاندن))^۱

خوینەری ئاسایی زۆرجار پێویستی بە شارەزایی و کارامەیی رەخنەگر هەیه بۆ
ئەوهی بتوانیت لە دەقه ئەدەببیهکان تیگات و چیژیان لی وەرگریت و درک بە لایەنه
ئێستاتیکبیهکانی ناو دەقه ئەدەببیهکان بکات، چونکه ئەرکی رەخنەگر شیکردنهوه و
(خستنه‌پووی بنه‌ما هونه‌رییه‌کانی دەقه ئەدەببیه‌کانه، که‌وا به‌پێی رەگه‌زه‌کانی ئەدەب
جیاوازی ده‌که‌وێته‌ نێوانیان‌ه‌وه. لێ‌رده‌دا ئەرکی رەخنەگر زیاتر شیکردنه‌وه‌ی بینای
هونه‌ری دەقه ئەدەببیه‌کانه له‌ پووی ناوه‌رۆک و شیوه‌وه و له‌م بواره‌دا سوودی رەخنه
دوو لایه‌نه، چونکه نووسه‌ری دەق به‌ ئەرکی پیکه‌وه‌نانی بنه‌ما هونه‌رییه‌کانی دەقه‌که‌ی
وه‌ک ده‌قساز هه‌له‌ده‌ستی، هه‌روه‌ها سوودی بۆ خوینەری ئاسایی ده‌قیشه‌ که‌وا به‌دوای
خۆشی دەق ده‌گه‌رێت و له‌رێی شیکردنه‌وه‌ی رەخنه‌بیه‌وه‌ ئەو چیژە‌ی ده‌ست
ده‌که‌وی))^۲

رەخنەگری ئێستاتیکیش بۆ ئەوهی بتوانیت باشتر خزمەت بە خوینەری ئاسایی
دەق بکات، پێویستە لە کاری رەخنەیی و گەران بەدوای بنه‌ما ئێستاتیکبیه‌کانی ده‌قی
ئەدەببیدا پشت بە میتۆدیکی رەخنەیی بیه‌ستیت که‌ له‌گەڵ بنه‌ماکانی به‌ره‌مه
ئەدەببیه‌که‌دا بگونجیت، چونکه ((پیکه‌اته‌ی بونیادی زمانه‌وانی و فیله‌ ئێستاتیکبیه‌کانی
هه‌ندی دەق، به‌ئاسانی خۆیان ناده‌ن به‌ده‌ست زه‌ین و زه‌وقی په‌یامگره‌وه‌... ئەم جووره
تیکستانه‌ دوای توێژینه‌وه‌یه‌کی وردی بابه‌تیانه‌ و به‌ که‌لک وەرگرتن له‌ میکانیزمای
میتۆدیکی، یان چه‌ند میتۆدیکی رەخنەیی، ده‌شی هه‌ندی ئەدگاری هونه‌ریانه‌ی
ده‌رکه‌وێت و لێ‌ره‌شه‌وه‌ په‌یاموهرگر بورووزینیت. هه‌لبه‌ت میتۆدیکی ته‌باو گونجاو بیت
له‌گەڵ ئەزموونی ئەدەبی ده‌قه‌که‌، چ له‌ پووی ئێستاتیکي و چ له‌ پووی بنه‌مای
بابه‌تییه‌وه‌))^۳

بەم پێیه‌ ده‌توانین بڵین ئێستاتیکا زانستیکه‌ له‌ جوانی به‌گشتی و جوانی هونه‌ری
به‌تایبه‌تی ده‌کۆلێته‌وه‌. ئێستاتیکا به‌دوای جوانیدا ده‌گه‌رێت له‌ سروشت و هونه‌ر و

۱ - ته‌ها ئەحمه‌د ره‌سول، ئێستاتیکا و فەلسەفە‌ی هونه‌ر، گ. رامان، ژ ۱۷۹، هه‌ولێر، ۲۰۱۲، ل ۹۳

۲ - عادل گه‌رمیانی، چه‌ند واتایه‌کی رەخنەیی، گ. کاروان، ژ ۲۲۶، ل ۸-۹

۳ - فوئاد ره‌شید، چیژ و به‌های ده‌قی شیعری له‌نێوان په‌یامگر و خویندنه‌وه‌دا، گ. رامان، ژ ۱۱۳،

هه‌ولێر، ۲۰۰۶، ل ۷۱

ئەدەبدا و ھەولئ شىكردنەوھ و لىكۆلئىنەوھى دەدات و ئەو ھۆكارانە پووندەكاتەوھ و ئەو رەگەز و بنەما و تايبەتمەندىيانە شىدەكاتەوھ، كە جوانىيەكەيان بەرجەستەكردووه. ئەم زانستە جوانى لە ناشىرىنى جيا دەكاتەوھ، چىژى جوانى و ھەستى جوانىناسانەى مروّف لە سەردەمەكان و كۆمەلگە جياوازەكاندا و گەشەكردنىان دەخاتەپوو. ئىستاتىكا خزمەتتىكى زۆرى ھونەر و ئەدەبى كردووه و پۆلى لە گەشەكردن و بەرەو پىشبردنىاندا ھەبووه و بەردەوام پەخنى بەپى بنەماجوانىيەكان لە دەقە ئەدەبى و ھونەرىيەكان گرتووه و ئەو دەقانى خاوەن تايبەتمەندى جوانى و بەرزى و نەمرىن، لە دەقە ئاست نزمەكان جياكردووهتەوھ و ئەمەش ھانى نووسەران و ئەدىبانى داوھ بەرھەمەكانىان بەرەو ئاستى بالا بېن و پەياموھرگرنىش باشتر جوانى دەقەكان بىنن و زياتر چىژىان لئ وەربگرن.

۱-۱-۲/ چەمكى جوانى

جوانى چەمكىى بالاىە، مروّف ھەر لەبەرايىەكانى ژيارىيەوھ ھەستى بە جوانى كردووه و گرنكى پىداوھ و ھەولئ داوھ لە خودى خۆى و ژيان و دەورووبەرىدا بەرجەستەى بكات، ھەستى جوانىناسىش لائ مروّف واىكردووه، كە ھەردەم بەدوائى جوانىدا بگەرئ و چىژى لئوھربگرئ. ئەمەش لەبەرئەوھى ((جوانى بە شئوھىەكى گشتى يەكەمىن شتە كە ئەقلى رەھا دركى پىدەكات، بەپى پرەنسىپەكان شەكلىكى راستەوخۆىە، مادامىكى ناوھروكى ھەموو شەكلەكان كە رەھايان تىدا درك پىدەكرئ يەك بئ، كەواتە مانائى ئەوھىە كە ھەرخۆيان رەھان، ئەم راستەوخۆىيە دەبى بە ھەمان ئەو وئىنەىە بلكىنرئ كە رەھائى تىدا درك پئ دەكەين، ھەر بۆىەش رەھائى دەبى يەكەمجار لەژئ ماسكىكى راستەوخۆدا جىلوھ بدات _ مەبەست ماسكى بابەتە دەركىيەكانە _ جا برىقەدانەوھى رەھائى تىشكەكانى لە رىگائى ماسكى جىھانى ھەستىدا ھەر خۆى جوانىيە))^۱

جوانى سىفەتتىكى بەرزە و بدرىتە پال ھەر شتىك بەھاكەى زياتر دەبئ و لەلاى مروّف زياتر وىستراو دەبئ، ھەر ئەمەش واىكردووه گفتوگۆ و لىكۆلئىنەوھى جوانى ھەر لە كۆنەوھ تا دەگاتە ئىستا بئتە جئى باسوخواسى فەلسەفە. فەيلەسوفان و زانايان

^۱ - كەرىم دەشتى، ئەدەب و فەلسەفە، چاپخانەى شفقان، سلئمانى، ۲۰۰۴، ل ۴۸

و پەرخنەگران بە شەیکی بەرھەمەکانیان بۆ گفتوگۆکردنی جوانی، پوونکردنەوہی بنەماکانی، کاریگەراییەکانی تەرخان بکەن. ھەندیک فەیلەسوف و لیکۆلەر برۆیان وایە چەمکی جوانی چەمکیکی رێژەییە و بەپێی مەرۆف و بارودۆخ و ژینگە و کولتور و سەردەمەکان دەگۆرێت، دەشیت ئەو شتە ی لای یەکیک جوانە لای یەکیکی تر ناشیرین بیت، یاخود ئەو شتە ی لای یەکیک لای سەردەمەکاندا جوان بوو مەرچ نییە لای سەردەمیکی تریشدا بەھەمان شیوہ جوان بیت، ھەمیشە کولتورە جیاوازەکان کاریگەرییان لەسەر جوانییینی ھەبوو و ھەر کولتوریک کۆمەلە پێوہریکی بۆ جوانی ھەبە و جیاوازە لە کولتورەکانی تر، بارودۆخی دەروونی مەرۆقیش کاریگەری لەسەر بە جوانی بینی شتەکان ھەبە، چونکە ((جوانی دیاردەبەھە چەمک و واتایەکی دیار و سنوورداری نییە و ناتوانین نمونەبەھەکی تاییبەتی، یان وینەبەھەکی سەربەخۆی بۆ دەستنیشان بکەین و بلین: ھەر شتیک، یان کرداریک، یان خورپەوشتیک جینی لەناو قالب و چوارچێوہی ئەو نمونەبەھەدا ببیتەوہ پێی بلین جوان و ئەگەر جیشی نەبووہوہ ئەوہ بە ناشیرین و ئافرەجای بەدەیتە قەلەم، بەلکو جوانی زادە ی جۆرە ھەست و سۆزیک تاییبەتی ئادەمیزادە و ئەو سۆزەش لە کەسێکەوہ بۆ کەسێکی تر دەگۆرێ))^۱.

ھەر ئەمەش وایکردووہ فەیلەسوفان و پەرخنەگران و نووسەرەکان ھەریەکەیان لە گۆشەنیگای خۆبەھەوہ ھەولبەدات پیناسە ی جوانی و گفتوگۆی جوانی بکات و بنەماو تاییبەتمەندی و ھۆکارەکانی دروست بوونی و جۆر و شیوہەکانی پوونبکاتەوہ، چونکە جوانی ((بوونیک رەھای ھەبە و مەرۆقەکان بەپێی پیشکەوتنیان ھەستی پێ دەکەن، تا ئاستی مەعریفییان بەرزتر بیتەوہ؛ زیاتر ھەست بەو جوانییە دەکەن، بەلام لەراستیدا ھەرگیز ناتوانین گرنگی تاییبەتی دەروونی و فیکری ھەر مەرۆقیک لە ھەستکردنی بە جوانی فەرماوش بکەین، چونکە ئەگەر تەنیا بارودۆخ و ژینگە ی مەرۆقەکان لەبەرچاو بگرین، ئەوا _ بۆ نمونە _ ئەگەر دوو مەرۆف لە یەک ئاستی مەعریفیدا بن دەبواہ پێوہرەکانیشیان بۆ جوانی وەک یەک بوونایە، بەلام ھەرچەندە نزیکییەکی زۆریش لە نێوانیاندا ھەبیت، ناتوانین بلین تەواو وەک یەکن))^۲

ھەندیک فەیلەسوف و بیرمەندی تر جەخت لەسەر ئەوہ دەکەنەوہ، کە جوانی سیفەتیکە لە پیکھاتە ی ئەو شتانە ی؛ کە بە جوانیان دەبینین و ھەر ئەمەش وادەکات

۱ - کەریم شارەزا، جوانی لە ھونەر و ئەدەبدا، گۆقاری پامان، ژ ۱۳۲، ۲۰۰۸، ل ۱۴۸

۲ - جەبار ئەحمەد حسین، ئیستاتیکی دەقی شیعری کوردی کوردستانی عیراق (۱۹۵۰ - ۱۹۷۰)، چ ۱، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلیمانی، ۲۰۰۸، ل ۳۳

شته‌کان به جوان دابنئین و بروایان وایه جوانی ((خۆشی و رازیوون له دهرووندا دروست دهکات، جوانی له و سیفه‌تانه‌یه که په‌یوه‌سته به رازیوون و میهره‌بانیه‌وه و یه‌کیکه له و سی چه‌مکه‌ی که بریاره‌کانی به‌هایان ده‌دریته پال، که مه‌به‌ست جوانی و هه‌ق و خیره))^۱. جوړج سانتیاننا پئی وایه جوانی به‌شیکه یاخود سیفه‌تیکه له خودی شته‌که‌دا و له پیناسه‌ی جوانیدا جه‌خت له‌سه‌ر لایه‌نی ئیجایی و ئه‌و چیژه ده‌کاته‌وه، که جوانی به مروّقی ده‌به‌خشیت و ده‌لی: ((جوانی به‌هایه‌کی ئیجاییه، له‌خودی شته‌که‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه، که بوونیکه‌ی بابه‌تیمان به‌به‌ریدا کردووه، یاخود جوانی ئه‌و چیژه‌یه وای داده‌نئین، که سیفه‌تیکه له خودی شته‌که‌دا))^۲ به‌م پئییه جوانی به‌شیکه دانه‌براره له و شته‌ی؛ که به جوانی داده‌نئین، مروّقه‌کان هه‌رچه‌نده جیاوازن له بریاردانی جوانی ئه‌وا هه‌ر ئه‌و جوانیه‌ی ده‌بینن، که له شته‌که‌دا هه‌یه و به‌ریژه‌ی جیاواز پئیان جوان ده‌بیت.

لیره‌دا ده‌توانین بلئین جوانی ده‌شیت هه‌م سیفه‌تیک بیت له خودی شته‌که و له‌هه‌مان کاتدا چه‌مکیکی ریژه‌یش بیت، که مروّف رۆلی هه‌بیت له به‌جوان بینینی شته‌کاندا، چونکه ((جوانی چه‌مکیکی بابه‌تی نییه و دابرابیت له خودی مروّف، چونکه ئه‌گه‌ر وابوایه ئه‌و کاته به دریژایی میژوو شته جوانه‌کان به جوانی ده‌مانه‌وه و شته دزیوه‌کانیش به دزیوی ده‌مانه‌وه و گۆرانیان به‌سه‌ردا نه‌ده‌هات، هه‌روه‌ها به‌شیوه‌یه‌کی گشتیش خودی نییه، چونکه ئه‌گه‌ر وابوایه هه‌موو که‌سیک ئه‌مه‌ی ده‌کرد به به‌لگه بو جوان یاخود به دزیو دانانی شته‌کان و ئه‌و کاته هه‌یچ واتایه‌ک بو ئه‌و چیژه په‌روه‌رده‌کراوه نه‌ده‌مایه‌وه که وامان لیده‌کات جوانی ببینن))^۳

هونه‌رمه‌ندان و ئه‌دیبان به دریژایی میژووی مروّقایه‌تی به‌رده‌وام هه‌ولیان داوه له کاره‌کانیاندا گرنگیه‌کی زور به جوانی بدن و هه‌ولی به‌رجه‌سته‌کردن و ئه‌فراندنی جوانی بدن و به‌رهمه‌کانیانی پی براریننه‌وه و له‌م ریگه‌یه‌وه به‌رهمه‌کانیان به نه‌مری به‌یئنه‌وه. جوانی به‌دریژایی میژوو په‌گه‌زیکی سه‌ره‌کی و بنه‌مایه‌کی هه‌میشه‌یی هونه‌ر و ئه‌ده‌به و هه‌رگیز لئی دانه‌براره، سروشت به‌گشتی و جوانیه‌کانی سروشت به‌تایبه‌تی ده‌بنه سه‌رچاوه‌ی جوانی هونه‌ری و ئه‌دیب هه‌ولده‌دات سروشت و دیارده‌کانی و جوانیه‌کانی سروشت له به‌رهمه‌که‌یدا به‌رجه‌سته بکات و دووباره

۱ - جمیل صلیبا، المعجم الفلسفی، ص ۴۰۷

۲ - جورج سانتیاننا، الأحساس بالجمال، ت: د. محمد مصطفى بدوی، مكتبة الأُسره، ۲۰۰۱، ص ۹۲

۳ - ئاسۆ عومەر مسته‌فا، به‌ها ئیستاتیکیه‌کانی شیعر لای پیره‌میزد و شیخ نوری شیخ سالح و

گۆران، چ ۱، چاپخانه‌ی خانی، ده‌وک، ۲۰۰۹، ل ۲۸

دایانبرېژیته وه و داهینانی بهرز و جوانی نه مریان لی دروست بکات، چونکه ((له رواله تدا بنچینه ی هونه ر لاسایکردنه وه یه کی هه لسه نگی تراوه له و رهنگانه ی که سروشت له کاتی جووت بوونی په له وه ره کان و گیانله به ران به ره می دینی تا له بهر دلی جووته که یدا شیرین بنوینی، وهک دیتمان بالداره کان هیلانه کانیان به شتی جوان دهر ازانده وه، مروقه کونه کانیش جهسته ی خویمان به هندی رهنگی وه ها که بزوینه ری سینکسییه دهر ازانده وه، دوا ی په یدا بوونی جلو به رگ ئه و رهنگانه لاچوون و جیی خویمان دا به و جلو به رگانه، به لام ئامانجی سه ره کی هه روهک خو یه تی، رهنگی سوور بویه زورتر وه بهر دل ده که ویئت، چونکه زیاتر خوین وه هوش دینی، به م شیوه یه سه ما و گورانی، شیعر و موسیقا و زور به ی ئیشه کانی ده ست له خوشه ویستییه وه ده پیشکوی))^۱

جوانی له هونه ر و ئه ده بدا ئه و جوانییه نییه، که له سروشتدا پیی ئاشنیاین، ئه دیب خو ی جوانییه کان ده خولقینیت، که مه رج نییه خویمان له بنه ر هتدا جوان بن، ده شی ئه دیب سوود له هه موو ئه و شتانه وه ر بگریت که له چوارده وری و له ژینگه که ی دان یان به بیر و خه یالیدا دیت و بیانکاته بابته ی ده که که ی و جوانییان لی بخولقینیت، با خویمان له بنه ر هتدا جوان نه بن، ته نانه ت ناشیرینیش بن.

کانت بروای وایه ((جوانی له سروشتدا شتیکی جوانه، به لام جوانی هونه ر مانای ویناندنی شته کانه به شیوه یه کی جوان))^۲ هه ربویه جوانی هونه ری، که له به ره مه هونه ری و ئه ده بییه کاندرا رهنگی داوه ته وه له سه رووی ئه و جوانییه وه یه، که له سروشت دایه، ئه گه ر چی جوانی هونه ری سوودیشی له و جوانییه ی سروشت وه رگریت، چونکه واده کات ده قی ئه ده بی جوان بیئت ئه و جوانییه سروشتییه نییه، که له سروشتدا هه یه ، جوانی هونه ری ئه و جوانییه یه، که هونه ر مهنده به شاره زایی و لیها تووی خو ی ده یخولقینیت له هه موو ئه و شتانه ی له ده ورو بهر و له هزر و خه یالی خویدا هه ستیان پی ده کات و ئه مه ش ده بیته هو ی سه رسامی و چیژ وه رگریتی زیاتری په یاموه رگران، چونکه ((جوانی هونه ری ده ر خستنی بیاقی ئیستیکیانه ی شتیکه، مه رج نییه له خودی خویدا جوان بیئت، که واته ئه مه تیروانین و دنیابینی هونه ر مهنده بو ره گه ز و که ره سته کانی سروشت به خستنه سه ری شتیکی دیکه بو ی، لی ره وه ش هونه ر مهنده پرؤسه ی ئیستیکیانه و داهینانیکی هونه ری و فانتازیا و جوړیک له هیماکاری له کار و

^۱ - ویل دیورانت، جوانی چیه، و: نازاد رحمانی، گوڅاری رامان، ژ ۴۲، هه ولیر، ۱۹۹۹، ل ۲۳۸

^۲ - که مال میراوده لی، فه لسه فه ی جوانی و هونه ر ئیستاتیکا، ل ۶۵

بهره‌مه‌که‌یدا به‌رجه‌سته ده‌کات، که تئیدا خۆی له‌نیوان هه‌ردوو ئاستی هه‌ست و نه‌ستا هه‌موشۆ ده‌کات))^۱.

گونجان و هاوئاه‌نگی یه‌کێکه له‌بنه‌ماکانی جوانی سروشتی و زۆربه‌ی ئه‌و جوانیانه‌ی که له‌سروشته‌دا هه‌یه به‌هۆی ئه‌و گونجانه‌وه‌یه، که له‌نیوان به‌ش و پیکهاته‌کانیدا هه‌یه، یان لانی که‌م یه‌کێک له‌تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی گونجان و هاوئاه‌نگییه‌که‌یه‌تی. ئه‌دیبه‌ش ئه‌م بنه‌مای جوانی و هاوئاه‌نگییه‌ی له‌جوانی سروشتیه‌وه وه‌رگرتوه و له‌ده‌قه‌که‌یدا به‌رجه‌سته‌ی ده‌کات؛ به‌مه‌به‌ستی به‌دیبه‌تانی جوانی هونه‌ری، چونکه ((چامه‌ی شیعری کاتیک جوان ده‌بیت ئه‌ندامه‌کانی گونجاو و په‌یوه‌ست بن له‌نیوان خۆیاند، هه‌ر به‌شیک شوینی خۆی بگرت له‌زه‌مینی چامه‌که‌دا و هه‌ریه‌کێکیان یه‌ک به‌ش له‌چاودیری شاعیر وه‌رگرت، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌شیک زالبو به‌سه‌ر به‌شه‌کانی تر، وه‌ک زالبوونی بیر که‌له‌سه‌ر حسابی به‌شه‌کانی تر گرنگی پێده‌دریت، ئه‌وا جوانی له‌و چامه‌یه‌دا نامینیت، له‌به‌رئه‌وه‌ی لیکدوورکه‌وتنه‌وه جیگه‌ی گونجان ده‌گریته‌وه له‌نیوان ئه‌ندامانی چامه‌که‌دا))^۲

ره‌خنه‌گران و لیکۆله‌ران زۆر قسه‌یان له‌پرووخسار و ناوه‌رۆکی ده‌قی ئه‌ده‌بی و ئه‌و گونجان و هاوئاه‌نگییه‌ کردوه، که پێویسته له‌ده‌قی ئه‌ده‌بیدا هه‌بیت، ئه‌گه‌رچی هه‌ندیکیان فه‌زلی پرووخسار ئه‌ده‌ن به‌سه‌ر ناوه‌رۆکدا و هه‌ندیکیان به‌پێچه‌وانه‌وه فه‌زلی ناوه‌رۆک ده‌ده‌ن به‌سه‌ر پرووخساردا، به‌لام له‌کو‌تاییدا زۆربه‌یان جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌که‌نه‌وه، که ده‌بیت گونجانیکی ته‌واو له‌نیوان ئه‌م دوو ره‌گه‌زه‌ سه‌ره‌کییه‌ی ده‌قی ئه‌ده‌بیدا هه‌بیت. برۆیان وایه پرووخسار و ناوه‌رۆک به‌یه‌که‌وه ئیستاتیکی ده‌قه‌که ته‌واو ده‌کن، به‌تایبه‌تی ئیستاتیکییه‌کان زۆر به‌توندی جه‌خت له‌سه‌ر یه‌کێتی ده‌قی ئه‌ده‌بی و گونجان و به‌یه‌که‌چوونی ته‌واوی پرووخسار و ناوه‌رۆک ده‌که‌نه‌وه و برۆیان وایه به‌ره‌می ئه‌ده‌بی ((بوونه‌وه‌ریکی زیندووه، ناکریت به‌شی بکه‌ین بۆ دوو به‌ش، به‌مجۆره ناکریت پرووخسار و ناوه‌رۆک له‌یه‌کتری جیاکه‌ینه‌وه، ئه‌وان له‌یه‌ک یه‌که‌دان و ناکریت جیا بکرینه‌وه، یان هه‌لبوه‌شێرنه‌وه و ئه‌وان یه‌ک شتن که‌ کاری هونه‌رییه. هه‌روه‌ها گه‌ران به‌دوای ناوه‌رۆکی کاری هونه‌ریدا یان واتاکه‌ی و

^۱ - کامه‌ران تاهیر، ره‌گه‌زه ئیستاتیکییه‌کان له هونه‌ری ته‌لارسازیدا، گ. رامان، ژ ۱۵۰، هه‌ولێر، ۲۰۰۹.

^۲ - فائق مصطفی و عبد‌الرضا علی، فی النقد الادبی، ط ۱، دار الکتب للطباعة و النشر، موصل،

جیاکردنه و دهیه تی له پوو خساره که ی و له هه مان کاتدا له ناو بردنیه تی، ئەو نووسه ره شی بیر له ناوه رۆک بکاته وه به دابراوی له پوو خسار، یاخود بیر له پوو خسار بکاته وه به دابراوی له ناوه رۆک، ئەوا له پوووی هونه ریه وه ناتوانی سه رکه و توو بییت، ئەگه رچی سه رکه و تووش بییت له گه یاندنی ئەو بیرهی که مه به ستیه تی بیگه یه نییت))^۱

هه ندیک لیکۆله ر و نووسه ر بپروایان وایه جوانی له رازو نهیئی و ته مومژه وه دروست ده بییت و ئەو ده قانه ی خاوه ن رازن و نهیئیه کیان له ناو خۆیاندنا هه شارداوه جوانیه که یان زیاتر ده بییت و زۆرتەر چێژیان لی و هه رده گیریت، ئەم راز و نهیئیه واده کات په یاموه رگر شه ییدای ئاشکرا کردنی بییت و به دوایدا بگه ریت و هه ولی دۆزینه وه ی بدات. هه روه ها جه خت له سه ر ئەوه ده که نه وه که ((ده قی ئەده بی جوان نییه مه گه ر ته مومژاوی بییت، که درکی پیناکریت ته نها پاش هه ولدانیکی زۆری بیر و کرداره به رده وامه کانی بیر نه بییت بو شیکردنه وه نادیاریه کانی))^۲ ئەم نهیئی و رازه ش به بنه مای فره په هه ندی ده ق داده نین، که ده بیته هۆی جوانی و نه مری ده قه که و بپروایان وایه ((ئەده ب جوانی خۆی له ویدا ده پاریزیت که هه موو شتی نه لییت و نهیئی خۆی ئاشکرا نه کات. جوانی ئەده ب له وه دایه که فره په هه ندییت، کاتی ئەده ب نهیئی خۆی ئاشکرا کرد، ئەوه له تاک په هه ندیدا نغو ده بییت ... ئەو ئەده به ی هه لگری نهیئی خۆی بییت، به یه کجار و چه ندین جار خویندنه وه له مانا به تال نابیته وه، ته نانه ت دوای تیپه رینی سه ده و ساله کانی ش. ئەده بی ستایشکراو، ئەده بی که پر له نهیئی و راز که هیزی ئەوه ی ده داتی له گه ل تیپه رینی سه ده و ساله کاندنا تازه بیته وه))^۳

ئه دیبان و شاعیران هه ولده دن به خه یالی داهینه رانه یان وینه ی هونه ری پر له جوانی و ئیستاتیکا له ده قه کانیاندا به رجه سه ته بکه ن. هه میشه وینه ی هونه ری لایه نیکی رازاوه ی ده قی ئەده بی بووه و هه ندی جاریش وینه ی هونه ری سه رتا پای ده قی ئەده بی ده گریته وه و ده بیته شارپنگه ی داهینان و خولقاندنی جوانی و به خشینی چێژ، هه ربۆیه له لایه ن نووسه ران و په خنه گرانه وه گرنگییه کی زۆری پین دراوه و قسه ی زۆری له سه ر کراوه و سیمۆندز (۵۵۶- ۶۶۸ پ.ز) چه مکی شیعر له وینه ی هونه ریدا کورت ده کاته وه و بپروای وایه ده قی شیعی بریتیه له وینه ی هونه ری و ده لی: ((وینه

۱ - عصام محمد الشنطی، الجمالیة و الواقعیة فی نقدنا الأدبی الحدیث، ص ۳۴-۳۵

۲ - فائق مصطفی و عبد عبدالرضا علی، فی النقد الادبی، ص ۲۳

۳ - ریبوار سیوه یلی، نه ته وه و هه کایه ت، ب ۱، چ ۲، چاپخانه ی خانی، دهوک، ۲۰۰۸، ل ۴۲۵

شيعریکی بی دەنگە و شيعریش وینەیه که به دەنگ دەردەبردیت))^۱ (درایدن)یش پینی وایه وینەهێ هونەری شکۆمەندی دەقی شيعرییه و لەم بارەیهوه دەلی: (وینەکان لە خودی خۆیاندا شکۆمەندی و ژيانی چامە "قەسیدە" ن))^۲ هەربۆیه یەکیک لە ئەرکەکانی ئەدیبی داھینەر ئەوهیه به خەيالی داھینەرانه دەقه ئەدەببیه کهی به وینەهێ هونەری دەولەمەند بکات، زۆرجاریش بەتوانایی و لێھاتوویی ئەدیب بەو وینە هونەرییانە دەرکەوێت، که لە دەقه کهیدا بەرجهستە کردوو، چونکه وینەهێ هونەری بنەمایەکی ئیستاتیکی و پەگەزێکی گرنگی نەمری دەق و ھۆکاریکی سەرەکی چێژ وەرگرتنە لە دەق و وا دەکات دەق بە نەمری بمیئیتەوه،

شاعیر وینەکێشە، بەلام نەک بە فلچە و کەرەستەکانی وینەکێشان، بەلکو بە وشە، شاعیر بە وشە ((ئەوهی لە دەروونیدا پەنگی خواردۆتەوه بە ھەست و سۆز و ئەندیشە و بیر و ھەلچوون و کەفوکولی ناخی خۆیهوه ئاویتەهێ وینە و دیمەنەکانی دەرهوه دەکات و لەگەل سروشت و کۆمەل و گەردوون و ھەموو ئەو شتانەهێ ھەستیان پێ دەکات و بە بیریا دین و بەرچاوی دەکەوێ دەگونجینی و چەندین تابلۆ و وینەهێ پەنگین و قەشەنگ و سەرنج پراکیش بەرھەم دینیت و پێشکەشی خۆیندەواری دەکات))^۳

دەتوانین بڵین جوانی لایەنیکی سەرەکی ژيانی مرقایەتی پیکھیناوه و یەکیکێشە لە بنەما سەرەکییەکانی دەقی ئەدەبی هونەری. بە درێژایی میژووی مرقایەتی دەقی ئەدەبی ھەولێ بەرجهستەکردن و ئەفراندنی جوانی داوه و ئەدیب ئەو بنەمایانەهێ لە دەقه کهیدا بەرجهستە کردوو، که جوانی هونەری دەقی ئەدەبی پیکدەھینن. پەخنەهێ ئەدەبی بەگشتی و پەخنەهێ ئیستاتیکی بەتایبەتی ھەولێ شیکردنەوه و پووکردنەوهی جوانی هونەری و بنەماکانی و تایبەتمەندییەکانی و راقەکردنیان دەدات بەمەبەستی دەرخستنی جوانی دەقه ئەدەببیهکان.

^۱ - فرانکلین د. روجرز، الشعر و الرسم، ت: مي مظفر، ط ۱، دار المأمون للترجمة و النشر، بغداد، ۱۹۹۰، ص ۴۶

^۲ - سیسل دی لويس، الصورة الشعرية، ت: احمد نصيف النابی و مالك میری و سلمان حسن ابراهيم، دار الرشيد للنشر، بغداد، ۱۹۸۲، ص ۲۰

^۳ - فازیل مەجید مەحمود، سروشت لە شيعری گۆراندنا، دەزگای سەردەم، سلیمانی، ۲۰۰۸، ل ۲۵۶

۱-۱-۳/ میژووی ئیستاتیکا

میژووی جوانی دەگەرپیتەووە بۆ سەرەتای دروستبوونی مرۆف؛ مرۆف ھەر لەو رۆژە پێی ناوہتە سەر زەوی بەپێی ئاستی رۆشنییری و عەقلى خوی خاوەنی ھەستی جوانی و پامانی جوانی بوو و چیتى لە جوانی بینیوہ. مرۆف لە سەرەتادا وینەى ساکاری بۆ شتەکانی دەورەووبەری کیشاوہ، پاشان لە ئەنجامی پێشکەوتن و بەرەو پێشچوونی ئاستی رۆشنییری و شارستانی وردە وردە ئەم وینانەش گۆرپانکارییان بەسەردا ھاتووہ و رەنگی تیدا بەکارھاتووہ وەک ((وینەکانی ئەشکەوتی "لاسکۆ _ Lascaux" لە فەرەنسا و "ئالتامیرا _ Altamira" لە ئیسپانیا کە میژووہەکیان دەگەرپیتەووە بۆ "۱۰" دە ھەزار پێش زاین))^۱ لە کوردستانی (۷۰۰۰ پ.ز) ھوت ھەزار سال پێش زاین مرۆف ھەستی جوانیناسی ھەبووہ و گرنگی بە جوانی داوہ و گولی بۆ مەبەستی جوانکاری و پازاندنەوہ بەکارھیناوە (د. رالف سۆلسکی _ Ralph Solecki) لە ئەشکەوتی شانەدەر پاشماوہی (۹) مرۆفی نیاندەرتالی دۆزیوہ کە میژووویان دەگەرپیتەووە بۆ (۷۰۰۰ پ.ز) و ((ئەو جۆرە مرۆفانە ھەشت جۆر گولیان بەکارھیناوە بۆ لە گۆرنانی مردووہکانیان و ئەو مرۆفانە راخەری گولینیان بۆ مردووہکانیان راخستووہ و بە گولیش دایان پۆشیون))^۲ پاشانیش لە یەكەمین دەقی ئەدەبییەوہ، کە دەقەكەى (دانجیری دامۆى شاعیری سۆمەرییە لە (۲۹۰۰) سال پێش زاین بۆ (ئینتیھاب خواژنی لیگش)ی نووسیوہ؛ جوانی ھونەری لە دەقی ئەدەبییدا بەرجەستەکراوہ، بەلام یەكەمین لیکۆلینەوہکان و راڤەکردنی جوانی بۆ یۆنانییە کۆنەکان دەگەرپیتەووە.

یۆنانییەکان پێشەنگی لیکۆلینەوہى فەلسەفی جوانین. **ھیراقلیتس** (۵۳۰_۴۷۰ پ.ز) یەكەمین فەیلەسوفی یۆنانییە باسی جوانی کردبیت، برۆی وایە جوانی ریزەییە و سیفەتیکى بابەتیی جیھانی ھەستپیکراوہ و پەيوەستە بە تیۆری جۆرەکانەوہ. ھەموو گیانلەبەریكى سەر زەوی رەگەزەكەى خوی لەلا جوانە و رەگەزی گیانداریکى تری لەلا ناشرینە، بۆ ئەمەش نموونە بە مەیمون دینیتەوہ، کە جوانترین مەیمون بەلاى مرۆفەوہ ناشرینە، ھەروہا برۆی وایە گونجان و ھاوناھەنگی بنەمای جوانییە، کە ئەمەش لە

^۱ - محمود عبدالله الخوالدة و محمد عوض الترتوري، التربية الجمالية علم النفس الجمال، ط ۱، دار الشروق للنشر و التوزيع، عمان، ۲۰۰۶، ص ۸۰

^۲ - عومەر رەسول، مرۆفی نیاندەرتال و گول، گ. ھەزارمیرد، ژ ۲۳، ھەولیر، ۲۰۰۳، ل ۶.

گهردوون و پهيوهندييه مروځايهتاييهکان و ههروهها له بهرهمی هونهريشدا دهينين.^۱
دیموکريټس (۶۰-۳۷۰ پ.ز) بههمان شيوه‌ی هيراقليټس جهخت لهسهر گونجان
دهکاتهوه و بروای وایه جوانی پيوسته له سيستمیکي پتهودا بيت و ريکبوون و
گونجان لههموو پرويهکهوه لهنيوان بهشهکانيدا ههبيت.^۲

سوكرات (۴۷۰-۳۹۹ پ.ز) فهيلهسوفيکی ئايداييه و ماموستای ئهفلاتون بووه.
سوكرات بروای به جوانی بالا "خودی جوانی" ههيه و به بنه‌مای سهرهکی ههموو
جوانيهکانی سهرزميني داده‌نيټ و لهم بارهيهوه ده‌لن: ((پيموايه کاتيک شتيک جوانه،
تاقانه هو‌ی جوانيهکه‌ی ئهويه که له "خودی جوانی" يهوه شتيکی بهرکهوتوه، به
دهربرينيکی باشتر؛ له خودی جوانيهوه پشکيکی وه‌رگرتوه))^۳ سوكرات جهختی له
پهيوهندی نيوان جوانی و ره‌وشت و سوودخوازيدا کردووتهوه و بروای وابووه ((
ئيستاتيکا بریتيه له جيبه‌جیکردنی ههموو سوودیک بو مروځ، ليره‌دا سوكرات هيچ
جياوازيه‌کی له‌نيوان هونه‌ره جوانه‌کان و هونه‌ره زانستيه‌کان نه‌کردوه، چونکه
جيبه‌جی کردنی سوود بو مروځ؛ بووه به مهرجیک بو ههموو هونه‌ره‌کان))^۴ ههروهها
سوكرات بروای به جوانی بالا (جوانی يه‌زدانی ههيه) و له‌سهروو ههموو جوانيه‌کی
زهميني دای ده‌نيټ و لهم بارهيهوه ده‌لن: ((جوانی خاسيه‌تيک نييه به هه‌زاران شتهوه
به‌سترايټه‌وه: خه‌لک .. ئه‌سپ، جلوبه‌رگ، کچ، گولدان . هتد، ههمويان جوانن، به‌لام
له‌سهروو ههموو ئه‌وانه‌وه جوانی خو‌ی ههيه))^۵

سوكرات بروای وایه پهيوهندييه‌کی پتهو له‌نيوان جوانی و ره‌وشتدا ههيه و
ههموو ره‌وشته به‌رزه‌کان جوانن و به‌پيچه‌وانه‌شه‌وه ههموو ره‌وشته نزمه‌کانيش
ناشرينن، ((به‌لای ئه‌وهوه چه‌مکه‌کانی شه‌ره‌ف و داوينپاکيی و جوانی وه‌کو يه‌کن،
هه‌روه‌ها پي‌ی وایه ئه‌وه‌ی سوودی نه‌بيټ ناتوانيټ جوان بيت، به‌م شيوه‌يه چه‌مکی
جوان و چه‌مکی سوودمه‌ندی پيکه‌وه ده‌به‌سته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه جوان به‌لايه‌وه کارتيکی
نيسبييه و ئه‌و شته‌ی که‌سيک سوودی لئ وهرده‌گريټ ره‌نگه به‌لای که‌سيکی تره‌وه بي

^۱ - م. اوفسيانيکوف و ز. سميرنوف، موجز تاريخ النظريات الجمالية، ت: باسم السقا، ط ۲، دار الفارابي، بيروت، ۱۹۷۹، ص ۱۴

^۲ - محمود عبدالله الخوالدة و محمد عوض الترتوري، التربية الجمالية علم النفس الجمال ص ۹۴

^۳ - بابک ئه‌حمدي، هه‌قيقه‌ت و جوانی، ل ۷۴

^۴ - ئازاد عه‌بدولواحيد که‌ريم، تيوري ئه‌ده‌ب، ل ۵۷.

^۵ - که‌مال مي‌راوده‌لی، فه‌لسه‌فه‌ی جوانی و هونه‌ر ئيستاتيکا، چ ۲، خانه‌ی چاپ و بلاوکرده‌وه‌ی قانع، سلیمان، ۲۰۰۵، ل ۲۱

که لک بیت، به پیوه ری سوکرات به لای که سی یه که میانه وه جوانه و به لای دووه میانه وه
ناشرینه))^۱

ئه فلاتون (۴۲۷-۳۴۷ پ.ز) فه یله سوفی ناودارو گوره ی یونانه، قوتابی سوکرات
بووه. له پاش خوی چند به ره میکی فه لسه فی و تیوری بو به جی هیشتوین، ئه فلاتون
له به ره مه کانیدا لیکولینه وه و رامانی جوانی هه یه و کاریگری سوکراتی به سه ره وه یه،
له به ره وه ی ئه فلاتون فه یله سوفیکی ئایدیاییه و بروای به میتافیزیک هه یه، بویه لای ئه م
جوانی راسته قینه ئایدیاییه و له جیهانی بالادایه، سه رجه م جوانییه به ره سه سته کان
ره نگدانه وه و لاساییکه ره وه ی ئه و جوانییه بالایه ن و بو تیگه یشتن له جوانیش پیویسته
بگه رینینه وه بو ئه م جوانییه بالایه، له م باره یه وه ده لیت: ((ئه گه ر له شته هه سستییه
ببیراوه کاندایه به دوا ی جوانیدا گه راین ئه و نا یه دوزینه وه، له به ره وه ی جوانی شوخی
سه رگه ردان نییه... ئه و جوانییه ی پیویسته فه یله سوف لینی بکولیته وه جوانی ره ها
"ماقووله"، که هیچ ناشرینییه کی تیکه ل نابیت، ئه ویش خودی جوانی یان ئایدیای
جوانییه. لیره وه وای داده نیت وینا کردنی ئه م جوانییه ئایدیاییه ئامانجی فه یله سوفی
لیکوله ری حه قیقه ته))^۲

ئه فلاتون بروای به پله به ندی جوانی هه یه و پیی وایه چند جوریکی جوانیمان
هه یه، که له جوانی ئاساییه وه ده ست پیده کات تا ده گاته جوانی بالا، که له جوانی بالادا
جوانی و خیر ده بن به یه ک. لای ئه فلاتون جوانی سی قوناغی هه یه که بریتین له:
جوانی شیوه یی: واته جوانی شیوه کان (جوانی هه سستی). جوانی ره وشتی و عه قلی، واته
جوانی بیره کان که (جوانی زانیاری) یه. جوانی ره ها: واته جوانی هه میشه یی (جوانی
ئایدیایی)^۳

ئه فلاتون بروای وایه جوانی هونه ری جوانییه کی هه لئه تینه ر و ناراسته قینه و
لا ساییکه ره وه یه، خودی هونه ر لاساییکردنه وه یه، هونه ر مه ند کاتیک له هونه ره که ییدا
لا سایی شتیکی جیهانی هه ستیپیکرا و ده کاته وه؛ ئه و لاسایی لاساییکرا وه ی کردو وه ته وه
و به مه ش دوو هه نگاو له راستی دوور ده که ویته وه، به م کاره شی ((هونه ر مه ند نه ک

^۱ - جه بار ئه حمه د حسین، ئیستاتیکی ده قی شیعی کوردی کوردستانی عیراق (۱۹۵۰ - ۱۹۷۰)، چ ۱،

ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سلیمان، ۲۰۰۸، ل ۳۸-۲۹

^۲ - أميرة حلمي مطر، فلسفة الجمال، دار القلم، القاهرة، ۱۹۶۲، ص ۸۷

^۳ - محمود عبدالله الخوالدة و محمد عوض الترتوري، التربية الجمالية علم النفس الجمال ص ۹۶-۹۷

تەنھا لە واقع دوور دەکەوتتەو، بەلکو دەبیتە کۆسپیکیش لەرێگەى تىگەيشتنى
حەقىقەتى بوون، چونکە زۆر جار ھونەرمەند شتى وا دەردەبریت کە دزیو و خراپن.
بۆنمونه: ھونەرمەند دیمەنى کەسىكى سەرخۆش یا تاوانکار یا هیچ و پوچى دەکیشى،
ئەوا بەم کارەى نمونەى مرۆفى خراپ و ناشایستە و پوالەتى شاز دینیتە گۆرى ..
ھەروەھا کاتى شاعیر باسى کارى ناچیز و ھەوەسبازى دەکا، ئەوا کارى خراپ دەکاتە
سەر بینهران و گوێگران و بۆ ئەم کارە بەدانە پالیان پیوہ دەنى))^۱ ھەربۆیە رێگا بە
ھونەرمەندان نادات لە کۆمارە نمونەییەکەیدا بمینیتەو و شاربەدەریان دەکات.

ئەفلاتون وەکو فەیلەسوفیک مامەلەى لەگەل ھونەر و شیعردا کردووە و برۆای
وايە، کە دەبیت ھونەرمەند پابەندى رەوشت و بەھا بالاکانى کۆمەلگا بیت و بەدواى
حەقىقەتدا بگەریت نەک چیر و جوانى.

ئەرستۆ (۳۸۴ _ ۳۲۲ پ.ز) فەیلەسوفیکى ئایدیایى یۆنانە، قوتابى ئەفلاتونە و
کاریگەرى مامۆستاکەى بەسەرەوہیە، بەلام لە ھەندیک بیروپراکانیدا دەربارەى
لاسايیکردنەوہ و ھونەر و شیعەر پیچەوانەى (ئەفلاتونى) مامۆستایەتى. ئەرستۆ
یەکەمین فەیلەسوفە بەرھەمیكى سەر بەخۆى لەسەر ھونەر و شیعەر داناو، کە
گرنگترین بەرھەمىتى و ناوى (پۆیەتیکا_Poetica) یە. ئەرستۆ بەرھەمە ھونەرییەکانى
سەردەمى خۆى شیدەکاتەوہ و تاییەتمەندییەکانیان دیارى دەکات و کۆمەلک بنەما و
یاسا بۆ داھینانى ھونەرى دادەنیت. ((کتیبى "پۆیەتیک" بەبۆچوونى ھەموو نووسەرانى
ئەمرۆ یەکەمین کتیب لە بارەى رەخنەى ئەدەبییە و بەشیوہیەكى لۆژیکیش دەبى پشت
ئەستور بە تیۆرییەكى تۆکمە لەمەر جوانى بى))^۲

ئەرستۆش وەکو ئەفلاتون برۆای وایە ھونەر و شیعەر لاسايیکردنەوہن، بەلام
ئەرستۆ بە پیچەوانەى ئەفلاتونەوہ پیى وایە لاسايیکردنەوہ خویەكى زگماكى مرۆفە و
مرۆف چیرى لى وەردەگریت و ھونەرمەند لەرێگەى لاسايیکرنەوہى سروشتەوہ
داھینان دەکات و جوانى دەخولقینیت

لۆکریشیۆش (۹۹ _ ۵۵ پ.ز) فەیلەسوفیکى لاتینییە و خاوەنى چامەى (لە
سروشتى شتەکانەوہ) یە کە یەکیکە لە چامە مەزنەکانى سەردەمى خۆى. پیى وایە
مرۆفایەتى پیویستییەكى زۆرى بە ھونەر ھەیە بۆ ژيانى خۆى. ئەم فەیلەسوفە

۱ - کەمال میراودەلى، فەلسەفەى جوانى و ھونەر ئیستاتیکا، ل ۲۴

۲ - بابەک ئەحمەدى، ھەقىقەت و جوانى، ل ۸۰

((هەندىك بابەتى ئىستاتىكى لەسەر بىنەماى ماترىيالى بۇ جىهان چارەسەرکردووه و برۆاى واىه هونەر پىئويستىيەكى مرۆفایەتییە و بەهۆى پىئويستى مرۆفەوه بۆى پەرە دەسینىت و لەگەل پەرەسەندنى كۆمەلگەدا دەرکەوتووه و مۇسقىقا و وینە و سەما و گۆرانى وەك پىئويستىيەكى تەواوکەرى ژيان دەرکەوتوون))^۱

لۆكرىشىۆش هونەر و ئەدەب بە لاسايىكردنەوهىەكى سروشتى سروشت دادەنىت و برۆاى واىه مرۆف لە لاسايىكردنەوهى بەلندەوه فىرى ئاواز بووه و توانىويەتى ئاوازەكانى مۇسقىقا دابھىنىت. هەرۆهە دەيەوئىت پىمان بلىت كە گەشەكردنى هونەر لە بارودۆخە سروشتىيەكانەوه گەشەى كردووه، و هونەر جگە لەوهى چىژمان پى دەبەخشىت، لە هەمانكاتدا هۆكارىكىشە بۇ گشتاندنى زانىارى دەربارەى سروشتى شتەكان^۲

هۆراس (۶۵-۸ پ.ز) رەخنەگر و شاعىرى بەناوبانگى لاتىنە، شارەزايىەكى زۆرى لە ئەدەب و هونەرى گرىكدا هەيە، بەرەمە بەناوبانگەكەى ناوى (پۆيەتىكا)يە، ئەم بەرەمە لە بنەرەتدا ناوى (نامەيەك بۇ خىزنى پىزۆ)بووه، بەلام لەبەرئەوهى زۆر لەژىر كارىگەرى ئەرستۆدا بووه دواى خۆى رەخنەگران ناوى بەرەمەكەيان گۆرپوه بۇ (پۆيەتىكا).

هۆراس لە بەرەمەكەيدا باسى مەبەستەكانى شىعر دەكات و برۆاى واىه مەبەستى شىعر يان چىژگەيانندنە، يان سوود بەخشىنە، ياخود ئارەزوو بزواندن و لىكدانەوهى پەندەكانى ژيانە، هۆراس ((بەم قسەيەى لەبوارى ئىستاتىكدا نىشانى شكاندووه و پوختهيەك و كاكلەيەكى دەربارەى زانستىك داووتە دەست كە ئەمپرو جوانناسى واتە فەلسەفەى ئەدەب و هونەرى پى ئەوترى، لەيەك دابرىنى ئەم دوو لايەنەى مەبەستى شىعر مەسەلەكە لاسەنگ ئەكات و لە گۆشەيەكەوه لە بايەخى بەرەمە ئەدەبىيەكە ياخود هونەرىيەكە كەم ئەكاتەوه))^۳

هۆراس برۆاى واىه زمانى شىعر گرنگىيەكى زۆرى لەبەرجهستەكردنى جوانى هەيە و جەخت لەسەر بەكارهينان و دارشتنى وشەى تازە و نوپىاو دەكات، لای

^۱ - م. اوفسيانكوف و ز. سميرنوف، موجز تاريخ النظريات الجمالية، ت: باسم السقا، ط ۲، دار الفارابي،

بيروت، ۱۹۷۹، ص ۳۲

^۲ - سەرچاوهى پيشوو، ل ۳۲-۳۳

^۳ - هۆراس، هونەرى شىعر، و: حەمىد عەزىز، چ ۲، چاپخانهى چوارچرا، ۲۰۰۵، سلیمانى، ل ۹

هۆراس يەككە لە بنەما ئىستاتىكىيەكانى دەقى ئەدەبى فېردانى وشە كۆنەكان و بەكارهينانى وشەى نوئىيە، بەمەرچىك بتوانىت جىي شىاوى خۆى بگرىت و خزمەت بە دەقەكە بكات، لەم بارەيەو دەلى: ((ئەگەر لە پىكەو گونجانی وشەكاندا وردبى بەو تىهەلكىشانەى كە وشەيەكى نوئىيان پى لە جىگای وشەيەكى كۆن دادەنرىت دەرفەتى گەيشتن بە رەوانبىزىت بۆ دىتە پىشەو، ئەگەر هەلكەوت چەند مەدلولىكى داپۆشراو هەبى پىويست بى بە وشەى نوئى پروون بكرىنەو، ئەو كاتە ئادەمىزاد مافى ئەوەى دەبى وشەى وا دابرىزى كە بەر گوئى "سىتىگوسى زونار بەستو" نەكەوتبن))^۱ هەروەها هۆراس جەخت لە سەر گونجان دەكاتەو و برۆاى واىە دەقى ئەدەبى دەبىت گونجانىكى گشتى دوولايەنى تىدا بىت، يەكەمىان گونجانی كەرەستەكانى دەقەكە لەناو خۆياندا و دووهمىان گونجانی دەقەكە لەگەل دەرهوەى خۆى و خەلك و عەقلا، لەم بارەيەو دەلى: ((هۆ دۆستىنە ئايا لە پىكەنەن دەكەون ئەگەر هاتوو بۆ بىنىنى وئىنەيەك بانگكران كە وئىنەكىشەكەى وىستىتى سەرى ئادەمىزادىك بە مىلى ئەسپىكەو بەلكىنى، ياخود وىستىتى لە گىان لەبەرىكدا ئەندامانى لەشى توخمە ئازەلە جىاوازەكان كۆ بكاتەو ... كىتىك كە ئەو وئىنە و خەيالانەى تىايدان هەروەك زىندە خەونى پىاوى نەخۆش نايەنەدى و دوو بەش لە بەشەكانى لە كۆى يەكپارچەدا پىكەو نانوسىن ... بە تىكرایى هەرچىبەكت دەوى بىنوسى؛ بىنوسە مادام هەموو بەشەكانى كارەكەت پىكەو دەگونجىن))^۲

ئەفلۆتىن (۲۰۴_ ۲۷۰ز) فەيلەسوفىكى ناودارە لەژىر كارىگەرى بىروپراكانى ئەفلۆتۆندايە و بناغەى رىيازىكى فەلسەفى دانا كە بە "ئەفلۆتۆنىزمى نوئى" ناسراو. ئەفلۆتىن برۆاى بە ئايدىاى جوانى هەيە و لە فەلسەفە ئىستاتىكىيەكەيدا جەختى لەسەر دەكاتەو و پىي واىە ((تەنە جوانەكان لە واقعدا شوئىنەوار و وئىنە و سىيەرى جوانى بالان، بۆيە پىويستە لەسەرمان بۆ ئەم جوانىيە بالايە بچىن بە بووژاندنەوەى ئەو گۆشەنىگا رووحيەى كە لە مرۆفدا هەيە و زۆروكەم بەكارى دەهينىت، هەروەها بۆ ئەوەى جوانى بالايە بناسىن، پىويستە يەكەمجار رووحمان لەسەرچەم تەنگەبەرىيە دنيايىەكان پاك بكەينەو))^۳

۱ - هۆراس، هونەرى شىعر، ل ۲۰

۲ - سەرچاوەى پىشوو، ل ۱۷-۱۸

۳ - م.ا.وفسىيانىكوف و ز.سمىرنوفا، موجز تاريخ النظريات الجمالية، ص ۳۶

ئەفلۇتین جەخت لەسەر ھارمۆنی و گونجان دەکاتەو و بە بنەمایەکی سەرەکی جوانی دادەنیت، ئەمیش وەکو ھۆراس برۆای بە گونجانی دوو لایەنە ھەیه "گونجانی ناوہکی و گونجانی دەرەکی" و لەم بارەییەو دەلیت: ((جوانی ھەرشتیک گونجانی نیوہکی پاژەکانییەتی ئەو خالەیی کہ کہسیک بو لای رادەکیشی و ئاراییەکەیی دەبیته ھۆی چیبوونی جوانی لەودا گونجانی دروستی پاژەکان لە گورپە کدی و لە گورپە ھەمەک "کل" ھو بە پیوہ زیادبوونی رەنگە جوانەکان، ھەموویان پیکەوہ دەبنە ھۆی ئەوہی کہ ئەو شتە جوان بیته بەرچاومان))^۱

قەدیس ئۆگۆستین (۳۵۴ _ ۴۳۰ز) فەیلەسوف و بیرمەندی سەدەکانی ناوہراستە و سەر بە ئاینی مەسیحییە، برۆایەکی قولی بە خودای تاقانە ھەیه و لە گوشەنیگای ئاینی مەسیحییەوہ بیرورا ئیستاتیکییەکانی خستووہتەرۆو. ئۆگۆستین برۆای وایە خواوہند گەرەترین ھونەرمنەندە و داھینەری ھەموو جوانییەکی سەر زەمینە و لە کتیبی "دانپیانان" دا دەلی: ((یەزدان ئەو ھونەرمنەندە گەرەییە کہ فۆرپ و جوانی نیزام بە پیی یاسا تاییەتیەکانی بە ھەموو شتیک دەبەخشی، یەزدان حەقیقەتی ھەموو جوانییەکە، بە لکو لە ھەموو جوانییەک بەرزترە و جیھانیش جوانە، چونکە خوا دروستی کردوہ))^۲

ئۆگۆستین برۆای وایە مرۆف حەزی لەشتی جوانە و خووشی دەویت، لەبەر ئەو گونجان و ھارمۆنیەتەیی تیندایەتی، ھەرۆہا حەزی بە ناشیرینی نییە و رقی لئیەتی لەبەر ئەو نەگونجان و ناریکوپیتکیەیی تیندایەتی. بۆیە دەشی شتیک جوان بی کاتیک گونجانی عەقلی لەنیوان بەشەکانیدا بەرجەستە دەبیته، یاخود ئاوازیک یان گۆرانییەک خووش بی بەنیسبەت گویچکەکانەوہ، لەبەر ئەوہی بەرپیکەییەکی عەقلانی داھینراوہ و گونجانی عەقلی تیندایە. ئەمەش واتای ئەوہیە کہ شتە جوانەکان سەرنج رادەکیشن لەبەر ئەو گونجان و ھاوئاھەنگییەیی لەنیوان بەشەکانیدا ھەیه، ئەمەش لەبەرئەوہی سەرچاوەی جوانی جیھانی ھەستپیکراو؛ جوانی بالایی خوداییە کہ لە شتە جوانەکاندا شاردراوہتەوہ.^۳

۱ - بابەک ئەحمەدی، ھەقیقەت و جوانی، ل ۸۸

۲ - کہمال میراودەلی، فەلسەفەیی جوانی و ھونەر ئیستاتیکا، ل ۴۰

۳ - محمود عبداللە الخوالدە و محمد عوض الترتوری، التریبە الجمالیة علم النفس الجمال، ص ۱۰۸

توما ئەكۆینی (۱۲۲۵ _ ۱۲۷۴ز) فهیلهسوفیكى مهسیحییه و ههولئى گونجاندىنى بیروړا ئیستاتیکییهکانى ئه‌رستۆ و بیروباوه‌رى ئاینى مهسیحى داوه و فهلسهفه ئیستاتیکییهکهى له‌سه‌ر ئەم بنه‌مایه دارشتهوه، برۆای وایه ئه‌دهب لاساییکردنه‌وه‌یه‌كى داهینه‌رانه و سه‌رکه‌وتووانه‌ى سروشته و ده‌لئیت: ((شتى جوان ئه‌وه‌یه لاسایى شته بنچینه‌یه‌که ده‌کاته‌وه با شته بنچینه‌یه‌که ناشرینیش بئیت، به‌و واتایه‌ى شته ناشرینه‌کانیش جوان ده‌بن ئه‌گه‌ر به‌شيوه‌یه‌كى جوان لاسایى کرانه‌وه))^۱

ئەكۆینی جهخت له‌سه‌ر ئایدیای جوانى ده‌کاته‌وه و برۆای وایه هه‌ر شتیک ئەم ئایدیایه‌ى تئیدابئیت ئە‌وه‌ا جوان ده‌نوئینى و له‌لای ئەم فهیله‌سوفه جوانى بوونىكى بابه‌تیانه‌ى هه‌یه و له‌ خودى شته‌کاندايه، له‌م باره‌یه‌وه ده‌لئیت: ((جوانى شته‌کان له‌ خودى شته‌کاندايه، جوانى له‌ خودى تابلۆدايه، له‌ خودى مؤسیقادايه.))^۲

رینیه دیکارت (۱۵۹۶ _ ۱۶۵۰ز) فهیله‌سوف و بیرمه‌ندى سه‌رده‌مى رینیسانسه، یه‌کیکه له‌ دیارترین بیرمه‌ندى سه‌رده‌مى نوئى، خاوه‌نى کتیبى (بیروړا ده‌رباره‌ى رینگای عه‌قلانى) یه‌ که له‌ سالى ۱۶۳۷ز دایناوه و بیروړا فهلسه‌فیه‌یه‌کانى خۆى تئیدا روونکردووه‌ته‌وه. دیکارت برۆای به‌ ریزه‌یه‌ى بوون و خودى بوونى جوانى هه‌یه و ((تیۆرى ریزه‌یه‌ى "نسبى" له‌ جوانیدا هئینایه‌ کایه‌وه. جوانى چیه‌؟ که‌س ئه‌مه‌ نازانى، جوانى به‌پئى ولات ده‌گۆرئ له‌ هیندستان جوانى لیوى ئه‌ستور و پف دراو و لوتى به‌رىن و پانه‌وه‌بووى هه‌یه، له‌ پیرو گۆی گه‌وره‌ هه‌یه، له‌ ولاتانى دیکه‌ ددانى سور و ره‌شى هه‌یه... هتد. واته‌ جوانى له‌هه‌ر ولاتى چه‌مكى تابه‌تى هه‌یه... دیکارت باوه‌رى وایه که "زه‌وق" بریاری جوانى و دزیوى شت ده‌دا، به‌ر له‌ جوانى زه‌وق هه‌یه))^۳ به‌م پیه‌ جوانى ده‌وه‌ستیته‌ سه‌ر چيژ و ئاره‌زووى که‌سه‌کان و ئە‌وه‌ بارودۆخ و ژینگه‌یه‌ى تئیدا ده‌ژین، له‌گه‌ل ئە‌وه‌ پاشخانه‌ کۆمه‌لایه‌تى و ئاینى و ئابوورى و سیاسیه‌ى که‌سه‌کان هه‌یانه‌ هه‌موویان کاریگه‌رییان له‌سه‌ر بیرى جوانیناسى مرؤف هه‌یه. ئەم بیروړایانه‌ى دیکارت ده‌روازه‌یه‌كى فراوان و گرنگى له‌به‌رده‌م هونه‌رمه‌ندان و ئە‌دیباندا کرده‌وه بۆ ئە‌وه‌ى بتوانن به‌پئى چيژ و ئاره‌زووى خۆیان به‌ره‌مه‌ هونه‌رى و ئە‌ده‌بیه‌کانیان پيشکەش بکەن و چيتر په‌یره‌وى چيژى باو نه‌که‌ن که کلاسیزم داواى ده‌کرد.

۱ - محمود عبدالله الخوالدة و محمد عوض الترتوري، التربية الجمالية علم النفس الجمال، ص ۱۰۸

۲ - عقيل مهدى يوسف، الجمالية بين الذوق و الفكر، ط ۱، مطبعة سلمى الفنية الحديثة، بغداد، ۱۹۸۸،

ص ۵۲

۳ - که‌مال میراوده‌لى، فهلسه‌فه‌ى جوانى و هونه‌ر ئیستاتیکا، ل ۵۴

ديكارت بروای وایه هونه ر و دیاردهکانی جوانی چیژیکی دوو لایه نه به مروّف دهبه خشن، که یه که میان چیژیکی خاوه ن سروشتیکی عه قلی و بیریه، دووهمیشیان چیژیکه خاوه ن سروشتیکی ههستی ویزدانیه، که پشکی لایه نی ههستی چیژه که گه وره تره. ههروه ها ناتوانین به پیوه ریکی دیاریکراوی عه قلی جوانی بیوین، چونکه بریاردانی جوانی ریژه ییه و پشت به لایه نهکانی یاده وهری و ئاره زووه کان و که سایه تی مروّف دهبه ستیت، به جوړیک که جوانی ناتوانی بگاته پله ی ههستکردنی عه قلی، واته بریاردانی ره های جوانی بوونی نییه، چونکه ئه وهی سه رنجی کومه لیک بولای خوئی راده کیشی، رهنگه لای خه لکانی تر سه رنجراکیش نه بیت.^۱

ديكارت بروای وایه پیویسته هاوسهنگی گونجان هه بیت له نیوان ره گه زه پیکهینه رهکانی جوانیدا، ههروه ها هارمونی و گونجان هه بیت له نیوان کاره ئیستاتیکیه که و ئه وه ههستی مروّف، که په یوهسته به چیژوه رگرتن له و جوانیه و ((وای ده بینی که چیژی هونه ری له نیوان دوو لایه ندایه: زیاده رهوی له وروژاندنی ههست و که موکورتی له وروژاندنیدا، بو نمونه به رزکردنه وهی دهنگ بو ئاستیکی زور به رز ده بیته هوئی ئه وهی ههستی بیستن نه توانیت چیژ وه رگریت، به هه مان شیوه ئه گه ر نزم بگریته وه دیسانه وه کاریگری ده بی له سه ر وهرنه گرتنی چیژی بیستن. هه موو ئه ندامهکانی ههستکردن حاله تی هاوسهنگیان هه یه که له نیوه ندی زیاده رهوی له به کارهینانی هیزی ده ماری و نه توانینی به کارهینانیدایه و هه ر بابه تیک توانی ئه م هاوسهنگیه به جی بهینیت، ئه وا چیژ و خویشیمان پی دهبه خشیته))^۲

ئه کسه نده ر باومگارتن (۱۷۱۴_۱۷۶۲ز) بیرمهند و تیوریستیکی ئیستاتیکی
ئه لمانی سهرده می رۆشنگه ریه و به باوکی نویی ئیستاتیکا داده نریته. باومگارتن بیرو را ئیستاتیکیهکانی خوئی له کتیبی (پامان له شاعر Reflections on Poetry) دا دهربریوه، که له سالی (۱۷۳۵ز) به لاتینی نویسیویه تی و بو یه که مین جار وشه ی ئیستاتیکی تی دا به کارهیناوه. باومگارتن ((له و کتیبه دا باسی مه سه لهکانی زهوقی هونه ری و پیکهینه رهکانی دهکات. ئینجا ئه م وشه یه "ئیستاتیکا" له لایه ن فه یله سوفان و

^۱ - هدیل زکارنه ، علم الجمال، ط ۱، مرکز الکتاب الأكادیمی، عمان، ۲۰۰۳، ص ۴۰

^۲ - محمد سعد حسان و خلود بدر غیث و معتصم عزمی الکرابلیه، مقدمه فی علم الجمال، ط ۱، مکتبه المجتمع العربی للنشر، عمان، ۲۰۰۵، ص ۶۰

هونه رماندان و په څخه گرانه وه بهمه به سستی گه یان دنی مانای فلسفه فیه جوانیان به یه که وه گریدانی جوانی و هونه ر به کاره یتر اوه))^۱

باومگارتن بر وای وایه په یوه ندی نیوان جوانی و هسته کان په یوه ندی یه کی قوله و جوانی نه و شته ته و اوه یه که به هسته کان درک ده کرین ((باومگارتن جوانی "beauty" وهک نه و که ماله پیناسه کرده که به هسته کان ده رکه کرین، گرنگی نه م پیناسه یه ش زیاتر بو هونه ر ده رده که ویت، چونکه به زوری جه خنده کاته سر ده رکه کردن له ریگه ی هسته کانمانه وه، نه مه ش خوی وشه نوییه که ی باومگارتنمان له جه وه ره ریدا بو راقه ده کات که له بنه ر هتدا داتاشراوی "aesthesis" ی گریکه و مانای ده رکه رنی هسته کانمیز ده گه یه نیت... به کاره ی تانه نوییه که ی باومگارتن به شیک بو له جه خنکرده سر چالاکي خودیانه ی هسته وه رکان و داهینانی مروی تاییه تمه ند له هونه ردا که له و کایانه دا باو بو وه))^۲

باومگارتن جوانی و حق و خیر له یه کتری جیا ده کاته وه و پیناسه ی ((جوانی به ته وای زانیاری هستی و حق به ته وای زانیاری عقلی و خیر به ته وای خواستی خوی "ارادی" ده کات و وایه بینی جوانی سیستمی په یوه ندی نه ئالوگوره کانی نیوان به شه کان و په یوه ندی هه موو به شیک به گشته وه یه))^۳

نیما نوئیل کانت (۱۷۲۴ _ ۱۸۰۴) فیه یه سوفیکی گوره ی سهرده می پو شن گه ریبه و به دامه زرینه ری راسته قینه ی ئیستاتیکا و فلسفه ی ئایدیالی نه لمانی داده نریت. کانت گرنگیه کی زوری به جوانی داوه و زورترین لیکولینه وه و پامانی ورد و زانستیانه ی ده ربه ی ئیستاتیکا هیه، ((کتیبی "په څخه له بریاردان" ی کانت یه کیکه له کوله که کانی بنیادانی زانستی جوانی، تیدا ئامازه بو نه وه کراوه که ناشیت بنه مایه ک دابنریت بو نه وه ی مرو له میانیدا جوانی شتیک ده سگیر بکات، حوکم و بریاردان له سره جوانیناسی بریاریکی خودیبه و له که سیکه وه بو یه کیکی تر گورانی به سهردا دیت))^۴ به مجوره کانت په ره ی به بیروپراکانی دیکارت دا و خودی بوونی جوانی راگه یاند و نه وه ی سه لماند که جوانی ریژه یبه و نه وه ی لای یه کیک جوانه په نکه لای یه کیکی تر ناشرین

^۱ - که مال میراوده لی، فلسفه فیه جوانی و هونه ر ئیستاتیکا، ل ۱۲

^۲ - ره یموند ویلیه مز، ئیستاتیکا، و: بروا عه لادین،

<http://brwaaladdin.blogspot.com/۲۰۱۱/۰۴/aesthetic.html>

^۳ - محمود عبدالله الخوالده و محمد عوض الترتوری، التریبه الجمالیة علم النفس الجمال، ص ۱۱۲

^۴ - ته ها نه حمه د ره سول، ئیستاتیکا و فلسفه فیه هونه ر، ل ۸۶

بیت و هیچ ریگه یه کیش نییه بۆ سه لماندنی راستی رای یه کیکیان، چونکه هر یه کیکیان له گوشه نیگای خویه وه بۆ شته کان دهروانیت.

كانت برۆای وایه جوانی په یوه ندییه کی قولی به ههسته کانی مروقه وه هیه و ده بیته هوی ئه وهی چیژی لی ببینیت و دهروونی ئارام بیته وه و روحی ئاسووده بیت. جوانی هونه ریش به راده یه کی زیاتر له جوانی سروشتی چیژ به مروف ده به خشیت و ئه م فه یله سوفه ((جوانی وهک پردیکی نیوان جیهانی به رههست و دهرههست له ئه ژماره یناوه و ئه و تام و له زه تانه که له جوانی هونه ر ده بیته وه له چه شنه ههستیاریه کانی دیکه ی به تام و چیژ بوون جیاده کاته وه و ئه وانه ناو ده نیت "تام و چیژه بی لایه نه کان")^۱ هر له بهر ئه مه یه نا کریت پیوه ر و بنه مای چه سپاو و نه گوږ بۆ جوانی دابنریت، چونکه ((له گه ل بریاردانی لوژیکدا جیاواز ده که ویته وه که له سه ر بنه ما ئه قلییه کان ده وه ستنه وه .. بریاردان له وهرگرتنی چیژدا نا کریت بابه تیانه و گشتگیر بیت، سه رباری بوونی مه رجه خودییه کانیش، بریاردان هر یه کیکه لای هه موو که سیک و دواتر ئه و بریاردانه له سه ر چیژی گشتی به شیوه یه کی گشتگیر دهرده چن، لیروه و کانت به جوانی ده لیت: "یاسایه کی بی یاسا" دهرباره ی هونه ریش و توویه تی: "هونه ر نمایشکردنی شتیکی جوان نییه ئه وه نده ی نمایشکردنی جوانییه بۆ شتیکی"^۲

كانت له سه ر بنه مای مه بهست و سو دخوازی جوانی دابه ش ده کات بۆ دوو جوږ: ((جوانی ئازاد: که له م جوږه دا هیچ چه مک و مه بهست و سوو دیک نییه. جوانی هاوه ل: له بهر ئه وه ی جوانی ئازاد هیچ چه مکیکی دهرباره ی چیه تی شته که پیویست نییه، ئه و جوانی هاوه ل ئه و تیگه یشتنه ی پیویسته له گه ل به دیه یانی شته که به شیوه یه ک که هاو جووتی ئه م چه مکه بیت))^۲ بۆ جوانی ئازاد نمونه ی نه خشونیکار و موسیقا ده هیته وه و بۆ جوانی هاوه لیش نمونه ی جوانی جهسته و جوانی باله خانه ده هیته وه

كانت چه شه ی ئیستاتیکی به ههست و زانینه وه ده به ستنه وه و ماوه کانی بریاردانی چه شه ی ههستی دابه ش ده کات بۆ چوار به ش که بریتین له:

۱ - به هرام میقدادی، جوانیناسی، و: بابک سه حرانه وه رد، گ. رامن، ژ ۱۸۶، هه ولیر، ۲۰۱۲، ل ۱۸۶

۲ - ته ها ئه حمه د ره سول، ئیستاتیکی و فه لسه فه ی هونه ر، گ. رامن، ژ ۱۷۹، ۲۰۱۲، ل ۸۶

۳ - م. اوفسیانیکوف و ز. سمیرنوا (۱۹۷۹)، موجز تاریخ النظریات الجمالیة، ص ۲۵۷

۱- له پرووی چۆنیتیییه وه: جوانی ئەو شتیه که مرۆف ئاسووده دهکات چیژی پێ ده به خشیت بهی ئەوهی له پشت ئەم ئاسوودهیییه وه سوودیکی دیاریکراو یان مه به ستیک هه بیت.

۲- له پرووی چه نیتیییه وه: جوانی ئەو شتیه که به ریگایه کی گشتی ته واو ئاسووده مان دهکات بهی به کارهینانی بۆچونه عه قلییه کان.

۳- به پێی ئامانجه بهرچا و گیراوه کانی: جوانی فۆرمی ئامانجداری باهه تیکه تا ئەو رادهیهی که ئەو فۆرمه ی تیا به دی ده کری بهی ئەوهی ئامانجه که بدا به دهسته وه.

۴- به پێی رادهی چیژوه رگرتن له شته که: جوانی ئەوهیه که بهی تیگه یشتن؛ به باهه تی له زه تیکی هه تمی بزانی.^۱

جۆرج و لیام فریدریک هیگل (۱۷۷۰- ۱۸۳۱ز) فه یله سوف و بیرمه ندیکی ئەلمانییه، فه لسه فه ی ئیستاتیکی کلاسیکی ئەلمانی گه یانده لوتکه ی گه شه سه ندنی، برۆای وایه جوانی په یوه ندیییه کی پته وی به لایه نه کانی کۆمه لایه تی و فه لسه فی و سیاسیییه وه هه یه. هیگل بۆ لیکۆلینه وه و تیگه یشتن له جوانی ده گه ریته وه بۆ جوانی ئایدیایی و له کتییی (چه ند وانیه ک له ئیستاتیکادا) جه خت له سه ر ئەم بۆچوونه ی ده کاته وه و پێی وایه ((ده بی بۆ لیکۆلینه وه ی جوانی له و سه ره تیه وه ده ست پێ بکه ین که جوانی به ئایدیا "Idea" یان "هه قیقه تیکی هه مووی" دابنن، چونکه ته نها ئەم ریگه یه بۆمان ده لوین له زۆر ته نگ و چه له مه دوور که وینه وه که زۆری باهه ته کانی جوانی و به ربلاوی رواله ته کانی چ له سه روشتدا و چ له هونه ردا په یدا ده که ن))^۲ به مجۆره هیگل تیروانینی خۆی سه به ره ت به بناغه ی جوانی ده خاته پروو جوانی به ئایدیا؛ و بیروکه به بنه مای جوانی داده نیت و ((جوانی به م پێیه "ده رکه وتی هه سه ته کیی بیروکه یه" شتیک که هیگل ئایدیالی پێ ده وت، بیروکه هه ندی جار له جه رگه ی کاروباری راسته قینه دا ده رده که وی و هه ندی جار له جه رگه ی جوانیدا. تیگه یشتن له خالی یه که م فه لسه فه یه، به لام تیگه یشتن له خالی دووه م ته نیا له هونه ردا ده لوین))^۳

۱ - خاله کانی یه که م و دووه م (أميرة حلمي مطر، فلسفة الجمال، دار القلم، القاهرة، ۱۹۶۲، ص ۹۴)

خاله کانی سییه م و چواره م (که مال میراوده لی، فه لسه فه ی جوانی و هونه ر ئیستاتیکا، ل ۶۳، ۶۱)

۲ - که مال میراوده لی، فه لسه فه ی جوانی و هونه ر ئیستاتیکا، ل ۷۸

۳ - باهه ک ئەحمه دی، هه قیقه ت و جوانی، ل ۱۲۵

هیگل برّوای وایه ناوهرۆک ئایدیای کاری ئەدهبییه، که دهبیته بناغهی ئیستاتیکی کاری ئەدهبی و فۆرمیش تهنه روپۆشیکێ ئەم ئایدیایهیه و دهلیت: ((جوانی ئەو شیوه ههستیاری هونهرییه که بنچینهی بیرکردنهوهیه له ناوهرۆکدا، بهلام شیوهی جوانی وینهگرتهی ههستی وینهگره بۆ بیرکردنهوه. بۆ ئەوهی بگهینه بابهتیکی هونهری دهبی ناوهرۆک لیکبدهینهوه بهشیوهیهکی زانستی))^۱ ههروهها هیگل جیاوازی لهنیوان جوانی سروشتی و جوانی هونهریدا دهکات و جوانی هونهری بهپلهیهکی بالای جوانی دادهنیت و برّوای وایه ((جوانی هونهری بهرزتره له جوانی سروشتی، چونکه جوانی هونهری بهرهمی رّوحه، لهبهرئهوهی رّوح بهرزتره له سروشت بۆیه بهرزیهکشی دهگوازیتهوه بۆ بهرهمهکانی و بۆ هونهریش))^۲

۱-۱-۴/ میژووی ئیستاتیکی ئەدهبی ئیسلامی عه ره بی

میژووی جوانی لای عه ره ب و نه ته وه ئیسلامیه کان ده گه رپته وه بۆ سه ره تای هاتنی ئاینی ئیسلام؛ ئەگه رچی له شیعی رپیش ئیسلامیشدا گرنگیدان به جوانی هه بووه، به لام له سه ر بنه مای رّامانی جوانی نه بووه و تهنه هه ستیک بووه به رامبه ر به جوانی، که له ناخی هه موو مرۆفیکدا هه یه. هه روه ها له پيش هاتنی ئاینی ئیسلامدا هه یچ لیکۆلینه وه یه کمان له به رده ستدا نییه، که باسی جوانی و بنه ماکانی و تاییه تمه ندییه کانی کردبیت. ئاینی ئیسلام گۆرانیکی جه وه هری له تیزوانینی جوانی و تاییه تمه ندییه کانی و بنه ماکانیدا کردووه. خوای گه وره له قورئانی پیرۆزدا گرنگیه کی زۆری به جوانی داوه و داوا له مرۆف ده کات له جوانیه کانی گه ردوون و سروشت و مروقایه تی رابمیتن، ئەمه ش له به رئه وه ی ((خوای گه وره جوانی وه ک توخمیکی سه ره کی له بنیادنانی گه ردوون و به یه کیک له کۆله که کانی ئاین و شه ریعه ته که ی داده نی و ده روونی ئاده میزادیش به باوه ره دروسته که یه وه جوانی به سیفه تیکی جه وه هری له خۆیدا ده بییته وه، پیه وه ده توانی به ره و ئاسۆیه کی به رز و ته واوی مرۆی هه نگاو بنی))^۳

۱ - ئامانج عوسمان حه مه د، لیکدانه وه ی سایکۆلۆژی بۆ ئیستاتیکی، گ. رامن، ژ ۳۹، هه ولیر، ۱۹۹۹، ۳۴ ل

۲ - هیگل، المدخل الی علم الجمال، ت: جمال طرابیسی، ط ۱، دار الطایعه، بیروت، ۱۹۷۸، ص ۶

۳ - مقداد حه مه سألح، سه رنجیک له سه ر ئیستاتیکی، چ ۱، چاپه مه نی گه نج، سلیمانی، ۲۰۱۳، ل ۱۷۸

قورئانى پېرۆز باسى له جوانى كردووه له دروستكردنى گەردوون و سروشت و مروّفا و هانى مروّفى داوه سەرنجى ئەو جوانيانە بدات و لىيان رابمىنىت، ئەمەش بۇ ئەوەى مروّف گەورەى دەسلەلاتى خواوەندى بۆ دەربكەوئىت. ((قورئانى پېرۆز گرنگىيەكى زۆرى بە دیمەنەكانى جوانى له بوونەوهردا داوه، ئەمەش بە تەنها خۆى وەرچەرخانىك بوو، كه بهای خۆى هەيه له لایەنى میژوویى گەشەسەندنى هزرىى عەرەبىیەوه، چونكه راولەستان له بهرامبەر جوانى سروشت و کاریگەربوون بەم جوانیە پىویستی بە هۆشیارییەكى ئیستاتیكى بەرزتر هەيه لهوەى لای شاعیرانى جاهیلی دەبىنریت له هەلوئىستیان بهرانبەر جوانى خۆشویستراو))^۱

خودای گەوره له سورەتى (ق) ئایەتى (۶-۷) دەفەرموئىت: ((أفلم ينظروا إلى السماء فوقهم كيف بنيناها وزيناها وما لها من فروج (۶) والأرض مددناها وألقينا فيها رواسي وأنبثنا فيها من كل زوج بهيج)) واتە: ((ئایا ورد نەبوونەتەوه لهو ئاسمانەى كه بهسەریانەوهیه: چۆنمان دروست كردووه و رازاندوومانەتەوه بهجۆرىك هیچ كهموكوورپى و كهلیتیكى تیدا نییه _ هەر وهها زهویمان راختوووه و بلاومان كردۆتەوه و كهژ و كیومان لهسەرى دامەزراندووه و له هەموو جۆره پووەکیكى جوان و رازاوهمان تیدا رواندووه))^۲ لێرهدا خۆای گەوره داوا له خەلكى دەكات له جوانیەكانى ئاسمان و زهوى ورد بنهوه و چێژى لێوهربگرن و توانا و دەسلەلاتى خۆای گەوره بىین كه چەند به جوانى هەموویانى دروستكردووه و رازاندوویەتییهوه.

خودای گەوره له سورەتى (النحل) ئایەتى (۶) باسى كاتى گەرانەوهى مەرپومالات دەكات بۆ مال و و پاشان باسى ئەوه دەكات كه بهیانیان دەریان دەكەن بۆ دەشت و دەر و لهوهرگا ، كه دیمەنیكى زۆر جوانى هەيه و مروّف چێژى لى وەردهگریت وهك دەفەرموئىت: ((و لكم فيها جمال حين تريحون و حين تسرحون)) واتە: ((كاتىك مالاتهكان دەهیننەوه له ئیواراندا"بەتیری و بەشیرهوه" له بهرهبهیاندا لهمال دەریان دەكەن، دیمەنیكى جوانتان بۆ دەنوینن" دەروونی ئیماندار دەرخووشینن، به جیاوازی قەبارە و دەنگ و پەنگ و یاری و گەمەیان))^۳ لێرهدا پێشخستنى ئیواران بۆ ئەوه دەگەریتەوه كه مەرپومالات لهبەرئەوهى ئیواران تیروپرن و چالاکیان زۆرتەرە جوانتر دەردهكەون وهك له بهیانیان كه برسێانه و بۆ لهوهر دەچن.

^۱ - عزالدین اسماعیل، الاسس الجمالیة فى النقد العربی، ص ۱۳۵

^۲ - بورهان محەمەد ئەمین، تەفسیری ئاسان، ۳، چاپخانهى (اسوة)، قوم، ۲۰۰۲، ل ۵۱۸

^۳ - سەرچاوهى پێشوو، ل ۲۶۷

ئەم گرنگيدان بە جوانىيەى؛ كە قورئانى پىرۆز جەختى لەسەر كىردووە تەو، لەبەرئەو هەيە كە جوانى ھۆكارىكە بۆ بەدەيھىتەنى ئامانجەكانى مرۆف، چونكە خولقاندنى جوانى لە گەردوون و جىھان و سروشتدا خۆى لەخۆيدا ئامانج نىيە، بەلكو ھۆكارىكە مەبەست لى چەسپاندنى مرۆفە لەسەر بەدەستەيھىتەنى پەيوەندىيەكى زىندوو و خىرا و راستەقىنە بە گەردوونەو، كە ئەمەش دەيىبات بۆ خالقى بوونەوەر لە رىگای ئەو خالانەى مرۆف زۆر ھەلوئىستەى لەسەر دەكات و تواناى لەسەر پەيوەستبوون و چالاكىيەكانى ھەيە^۱

ئەدۆنىس دەلى: ((دەقى قورئانى وەلامى پرسىارەكانى بوون و ئاكار و چارەنووس دەداتەو، بەشئوہەيەكى ئىستاتىكى _ ھونەرى وەلام دەداتەو، لەبەرئەو ھەكرىت بە دەقىكى زمانەوانى وەسفكرىت _ مەبەستم پىويستە لە تىگەيشتنى زمانەكەيەو ھەلئىتەيگەيت. ئەم زمانەش بە تەنھا موفرەدات و پىكھاتەكان نىيە، بەلكو ھەلگىرى روانىيەكى ديارى كراو ھە مرۆف و ژيان و گەردوونىش _ كە بنەچە و ناديارى و كۆتايى ھەيە. ئەم فۆرمە ئىستاتىكىيە لە نووسىندا ھەربى سەرسام كىرد، بەشئوہەيەك كە كۆكن لەسەرئەو ھەي دەگمەنە و نمونەيان نەديو ھە ھاوشئوہى نىيە))^۲ ھەروەھا دەلى: ((سەرسام بوونى يەكەمى ھەربى لە بەرامبەر قورئاندا، زمانەوانى بوو، كە بە ئىستاتىكى و ھونەرى زمانەكەى شەيدا بوون. ئەم زمانە كلىلى راستەوخۆ بوو، كە ھەرگاكانى كىردووە تەو ھە چوونە نىو جىھانى دەقى قورئانى و باو ھەردارى بە ئايىنى ئىسلام، لەبەرئەو ھە ھىچ ئاستىكدا، ناكرىت جياكارى بكەين لەنيوان ئىسلام و زماندا))^۳

فەرموودەكانى پىغەمبەرىش (د.خ) باسيان لە جوانى كىردووە و گرنگان پىداو ھە جەختيان لىكردووە تەو، ھەروەھا پىغەمبەر(د.خ) گوئى لە شىعر گرتوو ھە ستايشى شاعىرانى كىردووە لەسەر شىعرەكانيان و پەسنى شىعرىشى كىردووە. پىغەمبەر (د.خ) دەفەرموئ: ((إن من البيان لسحرا و إن من الشعر لحكمة)) كەمەل ھەسەن بەسىر ھەربارەى ئەم فەرموودەيە دەلى: ((ئەم فەرموودەيە پىغەمبەر (د.خ) بەلاى ئىمەو ھە

۱- عباس محجوب، الأدب الإسلامي - قضايا المفاهيمية و النقدية، ط ۱، عالم الكتب و الحديث للنشر و التوزيع، إربد، ۲۰۰۶، ص ۳۵

۲- ئەدۆنىس، دەقى قورئان و ئاسۆكانى نووسىن، و: ئومىد عوسمان، چ ۱، چاپخانەى خانى، ھۆك، ۲۰۰۸، ل ۸

۳- سەراچاھى پىشوو، ل ۹

له به شی یه که میدا په نجه بۆ کار لیکردنی پوونبیژی در یژده کات، که به زار اوهی ئیستامان پوخسار (فۆرم) ی دهقی هۆنراوهیی دهگریته وه. به مانای ئه وهی ئه گهر هاتوو پوخسار و فۆرمی دهقیکی هۆنراوهی پوونبیژ بوو، واته: وشه که ی رهوانبوون و پرسته کانی به چه شنیکی مه حکم ریکخرا بوون و به وینه ی هونه ری سازکرا بوون، ئه وا وه کو جادوگه ری کار له گو یگر و خوینده وار ده کات و جله وی هه ست و نهستی دهگریته دهست))^۱

ههروه ها پیغه مبه ر (د.خ) جهخت له سه ره ئه وه ده کاته وه که خوی گه وره یه سه رچاوه و بناغه ی هه موو جوانییه کانه و هه موو جوانییه کیشی خوش دهوی، له م باره یه وه ده فه رموی: ((إن الله جميل يحب الجمال))^۲ واته: خودا جوانه و جوانیشی خوش دهوی.

((جینشین "ئه بوبه کر _ ر.خ" شاعیره جاهیله کانی هه لسه نگان دووه و بریاریداوه که "نابیغه" له هه موویان باشتربوو، که لئیانپرسی بۆچی "نابیغه" له هه موویان باشتربوو؟ له وه لامدا وتی: چونکه هه لبهسته کانی نابیغه ناسک و رهوانن و کیش و سهروای هۆنراوه کانی سووک و ئاوازدارن و له پرووی بیروکه وه وه کو دهریا ناوه روکه کانی قولن))^۳

له سه ره تا کانی هاتنی ئاینی ئیسلامدا له سه ر بنه مای ناوه روکی شیعر بریار له سه ر شیعر ده درا و هه ر شیعریک ئه گهر بنه ما ئیستاتیکیه کانیشی تیدا به رجهسته بووبیت، به لام ناوه روکه که ی له گه ل بنه ما کانی ئاینی ئیسلامدا یه کی نه گرتایه ته وه، ئه وا به شیعریکی خراب له قه له م ده درا و قه دهغه ده کرا و به هایه کی وای بۆ دانه دنرا.

ئینو سه لامی جومه ی (۷۵۶ _ ۸۴۵ز) میژوونوس و ره خنه گری ناوداری
عه ره به، خاوه نی کتییی (طبقات الشعراء) ه، که له م کتیه دا بیروپا ئیستاتیکی و ره خنه ییه کانی خستوو ته پروو، ههروه ها قسه له سه ر شاعیران ده کات و هه لیان ده سه نگیننی و دابه شیان ده کات بۆ چه ند چینیک، که شاعیرانی سه رده می جاهیلی و شاعیرانی سه رده می ئیسلامی وه رگرتوو و هه ر یه که یانی بۆ (۱۰) ده چین دابه شکر دووه.

^۱ - کامل حه سه ن به سیر، میژووی ره خنه سازی، چ، چاپخانه ی تاران، تاران، ۲۰۱۵، ل ۱۱۱

^۲ - ابن الأثیر الجزری، جامع الأصول فی أحادیث الرسول، ج ۱۰، مطبعة الملاح، ۱۹۷۲، ص ۶۱۴

^۳ - کامل حه سه ن به سیر، میژووی ره خنه سازی، ل ۱۱۴-۱۱۵

ئەم زانايە قسەى لەسەر جوانى کردووە و پێوهرى گشتى و بابەتيانەى بۆ جوانى داناوە و برۆاى واىە پێويستە جوانى کۆمەلک تايبەتمەندى بابەتيانەى ھەبىت بۆ ئەوھى بەجوان دابنریت، ھەربۆيە کۆمەلک تايبەتمەندى بۆ جوانى ئافرەت داناوە و برۆاى واىە جوانترين ئافرەت دەبىت ((رەنگى ڤوون بىت، بالای بەرز و باش بىت، دەم پاک بىت، چا و لووتى جوان بىت، زمان پارا و قژ دريژ بىت))^۱ ئەم تايبەتمەنديانەى جومەحى بۆ جوانى ئافرەتى داناوە ھەر ئەو تايبەتمەنديە گشتيانەن کە کۆمەلگە بۆ جوانى دايان و لای ھەموو کەسيک جوان.

جومەحى شيعرى بە پيشەسازيەكى بەناوبانگ داناوە برۆاى واىە ((شيعر پيشەسازى و ڤيکخستنه و ئەھلى زانست وەک سەرچەم بەشەکانى زانست و پيشەسازى دەيزانن، تياندايە چا و ڤيکى دەخات، ھەيانە گوى ڤيکيدەخات، ھەشيانە بە دەست ڤيکدەخريت، ھەشيانە بە زمان ڤيکدەخريت))^۲ ھەروەھا بۆ جياکردنەوھى پيشەسازيە باشەکان لە خراپەکان ناتوانين بەتەنھا پشت بە زانست ببەستين، بەلکو ئەزمون و تاقکردنەوھى بەردەوام دەبىتە بنەماى راست و دروست بۆ جياکردنەوھە و برۆاى واىە کە ((ئيمە ناتوانين پيشەسازيە باشەکان لە خراپەکانيان جيا بکەينەوھ بەھوى رەنگ يان کيش يان دەستليديان، چونکە ئەم ڤوالەتانه رەنگە بە ھەلەماندا بەرن، بەلکو زانايان ئەم شتە دەزانن لەڤيگەى چاوديري کردن و گوى ليگرتنەوھ، بەبى ھيچ سيفەتيک کەبۆى بگەرینەوھ، و بەبى پشت بەستن بەھيچ زانستيک، چونکە بە زۆر ليکۆلينەوھ دەتوانى لە زانست دەربچيت. شيعریش ھەروايە و ئەوانەى زانان پي دەيناسنەوھ))^۳ بەمجۆرە مەشق و راھيتان و پراکتیک دەبنە بنەماى ھەلسەنگاندن و جياکردنەوھى شيعرى باش لە خراپ، ھەربۆيە پيويستە رەخنەگر ئەزمونى رەخنەگرتنى ھەبىت، ھەرچەندە ئەم ئەزمونەى رەخنەگرتنى زۆرتر بىت ئەوھندە باشتر دەتوانيت رەخنەى سەرکەوتوانە لە دەقى ئەدەبى بگريت و ((کوپى سەلامى جومەحى لەبەر تيشكى ئەم بناغەيەدا سەلماندوويەتى کە رەخنەسازى دەبىت لە نرخشوناسى

۱ - محمد بن سلام الجمحى (، طبقات الشعراء، دار الکتب العلمیة، بیروت، ۲۰۰۱، ص ۲۷

۲ - سەرچاوەى پيشوو، ل ۲۶-۲۷

۳ - عبدالحسن حسن خلف: القيم الجمالية في الشعر العربي قبل الإسلام، رسالة ماجستير، جامعة بغداد، ۱۹۸۳، ص

ویژدها خاوهن مه شقیکی فره بیت و له گهل خویندنه وهی ویزه راندا راهاتبیت و له کوری رهخنه سازاندا پراکتیکی بی شوماری هه بیت))^۱

جومه حی جهخت له وه دهکاته وه که ده بیت بو ناسینه وهی شیعی جوان و جیاکردنه وهی له شیعی ناشرین پشت به بیرو پای رهخنه گرانی بواری شیعیر ببه ستین و ده بیت نه وان شیعی جوان یان ناشرینمان بو دیاری بکن و نابیت هه رگیز مروف به بی گه رانه وه بو نه وان بریاری جوانی و ناشیرینی شیعیر بدات، له م بارهیه وه ده لی: ((یه کیک به "خه له ف" ی گوت: نه گه ر گویم له شیعیک بوو به جوان و باشم زانی، ئیتر هیچ باکم نییه به وهی تو و هاوړیکانت دهر باره ی ده لیین. نه ویش پیی گوت: نه گه ر تو دره میکت وهرگرت و به باشت زانی و ژمیاری پیی گوتی نه وه ساخته یه، ئایا به باش زانی تو هیچ سوودیکت پیده گه یه نیت))^۲

نه بو عوسمانی جاحز (۷۷۶-۸۶۹ز) فه یله سوف و رهخنه گری عه ربه و خاوهنی کومه له به ره مه میکه وهک (الحيوان، البيان و التبیین، رسائل الجاحظ، ...) له به ره مه کانیدا گرنگی به جوانی داوه و لیی کولیوه ته وه و بنه مای بو داناو و نه وه هه سته سه ره کیبانه شی دیاری کردوه که رول ده بین له چیژوه رگرتن له جوانی، هه روه ها له پروانگه ی گه ردوونی و ره وشتی دهر وونییه وه جوانی پروونکردوه ته وه. ((به های ئیستاتیکی لای جاحز وهکو سه رجه م به هاکانی تر له سه ر بنه مایه کی ماددی دامه زراوه، که له سروشتی گه ردوون یان سروشتی ره وشت یاخود سروشتی کومه لگا یان سروشتی خودی هزره وه دریژ بووه ته وه، له و کاته ی له چند بوته یه کی زمانه وانی ئیستاتیکیدا گوزارشتی لیده کات))^۳ لیره وه نه وه مان بو پروون ده بیت وه که جاحز تیروانینیکی فراوانی هه یه بو ئیستاتیکی و ((له م تیروانینه ئیستاتیکیانه یدا هاوئا هه نگه له گهل تیروانینه گشتیه که ی بو گه ردوون و نه وه به هایانه ی تییدایه تی و ئیستاتیکاش یه کیکه له م به هایانه، نه مه ش له خودی خویدا به رزکردنه وهی ئیستاتیکیه بو تیروانینیک که ده کریته وه به سه ر به هاکانی تر دا نه ک ته نها بو پیکه وه ژیان، به لکو گورینی ئیستاتیکی بو نه وهی ببیته پیوه ریک بو به هاکانی تر))^۴

جاحز بروای وایه هوکاره دهر وونی و کومه لایه تییه کان رولیان هه یه له سه ر به جوان دانانی شته کان یان به ناشرین دانانیا، چونکه ((نه بیستراوه که سیک دژایه تی که سیکی

۱ - کامل حه سه ن به سیر (۲۰۱۵)، میژووی رهخنه سازی، ل ۱۴۳

۲ - محمد بن سلام الجمی، طبقات الشعراء، ص ۲۷-۲۸

۳ - مختار قطش، مفهوم الجمال عند الجاحظ، مجلة العلوم الانسانية، عدد ۱۸، جامعة قسنطينة ۱، ۲۰۰۲، ص ۲۰۵

۴ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۰۵

تر بکات له بهر ئه وهی پوو خسار و ئه ندامه کانی جهسته ی جوانن، به لام هۆکاره کومه لایه تی و دهر وونیه کان کاریگه ربیان له سه ر نرخپیدانی جوانی شیواندنی گه وه ری جوانی هه یه، وه کو مروقه پژده کان (حه سووده کان) یا خود رق و کینه و دژایه تی که ده بنه هوی ناشرینکردنی جوانی و ناشرینترکردنی ناشرینی، یان خو شه ویستی، هه رکه سینکت خو ش بو ی جوان ده بیته له چاوه کانتدا))^۱

جاضر بروای وایه سی ههستی مروف پو لی سه ره کی ده بینن له چیژوه رگرتنی جوانیدا که بریتین له ههستی بینین و ههستی بیستن و ههستی بهرکه وتن و له پشت ئه م هه ستانه وه دل هه یه که چواره میانه. ئه م هه ستانه نوینه ری دلن و دلش ده که ویته نیوان ههسته کانی بینین و بیستن له لایه که وه و ههستی بهرکه وتن له لایه کی تره وه.^۲ به مجوره بومان دهرده که ویت که جاضر بروای وایه سه رچاوه ی سه ره کی چیژ وهرگرتن لای مروف دل و ههسته کان ده بنه نیوه ندیک له نیوان جوانی و دلدا.

جاضر جهخت له سه ر ئه وه ده کاته وه که جوانی به هره یه و به مروف به خشراوه، به لام ره وشت و رهفتاری مروف به جوان و ناشرینییه وه له کومه لگا و دهوروبه ربیه وه وهریده گریت و فی ری ده بیته کاتیک ده لی: ((هه ندی مروف توانای لاروله نجه کردنی پی به خشراوه، به لام توانای خراپه کاری و خیانهت و بریاره کان و راستگویی و ده ستپاکی پی نه به خشراوه. واته ئه و جوانییه ی مروف دایده هینیت به هره و ئه زموونکردنه، له کاتیکدا ره وشت له سروشتی مروقه. ئه و جوانییه ی که جاضر لی رده مه به سستییه تی جوانییه کی هه سستییه و خالییه له ره هندی رووحی، هه ر بویه ته نها باسی ههسته کان ده کات وه کو جوانی لاروله نجه ی بینین و جوانی دهنگی بیستراو. ئه مه ش واتای ئه وه یه، که مروف توانای ئه و رهفتاره جوانانه یان پی نه به خشراوه، که ره هه ندیکی رووحی هه یه و ره وشت ده بیته پیوه ر بو ی، چ له دروستکردن و چ له چیژوه رگرتن لی))^۳

ههروه ها جهخت له سه ر ئه وه ده کاته وه که پیویسته گونجان له نیوان پیکهاته کانی جوانیدا هه بیته و به شه کانی روو خساری جوانی له نیوان خو یاندا و به شه کانی ناوه رو کیش به هه مانشیوه گونجانیان له نیواندا هه بیته و سه رجه م به شه کانی جوانیش به روو خسار و ناوه رو که وه گونجانیکی گشتی له نیوانیاندا هه بیته، و بروای وایه یه کیک له

۱ - عبدالحسن حسن خلف، القيم الجمالية في الشعر العربي قبل الإسلام، رسالة ماجستير، جامعة بغداد، ۱۹۸۳، ص ۳۰

۲ - أبی عثمان عمرو بن بحر الجاحظ، رسائل الجاحظ، تحقيق: عبدالسلام محمد هارون، ج ۲، ط ۲، مكتبة الخانجي، القاهرة، ۱۹۶۴، ص ۱۷۰-۱۷۱

۳ - مختار قطش، مفهوم الجمال عند الجاحظ، ص ۲۰۷

بنه‌ماکانی جوانی ئەو‌هیه که وشه و واتا له‌گه‌ل یه‌کدا گونجاوبن و هه‌موو واتایه‌ک به وشه‌ی تایبه‌تی گوزارشتی لیکریت و هه‌ر ناوه‌رۆکیک پیویسته به‌و وشانه گوزارشتی لیکرین که له‌گه‌لیدا ده‌گونجین و بۆ ئەو ناوه‌رۆکه دانراون، به‌پینچه‌وانه‌وه جوانیه‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌چی و نامینیت ئە‌گه‌ر په‌په‌وه‌ی ئەم بنه‌مایه نه‌کریت، چونکه لای جاحز ((هه‌ر جو‌ره گه‌تو‌گۆیه‌ک جو‌ریک له‌ وته‌ی پیویسته و هه‌ر جو‌ره واتایه‌کیش جو‌ریک له‌ ناوی پیویسته بۆ گوزارشت لیکردنی: وته‌ی ناماقول بۆ ناماقول و وته‌ی سوک بۆ سوکی و وته‌ی پاراو بۆ پاراوی و وته‌ی روون بۆ شوینی روون و وته‌ی درکه بۆ شوینی دوورنیازی و وته‌ی په‌وان بۆ په‌وانی))^۱

جاحز له‌سه‌ر ئە‌ده‌ب به‌گشتی و شیع‌ر به‌تایبه‌تی قسه‌ی کردووه و بر‌وای وایه شیع‌ر هونه‌ریکی ئیستاتیکی به‌رزه و له‌ پیناسه‌ی ئەم هونه‌رده‌دا ده‌لێت: ((شیع‌ر پیشه‌سازییه و جو‌ریکه له‌ چین و په‌گه‌زیکه له‌ وینه‌کیشان))^۲ لێرده‌دا جه‌خت له‌سه‌ر ئە‌وه ده‌کاته‌وه که شیع‌ر پیشه‌سازییه و خاوه‌ن کۆمه‌لێک بنه‌مای ئیستاتیکییه و جوانی رووخسار له‌لای گرنگی تایبه‌تی هه‌یه و بر‌وای وایه ئە‌وه‌ی که‌وا ده‌کات شیع‌ر هونه‌ریکی به‌رزبیت رووخساره‌که‌یه‌تی نه‌ک ناوه‌رۆکه‌که‌ی، چونکه ((واتاکان له‌سه‌ر ریگاکان و هه‌موو عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م، شاری و ده‌شته‌کی ده‌یزانن، به‌لکو گرنگی و بایه‌خی (شیع‌ر) له‌ چۆنیه‌تی به‌رجه‌سته‌کردنی کیش و هه‌لبژاردنی وشه و ئاسانی ده‌رب‌رین و بی‌که‌موکۆپی و نایاب هۆنینه‌وه‌ی دایه))^۳.

جاحز په‌وشت ده‌کاته پیوه‌ری هه‌لسه‌نگاندن و په‌خه‌گرتن له‌هونه‌ری شیع‌ر و بر‌وای وایه هه‌ر شیع‌ریک له‌گه‌ل بنه‌ما په‌وشتیه‌کانی مرۆفدا گونجا ئە‌وه شیع‌ریکی جوانه و به‌پینچه‌وانه‌شه‌وه ئە‌وه شیع‌ره‌ی له‌گه‌ل بنه‌ما په‌وشتیه‌کانی مرۆفدا نه‌گونجا ئە‌وه ناشرینه ((جاحز به‌راوردی جو‌ره‌کانی ر‌واله‌تی په‌فتاری ماددی و مه‌عنه‌وی ده‌کات، کاتیک گرنگیه‌کی زیاتر به‌ به‌های په‌وشتی شیع‌ری گورانی یان گورانی بناغه شیع‌ری ده‌دات کاتیک ده‌لی: وای نابینین گورانی هیچی تیابیت ئە‌گه‌ر بناغه‌که‌ی شیع‌ریکی

۱ - أبی عثمان عمرو بن بحر الجاحظ، رسائل الجاحظ، ص ۳۹

۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۳۲

۳ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۳۱-۱۳۲

داپوشراو به ئاواز بئیت، ئهوهی راست بئیت تئیدا ئهوه جوانه و ئهوهیشی درؤبئیت تئیدا
ئهوه ناشرینه))^۱

بهمجوره بومان دهردهکهوئیت که جاز برؤای وایه جوانی بههایهکی بهرزی
مرؤفایهتییه و مرؤف چئژی لی وهردهگرئیت و ههستهکانی (بینین و بیستن و
بهرکهوتن) رؤلی سهرهکی دهبینن له چئژوهرگرتنی جوانیدا و گونجانی نیوان بهشهکانی
جوانی پیوهری سهرهکی جوانییه و شیعریش یهکنیکه له پیشهسازییه جوانهکان و
جؤریکه له چین و رهگهزیکه له وینهکیشان، لهرووی ناوهروؤکیشهوه بهپیوهری
رهوشت رهخنه لی ئیدهگرئیت و ئهوه شیعره راست بئیت لای جوانه و ئهوهی راستیش
نه بئیت ناشرینه.

ئههونه سری فارابی (۸۷۴-۹۵۰ز) یهکنیکه له دیارترین و گهرهترین فهیلهسوفهکانی
ئیسلام، کاریگهرییهکی زوری فهیلهسوفانی یونانی (ئهفلاتون و ئهرستوی لهسهره،
ههولی داوه گونجاندن له نیوان بیروپراکانی ئهفلاتون و ئهرستودا بکات و برؤای وایه
ئهه دوو فهیلهسوفه تهنه له رواله تدا جیاوازی له نیوان بیروپراکانیاندا ههیه، ئهگهرنا له
جهوههردا هیچ جیاوازییهک له نیوان بیروپراکانیاندا نییه. فارابی برؤای وایه ئهدهب
بهگشتی و شیعر به تاییهتی لاساییکردنهوهی سروشته و داهینانیکی هونهرییه.
لاسیاییکردنهوه بناغهی ئیستاتیکی هونهر و ئهدهبه و دهبئته مایهی چئژ بهخشین و
خؤشحالکردنی مرؤف، له بهر ئهوهی ((لاسیاییکردنهوه لای فارابی جؤریکه له جؤرهکانی
ویناکردنی هونهری، که هونهر بابهتهکانی پی پیشککش دهکات و بنه مایهکی واقعی
ههیه، بویه هاوجووتی لاساییکه رهوه له گهله شته راسته قینه که یان هاوجووت نه بوونی
گرنگییهکی وههای نییه، له بهر ئهوهی هه رچهنده له واقع دوور بکهوئتهوه ئامانجه که ی
که " چئژبهخشین و فیرکردن و ریکخستنی رهفتاره" به جیگیری ده مینیتتهوه، که ده بئته
هوی خؤشبهختی مرؤف.))^۲

فارابی به پیی تیوره که ی خوی داهینانی هونهری شیکردوه تهوه و برؤای وایه
((دهربینی هونهری بریتییه له توانای بییرکردنهوه به وینهی ههستی به واسته ی هیزی
خهیا لکرنهوه، که وینه ههستییهکان ده پاریزیت پاش ئهوهی له ههست ون دهبن. هیزی

^۱ - مختار قطش، مفهوم الجمال عند الجاحظ، ص ۲۰۸

^۲ - محمود عبدالله الخوالدة و محمد عوض الترتوري، التربية الجمالية علم النفس الجمال، ص ۱۰۳

خه یالکردن ته‌نھا له چوارچیوهی جیهانی هه‌ستپیکراودا کاردهکات و ناتوانیت خه‌یالی شتیک بکات، که پیشتر به یه‌کیک له هه‌سته‌کان هه‌ستی پی نه‌کردبیت))^۱

فارابی برۆای وایه لاساییکردنه‌وه (٤) ئه‌رکی سه‌ره‌کی هه‌یه له‌پیکهینانی هونه‌ریدا که بریتین له:

١- چیژی ئیستاتیکی: چیژیکی رووچییه و وه‌رگر هه‌ستی پیده‌کات له‌کاتی

مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ل وینه‌ی هونه‌ریدا (لا‌ساییکردنه‌وه) و هوکاره‌که‌شی

ده‌گه‌رپته‌وه بو درکپیکردنی هه‌سته‌کان بو شته‌ نوێ و رازاوه له‌و وینه‌یه‌دا.

٢- پیکهینانی وینه‌ی هونه‌ری؛ که ده‌بیته‌ مایه‌ی چیژ بو په‌یاموهرگر له‌ میانه‌ی

شاره‌زابوون لئی ده‌بیته‌ هوێ به‌ده‌سته‌هینانی زانیاری، پاشان له‌ میانه‌ی

چیژوه‌رگرتن له‌ جوانییه‌که‌ی، وه‌زیفه‌یه‌کی نوێش ئه‌نجام ده‌دات، که

به‌ده‌سته‌هینانی زانیارییه‌ و پاشان په‌یوه‌ستکردنه‌وه‌یه‌تی به‌ درکپیکردنی گونجان

و ریکوپیکی (به‌چیژی درکپیکردنی جوانی) به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی.

٣- لاساییکردنه‌وه ده‌بیته‌ یه‌کخستنی به‌های ئیستاتیکی له‌گه‌ل به‌های سوودخوازی

و به‌های ره‌وشتی، هه‌ریویه‌ فارابی دوو ئه‌رکی تر بو هونه‌ر زیاد ده‌کات که

بریتین له‌ ئه‌رکی فیکردن پاشان ئه‌رکی ره‌وشتی

٤- ئه‌رکی ره‌وشتی ده‌بیته‌ هوێ راستکردنه‌وه‌ی ره‌وشت، که ئاسووده‌یی بو مروّف

به‌دی ده‌هینیت.^٢

فارابی برۆای وایه جوانی و خیر وابه‌سته‌ی یه‌کن و ده‌بنه‌ هوێ زیاتر

روونکردنه‌وه‌ی زیاتری حق و راستی که به‌هوێ بنه‌مای هاو‌ره‌گه‌زی و ریکخستنه‌وه

به‌رجه‌سته‌ ده‌بیت، به‌هوێ ئه‌م په‌یوه‌ستیه‌وه جوانی ده‌چیته‌ ناو چوارچیوه‌ی

ئامانجه‌کانی په‌یوه‌ست به‌ به‌ها بالاکانه‌وه، که ده‌بیته‌ هوێ زیاتر روونکردنه‌وه‌ی حق^٣

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی فارابی هونه‌ر به‌ لاساییکردنه‌وه‌ی سروشت داده‌نیت، که مه‌رج

نییه‌ لاساییکردنه‌وه‌یه‌کی ده‌قاوده‌ق بیت، هونه‌ریش کاتیک سه‌رکه‌وتوو ده‌بیت لاسایی

١- محمود عبدالله الخوالدة و محمد عوض الترتوري، التربية الجمالية علم النفس الجمال، ص ١٠٣

٢- سه‌رچاوه‌ی پيشوو، ل ١٠٣

٣- غياث الدين محمد رشيد ابراهيم، تاثير الفن العربي الاسلامي على فن التصوير الاوروبي جماليا،

مجلة جامعة بابل، العلوم الانسانية، المجلد ٢٢، العدد ١، ٢٠١٤، ص ١٢٥

سروشتی بینراو بکاتوهه، ئامانجی سه ره کی هونه ر چيژ گه ياندن و خو ش به خت کردنی مروّقه، له گه ل ئه رکی فيرکردن و راستکردنه وهی ره وشندا.

ئه بوعه لی ئه لحو سه ينی ئيينوسينا (۹۸۰-۱۰۳۷ز) بيرمهند و فهيله سوفی گه وره ی عه ره به، فهيله سوفی کی عه قلگه رایه و بنه مای تي پروانينه ئيستاتيکيه کانی له سه ر عه قلگه رایي داناوه و بروای وایه عه قل سه رچاوه ی زانست و زانیاری و جوانی و ئيلهامی رووحييه، جوانی عه قلی به رزترین جوړی جوانيه و بروای وایه جوانی و چاکه دوانه يه کی ليکدانه براون و ((هه موو جوانيه ک گونجاو و چاکه، که واته هه ستيپکراو و خو شو يستراو و به دلدا چووه، سه رچاوه ی درکپيکردنیشی هه ست و خه يال و وه هم و عه قله))^۱

ئيينوسينا بروای به جوانی بالا هه يه و ئه م جوانيه ده به ستيته وه به خوداوه که جوانيه کی ره هايه و سه رچاوه که شی حه قه که له خودی خوداوه سه رچاوه ی گرتووه، هه ر له م پروانگه يه شه وه جوانی دابه ش ده کات بو جوانی دنيايي و جوانی خودايي، ((جوانی دنيايي جوانيه کی نزمه و جوانی خودايي که جوانيه کی به رز و بلنده و جوانی بلندی ره ها ره نگدانه وه ی حه قه و حه قيش يه کيکه له ناوه جوانه کانی خودا، به مجوره خودا جوانی به رز و بلند و ره هايه و ئه م جوانيه ش به و چه مکه بالا رووحيانه درکی پي ده کريت که په يوه ستن به رووناکی و رو شنا ييه وه))^۲

ئيينوسينا بروای وایه مروّقه به سروشت حه زی له لاساييکردنه وه يه و چيژی ليوهرده گريت، هونه ر به لاساييکردنه وه ی سروشت داده نيت و جه ختی لي ده کاته وه. ئيينوسينا هه موو هونه ره کان به لاساييکردنه وه داده نيت و بروای وایه هونه ره کان به هو ی ئامرا نه کانی لاساييکردنه وه له يه کتری جيا ده کرينه وه ((لاساييکردنه وه له مؤسيقادا له سه ر ئاواز راوه ستاوه و له سه ماشدا له سه ر ريتم راوه ستاوه و له شيعريشدا له سه ر قسه راوه ستاوه، که له مروّقا سروشت و بو ماوه ييه و مروّقه حه زی لي ته تی به هو ی ئه و چيژه ی لاساييکردنه وه پي ده خشي ت))^۳ هه روه ها لاساييکردنه وه به خالی جيا که ره وه ی نيوان مروّقه و گياندارانی تر داده نيت و بروای

۱ - محمد سعد حسان و خلود بدر غيث و معتصم عزمي الكرابلية مقدمة في علم الجمال، ط ۱، مكتبة المجتمع العربي للنشر، عمان، ۲۰۰۵، ص ۵۳

۲ - امال حليم الصراف، موجز في علم الجمال، ص ۲۴

۳ - محمود عبدالله الخوالدة و محمد عوض الترتوري، التربية الجمالية علم النفس الجمال، ص ۱۰۵

وايه تهنه مرؤف دهتوانى به شيويه كى پيشكه وتوو لاساىى بكاته وه، ههروهه به لاي ئيبوسيناوه لاساييكرده وه جياوازه له چاوليكره رى و ((لاساييكرده وه ويتاكرديكى هونه ريبه بو واقع و چاوليكره رى نيبه و هاوجوتى شتى لاساييكرده ش نيبه))^۱ ئه مهش واتاي وايه ئه دهب و هونه ر داهيتانن و شوين دهستى داهينه ره كه ي به كاره كه يه وه ده بيرييت و ئه و شتانه شي كو پى واقعن ده بنه چاوليكره رى و داهيتانيان تيدا نيبه و بى بايه خن.

له كو تايبدا ئه م ته وه رده دا دهتوانين بلين: قورئانى پيروژ داواى گرنگيدان و رامانى جوانى دهكات، به تايبه تى جوانى سروشت، نووسه ر و ره خنه گرانى ئيسلامى عه ره بى بروايان وايه جوانى بنه مايه كى سه ره كى هونه ره، ، هونه ر و ئه دهب پيشه سازين و مرؤف وهك هه ر پيشه يه كى تر دهتوانيت فيرى بيت، ههروهه جهخت له وهش دهكه نه وه، كه ئه دهب و هونه ر لاساييكرده وه ي سروشتن، له گه ل ئه مه شدا پيوسته هوكارىك بن بو فيركردن و خزمه تى ره وشتى باو بكه ن.

۱ - محمود عبدالله الخوالدة و محمد عوض الترتوري، التربية الجمالية علم النفس الجمال، ص ۱۰۵

تەوہری دووہم: ریچکھی گوتاری رەخنەیی واقعی

۱-۲-۱ / چەمکی واقعی

چەمکی واقع (Real) چەمکی بەرفراوان و قولە و بەدریژایی میژوو لە ئەدەبیات و رەخنەیی ئەدەبی جیھانیدا رەنگی داوہتەوہ. ئەدییان و رەخنەگران ھەمیشە بەشیکی سەرەکی بەرھەمەکانیان بۆ سروشت و دیاردەکانی واقع و لایەنەکانی ژیانی مرۆقاییەتی تەرخان دەکەن، ھەرودھا ھەمیشە ھەول دەدەن واقع و بنەما و تاییەتمەندی و کارەکتەرەکانی بکەن تەوہری سەرەکی کار و بەرھەمەکانیان، واقع لە فەلسەفە و ئەدەب و ھونەریدا رەنگی داوہتەوہ و فەیلەسوفان و ئەدییان و ھونەرمەندان لە بەرھەمەکانیاندا ژیانی مرۆقاییەتیان رەنگریژ کردووہ و ھەز و خولیا و ئارەزوو، کیشە و گرفت و ناخۆشییەکانی ئادەمیزادیان خستووہتەپروو، ئەمەش بۆ ئەوہی بتوانن سەرنجی مرۆف بۆ بەرھەمەکانیان رابکیشن، یاخود چارەسەری گرفتەکانیان بکەن.

چەمکی ریالیزم ((لە وشەیی (واقع – Le réel) ھوہ ھاتووہ ، ئەو واقعەیی کە وەکو راستییەک لە بوونی سروشت و مرۆقەوہ سەرچاوہ دەگریت، واقعیش دوو جۆرە: راستەقینە و ھونەری ، راستەقینە بەو مانایەیی؛ کە بابەتەکان وەکو خۆی لە بووندا ، بە راستگویی و ئەمانەتەوہ باس بکرین، واتا بە وەسفکردنی شتە راستەقینەکان وەکو خۆی، کە دانەییەکی تری واقع ، وەکو وینەییەکی فۆتوکۆپی بابەتە ئەسڵە کە بەرجەستە دەبیت))^۱

واقع بەشیوہییەکی گشتی ((دیاردەییەکی میژوویی و کۆمەلایەتی، کە بەھۆی کاریگەری رووداوانی ناکۆکەوہ، لە گۆرانی بەردەوامدا، ئەم رووداوە ناکۆکانە، کە لە قوناقیکی میژوویی دا واقع دیاری دەکەن، بەخۆیان بەرەنجام و زادەیی زنجیرەییەکی بئ کۆتایی پیوہندییەکانی ھۆ و ئەنجامن، کە بەبئ زانیی ئەو ھۆکار و ئەنجامانە تیگەیشتنی ھەقیقەت مەحالە))^۲

ئەدەبی واقعی ئەو ئەدەبیە، کە نووسەر ھەول بەدات زۆر بەوردی وینای راستەقینەیی رووداوی دیاردەکان و ژیانی مرۆقاییەتی و پالەوانەکان بکات بەبئ ئەوہی

^۱ - ئازاد عبدالواحد کەریم، ریبازە ئەدەبییەکان، چ ۲، چاپخانەیی ئاقیستا، کەرکوک، ۲۰۱۳، ل ۶۹-۷۰

^۲ - سیروس پرهام، و: ھەمەکەریم عارف، ریالیزم و دژە ریالیزم لە ئەدەبیاتدا، چاپخانەیی وەزارەتی پەرودە، ھەولێر، ۲۰۰۳، ل ۲۹

بەناو خەيالدا رۆبچیت. واتە بەشیوەیەکی بابەتیانەو لە ھەموو گۆشەنیگاكانەو ھەبیت و ھەموو لایەنە واقعییەکانی ژیانە خەلک بخاتەرۆو، پەیوەندییە کۆمەلایەتی و رامیارییەکان و خستتەرۆوی جەوھەری راستەقینە شتەکان، چونکە بەمجۆرە ئەدیب دەتوانیت راستگۆیانەتر گوزارشت لە خوۆشی و ناخوۆشی و ئازار و نارەحەتییەکانی خەلک بکات و بەمەش زیاتر کاریگەری لەسەریان ھەبیت، چونکە ئەدەب لە خەلکەو ھەبیت بەبۆیە پێویستە خەلک خوۆیانە تیدا ببیننەو ھەست بە راستییەکانی ژیانان بکەن، ئەمەش دەبیتە ھاندەرێکی باش بۆ ئەو ھۆشیاربیننەو ھەولێ خۆرژگارکردن لە بارودۆخە خراپەکان بکەن و ژیانان بەجوۆرە پێویستە ببیت رەنگرێژ بکەن، ھەربۆیە چەمکی واقعی ((لەبواری ئەدەبیشدا بەو واتایە دیت، کە ھەموو بابەتیکی فیکری چارەسەرێکی بابەتیانە کیشەکانی مرۆف بکات، ئەم چارەسەرییە وینەکیشییەکی ورد و قوول و لەباری وای تیا بیت، نووسەر خوۆی لە دەرەو ھەبیت بەتدا بدۆزیتەو))^۱

ئەدەبی واقعی بەرجەستە واقعی ژیانە مرۆف دەکات، چونکە ھەمیشە خوۆشەویستی سروشت و واقع و کاراکتەرەکانی بوونەتە بەشیک لە پیکھاتە مرۆف و ھونەرمنەندیش ھەول دەدات بە بەرجەستەکردنی سروشت و واقع لە بەرھەمەکانیدا بەشیوازیکی داھینەرەو خوۆشەویستی مرۆف بۆ بەرھەمەکانی بەدەست بەبیت، چونکە ((زۆربە خەلک ھەز دەکەن لە ئەدەبدا ھاوشانی شیوازی نایاب و پیکھاتە پتەو ئەو کەس و شتانە ببینن کە لە سروشتدا خوۆشیان دەوین. بۆ نمونە خەلک ھەز دەکەن لە چیرۆک و شانۆگەریدا ویناکردنی پالەوانە نیشتمانییەکان، یان نمونە جوامیرەکان، یاخود کەسانی لایەنگری مرۆفایەتی ببینن و نایانەو یت کەسایەتییە دوژمنە سەرسەختەکانی مرۆفایەتی ببینن، ھەرچەندە ویناکردنەکە پتەو بیت و نووسەرەکان بەشیوەیەکی نایاب پیکھاتەشیان کردبیت))^۲

نووسەرە ریالیستەکان ھەول دەدەن کەسایەتی یان پالەوانی بەرھەمەکانیان کەسانی ئاسایی بن، لەناو جەرگە واقعی کۆمەلگاو ھەریان دەگرن و باسی ئەو کاریگەرییە دەکەن، کە کۆمەلگا و ژینگە دەیکەنە سەر پالەوانەکان ((قارەمانانی بەرھەمە ریالیستیەکان ھەمان خەلکی سادە ژیان، ھونەرمنەند ھەول دەدات بە گواستتەو ھەبیت

۱ - ھیمداد حوسین، ریتازە ئەدەبییەکان، چ ۱، چاپخانە دەزگای ئاراس، ھەولێر، ۲۰۰۷، ل ۱۱۵

۲ - محمد غنیمی ھلال، النقد الادبی الحديث، دار النهضة مصر للطبع و النشر، القاہرہ، ۱۹۷۷، ص ۳۵۷

مهیدانیک و شوینیکهوه بو شوینیکی تر رۆلی کاریگه‌ری ژینگه و بارودوخ و حال و گوزهران له ژياندا ههسته‌کانی قاره‌مانانی داستانه‌که‌ی پیشان ده‌دات و هۆکاری پیشهات و ره‌فتاره‌کان روون ده‌کاته‌وه))^۱ هه‌ربۆیه نووسه‌رانی ریالیزم هه‌رگیز گرنگی ناده‌ن به پله‌و پایه یان ده‌سه‌لات یاخود باری کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و ئابووری پالنه‌وانی به‌ره‌مه‌کانیان، به‌لکو جه‌خت له‌سه‌ر کاریگه‌ری و رۆل و بارودوخ ژیان و گوزهرانی ئه‌و که‌سانه ده‌که‌نه‌وه له‌به‌ره‌مه‌کانیاندا و هه‌ول ده‌ده‌ن واقعی ژيانی پالنه‌وانه‌کانیات بخه‌نه‌روو، ئه‌مه‌ش له‌به‌ره‌وه‌ی ((نووسه‌ری ریالیستی به‌هیچ کلۆجی به‌پییوستی نازانی که تاکیکی دیار و نائاسایی و یان سه‌یر، که جیاوازی له‌خه‌لکانی ئاسایی، بکات به‌قاره‌مانی چیرۆک، قاره‌مانی خۆی له‌نیو خه‌لکییه‌وه و له‌هه‌ر ژینگه‌یه‌که که خۆی بیه‌وی هه‌لیده‌بژیریت و ئه‌م تاکه له‌هه‌مان کاتدا هه‌م نوینه‌ری هاونه‌وعه‌کانی خۆیه‌تی و هه‌م وابه‌سته‌ی ئه‌و ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌یه که تیایدا ده‌ژی، له‌وه‌یه ئه‌م تاکه نموونه‌ی به‌رجه‌سته و کاریگه‌ری کۆمه‌له‌خه‌لکیک بی، لی تاکیکی دیار و نائاسایی نییه))^۲

په‌یوه‌ندی نیوان واقع و ئه‌ده‌ب و هونه‌ر په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌و و راسته‌وانه‌یه، به‌لام مه‌رج نییه ئه‌ده‌ب ره‌نگدانه‌وه‌ی راسته‌خۆ و کتومی واقع بیت، چونکه ئه‌ده‌ب ته‌نها گوزارشت له‌ژيانی ماددی مرۆف ناکات، به‌لکو ئاره‌زووه‌ی رووحیه‌کان و خواسته‌کانی مرۆفیش ده‌رده‌بیریت، هه‌ر ئه‌م لایه‌نه‌شه نه‌مری به‌هونه‌ر ده‌به‌خشییت و کات و شوین و سه‌رده‌م و ژینگه تیده‌په‌رینیت. هه‌روه‌ها پیشکه‌وتنی هونه‌ر په‌یوه‌سته به‌هه‌لومه‌رجه دیموکراتی و په‌یوه‌ندییه دروسته‌کانی نیوان مرۆفه‌کان و بوونی ئازادی تاکه‌که‌س، هه‌روه‌ها ئه‌و واقعی له‌ئه‌ده‌بدا ره‌نگه‌داته‌وه؛ واقعیکی ره‌هایه و به‌نه‌مانی واقعه میژووویه‌که‌ش هه‌ر ده‌مینیت و بایه‌خی خۆی له‌ده‌ست نادات.^۳

چه‌مکی واقعی له‌بواری ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیشدا کار له‌سه‌ر لیکۆلینه‌وه و شیکردنه‌وه و شرۆفه‌کردنی بنه‌ما و دیارده واقعییه‌کان له‌ناو ده‌قی ئه‌ده‌بیدا و چۆنییه‌تی به‌رجه‌سته‌کردنیان ده‌کات له‌به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کاندا به‌شیوه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوانه و دوورکه‌وتنه‌وه له‌خه‌یالپه‌روه‌ری (خه‌یالپلای). ئه‌مه‌ش به‌و واتایه نییه که به‌ره‌می ئه‌ده‌بی دوور بیت له‌خه‌یال، به‌په‌چه‌وانه‌وه ئه‌م به‌ره‌مه‌ش زاده‌ی خه‌یاله، به‌لام

۱ - موسعه‌ب ئه‌ده‌م: و، قوتابخانه ئه‌ده‌بیه‌کان، گ. پامان، ژ: ۱۸۵، هه‌ولیر، ۲۰۱۲، ل ۱۰۶

۲ - په‌زا سه‌یدحوسینی، قوتابخانه ئه‌ده‌بیه‌کان، و:حه‌مه‌که‌ریم هه‌ورامی، ۲۰۰۶، ل ۱۰۰

۳ - که‌مال میراوده‌لی، فه‌لسه‌فه‌ی جوانی و هونه‌ر ئیستاتیکا، ل ۱۹۹-۲۰۲

خه یالیک هه میسه بتوانیت واقع نیشان بداته وه و له راستیه وه نزیک بیت. ((نوسه ری ریالیزم به گویره ی ژینگه، پوخساری که سه کانی ناو ده قیک ده گوړیت، به مه رچیک که خوینر هه ست به نامویی بابه ته که نه کات، چونکه رۆژانه هه هه مان پروداو و بابه تی ده قیکی ریالیزمی دوویات ده بنه وه وه کو ئه وه ی که هونه رمه ندیکی وینه کیش، به پیی ئاره زووی هونه ری خوئی وینه ی دیمه نیک ده کیشیت، که چی رهنگ و سروشت و سیبه ره کانی ناو تابلوکه له خه یال و ئه ندیشه ی خویدا دروست ده کات، به جوړیک که له گه ل واقعی ده روپشت و بوچوونه کانی مرؤفا بگونجیت))^۱ هه ندیک له نوسه ران ئه و واقعه ی له ئه ده بدا رهنگ ده داته وه به جوړی دووه می واقع داده نین، که بریتیه له ((داهینانیک به رجه سته یی بو واقعییک ، یان پروداویکی راسته قینه ، به لام مه رج نییه ده قاوده ق وه کو خوئی وایت، هه رچه نده بابه ته که شی له واقعه وه وه رگرتیت ، یان ده شیت پروداوه که له چوارچیوه راسته قینه که ی خوئی نه مینیته وه، به وه ی که یان زیاده ی ده خاته سه ر، به جوړیک لاسایی بابه ته ئه سه له که ده کاته وه و شیوازی گیرانه وه که شی ده گوړیت.))^۲.

ره خنه ی ئه ده بی به پیی فه لسه فه ی واقعی پیویسته له سه ر بنه مایه کی زانستی؛ بابه تیانیه ی ریکخراو بیت، به پیی کومه لیک بنه مای دیاریکراوی ورد بیت، هه روه ها پروگرامیکی زیندووی هه بیت له چوارچیوه یه کی پروندا، سه ربه خو بیت له خودی تاکه کان، له هه سه ته کانیا و بیروبوچوونه کانیا یاخود شوینکه وتنی چه زوئاره زووه کانیا، هه روه ها دوور بیت له کاریگه ری ژینگه یان گونجان له گه لیدا.^۳ ئه مه ش له به ره وه ی ره خنه یه کی زانستیانه ی پروت بیت و ئه نجامی ته واو به ده سه ته وه بدات.

ره خنه گری واقعی له کاتی ره خنه گرتن له ده قی ئه ده بی به پیی بنه مای به رجه سه ته کردنی واقع مامه له له گه ل ده قه که دا ده کات و هه ر ده قیک باشتر توانیبیتی گوزارشت له واقع و بارودوخی ژیا نی مرؤف و خوئی و ناخو شیه کان و باری ده روونی مرؤف و ژینگه ی کومه لایه تی ئه و کومه لگه یه به شیوه یه کی هونه رییا نه و سه رکه وتوانه بکات ئه وا ده قیکی سه رکه وتووه و به ده قیکی به رز داده نریت، به مجوره

۱ - نازاد عبدالواحد که ریم، پیبازه ئه ده بییه کان، ل ۷۰-۷۱

۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۷۰

۳ - عصام محمد الشنطی، الجمالیة و الواقعية فی نقدنا الأدبی الحدیث، ل ۹۲

ھەر دەقئىك تا له واقع نزيك بيټه وه دهقئىكى بهرزه و ھەر دهقئىكىش له واقع دوور بكه ويته وه، به پيى دووركه وتنه وه له واقع، ئاسته كه شى داده به زيت و زياتر رهخنه ي لى دهگيريت.

۱-۲-۲ / پييازى پياليزم

پييازى پياليزم له ناوه راستى سده ي نوزده هه م له فەرھنسا سەرى ھەلدا. پياليزم يەكئىكه له پييازە گەورە و گرنگەكانى ميژووى مروقاىه تى، كه كار لەسەر ئەوه دەكات ئەدەب بيټه ويستگە ي رەنگدانە وه ي ژيانى راسته قينه ي خەلك، واتە ئەدەب له خەلكه وه بۆ خەلك بيت. ئەم پييازە به شيويه يه كى گشتى وەرچەرخانيكى ژيارى و كولتورى و پاميارى گەورە ي به دواى خویدا هينا و له بواری ئەدەب و ھونەريشدا سييه مين پييازە له دواى كلاسيزم و رومانسيزمه وه ديت. پياليزم گوڤرانيكى گەورە ي جوړى له بواری ژانر و جوړه كاني ئەدەب و بنه ما و تايبه تمه ندييه كانياندا به رپاكرد و كاريگەرى خو ي به سەر ئەدەبى ئەوروپى و ئەدەبى جيهانيدا چه سپاند. پياليزم بووه به رپيازيكي جيهانى و چه ندين رپچكه ي جياوه زى لى پەيدا بوو. ((پياليزم له فەرھهنگى زمانه ئەوروپييه كاندا، له وشە ي "رپه ل" وه داتا شراوه. وشە ي "رپه ل" يش له بناغەدا به واتا ي راست و راستينه هاتووه))^۱ ئەم زاراوه يه (زاراوه ييكي ويژە يى و رهخنه سازى بۆ جياكردنه وه ي بزووتنه وه ييكي ئايدؤلوجى و ھونەرى، كه چند تايبه تيبه كى ناوهرۆكى و فورمى هه يه، كه له بزووتنه وه كاني كلاسيزم و رومانيزم جيايده كه نه وه))^۲

وشە ي پياليزم بۆ يه كه مينجار له سالى ۱۸۴۳ز له لايەن نووسەرى فەرھنسى (شامپفلورى) به كار هاتووه. شامپفلورى و دوورانتى له سالانى ۱۸۵۶_۱۸۵۷ز گوڤارى (پياليزم) يان دەرکرد كه پۆليكى باشى بينى له بلاوبونە وه ي پياليزم و ناساندنى ئەم پييازە تازە يه. نووسەرانى ئەم گوڤاره بنه ما و بنچينه و تايبه تمه ندييه كاني پياليزميان بلاوده كرده وه و هاوكاتيش به توندى هيرشيان دەرکردە سەر رومانسيزم و نووسەرانى رومانسيزم. شامپفلورى له گوڤاره كه دا نووسيويى: ((كه نووسەرە رپالسته كاني وهك خوى ماندوو بوونه هينده ي ھەر گوئى له درۆ و دەله سه كاني رومانسييه كان بگرن،

۱ - كامل حەسەن بەسیر، ميژووى رهخنه سازى، ل ۲۰۵

۲ - سەرچاوه ي پيشوو، ل ۲۰۵

وايدەبىنئىت واقى قوول له جەوھەرى خۇيدا خراپەيە، ھەرودھا ئەو شتەيش، كە چاكە دەردەكەويت له حەقىقەتى خۇيدا تەنھا بريسكەدانەوئەيەكى درۆينەيە يان توئىزاليكى روالەتییە^۱ ھەرودھا ئەوئەش دەخاتەروو كە ھەموو كاتە چاكەكانى مروث، كە له ژياندا ئەنجامى دەدات، يان له ئەنجامى ناچارىيە، ياخود بۆ خۆدەرخستن و شانازى بەخۆکردنە. ھەموو بەھا رەوشتى و كۆمەلايەتییەكان تەنھا ئەو جەوھەرە راستەقینە خراپەكارىيەى مروث دادەپۆشن كە له ناخیدا شاراوئەتەو، وەك لەم بارەيەو ھەيلەسوفى گەورەى واقىيى ئىنگلىزى (ھۆبز) دەلى: ((ئەم مروثە وەكو مروث، گورگىكى زيانبەخشە))^۲ بەمجۆرە دەردەكەويت رىياليزم تىروانىنىكى ھەلسەفى نەرىنيە بۆ مروث و ژيان و بوون و وايدەبىنئىت خراپەكارى بناغەى سەرەكى ژيانە. كە ئەمەش تىروانىنىكى رەشبینانەيە بۆ ژيان و پىچەوانەى بيروپاي ھەلسەفەى ئايدىايە كە تىروانىنىكى گەشبینانەى بۆ ژيان ھەيە و بروای وايە مروث بە سروشتى خۆى چاكە و شكۆمەندى لەگەلدايە. ئەم بيروبوچوونەش بەروونى لە بەرھەمەكانى نووسەرانى رىياليزمدا رەنگى داوئەتەو، بەتاييەتى لە (كۆمىدای مروثايەتى) بالزاك، كە بەشئوئەيەكى گالئەئاميز ئەم تىروانىنەى خستووئەتەروو، شانۆنامەى (قەلەرەش)ى ھينرى بيك و رۆمانى ترسناكى(تيس لە خيزانى دوربىرقيلىس)ى توماس ھاردى.

(دورانتي) بروای وايە رىياليزم پيشاندانى ژيانى كۆمەلايەتى و واقى سەردەمە، بەشئوئەيەكى وا ھەموو پەياموئەرگريك بە ئاسانى لىي تىيگات، وەك دەلى: ((رياليزم خۆى پەيوەست كردوو بە نواندى ناوئەندى كۆمەلايەتى و جىھانى ھاوچەرخ بەشئوئەيەكى گشتى و ورد و دلسۆزانە، بۆيە پىويستە ئەم نواندەنە بەپىي توانا ئاسان بيت، بۆ ئەوئەى ھەموو كەسيك بتوانيت لىي تىيگات))^۳ بەمجۆرە قوول بوونەو بەناو واقع و ژيان و سەردەمدا و خستەنەرووى كيشە كۆمەلايەتییەكان و بارودۆخى چينەكانى كۆمەل و بەرجەستەكردنەى بەشئوئەيەكى ئاسان ئەركى ئەدىبى رىياليسى دەبيت. ھەر ئەوئەش واكردوو رىياليزم رىياليزم بيت بەھوى بنەما واقىيەكانىو بە ھەموو كات و شوئىنيك دەست بەدات ((رياليزم بەپشت بەستن بە بنەما سەركىيەكەى لە رەنگدانەوئەى بابەتییانە و نواندى ئەدەب بۆ واقع - ھەر شوئىن و كاتىك بيت -

۱ - محمد مندور، الادب و مذاهبه، نهضة مصر للطباعة و النشر و التوزيع، ص ۹۳

۲ - سەرچاوەى پيشوو، ل ۹۳

۳ - عبدالواحد لؤلؤة، موسوعة المصطلح النقدي، م. ۳، ط ۱، المؤسسة العربية للدراسات و النشر،

۱۹۸۳، ص ۵۶

بەدلىيىيەۋە سەرجەم سنوورە ھەرىمى و ميژوويىەكان تىدەپەرىنىت و لەتواناي ھەر كۆمەلگايەكدا دەبىت كە بنەما ئىستاتىكىيەكانى تىدا تەواو بوبىت؛ بتوانىت بەشىۋازىكى پوون و بەچرى خودى خۆى لە ئاۋىنەكانىدا بىبىت ((^۱ ھەربۆيە ۋەكو رېبازىكى كاريگەر تۋانى زۆر بەخىرايى سنوورى ناۋچەيى بەرەو جىھانى بېرىت و لە ماۋەيەكى كەمدا زۆرەي ئەدەبى نەتەۋەكانى جىھان بگرىتەۋە.

يىگومان كۆمەلەك ھۆكار پۇلىان بىنيۋە لە سەرھەلداڭ و گەشەكردن و بەرەو پىشچوونى ئەم رېبازە. رېنىسانس خۆى ۋەرچەرخانىكى ميژوويى بوو لە ئەۋروپا، كە بوو سەرەتايەكى پىشنگدارى گۇرانيكى گەۋرەي ھزرى و كۆمەلەيەتى و ئابوورى و ھونەرى و ئەدەبى، ھەرۋەھا دەروازەي ھۆشيارى تاكى ئەۋروپى و پاشان جىھانىش، چونكە ((لە رېنىسانسدا خالى سەرەكى تىپروانىيان بوو بۇ مرۇف، مرۇف بەلايانەۋە ئەو بوونەۋەرەيە كە دەكرىت ئازاد بىت و شايەنى ئەو ئازادىيەشە، ھەر بەم ھۆيەشەۋە دەتوانىت داھىنان بكات... سروسىتىش گىرنگى پىدرا و ھونەرمەندان و زانايان لە ئەنجامدا پەيوەندى نيوان ھونەر و واقعىان بۇ دەركەوت... راستگويانە مامەلەكردن لەگەل واقعدا و دواچار پەنابردنە بەر زانستەكانى ۋەك (ماتماىك و فىزىك) بۇ لىكدانەۋەي ئەو واقعه، ۋەك ھيومانىستەكان داوايان دەكرد، خالى يەكگرتنەۋەيە بۇ مامەلەكردنى رىاليزم لەگەل واقعدا))^۲ پاشان فىلەسوفەكانى سەردەمى پۇشنگەرىش بەتايىبەتى (جۇن لۇك) لە ئىنگلتەرا و (فۇلتىر و مۇنتىسكو و جان جاك رۇسو) لە فەرەنسا و (كانت) لە ئەلمانىا، رۇلىكى سەرەككىيان بىنى لە ھۆشياركردنەۋەي خەلك و گۇرپىنى تىپروانىنى خەلك، كە ئەمەش لەخزمەت سەرھەلداڭى رېبازىكى نوي، كە رېبازى رىاليزمە.

ھەرۋەھا پىشكەوتنى زانست و سەرھەلداڭى كۆمەلەك بۇچوونى فەلسەفى تازە، چونكە ((پىشكەوتنى زانستى و فەلسەفى لەو سەردەمەدا، بەتايىبەتى لەبۋارى زانستى بۇماۋەيى (الوراثة)دا، كە زۆر بۇچوونى كۆمەلەيەتى و فىكرى و ھونەرى گۇرپى. ھەرۋەھا ھاتنەكايە و پىشكەوتنى فەلسەفى پۇزەتىقىزم و ئەزمونگەرايى و ماترىاليزمى. ھەرۋەھا رۇمانسىزمەكانىش بەشىۋەيەكى بەرفراوان روويان لە خەيال

^۱ -صلاح فضل، منهج الواقعية فى الابداع الادبى، ط۲، دار المعارف، القاہرة، ۱۹۸۰، ص۶
^۲ -عەباس محەمەد قادر، رىاليزم لە شىعرى ھاۋچەرخى كوردىدا (۱۹۶۶-۱۹۷۰)، مەلئەندى كوردۇلۇجى، سلېمانى، ۲۰۱۰، ل۱۷

کردبوو، کهوای له خه‌لک کرد لییان دور بکه‌ونه‌وه))^۱ و باوه‌ش بو ریبازیکی نوئی بکه‌نه‌وه، که ریالیزمه. فه‌لسه‌فه‌ی (مارکسیزم)یش؛ که فه‌لسه‌فه‌یه‌کی ماتریالیزمی دیاله‌کتیکی میژووییه، رۆلیکی گوره‌ی بینوه له گه‌شه‌سندن و پیشه‌چوونی ئەم ریبازه‌دا، چونکه ئەم فه‌لسه‌فه‌یه تیروانیکی ماتریالییانه‌ی بو مرؤف و سروشت و گه‌ردوون هه‌یه و بروای وایه په‌یوه‌ندییه‌کی دیاله‌کتیکی له‌نیوان ژیرخان و سه‌رخانی کومه‌لگادا هه‌یه و ژیرخان سه‌رخان ئاراسته‌ ده‌کات، که ئەده‌ب به‌شیکه‌ لئی، ((بو‌یه ناکرئ به‌ جیاکردنه‌وه‌ی ئەده‌ب له کومه‌لگا له ئەده‌ب بکۆلریته‌وه، ئەو پیشه‌کوتنه هونه‌ری و فیکریانه‌ش، که له ئەده‌بدا سه‌ره‌له‌ده‌دن، ناکرئ به‌ داب‌راندنی له کومه‌لگا و پیشه‌کوتنه کومه‌لایه‌تییه‌کان لییان بکۆلدریته‌وه، چونکه ئەده‌ب به‌ته‌نیا له‌ریگه‌ی هوکاره ئەده‌بیه ناو‌خو‌بیه‌کانه‌وه به‌ره‌و پیش ناچیت، به‌لکو به‌کارلیک کردنی ئەده‌ب له‌گه‌ل کومه‌لگا و گوزارشت کردنی له‌و پیشه‌کوتنه‌ی له کومه‌لگادا دینه‌پیش، به‌ره‌و پیش ده‌چیت))^۲

ریالیزم له ده‌قی ئەده‌بیدا زیاتر گرنگی به‌ په‌خشان و ئەو ژانرانه‌ ده‌دا، که به‌ په‌خشان ده‌نووسرین، وه‌کو رۆمان و چیرۆک و شانۆنامه، ئەمه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی بروایان وابوو ئەدیبه‌ به‌م ژانرانه‌ زیاتر ده‌توانیت واقعی ژیا‌نی مرؤفایه‌تی بخاته‌پوو، باشتر گوزارشت له‌ خه‌م و خو‌شی و ئازار و نه‌هامه‌تییه‌کانی ژیا‌ن و پرو‌نکردنه‌وه‌ی دیارده کومه‌لایه‌تییه‌کان بکات، به‌په‌چه‌وانه‌ی رۆمانسیزمه‌وه که زیاتر گرنگیا‌ن به‌ ژانری شیعر ده‌دا. چونکه ((له‌کاتیکدا له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نو‌زده‌هه‌م رۆمانسیزم دنیا‌ی پر‌کردبوو له‌ ژاوه‌ژاو، له‌ هاوشانیدا ریبازی به‌هیزی ریالیزم ده‌بینین، که (ئونوریه‌ دی بالزاک) له‌ فه‌ره‌نسا نو‌ینه‌رایه‌تی ده‌کرد، هه‌روه‌ها ئەگه‌ر رۆمانسیزم به‌پیی سروشته‌که‌ی شیعی‌ی هه‌لبژاردبوو و کردبووی به‌ وینه‌ی ئەده‌به‌که‌ی، ریالیزم وه‌ک پیویست په‌خشان‌ی هه‌لبژاردبوو، هه‌ربۆیه شیعی‌یان نه‌ده‌گوت و هه‌لبه‌ستیا‌ن دانه‌ده‌نا، به‌لکو چیرۆک یا‌ن شانۆنامه‌ی په‌خشانیا‌ن ده‌نووسی))^۳

نووسه‌ری ریالیستی هه‌ول ده‌دات له‌ به‌ره‌مه‌یدا بیلایه‌ن بی‌ت و پرو‌داو و دیمه‌نه‌کان وه‌کو خو‌ی بگوازیته‌وه، به‌بی ئەوه‌ی بریار به‌سه‌ر که‌سایه‌تییه‌کانیدا بدات؛

^۱ - هیمدادی حسین، ریبازه ئەده‌بیه‌کان، ل ۱۱۷

^۲ - ئیدریس عه‌بدوللا، پوخته‌یه‌ک له‌باره‌ی ئەده‌بی به‌راوردکاری و قوتابخانه‌ی سلاقی له‌ ئەده‌بی

به‌راوردکاریدا، گ. پامان، ژ ۱۳۸، هه‌ولیر، ۲۰۰۸، ل ۶۶

^۳ - محمد مندور، الادب و مذاهبه، ص ۹۲-۹۳

بارودوخ و ژيان و گوزهرانيان دهخاته پروو، تهنانهت له ههلبژاردني شوينه كانيشدا ههول دهدات شوينه واقعيه كان ههلبژيريت و وهسفه كانيشي واقعي و دوور له خه يالپلاوي بيت، هه ربويه ((نوسهري رياليست له كاتي داهيناني به ره مه دا زياتر ته ماشاقانه و بير و هزر و ههسته كاني خوئي له ناو به ره مه كهيدا دهرناخت. رياليزم ده خوازيت هه موو واقع كه شف بكات، به لام ئه م ههسته له لاي خوينه ر بخولقيني، كه ئه مه واقيعه و به و جوړه دهر ده كه وي، جا بو ئه م مه بهسته په نا وه بهر هونه ري غهيره شه خسي ده بات))^۱ ئه مه ش له بهر ئه وه ي نوسهري رياليستي دهيه ويته به شيويه كي په ها بارودوخي واقعي كو مه لگا بخاته پروو، ئه م كارهي نوسه راني رياليست كاريكي پروكه شيبانه نييه، بهلكو روچوونه به ناو واقعا و ئاشرا كردني ديوي ناوه وه ي واقعه كه يه، كه له خهلكي ئاسايي په نهانه.

نوسه راني سه ر به رتيبازي رياليزم بابه تي نويسان هه لده بژارد بو به ره مه كانيان، كه زور دوور بوون له و بابه تانه ي نوسه راني كلاسيزم و پومانسيزم هه ليانده بژارد بو به ره مه كانيان، هه روه ها شيوازي نويسان به كار ده هينا له دهر برين و دارشته كانياندا، ئه مه ش بو ئه وه ي په يامه كانيان روون و ئاشكرابن و په ياموهرگر به ئاساني ليسان تي بكات، هه ر به پيي رتيبازي رياليزم پيوسته ئه ديب بوچوونه كاني گشتگر بن و گوزارشت له ته واوي كو مه لگه و تاكه كاني كو مه لگه بكات، هه ر بويه پيوسته ئه ديب خويندنه وه يه كي ورد ي بو كو مه لگه كه ي هه بيت و شاره زاي ته واوي بارودوخي ژيانيان بيت، چونكه ته نها به مجوره ده توانيت به ره مه ميكي سه ركه وتوو پيشكه ش بكات.

نوسهري رياليست به شيويه كي گشتگر و پيكي وه گريدراو پروداو و بارودوخي ژيان سهرجه م چينه كاني كو مه ل دهخاته پروو، كه په يوه ندييه كي پته و له نيوانياندا هه يه، ((نوسهري رياليست ژيان به گشتي و رووداو و خه سلته ته به شه رييه كان به تايبه تي، وهك رهوتيكي يه ك يه كه ي به رده وام و ته واو كه ري يه كدي ره چاو دهكات و له بهر چاوده گري. نهك وهكو زنجيره دياردهي جودا كه چ پيوه ندييه كيان به يه كدي و هه لومه رجي ميژووي وهخته وه نه بي... به م پييه نوسهري رياليست، ژياني چينه چه وسينه ره كان، هه ميشه له گه ل ژياني چينه چه وساوه كاندا به راورد دهكات و هه رگيز ناتواني كويره وه ري و بيته وايي يه كيكيان له گه ل دهسه لات و بهخته وه ري ئه وي

^۱ - پهزا سهيد حوسيني، قوتابخانه ئه ده بييه كان، ۹۹ ل

ترياندا بهراورد نهكات و رووبه پرووی يهكدي دايان نهني^۱) واته كاتيك باس له چينه زهحه تكيث و چهوساوه كان دهكات، له ههمان كاتدا باسي ئه و چينهش دهكات كه بوونه ته هوی ئه م نه هامة تيبه و بهوردی ئه و جياوازيانیه نيوان ئه م دوو چينه پروون دهكات وه، ئه مهش به مه به سستی هوشيار كردنه وهی خهلك و هاندانيان بو بهرهنگار بوونه وهی سسته می دهسه لاتداران و تيكوشان له پيناو به دهسته تپتانی مافه كانياندا.

تاييه تمه ندييه كانی پياليزم:

۱- گرنگی دان به واقع: پياليزم گرنگيه کی زور به واقع ديدات و هه ولده دات واقعی کومه لايه تی و بارودوخی ژيانی کومه لگه وهكو خووی به سه رجه م باشی و خراپيه كانی، خووشی و ناخوشی و نه هامة تيبه كانی مروق بگوازيته وه ناو ئه دهب و له دهقی ئه ده بيدا رهنگ بداته وه.

۲- بابه تی بوون: نووسه ری پياليزم پيوسته بابه تيبانه رووداوه كانی واقع بگوازيته وه و تا ده توانيت لايه نی خودی فه راموش بكات، ئه مهش له بهرئه وهی به ره مه كانيان گوزارشت كردنيکی راستگو يانه بيت له واقع.

۳- كومه لخوازی: گرنگيدان به كيشه كانی كومه ل، پيوسته نووسه ری پياليزم باس له و كيشه و گرفتانه ی كومه ل بكات كه موركيکی گشتيان هه يه، گرفتی زوربه ی خه لکن، به هيچ شيوه يه ك نابيت گرفتی تاكه كه سيك، يان گرفتیک بخاته پروو كه موركيکی تاكه كه سی هه بيت و گوزارشت له زورينه ی كومه ل نهكات.

۴- دژايه تی كردنی خه يالپلاوی و دوركه وتنه وه له واقع: نووسه ری پياليزم نابيت جله و بو خه يالی شل بكات و له واقع دووربكه ويته وه و به خه يال واقعيکی ديكه به رجه سته بكات، كه جياوازيبيت له واقعی راسته قينه، هه روهك رومانسييه كان ده يانكرد، به لكو ده بيت خه ياله كانی له چوارچيوه ی ماقول دهرنه چيت و نه بيته هوی شيواندنی واقع و گومرا كردنی خه لك.

۵- زمانی ئه ده بی رهوان و ئاسان: له بهرئه وهی نووسه ری پياليزم بو خه لك به گشتی دنووسيت و ده يه ويت واقعيان بو پروون بكات وه و هوشياريبان

^۱ - سيروس پرهام، و: حه مه كه ريم عارف، رياليزم و دژه رياليزم له ئه ده بياتدا، چاپخانه ی وهزاره تی پهروه رده، هه وليز، ۲۰۰۳، ل ۳۲-۳۳

زىاد بىكات، ھەربۆيە خۆي لى وشە و زاراۋەي قورس و تەمومژ و ھىما و ئاماژە دەپارىزىت و ھەۋلەدەدات بە زىمانىكى رەۋان و ئاسان باسى ۋاقىي كۆمەلگە بىكات.

۶- گەشەدان بە بىرى زانىستى: پىۋىستە نوسەرى رىيالىست لەكاتى رىۋونكىرنەۋە و خىستەنەروۋى مەلمانى و كىشە و گىرقتەكاندا خۆي لى مېتافىزىك و رىكەۋت بىپارىزىت و ھۆكارە مادىيە راستەقىنەكان بىخاتەروۋ، كەبوونەتە ھۆي سەرهەلدىنى كىشە و گىرقتەكان، كە زانىست پىشگىرى بىكات و بە ئەزمون سەلمىندىرايىت.

۷- ھاۋچەرخايەتى: گوزارشت كىردن لى سەردەم و ۋاقىي ئىستاي كۆمەلگە، پىۋىستە نوسەرى رىيالىست باس لى كىشە و گىرقتەكانى ئىستاي كۆمەل بىكات، ئەۋ گىرقتانەي ھەنوۋكە كۆمەلگە پىۋەي دەنالىنىت، نابلت خۆي بە رابىردوۋەۋە خەرىك بىكات، يان بە خەيال بىھەۋىت باسى داھاتوۋمان بۆ بىكات، چۈنكە ھەر دوۋر كەۋتتەۋەيەك لى رابىردوۋ، دەقەكەي بەرەۋ لاۋازى دەبات.

۸- گىرنگىدان بەھۆكارە ناۋەكىيەكان: نوسەرى رىيالىست لەكاتى باسكىردنى ۋاقەدا تەنھا رىۋوكەشى رىۋوداۋەكانمان بۆ ناگوازىتەۋە، بەلكو دەچىتە قولايى و دىۋى شاراۋەي رىۋوداۋەكانمان بۆ دەخاتەروۋ، ئەۋ ھۆكارە جەۋھەرىيەنەمان بۆ ئاشكرا دەكات كە بوونەتە ھۆي دروست بوونى كىشە و گىرقتەكان، ئەمەش بە مەبەستى ھۆشياركىردنەۋەي خەلك و ھەۋلدىيان بۆ چارەسەركىردنى رىشەيى گىرقتەكانيان

۹- گىرنگىدان بە لايەنە نەرىنىيەكانى كۆمەلگە: رىيالىزم كار لەسەر لايەنە نەرىنىيەكانى كۆمەل دەكات، كىشە و گىرقتەكان دەخاتەروۋ، باس لى خراپەكارى و تاۋان و چەۋساندەۋە و ستەم و كوشت و كوشتار دەكات و ھۆكارە جەۋھەرىيەكانيانى ئەم رىۋوداۋانە دەخاتەروۋ.

۱۰- گىرنگى دان بە ھونەرەكانى پەخشان بەتايىبەتى رۆمان، لەبەرئەۋەي ئەدىب لى رىگەي ھونەرى رۆمانەۋە باشتىر دەتوانىت ۋاقە بىخاتەروۋ؛

زۆر بەوردى سەر جەم كېشە و گرتەكانى كۆمەلگا بە شىئەيەكى بابە تىيانە
باسبكات.*

پىياليزم بە حوكمى سەردەمەكەيى و ئەو گەشە سەندە خىرايەى زانست و بەرەو
پىش چوونى فەلسەفە و گۆرانى بارودۆخى ژيان چەندىن لقى لى بوو وە، كە ھەندىك
لىكۆلەر نىكەى (۳۰) جۆرى پىياليزم دەژمىرن، بەلام ئىمە لىرەدا تىشك دەخەينە سەر
گرتىننىان، بە تايبەتى ئەوانەيان، كە پەيوەندى راستە و خۆيان بە توئىژىنە وەكەمانە وە
ھەيە و برىتىن لە:

- أ - پىياليزمى فۆتوگرافى
- ب - پىياليزمى پەخنەيى
- ت - پىياليزمى سۆشپالىستى

۱-۲-۲-۱ / پىياليزمى فۆتوگرافى

ئەم رىچكەيەى پىياليزم ھەولەدات واقع وەكو خۆى نىشان بداتە وە، واتە واقعى
ژيانى سىياسى و كۆمەلايەتى و ئابوورى، بارودۆخى ژيان و گوزەرانى خەلك وەكو
وئەيەكى فۆتوگرافى بخاتە پىشچا و بەبى ئەوەى نووسەر ھىچ بىروبوچوونىكى خۆى
بخاتە پروو، ياخود پەخنە لە واقعەكە بگرت، نووسەر تەنھا وەك تەماشاقانىك وايە و
واقعەكە چۆنە ئاوا بە شىئەيەكى ھونەرى پىشكەشى دەكاتە وە. فەرھاد پىربال لە
پىناسەى ئەم رىچكەيەدا دەلى: ((ئەم رىبازە مروّف و كۆمەلگەكى وەك چۆن خۆى
ھەبوو، وەك خۆى، واتە لە شىئەيەكى وئەيەكى فۆتوگرافىدا دەخستە بەرچاوى خەلك، بى
ئەوەى پەخنە لە ھىچ لاىينىكى خراپى كۆمەل بگرت و بى ئەوەى نووسەر يا
ھونەرمەند ھىچ بىينىكى تايبەتى خۆى دەربىرەت و ھىچ مۆركىكى تايبەتى خۆى بخاتە
سەر واقعەكە))^۱

ھەندىك لە نووسەرانى پىياليزم بە جۆرىك ئەم وئەكردنە وەى واقعەيان پىشكەش
دەكرد، كە وەك دۆكۆمىنتىك و ابىت و زۆرجار بتوانرەت لە رىگەيە وە تەواوى واقعى

* بۆ ئەم تايبەتمەندىيانەى پىياليزم ھىچ سەرچاوەيەك نەكراو تە بنەما، بەلكو لە ئەنجامى خويندەنە وەى
كۆمەلىك سەرچاوە دەربارەى پىياليزم گەلالە كراو.

^۱ - فەرھاد پىربال، رىبازە ئەدەبىيەكان، ل ۱۰۷

كۆمەلگەكە بزانرئیت، لەسەر جەم لایەنەكانی ژیانەو، چونكە ((نووسەرانی ریالیست دەیانویست نەك هەر تەنیا وەك تئییینی كردنیک لاسایی حەقیقەت و واقع بکەنەو، بەلکو دەیانویست ئەم لاسایی کردنەو ئەوئەندە ریک و وردبێ وەك دۆکیمەنتیک خۆی نیشان بدا. کۆنگۆر و زۆلا دەچوون راستەوخۆ بۆ بینینی کیشەکان بەچاوی خۆیان و کەرەستەیان کۆدەکردەو و لەلای پسیپۆران زانیارییان وەرەگرت. هەرچی مۆپاسان و فلویبیر بوون تیکەلای ناوئەندە پزیشکیەکان دەبوون بۆ کۆکردنەوێ زانیاری))^۱ ئەمەش بە واتایە نییە، کە بەرھەمی سەر بەم ریکەییە هیچ داھێنان، یاخود ھونەرکارییەکی تیدا نییە، بەپێچەوانەو بەرھەمەکانیان ئاستیکی بەرزى ھونەرییان ھەبوو و دەقی داھێنەرانش، چونکە ((وینەکیشانیکی داھینەرانییە، کە خەسلەتەکانی زیندەگی و واقعی مروف و سروشت، لە چوارچۆیەکی ئەدەبیدا بەرجەستە دەکات، وێرای ئەوێ کە سەر جەم رەفتار و بزاقەکانی کۆمەلگا دەخاتەرو))^۲

نووسەرە دیارەکانی ریالیزمی فۆتۆگرافی بریتین لە: ئیمیل زۆلا، کۆنگۆر، بالزاک، تۆرژنیچی رووسی.

۱-۲-۲-۲ / ریالیزمی رەخنەیی

ریالیزم لە بنەرەدا رییازیکی رەخنەییە، لە سەر دەمی رەخنەدا ھاتووەتە ئاراو، رەخنە دژی کلاسیزم و ئەدەبە چینیایەتیەکە، کە ھەمیشە لە خزمەتی چینی بالا و بەگزادە و دەسلەتداراندا بوو و چینیەکانی خوارەوێ کۆمەلگای فەرماؤش کردبوو، رەخنە دژی خەیاڵلای رۆمانسییەکان و پارکردنیان لە واقع و کیشە واقعیەکانی مروفایەتی، رەخنە دژی ھەموو ئەوانە کە پێیان وابوو دەبیت ھونەر تەنھا لە پێناوی ھونەردا بیت (ھونەر بۆ ھونەر) و نابیت ئەدەب هیچ سوودیکی ھەبیت و لە خزمەتی کۆمەل و مروفادابیت. ھەموو ئەمانە و بارودۆخی ئەوکاتە کۆمەلگای ئەوروپی ئەوێ دەخواست، کە رییازی ریالیزم خاوەن نەزەعیەکی رەخنەیی بیت و یەکیک لە ریکە بەرھەتییەکانیشی ناوی (ریالیزمی رەخنەیی)یە، کە نۆبەرە ریالیزمە و خاوەن تیروانینیکی رەخنەگرانی رەشبینانەشە بۆ کۆمەلگە. ریالیزمی رەخنەیی ((واقعی

^۱ - موحسین ئەحمەد عومەر، فەرھەنگی زاراوێ ئەدەبی، ب، ۱، چ، ۱، چاپخانە وەزارەتی پەرودەر،

ھەولیر، ۲۰۰۵، ل ۹۳

^۲ - ئازاد عبدالواحد کەریم، رییازە ئەدەبیەکان، ل ۷۱

مرۆف و كۆمەلگەكەى بەشىۋەيەكى رەخنەگرانە دەخستە بەرچاۋى خەلك؛ لايەنە خراپەكانى كۆمەل و مرۆفايەتتى لە چوارچىۋەيەكى رەخنەيىدا پىشكەش دەكرد؛ بەتايىبەتتى رەخنەگرتن لە چىنى بالا و دەسەلاتدارى كۆمەل و حكومەت. لە ئاكامدا خوينەر يا بىنەرى وا لىدەكرد، كە بىر لە دۆزىنەۋەى چارەسەرىك بكاتەۋە بۇ ئەۋ گىروگرفتانهى كە لە بەرھەمەكەدا خراۋەتەپوو))^۱ بەمجۆرە رىيالىزمى رەخنەيى خەلكى ھۆشياردەكردەۋە و ھانى دەدان بۇ گەپان بەدۋاى دۆزىنەۋەى چارەسەرى رىشەيى بۇ كىشە و گرفتهكانيان؛ لەپىناۋ دابىنكردى ئىيانىكى باشتەر و شايستە بۇ كۆمەل.

رىيالىزمى رەخنەيى گىرنگى بە لايەنە نەرىئىيەكانى كۆمەل، كىشە و گرفتهكان، نادادىيەكان، ململانئى چىنەكانى كۆمەل دەدات و دەيكاتە بابەتتى سەرەكى بەرھەمەكەى و رەخنەى لى دەگرىت، ھەربۆيە ((نوسەر لەم پووگەدا لايەنىكى ھەلبژاردە لەئىيانى واقىعى ھەلدەبژىرى و دەيكا بەمايە و ماكى رەخنەگرتن لە رەۋشتى ناپەسەند و خوى خراپ، بەتايىبەتتى بەنىيازى رابەرى و سەرزەنشست كىردن بەقولى و وىنەيەكى كارىكاتىرى لايەنە ھەلبژاردەكەى شىدەكاتەۋە و دەيچەسپىنى))^۲

ئەم رىچكەيە تىروانىنىكى نەرىئىيانەى ھەيە بۇ كۆمەلگە و بەشىۋەيەكى رەشبينانە لى دەروانىت، ھەربۆيە ھەۋلىش دەدات لايەنە نەرىئىيەكانى ۋەك شەر و ئاۋاۋە و تاۋان و ھەژارى و نەزانى و ستەمى چىنى بۆرژوا و دەسەلاتداران بخاتەپوو و رەخنەى لى بگرىت، ھۆكارە جەۋھەرىيەكانى پوودانى ئەم كىشانە پوونبكاتەۋە، بەبى ئەۋەى ھىچى لى كەم و زياد بكات، ئەمەش بەمەبەستى دۆزىنەۋەى چارەسەرىكى واقىيانەى ئەۋ كىشە و گرفتانهى كۆمەل پىۋەى دەنالىنىت. ھەروەھا خستەپوو و زەقكردەۋەى دژيەككىيەكانى كۆمەلگە، كە تىيدا چىنىك لەۋپەرى ھەژارى و نەھامەتى و كولەمەرگىدا دەژىن و چىنىكى تىرىش ئىيانىكى شاھانە و پىر لە خۆشگوزەرانى دەژىن ((بالزاك يەكىك بوو لەۋ نوسەرە رىيالىزمانەى كە سەيرى ئىيانى تاكى دەكرد و لە تايىبەتمەندىتى دەكۆلىيەۋە، ھەموو ساتەكانى دەردەبىرى. لەلايەك ئەۋ ھۆكارانەى دەردەخست كە جووتىاران بۇ بەدەستەيئانى مافەكانيان بەكارىان دەھىنا و لەلايەكى تىرىشەۋە نەيئىيەكانى كۆشك و تەلارى ئورۇستوكراتىيەكانى دەخستەپوو، پىلانى نەيئى

^۱ - فەرھاد پىربال، رىيازە ئەدەبىيەكان، ل ۱۰۷

^۲ - كامىل ھەسەن بەسىر، مېژۋوى رەخنەسازى، ل ۲۰۶

سیاسیەکانیشی که شفده کرد، به مهش به دواداچوونیتی قولی بو هه موو لایه نه کانی ژیانی گشتی و تاییه تی ده کرد))^۱

نوسه ره ناوداره کانی ریالیزمی ره خه یی بریتی بوون له : پۆشکین، گوگۆل، تۆرکنیف، تۆلستۆی، دیستۆفسکی، چیخوف، بیلینیسکی، باسترناک، ئیلیا ئیهره نبۆرگ.

۱-۲-۲-۳ / ریالیزمی سۆشیالیستی

ریالیزمی سۆشیالیستی ریچکه یه کی دیکه ی ریالیزمه، له چاو ریچکه کانی تر درهنگتر سه ره یه لداوه، که سه ره ه لدانى ده گه ریته وه بو چاره کی دووه می سه ده ی بیستم، شوپشی گوره ی ئۆکتۆبه ره له سالی (۱۹۱۷) پۆلیکی گوره ی له سه ره ه لدانى ئەم ریچکه یه دا بینى. ریالیزمی سۆشیالیستی پشت به فهلسه فه ی مارکسیزم ده به ستیت و نوسه رانی هه ولده دن بنه ما و تاییه تمه ندیه کانی ئەم فهلسه فه یه په یرو بکه ن، به تاییه تی گرنگیدان به چینه کانی خواره وه ی کۆمه ل (پرۆلیتار) و ره نگدانه وه ی له ئەده به که یاندا. ئەم ریچکه یه تیروانینه گشتیه کانی خو ی له فهلسه فه ی ماتریالیزمی دیاله کتیکی (مارکسیزم) وه رگرتووه، هه روه ها ئەم ریچکه یه شیکردنه وه ی جیاوازی بو واقع هیه و له جیهانی سۆشیالیستییه وه وه رگیراوه، که تیروانینیکی ئەرینیانه ی بو واقع هیه و بروای وایه واقع ئومید به خش و ئەرینییه و ((ئەده بیکه ئامانجی سه رخستنی فاکته ری خیر و متمانه به مروّف و توانا کانیه تی، ئەگه رچی ناوه روکی واقعیه که یان له ژیانی گشتی خه لک و گیروگرفته کانیان وه رگرتووه، به لام به گیانیکی گه شبینه وه، که بروای به ئەرینی مروّف و توانا کانی هیه بو به ده سه ته یانی چاکه و قوربانیدان به هه موو شتیکی له پیتاویدا؛ به بی ئەوه ی نائومید یان ره شبین یاخود توشی ته نگوچه له یه کی له راده به ده ر بن))^۲

ریالیزمی سۆشیالیستی ناوه هونه رییه که ی (مارکسیزم - لینینزم)^۳، که ئەم فهلسه فه یه بربره ی پشتی ئەم ریچکه یه یه و بروای وایه ((هونه ر ئەو واقعیه پیشان

۱ - عه باس محمه د قادر، ریالیزم له شیعی هاوچه رخی کوردیدا (۱۹۶۶-۱۹۷۰)، ل ۲۵

۲ - محمد مندور، الادب و مذاهبه، ص ۱۰۵

۳ - حه مه سه عید حه سه ن، سه باره ت به شیعی هاوچه رخی کوردی و چه ند مه سه له یه کی دیکه،

ستۆکھۆلم، ۱۹۹۷، ل ۲

دهدات كه له هۆشيارى مرۆڤدا جىگىر بووه، بىگومان ئهو واقيعهش به گۆراني ميژوو دهگۆرپت، لهباريکهوه دهچيته باريكى تر. خاليكى گرنگ له تيورى ماتهرىاليزمى ميژوودا ئهوهيه، كه بهپىچهوانهى بيروراكانى پيشتر كه پييان وابوو فهلسهفه و ياسا و ئهدب و هونەر ههرىهكهيان بهجيا و سهربهخۆ لهقوناغهكاني ميژوودا گهشه دهكهن، بهلام بهلاى ماركسهوه ئهوه ژيرخاني كۆمهلايهتتبه كه دواچار بريار لهسهر پيشكهوتن و گهشهکردنى سهرخانى كۆمهلايهت دهيات))^۱

ئهم ريچكهيه به چهند قوناغيك سهرى ههلاوه، كۆمهلايك نووسهري ماركسى پيشتر بهپي بنهماكاني ماركسىزم بهرهمى ئهدهبييان بلاوكردبووهوه و ههرىهكهيان ههلايداره ناويك بو ئهو ريچكهيه دابنيت، وهكو (ئهدهبى پروليتارى، رىاليزمى ههلايژيردراو، رىاليزمى شورشگيري، ئهدبياتي ئامانجار، پيرهوى ماتهرىاليزمى ديهالكتيكي ئهفراندن). عهلى جواد ئهلتاهير دهربارهى سهرهلايانى ئهم ريچكهيه دهلى: ((رياليزم قوناغ به قوناغ گهشهى كرد. پاش پهيوهستبوونى به ماركسىزمهوه و بهشيوهيهكى سهرهكى پشتبهستنى به چيني پروليتار، بهدواى ناويكدا دهگهرا بو خوى، تا خوى له (رياليزمى سوشىاليستى) دا دوزيهوه و لهسالى (۱۹۳۴) له دايكبوونى خوى راگهياند و مهكسيم گورگى به نوينهەر و باوكى ئهم ريچكهيه دانرا. ههروهها پاش فهلسهفه و ئهدب؛ پهيوهست بوو به حيزب و دهولهتتبهوه))^۲ چونكه ئهم ريچكهيه بووه بنهماى سهرهكى ئهدهبى دهولهته سوشىاليستيهكان.

رياليزمى سوشىاليستى بو يهكهمجار له يهكهمين كۆنگرهى نووسهراى سوڤيت به رابهري (مهكسيم گورگى) پهسهند كرا و چهسپيندرا، چونكه ((ناوانه تازهكه به ههروهزى ليژنهى تايبهتى ئامادهکردنى يهكهم كۆنگرهى نووسهراى سوڤيت به رابهري مهكسيم گورگى جيى خوى گرت، ليژنهكه پيشنبارى ئهوهى كرد كه ئهم ئهدبياته تازيه ناوبنريت رىاليزمى سوشىاليستى يا رىاليزمى رومانتيكى، دوا ناونيشانيش رىاليزمى سوشىاليستى بوو، يهكهمجار سالى ۱۹۳۲ له رۆژنامهى ئهدبييدا كه رۆژنامهى يهكيتى نووسهراى سوڤيته له رۆژى ۲۳ ئيارى ئهو ساله دا چهسپى، كۆنگرهى يهكهمى نووسهراى سوڤيت سالى ۱۹۳۴ ئهم ناوانهى پهسهند كرد))^۳ ههەر لهم كۆنگرهيه دا پيناسهيهك بو ئهم ريچكهيه دانرا، به پشت بهستن بهو بهرهمانهى

^۱ - عهباس محمه د قادر، رىاليزم له شيعرى هاوچهرخى كورديدا (۱۹۶۶-۱۹۷۰)، ل ۳۱

^۲ - عهلى جواد الطاهر، الخلاصة فى مذاهب الادب الغربى، دار الحرية للطباعة، بغداد، ۱۹۸۳، ص ۳۳

^۳ - عيزهدين مستهفا رهسول، رىاليزمى نوى و ئهدبياتي كوردى، سليمانى، ۲۰۰۸، ل ۱۸

پېشتر ناوهرۆككى رېاليزمىيان هەبوو و كارىگەرى فەلسەفەى ماركسىزمىيان بەسەرەو بوو. ((بەرنامەكە رېاليزمى سۆشئالىستى بەم چەشنە تەعريف كوردبوو: كە پېرەوى بئەرتى ئىبداعى هونەرىيە و نەخشەكېشئانى راستگۆيانە و مېژووى كۆنكرىتېيى واقىعى لە كۆرى بەرەو پېش چوونى شۆرپشگېزئانەدا لە هونەرمەندان دەوئت، هەروەك پەروەردەكردنى كارگەرانى بە گيانى سۆشئالىزمى لئيان دەوئت))^۱ بەپىي ئەم پېناسەيە ئەم رېچكەيە گرنگى بە ناوهرۆكى دەقى ئەدەبى دەدات و داواى ئەو دەكات ئەدەب رەنگدانەوئى راستگۆيانەى واقع بېت، گېزئانەوئى مېژوو بېت بەگيانىكى شۆرپشگېزئانە، بەلام بەشئووانىكى هونەرى و داھىنەرانە، كە بېتە هۆى هۆشياركردنەوئى خەلك و پەروەردەكردىان لەسەر بئەماكانى سۆشئالىزم.

ئەم رېچكەيە زۆر بەخىرايى سنوورى فراوان بوو، بەجۆرىك بوو بە بناغەى ئەدەبى زۆربەى ئەو دەولەتانەى سەر بە بلۆكى پۆژھەلات بوون، چونكە ئەم رېچكەيە جگە لەوئى بئەمايەكى فەلسەفیانەى هەبوو، لەھەمانكاتدا بئەمايەكى سىياسىانەشى هەبوو، كە يارمەتى دا لە گەشەسەندن و بەرەوپېشچوونى دا و ((سنوورى جوگرافى خۆى تېپەپاند و بوو رېاليزمى ئەو دەولەتە سۆشئالىستىيەكانەى كە لەسەر ئەم بئەمايە پەيوەست بوون بە سەرجم سىستەمە سۆشئالىستىيەكەو، هەروەھا چەندىن ئەدبىي تىرىش لەم گۆشە نىگايەوئە لە ناوچە جياوازەكانەوئە پشئگىرىيان دەكرد))^۲ هەر ئەمەش واىكرد ئەم رېچكەيە بەخىرايى جىي خۆى بكاتەوئە و بېت بە تاكە ئەدەبى بالادەست لە دەولەتە سۆشئالىستىيەكاندا.

ئەدەبى رېاليزمى سۆشئالىستى ئەو ئەدەبەيە گرنگى بە چىنى پىرۆلىتار و خەبات و تىكۆشانىان دەدات لەپېناو بەدەستھىئانى مافەكانىاندا و بەدېھىئانى ئاواتەكانىان لە ئازادى و سەربەستى دا، پالەوانەكان كەسانى واقىعى چىنى خوارەوئى كۆمەل و كرىكارانن، كە خاوەن ئايدۆلۆژىيە سىياسى سۆشئالىستىن و لايەنگرى حىزبن، لە پېناوى مافەكانىاندا زۆر ئازايانە و چاوەترسانە خۆيان دەكەنە قوربانى و هەرگىز كۆلئادەن، چونكە ئەم چىنە؛ چىنىكى زەحمەتكېش و كۆلئەدەرن و لە بەرامبەر سەتم و زۆلم و زۆرى چىنى سەرمایەداران و بۆرژوا، چىنىكى هۆشيارن، كە دەتوانن واقع بگۆرن و جىهان بەرەو باشتر بەرن.

۱ - سەرچاوەى پېشوو، ل ۲۲

۲ - على جواد الطاهر، الخلاصة فى مذاهب الادب الغربى، ص ۳۳-۳۴

بەشیوھەکی گشتی دەتوانین بنەماکانی ریالیزمی سۆشیالیستی لەم خالانەدا کۆ
بکەینەو:

۱. تیگەیشتنیکی قول بۆ کۆمەلگە کە لە لیکدانەوھە فەلسەفەیی مارکسیزم
بۆ مەلانیی چینیەتی وەرگیراوە و گەشتن بە کرۆکی دژیەکییە
دیالیکتیکیەکانی ئەم مەلانییە، کە لەسەر بنەمای کارتیکردن و
کاریگەرەبون و ئەنجامەکانە.
۲. ئەم ریچکەییە گەشینیە، برۆی بەسەرکەوتنی ئیرادەیی جەماوەر ھەییە، کە
ھەمیشە لەسەر حەق و چاکەییە و دەتوانیت دووبارە بینای کۆمەلگەکەیی
نۆی بکاتەو.
۳. ئەم ریچکەییە لەگۆشەنیگای واقعی ماتریالییەوھە تیگەیشتنیکی قولی بۆ
ژێرخانی کۆمەل و ھۆکارە کاریگەرەکان تیندا و ئەو مەلانییانەیی دەبنە
ھۆی گۆرانکاری ھەییە.
۴. ئەم ریچکەییە تەنھا بە ویناکردنی واقع رازی نابیت، بەلکو پیویستە
شیکردنەوھە بۆ بکریت و ئەو ھۆکارە کاریگەرەکانە دیاری بکریت کە
دەبنەھۆی دروستکردنی داھاتوویەکی پیشکەوتوو.
۵. ئەدیپ پیشەوای کۆمەلە، بەھۆی ئەو ھۆشیاریی و تاییەتمەندییە ھزری
و ھونەری و سەرکردایەتییی ھەییەتی؛ دەتوانیت کاریگەری لەسەر
بیروباوەری خەلک ھەبیت، ھەرودھا پەیامیکی جەوھەری ئەرینی ھەییە،
کەرۆلی ھەییە لە بیناکردنی داھاتوویەکی باشتردا.
۶. گرنگیدان بە توانا ھونەرییەکانی وەکو توانای زمانی و شیوازی دەربەربین
و لێھاتوویی لە ویناکردنی لایەنی سروشتی و دەروونی و عاتیفی، کە
ھەولێ دواندنی جەماوەر دەدات، ھەربۆیە زمانیکی ئاسان ھەلدەبژێریت
بۆ بەرھەمەکەیی. چونکە لای ئەم ریچکەییە ھیچ بەرھەمیک بەھاییەکی
ئەدەبی نییە ئەگەر گرنگی بە پوخسار و ناوەرۆک نەدات، لەبەرئەوھە
تەواوکەری یەکن.^۱

^۱ - قحطان بیرقدار، خصائص الواقعية الطبيعية والواقعية الاشتراكية،
https://www.alukah.net/literature_language/ ۳۳۸۵۵/۰

نوسەرە ناودارەکانی ئەم رېچکەيە بریتین لە: مەكسیم گۆرکی،
مايەكۆفسکی، ئەلیکسی تۆلستوی، فادییف، لونا چارسکی، فۆرۆنسکی، شۆلۆخوف،
رەسول ھەمزاتوف و گۆران.

۱-۲-۳ / میژووی واقعی

رەنگدانەوہی واقع لە دەقی ئەدەبیدا میژوویەکی کۆنی ھەيە، چونکە ئەدەب
پەيوەندییەکی راستەوخۆی بە بارودۆخی ژيانی کۆمەلەوہ ھەيە، نوسەریش وەکو
تاکیکی پۆشنبیری ناو کۆمەلگە، ئاگاداری سەرچەم کیشەو گرفت و خوشی
ناخوشییەکانی کۆمەلگەکەيەتی، ھەربۆيە بەشیوہیەکی راستەوخۆیان ناراستەوخۆ ئەم
بارودۆخە کاریگەری لەسەری دەبیت و لە ئەدەبەکەيدا رەنگ دەداتەوہ، ھەربۆيە
بەدریژایی میژوو واقعی ژيانی مرۆف لە ئەدەب و رەخنەي ئەدەبیدا رەنگی داوہتەوہ،
مرۆف ھەر لەسەرەتای دەربرینی ئەدەبەوہ و بەتایبەتی بە شیعەر ھەولێ داوہ
گوزارشت لە خوشی و ناخوشی، شادی و شین، پیکەنین و گریانەکانی... بکات و
ئەدەب بکاتە پەناگەيەکی روحی و دەررونی ئارام بۆ خۆي، ئەگەر سەیری یەکەمین
دەقی ئەدەبی بکەین، کە لە میژووی مرۆفایەتیدا بۆمان ماوہتەوہ (دەقەکەي شاعیر
"دانجیری دامۆ"ی شاعیری سۆمەرییە لە (۲۹۰۰) سال پێش زاین بۆ "ئینتیھاب خواژنی
لیگش"ی نوسییوہ) کە دەلێ:

داخی گران! گیانم دەتویتەوہ لە ھەشمەت شارو گەنجینەکان

داخی گران! گیانم دەتویتەوہ لە ھەشمەت شارەکەم جەرسوو

لیگش و گەنجینەکان

مندالان لە جەرسووی پیروژ لە ژيانی ھەژاری دان

داگیرکەر گەیشتە ئارامگای ھەرە مەزن

قەرالیچە گەرەکەي لە پەرستگاوە دەرھینا

ئەي گەرە ژنی شاری بیابان و پەر ترش

که‌ی ده‌گه‌ریتته‌وه ؟^۱

ده‌بینین ئەم ده‌قه‌ گوزارشت له‌ خه‌م و ئازاره‌کانی گه‌لی ناوچه‌ی "لیگش" ده‌کات، که‌ توشی هیرشی بیگانه‌ بوونه‌ بۆ سه‌ر شاره‌که‌یان و ئەو ویرانی و کاولکاریانه‌ی به‌سه‌ر شاره‌که‌یاندا هاتوو. هه‌روه‌ها داستانی (ئه‌لیاده‌ی هۆمیرۆس) یش که‌ میژوو ده‌که‌ی بۆ سه‌ده‌ی (۹) پ.ز ده‌گه‌ریتته‌وه‌. باسی (۵۱) رۆژی کۆتایی جه‌نگی نیوان یۆنان و ترۆی ده‌کات که‌ ماوه‌ی (۱۰) سال درێژه‌ی کیشابوو، له‌ کۆتاییدا به‌سه‌رکه‌وتنی یۆنانیه‌کان کۆتایی دیت. له‌ ره‌خنه‌ی ئەده‌بیدا به‌که‌مین که‌سیک باسی واقعی کردبیت له‌ ده‌قی ئەده‌بیدا (ئه‌فلاتون) ه.

ئه‌فلاتون (۴۲۷-۳۴۷ پ.ز) فه‌یله‌سووفیکی گه‌وره‌ی یۆنانیه‌، خاوه‌نی فه‌لسه‌فه‌ی ئایدیاییه‌، برۆی وایه‌ ئەده‌ب لاساییکردنه‌وه‌ی سروشته‌، به‌لام لاساییکردنه‌وه‌ به‌ شتیکی خراپ داده‌نیت، که‌ ده‌روونی مرۆف تیکه‌ده‌ات، بیرواکی ده‌رباره‌ی شاعیران ناروونی و دژیه‌کی تیدایه‌، چونکه‌ هه‌ندیکجار ستایشیان ده‌کات و هه‌ندیکجاریش به‌ درۆزن له‌ قه‌له‌میان ده‌دات و له‌ کۆماره‌که‌ی به‌ مه‌رج نه‌بیت جیگیان ناکاته‌وه‌. ئەفلاتون برۆی وایه‌ شاعیران له‌ ئەنجامی لاساییکردنه‌وه‌ی سروشته‌وه‌ دوو هه‌نگاو له‌ راستیه‌وه‌ دوور ده‌که‌ونه‌وه‌، هه‌رکه‌سیکیش دوو هه‌نگاو له‌ راستیه‌وه‌ دوور بکه‌ویتته‌وه‌ بیگومان درۆزنه‌. له‌ هه‌مانکاتدا له‌ به‌رئه‌وه‌ی سروشی له‌ لایه‌ن خاوه‌نده‌وه‌ بۆ دیت له‌ کاتی شیعرداناندا ستایشکراوه‌ و به‌ مه‌رج رینگه‌یان ده‌دات بچنه‌ کۆماره‌که‌یه‌وه‌، ئەه‌ویش ئەه‌یه‌ شیعیر بخه‌نه‌ خزمه‌تی ئاین و کۆمه‌له‌وه‌، خزمه‌تی به‌ها بالاکان و ره‌وشت و ئەخلاق‌ی باو بکه‌ن و گرنگی به‌ واقعی کۆمه‌لایه‌تی بده‌ن، له‌ پیناو باشت‌کردنی ژبانی خه‌لکدا، چونکه‌ ئەفلاتون ((برۆی ته‌واوی به‌وه‌ هه‌بوو که‌ (هونه‌ر بۆ ئاکارو به‌هاکانه‌) واتا ئامانج لیتی فیرکردن و رووناکبیرکردنه‌، پینابوو که‌ شیعیر په‌یامیکی به‌رزی هه‌یه‌ ئەگه‌ر په‌یامه‌که‌ی به‌دی نه‌هینیت ئەوا شیعیریکی بۆگه‌نه‌و سیبه‌ری نییه‌ له‌ جیهانی حه‌قیقه‌تدا، بۆیه‌ پینووسته‌ شیعیر هانی خه‌لک بدات بۆ کاری خیرومه‌ندی و ئەگه‌ر بانگه‌شه‌ بۆ پیچه‌وانه‌ی ئەمه‌ بکات ئەوا پینووسته‌ به‌ته‌واوه‌تی دوور بخریته‌وه‌. به‌کورتی پینووسته‌ هونه‌ر بگونجیت له‌ گه‌ل گیانی خیرومه‌ندی و به‌رز راگرتنی و به‌ها باو و

^۱ - مارف خه‌زنه‌دار، میژووی ئەده‌بی کوردی، ب، ۱، چ، ۱، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده‌، هه‌ولیر،

نهریت و یاساو ئایینه‌کان و خۆی له هه‌موو شیۆه‌یه‌کی لادانی ئاكارى و لادان له به‌ها باوو نهریت و یاساو ئایینه‌کان به دوور بگریت))^۱

ئەفلاتون دركى به‌كارىگه‌رى شيعر كردبوو له‌سه‌ر خه‌لك، بۆيه هه‌ولێ كۆت و پێوه‌ند كردنى دهدا و كۆمه‌لێك رېۆشويڤن و بنه‌ماى بۆ شاعير دانابوو بۆ ئه‌وه‌ى بتوانن بچنه كۆماره‌كه‌يه‌وه. هه‌روه‌ها برۆاى وايه، كه ده‌بیت هونه‌رمه‌ند پابه‌ندى ربه‌وشته و به‌ها بالاكانى كۆمه‌لگا بېت و به‌دواى حه‌قيقه‌تدا بگه‌ریت.

ئهرستو (٣٢٢-٣٨٤.پ.ز) فه‌يله‌سوفىكى گه‌وره‌ى یونانیه، له سه‌ده‌ى چواره‌مى پيش زایندا ژیاوه، خویندكارى ئەفلاتون بووه، دامه‌زرینه‌رى رېالیزمى كلاسیکیه، كه به (رېالیزمى مروّفايه‌تى)ش ناسراوه، رېالیزمى كلاسیكى برۆاى وايه جيهانى دهره‌وه بوونىكى راسته‌قینه‌ى هه‌يه، با ئیمه هه‌ستيشى پى نه‌كه‌ين، هه‌روه‌ها برۆاى به هه‌ستىكاره‌كانى هه‌سته‌كان هه‌يه و متمانه‌یه‌كى ته‌واوى پى ده‌كات، هه‌ربۆيه هه‌ندىك پى ده‌لین رېالیزمى ئاسایى، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى رهنه‌گدانه‌وه‌ى هه‌لوێستى مروّفى ئاساییه.

رېالیزم به‌گه‌شتى و رېچكه‌كانى رېالیزمى فۆتۆگرافى و ربه‌خنه‌گرى و سۆسیالیستى؛ كار له‌سه‌ر كۆمه‌لگه و هۆشيارى مروّف ده‌كه‌ن، كيشه‌و گه‌رفته‌كانى ناو كۆمه‌ل ده‌خنه‌پروو، هه‌ربۆيه ده‌كرى بگوتريت، كه ((له‌رووى له‌دايكبوونيانه‌وه ربه‌گورپیشه‌يان له‌ بيروپراكانى ئهرستودا به‌دى ده‌كرى، چونكه هه‌روه‌كو له‌مه‌وبه‌ر بينيمان، ئەم ربه‌خنه‌سازه فه‌يله‌سوفه له‌ دیرينترين سه‌رده‌مى ربه‌خنه‌سازى ئەغریقیه‌وه سوور بوو له‌سه‌رئه‌وه‌ى هه‌ستیار ده‌بیت په‌يامىكى كۆمه‌لايه‌تى هه‌بیت))^۲

دانتي ئەلیگیری (١٢٦٥-١٣٢١) شاعير و فه‌يله‌سوفىكى گه‌وره‌و ديارى ئیتالییه؛ به‌ مژده پیده‌رى رېنيسانس ناسراوه، دانتي پيش سه‌رده‌مه‌كه‌ى خۆى كه‌وتوه و كۆمه‌لێك بۆچوونى دهرباره‌ى ئەده‌ب و زمان هه‌يه كه ته‌واو بۆ سه‌رده‌مه‌كه‌ى خۆى تازهن، هه‌ربۆيه هه‌ندىك نووسه‌ر به‌ رۆشتبیرترین كه‌سى سه‌رده‌مى خۆى دايده‌نين، چونكه ((توانى له‌لايه‌نه‌ گه‌رنه‌گ و نادياره‌كانى ره‌وتى گه‌شه‌كردنى ژيان و كۆمه‌ل به‌شیۆه‌يه تى بگا كه بۆ ئه‌و كاته تیگه‌يشتیان هه‌روا ئاسان نه‌بوو))^۳

^۱ - <https://asowahab.blogspot.com/blog-post.html> ١٢/٢٠١١

^۲ - كامل حه‌سه‌ن به‌سیر، میژووى ربه‌خنه‌سازى، ل ٢٠٧

^۳ - كه‌مال مه‌زه‌هر، رېنيسانس، و: فوئاد مه‌جید میسرى، چ ٢، چاپخانه‌ى شقان، سلیمانى، ٢٠٠٤، ل ٦٥

دانتى گرنگىيەكى زۆرى بە زىمانى نەتەۋەيى دەدا و ھانى نووسەرانى دەدا لە
 بىرى زىمانى لاتىنى بە زىمانى نەتەۋەيى بەرھەمەكانيان بنووسن، ھەربۆيە بەشىك لە
 بەرھەمەكانى بە زىمانى ناۋچەي تۆسكانى دەنووسى، كە زارۇچكەيەك بوو لە
 باشوورى ئىتالىا بەكاردىت، دانتى زىمانى نەتەۋەيى بە نانى جۇ دەچواند، چونكە نانى
 جۇ خۇراكى خەلكى ھەژارە، كە توانىتى كاريگەرييەكى زۆر بكاتە سەر خەلك و
 نووسەران. ((دانتى يەكەم كەس بوو بە كردار ئەۋەي سەلماند، كە زىمانى نەتەۋەيى
 رېگەيەكە بۇ زياتر داھىنانى ئەدەبى لاي ئەدىب، بۆيە داۋاي كرد زىمانى ئىتالىا بىي بە
 زىمانى ئەدەب، كە پىشتەر زىمانى لاتىنى زىمانى ئەدەب و نووسىن بوو، كە ئەۋانىش لە
 كلىساكان، ژمارەيەكى كەم لەۋانەي ئەۋ زىمانەيان دەزىمانى پىيان دەنووسى))^۱

يەكەمىن بەرھەمى دانتى كۆمەلە شىعەرىك و چەند پارچە پەخشانىك بوو بەناۋى
 (ژىيانى نوئ) كە بە زىمانى ناۋچەيى نووسرابوو، ئەم بەرھەمەي گرنگىيەكى زۆرى
 ھەبوو بۇ سەردەمى خۇي، چونكە ((بە تاقىكردنەۋە سەلماندى لە توانادا ھەيە مەسەلە
 واقىيەكانى ژيان بەشىۋازىكى ئەدەبى و بە زىمانى جەماۋەر لە خەلك بگەيەنرى. بەم
 كارەشى كۆت و پىۋەندى ئەكادىمى كلاسسىمى تىكشكاند، كە مەيدانى بزوتنەۋەي
 ئەدەبى ھىنابوۋەۋە يەك و بوارى لى تەنىبوو))^۲

كۆمىدىيەي يەزدانى گەۋرەترىن و ناۋدارترىن شاكارى دانتىيە، ناۋبانگىكى
 جىھانى ھەيە، ((كە ناۋەرۋىكىكى نىشتىمانى قوول و ھەستى نەتەۋەپەرۋەرىي ئىتالىا
 دەربىرەيت. نووسەرەكەي خەۋنى بە يەك پارچەيى خاكى ئىتالىا و زالبوون بەسەر شەر
 و ناكۆكىيە ناۋخۆيىيەكان و پەتكردنەۋەي دەسەلاتى دىيەيى پاپاكانەۋە دەبىنى))^۳

دانتى يەكەكە لە نووسەرە گەۋرەكانى رېنىسانس، كە رۆلىكى گەۋرەي ھەبوو لە
 سەرھەلدانى رېنىسانس و بەرچەستەكردنى واقىيە ژىيانى كۆمەلگەي ئىتالىا لە دەقى
 ئەدەبىدا و بوو بە سەرمەشقى نووسەر و ئەدىبىانى دۋاي خۇي، كە ۋەكو رەخنەگرىكى
 سەردەمەكەي؛ رەخنەي لە رەفتارى پاپا گرت و لەۋ دەقەنەشى كۆلىيەۋە كە دەستكارى
 كرابوون.

۱ - ھىمدادى حسين، رىيازە ئەدەبىيەكان، ل ۸

۲ - كەمال مەزھەر، رېنىسانس، و: فوئاد مەجىد مىسرى، ل ۶۷

۳ - ھىمدادى حسين، رىيازە ئەدەبىيەكان، ل ۱۰-۱۱

هۆنۆرى دى بالزاک (۱۷۹۹-۱۸۵۰) نووسەر و پۇماننوسى گەورەى فەرەنسىيە سەدەى تۇز دەھەمە، خاوەنى بەرھەمىكى گەورەى جىھانىيە بەناوى (كۆمىدىيەى مروڧاىەتى) كە يەككە لە شاكارە جىھانىيەكان و بە بلاوكرنەوہى لەسالى (۱۸۴۱)دا، دەنگدانەوہكى باشى پەيدا كرد، ئەم بەرھەمە بووہ سەرچاوەيەكى باشى رىيالىزم و پۇلى بىنى لە گەشەسەندنى رىيالىزمدا، ((ھەرچەندە ھىچ تيۇرىكى لەگەل بلاونەبووہو، بەلام پۇلىكى گەورەى بىنى لە چەسپاندنى تەواوہتى رىيالىزمدا، لەپيشەكى كۆمىدىياكەيدا دەنوسى: لە رىگاي ليكۆلینەوہ لە خەسلەتە ئەخلاقىيەكانەوہ و لە رىگاي ھەلبۇاردنى رووداوە بنچىنەيىەكانى كۆمەل، لەوانەيە لە نووسىنەوہى ئەو ميژووہدا سەربكەوم كە ميژوونووسەكان لىي بى خەبەر بوونە، واتە ميژووى ئاكار و پەوشتى كۆمەل))^۱

بالزاک پۇماننوس و شانۇنامەنوس و پەخنەگرى ئەدەبى و پەخنەگرى ھونەرى بووہ و بە پۇژنامەنوسىش ناسراوہ، كە شوين دەستى بەپوونى ديارە بەسەر ئەدەبى فەرەنسىدا، چونكە لەماوہى نيوان (۱۸۲۹) تا (۱۸۵۰) زياتر لە (۹۱) پۇمان و (۱۳۷) چىرۆكى بلاوكردووتەوہ، كە دەگوتريت بەجۇرىك خوى بە نووسىنى ئەدەبىيەوہ گرتبوو، كە كارى لەسەر تەندروستى كردوہ. بالزاک لە بەرھەمەكانىدا وىنەيەكى فراوانى كۆمەلگەى فەرەنسى خستووہتە بەرچا، بەتايبەتى خستنەپووى چىنەكانى كۆمەل و گەنجان و بەرھەنگاربوونەى دەسەلاتى ستەمكار.

بالزاک برۆاى واىە لەرپىگەى بەرھەمەكانىيەوہ ميژووى داب و نەرىت و پەوشتى كۆمەلگە دەنووسىتەوہ، ئەمەش ئەو ميژووہيە، كە ميژوونووسان نەيان نووسىوہتەوہ يان فەرامۇشيان كردوہ، لەم بارەيەوہ لە پيشەكى (كۆمىدىيەى مروڧاىەتى)دا دەلى: ((بە رىكخستنى لىستى خەوش و چاكە و بە ديارى كردنى ئەو شتانەى زادەى ھەوا و ھەوہس و قىانانە و بە تۇژىنەوہى تايبەتمەندىيە ئەخلاقىيەكان و بە ھەلبۇاردنى رووداوە بنەپەتتىيەكانى كۆمەلگە و بە رىكخستنى نمونان لەرپىگەى سىفەت و تايبەتمەنديانى چوون يەكەوہ، لەوہيە بگەمە نووسىنى ميژووويەك كە ميژوونووسان لىي بى ئاگا بوونە، يانى ژيانى داب و ئەخلاقى كۆمەلگە))^۲

نىكۆلاى گۇگۆل (۱۸۰۹-۱۸۵۲) نووسەرى گەورەى ئەدەبى پووسىيە، بەشىك لە پەخنەگران بە باوكى رىيالىزم لە ئەدەبى پوسىدا دايدەنين، كە بەشيوەيەكى تەنزنامىز

۱ - فەرھاد پىربال، رىيازە ئەدەبىيەكان، ل ۹۹-۱۰۰

۲ - سىروس پرهام، رىيالىزم و دژە رىيالىزم لە ئەدەبىياتدا، ل ۸۴

و گالته جارپیانه رهخنه‌ی له‌لایه‌نه نهرینی و که موکورییه‌کانی کومه‌لگه ده‌گرت و ئەگەرچی یه‌که‌مین به‌ره‌می سه‌رکه‌وتتیکی وای به‌ده‌ست نه‌هینا. به‌لام ((له ۱۸۳۱ دا که کومه‌له چیرۆکیکی ئۆکرانی به‌ناونیشانی (چەند ئیواره وهختیک له چاندنگه‌یه‌کی نزیک دیکانگادا)ی بلاوکرده‌وه، ناوبانگیکی باشی بو خۆی په‌یدا کرد و شاعیر و نوسه‌ری ناوداری وه‌کو (پوشکین و جۆکوؤفسکی و ئەکساکوؤف و بلنیسکی) په‌سه‌ندیان کرد و به‌نوسه‌ریکی ریالیستی سه‌رکه‌وتووین له‌قه‌له‌مدا و دوا‌ی ته‌واوکردنی به‌رگی یه‌که‌می به‌ره‌میکی نایابی به‌ناوی (گیانه مردووه‌کان) له‌سالی ۱۸۴۲ که رۆمانیکی ریالیستی سه‌رکه‌وتوووو ، هیرشیکی توند و تیژی بردبووه سه‌ر دابونه‌ریتی کومه‌لایه‌تی و هه‌لسوکه‌وتی خه‌لکه‌که و ژیا‌نی جوتیاران))^۱ به‌لام له‌کو‌تایی ته‌مه‌نیدا به‌کاریگه‌ری پیاویکی ئاینی بیروبو‌چوونه‌کانی گۆرا و ئەو بروایه‌ی بو دروست بوو که که‌سیکی تاوانبار به‌رامبه‌ر به‌خودا، هه‌ربۆیه ((هزریکی ره‌ش بینانه ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌ست و هۆشی داگرت و خستییه سه‌ر باریکی نیگه‌رانی و هاته سه‌ر ئەو قه‌ناعه‌ته، که خۆی به‌رامبه‌ر خوا به‌تاوانبار بزانی و ئەمه وایلیکرد به‌رگی دووه‌می (گیانه مردووه‌کان)ی به‌ر له‌چاپکردنی سووتاند و له‌ناوی برد و ئەم هه‌لو‌یسته‌ی به‌ خالیکی تاریک له‌ژیا‌نی داده‌نریت))^۲

به‌ره‌مه‌کانی ناوداره‌کانی بریتین له: پالتۆ، تاراس و بولباس، لووت، گالیسکه، جه‌نابی موفه‌تیشی گشتی، ژنه‌ینان، قوما‌رچییه‌کان، ده‌روونه مردووه‌کان.

گۆستاف فلوپیرت (۱۸۲۱-۱۸۸۰) نووسه‌ریکی ناوداری فه‌ره‌نسییه، هه‌ر له ته‌مه‌نی ده‌سالییه‌وه شه‌یدای ئەده‌ب بووه، کاریگه‌رییه‌کی زۆری هه‌بوو له‌سه‌ر بلاو‌بوونه‌وه‌ی ریالیزم، به‌ره‌مه‌کانی له‌واقعی ژیا‌نی خه‌لکه‌وه وه‌رگرتوووه، ئازار و نه‌هامه‌تییه‌کانی کومه‌لگه‌که‌ی گواستوووه‌ته‌وه ناو ئەده‌به‌که‌ی.

فلوپیرت نووسه‌ریکی زۆر راپرا و دوودل و به‌گومان بوو له‌نووسینه‌کانیدا، هه‌میشه په‌ره‌گرافیکی ده‌نووسی و ده‌یسرییه‌وه وچه‌ندین جار ئەم کاره‌ی دووباره ده‌کرده‌وه و سه‌ر له‌نوی دایده‌رشته‌وه، زۆر گرنگی به‌هه‌لبژاردنی وشه و زاراوه و شیوازی جوان و ناوازه‌ده‌دا و ((له‌نووسینه‌کانیدا به‌شیوازی جوان و ره‌ونه‌قدار ناسراوه، ئەوه‌نده گرنگی به‌هه‌لبژاردنی وشه و زاراوه‌کان ده‌دا تا ئەو راده‌یه‌ی

^۱ - <https://ckb.wikipedia.org/wiki>

^۲ - سه‌رچاوه‌ی پینشوو

رەخنەگرەكان بەرھەمەكانى فلۇبىريان دادەنا بە كارىكى لىكۆلئىنەوۋە و پشكىن و گەپان بەدوۋى وردەكارىدا، تەننەت ھەندىكىان ئەم شىۋازەى فلۇبىريان بە نەخۆشىيەك دادەنا))^۱

فلوبىرت لە تەمەنى سى سالىدا شاكارى مەدام بۆقارى نووسىو، ((شاكارەكەى ئەو مەدام بۆقارى، بە جوانترىن رۆمانى رىيالىزم دەژمىردى. فلوبىرت دەيوست ھەمىشە خۆى لەودىو پالەوان و رۇوداۋەكانى رۆماندا بشارىتەو، واتە خەلكى دىكە لەجىياتى خۆى بىكەتە نمونەى پىشاندان و وردبونەو، وپراى ئەو ھەش فلوبىرت ھەرگىز ھوكمى بەسەر تاوانباران و گوناھكارەكانى ناو رۆمانەكانىدا نەدەدا و تاوانبارى نەدەكردن، ھۆيەكانى ئەو تاوانبارىيانەى دەستنىشان دەكرد و بىلايەننە دەيخستنەپو))^۲

نوسەر سەرەتا ئەم رۆمانەى بە زنجىرە لە گوڭقارى (رىفودى بارى) بلاوكردەو و دەنگدانەو ھەيەكى باشى پەيداكرد و لەلايەن خەلكەو پىشۋازىيەكى گەرمى لىكرا، بەلام لەبەرئەو ھەي رۆمانەكە لەگەل رەوشتى باوى كۆمەلگەدا يەكى نەدەگرتەو و باس لە لادانە رەوشتىيەكانى ئافرەتتىك دەكات، لەلايەن رەخنەگرانەو رەخنەيەكى توندى لىگىرا و ((دەسەلاتى وەخت گرتىان بە تاوانى ئەو ھەي كە ئەدەبى بى پەردەى بلاوكردەو ھەو، بەلام دواى دادگايىيەكى زۆر لە ئەنجامدا بىتاوان دەرچوو و ئازادكرا، لى فلوبىر بەمە سارد نەبوو ھەو و ناوبەناو بەرھەمىكى تازەى بلاودەكردەو، بى ئەو ھەي چاوى لە چەپلە و ستايش بىيان گوئى بە لۆمە و گازندەى خەلكى بدات، چونكە خۆى دەلەيت: من كەسىكى بە تەوس و توانجم، تەوس و توانج ئەو خويىيەكە يارمەتى مروڤ دەدات تا تورەھاتەكانى ژيان ھەرس بىكات))^۳

ئانتوان پافلۇيىچ چىخوف (۱۸۶۰ - ۱۹۰۴) نووسەرئىكى گەورەى رۇوسە، رۆلىكى گەورەى ھەبوو لە ھاتنكايەى رىيالىزمى رۇوسى، لە بەرھەمەكانىدا ھەولەيداۋە واقعى ژيانى كۆمەلگەكەى بخاتەرۇو، چونكە ((ھەستى بە ترپەى دلى كۆمەلەكەى دەكرد و ھاۋلاتىيەكى دلسۆز و مېھرەبان و فېداكارى ۋلاتەكەى خۆى بوو، بە فرمىسكى چاۋ و

۱ - ھەمەنورى ھەمەكاكى، شىۋاز لە شىعەرى كلاسكى كوردىدا، چ ۱، چاپخانەى تىشك، سلېمانى،

۲۰۰۸، ل ۳۰

۲ - فەرھاد پىربال، رىبازە ئەدەبىيەكان، ل ۱۰۰

۳ - ھەمەكەرىم عارف، ناۋدارانى ئەدەب، چ ۱، چاپخانەى خانى، دھوك، ۲۰۰۹، ل ۴۸

به بزهی لیو بهدبهختی و گوناوه و ناهه مواریبه کانی خه لکی ولاته که ی نیشان دهدات و به په ژارهیه کی خودان ئاوازیکی گالته جارانه خه فته و ئه فسووسی بو ناره وایی و نهنگی و نابه جیبیه کانی کومه له که ی ده خوارده))^۱

چیخوف ئه و کاته ی خویندکاری کولژیژی پزیشکی بووه، دهستی به چالاکی ئه ده بی هونه ری و رۆژنامه نووسی کردووه. ((یه که مین به ره می بلاو کراوه ی چیخوف له رۆژنامه ی گالته جاپی (ئیسترۆکوزا) دا بلاو کرایه وه. له ماوه ی ئه و حهوت ساله ی، که له کولجی پزیشکیدا خه ریکی خویندن بوو چوار سه د به ره می جیاوازی له چیرۆک و رۆمان و یادداشت و وتار و به ره می تر بلاو کردوته وه. دیارترینیان له وانه: دکتوری بی نه خوش، پیاویکی ماندوو، براکه م))^۲

چیخوف ده رباره ی به ره مه کانی ده لی: ((ئه وه ی من ویستم ته نها ئه وه بوو که به راستی و ره وانی سهیری خوتان بکه ن، بزنان چ ژیانیکی خراپ و بیزارکه ر ده ژین، گرنگ ئه وه یه له وه بگه ن که تیگه یشتن، بیگومان هه ولی ژیانیکی تر دهن که باشتره))^۳

به ره مه ناوداره کانی بریتین له: شانۆنامه ی نه وره سه که، شانۆنامه ی خاله قانیا. شانۆنامه ی سی خوشک، شانۆنامه ی باخی گیلایه که.

ماکسیم گورکی - ئه لیکسی مه کسیمو فچ پيشکوف (۱۸۶۸ - ۱۹۳۶) رۆمانووس و شانۆنامه نووسیکی گه وره ی روه سییه، به دامه زرینه ری ریالیزمی سۆشیا لیستی داده نریت، که به ره مه کانی ره نگدانه وه یه کی پوختی ئه م تیروانینه مارکسییه یه. یه که مین کورته چیرۆکی له سالی (۱۸۹۲) به ناوی (ماکار چودرا) له چه ند رۆژنامه یه کدا بلاو کرده وه، پاشان له سالی (۱۸۹۴) دووه مین چیرۆکی به ناوی (چیلکاش) بلاو کرده وه.

به ره مه کانی زاده ی سی قوناغن: یه که میان قوناغی پیش (۳۰) سالی، به ره مه کانی بریتین له چه ند کورته چیرۆکیک، که گوزارشتیان له ژیانی ئاواره یی و ده ربه ده ری خوی ده کرد، قوناغی دووه می ئه و شانۆنامه و رۆمانانه ن که لایه نه نه رینیه کانی ژیانی خه لکی روسیا ده خاته روه، ئه م به ره مه مانه تال و ره ش و لیل و واقعین. قوناغی سییه می، که باشترین به ره مه کانی پیکدینن، که له روه ی میزاجیه وه

۱ - هیمدای حسین، ریبازه ئه ده بییه کان، ل ۱۲۰

۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۲۲

۳ - سه لام فه رج که ریم، گه شه سه ندنی درامای کوردی ۱۹۷۵-۱۹۹۵، چ ۱، چاپخانه ی ره نج، سلیمانی،

۲۰۰۹، ل ۳۹

باشتره و ژياننامه‌ی خو‌ی و بيره‌وه‌رييه‌كاني له‌مه‌ر نووسه‌رانی ديكه نيشانه‌ی كامل بوونی هزريتی، كه له به‌ره‌مه‌كاني سه‌ره‌تایا نابینریت.^۱

گوركي گه‌وره‌ترین به‌ره‌مه‌ی ئه‌ده‌بی رۆمانی (دايك)ه، كه له سالی (۱۹۰۵) ده‌ستی به‌نووسینی كرد و له سالی (۱۹۰۶) ته‌واوی كرد. له كاتی نووسینیدا به‌زنجیره له گۆقاری (زانباری) بلاوكرده‌وه، كه باسی خه‌باتی شو‌رشگيری پرۆلیتاریای دژی رژیمی بۆرژوا‌ی روسیا ده‌كات به‌مه‌به‌ستی گه‌یشتن به‌سیسته‌می سۆشیا‌لیستی. ئه‌م رۆمانه‌ بووه هۆی ئه‌وه‌ی شو‌رش لای رۆوسییه‌كان خۆشه‌ویست بکات، تا له سالی (۱۹۱۷) شو‌رشی ئۆكتۆبه‌ر سه‌رکه‌وت و گورکیش لایه‌نگری شو‌رشه‌که بوو، كه ئه‌مه‌ش بووه هۆی ناوبانگ و خۆشه‌ویستی خه‌لكی روسیا بۆی.

به‌ره‌مه‌كاني گوركي له به‌ناوبانگترین به‌ره‌مه‌كاني ریا‌لیزمی سۆشیا‌لیستین، كه نووسه‌ریكه ئه‌ده‌بی رۆوسیای پێ ده‌ناسریت. به‌ره‌مه‌كاني بریتین له: دايك، ماكار چودرا، چيلكاش، شه‌ویکی پایزی، ئیتزراگیل، زه‌لكاو، هاو‌لاتیانی خومار، گه‌لی هاوینه، مندالیټیم، بیره‌وه‌ری لاوټیم، بیره‌وه‌ریم له‌گه‌ل تۆلستۆیدا، بیره‌وه‌ریان.

ده‌توانین ب‌لین: ئیستاتیکا و ریا‌لیزم ته‌واوکه‌ری یه‌کتین، هه‌ر تیۆریکیان له گۆشه‌نیگایه‌که‌وه سه‌یری ده‌قی ئه‌ده‌بی ده‌کن، هه‌ردووکیشیان جه‌خت له ئاستی به‌رزی ده‌ق ده‌که‌نه‌وه، كه ئه‌مه‌ش خو‌ی گرنگیدانه به‌لایه‌نه ئیستاتیکیه‌كاني ده‌ق، هه‌روه‌ک چۆن ئیستاتیکیه‌كان گرنگی به‌هیچ ده‌قیك ناده‌ن، ئه‌گه‌ر بنه‌ما ئیستاتیکیه‌كاني تیدا به‌رجه‌سته نه‌بوو، له‌هه‌مانکاتدا په‌خنه‌گره ریا‌لیستییه‌کانیش، كه جه‌خت له‌سه‌ر لایه‌نی واقعی کۆمه‌لگه ده‌که‌نه‌وه، لایه‌نی هونه‌ریشیان فه‌رامۆش نه‌کردوه و له‌لایان ده‌قی به‌رز ئه‌و ده‌قیه، كه هه‌م گرنگی به‌واقع داوه و هه‌م له‌پرووی هونه‌رییه‌وه ئاستیکی به‌رزی هه‌یه.

^۱ - حه‌مه‌که‌ریم عارف، ناو‌دارانی ئه‌ده‌ب، چ ۱، چاپخانه‌ی خانی، ده‌وک، ل ۱۵۸

به‌شی دووهم

گوتاری په‌خنه‌ی ئیستاتیکی له ئه‌ده‌بی کوردیدا

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: په‌هه‌ندی زمانی شیعیری له گوتاری
په‌خنه‌ی شیعریدا

ته‌وه‌ری دووهم: په‌هه‌ندی ئاوازی شیعیری له گوتاری
په‌خنه‌ی شیعریدا

ته‌وه‌ری سییه‌م: هونه‌ره‌کانی په‌وانبیژی له گوتاری
په‌خنه‌ی شیعریدا

تهوهری یه که م: په هندی زمانی شیعری له گوتاری په خنهی شیعریدا

زمانی شیعری بڼه مایه کی سهره کی ئیستاتیکای شاعر و بواری په خنهی شاعر، نووسه ران و په خنه گران هه ولیان داوه گفتوگوی ئه م لایه نه وهک بڼه مایه کی ئیستاتیکی له شاعردا بکن. وشه و زارواه و پرسته و دهربرینه کانی شاعر گرنگی و تاییه تمه ندی خوین هیه و شاعیر به وردی هه لیان ده بژیریت و به وریاییه وه مامه له لیان له گه لدا ده کات، چونکه له کوتاییدا جوانییه کانی زمان ده بڼه بناغی جوانییه گشتییه کانی شاعرکه. ئه گهرچی زمان دیارده یه کی کومه لایه تییه و هه موو که سیک به کاری ده هیئت وهک هوکاریکه بو به ده سته پانی ئامانجه کانی، به لام زمان له ده قی ئه ده بیدا خوئی ئامانجه و ده بیته که ره سته ی سهره کی ئه دیب بو گوزار شتکردن و دهربرینی مه به سته کانی، هه روه ها گمه زمانییه کان و چوینییه تی به کاره پانی زمان و دارپشتنی پرسته کان و هه لبراردنی وشه کان ده بڼه شیوازیکی کاریگر بو ئه وه ی ئه دیب ده قی کی پر له داهینان و جوانی پی پیشکه ش بکات. (دیوت پارکه ر) بروای وایه ((به ئاگابوون له زمانی ئاساییدا ته نها جه خت له سهر مانا ده کاته وه، له کاتیکدا زمان له هونه ردا ئاگایی بو خودی خوئی راده کیشی، له بهر ئه وه ی دهربرینیکی راسته وخوئی تیدایه، به مه ش پشگیری ئه و بیروکه به ربلاوه ی ئیستا ده کاته وه که ئه وه یه: زمان له هونه ردا له خودی خویدا ئامانجه، له کاتیکدا له جگه له خویدا هوکاره، هه روه ها ده لیت: له شاعردا خودی بیژه کان ده بینین که ته نها کومه له ده نگیکن له ریتم و گونجان و سه روا و ئاوازا په یوه ست بوونه به یه که وه))^۱

زمان له ده قی ئه ده بیدا به دریزیای میژوو گرنگی پیدراوه و وهکو بڼه مایه کی سهره کی جوانی ده ق مامه له ی له گه لدا کراوه، ئه ده ب به گشتی و شاعر* به تاییه تی هه میسه هه ولی داوه بیژه و دهربرین و گوزار شتکردنه کانی بکاته فاکته ری جوانی و چیژ به خشین و راکیشانی خوینه ر بو لای خوئی، شاعیر هه رچه ند زیاتر سه رکه وتوو بیت له به کاره پانی زماندا، ئه وه نده زیاتر ده توانیت خوینه ر بو لای خوئی رابکیشیت، چونکه زمان ((رولیکی سهره کی له راکیشانی خوینه ردا هیه و یه کیکه له و هوکاره سهره کییانه ی که پردی نیوان خوینه ران و داهینه ره، بویه به کاربردنی وشه و

^۱ - عزالدین اسماعیل، الاسس الجمالیة فی النقد العربی، ط ۳، دار الفكر العربی، ۱۹۷۴، ص ۱۱۷

* - له بهر ئه وه ی کاره که ی ئیمه له سهر په خنهی شاعر، بویه لیره دا زیاتر جه خت له سهر ئه و بڼه مایانه ده که یه وه که جوانی له شاعردا ده خولقینن.

به‌کاره‌یتانی له ده‌قینکا مەرگی سه‌ره‌کییه بۆ به ده‌قبوونی ده‌قی شیعیری داهینه‌رانه، به‌کاره‌یتانی وشه له شوینی پینووست، مەرگیش نییه وشه‌کان قورس و ئالۆز بن، جاری وا هه‌یه به به‌کاره‌یتانی چهند وشه‌یه‌کی ساده ده‌قی زیندوو و نوێ ده‌خولقی، که‌واته به‌کاره‌یتانی وشه له شوینی خۆیدا مؤسیقایه‌کی تایبه‌تی ده‌به‌خشیت به تیکستی شیعیری))^۱ له‌گه‌ل ئەمه‌شدا مەرگی نییه وشه و زاراوه‌کانی ناو ده‌قه ئەده‌بیه‌کان؛ به‌تایبه‌تی شیعیر هه‌مان واتای فه‌ره‌نگییان هه‌بیت، به‌لکو ئەدیبه‌ی ئه‌زموون و جیهانبینی خۆی دووباره واتای نوێ و نه‌براو به وشه و زاراوه‌کان ده‌به‌خشیت و ده‌یانکات به‌په‌رمز و هیمای تایبه‌ت به‌خۆی و له ئاسته ئاساییه‌که‌ی زمانی گشتیه‌وه به‌رزیان ده‌کاته‌وه بۆ ئاسته به‌رزه‌که‌ی زمانی ئەده‌بی و ده‌قیکی پر له ئیستاتیکایان پین ده‌خولقینیت. ئەمه‌ش ئەوه‌مان بۆ روونده‌کاته‌وه که زمانی شیعیر ((زمانیکی پاراو و رازاو و پر له جوانکاری و ئیستاتیکایه و جیاوازه له زمانی ئاسایی، چونکه زمانی شیعیر جگه له‌وه‌ی هۆی گه‌یاندنه که ئه‌رکی سه‌ره‌کی زمانی ئاساییه، له هه‌مانکاتدا ئامانجیشه که لایه‌نه جوانکاری و ئیستاتیکیه‌کانیتی، هه‌روه‌ها شیعیر جگه له‌واتای فه‌ره‌نگی واتای تر ده‌داته وشه‌کانی ناو شیعیر به‌پیتی جیهانبینی شاعیر که ئەمه‌ش ده‌بیته جیهانبینی ئیستاتیکی تایبه‌ت به شاعیر و گه‌یاندنی چیژ و خۆشی به هه‌واداران شیعیره‌که))^۲

نووسه‌ران و په‌خنه‌گرانی کورد گرنگیه‌کی زۆریان به زمانی شیعیری داوه و وه‌ک بنه‌مایه‌کی ئیستاتیکی بۆ هه‌له‌سه‌نگاندنی باش و خراپی یان به‌رزیه‌ی و نزمی ده‌قی ئەده‌بی به‌کاریان هیناوه، به‌تایبه‌تی، که زمانی کوردی بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی نه‌ته‌وه‌یی بوون و تاکه هۆکاری مانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورده، بۆیه نووسه‌رانیش زیاتر گرنگیان به‌م بنه‌مایه‌ داوه و له‌سه‌ر بنه‌مای به‌کاره‌یتانی وشه‌ی گونجاو بۆ شوینی گونجاو و به‌کاره‌یتانی وشه‌ی کوردی په‌تی له‌جیی وشه‌کانی زمانی بیگانه زیاتر جه‌ختی له‌سه‌ر کراوه‌ته‌وه.

شیخ نوری شیخ صالح له گوتاره (۲۵) ئەلقه‌یه‌که‌یدا به‌ناوی (ئه‌ده‌بیات) باسی لایه‌نی هونه‌رییه‌کانی ده‌قی ئەده‌بی کردووه، نووسه‌ر هه‌ر له‌سه‌رتاوه جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه، که بۆ ئەوه‌ی چیژ له باب‌ه‌تیکی هونه‌ری وه‌ربگرین، پینووسته به‌شیوازیکی

^۱ - چنور نامیق هه‌سه‌ن، شیعیری جوان - شیعیری کال، گ. رامان، ژ ۱۲۳، هه‌ولێر، ۲۰۰۷، ل ۲۰۰

^۲ - ئاسۆ عومه‌ر مسته‌فا، به‌ها ئیستاتیکیه‌کانی شیعیر لای پیره‌مێرد و شیخ نوری شیخ صالح و گۆران، ل ۸۸

جوان و له‌رېگه‌ی که سټیکی به‌هرمه‌نده‌وه پیشکه‌شکراښت، هه‌وه‌ها نووسه‌ر باس له چوښه‌تی به‌کاره‌یتانی زمان له‌ئده‌بدا ده‌کات و بر‌وای وایه زمانی ئه‌ده‌بی و چوښه‌تی ده‌ربرینی گووته‌کان، کاریگه‌رییان له‌سه‌ر په‌یاموهرگر هه‌یه. نووسه‌ر بؤ ئه‌وه‌ی جیاوازی له‌نیوان زمانی ئاسایی و زمانی هونه‌ریدا بکات دوو رسته ده‌هینیته‌وه ((کاسبی پیاو ئه‌ژینی - زحمت رحمت ئه‌هینی))^۱ پاشان بؤ سه‌لماندنی بیروبوچوونه‌کانی ده‌ست ده‌کات به‌روونکردنه‌وه‌ی نموننه‌کان، سه‌بارت به‌نمونه‌یه‌ی یه‌که‌م ئه‌وه‌ پوونده‌کاته‌وه، که نموننه‌یه‌کی ئاساییه و هیچ چیژیکي هونه‌ری نابه‌خشیت، به‌لام رسته‌ی دووه‌میان ده‌ربرینیکي هونه‌رییه و پیچ و په‌نای تیدایه و ده‌کریت لیکدانه‌وه‌ی جیاچای بؤبکریت و له‌هه‌مانکادا چیژمان پی ده‌به‌خشیت، وه‌ک ده‌لی: ((بو ئه‌وه‌ی که کاسبی پیاو به‌خيو ئه‌کا و ئه‌یژینی به‌جمله‌یکي جوان و ئه‌ده‌بی نیشان بدری هیناویانه‌ جمله‌ی - زحمت رحمت ئه‌هینی - یان وتوه ئه‌مجا دقت بکه بزانه له‌ ئیفاده‌ی مثلی ئه‌وه‌لدا حظیکي بدیعی تیا نیه که ئینسان ممنون بکا ... فقط تماشای مثلی دوم بکین، ئه‌م جمله‌یه جمله‌یکي ساده نیه بلکو پیچ و پنا‌ی زوری تیا‌یه چونکه - زحمت رحمت ئه‌هینی - هر چند ظاهرا جمله‌یکي تضاده بلام ئیفاده‌یکي حقیقه به‌ طرزیکي جوان و معنادار یعنی ئینسان که ئیختیار سعی و زحمتی کرد فیض و رحمت دسگیری ئه‌بی بی زحمت ئیستراحت ته‌ئمین ناگری بی هولدان پیاو دولمند نابی، بی خویندن پیاو عالم نابی، خلاصه هزار معنای حقیقی لی ئه‌دوزیته‌وه))^۲ ئه‌مه‌ش گرنگی چوښه‌تی به‌کاره‌یتانی زمانمان بؤ ده‌رده‌خات، که ئه‌دیب به‌هوی چوښه‌تی به‌کاره‌یتانی زمانه‌وه ده‌توانیت داهینان له‌ئده‌بدا بکات و زمانیکي نویی جیاواز له‌ زمانی ئاسایی به‌هینیته‌ کایه‌وه و ((به‌پیی ئه‌م رایانه‌ی شیخ نوری ئه‌وه‌مان بؤ ده‌رده‌که‌ویت که نووسینی ئه‌ده‌بی به‌هوی به‌کاره‌یتانیکي تاییه‌تی زمان خاسیه‌تیکي جیاکه‌ره‌وه‌ی ده‌بیت و له‌ نووسینی ئاسایی جیا ده‌بیته‌وه، جا چوښه‌تی به‌کاره‌یتانی ئه‌و که‌ره‌ستانه‌ نه‌ک هه‌ر نووسینیکي ئه‌ده‌بی له‌ نووسینیکي ئاسایی جیا ده‌کاته‌وه، به‌لکو هه‌ر له‌ناو به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانیشدا راده‌ی به‌پیزی یان لاوازیان دیاریده‌کات))^۳ به‌دلناییه‌وه نووسه‌ر له‌م بؤچوونه‌یدا ته‌واو پیکاویتتی، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌دیب(شاعیر) هه‌مان ئه‌و زمانه به‌کارده‌هینی، که کومه‌لگه به‌کاری ده‌هینیت، به‌لام جیاوازی نیوانیان چوښه‌تی

^۱ - شیخ نوری شیخ صالح، ئه‌ده‌بیات، پ. ژیان، ۲۲، سلیمانی، ۱۹۲۶، ل ۳

^۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۳

^۳ - په‌ریز سابیر، رهنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی و مه‌سه‌له‌کانی نویکردنه‌وه‌ی شاعر، چ ۱، چاپخانه‌ی

وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولیر، ۲۰۰۶، ل ۲۸۹

به کارهینانه که یه، که ئه دیب به شیوه یه کی هونه ری زمان به کارده هینیت و خوینه ر ده توانیت چه ندین خویندنه وهی جیاوازی بو بکات، ههروه ها ئه دیب به وریاییه وه مامه له له گه ل زماندا دهکات و به ئاگاییه وه وشه و زاراوه و گوته کان هه لده بژیریت.

ره فیق حلمی له کتییی (شعر و ئه ده بیاتی کوردی) دا گرنگییه کی زوری به زمانی شیعیری داوه و زورترین تیشکی خستوو ه ته سه ر، به تاییه تی له به رگی دووه می کتییه که یدا، ئه مه ش له به ره وهی به لای نووسه ره وه زور گرنگ بووه شاعیرانی کورد زیاتر گرنگی به زمانی کوردی بدن و وشه و زاراوه ی ره سه نی کوردی له شیعه ره کانیا ندا به کار بهین و هه ندیک جار ره خنه ی ئه وهی له شاعیران گرتوو، که وازیان له وشه و زاراوه ره سه نه کانی زمانی کوردی هیناوه و وشه و زاراوه ی بیگانه یان به کارهیناوه، له کاتیکدا ده یانتوانی وشه و زاراوه کوردییه کان له جیگه ی ده ربهرینه بیگانه کان به کار بهین

حلمی له باسی (بیکه س) دا کاتیک شیکر نه وه بو شیعیری (سکالا له ته ک مانگ) دهکات، سه ره تا ئه وه ده خاته روو، که ئه م شیعه ره یه کیکه له شیعه ره جوان و به رزه کانی شاعیر و زاده ی بیرى تازه و خه یالیکی ورده، به لام ئه وهی له م شیعه ره دا گرنگی پی نه دراوه (وشه کاری) یه، که شاعیر خوی پیوه ماندوو نه کردوو، وه ک ده لی: ((ئایا بیکه س له م شعره به رزانه دا که زاده ی فکریکی "بکر" و خیالیکی ورده، گویکی ئه وتوی داوه به صنعتی لفظ و فنی شعر؟ نه؟ چونکو بیکه س بو ئه وهی که چه ن کلمه و تعبیریک بخاته قالبی شعره وه خوی ماندونه کردوه و ئه مانه ی نه نویسه وه، به لکو ئه و خیاله شیرینه ی که به فکریا رابوردوه به وینه بیکی زور طبیعی خستویه ته سه ر کاغز و له به رزی و به پیزی فکره که ی ئه مه نده دنیا بوه که نه یویسته وه بیریک له که موکورتی لفظه "وشه" کان بکاته وه))^۱ نووسه ره جهخت له وه دهکاته وه، که بیکه س به دوا ی وشه و زاراوه ی کوردیدا نه گه راوه و له کاتی نووسینی شیعه ره که دا چی وشه یه کی به بیردا هاتوو نووسیویه تی، به بی ئه وهی بیر له وه بکاته وه، که ئایا ئه و وشه یه گونجاوه یان نا، بیگانه یه یان کوردی په تییه، ئه مه ش به بروا ی نووسه ره له ئاستی ئیستاتیکی ده که که ی که مکردوو ه ته وه. نووسه ره بو ئه م مه به سه ته چه ند وشه یه کی بیگانه ی شیعه ره که ی شاعیری هیناوه و له به رامبه ریا ندا وشه ی کوردی ره سه نی داناوه و بروا ی وایه شاعیر له ئه نجامی گرنگی نه دان به زمانی شیعه ره که ی ئه م وشه بیگانانه ی

^۱ - ره فیق حلمی، شیعر و ئه ده بیاتی کوردی، ب ۱، چ ۱، به غدا، ۱۹۴۱، ل ۶۸

به کارهیناوه، وهک دهلی: ((بیکهس لهوانه نیه که لهباتی گرفتار"گیروده ویا توشی" نهاتی به بیرا و لهجیاتی هردوو گرفتار یک ئاهی سهردین، بلی: هردوو گیرودهی یک ئاهی سهردین وه یا هردوو کمان توشی، هر وهکو ئه مه ئه گهر کالی و ناپوختهی، لهنگیکی سووک، ووشه یکی بیگانه، لهقی وهیا کهم تهرخه مییک له هندی جیگهی ئه م نیوه شعرانه دا ببینریت، قهت باوهرم نیه که زهره یک له نرخیان کهم بکاته وه و له وجیگه به رزهی که به هوی نه سمرای خیاله گهره و رهوانی سلیقهی شاعره وه گه یشتویه تی، پله ییک بیته خواره وه))^۱ پاشان نووسهر به ردهوام ده بیته له سهر رهخنه گرتنه کهی له بیکهس و چه ند نمونه یه که ده هیئته وه له دیره شیعره کان، که وشه بیگانه کان لاده بات و وشه ی کوردی په تی له جیگایان داده نیت یا خود هندی وشه لاده بات و هندی وشه ی تر داده نیت و پیی وایه شیعره که جوانتر ده کن و ئه گهر بیکهس ئه م کارهی کردبا ئه و شیعره کهی زور جوانتر ده بوو له وهی که هیه، به مجوره ی لای خواره وه:

ده خیل ئهی مانگی قبله ی دلداران

و بی یار و هاو ده م خه مبار وهیا (زویر) و ته نیام

و دلزار و بیزار (ئیجگار) وهیا (گه لی) غه مگینم

و گیروده ی (عشقی) لیلی شیرینم

و دل بندی (داوی) ئه و به له ک چاوه م

و له وساوه (لیل) م که وتوته خیال

گریانه پیشه م (بووم به) کوی زووخال^۲

به پروای ئیمه شیعره کهی بیکهس له ئاستیکی به رزی ئیستاتیکا دایه و ئه و زمانه ی به کاری هیناوه زمانیکی ئاسایی ناو خه لکه به تایبه تی خوینده واران، رهخنه کانی نووسهر زیاتر له ههستیکی نه ته وه ییه وه که پیی وایه به م شیوه یه ی که وشه کانی گورپوه ئیستاتیکای شیعره که زیاتر ده بیته. ههروه ها له بهندی دووه می شیعره که شدا قسه ی له سهر که موکوری و لهنگیه کان کردووه ده ستکاری دیره شیعره کانی کردووه و دیسان چه ن وشه یه کی لابر دووه و وشه ی تری له جیگایان داناوه، وهک دهلی: ((لیره شدا

^۱ - ره فیک حلمی، شیعر و ئه ده بیاتی کوردی، ب ۱، ل ۶۸

^۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۶۹-۷۰

ئەگەر بیکەس لیمان ببوری و بمان بەخشی؛ لەباتی وشەیی قەسەمت سویندیکت دائەننن وەیا نیوہ شعرەکە ئەگورین و ئەیکەین بە "سویندت ئەدەم من بە عشق و جوانی"؛ و لەجیاتی "بە نەسیمەکە"ی "سروەیی نسیمی" دائەننن، ئەوساکە بو ئەوہی کە وانەزانریت سویندەکە بەعشق و جوانی سروەیی نسیمی بەری بەیان ئەدریت "و"اویکی عطف ئەخریتە دوای ووشەیی جوانی کە لە نیوہ شعرەکەیی پیشوودایە و ئەبی بە: سویندیکت ئەدەم بە عشق و جوانی و "جوانیو" سروەیی نسیمی بەری بەیانی، بەلام دیارە کە بو نەگورانی قافیە ئەبی ئەم واوہ لە بەینی ھەردوو مصرعەکەدا بخوینریتەوہ وە بکری بەژیر لیوہوہ: سویندیکت ئەدەم بە عشق و جوانی.. و .. سروەیی نسیمی بەری بەیانی، وە لە دووا شعرەیی بندەکەیشا ووشەیی دووچار ئەگورین و ئەلین: تووشی چی بوی تو؟ وا پەشیواوی.. بوچی وا لیلو کەم تین و تاوی))^۱

نووسەر پاش ئەم ڕەخنە و پێشنیار و دەستکاری کردنەیی بو شیعری (سکالا لەتەک مانگ) دا کردی؛ ئەوہ دەخاتە ڕوو، کە مەبەستیان لەم کارە ئەوہ بوو ھەر بەشان و بەالی شیعەرەکانیدا ھەلنەدەن و ھەندیکجار بە چاویکی ڕەخنەگرانەشەوہ سەیری شیعەرەکان بکەن، ئەمەش بو ئەوہی خۆیان لە لایەنگری بپاریژن، ھەر وہا ئەوہش ڕووندەکاتەوہ، کە بیکەس شاعیریکی گەرە و بە ھەر مەندە و یەکیکە لەو شاعیرانەیی کە کۆت و بەندی کلاسیکی تیکشکاندووہ و بەرەو نوێگەری ڕۆیشتووہ و چەندین شیعری جوان و بەرزیان ھەییە، وەک دەلی: ((ئەگەر لیرەدا ھەندی رەغنەمان لە شعرەکانی بیکەس گرتبی مەبەسمان ئەوہیە کە بزانیتر ھەر بە چاویکی تقدیر لە دیوانەکەیی نەفکریوین، بەلکو چاوی تنقیدیشمان پیاخشاندووہ و بو ئەوہی کە لە لایینگیری خومان بپاریژین کە مووزور لیی وردبوینەوہ، بەلام بەنتیجە دەتوانین بلین: بیکەس شاعیریکی زور حساس و وردە و شاعریەتی ئەو خاوی "وہبی" و فطریە و لە شعرا ریگەییەکی عصری گرتوہ، یعنی لە ئنقلابی شعرە کوردیدا ھەنگاویکی زلی ھەلیناوە))^۲ نووسەر لە ڕوانگەیی زمانی شیعرییەوہ شیعەرەکەیی بیکەسی ھەلسەنگاندووہ و ڕەخنەیی لیگرتووہ و زیاتریش لەسەر وشە و زاراوہ بیگانەکان ڕاوەستاوہ و لە بەرانبەریندا وشە و زاراوہی ڕەسەنی کوردی داناوہ، کە بە ڕوای نووسەر ئەگەر شاعیر ئەم وشە و زاراوہ کوردییانەیی بە کاربەیتنایە، شیعەرەکەیی جوانتر دەبوو، ھەر وہا مەبەستیکی

^۱ - ڕەفیق حلمی، شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی، ب ۱، ل ۷۰-۷۱

^۲ - سەرچاوەیی پیشوو، ل ۷۳

تریخی لهه ره‌خنه‌یه ئه‌وه‌یه تاوه‌کو هانی شاعیرانی کورد بدات ده‌ستبه‌رداری وشه و زاراوه‌ی بیگانه بن و وشه و زاراوه‌ی په‌سه‌نی کوردی به‌کاربه‌ین.

حلمی باسی (خاکی)مان بو دهکات و به شاعیریکی به‌رزی داده‌نیت، که شیعه‌کانی زور په‌وان و پر مانان، پاشان نووسه‌ر غه‌زه‌لیکی شاعیری هیناوه که ده‌لی:

ئه‌گه‌ر درویش ئه‌گه‌ر صوفی له‌ تکیه و خانقادی

گدابی یاخو پاشابی خلیفه یاخو وه‌ستابی

له‌ عرصه‌ی که‌وشه‌کا جی ما، وه‌کو دابه‌ ئه‌بی دابی

ده‌بی سه‌رحیز و مل حیز بی، ده‌بی داماو و رسوابی

نووسه‌ر باسی ئه‌و جوانیه‌ دهکات، که له‌ شیعه‌که‌دایه، هه‌روه‌ها ئه‌و وشه‌کاریه‌ش ده‌خاته‌روو، که شاعیر له‌ شیعه‌که‌یدا به‌رجه‌سته‌ی کردووه، وه‌ک ده‌لی: ((به‌خویندنه‌وه‌ی ئه‌م ته‌نیا غزله‌ پایه‌ی شاعیری خاکی ده‌رئه‌که‌ویت، ووشه‌ی "داب‌ی" که له‌ چهن جیگه‌یکیاندا ده‌بینریت له‌ "دابوون" وه‌هاتوه، ئه‌وه‌نده‌ صنعتکارانه و شاعرانه به‌کاری هیناوه و له‌ ووشه‌کانی "دانا، با، باب، بابا..دا" له‌ "جناس" ی ئه‌ده‌بی، لفظی و معنوی ئه‌وه‌نده‌ ئیستفاده‌ی کردوه که ئه‌لی یاری به‌ طوپه‌له‌ میو ئه‌کا))^۱

ره‌فیق حلمی له‌ به‌رگی دووه‌می کتیه‌که‌یدا (شعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی) دریژه‌ به‌ گفتوگوکردنی زمان لای شاعیران ده‌دات و له‌ باسی (سالم)دا ئه‌وه‌مان بو ده‌خاته‌روو، که شاعیر بو سه‌لماندنی توانا و هونه‌رمه‌ندی خو‌ی وشه و زاراوه‌ی بیگانه‌ی (فارسی و عه‌ره‌بی) له‌ شیعه‌کانیدا به‌کاره‌یناوه، به‌تایبه‌تی وشه و زاراوه‌ی (فارسی) که شاعیر به‌هوی ئه‌وه‌ی له‌ ئیران زور ژیاوه، بویه له‌ زمانه‌دا شاره‌زاییه‌کی زوری هه‌بووه، نووسه‌ر له‌ شیکردنه‌وه‌ی شیعه‌ریکی شاعیردا که به‌ شیوازی کۆن نووسراوه‌ چهند وشه و زاراوه‌یه‌کی فارسی دیاری دهکات که له‌ شیعه‌که‌دا به‌کاره‌اتوون و له‌جیاتی وشه‌ی کوردی به‌کاره‌ینراون، پاشان ده‌لیت: ((ئه‌توانم بلیم که سالم ئه‌م ووشانه‌ی له‌به‌رنه‌بونی ووشه‌ی کوردی به‌کاره‌یناوه، به‌لکو به‌پیی لیکدانه‌وه و عاده‌تی ئه‌و روژه‌ تی ئاخینی ئه‌م ته‌رحه‌ ووشانه‌ نه‌ک به‌ کوردی هه‌تتا به‌ زمانی تورکی عثمانی به‌ هونه‌ر زانایی

^۱ - ره‌فیق حلمی، شیعه‌ر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، ب ۱، ل ۱۲۸-۱۳۹

ئەژمیرا))^۱ پاشان نووسەر بەردەوام دەبیت لەسەر بۆچوونەکە و چەند نموونەیکە لەشیعرەکانی سالم دەهینیتەووە و وشە بیگانهکان دیاری دەکات و وشە کوردییەکانی بەرامبەریان دادەنیت و ئەو دەسەلمینیت، کە شاعیر ئەم وشانەی زانیوە و مەبەست وشە بیگانهکانی بەکارهیناوە بۆ دەرخیستی توانای شیعیری خۆی، وەک دەلی: ((ئەگینا تو بلی شاعریکی وەکوو سالم نەهاتی بە بیریا کە لەم بەیتەدا ... لەجی وشەکانی "فەم" و "نەزدیک" ووشە "دەم" و "نیزیک" دابنی کە وەزنی شعرەکەشی پی ناگوری، کەوابوو سالم ئەم تەرەحە ووشە فارسییانە بەتایبەتی وە بەناوی شارەزایی بە زمانی بیگانه بەکارهیناوە))^۲ هەرودەها ئەو دەش پوونەکاتەووە، هەندیکجاریش بە مەبەستی بەرجەستەکردنی هونەرەکانی رەوانیژی ووشە بیگانهی بەکارهیناوە، کە ئەمە جوانییەکی زیاتر بە شیعرەکە دەدات، وەک دەلی: ((لەنیووەشەری "طریق" عەشقت ئەر وون کەم تەریقی دەشتی مەحشەر ب"دا هەرچەن بە ئاسانی ئەیتوانی بلی: ئەگەر ری عەشقی تو وون کەم تەریقی دەشتی مەحشەر ب، چونکە مەبەسی ئەو بوە جناسیک بەکاربینی کە لە وشەکانی "طریق و تەریق" دایە کە یەکیکیان بەمانای ریگە، وە ئەویتریان بەمانای "شەرم کردن" تەریق بوونەووە" هاتوووە، ووشە بیگانهکە "طریق" بەکارهیناوە))^۳ لەکووتایی باسی سالمیشدا نموونەیکە شیعیری شاعیری هیناوە و برۆای وایە نموونەیکە بەرزی شیعیری شاعیرە و وشە و واتاکیان ئیستاتیکیەکی بەرزیان بەرجەستەکردوووە، وەک دەلیت: ((لەم شعرانەدا بە ووردبوونەوویکی کەم ئەو جوانی ووشە و مانا" موحەسسەنات"، وە ئەو سەنعەتە ئەدەبیانەمان بو دەرنەکەوی کە لەم "واتە" شیرینانەدایە))^۴ بۆچوونی نووسەر دەربارە بەکارهینانی وشە و زاراوەی بیگانه بە مەبەست تەواوە، چونکە یەکیک لە تاییبەتمەندییە ئیستاتیکیەکانی شیعیری کلاسیکی کوردی بەکارهینانی زمانی کوردی تیکەل بە وشە و زاراوەی بیگانه بووە، کە ئەم زمانە هەم یارمەتی داوون بۆ زیاتر گونجاندنی مۆسیقای شیعرەکە، کە (کیشی عەرووزی عەرەبییە)، هەمیش یارمەتی داوون بۆ بەرجەستەکردنی هونەرەکانی رەوانیژی، کە بناغە پیکهینانی وینە شیعیرییە.

۱ - رەفیق حلمی (۱۹۵۶)، شیعر و ئەدەبیاتی کوردی، ب ۲، چ ۱، بەغدا، ل ۷۷

۲ - سەرچاوەی پیشوو، ل ۷۷-۷۸

۳ - سەرچاوەی پیشوو، ل ۷۸

۴ - سەرچاوەی پیشوو، ل ۸۶

حلمی له باسی (که مالی) دا کاتیک شیکردنه وه بو شیعریکی شاعیر دهکات رهخنه ی ئه وه ی لی دهگریت، که وشه یه کی بیگانه ی به کارهیناوه، له کاتیکدا له زمانی کوردیدا وشه ی به رامبه ریمان هه یه و شاعیر دهیتوانی وشه کوردیه په تیه که به کاربهینیت، وهک دهلی: ((لیردها رهغنه یه کیش له که مالی ئه گرین که "لاسلی" به ووشه ی "تهل سز"ی تورکی ته رجه مه کردوه، له کاتیکا له کوردی پی ئه لین "بی تهل" وه به فارسی "بی سیم")^۱

حلمی له باسی (گوران) یشدا جهختی له سهر زمانی شیعری کردووه ته وه و ئه وه ی خستوووه ته پروو، که یه کیک له بنه ما سه ره کییه کانی پیکهینانی ئیستاتیکای دهق زمانه و شاعیر له ریگه ی وشه و زاراوه کانی زمانه وه ده توانیت جوانیه کی بی ئه ندازه دابهینیت، له مه شدا هیچ جیاوازییه ک له نیوان زمانه کاندانیه و زمانی کوردی ئه وه نده وشه و زاراوه ی تایبه تی هه یه، که شاعیر بتوانیت شیعری بهرز و جوانی پی بخولقینیت، وهک دهلیت: ((به سه رهاتی ئه ستیره یه ک"ی گوران که له سه ره وه باسمان کردبوو، بخوینینه وه و سرنجیکی باشی بدهینی بومان ده ره ئه که وی که به ووشه ی کوردی په تی و له واته ی ساکار و بی "ته مته راق" شعری چه ند بهرز و شیرین دهائه نری وه وینه ی خه یالی چه ند قوول و سحراوی پی ئه کیشری))^۲

نووسه ره له دریژه ی باسه که یدا شیکردنه وه و لیکدانه وه ی بو شیعری (ئافره ت و جوانی) شاعیر کردووه و له سهر چه ند ویستگه یه کی شیعره که راوه ستاوه و جوانیه کانی ناو ده که که ی پروونکردووه ته وه، پاشان ئه وه ده خاته پروو، که یه کیک له و بنه ما سه ره کییه ی ئیستاتیکای شیعره که یان پیکهیناوه و چیژه هونه رییه که یان به رجه سته کردووه، ئه و زمانه ساده و ساکاره کوردیه په تیه یه، که شاعیر له شیعره که دا به کاری هیناوه، وهک دهلیت: ((ئه وه ندی ساده و رهوانه، وه له ئارایشی ووشه و ته عبیری فوودراو و بیگانه بی به شه، ئه وه ندی جوان و شیرینه وه له چه شکه ی شعر و ئه دهب به شداره، چونکه واقعییه و وه به های جوانی ماناکه ی له موباله غه و خه یال وه رنه گرتووه))^۳

۱ - ره فیک حلمی، شیعیر و ئه ده بیاتی کوردی، ب ۲، ل ۱۳۰

۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۴۲

۳ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۵۹

حلمی برپای وایه گوران داهینه‌ری نووسینی شیعره به زمانی کوردی په‌تی و تا پیش گوران شاعیران پیمان وابوو، که‌ته‌نها به زمانی کوردی په‌تی و به‌بی وشه و زاراوه‌ی بیگانه و په‌په‌وکردنی ب‌نه‌ماکانی شیعره بیگانه ناتوانریت شیعره به‌رز و جوان بنووسریت، به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌م باوه‌په‌ی تیکشکاند گوران بوو، گوران توانی به وشه و زاراوه‌ی زمانی کوردی په‌تی ده‌یان ده‌قی جوان بخولقینیت، وه‌ک ده‌لیت: ((تا پیش ده‌وری گوران وا زان ئه‌کرا که له وشه‌ی په‌تی و ساکاری کوردی شعری به‌رز ناووتری، به‌لام به‌هوی ئسلوبیکی دای هینا له "فه‌ن"نی شیعرا، گوران ئه‌م باوه‌په‌ی گوری))^۱

نووسه‌ر زور جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کاته‌وه که زمانی کوردی په‌تی ده‌توانریت جوانترین شیعره پی بگوتریت، بو ئه‌م بو‌چوونه‌یشی چند نمونه‌یه‌کی له شیعره (گوران) وه‌رگرتوو و کردوو‌یه‌تی به به‌لگه بو‌راستی و دروستی قسه‌کانی، هر بو‌یه ئه‌م کۆپله‌یه‌ی ((یا که‌رویشکی تیر و قه‌له‌و - له‌به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌و - چن جوان ئه‌روا به قونه قون - سرک و گورج و سپی و خرپن))ی له شیعره (گوران) وه‌رگرتوو و برپای وایه ئه‌و جوانیه‌ی له‌م شیعره‌دا هیه‌ته‌نها به‌هوی ئه‌وه‌وه‌یه که زمانه‌که‌ی کوردی په‌تییه و ئه‌و وشه و زاراوه‌ی به‌کاری هیناون کوردی په‌تین و دوورن له وشه و زاراوه‌ی بیگانه، وه‌ک ده‌لی: ((لام وایه هرچی وشه‌ی جوان و به‌رز و به‌مانای عه‌ره‌بی و فارسی هیه‌بو نه‌خشانندی "تصویر" ره‌وتی که‌رویشکیک به‌کاری به‌ینایه به‌چهنی ئه‌وه‌ی که له‌م شعرانه‌ی خواره‌ودا هه‌ستی پی ئه‌کری جوانی و شیرینی ره‌وتی که‌رویشکیک نه‌ئه‌چوه دله‌وه وه جیی نه‌ئه‌بو‌وه))^۲ هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به شیعره (گولی خویناوی)ی گوران دووباره جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کاته‌وه که به‌هوی زمانه په‌تییه کوردیه‌که‌وه ئه‌م جوانیه‌ی داهیناوه، چونکه زمانی کوردی کانگای داهینانی جوانیه، به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی شاعیر بزانتیت چۆن به‌کاری ده‌هینیت، وه‌ک ده‌لی: ((ئه‌م "گولی خوینین" ه به‌گورانییه‌وه ئه‌یدا به دلی لاوانی کورد هر ئه‌وانه ئه‌ی زانن که له‌و کورری به‌زمانه‌دا بوون وه بیستوو‌یانه به‌مه‌دا ده‌رئه‌که‌وی که ئه‌و نه‌غمه ته‌لیسماوییه که له زمانه شیرینه ساکاره‌که‌ی کوردیا هیه - مه‌به‌سمان خومانین - له زمانیکی ترانیه، به‌لام به‌و مه‌رجه "شه‌رط" که بو‌یژه‌کان و ئه‌دیه‌کانمان بزنان چونی به‌کارئه‌هینن وه بتوانن هه‌ستی دلی خویانی پی ده‌ربخن، چونکه شعر و

^۱ - په‌فیه‌ق حلمی، شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، ب ۲، ل ۱۶۹

^۲ - سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ۱۶۹

ئەدەب ئەو نەبەشە قەلەوی نەبیسراو وە یا بە تەعبیری پەردەداری بیگانه تەقلای شارەنەوێ بیریکی سادە و وینەییکی بی نموود بەدی وە سرنجی بی سوودی راکیشیتە سەر ، بەلکو ئەدەب ئەوێهە کە بتوانی بە چەن ووشەییکی ساکار بەلام موزیقاوی و بە ئاھەنگ و نەغمە پەردە لە رووی وینەییکی شیرین ھەلەدەیتەو وەیا دیمەنیکی جوانی بەبیرا نەھاتوو بخەیتە بەر سرنجی ئەوانە کە ھیندە راھاتووی ووردبینی نەبوون بە سووکی سرنجی بەدنی))^۱

ھەر وەھا حلمی سەبارەت بەو شیعەرانی (گۆران)، کە خۆی دەلی لەسەر شیوازی کۆن دانراون دیسان بە نمونە بەرزنی شیعری دایاندەنیت و برۆای وایە ئەو وشە و زاراوە بیگانانە شاعیر بەکاری ھیتاوان لەلای خویندەوارانی کورد ئاشنان و بە مەبەستی جوانی و ئیستاتیکی بەکار دین، وەک دەلی: ((شعرەکانی تریشی کە خوی زور رای لیان نەبە کونیاں دانی، بەلای مەنەو ئەشی کە بە وینەییکی بەرزنی شیعری کوردی بژمیرین، چونکە ئەو ووشانە کە ئەو بە بیگانەیان دانی ھەموویان ئاشنان بە گویی کوردیکی خوینەوار، وە بەتایبەتی بەلای ئەوانەو کە لە ئەدەب بەھربییکیان وەرگرتووە لەو ووشانە کە بو بەخشینی نرخ و جوانی بە دەگمەن بخرینە شعرەو))^۲ ئەگەرچی نووسەر بو راست و دروستی قسەکانی شیعری (جیلووی شانۆ)ی بە نمونە ھیتاوەتەو، بەلام ھیچ ئاماژەیکە بەو وشە بیگانانە نەکردوو یان دیاری نەکردوون، کە بو ئەم مەبەستە بەکارھاتوون، ھەر وەھا نووسەر لەو دا نەپێکاوە، کە دەلی شاعیر خۆی ئەم شیعەرانی بەدل نییە و بە کونیاں دادەنیت، چونکە گۆرانی شاعیر کاتیک دەلی لەسەر شیوازی کۆن نووسراون مانای ئەو نییە بە شیعری جوان و بەرزیاں دانانیت و بەدلی نەبوونە.

بەشیوەیکە گشتی گۆران یەکیکە لە رابەرانی شیعری نووی کوردی و شۆرشیکی گەورە بەسەر زمانی شیعریدا کردوو. شاعیر بەردەوام ھەولێ داوە زمانی شیعرییەکە بە وشە و زاراوە پەسەنی کوردی پرازینیتەو و دوور بکەوێتەو لە بەکارھینانی وشە و زاراوە بیگانه، کە لەم کاریدا زۆر سەرکەوتوو بوو و توانیوەتی بەکارھینانی زمانی کوردی پەتی بکاتە بنەمایەکی ئیستاتیکی دەقی شیعری لە سەردەمی خۆی و دواي خویشیدا.

۱ - پەفیک حلمی، شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی، ب ۲، ل ۱۷۱

۲ - سەرچاوەی پینشو، ل ۱۹۱

حلمی له‌باسی (پیره‌میژد) دا گفتوگۆی شیعره‌کانی ده‌کات و برۆای وایه ئەم شاعیره‌مان لاساییکه‌روهه نه‌بووه و خۆی به پیشه‌وای شاعیرانی سه‌رده‌مه‌که‌ی داناوه، به‌تایبه‌تی له نووسینی شیعردا به (کوردی په‌تی). نووسهر پێی وایه پیره‌میژد ئەوه‌ی سه‌لماند، که زمانی کوردی زمانیکی ده‌وله‌مهند و شیرینه و ده‌توانریت شیعرى به‌رز و جوانی پێ بنووسریت، وه‌ک ده‌لی: ((پیره‌میژد هر وه‌کو له شعره‌کانیا لاسایی که‌سی نه‌کردووه‌ته‌وه و به‌لکو ویستویه‌تی که خوی ببی به ئیمامی شاعره کورده‌کانی ئەم عصره، له‌لایه‌کی تریشه‌وه له شعرا کوردی په‌تی تا‌قیکردووه‌ته‌وه و بوی ده‌رخستوین که زمانه‌که‌مان زمانیکی ده‌وله‌مهند و شیرینه))^۱

نووسهر کاتیک قسه له‌باره‌ی شیعرى شاعیره‌وه ده‌کات، زیاتر نیشک ده‌خاته سه‌ر لایه‌نی زمانی شیعریی و برۆای وایه پیره‌میژد گرنگی به زمانی شیعرى داوه و له هه‌ندیک شیعردا زمانی کوردی په‌تی به‌کاره‌یناوه و ته‌نانه‌ت ئەو وشانه‌شی هه‌لی بژاردووه هه‌مووی وشه‌ی جوان و په‌سه‌ند و مؤسیقین، سه‌باره‌ت به شیعرى (من و ئەستیره‌کان) ده‌لی: ((له‌م شعره به‌رزانه‌دا بگه‌رین بو ووشه‌یه‌کی بیگانه، بو واته‌یه‌کی ناپسند، بو لاری و چه‌وتییک و سرنجی ئەوه بدن که شاعیر ئایا خوی ته‌نگه‌تاو کردبى و میشکی گوشیبی بو یه‌کخستن و ریکخستیان و له‌دوای ئەمه له‌و صنعت و بلاغه‌ته‌ش وردبنه‌وه که تیاپه‌تی))^۲

نووسهر زیاتر قسه له‌سه‌ر ئەم لایه‌نه له شیعره‌کانی پیره‌میژددا ده‌کات و نمونه‌ی به‌شیعریکی شاعیر هه‌تاوه‌ته‌وه و وای داناوه یه‌کیکه له‌و شیعرانه‌ی که له‌رووی به‌کاره‌ینانی زمانی کوردی په‌تیه‌وه له ئاستیکی به‌رزدايه و زۆربه‌ی وشه و زاراوه‌کانی ئەم ده‌قه کوردی په‌تین، ئەو وشانه‌ی بیگانه‌ش که له شیعره‌که‌دا هه‌ن ئەوانه‌ن که له‌ناو کورددا زۆر به‌کاره‌اتوون و هه‌موو کوردیک پێی ئاشنایه، هه‌روه‌ک ده‌لی: ((ده‌بینین که بیجگه له ووشه‌کانی "لوکس، ساف له ساف، عاصمه، طى أرض، و فن" که له زمانانی بیگانه‌وه وه‌رگیراون، ووشه‌یه‌کی وای تیاپه‌یه که ئەصل وه‌یا له‌به‌ر گوی کوردیک بیگانه‌بى))^۳ پاشان یه‌ک یه‌ک ئەم وشانه‌ش شیده‌کاته‌وه و ئەوه ده‌خاته‌پروو هه‌ندیک له‌م وشانه‌ بوونه به وشه‌ی کوردی و ئەوانیتریش له بری وشه‌ی کوردی به‌کارنه‌هاتوون، به‌لکو له‌ناو کورددا هه‌ر به‌و جۆره هاتووه، وه‌ک ده‌لی:

^۱ - په‌فیک حلمی، شیعر و ئەده‌بیاتی کوردی، ب ۱، ل ۹۰

^۲ - سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ۸۹

^۳ - سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ۹۲

((لهمانه‌یشا ساف له ساف به‌ته‌واوی بوته‌کوردی و تا لیبی وردنه‌بیته‌وه نازانی که له بنیاتا بیگانه‌یه و له وشه‌ی صافی عربیه‌وه هاتوه، فنیش ووشه‌یه‌که که تورک و عجم وهکو ئیمه له عرب‌وه وهریان گرتوه و کردویانه به مالی خویان، عاصمه که ناوچه‌ی حکومه‌ته، ناوی ئافرته‌تیشه و کورده‌کان به که‌لکی ئه‌هینن و لیره‌دا پیره‌میردیش ره‌نگه به‌هردوو مه‌به‌سه‌که به‌کاری هینابی، هرچی وهکو وتاری "طی أرض" ه له‌جیاتی کوردی به‌کارنه‌هینراوه، به‌لکو مه‌به‌سی له کشف و کراماتی ئه‌ولیا‌یه که پیشوان به‌م جوړه ئه‌یانگیرایه‌وه و پیره‌میرد نه‌یویستوه ده‌سکاری بکا و له‌دهم ئه‌وانه‌وه قسه‌که‌ی وهکو وتراوه کردوو و به‌مه ده‌رئه‌که‌ویت که ئه‌گر به‌چاوی تی گه‌یشتوو له شعره‌کان وردبینه‌وه ووشه‌ی بیگانه‌ی تیا نابینن))^۱

حلمی باس له (شیخ نوری شیخ صالح) ده‌کات و جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه، که شاعیر په‌یره‌وی شیوازی (توفیق فیکره‌ت)ی کردوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی زمانی کوردی و وشه‌ی کوردی په‌تی به‌کاره‌یناوه، چه‌ندین وشه و زاراوه‌ی بیگانه‌شی به‌کاره‌یناوه، به‌لام ئه‌م وشه و زاراوانه له‌لای خوینده‌وارانی کورد ئاشنان و به‌بروای نووسه‌ر به بیگانه‌ ناژمیردین، که جوانی و به‌رزیمان به شیعه‌که به‌خشویه، وه‌ک ده‌لی: ((ووشه و ته‌عبیره‌کانی وه‌کو: سه‌رنگون و بی ئارام، یأس و ئه‌له‌م، شکسته‌بال، ره‌ه‌به‌ر، سوورته، تار و بیم ئاوه‌ر، زه‌بوون، استه‌زا، استعجال، تیره‌وتار، که هه‌ندیکیان فارسی و هه‌ندیکیان عه‌ره‌بییه، هه‌موویان به‌لای کوردیکی خوینه‌واره‌وه - به‌تایبه‌تی که ده‌م له ئه‌ده‌بیشه‌وه بدا - به بیگانه‌ ناژمیرین، جگه له‌مه ئه‌م ووشانه جوانی و شیرینیان داوه به شعره‌کان وه ئه‌وه‌نده‌ی که له ئسلوبی کون دووریان خستوه‌ته‌وه ئه‌وه‌نده‌ش له ئه‌ده‌بی تازه چه‌شکه‌داریان کردوو))^۲

پیره‌میرد و شیخ نوری دوو شاعیری دیاری شیعی نوئی کوردین، که پۆلی سه‌رکرده‌بیان بینوه له به‌دیته‌نانی شیعی نوئی کوردیدا و له‌پووی زمانه‌وه له‌گه‌ل (گۆران)دا شو‌رشیکیان به‌سه‌ر زمانی شیعی کلاسیکیدا کردوو، که زمانیکی تیکه‌ل بووه به وشه و زاراوه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی، به‌لام له‌م بو‌چوونانه‌ی ره‌فیق حلمیدا هه‌ست به لایه‌نگری ده‌که‌ین بو پیره‌میرد و شیخ نوری، چونکه به‌شیوه‌یه‌کی جیاواز له شاعیرانی تر مامه‌له‌ی له‌گه‌ل زمانی شیعه‌کانی (پیره‌میرد) و (شیخ نوری)دا

^۱ - ره‌فیق حلمی (۱۹۵۶)، شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، ب ۱، ل ۹۲

^۲ - ره‌فیق حلمی (۱۹۵۶)، شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، ب ۲، ل ۲۰۳

کردووه، نووسەر له باسی (بیکهس) و (سالم) و (که مالی) دا رهخه‌ی ئه وه‌یان لی ده‌گریت، که وشه و زاراوه‌ی بیگانه‌یان به کاره‌یناوه، له کاتی‌کدا ده‌یانتوانی له بری وشه بیگانه‌کان وشه‌ی کوردی به کاره‌ینن، ته‌نانه‌ت رهخه‌که‌ی له (که مالی) له‌سه‌ر ئه وه‌یه وشه‌ی (ته‌لسزی) به کاره‌یناوه و وشه‌ی (بیته‌ل) ی به کاره‌یناوه، به‌لام به‌رگری له (پیره‌می‌رد) و (شیخ نوری) ده‌کات و ده‌لی وشه و زاراوه بیگانه‌کانی ناو شیعه‌ره‌کانی ئه‌م دوو شاعیره لای خوینده‌وارانی کورد ناسراون و به بیگانه ناژمی‌ردری‌ت، له کاتی‌کدا (سالم) له‌نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده و (که مالی) ش له‌په‌یره‌وانی کلاسیک بووه و (بیکه‌س) هاوسه‌رده‌می شاعیر بووه. به‌پای ئی‌مه ده‌بوو به‌یه‌ک پی‌وه‌ر مامه‌له‌ی له‌گه‌ل هه‌موو شاعیره‌کان بک‌ردایه، ته‌نانه‌ت راستر وابوو زیاتر رهخه‌ی له (پیره‌می‌رد) و (شیخ نوری) بگرتایه له‌سه‌ر به‌کاره‌ینانی وشه و زاراوه‌ی بیگانه، وه‌ک له سالم و که مالی، چونکه له‌رووی سه‌رده‌مه‌وه ئه‌م شاعیرانه پیش پیره‌می‌رد و شیخ نوری بوونه، له‌هه‌مان کاتدا پیره‌می‌رد و شیخ نووری له رابه‌رانی شیعی‌ری نویی کوردین.

نووسەر به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ئیستاتی‌کای ده‌قی شیعی‌ری کوردی به‌ستووه‌ته‌وه به راده‌ی به‌کاره‌ینانی وشه‌ی په‌سه‌نی کوردییه‌وه و له‌سه‌ر بنه‌مای وشه‌کاری و گرنگیدان به وشه‌ی کوردی په‌سه‌ن و دوور که‌وته‌وه له وشه‌ی بیگانه شیعه‌ره‌کانی هه‌لسه‌نگاندوون و په‌وپایه و ئیستاتی‌کای شیعه‌ره‌کانی پی دیاری‌کردوون و ئه‌و شیعه‌ری زیاتر گرنگی به وشه‌ی کوردی په‌سه‌ن دا‌بی‌ت لای وابوو جوانتر و هونه‌ریبانه‌تره.

گو‌قاری گه‌لاویژ یه‌کیکه له‌و گو‌قاران‌ه‌ی که گرنگییه‌کی باشی به‌ بواری رهخه‌ داوه و له ژماره (۸) ی سالی (۴) هوه گوشه‌یه‌کی به‌ناوی لیک‌ۆلینه‌وه کرده‌وه و که‌تیی‌دا رهخه‌ی بنیادنه‌ر و رهخه‌ی پوو‌خینه‌ر له شیعی‌ری شاعیران گیراوه، لایه‌نه‌ باش و لاوازه‌کانی شیعه‌ره‌کان خراونه‌ته‌ روو، هه‌روه‌ها گوتاری رهخه‌یی و لیک‌ۆلینه‌وه‌ی رهخه‌یی له‌سه‌ر شاعیران و نووسه‌ران نووسراوه، به‌لام له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی رهخه‌کان هه‌ندی‌ک‌جار زور توند بوون و هه‌ستی که‌سه‌کانیان بریندار ده‌کرد، گو‌قاره‌که له ژماره (۹) ی سالی (۵) ناچاربوو ئه‌م گوشه‌یه‌ دا‌بخات ((ئه‌و گوشه‌یه‌ی نزیکه‌ی سالی‌ک مه‌یدانی رهخه‌ و هه‌لسه‌نگاندنی شیعی‌ری بوو ته‌نانه‌ت ئه‌و نوسینه‌ توند و هیرشه‌ تاکه که‌سیانه‌ی جار جار به‌ناوی رهخه‌وه سه‌ره‌تاک‌ییان ده‌کرد، ئاوینه‌ی مملانی‌ی فیکری و ئاستی رو‌شنی‌یری ئه‌و سه‌رده‌مه و په‌نگدانه‌وه‌ی واقعی ئه‌و باره‌ بوون، دیاره گه‌لاویژ

بۆ مەبەستی دامرکاندنه‌وه و هیئوربوونه‌وهی ناوه‌نده ئەده‌بیبه‌که، په‌رده‌ی له‌سه‌ر ئەو
گۆشه‌یه‌ داداوه‌ته‌وه^۱

فایه‌ق بیکه‌س له ژماره (۹) ی سالی (۴) گۆفاری (گه‌لاویژ) دا گوتاریکی به‌ناوی
(م.کاردوخی له تایی ته‌رازوی شعردا) بلاوکردووه‌ته‌وه و تییدا باسی ئەو لاوانه ده‌کات،
که تازه ده‌ستیان داوه‌ته قه‌له‌م و دژی (عه‌با و په‌چه) ده‌نوسن، سه‌ره‌تا ده‌ستخۆشیان
لی ده‌کات و کاره‌که‌یان به‌رز ده‌نرخینیت، به‌لام برۆای وایه به‌شیک له‌و نووسینانه
ئاستیان نزمه و کال و کرچن و مەبه‌ست ناپین، له‌وانه‌ش شیعیکی (م.کاردوخی) یه‌که
شیعیکی به‌ناوی (عه‌باوپه‌چه) له ژماره (۷) ی سالی (۴) ی گۆفاری (گه‌لاویژ) دا
بلاوکردووه‌ته‌وه. نووسه‌ر په‌خه‌نه له‌م شیعه‌ ده‌گریت و برۆای وایه ته‌نها وشه
ریزکردنه و ئاستی هونه‌رییان نزمه و ناشرین. نووسه‌ر هه‌ولی داوه که موکورییه‌کانی
ئەم ده‌قه بخاته‌پوو، ته‌نانه‌ت ناوی شیعیکی لی نانیته به‌لکو به (منظومه) ناوی ده‌بات،
وه‌ک ده‌لی: ((له‌م لاوانه "م.کاردوخی" ناو له‌گه‌لاویژی ژماره "۷" ی سالی "۴" له‌ژیر
عنوانی "عه‌باوپه‌چه" دا مه‌نظومه‌ییکی نویسه‌ ئه‌گر باش سه‌رنجی بده‌نی ئەبین که له
چهند به‌یتیکی پیشه‌وه‌یدا هیچ خراپه‌ییکی عه‌باوپه‌چه‌ی نه‌خستوته به‌رچاو، به‌په‌چه‌وانه‌ی
ئەو نیازه‌ی ویستویه‌تی لیبی بدویت. جگه‌ له‌وه‌ش له‌ به‌یتیکا چهند وشه‌ییکی ریزکردوه
که هیچ پیویست نیه‌ وه‌ زور ناشرین دیته به‌رچاو))^۲ پاش ئەوه‌ی دیره‌ شیعیکی
ده‌هینیته‌وه، که موکورییه‌کانی ده‌خاته‌پوو و به‌جۆریک په‌خه‌نه‌ی لی ده‌گریت که
هه‌ندیکجار په‌خه‌نه‌که‌ی له‌ چوارچیوه‌ی په‌خه‌نه‌ی ئەده‌بی ده‌رده‌چیت و ده‌چیته‌ ناو
بازنه‌ی گالته‌کردن و سوکایه‌تیکردن به‌ شیعه‌که، وه‌ک ده‌لی: ((ئیمه‌ تی ناگه‌ین
"م.کاردوخی" مه‌به‌سی تنقیدی عه‌باوپه‌چه‌یه‌ یاخو تعریفی علمی فسלجه‌ ئەکات که ئەم
چوار وشه‌یه‌ی له‌ ته‌نشت یه‌که‌وه‌ ریز کردوه‌ ده‌مار، گوشت، ئیسقان، دل))^۳ هه‌ر
له‌هه‌مان دیره‌دا په‌خه‌نه‌ له‌وه‌ش ده‌گریت، که شاعیر وشه‌ی (هه‌لتینی) بۆ په‌چه
به‌کاره‌یناوه، له‌کاتیکدا نه‌شیاوه و له‌ زمانی کوردیدا ئەم وشه‌یه‌ی بۆ به‌کارنایه‌ت، وه‌ک
ده‌لی: ((دیسان هه‌ر له‌و به‌یته‌دا ئەه‌لیت "روبه‌ندی هه‌لتینی - هه‌لدینی" ئیمه‌ ئەم
تعبیره‌مان نه‌بیستوه چونکه‌ نابیزریت روبه‌ند یاخود په‌چه‌ هه‌لدینی به‌لکو "چاو هه‌لدینی"

^۱ - محمه‌د ئەمین دلیر محمه‌د، رۆلی گۆفاری گه‌لاویژ له‌گه‌شه‌سهندن و پیشخستنی ئەده‌بی

کوردیدا، چ، ۱، سلیمانی، ۲۰۰۴، ل ۹۶

^۲ - فایه‌ق بیکه‌س، م.کاردوخی له‌ تایی ته‌رازوی شعردا، گ.گه‌لاویژ، ژ، ۹، سالی ۴، سلیمانی، ۱۹۴۳، ل ۵۶

^۳ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۵۶

بیژراوه و بیستراوه))^۱ ههروهها له شوینیکی تریشدا دیسان رهخنه له نهگونجاوی ئه و وشه و دهستهواژانه دهگریته، که شاعیر بهکاری هیناوه و بروای وایه هیچ بنهمایهکی لوژیکیان نییه و له ناو کورددا بهکار نایه، وهک دهلی: ((له شعریکی تریا ئه لیت "عهبا دهسمالی جولایه" ئیمه بهش بهحالی خومان تا ئیستا ئهم دهسمالی جولایه مان نه بیستوه، وه له گهلی پیره ژنیشمان پرسیه وه له پیکه نین به ولاره وه لامیکی تریان نه داوه ته وه))^۲ ههروهها سه بارهت به دیپری کوتایی شیعره که، نووسه بر وای وایه و اتا نادات به دهسته وه و مه بهستی شاعیر دیار نییه و به توندی رهخنه ی لی دهگریته و دهلی: ((ئه مه یه سه ری له ئیمه تیکداوه، ئه مه یه به داخه وه پیوه ی ئه تلینه وه وه تی ناگه یین، ئه مه یه "المعنی فی بطن الشاعر" هاوار خوینده وارینه، هاوار شاعرانی کورد، له م ته لیسمه رزگارمان بکه، با به داخه وه سه ر نه نیینه وه مه بهس چیه له م شعره تیمان بگه یین))^۳

(محهمه د ئه مین کار دوخی) یش له ژماره (۱۱) ی سالی (۱۹۴۳) ی گو قاری (گه لاویژ) دا گو تار یکی به ناوی (وه لامي لیکولینه وه) بلا و کورد وه ته وه و تیندا وه لامي ئه و ره خنامه ی (بیکه س) ده داته وه، که له شیعریکی ناوبراو گرتبووی. نووسه سه ره تا سوپاسی (بیکه س) ی کورد وه و گو تاره که ی به کاریگه ر و زور په سه ند داناوه، که چاوی خوینده وارانی کورد وه و گرنگی ره خنه ی بو یان ده رخستوه، به لام له گه ل ئه مه شدا مافی خو یه تی به رگری له شیعره که ی بکات و وه لامي ئه و ره خنامه بداته وه که (بیکه س) له شیعره که ی گرتوویه تی. نووسه له دیپری کوتایی شیعره که یه وه دهستی پی کورد وه، ئه مه ش له بهر ئه وه ی (بیکه س) به بی و اتا داینا بو و داوای له خوینه ران و شاعیران کورد بو که واتای ئه و دیپره ی بو لیکبده نه وه، نووسه بر وای وایه ئه وه ی گرفت ی له واتای دیپره شیعره که دروست کورد وه هه له یه کی چاپه که وشه ی (ئاوی) کورد وه به (ئاوا) و واتای شیعره که ی تیکداوه و واتا که ی به مجوره یه: ((چوار لای کار دوخی بوبه سه بارهت بو فه وتانو دواکه وتنی شعره کانی، هه ر ئه و چوار لایه بو به سبب بو هه ل کیشان و دوور خستنه وه ی نه مامی فکر له ئاوو له خا کو له روژ که هه ر سه کیان پیویستی ژیا نی نه مامو دره ختن))^۴ ههروهها له سه ر ده برینی (روبه ندی هه لتینی) که

۱ - فایه ق بیکه س، م. کار دوخی له تایی ته رازوی شعر دا، ل ۵۶

۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۵۷

۳ - فایه ق بیکه س، م. کار دوخی له تایی ته رازوی شعر دا، ل ۵۷

۴ - محهمه د ئه مین کار دوخی، وه لامي لیکولینه وه، گ. گه لاویژ، ژ ۱۱، سالی ۴، سلیمانی، ۱۹۴۳، ل ۶۱

(بیکهس) گوتبووی ئیمه ئەم دەربرپینه مان نه بیستوو، نووسەر ئەوه رووندەکاتەوه که ئەو نه بیستوو نابیته بەلگه بۆ به کارنه هینانی یان ناریکی ئەم دەربرپینه، وهک دهلی: ((ته ماشای ووتاره که ی ماموستای شاعر بکهین که فهرمویه تی: ئیمه تعبیری روبه ندی ههلتینی یا ههلدینی مان نه بیستوو، ئەم نه بیستنه نابیته دهلیل بو ئەوه که ئەم تعبیره ناریکه؛ چونکی هه مو کوردهکانی موکریان و لوای ههولیر ئەزانن که روبه ندی ههلدینی معنای روبه ندی لائهدا و بهرز ئەکاتەوه و لهودو ناوچهیه دا ئەم تهعبیره زور به کارئه هینریت))^۱ ههروهها دهشیت بۆ گونجانی سهرواکهش به کاربهینریت، چونکه ئاساییه شاعیر دهسکاری وشه و زاراوهدکان بکات بۆ ریکخستنی سهروا و بۆ بهلگهش پشت به بنه مایه کی رهخنه یی شیعیری عه ره بی ده به ستیت، وهک دهلی: ((له گه له مه شا بیتو ئەوانه بی دوباره بو تیک نه چونی وهزنی شعر دروسه به کارهینانی عه ره به کان له قاعده ی علمی شعرا ئەلین: یغتفر للشاعر مالا یغتفر لغیره))^۲ پاشان نمونه یه کی شیعیری عه ره بی دیهینتیه وه، که شاعیر دهسکاری چه ند وشه یه ک و ته نانه ت دهسکاری بنه ماکانی رسته سازی عه ره بی کردوو له پیناو ریکخستنی کیش و سهروای شیعه ره که، که چی لئی وه رگیراوه و رهخنه ی لئ نه گیراوه له سه ره ئەم کاره ی. پاشان سه باره ت به دەربرپینی (عه با دهسمالی جولایه) که (بیکهس) رهخنه ی لئ گرتبوو، دیسان چه ند دەربرپینیکی له م جوړه ی له شیعیری شاعیران هیناوه ته وه کردوونی به بهلگه بۆ دەربرپینه که ی خو ی، وهک دهلی: ((ههروه هایش بو تعبیری عه با دهسمالی جولایه فهرموده و پیکهینی پیره ژنان بو معنای تی مان ئەگهینی که ئەم دهسمالی جولایه چیه، ئایا ده سه سهریکی مه رهوم نیه؟ ئایا ئیسمی بی مسمی نیه؟ وهکو ئەم سه شته: طیری عنقا، دهشتی جابولقا، پلاوی خانه ف))^۳ ئەگه رچی (د. کامل به سیر) ئەم روونکردنه وه یه ی شاعیر به گونجاو ده زانیت له دروستکرنی ئەم دهسته واژانه دا، به لام ئەوهش رووندەکاتەوه، که نابیته به بیانوی ئەوه ی شاعیر دهستکراوه یه له به کارهینان و دروستکردنی وشه و دهسته واژهکاندا، ئیتر دەربرپینی هه له ساز بکات، ئەمه به هیچ جوړی قبولکراو نییه، چونکه ((له رهخنه سازی عه ره بیدا مه سه له ی - الضرورة الشعرية - ریگا به هه له نادات، به لام له بهر تیشکی چه ند بنه واشه ییکی رهخنه سازی ده رفه ت به ویزه ری هونه رمه ند و خولقینه ر ده درئ، که دەربرپینی تازه سازبکات و ریگای نو ی له

^۱ - محهمه د ئەمین کاردوخی، وهلامی لیکولینه وه، ل ۶۱ - ۶۲

^۲ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۶۲

^۳ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۶۲

ئەنجامدانی ئەرکی ھونەری خۆی بگریتەبەر و بەھیچ جۆری لاسایی کەس نەکاتەوہ. سەرئەنجام ئەگەر مامۆستا کاردۆخی بیوتایە - پووبەندی ھەلدینی - دارشتنی خولقاوی خۆمە و خۆم دامھیناوە، بەلای ئیمەوہ باشترین وەلام دەبوو، بۆ بەرپەرچدانەوہی مامۆستا بیکەس))^۱

گوتارە رەخنەییەکە (بیکەس) بەدەر لەوہی ھەولیکی باشی رەخنەیی ئەدەبی کوردییە، بەتایبەتی گرنگی بەلایەنی ھونەری دەقی شعرەکە داوہ و رەخنەیی لئ گرتووہ، بەلام بە شیوازیکی زۆر رەق و توند رەخنەیی گرتووہ، تەنانەت بەشیکی لە رەخنەکانی دەچنە خانەیی سوکایەتی کردن بە شیعەرەکان و بی بەھا کردنیان، کە ئەمەش شیوازیکی گونجاوی رەخنەیی ئەدەبی نییە. نووسەر بەشیوہیەکی گشتی داوای ئەوہ دەکات وشە و زاراوہکان لەشوینی گونجاوی خۆیان بەکاربھێنرین و پوون و ئاشکراہن و بە ئاسانی واتا بدەن بە دەستەوہ، ھەر وەھا وەلامەکە (کاردۆخی)یش، بە پوونکردنەوہ و بەلگەھیتانەوہ بۆ وشە و دەستەواژە و واتای شیعەرەکەیی تا رادەیکە ئەو تەمومژەیی پوونکردووەتەوہ، کە (بیکەس) ئاماژەیی پیکردووہ.

بیکەس لە ژمارە (۵) ی سالی (۵) ی گوٹاری (گەلاویژ) دا گوٹاریکی بەناوی (پیشکەشی مامۆستا.ب.ھەوری) بلاوکردووہتەوہ و تیییدا وەلامی ئەو گوٹارەیی (ب.ھەوری) دەداتەوہ کە لەژمارە (۴) ی سالی (۵) ی گوٹاری (گەلاویژ) دا بەناوی (وہرام بو.ف. بیکەس) بلاویکردووہتەوہ. سەرھتا نووسەر بەشیوہیەکی گشتی باسی رەخنە دەکات، کە ئامانج لە رەخنەگرتن چاکسازی و ریگا نیشاناندانی شاعیرانە، نەک شەرەقسە، پاشان ئەوہ پووندەکاتەوہ کە ئەو دۆستی شاعیرە و مەبەستی ئامۆژگاری کردنی شاعیر بووہ و ئاماژەشی بەو پەندە کردووہ، کە دەلی: دۆستم ئەوہیە کە ئەمگرتینی^۲ پاشان لە بەشیکی گوٹارەییەکەیدا ئەوہ دەخاتەپوو کە ئەو رەخنەیی لە زمانی کوردی نەگرتووہ، بەلکو رەخنەیی لە شیعەرەکانی شاعیر گرتووہ، کە لە پلەو پایەیی زمانی کوردییان کەمکردووہتەوہ و بی نرخیان کردووہ و شیعەرەکانی شاعیر مایەیی نەنگین بۆ زمانی کوردی، وەک دەلی: ((جنابی مامۆستا.ب.ھەوری رەخنەکەیی من وەکو فەرموتانە بو زبانی کوردی نی یە تەنھا بو شعرەکانی تویە کە رەونەق و نرخیی زبانی کوردی شکاندوہ، وە ھەر کەس بیخوینیتەوہ بەھوی ئەوہوہ نەفرین لە

۱ - کامل حەسەن بەسیر، میژووی رەخنەسازی، ل ۴۸

۲ - فایەق بیکەس، پیشکەشی مامۆستا.ب.ھەوری، گوٹاری گەلاویژ، ژ، ۵، سالی ۵، سلیمانی، ۱۹۴۴، ل ۵۱

هه‌مو شعریکی کوردی ئەکا، رهنه‌گه ئیوه وایزانن که شعره‌کانتان نمونه‌ی بلاغت و فصاحتی زبانی کوردییه وه هه‌ر که‌سی ره‌خنه‌ی لی بگری وه‌کو ره‌خنه‌ی له‌ زبانی کوردی گرتبی وایه))^۱ بیگومان ئەم بۆچوونه‌ی نووسه‌ر له‌جیگه‌ی خۆیدا نییه و هیچ شیع‌ر و نووسینیکی نابیته‌ مایه‌ی که‌مکردنه‌وه‌ی نرخ و پایه‌ی هیچ زمانیک و که‌سیش به‌هۆی شیع‌ریکی ئاست نزمه‌وه (به‌بروای نووسه‌ر) نه‌فره‌ت له‌و زمانه‌ ناکات که شیع‌ره‌که‌ی پێ نووسراوه.

بیگه‌س له‌ ژماره (۷) ی سالی (۵) گوڤاری (گه‌لاویژ) دا‌گوتاریکی به‌ناوی (سه‌رنجدانی له‌ ئەده‌بیاتی مه‌نگوری) بلاوکردووه‌ته‌وه و تییدا ره‌خنه‌ له‌و چوارینه‌ ده‌گریته‌ که (مه‌نگوری) له‌ ژماره (۵) ی گوڤاری (گه‌لاویژ) دا‌بلاویکردوونه‌ته‌وه و له‌ یه‌کیک له‌ چوارینه‌کاندا ره‌خنه‌ له‌ زمانی شیع‌ره‌که‌ ده‌گریته‌ و بروای وایه‌ هینده‌ ناته‌واوه له‌ زمانی شیع‌ری یه‌کیک ده‌چیت که تازه‌ فی‌ری کوردی بووبیت، وه‌ک ده‌لیت: ((له‌ کیشانا له‌نگ نی یه، به‌لام به‌ خویندنه‌وه‌ی مصرعی ئەوه‌ل شعری شاعریکم دیته‌وه‌ بیر که تازه‌ فی‌ری کوردی بوو، و وتویه‌تی: ئەمن له‌ تفتیش هات له‌ کوردوستان، ئیحتیاج ناکا ئەوی تری بنوسین))^۲

به‌شێوه‌یه‌کی گشتی ئەو شیوازه‌ی (بیگه‌س) ره‌خنه‌ی پێ گرتووه‌ ده‌چنه‌ خانه‌ی ره‌خنه‌ی خودی پوو‌خینه‌ره‌وه‌ و بووه‌ته‌ هۆی بریندارکردنی که‌سی ره‌خنه‌لیگیراو، له‌ کاتیکدا پێویسته‌ ره‌خنه‌ی ئەده‌بی ده‌رخستنی جوانی و ناشرینییه‌کان بیت به‌ شیوازیکی جوان و نه‌رمونیان و بابه‌تیانه‌.

أ.ح.هه‌ردی له‌ ژماره (۹) ی سالی (۱۹۴۳) ی گوڤاری (گه‌لاویژ) دا‌گوتاریکی به‌ناوی (مه‌هوش و شعر) بلاوکردووه‌ته‌وه و تییدا گه‌توگۆی شیع‌ریکی شاعیر ده‌کات که له‌ گوڤاری گه‌لاویژدا بلاوی کردووه‌ته‌وه. سه‌ره‌تا باسی ئەوه‌ ده‌کات شاعیر که‌سیکی به‌توانایه‌ و (سۆزیک له‌ شیع‌ره‌کانیدا هه‌یه) به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ئەم شیع‌ره‌ی له‌ گه‌لاویژ بلاوی کردووه‌ته‌وه له‌رووی زمانییه‌وه‌ که‌موکوری هه‌یه‌ و نابیت چاوی لی بیوشریت، هه‌ر بۆیه‌ دێریک له‌ شیع‌ری شاعیری هیناوه‌ و لیکدانه‌وه‌ی بۆ ده‌کات و ئەو که‌موکورییه‌ ده‌خاته‌پوو که له‌ شیع‌ره‌که‌دا هه‌یه، که وشه‌ی (مه‌ینه‌ت) ی به‌کاره‌یناوه‌ له‌ جیگای خۆیدا به‌کارنه‌هاتوو و واتای شیع‌ره‌که‌ی ئالۆز کردوو، وه‌ک ده‌لی: ((ئەبی

^۱ - فایه‌ق بیگه‌س، پیشکه‌شی ماموستا أ.ب.هه‌وری، ل ۵۲

^۲ - فایه‌ق بیگه‌س، سه‌رنجدانی له‌ ئەده‌بیاتی مه‌نگوری، گ. گه‌لاویژ، ژ ۷، سالی ۵، سلیمانی، ۱۹۴۴، ل ۶۴

نیازی له مصرعی دوه می ئه بهیته چی بیت؟ مهینهت من بیزانم معنای ئه رک و ناخوشیه. ئینجا که: ناخوشی باخی ژینی چنی بیت - چون گلهیی لی ئه کا وه ئه لی: خوشیم نه دیوه؟! ئه مه به دورهنگ لیک ئه دریته وه: یه که میان - یان ئه بی معنای مهینهت نه زانی، یان - زانیویه تی به لام یاری پی کردوه و به سهر ده میا هاتوه و ئاگای لی نه بوه)) نووسهر به رده وام ده بیته له سهر دهر پینی ئه و لایه نانه ی، که پی وایه که موکورپییه کانی ده که شیعریه که ن، به تاییه تی له پووی واتاوه و ئه وه پوونده کاته وه، که شاعیر که وتووه ته هه له وه له به کارهینانی وشه و زاراوه و رسته کاندای له شوینی دروستی خو یان به کاری نه هیناون، وه که ده لی: ((سهیره! که هزت لی ناکا وه که خوت ووتوه دیاره که دلی خوشه ویستی توی تیا نیه. ئیتر چون لی ئه پرسیت: چی له دلتایه دهریخه که م که م؟ له پاش ئه وه ی که ئه زانیت دلی هیچی تیانیه چون ئه پرسیت چی له دلتایه؟ یاخود که مهینه تی باخی ژینی چنی بیت، چون دلی له تو بیزاره و توی ناوی؟ یان ئه گهر توی بویت بوچی ئه پارپیته وه، گلهیی ئه که ی، وه به رده رگای ئه گریته و به زور دوا ی ئه که وی؟ ئه گهر توی بو پیویست به زور نیه به ئاره زوی خوت ئه توانی دوا ی که وی وه بیینی))^۲

(م.ع.مدھوش)یش له ژماره (۱۰) ی سالی (۱۹۴۳) ی گوٹاری (گه لاویژ)دا گوٹاریکی به ناوی (وه لامی مدھوش و شعر) بلاو کردوه ته وه و تییدا وه لامی ئه و ره خانانه ی (أ.ح.هردی) ده داته وه، که له شیعریکی ناوبراو گرتبووی و روونی ده کاته وه که شیعره که ی راست و دروست و ته واوه و هه له و که موکورپی نییه، ته نیا ئه وه نه بیته له چاپدا هه له یه که هیه ئه ویش ئه وه یه له جیاتی بنوسریت (ژینم چنیوه) به هه له (ی) بو زیاد کراوه و بووه به (ژینمی چنیوه) و ئه مه ش واتای شیعره که ی گوړپوه، سه باره ت به وشه ی "مهینهت" یش جهخت له سهر ئه وه ده کاته وه، که ماناکه ی باش ده زانیت و مه بهستی له م دیره شیعره ئه وه یه له ژیاندا خو شی نه بینیوه ژیانی هه مووی مهینه تی و ناخوشییه و مهینه ت ژیانی چنیوه نه که ئه و که سه ی که خوشیده ویت ژیانی پر له مهینه تی و ناخوشی کرد بیت، وه که ده لیت: ((له هه لبهستی حه زم لی کردوی ژماره "۹" ی گه لاویژی سالی "۴" پارچه ی سه یه م له باتی ئه مه ی "ژینم چنیوه" بنوسریت، یا له نویسن یا له چاپدا "ی" یه کی زیاده معنای شعره که ی گوړپوه، لیم بوته ته دنکه گه نمه که ی حضرتی ئاده م ژینمی چنیوه نوسراوه، نه خیر معنای مهینه ت تی گه یشتوم، له باخی

۱ - أ.ح.هردی، مدھوش و شعر، گ. گه لاویژ، ژ. ۹، سالی ۴، سلیمان، ۱۹۴۳، ل ۶۰

۲ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۶۱

ژیانما چونکی خوشیم نه دیوه مهینه تیم به گولچنین زانیوه ئه م مصرعم به خوم ووتوه
ئه گهر بهوم بووتایه بوچی نه مئه ووت ژینمت چنیوه خو شعره که روبهروه))^۱

سه بارهت به به شی دووه می رهخنه که ی (أ.ح.هردی) شاعیر به رگری له خوئی
دهکات و پپی وایه ئه و کاره ی ئه و کردوویه تی به شیکن له یاساکانی دلداری و مروئی
عاشق به ئاسانی دستبهرداری ئه و که سه نابیت که خوئی دهویت، ههول دهدات ئه و
شخانه بزانیت که بووه ته هوی ئه وه ی که که سه که ئه می نه ویت بو ئه وه ی ئه گهر
که موکورپیه وازی لی بینیت و ئه گهریش شتیکه ئه م نییه تی ههول بدات به دهستی
بینیت، ته نانه ت رهخنه له (هردی) یش دهگریت و به سه رسورمانه وه دهلیت، که رهنگه
ئاگاداری دلداری یان ئه م مه به سه شتیه نییه تی، بو به لگی قسه کانیشی دوو
نمونه ی شیعی (وه فایی و سالم) ی هیناوه ته وه، که هه مان ئه و واتایه یان هه یه که
شیعره که ی ئه م هه یه تی^۲

به شیوه یه کی گشتی رهخنه که ی (هردی) ده رباره ی شیعره کانی (مه دهوش)
رهخنه ی رووکه شین و نووسه ر له م گوتاره رهخنه ییهدا له سه ر بنه مای وشه و واتا
رهخنه ی له شاعیر گرتووه، که پیویسته وشه له شوینی گونجاوی خویدا به کاربهینریت
و نابیت شاعیر هه ر وشه یه کی به بیردا هات یه کسه ر ده ری بپریت به بی ره چاوکردنی
گونجاوی و هاوئا ههنگی واتا و وشه کان له گه ل یه کتردا. هه روها وه لامه کانی
(مه دهوش) و به لگه کانی بو راستی و دروستی واتای شیعره کانی تا راده یه ک گونجاون
و به پروای ئیمه هه له یه کی زهقی وا نه بووه، که نه توانریت خویندنه وه یه کی گونجاوی بو
بکریت.

(ج.ب. روژبه یانی) له ژماره (۳) ی سالی (۵) ی گوڤاری (گه لاویژ) دا گوتاریکی
به ناوی (محمد امین به گی جاف و ته رازوی شعر) بلاو کردووه ته وه و تپیدا رهخنه له
شیعریکی شاعیر دهگریت و که موکورپیه کانی ده خاته روو، سه ره تا به شیوه یه کی گشتی
پیناسه یه کی شیعر دهکات و پروای وایه شیعر ته نیا وینه و کیش و سه روا نییه، به لکو
شیعر له وه به رزتره و بریتیه له چرکردنه وه ی واتا له قالینکی جوان و بیکه موکورپ
دارشتن و زماندا، پیویسته شاعیر له مه دا دهستیکی هونه ری به رزی هه بیت بو ئه وه ی
دهقه که ی ئاستیکی بالای ئیستاتیکی هه بیت، وه ک ده لی: ((شعر وه نه بی هه ر وینه بی

۱ - م.ع.مهوش، وهلامی مهوش و شعر، گ. گه لاویژ، ژ. ۱۰، سالی ۴، سلیمانی، ۱۹۴۳، ل ۶۲

۲ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۶۲-۶۳

له به رانبه ری پارچه کان و له هاوسه نگی تار و خنجی قافیه کان و هیچی ترا: به لکو له وه به رزتر تواننده وهی شیشی ته لای پاکژو خاوینی معنی له بوتهی بیرومیشکی خاوهن هه ستدا وه دارشتنیه له قالبی ووشه و پولادا، ئنجا پیویسته که شاعره به نرخه کان ئهم قالبه به چه شنی دابمه زرینن فره بی خهوش وجوان و بی خواروخیچ بی؛ بو ئه وهی پیویست به مشت و مال و رهنده و خرتهک نه بی))^۱ پاشان دیته سهر شیعره که و ئه و که موکورییه زمانییانه روونده کاته وه، که بوونه ته هوی تیکچوونی واتا له شیعره که دا. نووسهر له یه کییک له دیره شیعره کاندا له سهر دهربرنیک وه ستاوه و پیی وایه که پییتی "ی" له دواى وشه ی "فه ریاد" هاتووه هه له یه و واتای شیعره که ی تیکداوه، وهک ده لی: (("ی" پاش "فه ریادی" ئه گهر بو "ضمیره" په یامه کهت له رابوردوه، ئه بی بلییت: دادو فه ریادی له دهستی دوژمن و به دکار ئه کرد، ئه گهر "ی" کهت "أداة الوحدة" به مه به ست یه که فه ریادیکه ئه مه سه مه، چونکه دایکی وطن به هه زاران جار فه ریاد ئه کاو ئه گهر خو "ی" که هه له یه ئه وه شتیکی تره))^۲ هه روه ها له سهر هه له یه کی تری زمانی راده وه ستیت، که به پروای نووسهر دهربرینه که واتایه کی لوژیکی دروستی نییه، شاعیر له شیعره که دا داواى ئه وه دهکات خه لک له خه و هه لسن، چونکه خه وتن ئه نجامی نه گبه تییه، نووسهر زور به کورتی ته نها هه له که راست دهکاته وه و کوتایى به گوتاره که ی دینیت، وهک ده لی: ((نوستن سه ره تاو نیشانه ی نه گبه تییه، نه گبه تی ئه نجامی ته مه لییه))^۳

(ج.ب. روژبه یانی) له م گوتاره یدا ئیستاتیکای دهقی شیعرى به ستووه ته وه به وردی له به کاره یانی زمانی شیعریدا و به کاره یانی که رهسته کانی زمان له شوینی خو یاندا و گه یاندنی واتای گونجاو و بوونی په یوه ندی لوژیکی له نیوان دهربرین و واتا که یدا. به پروای ئیمهش ئهم تاییه تمه ندییانه به شیکی سه ره کی پیکه یانی ئیستاتیکای شیعرین و پیویسته شاعیران گرنگیان پیندهن.

حسین حوزنی موکریانی له گوڤاری (دهنگی گیتی تازه) دا گوتاریکی به ناوی (نیانی و ئاشکرایى هه لبه ست) بلاوکردووه ته وه و تینیدا به شیوه یه کی گشتی قسه له سهر شیعر دهکات و ئهم هونه ره روون دهکاته وه، سه ره تا باسی بنه ماکانی شیعر و ئه و ئه زمون و هه ستانه دهکات که له لای شاعیر په یدا ده بیست و پاشان به شیوه یه کی

^۱ - ج.ب. روژبه یانی، محمدا مین به گی جاف و ته رازوی شعر، گ. گه لاویژ، ژ. ۳، سالی ۵، سلیمانی،

۱۹۶۴، ل ۵۱

^۲ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۵۲

^۳ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۵۲

هونه رماندانه له بۆتهی وشه‌ی ناوازه و پنهان و ئاوازا دایده‌پریژیت و شیعریکی جوانی لئ به‌ره‌م ده‌هینیت، که زمانیکی پنهانی هه‌یه، وه‌ک ده‌لی: ((ئه‌و هه‌سته له‌نیو ده‌رونی نیانی بویژدا دی و ده‌چیت، ده‌خریته قالبی به‌ئەندازەوه، ئەوجار بیره‌وه‌ری ده‌یخاته ووتیه‌کی ئەوتوو که بو ئاوازه - ویچون، توندی - سواری، ریکی، پری و هه‌لسه‌نگاندن، به‌راوردی، کیشانی ووشه، هه‌موو راست ده‌رده‌چی، ئەو ووشه‌یه له سه‌ره‌تادا نیانی یه، وه له گه‌لیک کات دا داپوشراو و پنهانه، به‌لام ئەو داپوشراویه له گه‌لیک ده‌ماندا ووشه‌یه‌کی خورسکی هه‌لبه‌ستیکی سوار و پره))^۱ نووسه‌ر له‌سه‌ر بیروپراکانی به‌رده‌وام ده‌بیت و ئەوه ده‌خاته‌روو، که زمانی شیعرى شاعیرانی هه‌ره کۆن (شیعرى فۆلکلۆرى و میلی) زمانیکی سووک و ئاسان و ساده و په‌وانیان هه‌بووه، به‌لام زمانیکی پر ورده‌کاری و جوانکاری بووه، و به‌شیک له شاعیرانی دواى ئەوانیش هه‌ر په‌یره‌وی ئەم شیوازه‌یان کردوو، وه‌ک ده‌لی: ((هه‌لبه‌سته‌کانی هه‌ره پیشوو زور ساده و سوک و ئاسان بوون، بویژه‌کان هه‌ر چونیکی هاتیبته پیش و هه‌ر چونیکی زور تیگه‌یاندرائو بوبی، ووتنیان هه‌لبه‌ستون، به‌پیی هه‌ست و ری پی بردن وورده‌کارییان تیدا کردوو ... هه‌ندیک بویژه‌کانی ئەم سه‌ده‌ی دواى یه‌ش به ده‌ستوری پیشوو رویشتون و هه‌لبه‌ستی خویان ریک خستوو))^۲

نووسه‌ر سه‌باره‌ت به‌به‌شیکى تری شاعیرانی دواى ئەوان (شاعیرانی کلاسیک)، ئەوه روونده‌کاته‌وه، که ئەم شاعیرانه به‌دواى وشه و زاراوه‌دا گه‌راون و شیوازیکی جیاوازیان به‌کاره‌یناوه و له‌م پیناوه‌دا زور خویان ماندوو کردوو، وه‌ک ده‌لیت ((گه‌لیک له بویژانی سه‌ده‌ی دواى خویان ماندوو کردوو و ووشه و هه‌لسه‌نگاندن و ریکی و دروستیان پیک هیناوه))^۳

به‌بروای ئیمه‌ش بۆچونه‌که‌ی نووسه‌ر ده‌باره‌ی شیعرى فۆلکلۆرى کوردی و شاعیرانی میلی له جیگه‌ی خۆیدا، چونکه ئەم شاعیرانه شیوازی شیعریان ساده و ئاسانه و ئەو وشه و زاراوانه‌یان به‌کاره‌یناوه، که خه‌لک به‌کاری هیناون و لیی تیگه‌شتون، له‌هه‌مان کاتدا ده‌قه‌کانیان خاوه‌ن ئیستاتیکا و جوانین، له‌کاتی‌کدا شاعیرانی کلاسیک شیوازیکی قورس و ئالۆزیان هه‌بووه و به‌دواى وشه و زاراوه‌ی تایبه‌تدا

^۱ - حوزنی موکریانى، نیانی و ئاشکرایى هه‌لبه‌ست، گ. ده‌نگى گیتی تازه، ژ ۳۰، سالی ۳، هه‌ولیر،

۱۹۶۶، ل ۶۰۰

^۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۶۰۱

^۳ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۶۰۱

گه‌پاون، که ئەم شتیوازه یه‌کینک بووه له بنهما ئیستاتیکیه‌کانی ده‌قی شیعری کلاسیک و شیعره‌کان ته‌نهما بۆ چینی خوینده‌واران بووه و ته‌نهما ئەم چینه‌لی تینگه‌یشتوون.

(عه‌لئه‌دین سه‌جادی) له‌ کتیبی (میژووی ئەده‌بی کوردی) گرنگی به‌ زمانی شیعری ده‌دات و برۆای وایه‌ وشه‌ و زاراوه‌کانی زمان گرنگیه‌کی زۆریان هه‌یه‌ له‌ پیکه‌ینانی ئیستاتیکی شیعردا، به‌لام له‌گه‌ل ئەمه‌شدا پێویسته‌ ئەم وشه‌ و زاراوانه‌ واتایه‌کی به‌رزیان هه‌بیت، شاعیر ده‌بیت به‌دوای ئەو وشانه‌دا بگه‌ریت که‌ جوانن و واتای جوانیشیان هه‌یه‌، چونکه‌ برۆای وایه‌ واتا گرنگتره‌ له‌ زمان، چونکه‌ وشه‌ هه‌یه‌ به‌رۆاله‌ت جوانه‌ به‌لام واتایه‌کی ناشرینی هه‌یه‌ یان مانا نابه‌خشی، بۆیه‌ پێویسته‌ شاعیر له‌ هه‌لپژاردنی وشه‌ و زاراوه‌کاندا به‌ وریاییه‌وه‌ مامه‌له‌ بکات، وه‌ک ده‌لی: ((ئەده‌بی قه‌ومیک وه‌کو ته‌ماشای جوانی وشه‌که‌ی ئەکه‌ری ته‌ماشای به‌رزی مه‌عناکه‌ی زورتر ئەکه‌ری، نه‌ک هه‌ر ئەوه‌نده‌ به‌لکو ئەده‌ب ته‌نیا مه‌عنایه‌، چونکه‌ وشه‌ به‌و مه‌عنایه‌. گه‌لی وشه‌ی وا له‌ هه‌مو زمانیکا هه‌یه‌ له‌ رۆاله‌تا سه‌یرئه‌که‌ی که‌پیاو ئەیلیت به‌ جوان دیته‌ به‌رچاوی به‌لام که‌ سه‌یر ئەکه‌ی هه‌یچ مه‌عنایه‌ک نابه‌خشی و به‌ پروپوچ دائه‌نری، شعر بویه‌ پی ئەلین ئەده‌ب چونکه‌ مه‌عنا‌ی به‌رز و خه‌یالی وردی تیدایه‌، که‌وابوو هه‌ر شتیک ئەو به‌رزیه‌ی تیدا بوو ئەوه‌ ئەده‌به‌))^۱ ئەوه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه‌ نووسه‌ر ئاماژه‌ی به‌هه‌یچ وشه‌یه‌ک نه‌کردوه‌، که‌ له‌رۆاله‌تا جوان بیت و واتاکه‌ی ناپه‌سه‌ند بیت که‌ ده‌بوو بۆ به‌لگه‌ چه‌ند نمونه‌یه‌کی به‌ینایه‌ته‌وه‌.

نووسه‌ر له‌ باسی (نالی)دا ئەوه‌ ده‌خاته‌رۆو که‌ (نالی) گرنگی زۆری به‌ (وشه‌) داوه‌ و خۆی زۆر ماندووکردوه‌ بۆ ئەوه‌ی وشه‌ی جوان و ئاوازدار بدۆزیته‌وه‌، له‌مه‌شدا به‌راوردی ده‌کات به‌ (لاقونتین)ی فه‌ره‌نسی وه‌ک ده‌لی: ((به‌شیکیان ئیجگار خوی به‌ وشه‌وه‌ ماندو کردوه‌ بو ئەوه‌ به‌ ده‌نگی زه‌نگی وشه‌کانی گویی بزرنگینیته‌وه‌، ئەم به‌شه‌یان نالی یه‌کیکه‌ له‌وانه‌، گویا گه‌رراوه‌ته‌وه‌ بو سه‌ده‌ی حه‌قه‌هه‌م بو (شه‌مپانیا) له‌ فه‌ره‌نسه‌ بو لای لاقونتینی شاعیر، یا ئەو هاتبیته‌ خاکوخول بۆ لای نالی!))^۲

^۱ - عه‌لئه‌دین سه‌جادی، میژوی ئەده‌بی کوردی، چ ۱، چاپخانه‌ی معارف، به‌غدا، ۱۹۵۲، ل ۱۲۲

^۲ - سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ۱۳۹

به‌دنیاییه‌وه نالی یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی، که گرنگی زۆری به‌ وشه و زاراوه‌کان داوه، به‌تایبه‌تی له‌هه‌لبژاردنی وشه‌کان و چۆنیه‌تی به‌کاره‌ینان و شوینی به‌کاره‌یناندا داهینانی کردووه و ئەم دیارده‌یه یه‌کیکه له‌ بنه‌ما ئیستاتیکیه‌کانی شیعره‌کانی پیکه‌یناوه سه‌جادی ده‌رباره‌ی چه‌ند شیعره‌یکی (مه‌لای جزیری) ئەوه ده‌خاته‌پوو، که ئەم شاعیره له‌ به‌کاره‌ینانی زمان و به‌رجه‌سته‌کردنیدا له‌ لوتکه بووه ئەگه‌رچی زمانی شیعره‌کانی تیکه‌ل به‌وشه‌ی عه‌ره‌بین، به‌لام به‌رگری لێده‌کات و به‌کاره‌ینانی ئەو وشه عه‌ره‌بیانه به‌شتیکی ئاسایی داده‌نیت و به‌رچه‌شکینی به‌کاره‌ینانی زمانی کوردیی داناوه له‌ سه‌رده‌میکدا، که به‌کاره‌ینانی زمانی عه‌ره‌بی به‌هۆی ئایینه‌وه له‌ناو خوینده‌واراندا باوبوو، ئەمه‌شی به‌ گه‌وره‌ترین داهینانی شاعیر داناوه، وه‌ک ده‌لی: ((به‌لی راسته ئەم شعرانه ته‌ونیکه تانوپوک‌ه‌ی وشه‌ی عه‌ره‌بی و کوردیی، به‌لام ئیمه نابی ئەوه له‌دل ده‌رکه‌ین؛ که وه‌نه‌بی له‌ ده‌وری مه‌لادا ته‌نیا مه‌لا عه‌ره‌بی به‌کاره‌ینابی. به‌رزی مه‌لا له‌وه‌دایه که ده‌وری عه‌ره‌بیته گه‌یشته‌بوه چله‌پوپه که‌چی مه‌لا له‌و ریچه‌یه لای دا و عه‌ره‌بی به‌ کوردی رازانده‌وه))^۱

بۆچوونه‌که‌ی عه‌لاه‌دین سه‌جادی له‌جیگه‌ی خۆیدا‌یه و یه‌کیکه له‌ گه‌وره‌ترین داهینانی ئەم شاعیره‌مان به‌کاره‌ینانی زمانی کوردی بووه و نووسینی شیعر بووه به‌ زمانی کوردی، به‌کاره‌ینانی وشه و زاراوه‌ی عه‌ره‌بیش بۆ ئەو سه‌رده‌مه شتیکی ئاسایی بووه، له‌به‌رئه‌وه‌ی خوینده‌واری له‌ حوجره‌ی مزگه‌وته‌کاندا بووه، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا پێویست بوو ئاماژه‌ی بۆ وشه و زاراوه فارسییه‌کانیش بکرایه، که به‌شتیکی زمانی شیعریی مه‌لای جزیری پیکه‌یناوه.

سه‌جادی له‌باسی شیعره‌کانی (ئه‌ده‌ب)ی شاعیردا ئەوه ده‌خاته‌پوو، که شیعره‌کانی شاعیر وشه و زاراوه‌کانی سادهن و له‌ ئاستیکی به‌رزی ئیستاتیکی و جوانیدان، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا شیعره‌کانی بی که‌موکوری نین و ئەوه ده‌خاته‌پوو، که له‌ به‌شیک له‌ شیعره‌کانیدا هه‌ندی وشه و زاراوه‌ی به‌کاره‌یناوه له‌ جیگای خۆیاندا نین و دروستکراوی خۆیه‌تی، وه‌ک ده‌لی: ((شعری ئەده‌ب هه‌تا بلیت ره‌وان و ئاوداره، ئەم ریچه‌ غه‌رامه و ئەم وشانه به‌و سادیه‌یه ئەم وتونی شاعره‌کانی تر ئەوه‌نده رییان پی نه‌بردوه. له‌گه‌ل ئەمه‌ش ئەبی ئەوه بزانی که شعره‌کانی له‌ هه‌ندی شوینا خالی نین له‌ وشه‌ی ده‌ست هه‌لبه‌ست؛ وه‌کو: چوچله، گه‌نجور، خوله‌ر، که‌شمه‌ر، نه‌قار، ته‌نار،

^۱ - عه‌لاه‌دین سه‌جادی، میژوی ئەده‌بی کوردی، ل ۱۷۱

فهرخار، پلهنگەر و خهیمهرانی، که ئەمانه زورتر هەر شعرهکهی پی ریک خستوه، با بهکه لکی ئەو شوینهش نههاتیتین!!^۱

سهجادی له تاووتویکردنی شیعیکی (حهمدی) دا که دهلی:

خه یالی عیشقی روته وا له سهرما به روتی بویه نیمه باکی سهرما
له سکما له رزی سهردی تویه گهرما به من ناگا و نهگه یوه باسی گهرما
دلی ئاگر به ئاهی من ئەسوتی که چی ناله م له دلتا بی ئەسهرما

ئەوه پرونده کاتهوه، که شاعیر به شیوه یهکی گشتی زور به دوا ی وشه و زار اوهدا گهراوه و ههولی ئەوهی داوه جوانی له نیوان وشهکان و ریکخستنیاندا به رجهسته بکات، هه رئه مهش وایکردوو ه شیعرهکانی واتایهکی تهواو نهدهن به دهسته وه و جوانی واتا له دهست بدهن، وهک دهلی: ((حهمدی ئەوهنده به شوین عیبارهت ریکخستندا گهراوه جوانی مهعنا ی لی گوم بووه! ئەم شعره ی دوا یی ئەگه ر به و جوره مهعنا ی لی بدریته وه هه ر چهنده جناس له بهین وشهکانیا هه یه، به لام وه نه بی مهعنا یهکی جوان بدا به دهسته وه!!))^۲ ههروهها له شیکردنه وه ی شیعی (حهرفی ناسا غی به جیم پی چاتره، نهک بی جای ساغ - کاسه کهل بینه له مه ی پرر، خالی نهک مینای ساغ) ی شاعیردا دیسان جهخت له سه ر ئەوه دهکاته وه که شاعیر به هوی ئەوه ی خو ی زور ماندوو کردوو به ریکخستنی شیعره که وه، بویه له پرووی ریزمانییه وه که وتوو ته هه له وه و ریکوپیکیه که ی له دهست داوه، وهک دهلی: ((حهمدی ئەمه ی وتوه به لام له به رئه وه ئەوهنده خوی به شعره که وه خستوته عه زیه ته وه ریکوپیکیه که ی له دهست ده رچوه؛ له کوردیدا نه بیسرا وه صفتی دوه م پیش موصوف بکه وی، که چی ئەم لیره دا پیش نفی موصوفه که شی خستوه!!...))^۳ به بروای ئیمه ئەم لادانه له ریزمانی زمانی کوردی هیچی له ئیستاتیکای دهقه که کهم نه کردوو ته وه، چونکه شاعیر بو ریکخستنی شیعره که ی ده توانیت له زمانی باو لابادات، که هه ندیکجار ئەم لادانه ئیستاتیکای دهقی شیعی دروست بکات.

سهجادی له باسی شیعیکی (تاهیر به گی جاف) دا، که دهلی:

^۱ - عه لئه دین سهجادی، میژوی ئەدهبی کوردی، ل ۱۷۴

^۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۴۹۴

^۳ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۵۱۴

ئەى حەبىبى خالى عالەم تە رحم، تا زوھ

ئەو سەگى ئەصحابى كەف و من سەگىكى تابەين

قسە لەسەر ئەوھ دەكات، كە شاعىر كەوتووھ تە ھەلەى زمانىيەوھ و جىناوى سەربەخۆى (ئەو)ى لە شوئىنكىدا بەكار ھىناوھ، كە زىادەيە و لەجىگای خۆيدا نىيە، چونكە شاعىر لە شىعەرەكەيدا پىشتەر باسى ھىچ كەسىكى نەكردووھ، تا لە دواتردا جىناوى سەربەخۆى (ئەو)ى بۆ بەكاربھىئىت، وەك دەلئى: ((راستە تاھىر بەگ زور لەم بررە شەردەيدا لە ستائىشى خەىرالەبەشەردا تى ھەلچوھ و بە پوختىش ھىناويەتەوھ، بەلام لە شەرى دەھەمدا ئەبى بوچى رىكوپىكى زمانى كوردى لى تىكچوبى؟ كە ئەلى: ئەوسەگى اصحاب كەف و من سەگىكى تابەين. ئايا كەى لەپىشا باسى سەگى كەردوھ؟ تا ئىستە بلى ئەو كە سەگى اصحابى كەفە و بچىتە بەھەشت من چون ، كە سەگى تابەين بم و نەچم؟ كەوابوو لىرەدا وشەى ئەو لەشوئىنى خويا نىە، چونكە ھىچ شتىكى وا پىشى نەكەوتوھ تا بەم شىوھە ئىشارەى بو بكا))^۱ بۆچوونەكەى نووسەر لەجىگەى خۆيدا نىيە، چونكە مەبەست لە (ئەو) سەگى ھاوھلانى ئەشكەوتە، كە لە قورئانى پىرۆزدا ناوى ھاتووھ و ناسراوھ، ھەربۆيە تاھىر بەگى جاف ھەلەى نەكردووھ، كە راناوى (ئەو)ى بەكارھىناوھ.

سەجادى لەباسى شىعەرى (گىرپە وو گىرپەى تەنورە؛ بلىسەى ھەناوھكەم – سىروان و تانجەرۆيە؛ خورپەى ئاوى چاوھكەم)ى (ئەحمەد موختار بەگى جاف)دا ئەوھ دەخاتەرپوو، كە شاعىر ھەستى بە گىرنگى و گەورەىى زمانى كوردى كەردووھ، كە زمانىكى ئەدەبىيە و پىويستە خزمەت بكرىت و لە وشە و زاراوھى بىگانە پاك بكرىتەوھ، ھەربۆيە لەشىعەرەكانىدا ھەولئى ئەم كارە دەدات و شىعەر بە زمانى كوردى پەتى دەلئىت، سەجادى لەم بارەيەوھ دەلئى: ((لەم فىكرەوھ ئەكەوتىتە سەر ئەوھ كە زمانى كوردى زمانىكى ئەدەبىيە و بە ھەمو جورماوھى ئەوھى ھەيە كە خزمەت بكرى و لە وشەى بىگانە دور بخرىتەوھ، دىنى ئەم رىچكەيە ئەشكىنى و بەونىازە دەست ئەكا بە وئنى شەرى كوردى پەتى، كە ئەمەبو ئەو سەردەمە نىشانەى گىيانىكى پاك و ھەستىكى بەرز لەودا دەرئەخا و قەومىەتىكى خاوين بە ئاشكرا ئەنوئىنى))^۲

۱ - عەلئەدەين سەجادى، مېژوى ئەدەبى كوردى، ل ۸۳

۲ - سەرچاوھى پىشوو، ل ۵۱۰

عەلا ئەدبىي سەجادی بە شىئوھىيەكى گىشتى بېرۆى بە گونجانى نىوان كەرەستە زمانىيەكان ھەيە لە دوو لايەنەو، يەكەمیان كونجان لەنىوان خۆياندا لە رىستە شىعەرييەكاندا، دوھمىش گونجانى وشە و واتاكەى، ھەرۆھە بەكەمى قسەى لەسەر زمان و وشە و زاراوھ و گوزارشتە زمانىيەكان كەردو، كە ئەمەش بۆ ئەوھ دەگەرپىتەوھ نووسەر زۆربەى ئەو شاعىرانەى باسى كەردوون؛ شاعىرانى كلاسىكى كوردىن و لە پووى زمانەوھ زمانىكى كوردى تىكەل بە وشە و زاراوھى بىگانەيان بەكارھىناوھ. ھەرۆھە لە تاووتووى كەردنى شىعەرى بەشىك لە شاعىراندا بەشىئوھىيەكى پووكەشى پەخنەى لە زمانى شىعەر و بەكارھىنانى وشە و زاراوھكان گرتووھ و كەوتووھتە ھەلەوھ لە ھەلسەنگاندنىاندا.

ناكام لە ژمارە (١)ى سالى (٢)ى گوڤارى (ھىوا)دا گوتارىكى بەناوى (ھونراوھ) بلاو كەردووھتەوھ و تاووتووى شىعەرىكى (ھىمن) دەكات و بېرۆى وايە شىعەرىكى جوان و پازاوھىيە و بەشىئوھىيەكى سەرکەوتوووانە شاعىر شىعەرەكەى داپشتووھ و وشەكانى لەجىگەى خۆياندا بەكارھىناوھ، وەك دەلى: ((ئەم ھەلبەستە لەلايەن بارى دارشتن و رىكخستنى يەوھ تەواوھ، وشەى جوانى لە شوينى خويا بو خراوھتەكار و لەلايەنى بابە تىشەوھ كورته ھەلبەستىكى خنجىلانەيە))^١ بەلام نووسەر بېرۆى وايە لەگەل ئەمەشدا شىعەرە كەموكۆرپىشى ھەيە، بەتايبەتى لەپىناو سەروادا چەند وشەيەكى رىزكەردو، كە لەجىگەى خۆياندا نىن و بوونەتە ھوى لاوازكەردنى واتاى شىعەرەكە، وەك دەلى: ((ئەوھى كە ئەلى"من كە دىم لەرەى شەپولى شنەى ئالاي كوردستان – تىكەلاو ئەبى لەگەل جىرپوھى ئەستىرەى بەيان" خوى نىە و واتايىكى سست ئەگەيىنى. لەكو كەردنەوھى وشەكانى "لەرەى شەپولى شنەى"دا دەرئەكەوى شاعىر خوى گوشيوھو بو تەواو كەردنى قافىە ئەم سى وشەيەى پىكەوھ لكاندوھ، كە ئەيتوانى تەنيا يەكىيان دابنى))^٢ ھەرۆھە بېرۆيشى وايە بەكارھىنانى وشەكانى (شەپولى شنەى) بۆ ئەم جىگەيە دەست نادەن، چونكە ئالاي ھىرش بىردن بەخىرايى دەجولپتەوھ و ھاژەى دىت و نەك بەھىواشى وەك شنەى با بچولپتەوھ، بۆيە دەلى: ((ئالاي شالاو و مەيداندارى، ئەوھى كە شەوھكى لەپىش روژبونەوھدا ئەخرىتەرى، ئەوھ "شەپولى شنەى" نابى كە برىتى يە لە جولانەوھىيەكى ھىمنى لەسەر خو، بەلكو لەبەر گوررو تەوژمى پەلاماردەرەكان، شنەكەى ئەبىتە گىژەلووھكىيەكى سەخت و لەرىنەوھكەى گفە و

١ - ناکام، ھونراوھ، ژ ١، سالى ٢، گ ھىوا، بەغداد، ١٩٥٨، ل ٨٨

٢ - سەرچاوھى پىشوو، ل ٨٨

هاژەى خىرايى لىوهدى))^۱ نووسەر سەبارەت بە دەربىرىنى (قاسپەى كەوى كەژ، بەرامبەر نزار، بەرز ئەبىتەو) بىرۆى واىە ئەم دەربىرىنە زۆر جوانن و لەجىگەى خۆياندا بەكارهاتوون و جوانىيەكى ناوازيان پىكەيناو، چونكە لەگەل واقەدا يەك دەگرىتەو و بەيانىان كەوكان بەرەو لوتكە بەرزەكان سەردەكەون و بەرامبەر نزار دەست دەكەن بە قاسپەقاسپ و شاخ و دۆل پردەكەن، ھەر بۆيە ((ئەمەيان ھونەرىكى بىر و رىكخستەن و تىايا سەركەوتو. ئەگەر ھەر لەم شوینەدا بىوتايە قاسپەى كەوى لەنزارى شاخ بەرز ئەبىتەو ئەم تامەى ئىستای نەئەبو و شارەزايەكەى ھەيەتى ئەشاررايەو))^۲

نووسەر لە گوتارەكەيدا بەوردى راقەى چۆنىەتى بەكارهينانى وشە و زاراوكان و چۆنىەتى بەكارهينان و شوینى بەكارهينانىانى كردوو، ھەرۆھا ھەرۆك چۆن بەكارهينانە دروستەكانى وشە و زاراوكانى پوون كردوو تەو، بەھەمان شیوہ لەسەر ئەو وشەو و زاراوانەش راوہستاو، كە بەبىرۆى نووسەر بە نادروستى بەكارهاتوون. بەبىرۆى ئىمە نووسەر بەشیوہىكى جوان رەخنەكەى پىشكەشكردوو و بەبىر بىرىنداركردنى شاعىر لایەنە باش و لاوازەكانى دەقەكەى دەستىشانكردوو.

محەمەد سەدىق عارف* كەتیبى (كامەران و ھونراوہى نوئى) ى لەسالى (۱۹۵۸) بلاوكردوو تەو كە مستەفا سالى كەرىم پىشەكى بو نووسىو، نووسەر لەم پىشەكەيدا بەشیوہىكى گشتى تاووتوئى شىعەرى كۆن و نوئى دەكات و سەرەتا دىنامىكەى نىوان كۆن و نوئى دەخاتەروو، كە لەكوتاييدا نوئىكە خۆى دەچەسپىتەت و جىگەى كۆن دەگرىتەو، ئەوہى دەربارەى زمان دەلەت ئەوہى كە نووسەر دژى بەشىك لەو نووسنانەى كە بەناوى شىعەرى نوئىو بلاوكراونەتەو و تەنانەت بە شىعەرىشيان دانانەت، چونكە برىتەن لە رىزكردنى كۆمەلە وشەىكى بى مۇسقىا و زۆر لەخۆكردنىان پىوہ ديارە و ھىچ داھىنانىكىان تىدا نىيە، وەك دەلى: ((كە لەشىعەرى نوئى دەدوئىن دەبى ھەموو لایەك ئەوہ بزەنن كە ھەرگىز مەبەستمان لەو وردەلاواندەوہى و ئەو تىپەرىزكراوانە نىيە، كە ھەندىك خۆيان ناويان لى ناوہ شىعەرى نوئى و لەپاستىشدا شىعەر بە كۆن و نوئىوہ بەرىە لەوانە، چونكە نەيانتوانىوہ قافىەى بو دابنەن و چەند وشەىكى سادەى دەستكردىان بە دانەجىرە و زۆر لەخۆكردن نووسىوہتەو و ناويان

۱ - ناکام، ھونراوہ، ل ۸۹

۲ - سەرچاوہى پىشوو، ل ۸۸

* محەمەد سەدىق عارف ناویكى خوازراوى بەرپز (حسین عارف)ە

ناوه هۆنراوهی نوئی))^۱ بهمجۆره بهشیک لهو شیعرانهی بهناوی شیعره نوپوه بلاوکراونهتهوه پهتدهکاتهوه و به وردهلاواندنهوه و تیپ ریزکردنیان دادهنیت و برپوای وایه ئەم نووسراوانه گیانی شیعرییان تیدا نییه.

پاشان محهمهه سدیق عارف له تووژینهوهکهیدا، که تایبهته به شیعرهکانی کامهران موکری ئەوه دهخاتهپوو، که ئەو لهپریگهه لیکوئینهوهی شیعرهکانی کامهرانهوه دهیهوویت له شیعره نوپیی ئەو قوناغه بکوئینهوه، که بهقوناغی سییهمی گوێزانهوه دایناوه و کامهران بهیهکیک له شاعیره دیارهکانی ئەم قوناغه دادهنیت. نووسهر له لیکوئینهوهکهیدا له چهند لایهنیکهوه له شیعره کامهرانی کوئیهتهوه و یهکیک لهو لایهنهش شیوازی دهربرینی زمانی شیعرییه لای شاعیر و برپوای وایه شاعیر دهربرینهکانی زور بههیز و زور وردن و بهشیوهیهکی جوان و سهرنجراکیش دارپژراون، که بوونهته مایهه چیژیکی هونهری بهرز و ئیستاتیکایهکی ناوازه و راکیشانی سهرنجی خوینهه بۆ لای خویان. نووسهر دهلی: ((کامهران له سهرنجی ورد و دهربرین"تعبیر"ی بههیز و مانای قولیشدا دهستیکی بالای هیه، بگره به جوړیکی ئەوتو تیاندا پیشکهوتوه که مژدهی شاعیرییهتیکی پیشکهوتوی کاملمان دهدهنی، لهگهه ئەوهشدا هیشتا له ههنگاوی یهکهمایهتی))^۲

نووسهر بۆ سهلماندی ئەو بیروپایانهی دهربارهی شاعیر گوتوونی چهند نموونهیهکی له شیعرهکانی شاعیر هیناوهتهوه جوانی و ناوازهیی و وردی دهربرینهکانی شاعیری خستووتهپوو، که برپوای وایه تهنها له توانای شاعیریکی وهکو کامهراندایه بتوانیت ئەم کاره بکات، هۆی ئەم سههرکهوتنهی شاعیر له نووسینی شیعردا و ئەو دهربرینه ورد و جوانانهی شیعرهکانی، دهگهه رینیتهوه بۆ دهسهلاتی شاعیر بهسهه زمانی شیعریدا و شارهزایی تهواو له بهکارهینانی وشهکاندا و دانانیان له شوینی گونجاودا، ههروهها بهکارهینانی وشهه کوردی پهتی، چونکه بهکارهینانی وشهه بیگانه له شیعردا بووته هۆی قورسکرنی ئەرکی شاعیر و نهگونجان و لهنگی و شیواندنی شیعر، وهک دهلی: ((کامهران له بهکارهینانی وشهه شارهزاییهکی تهواوی هیه و لهجیگهه خویاندا بهکاریان دههینن، بیگومان شارهزایی له بهکارهینانی وشهه دهوړیکی بالا دهبینی له سههرکهوتنی ههه شاعیریکیدا... بهکارهینانی کوردیی پهتی له نووسیندا،

^۱ - حسین عارف، نووسینهکانم له بواری پهخنه و لیکوئینهوهدا، چ، ۱، چاپخانهی ئاراس، ههولیر، ۲۰۱۱.

۳۳۴ ل

^۲ - سههراوهی پیشوو، ل ۳۵۲

چونکه بیگومان ئه‌و وشه بیگانانه‌ی له زمانه‌که ماندا هه‌ن بوونه‌ته هۆی قورسی و له‌نگی و شیواندنی به‌تایبه‌تی له هۆنراوه‌دا^۱) لیره‌دا پێویسته ئاماژه بۆ ئه‌وه بکه‌ین، که مه‌رج نییه هه‌موو وشه و زاراوه‌یه‌کی بیگانه بپێته هۆی قورسی و له‌نگی و شیواندنی زمانی کوردی و شیعیر، چونکه به‌شیک له‌و وشه و زاراوانه به‌جۆریک تیکه‌ل به‌ زمانی کوردی بوونه، که مۆرکی زمانه‌که‌مانیان وه‌رگرتوووه و به‌کارهێنانیشیان زمانه‌که‌مانی ده‌وله‌مه‌ند کردوووه و شاعیرانیش وه‌کو هه‌ر وشه‌یه‌کی ئاسایی زمانی کوردی به‌کاریان هێناوه، هه‌روه‌ها نووسه‌ر په‌خنه له‌ شاعیر ده‌گریته و ئه‌وه ده‌خاته‌په‌و شاعیر چه‌ندین وینه‌ی دووباره‌ی له‌ شیعیره‌کانیدا به‌کارهێناوه‌ته‌وه، نووسه‌ر چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌ شیعیره‌کانی شاعیری بۆ به‌لگه‌ی قسه‌کانی هێناوه‌ته‌وه و یه‌کیک له‌ هۆیه‌کانی ئه‌م دووباره‌کردنه‌وانه ده‌گه‌رێنێته‌وه بۆ لاوازی زمانی شیعیری شاعیر و که‌می وشه و موفه‌داتی زمانی شیعیری شاعیر.

کامه‌ران موکری شاعیریکی گه‌وره‌ی کورده، شیعیره‌کانی ئاستیکی به‌رزی ئیستاتیکیان هه‌یه، لیکۆلینه‌وه‌که‌ی نووسه‌ر له‌سه‌ر شیعیره‌کانی شاعیر گرنگی خۆی هه‌یه، کاتیکی به‌وردی له‌سه‌ر لایه‌نه به‌رزه‌کانی شیعیره‌کانی شاعیر وه‌ستاوه و له‌هه‌مان کاتیشدا لایه‌نه ئاست نزمه‌کانی شیعیره‌کانی شاعیری دیاری کردوووه و هۆیه‌کانیشی په‌نکردوووه‌ته‌وه

عه‌بدوله‌زاق محهمه‌د له ژماره (۳۰) ی سالی (۴) ی گوڤاری (هه‌یوا) دا گوتاریکی
به‌ناوی (له‌گه‌ل شیخ ره‌زای تاله‌بانی له‌ دیوانه‌که‌ی) بلاوکردوووه‌ته‌وه و تینیدا گه‌فتوگۆی ژیان و شیعیری (شیخ په‌زا) و ئه‌و بیرو بۆچوونانه ده‌کات، که ده‌رباره‌ی ژیان و شیعیره‌کانی شاعیر گوتراون یان نووسراون. هه‌روه‌ها به‌شیوه‌یه‌کی گه‌شتی له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌ده‌بی کلاسیکی کوردی له‌ کوردستانی عیراق ده‌دویت و به‌ (ئه‌ده‌بی ده‌ربه‌گی) دایده‌نیت، که ئه‌م ئه‌ده‌به‌ جیگه‌ی ئه‌ده‌بی بیگانه‌ی گرتوووه‌ته‌وه، وه‌ک ده‌لی: ((له‌ ولاتی ئیمه‌دا زیاتر ئه‌م ئه‌ده‌به‌ ئه‌ده‌بی کلاسیکی زمانه‌کانی فارسی و عه‌ره‌بی بوو، تا نالی و شاعیره به‌رزه‌کانی سوران ئه‌ده‌بیکی کلاسیکی ئه‌وتویان دامه‌زراندو په‌ره پیدا که توانی شوینی ئه‌ده‌به‌ فارسی و عه‌ره‌بی و بیگانه‌کان بگریته‌وه، وه به‌که‌لکی ئه‌و

^۱ - حسین عارف، نووسینه‌کانم له‌بواری په‌خنه و لیکۆلینه‌وه‌دا، ل ۳۵۶-۳۵۷

دهوره هات))^۱ پاشان بهراوردیک لهنیوان ئەم ئەدەبه و ئەدەبی گەل (فۆلکلۆری و میلی) دا دەکات و ئەوه پووندهکاتهوه که ئەدەبی گەل زمانیکی ساده و ئاسانی هەبووه و ئەدەبی کلاسیکیش زمانیکی تیکه‌ل به وشه و زاراوه‌ی بیگانه‌ی هەبووه، ههروه‌ها وشه‌کانی هه‌لبژارده و تاییه‌ت و رسته‌کانی داریژراو و زمانیکی بالای هه‌بووه، وهک ده‌لی: ((ئەدەبی گەل ... به‌راویژیکی جوانی ساکار وه به‌شیوه‌ییکی ئاسان دهردی خه‌لکی ناو کومه‌لیان دهربریوه و گه‌لی جاریش ئەم دهربرینه شیوه‌ییکی ئەفسانه‌یی وه‌رگرتوه... به‌پیچه‌وانه‌ی ئەمه‌وه ئەدەبی کلاسیکی سه‌ده‌ی نوزده‌هه‌م ... ئەدەبی مانا داریژراوو، وشه و رسته‌ی پته‌و، به‌ده‌ده‌به‌و پر له وشه‌ی زلی بیگانه بوو))^۲ نووسه‌ر له‌ بیرورای دهرباره‌ی ئەدەبی کلاسیکی نه‌یپیکاوه، چونکه ئەدەبی کلاسیکی کوردی ئەدەبی چینی دهره‌به‌گ نییه، به‌لکو ئەدەبی چینی خوینده‌وارانه، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ زمانی ئەدەبی کلاسیک و زمانی ئەدەبی فۆلکلۆری بۆچوونه‌که‌ی ته‌واوه و نووسه‌رانی پیش ئەمیش هه‌ر هه‌مان بۆچوونیان هه‌بووه.

نووسه‌ریک که ناوی نه‌نووسراوه له‌ گوڤاری (پوژی نوی) دا گوتاریکی به‌ناوی (دوو هه‌لبه‌سته به‌ناوبانگه‌که‌ی جووته بوژیانی کورد - نالی و سالم) دا بلاوکردووه‌ته‌وه و تیایدا باسی ئەو زمانه‌ ده‌کات، که شاعیرانی کورد له‌ و سه‌رده‌که‌دا شیعیان پین نووسیوه، ئەویش بریتی بووه له‌ زمانیکی تیگه‌ل به‌ وشه و زاراوه‌ی بیگانه، ئەمه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەو سه‌رده‌مه‌ شاعر ته‌نها بۆ چینی خوینده‌وار دهنوسرا و شاعیرانی کورد شیعیان به‌زمانیکی تیکه‌ل به‌ وشه و زاراوه‌ی بیگانه نووسیوه و بالاده‌ستیان له‌ زمانانه‌ی بیگانه و توانای به‌کاره‌یتانیان له‌ شیعی خۆیاندا مایه‌ی شانازیان بووه، وهک ده‌لی: ((بیگومان له‌ چه‌رخێ نوزده‌هه‌می زایینی دا، بوژه‌کانمان و نووسه‌ره‌کانمان به‌ ئاره‌زووی خویان زور وشه‌ی قورس و گرانی فارسی و عه‌ره‌بیان به‌کاره‌یناوه، که ئەو روژه ئەم جوهره‌ هه‌لبه‌ست و نوسینه‌ باوبوو، شاعران و نووسه‌ره‌کانمان شانازیان پيوه‌کردوه، چونکه هه‌لبه‌ست و شیعی نوسینی ئەو کاته بو تاقمیکی دیاریکراو بوه نه‌ک بو هه‌موان))^۳ به‌لام شاعیران و نووسه‌رانی ئیستا بۆ هه‌موو چینه‌کانی کومه‌ل دهنوسن و هه‌ول دهن ده‌ستبه‌رداری وشه و زاراوه‌ی بیگانه بن و به‌ زمانی کوردی

^۱ - عه‌بدولره‌زاق محمه‌د، له‌گه‌ل شیخ ره‌زای تاله‌بانی له‌ دیوانه‌که‌ی، گ. هیوا، ژ. ۳۰، سالی ۴، به‌غدا، ۱۹۶۰، ل. ۶۹

^۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ۷۰

^۳ - دوو هه‌لبه‌سته به‌ناوبانگه‌که‌ی جووته بوژیانی کورد - نالی و سالم، گ. پوژی نوی، ژ. ۶، سالی ۲، سلیمانی، ۱۹۶۱، ل. ۸۱

په‌تی بنووسن، بۆ ئەوه‌ی هه‌مووان لێی تینگن، وه‌ک نموونه‌ی ئەم نووسین به‌ زمان‌ی (کور‌دی په‌تی) یه‌ ناوی چه‌ند نووسه‌ر و شاعیریکی هه‌تاوه، وه‌ک ده‌لی: ((به‌لام ئەم‌رو نووسه‌ران و بویژان هه‌لبه‌ست و نووسین بو هه‌مووان ریک ئەخه‌ن، به‌پیی توانا که‌ره‌سه‌ی خومالی "کور‌دی په‌تی" به‌کارئه‌هینن، هه‌رچی بونی بیگانه‌ی لیوه‌بی توری ئەده‌ن. ئەوه‌ نووسینه‌کانی ماموستا ئیبراهیم ئەحمه‌د، ئەوه‌ چیروه‌که‌کانی ماموستا محرم محمدامین و دکتور رحیمی قازی، ئەوه‌ هه‌لبه‌ست و شیعه‌رکه‌کانی پیره‌میرد و کامه‌ران و گوران... هتد که هه‌موویان بو گه‌ل، بو زوره‌ی خه‌لک، هه‌مووان ئەنووسن))^١ لیره‌دا پێویسته‌ ئاماژه‌ بۆ ئەو راس‌تییه‌ بکه‌ین، که شاعیرانی کلاسیکی کور‌دی به‌هۆی ئەوه‌ی په‌روه‌رده‌ی مزگه‌وت بوون و کاریگه‌ری ئاینی ئیسلامیان له‌سه‌ر بووه، زمانه‌ شیعه‌رییه‌که‌شیا‌ن ئەم کاریگه‌رییه‌ی به‌روونی پێوه‌ دیاربووه، هه‌روه‌ها ئەده‌بی فارسیش له‌ ئاستیکی به‌رزی هونه‌ری و ئەده‌بیدا بووه و شاعیرانی کورد به‌ شاعیرانی فارس کاریگه‌ربوونه و ئەم کاریگه‌ربوونه‌ش بووه‌ته‌ هۆی ئەوه‌ی وشه‌ و زاراوه‌ی ئەم زمانه‌ش له‌ شیعه‌رکه‌کانیادا به‌کاربه‌ینن، پاشان شاعیران و ئەدیبا‌نی نوێی کور‌دی له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه‌ ده‌ستیان کرد به‌ پاک‌کردنه‌وه‌ی زمان‌ی کور‌دی له‌ وشه‌ و زاراوه‌ی بیگانه‌.

گوران له ژماره (٣١) ی سالی (٤) ی گوڤاری (هه‌یوا) دا گو‌تاریکی به‌ناوی (کۆنی و تازهبی له هه‌لبه‌ستا) بلا‌و‌کردووه‌ته‌وه و تێیدا به‌شیوه‌یه‌کی گشتی باسی ئەو جیا‌وازییانه ده‌کات که له‌نیوان شیعه‌ری کۆن و شیعه‌ری نوێدا هه‌یه، یه‌کیک له‌و جیا‌وازییانه‌ی باسی ده‌کات وه‌ک جیا‌وازییه‌کی سه‌ره‌کی نیوان شیعه‌ری کۆن و شیعه‌ری نوێ لایه‌نی زمانه‌، نووسه‌ر بر‌وای وایه‌ شیعه‌ری کلاسیک گر‌نگیه‌کی زۆری به‌ زمان و وشه‌ داوه، له‌کاتی‌کدا ئەم گر‌نگیدانه له‌ شیعه‌ری نوێدا زیاتر خراوه‌ته‌ سه‌ر ناوه‌رۆک، وه‌ک ده‌لی: ((له هه‌لبه‌ستی کونا نرخ‌ی وینه له‌ پیش نرخ‌ی ناوه‌رۆک "محتوی" دا دی. له‌به‌ر ئەوه‌ نیشانه‌ی وشه‌بازی له هه‌لبه‌ستی کونا زه‌ق ئەکه‌و‌یته‌ به‌رچاو "جناس، لف و نشر، تاد ... به‌لام له هه‌لبه‌ستی تازه‌دا به‌تایبه‌تی له‌هی قوتابخانه‌ی ریالیزی تازه‌دا، وشه‌بازی و زه‌رکه‌شی کردنی ئوسلووب باوی نه‌ماوه، وه له‌باتیی ئەوه له‌نگه‌ری بایه‌خ پی دان خراوه‌ته‌ سه‌ر ناوه‌رۆک))^٢ هه‌روه‌ها نووسه‌ر دانی به‌وه‌دا ناوه، که زمان‌ی شیعه‌ری کلاسیکی زمانیکی سفت و پته‌وه و شاعیری کلاسیک له‌ چینی زماندا زۆر به‌توانایه له‌کاتی‌کدا شاعیری نوێ ئەو توانایه‌ی نییه له‌ چینی زماندا، وه‌ک ده‌لی: ((بویژی تازه

١ - دوو هه‌لبه‌سته به‌ناوبانگه‌که‌ی جووته بویژانی کورد - نالی و سالم، ل ٨١

٢ - گوران، کۆنی و تازهبی له هه‌لبه‌ستا، گ. هه‌یوا ٣١، سالی ٤، به‌غداد، ١٩٦١، ل ٧

ئەوئەندەى بويژى كون لە ھونەرى يەك خستى وشە و سفت چىنى و تەدا وەستا نىيە))^۱ ئەمەش لەبەرئەوئەى شاعىرانى كلاسىك بۆ بەرجەستەكردنى ئىستاتىكا دەبوو بەدوای وشە و زاراوئەى ناوازە و تايبەتدا بگەراناىە، تا بتوانن دەقى بەرز پىشكەش بكن. نووسەر زۆر شارەزايانە قسەى لەسەر زمانى شىعەرى كلاسىك كردووە، كە بە زمانىكى سفت و پتەوى داناوە و ئەوئەى خستوتە پوو كە شاعىرانى كلاسىك لە چىنى زماندا زۆر بەتوانابوون لە كاتىكدا شاعىرى نوئ ئەو توانايەى نىيە، ياخود چىدىكە ناكرىت زمان بەو شىوازە لە شىعەرى نوئدا بەكاربەئىرىت.

ساجد ئاوارە لە سالى (۱۹۶۷) كتیبكى بلاوكردووەتەو بە ناوى (لىكۆلئەوئەى ئەدەبى نوئى كورد) و سەرەتا بەشئوئەى كى گشتى باسى ئەدەب دەكات و برىواى واىە ئەدەب بەشئوئەى كى گشتى گوزارشتە لە ژيانى مرؤف، كە ھەندىجار ئەو ژيانە يان ژيانى نووسەر خۆيەتى، ياخود ژيانى كەسىكى ترە كە ئەدىب ھەزەدەكات لە دەقەكەيدا بىخاتەپوو. پاشان لەبەشى يەكەمى لىكۆلئەوئەى كى باسى (شىعەرى كۆن و نوئ) دەكات و ئەو دەخاتەپوو، كە شىعەرى كۆن لاسايكردنەوئەى ئەدەبى فارسى و عەرەبى بوو، ھەربۆيە زمانەكەى تىكەلەيەك لە زمانى كوردى و فارسى و عەرەبى بوو، ((وئەى لى ھات بو ئەو كەسەى بىھوى لە بنج و بنەوانى زمانەكەو لە ئەدەبەكەى تى بگا، ئەبى بەتايبەتى ئاشنايەتى تەواوئەى لەگەل زمانى عەرەبى و فارسىدا ھەبى، ھونراوئەى كوردى لەسەدەى نوزدە بەو جورە بوو))^۲ پاشان شىعەرى كوردى گۆرانى بەسەردا دىت و بەرەو نوئبوونەوئەى دەچىت و بەشئوئەى كى گشتى دەستبەردارى بنەماكانى شىعەرى فارسى و عەرەبى دەبىت و لەم كارەشدا (حاجى قادرى كۆبى) پىشەنگ بوو، چونكە ھەولئەى داوئەى دەستبەردارى بنەماكانى شىعەرى كۆن بىت، ئەگەرچى نەيتوانىوئەى بەتەواوئەى دەستبەردارى بىت، بەلام ھەنگاوئەى باشى ھەلناوئەى و توانىوئەى شىعەرى كوردى ھەنگاوئەى كى لە نوئبوونەوئەى نزيك بكاتەوئەى و ببىتە پىشەنگىكى باش بۆ شاعىرانى دوای خۆى بۆ ئەوئەى بەيەكجارى دەستبەردارى بنەماكانى شىعەرى كۆن ببن، چونكە حاجى ((گورانىشى ھىنا بەسەر وىنەى شىعەر و شىوئەى نووسىنا ھەرچەندە بەتەواوئەى نەيتوانىوئەى خوى لەلاسايى كردنەوئەى ھونراوئەى پىشوو قوتار بكات))^۳ پاشان نووسەر جەخت لەسەر ئەوئەى دەكاتەوئەى شاعىرانى كورد بەردەوام بوون لەسەر ئەو

۱ - گۆران، كۆنى و تازەبى لە ھەلبەستا، ل ۱۱

۲ - ساجد ئاوارە، لىكۆلئەوئەى ئەدەبى نوئى كورد، چ ۱، چاپخانەى ژىن، سلئمانى، ۱۹۶۷، ل ۹

۳ - سەرچاوئەى پىشوو، ل ۹

گۆرآنکارییانهی (حاجی قادری کۆبی) دهستی پیکرد و په‌ره‌یان پێدا و توانییان شیعیری کوردی له‌ زمانانی بیگانه‌ دوور بخه‌نه‌وه و به‌ زمانی کوردی په‌تی شیعه‌کانیان بنووسنه‌وه، ((به‌ ووشه‌ و رسته‌ی کوردی په‌تی و خو‌ دوورخسته‌وه له‌ په‌یره‌وی کردنی هونراوه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی، له‌م شاعیرانه‌ش پیره‌میرد، ئه‌حمه‌دبه‌گ، بی‌که‌س، زیوه‌ر))^۱

نوسه‌ر به‌گشتی بنه‌ما و تاییه‌تمه‌ندییه‌کان و جیاوازییه‌کانی شیعیری کۆن و نویی کوردی خسته‌وه‌ته‌په‌وو، به‌شیوه‌یه‌کی کرۆنۆلۆجی قوناغه‌کانی نوییوونه‌وه‌ی شیعر و زمانی شیعیری باسکردووه، هه‌روه‌ها سوودی له‌ بیروراکانی نوسه‌رانی پیش‌خۆی و به‌تاییه‌ت (گۆران) وه‌رگرتووه له‌ گوتاری (کۆنی و تازه‌یی له‌ هه‌لبه‌ستا) که له‌ (۱۹۶۱) له‌ گۆفاری (هیوا)دا بلاویکردبووه‌وه.

محهمه‌د په‌سه‌ول هاوار گوتاریکی به‌ناوی (شیعر و شاعیره‌کانمان) له
(پۆژنامه‌ی برایی) بلاوکردووه‌ته‌وه سه‌باره‌ت به‌شیعیری کوردی برۆای وایه‌ میلیه‌تی کورد له‌ ئه‌نجامی خۆشه‌ویستییان بۆ ئاینی ئیسلام گرنگیان به‌ زمانی عه‌ره‌بی داوه و له‌ ئه‌نجامی بیگانه‌ په‌رسته‌یشه‌وه زمانی فارسی به‌کاره‌یناوه و ئه‌مه‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌ی کورد موسلمان بووه، وازی له‌ ئه‌ده‌ب و هونه‌ر و که‌له‌پووری خۆی هیناوه و هه‌موو توانای خۆی بۆ خزمه‌تی ئیسلام ته‌رخانکردووه، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کورد هه‌ر کاریک بکات به‌ دلسۆزییه‌وه ده‌یکات و میلیه‌تیکی بیگانه‌ په‌رسته‌یشه، بۆیه‌ نوسه‌ر و شاعیرانی کورد ده‌ستییان کردووه به‌ نووسین به‌ زمانی عه‌ره‌بی و فارسی، وه‌ک ده‌لی: ((گه‌لی کورد هه‌ر شتیکی ئه‌کات به‌ دلسۆزی ئه‌یکات، به‌تاییه‌تی ئه‌گه‌ر ئه‌و شته‌ په‌یوه‌ندی بووبیت به‌ بیگانه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ ئیسلام بووه، هه‌رچی ئاوێستا و ئاته‌شکه‌ده و زه‌رده‌شت هه‌یه‌ هه‌مووی وازی هیناوه و خۆی ته‌رخان کردووه بۆ خزمه‌تی ئاینی نویی ئیسلام. کورد لای وابه‌وه هه‌ر شتیکی به‌ زمانی قورئان نه‌وتریت سوودی نییه و به‌ که‌لکی دین ناییت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ته‌ماشای ئه‌که‌یت ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ خۆینه‌وارانی کورد به‌ زمانی عه‌ره‌بی شیعر و نووسینی بووه، وه‌ک بیتووشی و گه‌لن له‌ شاعیرانی تر به‌ زمانی عه‌ره‌بی و فارسی له‌ دیوانه‌کانیان زۆر به‌ ئاشکرا

^۱ - ساجد ئاواره، لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی نویی کورد، ل ۹

دەرئەكەوئیت))^۱ ھەروەھا برۆای وایە تەنانت ئەو شاعیرانەى كە بە زمانى كوردیش شیعیران نووسیوه لەبەر ھەستی نەتەوايەتى نەبووه، بەلكو بۆ دەرخستنى توانا و دەسەلاتیان بووه لە شیعیر نووسیندا، ھەروەك دەلى: ((زۆر دوور نەپۆین ھەر چەند سالیك لەمەوبەر تاكە تاكە یەكی وەكوو نالی كە شیعیران بە كوردی وتوو، وەنەبێ بەھۆی ھەست پێكردنیكى نیشتمانی بووبی، بەلكو وەكوو خۆی لە ھەلبەستێكدا ئەلیت: تەنھا بۆیە بە كوردی شیعیر ئەلیم بۆ ئەوھى دەرى بخەم دەسەلاتم ھەیە و ئەتوانم بە ھەموو زمانى شیعیر بلیم))^۲ لێردا بۆچوونەكەى نووسەر سەبارەت بە (نالی) لەجیى خۆیدا نییە، چونكە نالی بە شیعیرگووتن بە زمانى كوردی شوپشینی گەورەى لە بواری رۆشنیری و ئەدەبى كوردیدا كردوو، بەتایبەتى لەناوچەى سلیمانى و ئەو زمانە نیمچە ستانداردەى كوردستانی باشوور بەرھەمی قوتابخانەكەى (نالی)یە و لە شیعیرەكانى ئەم شاعیرانەو دەستی پێكردوو.

ھەروەھا نووسەر ئەو دەخاتەپوو، كە شاعیرانى كورد بۆ ماوہیەكى دوورودرێژ لە ژێر کاریگەرى ئەدەبى عەرەبى و فارسى و توركیدا بوونە، ھۆى ئەمەش دەگەرینیتەو بۆ ئەوھى كە ئەم گەلانە دەسەلاتدارى ئیسلام بوونە لە سەرجم ناوچەكانى كوردستاندا، شاعیرانى كورد سەرجم بنەما و تاییەتمەندییەكانى شیعیرى ئەو نەتەوانەیان وەرگرتوو و بەورد و درشتییەو لەسەر شیعیرى كوردی جیبەجیبیان كردوو، ئەگەرچى ئەم بنەما و تاییەتمەندییانە لەگەل بنەماكانى زمانى كوردیدا نەگونجاون، بەلام بە زۆر بەسەر زمان و شیعیرى كوردیدا سەپاندوویانە، نووسەر دەلى: ((ماوہیەكى دوورودرێژ لە تەمەنى گەلى كورد، ھەر بەرھەمیكى ئەدەبى كوردی بووبیت، بریتی بووه لە لاساییكردنەوھى شاعیرەكانى عەرەب و فارس و تورك، كە ئەمانە بەرودوا ھیزی دەسەلاتدارى ئیسلام بوون لە ناوچەى كوردستاندا. تەماشای ئەكەین زۆربەى شیعیرەكانى نالی و مەھوى، بە ئاشكرا نیشانەى لاساییكردنەوھى شیعیرى عەرەبى و فارسى و توركییان تیا دەرئەكەوئیت وە دەرى ئەخەن كە چۆن شاعیرى كوردی ئەوسا خۆی گیرۆدەى عیلمى عەرووض و موخەسەناتى لەفظى و بەلاغەى عەرەبى كردوو. شیوھى شیعیرى بیگانە بە ھەموو قورسى و پارسەنگییەو سەپاندوویانە بەسەر زمانى كوردیدا، كە بە ھیچ جورێك لەگەل سروشت و ئاواز و

^۱ - محەمەد رەسول ھاوار، سەرجمەى بەرھەم - وتارە كوردییەكان، ئا: رەفیع سالیح، چ، ۱، چاپخانەى

شەفان، سلیمانى، ۲۰۰۸، ل ۱۲۲ - ۱۲۳

^۲ - سەرچاوەى پینشو، ل ۱۲۳

مۆسقىقاي وشەكانيا رېك ناكەوئىت))^۱ نووسەر جەخت لەسەر ئەو دەكاتەوہ كە شاعىرانى كورد شىعەرەكانيان پرن لە وشە و زاراوہ و ھونەرەكانى شىعەرى بىگانە و شاعىرانى كورد بەردەوام بۇ رېكخستن و رازاندنەوہى شىعەرەكانيان پشتيان بە وشە و زاراوہى بىگانە بەستووہ، بۇ ئەم مەبەستەش ھىندەى خۇيان ماندووكردووہ بۇ دۆزىنەوہى وشەيەكى بىگانە، ھونەرئىكى شىعەرى بىگانە، ئەوئەندە گرنىگان بە وشە و زاراوہى رسەنى كوردى نەداوہ، وەك دەلى: ((شىعەرى كوردىيان بە مت و مووروى بىگانە رازاندووہتەوہ و خۇيان پى ماندووكردووہ و بۇ وشەيەك ياخود بۇ قافىە بە چراى پۇن گەرچەكەوہ كون و قوژبن گەرپاون تا گەيشتوونەتە مەرامى خۇيان))^۲ بەدلىبىيەوہ ئەم بۇچوونەى نووسەر لەجىگەى خۇيدايە و شاعىرانى كورد زور خۇيان بە وشە و زاراوہى بىگانەوہ ماندووكردووہ، ئەمەش بۇ ئەوہى بتوانن شىعەرەكانيان لەگەل كىشى عەرووز و يەكىتى سەروا و ھونەرەكانى رەوانىيىژى و بنەماكانى شىعەرى رۆژھەلاتى ئىسلامىدا زياتر بگونجىنن، لەكاتىكدا ئەو زمانە تىكەل بە وشە و زاراوہى بىگانەيە زمانى بالا و نمونەيى شىعەرى كلاسكى كوردىيە.

ھاوار ھۆكارى ئەم زورى بەكارھىتانەى وشە و زاراوہ و ھونەرەكانى شىعەرى بىگانە دەگەرپىنئىتەوہ بۇ ئەوہى، كە شاعىرانى ئەوسا پەرورەدەى مزگەوت بوون و ھەر لە مزگەوتەوہ ئەم شتانەيان وەرگرتووہ، ((شاعىرى ئەوسا كە زوربەيان مەلا و فەقى بوون، لەگەل (ئەرى بابە)ى ناو حەوشە و ژوورى مزگەوتەكانا لەگەل (ضرب زىد عمرا)دا ئەوى ھەستى پى كوردووہ ھەر لەسەر ئەو كىش و قافىەيە بە كوردى شىعەرى وتووہ، وەكوو نالى و سالم و مەحوى))^۳ ئەم بۇچوونەى نووسەرىش لەم روانگەيەوہ لە جىي خۇيدا نىيە، ئەو بنەماو تايبەتمەندىيانەى نووسەر باسيان دەكات بنەماو تايبەتمەندىيەكانى ئەو جۆرە شىعەرەن كە لە رۆژھەلاتى ئىسلامىدا بابووہ، نووسەرانى كورد بۇ ئەوہى شىعەرەكانى خۇيان لە ناوچەيىيەوہ (لۇكالى)ەوہ بگوازنەوہ بۇ جىھانى پىويست بوو پەيرەوى ئەو بنەمايانە بكن، كە لە شىعەرى رۆژھەلاتى ئىسلامىدا ھەبووہ، ھەربۆيە شاعىرانى كلاسكى كوردى بە ھۆشيارىيەوہ پەيرەوى ئەو بنەماو تايبەتمەندىيانەى ئەو جۆرە شىعەرەيان كوردووہ و ھەر بەم ھۆيەشەوہ شىعەرەكانيان ئاراستەيەكى جىھانىيان وەرگرتووہ و گەيشتوونەتە ئاستى جىھانى بوون.

۱ - محەمەد رەسول ھاوار، سەرچەمى بەرھەم - وتارە كوردىيەكان، ل ۱۲۳

۲ - سەرچاوەى پىشوو، ل ۱۲۳

۳ - سەرچاوەى پىشوو، ل ۱۲۴

نووسەر سه‌بارەت بە حاجی قادری کۆبی برۆای وایه، که ئەم شاعیره‌مان وهک شاعیرانی پیش خۆی به دوای وشه و زاراوه‌ی قورس و گراندانه‌گه‌پاوه، به‌کو زیاتر گرنگی به ناوه‌رۆکی شیعیره‌کانی داوه و هه‌ولێ داوه مه‌به‌سته‌که بگه‌ینیته‌ خوینهری کورد، هه‌ربۆیه‌ خۆی دان به‌وه‌دا ده‌نیت که له‌نگی له‌ شیعیره‌کانیدا هه‌یه و مه‌به‌ستی له‌م شیعیرانه‌ی هۆشیارکردنه‌وه‌ی خه‌لکه، وهک ده‌لی: ((حاجی قادری کۆبی له‌ شیعیره‌کانیا په‌تی کلاسیکی ئەپچرینیت و وه‌کوو شاعیره‌کانی به‌ر له‌خۆی و ده‌وروپشتی خۆی هه‌ولێ ئەوه نادات شیعری ئالۆزکاو و قورس و وشه‌ی توێکلدار به‌کار به‌ینیت، زۆر بایه‌خ به‌ مانا و ناوه‌رۆک ئەدات نه‌ک شیوه، وه‌کو خۆی له‌ شیعیره‌کانیا ئەلیت: لیم مه‌گرن ئەگه‌ر شیعیره‌کانم که‌چ و خوار بن، چونکه من نیازم له‌مانه‌یه و ئەمه‌وی له‌دوای عیلمی عه‌رووض و شیعری کۆن خۆم رزگار بکه‌م))^۱ به‌دلنیا‌یه‌وه‌ یه‌کیک له‌ سیما هه‌ره‌ دیاره‌کانی شیعیره‌کانی حاجی قادری کۆبی به‌کاره‌یتانی زمانی خه‌لک و وشه و زاراوه‌ی ساده و ئاسانه، بۆ ئەوه‌ی خه‌لک بتوانن له‌ مه‌به‌سته‌کانی تیگه‌ن، چونکه ئامانجی سه‌ره‌کی شیعیر لای شاعیر به‌ پله‌ی یه‌که‌م هۆشیارکردنه‌وه‌ی خه‌لکه، نه‌ک به‌رجه‌سته‌کردنی جوانی و به‌رهمه‌یتانی ئیستاتیکا.

عه‌لانه‌دین سه‌جادی له‌ سالی (۱۹۶۸) کتیبی (ئه‌ده‌بی کوردی و لیکۆلینه‌وه‌ له‌ ئەده‌بی کوردی) بلا‌وکرده‌وه، که تییدا به‌شیوه‌یه‌کی گشتی قسه‌ له‌سه‌ر ئەده‌ب و میژووی ئەده‌ب و جۆره‌کانی ئەده‌ب و ره‌وانیژی و... ده‌کات، هه‌روه‌ها چهند شاعیریکیشی وه‌رگرتوه‌ و لیکدانه‌وه‌ی بۆ شیعیره‌کانیان کردوه. یه‌کیک له‌ و لایه‌نه‌ی نووسه‌ر گرنگی پێداوه و له‌ لیکدانه‌وه‌ی شیعیره‌کاندا به‌های بۆ داناوه، زمانی شیعیرییه. زمانی شیعیر لای نووسه‌ر ره‌گه‌زیکه‌ بنه‌رته‌ی به‌رجه‌سته‌کردنی ئیستاتیکایه، و شاعیر له‌ریگه‌ی به‌کاره‌یتانی هونه‌رمه‌ندانه‌ی زمان و به‌کاره‌یتانی که‌ره‌سته‌کانی زمان له‌ جیگه‌ی خۆی‌ندا جوانی به‌ ده‌قی شیعیره‌که‌ی ده‌به‌خشیت، له‌گه‌ل ئەمه‌شدا هه‌لبژاردنی که‌ره‌سته‌کانی زمان و ئەو واتایه‌ی ده‌یه‌بخشن دیسان جوانیه‌کانی ده‌ق زیاتر ده‌کن و چیژدارتری ده‌کن. نووسه‌ر له‌ باسی شیعیری شاعیراندا جه‌ختی له‌سه‌ر شیوازی دارشتنی شیعیر کردوه‌ته‌وه و له‌سه‌ر ئەو جوانیه‌ پاره‌ستاوه، که شاعیران به‌هۆی شیوازی دارشتنی شیعیره‌وه به‌رجه‌سته‌یان کردوه، بۆ نمونه: ده‌رباره‌ی شیعیره‌کانی (مه‌لای جزیری) ده‌لی: ((دارشتن و ریختن رسته له‌م هۆنراوانه‌دا پایه‌یه‌که به‌رزی هه‌یه تیا‌یانا! هه‌موو ده‌می پیش خستن مه‌وسووف و به‌ شوینیا هاتنی چهند وه‌سفیک، وه

^۱ - محمه‌د ره‌سول ه‌اوار، سه‌رجه‌می به‌رهم - وتاره‌ کوردیه‌کان، ل ۱۲۴

هیمای گهل به گهل و تاک به تاک، وه هۆنینهوهی وشه بهجۆریک که دلای گوئیگر و خوینهر راکیشی - ئەمهیه که پیتی ئەلین ریخت و دارشتن - ئەمانه هه موو ههیه لهوانه))^۱ لیره دا نووسهر گرنگی ئەو شیوازه مان بۆ رووندهکاتهوه، که مه لای جزیری له شیعرهکانیدا به کاری هیناوه و جوانی و پازاوهیهکی بیهاتای پیمان به خشیهوه، ههروهها دهربارهی شیعریکی (سهیدهی ههورامی) دیسان لهسهه شیوازی دارشتنی شیعرهکه پارهستاهه، بهکارهینانی وشه له شوینی دروستی خۆیدا و گونجاوی وشهکان لهگهل یهکتر و پهیهندی نیوانیان، به بنه مایهکی سهههکی جوانی دهقه شیعرییهکه داناوه، وهک دهلی ((جۆری ریخت و دارشتنی ههیه، وهکوو ئەوه له بهینی وشهکانا چی لهگهل چیدا ئەگونجی دایناوه، چ وهسپیک بۆچی ئەبی ئەو وهسپهیی داوه بهوه، گهرانی لهکاتی گهرا نا داناوه، ماتیی و زه بوونی لهکاتی لانهوازیدا داناوه))^۲ ههروهها دهربارهی شیعریکی (حه مه ئاغای دهر به نفه قره) دهلی: ((ریخت و دارشتنی رسته کهی بهجۆریکه که هه وشهیهکی له شوینی خۆیا داناوه و چ وشهیهک داوای چی ئەکا ئەو مافهیی داوه تی))^۳ نووسهر ستایشی ئەو دارشتنه دهکات، که شاعیر به کاری هیناوه، ئەوهیش بهوهی مامه لهی دروستی لهگهل وشهکاندا کردوه و وشهیی له شوینی گونجاوی خۆیدا به کارهیناوه و مافی وشهکانی داوه. نووسهر له باسی (ئهحمه د بهگی کۆماسی) دا پاش ئەوهی نمونهیهکی شیعری هیناوه تهوه و لیکدانهوهی بۆ کردوه دهربارهی شیوهی دارشتنی شیعرهکه دهلی: ((شیوهی دارشتنی وشهکان به رانه به گوزارهکان ئەتوانی له باری لیکۆلینهوهوه بووتری یه که یه که، یهکیان پر کردۆتهوه، ریکی له بهینی ریزی وشهکانا وهکوو هه لقهی زنجیریکی باریکی مروارییه له گهردی نازداریکا))^۴ ههروهها دهربارهی شیعرهکانی (مهولهوی) ییش دهلی: ((دارشتن و شیوهش هه بهو جۆره ئەتوانی دابریژری که مهولهوی دایررشتوه، رسته هه و ئەتوانی ههستی خوینهر و گوئیگر راکیشی))^۵

سهجادی له باسی (حاجی قادری کۆیی) دا پاش ئەوهی شیعری (تا ریک نه که وون قه بیلی ئەکراد) ی شاعیر دههینیت و قسهی لهسهه دهکات و شیدهکاتهوه،

^۱ - عه لئه دین سهجادی، ئەدهبی کوردی و لیکۆلینهوه له ئەدهبی کوردی، چ ۱، چاپخانهی مه عاریف،

بهغداد، ۱۹۶۸، ل ۲۳۶

^۲ - سههراوهی پیشوو، ل ۲۴۳

^۳ - سههراوهی پیشوو، ل ۲۶۳

^۴ - سههراوهی پیشوو، ل ۲۷۹

^۵ - سههراوهی پیشوو، ل ۲۹۰

رەخنە لەشیوازی دەرشتنەکە دەگریت و بەلاوازی دادەنیت و بەپرزکردنی وشە بەداوی یەکدا بەبێ هیچ پەيوەندییەکی هاوبەش ناویان دەبات، کە ئەمەش بوو تە هۆی ئاست نزمی دەقە شیعرییەکە، وەک دەلی: ((ئەگەر مەبەست بە دەرشتن داکوتانی ووشە بێ یەک لەبەرانبەری یەکەو بەو ئەو کە هونەر بۆ هونەر دروست بێ، ئەم هۆنراوانە ئەو هۆی تیا دەرناکەوئ! چونکە ریختەکە ئەو هۆی هونەر داوای دەکا ئەو هۆی تیدا نییە! بە تایبەتی لەم پارچەیدا؛ وشەکان لێک پچراوون، لەگەڵ سەر دەمی بزووتنەو هۆی هەستی نەتەواوەتی دا ئەبێ هەستی ئەو هۆی ببزوی کە ووشە خاوینی ئەو زمانە بخریتە ئاوی ئەو بەکەو))^۱ لێرەدا نووسەر رەخنەکە لە دوو لایەنەو هۆی، یەکە میان شیوازی دەرشتن شیعەرەکە، کە ئاستیکی هونەری نزمی هەیه و بەتەنها بە وشە پرێزکردنی داناو، دوو میان زۆرتر بەکارهێنانی وشە ییگانە، کە بەبروای نووسەر پێویست بوو لەگەڵ هەستە نەتەو هۆی بەکەو شادا ئاوری لەم لایەنەش بدایەتەو. نووسەر لەم بۆچوونەیدا پێکاویەتی، چونکە شیعەرەکە ئەگەرچی زیاتر لێی مەبەست هۆشیارکردنەو هۆی خەلکە، بەلام ناکریت لایەنی هونەری دەق و شیوازی دەرشتن دەق فەرامۆش بکریت، کە شاعیر ئەم کارە کردووە

نووسەر لەباسی (پیرەمێرد) دا ئەو پوونە کاتەو، کە ئەم شاعیرە شوپشیکی لە هێنانه ئارای ئەدەبیکە تازەدا دروستکردووە و شیعری (ئەستێرە بەرزەکان ئەدرەوشینەو بەشەو) نمونە یەکی بەرز و ئیستاتیکی ئەم ئەدەبە تازەیه، کە برۆی نووسەر دەرشتنیکە بەرز و شیوازیکی ئیستاتیکی ناوازی هەیه، وشەکانی بەکارهاتوون بەشیوازیکی نووی جیاواز لە شیعەرە کەدا بەرجهستە کراون، کە پیش شاعیر کەس ئەم کارە نەکردووە، وەک دەلی: ((ئەمجا ووشە ئەیژین ووشەکانیش تازەن، مەبەست ئەو نییە کە ئەم ووشانە دروست کراو و هیا تازەکوورەن و خراونەتە ناو زمانی کوردییەو، مەبەست ئەو نییە چونکە ئەم ووشانە لەگەڵ بناغە ی زمانە کەدا هەر هەبوون و هاتوون، بەلام دەرشتنیا بەو جۆرە و خستە ناو چوارچێوەی هۆنراوەو ئەمە تازەیه و بەو جۆرە تا ئەو سەر دەمە نەکراو. هەر ئەم دەرشتنە یە کەوا بەو چەشنە شیو هۆی کە ئەدەبی بەرزی لە زمانە کەدا دروست کردووە))^۲ پاشان چەند نمونە یەکی لە شیعەرە کە هیناوەتەو، کە ئەو ئیستاتیکا بەرزەیان پێک هیناوە و پوونی کردووەتەو، کە شوینی بەکارهینان و پەيوەندی وشەکان و گونجانیان لەگەڵ یەکتەر و

۱ - عەلا ئەدین سەجادی، ئەدەبی کوردی و لیکۆلینەو لە ئەدەبی کوردی، ل ۲۹۹

۲ - سەرچاوە ی پێشوو، ل ۳۰۴

لهگه‌ل و اتاكانياندا ئه‌و جوانييه ناوازه‌يه‌ي شيعره‌كه‌ي به‌ره‌مه‌پناوه، كه تا ئاستي جادوو رۆيشتوو، وه‌ك ده‌لي: ((يه‌كه‌يه‌كه‌ي ووشه‌كان به‌ته‌واوي شويني خويانيان گرتوو و ري كه‌وتيان به‌ته‌نيشت يه‌كه‌وه بو راکيشاني گوزاره به‌ته‌واوي ئه‌يسه‌لمينن كه هونراو جادوو))^۱

سه‌جادي له‌م بوچوونانه‌يدا لايه‌ني شيوازي دارشتني چهند شاعيريكي خستووته‌روو، به‌شيوه‌يه‌كي گشتي به‌شيک له ئيستاتيكا و جوانييه‌كاني ده‌قه‌كاني به‌ستووته‌وه به‌و شيوازه‌وه كه شاعيره‌كانيان به‌كاريان هيناوه، به‌لام ئه‌وه‌ي جيگاي رامانه ئه‌وه‌يه نووسه‌ر ئه‌و شيوازي ريخسته‌ن زمانيانه‌ي شاعيره‌كان به‌كاريان هيناوه له چهند شوينيكي كه‌مدا نه‌بيت به‌وردی پروون نه‌کردووته‌وه، واته به‌شيوه‌يه‌كي گشتي ته‌نها بوچوونه‌كه‌ي ده‌ربريوه به‌بي هينانه‌وه‌ي به‌لگه له نمونه‌ي شيعره‌كان بو قسه‌كاني. كه ئه‌مه‌ش يه‌كيكه له كه‌موكورييه‌كاني بوچوونه ره‌خنه‌ييه‌كاني نووسه‌ر له‌م لايه‌نه‌وه.

هه‌روه‌ها له‌گه‌ل ئه‌وه‌ي قسه‌ي له‌سه‌ر شيوازي ريخسته‌ني شاعيران كردوو له‌همان كاتيشدا قسه‌ي له‌سه‌ر وشه و واتاكانيان كردوو و برواي وايه هه‌لبژاردني وشه‌ي جوان و وشه‌ي واتادار كه گونجان له‌نيوان وشه و واتادا هه‌بيت بنه‌مايه‌كي سه‌ره‌كي ئيستاتيكي ده‌قي شيعرن، ئه‌گه‌ر شاعير سه‌رکه‌وتوو بوو له‌م كاردا ئه‌وا شيعره‌كه‌ي جوان ده‌بيت و ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو له‌م كاردا ئه‌وا ئاستي ده‌قه‌كه‌ي نزم ده‌بيت، چونكه كاتيك ده‌قيكي ئه‌ده‌بي به‌رز و جوان ده‌بيت وشه‌كاني دوو تايبه‌تمه‌ندييان هه‌بيت ((يه‌كي ئه‌و ووشه‌يه كه له ئه‌ده‌به‌كه‌دا به‌كار ئه‌هينري راست و ته‌واو بي، يه‌كي ئه‌و گوزاره‌يه كه له‌و ئه‌ده‌به‌ ئه‌ويستري ئه‌بي به‌رز و به‌نرخ بي، چونكه ئه‌گه‌ر وانه‌بي ناتواني جيگاي خوي بکاته‌وه له‌دلي گوئگر وه‌يا خوينه‌ره‌كه‌يا))^۲ به‌مجوره نووسه‌ر راستي و دروستي وشه و ئه‌و واتايه‌ي ده‌يه‌خشيت ده‌کاته بنه‌ماي جواني و ئيستاتيکاي ده‌قي ئه‌ده‌بي و وه‌رگرتنی له‌لايه‌ن په‌يامه‌رگه‌وه.

سه‌جادي ده‌رباره‌ي شيعري (نازک ته‌داره‌ك فه‌سل وه‌هاران) ي مه‌وله‌وي ده‌لي: ((مه‌وله‌وي کاتي كه چاوي به‌ديمه‌نيكي خواکردي وه‌کو شا فه‌سلي به‌هار ئه‌که‌وي به‌پيچه‌وانه‌ي هه‌موو هونهر و ئه‌ديبيكي کون و تازه كه بير له باسي ئه‌کاته‌وه به

۱ - عه‌لاهدين سه‌جادي، ئه‌ده‌بي کوردي و ليکولينه‌وه له ئه‌ده‌بي کوردي، ل ۳۰۵

۲ - سه‌رچاوه‌ي پيشوو، ل ۸۰

چەشنیک دیتە ناوێوە تەنھا خۆی نەبێ کەسیکی تر نەتوانی ئێو بیره وردە بە چەند وشەییەکی کورتی بەناوک دەربیری))^۱ لێرەدا نووسەر ستایشی شاعیر دەکات کە وشەیی کورتی بە ناوکی بەکارهێناوە و ئێو هەموو جوانییەیی ئەفراندوو. هەروەها لەباسی شیعری (ھام دەردان ئامان، ئەرمەندن ھۆشم)ی شاعیردا ئاماژەیی بە چەند وشەییەکی شیعەرکە کردوو و برۆای وایە واتایەکی قولتری بەو وشانە دەربریو و ئێو واتایەیی بەھۆی ئێم و شانەوێ گەیاندووئیەتی جیاوازی لەو واتایەیی خەلکی بەھۆی ئێم و شانەوێ دەگەییەن، ئەمەش مایەیی ئیستاتیکی دەقەکەن، وەک دەلی: ((قافلە، زایلە، ھەرس، زریبار، مەریوان، قەیاسە، چەلەمە، جەستە، شکستە، ... و شتی تریشی ھیناوە. ئیمە و بیجگە لە ئیمەش تەنانت ھەر لەو سەردەمەیی مەولەویشدا ئێو ووشانەمان ووتوو و ووتوویانە، بەلام جیاپی زۆرە لە بەینی دوو وشەکانا! وە وەکو ھەر یەک نین! ئێو گوزارشتی بەجۆرە ئازاریکی بەتین بەو ووشانە داوەتەوێ کە بەتەواوی جیاپی لەو گوزارشتە کە راستە و راست ئیمە ووشەکەیی بۆ ئەلین))^۲ ھەروەھا لە بادی (سەلام)ی شاعیریشدا شیعریکی شاعیری لیکداوەتەوێ و بیروپرای خۆی بەرانبەری دەبریو، سەرەتا ئێو دەخاتەرۆو، کە شیوازی شاعیر سادەیی و شیعەرکانی شاعیر بەتەواوی سادە و ساکارن، زمانەکەیی سادەیی و وشەکانی وشەیی سەرزاری خەلکن و لەناو خەلکەوێ وەرگیرون و تەنانت و اتاکانیشیان سادەن، ئێو ووشانە ((کۆمەلی زووخا، ھەناسەیی پرتا، چەمی گریانم، جۆگەیی چاوانم، سەربکا پیچ پیچ، ھەوری تار، سەرشاخ و سەر شاخ، لەیلاخ و ئیلاخ، سەراسەر بە تەم، وەکوو دل بە خەم، ری پیلگەیی خیلە، گول گولی خوینین))^۳ نمونەیی ئێو جۆرە ووشانەن کە لەناو خەلکەوێ وەرگیرون.

سەجادی سەبارەت بە (شیخ نوری)یش شیعری (لەناو شەپۆلی غەما سەر نگون و بی ئارام – بەکیوی سەختی ژیان بەپی، بە چنگەرنی) وەک نمونەییەکی بەرزی شاعیر ھیناوەتەوێ و جەخت لەوێ دەکاتەوێ، کە شاعیر گرنگی زۆری بە وشە و واتاکەیی داوێ و زیاتریش گرنگی بە واتا داوێ، وشەیی ساکاری ھەلبژاردوو، کە خاوەن واتای سادەن، بۆ نمونە وشەکانی ((شەپۆلی غەم، ژیان بەکیوکردن، ھەلمەت بردن بۆ سەرکەوتن، نشیوی کۆلی، تەنینی بووار بە تار و پۆی ئیش و زام، تەم و مژ لەو

۱ – عەلائەدین سەجادی، ئەدەبی کوردی و لیکۆلینەوێ لە ئەدەبی کوردی، ل ۶۵

۲ – سەرچاوەیی پیشوو، ل ۲۹۳

۳ – سەرچاوەیی پیشوو، ل ۳۱۱

دهشتی ژياندها، نهگرتنی تهم و مژ لهو دهشتهدا، پلاری دهستی قهدهر، پیکه نینی گه مه، نه تهنگه وه نه بوونی ژيانی ئاده میزاد بو ئه م جوړه شتانه، ئه مانه هه موو گوزار شتیکن که به راستی شیوهیه کی ژيانی داوه به داهانتی ئه ده بی تازه ی کوردی))^۱ نووسهر ره خنه ی ئه وه له شاعیر دهگریت، که وشه ی بیگانه ی زیاتر له وشه ی کوردی به کارهیناوه، ئه گه رچی پیشی وایه هیچ زیانکی بو شیعره که نییه، چونکه ده که ویته نیوان دوو قوناغی کلاسیک و رومانیکه وه، ههروه ها ره خنه له وشه ی (چنگه کرئ) ش دهگریت و پیی وایه له شوینی خویدا به کار نه هاتوه، به لکو پیویست بوو (چنگه رنی) ی به کار بهینایه، که بو ئه و جوړه سه رکه وتنانه ده گونجیت، که شاعیر باسی دهکات.

سه جادی کاتیک دیته سه ر باسی (گوران) زور به وردی ئه و ئیستاتیکایه ی پروونکردوو ته وه، که شاعیر له شیعی (ئافره ت و جوانی) دا به رجه سته ی کردوو و پروای وایه شو رشیکی گه وره ی له شیعی کوردیدا داهیناوه، به تاییه تی له به کارهینان و هه لباردنی وشه کاند، چونکه وشه ی کوردی په تی و وشه ی ساکاری هه لباردوو و ئیستاتیکایه کی ناوازه ی پییان خولقاندوو، وه ک ده لی: ((ئه ده بیکی به هه موو به سه تازه ی و له وشه و گوزاره دا شو رشیکی ناو ته وه؛ له وشه دا سه یر ئه که ین هه موو وشه کان ساکار و کوردیه کی رووتن، بو نی هیچ شتیکی تریان لی نایه. ئه م وشانه دانراون بو جوړه گوزاره یه ک که ئه وهنده فراوانن چوارچمکی وشه نایانگاتی، یه که یه که به بی خو عه زیه ت دان، سروشتی هونه ر هونیونیه وه، هونینه وه یه کی وها که هه تا پیاو لی یان وردیته وه زیاتر سه رنج رائه کیشن))^۲ پاشان نووسهر چه ند وشه یه کی شاعیری هه لباردوو وه کو نمونه ی وشه ی ساده و جوانی ناو ده که دیاری کردوون، که به هوی ئه م وشانه وه شاعیر په رجوویه کی له ئه ده بی کوردیدا دروست کردوو، وه ک ده لی: ((له رووم پژاوه، چه مانه وه ی په لکه زیرینه، که ف زیوینی چه م، پرشنگی ناوته م، گه رووی شمشال، گولی کیوی، ره شیی چاو، تیشکی نیو نیگا، تاسه، ته لیسمای، زیاتر ئه مانه ن. ئه م وشانه وشه یه کی ساکاری کوردین، بو دانانه که یان هیچ خو عه زیه ت دلنکی تیدانییه، به لام کاتی سه یری گوشادی گوزاره کانیا ن ئه کرئ له م شوینه دا ئه ووترئ ئه مه په رجوویه که و گوران له ئه ده بی کوردیدا دروستی کردوو))^۳ پاشان نووسهر زور به وردی یه ک یه ک جوانی و

۱ - عه لئه دین سه جادی، ئه ده بی کوردی و لیکولینه وه له ئه ده بی کوردی، ل ۳۱۹

۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۳۲۴-۳۲۵

۳ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۳۲۵

ئىستاتىكاي ئەم و شانەى خستوو تەپروو، ئەو لايەنانەى دەستنىشان كوردووە كە ئەم جوانىيەيان بەرجەستە كوردووە، بە لوتكەى جوانى داھىنراوى داناون، چونكە شاعىر لەجىگەى خۇيدا بەكارى هىناون و شتىكى نوپى واى كوردووە، كە پىش ئەم كەس نەي كوردووە، ھەربۆيە نووسەر بە پەرچۆ ناوى دەبات، بەلام لەگەل ئەو ھەشدا پەرخنەى لە بەكارھىنانى چەند ووشەيەكى ناو شىعرەكە گرتووە و برواى واىە بەشىوہيەكى گونجاو بەكارنەھاتوون، ياخود لە شوينى خۇياندا بەكارنەھاتوون، وەكو (شەونمى درەخت) نووسەر بەوردى ئەو پوون دەكاتەوہ كە شەونم ناكەوئتە سەر پووى درەخت و بەكارھىنانەكەى لەجىگەى خۇيدا نىيە، بەلكو شەونم دەكەوئتە سەر پووى گيا و دەبوو (شەونمى گيا) بەكاربھىنايە، كە ئەو كات زۆر جوانتر دەبوو. لىرەدا نووسەر نەپىپىكاوہ لە لىكدانەوہى ئەم دەربرىنەى شاعىردا چونكە شەونم جگە لەوہى دەكەوئتە سەر گيا دەكەوئتە سەر گەلاى درەختەكانىش، لىرەدا شاعىر (گەلا)كەى لا بردووہ و تەنھا درەختى بەكارھىناوہ، ھەموو خوئنەرىك بە خوئندنەوہى شىعرەكە دەزانىت مەبەست لە گەلاى درەختە؛ نەك خودى درەختەكە.

ھەروہا برىواى واىە لە دىپرى (بەلام تەبىعەت ھەرگىزاو ھەرگىز – بى رووناكىيە بى بزەى ئازىز) وشەى (ھەرگىزاو ھەرگىز) بو ئەم شوينە ناگونجى، چونكە وشەى (ھەرگىز) بو رابردوو بەكارديت، بەلكو بو ئىرە وشەى (ھەمىشە) گونجاوہ، كە گوزارشتەكەى بو داھاتووشە. سەبارەت بە دىپرى (كام ئەستىرەى گەش كام گولى كىوى – ئالە وەك كولى، گوى مەمكى، لىوى) پىش پەرخنەى لەوہ گرتووہ كە ئەگەر ئەستىرە گەش بوو، ئىتر ئالى تىدا نىيە، ئىتر چۆن دەتوانرىت بەراورد بە ئالى (كولم و مەمك و لىوى) يار بەراورد بكرىت.^۱ دەتوانىن بلين: ئەم شىعرەى گوران لە لوتكەى جوانى و رازاوہىيەدايە، ئەگەر چى ھەندى بەكارھىنانى وشەكانىش لەجىگەى خۇيدا نەبن، بەلام ئەمە ھىچ لەو راستىيە كەم ناكاتەوہ كە ئەم شىعرە يەكئىكە لە شىعرە جوان و ئىستاتىكىيەكانى شاعىر.

بەدلىيايەوہ وشەى تايبەت و ھەلبژاردە گرنگى و تايبەتمەندى خۇيان ھەيە و بەشدارى ئىستاتىكاي دەق دەكەن، ھەروہا ئەو واتايەى وشەكان دەيگەيەنن بەھەمان شىوہ گرنگى خۇيان ھەيە و رۆلىيان لە بەرجەستە كوردنى جوانى و ئىستاتىكاي دەقەكەدا ھەيە، بەلام ئەوہى گرنگە و زياتر ئىستاتىكاي دەقى پىوہ بەندە چۆنىيەتى بەكارھىنانى

^۱ - عەلائەدىن سەجەدى، ئەدەبى كوردى و لىكۆلنەوہ لە ئەدەبى كوردى، ل ۳۳۰-۳۳۲

ئەو وشانەن لە دەقدا و شیوازی داڤشتن و چینی دەقەکەیه، ئەگینا وشە هەرچەند جوان بیټ و واتای بەرزى هەبیټ، ئەگەر ئەدیب سەرکەوتوو نەبوو لە داڤشتنی دەقەکەیدا، ئەوا وشە و واتاگانیان بە تەنها ناتوانن ئەو جوانییە ببەخشن، کە پێویستە لە دەقدا هەبیټ و چیژ بە پەياموهرگر ببەخشیت.

زمانی شیعیری لایەنیکی گرنگ و ڤهگەزیکی سەرەکی شیعەرە و بەدریژیایی میژوو نووسەرەن و لیکۆلەرەن گرنگییەکی زۆریان پێداوه و بەهۆکاریکی سەرەکی بەرجهسته کردنی ئیستاتیکی شیعری دادهنن. نووسەرانی کورد لە گوتارەکانیاندا گرنگیان بە زمانی شیعەر داوه و بەتایبەتی شیوازی بەکارهینانی زمان و بەکارهینانی دروستی کەرەستهکانی زمان و بەکارهینانی وشە و زاراوهی کوردی پەتی و دوورکەوتنەوه لە وشە و زاراوهی بیگانه، هەرۆهە گرنگیدان بە وشە و واتا و گونجاوی وشە و واتاکە لایەنیکی تری ئەو بیروپایانە دەربارەیی زمانی شیعری نووسراون و داواکراوه شاعیرانی کورد گرنگیان پێ بدەن. نووسەرەن بەم کارهیان توانیان دەروازەیهک بەرووی بەکارهینانی زمانی کوردیدا بکەنەوه و ببیتە هاندەریکی باش بۆ ئەوهی شاعیران بگهڕێنەوه بۆ زمانی کوردی دەستبەرداربوونی زمانی بیگانه و بەکارهینانی وشە و زاراوهی ڤهسەنی کوردی، کە پاشتر ئەم زمانە خۆمالییە بوو بە بناغەیی زمانی شیعیری کوردی.

تهوهری دووهم: په هندی ئاوازی شیعری له گوتاری په خنهی شیعریدا

ئاوازی شاعر په کیکی تره له په گهزه بڼه په تییه کانی پیکهینانی ئیستاتیکای شاعر، چونکه شاعر همیشه په یوه ست بووه به ئاهنگ و هه لپه رکی و سه ماوه و ئهم جوولانه ش همیشه پتویستی به ئاوازیک بووه بو ئه وهی به شیوهیه کی ریکخراو ئه انجام بدرین، هر بویه شاعر هر له سهره تایی په دابوونیه وه په یوه ندیه کی پته وی له گه ل مؤسیقادا هه بووه و وه کو بڼه مایه کی سهره کی و گرنه به دریزایی میژوو له گه لیدا هاتووه. ئاوازی شاعر په کیکی له و لایه نه کاریگرانه یه، که وایکردووه مروث زور به تامه زروییوه و پیشوازی له شاعر بکن و چیژی روهی لی وهرگرن، گرنکی پیبدن و له بهری بکن و نه وه دواي نه وه بو یه کی بگپړنه وه و تیکه ل به ئاین و سرووته ئایینییه کانیشی بکن.

مروث په یوه ندیه کی روهی له گه ل ئاوازا هیه و ئاوازی تیکه ل به هه ست و هوشی ده بیت و کاریگری له سهر داده نیت و چیژی پی ده به خشیت، مروث هر له سهره تاکانی دهر برینه ئه ده بییه کانیدا به تاییه تی له شاعردا ئاوازی وه ک بڼه مایه کی سهره کی ده که ی به کارهیناوه، شاعر ی هه موو گه لانیش ئاوازی تاییه ت به خویان هیه و شاعر ی هیچ میله تیک بی ئاوازی نییه. ئاوازی شاعریش ((هر شتیکه له شاعردا که تاییه تمه ندی دهنگی هه بی و خاوه ن کاریگری ئیستاتیکای یان گوزارشتی بیت))^۱. به دریزایی میژوو په یوه ندیه کی پته و له نیوان ئاوازی و شاعردا هه بووه، ئهم ((پتوه ندی نیوان ئاوازی و هونراوه یه، په کیکی بووه له تیروانینه په خنهی دیرینه کان و که م و زور له به ره می په خنهی گراندی په نگی داوه ته وه، دیارترین هوی ئهم گرنکی پیدانه ش له وه دا بووه، که هه ردوویان سهر به و چه شنه هونه رهن، که به هونه ره دهنگیه کان ناو دهرین، ته نانه ت له گه ل پیناسه کردنی ئاوازا، ده ستنیشانی چه مکه و یژه بییه که شی ده کریت و به و نه غمانه ی داده نیت که ئه دیان و به تاییه تی شاعران له هونراوه کانیدا پیکی ده هین و ده یکه نه په گه زیکی سهره کی بنیاتی به ره مه کانیا و شاکاری هونه ری پی ئه انجام دهن))^۲ ئه گه رچی شاعر به پی کات و سهرده م و شوین و که سه کان گورانی به سهردا هاتووه، به لام له گه ل ئه وه شدا هه میسه ئاوازی په گه زیکی سهره کی

^۱ - علی یونس، النقد الادبی و قضايا الشكل الموسیقی فی الشعر الجدید، الهیئة المصریة العامة للکتاب، مصر، ۱۹۸۵، ص ۶

^۲ - دلشاد علی (د)، بنیاتی هه لبه ست له شاعر ی کوریدیا، ۱۹۹۸، ل ۸۶

شعیر بووه و له‌گه‌ل نوویوونه‌وه‌ی شیعردا ئاوازش نوویووه‌ته‌وه و رۆلی ئیستاتیکی خۆی له شیعردا به‌رجه‌سته کردووه، هه‌رئهمه‌ش وایکردووه زۆربه‌ی نووسه‌ر و په‌خنه‌گران باسی گرنگی و رۆلی موسیقیا‌ن بکه‌ن و به‌گشتی ئه‌وه‌یان ر‌وونکردووه‌ته‌وه که ((ئه‌گه‌ر موسیقا و ئاهه‌نگی ر‌سته و وشه و بر‌گه و هه‌نگاوه‌کانی له شعیر ده‌ربینین، سه‌ره‌نجام شیعره‌که له شیعریتی ده‌که‌وئ، له شتیکی ره‌ق و ته‌ق به‌ولاوه ه‌یچی تری ل‌ی نامینیته‌وه))^۱ نووسه‌ران و په‌خنه‌گران هه‌ر له کۆنه‌وه باسی ئاوازی شعیریان وه‌ک په‌گه‌زیکی بنه‌په‌تی بنیاتی شعیر کردووه. له ئه‌ده‌بی کوردیشدا نووسه‌رانی کورد گرنگیان به ئاوازی شعیر داوه و هه‌ر یه‌که‌یان له گو‌شه‌نیگای خۆیه‌وه هه‌ول‌ی داوه قسه‌ی له‌سه‌ر بکات. بیروپراکانی خۆی ده‌رباره‌ی ده‌ربهری، تایبه‌تمه‌ندی و بنه‌ما و پیکهاته‌که‌ی ر‌وونبکاته‌وه.

یه‌که‌مین که‌س باسی ئاوازی شعیری کردبیت له ئه‌ده‌بی کوردیدا (شیخ نوری شیخ سالح)ه، له زنجیره‌ گوتاری (ئه‌ده‌بیات)دا باسی کیش و سه‌روای کردووه و به بنه‌مای سه‌ره‌کی شعیری داناوه. نووسه‌ر بر‌وای وایه هه‌ر ده‌قیق بۆ ئه‌وه‌ی ببیت به شعیر پ‌یویسته پابه‌ندی کیش و سه‌روا بیت، هه‌ربۆیه به‌مجۆره پیناسه‌ی شعیر ده‌کات ((نه‌زم به ئه‌و ته‌رزی بیانه ئه‌لین که مزین بی به وه‌زن و قافیه))^۲ لیره‌دا نووسه‌ر کیش و سه‌روا به بنه‌مای سه‌ره‌کی شعیر داده‌نیت، هه‌روه‌ها کیش و سه‌روا به ته‌نها خالی جیاکه‌ره‌وه‌ی نیوان شعیر و په‌خشانی‌ش داده‌نیت و ئه‌وه ر‌وون ده‌کاته‌وه، که هه‌ر ده‌قیق پابه‌ندی کیش و سه‌روا بوو؛ ئه‌وه شعیره، ئه‌گه‌ر کیش و سه‌رواشی تیا نه‌بوو؛ ئه‌وا ده‌بیته په‌خشان، وه‌ک ده‌ل‌ی: ((ئاساری مه‌نسوره به ئه‌و مکالمات و محاوراته علی العاده‌یه ئه‌لین که له بینی خۆماندا ئیستعمالی ئه‌که‌ین و له همومانه‌وه معلومه. ئاساری مه‌نزومه‌ش ئه‌وه‌بو که مقید بی به قیودی وه‌زن و قافیه‌وه))^۳ به‌مجۆره نووسه‌ر شعیر و په‌خشان له یه‌کت‌ری جیا ده‌کاته‌وه و کیش و سه‌رواش ده‌کاته خالی جیاکه‌ره‌وه‌ی نیوانیان. هه‌روه‌ها نووسه‌ر جه‌خت له‌وه‌ش ده‌کاته‌وه، که کیش و سه‌روا ئاوازی شعیر پیک ده‌هینن، ئه‌م ئاوازه‌ش ده‌بیته په‌گه‌زی سه‌ره‌کی پیکه‌ینانی ئیستاتیکی شیعره‌که، وه‌ک ده‌ل‌ی: ((ماهیت حقیقته‌ی وزن و قافیه ئاهنگه، ئه‌گه‌ر فکریکی جوان، حسیکی لطیف

^۱ ش‌یرکو بیکه‌س، ئه‌زموون (۱۹۸۵ - ۲۰۰۰)، ئا: یاسین عومه‌ر، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م،

سلیمانی، ۲۰۰۱، ل ۱۲۱

^۲ - شیخ نوری شیخ سالح، ئه‌ده‌بیات، پ. ژیان، ژ ۲۷، سلیمانی، ۲۰۰۶، ل ۲

^۳ - سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوو، ل ۲

خیالیکی بدیع طول مدت له دماغمانا بمینیتتهوه یعنی نه بیلین و نه بینوسین بالطبع له روح هیچ شخصیکدا تأثیر و هیجانیکی بدیعی حاصل ناکا. بناء علیه لازمه ئەم فکره بنوسری فقط که نوسیمان یعنی ئەم فکره جوانه مان که خسته شکلی مرئییهوه لازمه دقت له یک شت بکین که ئەو شتهش جوانییه و جوانیش به ئاهنگ دیته وجود))^۱ لیرهدا نووسەر ئەوه پوون دهکاتهوه، که بۆ بهرجهستهکردنی جوانی له شیعردا پیوستمان به ئاوازه، واته ئاواز بناغیهکی سهرهکی پیکهینانی ئیستاتیکی شیعره. ههروهها نووسەر باس له وهش دهکات، که جگه له بوونی کیش و سهروا پیوسته وشهکان خوشیان ئاوازدار بن، وهک دهلی: ((ئهگهر فکریکی جوان به طریکی ئاهنگدار بیان و ئیفاده بکین له روح قارئین یاخود سامعین دا دو نوع تأثیر حاصل ئەکا یکیکیان ئەساسه ن ئەو فکره جوانیه که له روحدا هیجان بدیعی حاصل ئەکا، ئەویتیشیان ئیفادهی ئەو فکرهیه که به چند کلیمهیکی موزون قافیهدار و ئاههنگدار بینی ئەکهین که ئەمهیان عینا وکو موسیقی له روح ئەو سامعدا تأثیریکی بدیع حاصل ئەکا))^۲ نووسەر لیرهدا جگه له باسی کیش و سهروا، باسی وشه ئاههنگداریش دهکات، که زاراوهی وشه ئاههنگدار ئاماژهکردنکی ناراستهوخویه به موسیقای ناوهوهی شیعر، چونکه ((ئهگهرچی راستهوخو باس له ئاوازی ناوهوهی ههلبهست نهکراوه، بهلام دوو تیبینی دیاری لهم پوهوه خستوته بهردهم خوینهر))^۳ که ئاماژهن بۆ ئاوازی ناوهوهی شیعر. ئەم بۆچوونهش وهرچهرخانیکی گرنگ بوو بهرهو نوێگهری له شیعری کوردیدا.

نووسەر بهجیا باسی ههریهک له کیش و سهروا دهکات و پوونیان دهکاتهوه و نمونهیان بۆ دههینیتتهوه. له باسی کیشدا ئەوه دهخاتهپوو، که کیش تهرازووی موسیقای شیعره، بۆ سهلماندنی ئەم بۆچوونهشی نمونه به شیعریکی خوئی دههینیتتهوه، یهکهمجار بهشیوهی قسهی ئاسایی دهینوسیت و پاشان بهشیوهی شیعر، که کیش و سهروای ههیه، وهک دهلی: ((ئهی جوان وشباب وطن تجددی ئەمرو صبحینی بو تویه چونکه تو ئومیدی وطن و خادم حیاتی، ئەم جملهیه که به صورهتیکی مسلسل بیان و ئیفاده کرا پیی ئەلین منسور، فقط که بهو ترازوه کیشرا و موافقتی ئەو معیاره جیا کرایهوه به چند پارچهیکی موزون کم و زور بعضی تعدیلاتی تیا کرا ئەبی

۱ - شیخ نوری شیخ صالح، ئەدهبیات، ل ۲

۲ - سهراچاوهی پینشو، ل ۲

۳ - دلشاد هلی، بنیاتی ههلبهست له هۆنراوهی کوردیدا، ل ۹۴

پیناسه‌ی سه‌روا نه‌گۆږپوه و جیاوازی دروست نه‌کردووه، تهنه‌ها پیناسه‌که‌ی فراوان کردووه.^۱

ئیمه‌ش بروامان وایه ئه‌م پیناسه‌یه‌ی شیخ نوری شیخ سالح بو سه‌روا تیروانینیکی جیاوازه بو سه‌روا و جیاوازییه‌کی زوری له‌گه‌ل ئه‌و پیناسانه‌دا هه‌یه، که نووسه‌ر و ره‌خه‌گرانی عه‌ره‌ب بو سه‌روا کردوویانه، چونکه گۆرانیکی جه‌وه‌ه‌ری له پیناسه‌ی سه‌روادا کردووه؛ به‌وه‌ی له‌سه‌ر بنه‌مای ده‌نگ پیناسه‌که‌ی کردووه و به‌ستوویه‌تییه‌وه به‌په‌یاموه‌رگه‌وه.

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی بیروراکانی نووسه‌ر بو سه‌رده‌می خۆی گرنگی و رۆلی خۆیان هه‌یه، به‌تایبه‌تی، که پیناسه‌ی شیعر و کیش و سه‌روای کردووه و نمونه‌ی بو هیتاونه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها به‌ناراسته‌وخۆش باسی ئاوازی ناوه‌وه‌ی شیعر کردووه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌ده‌رنین له‌که‌موکۆری، به‌تایبه‌تی به‌ستنه‌وه‌ی شیعر به‌کیش و سه‌رواوه، یه‌کیکه‌ له‌م که‌موکۆرییانه، چونکه به‌م پیه‌ سه‌رجه‌م ئه‌و دانراوانه‌ی کیش و سه‌روایان هه‌یه و بو‌فی‌کردن یان ر‌وونکردنه‌وه‌ی زانست و گه‌یاندنی زانیاری نووسراون به‌شیعر داده‌نرین، که ئه‌مه‌ش نه‌گونجاوه، هه‌روه‌ها هه‌موو ئه‌و شیعرانه‌ش که بی سه‌روان و خاوه‌نی کیشن، وه‌کو شیعرێ ئازاد له‌شیعرییه‌ت داده‌مالرین.

تاهیر هاشمی له ژماره (۲) ی سالی (۴) گۆڤاری (گه‌لاویژ) دا گوتاریکی به‌ناوی (بیسارانی) بلاوکردووه‌ته‌وه و و تیییدا له‌روانگه‌ی به‌کارهیتانی کیشی شیعه‌وه شاعیرانی کرمانجی خواروو و هه‌ورامی به‌راورد ده‌کات و ئه‌وه ده‌خاته‌پوو، که شاعیرانی هه‌ورامی پیش شاعیرانی کرمانجی خواروو (جگه‌ له‌کیشی په‌نجه‌ی خۆمالی) شیعیان به‌ده‌ریاکانی کیشی عه‌رووز گوتووه و شاعیرانی هه‌ورامی له‌م لایه‌نه‌شه‌وه پیش نالی و شاعیرانی کرمانجی خواروو که‌وتوون، که ده‌یه‌ویت ئه‌وه به‌سه‌لمینیت شاعیرانی شیوه‌زاری (گۆران - هه‌ورامی) په‌لوه‌پایه‌یان له‌شاعیرانی کرمانجی خواروو زیاتره، چونکه پیش شاعیرانی کرمانجی خواروو، شاعیرانی شیوه‌زاری (گۆران - هه‌ورامی) شاعیری ناودارن و شیعرێ به‌رز و جوانیان هه‌یه، وه‌ک ده‌لی : ((شاعیرانی که به‌زبانی هه‌ورامی شعریان وتووه، فه‌زلی تقدیمیان به‌سه‌ر شاعره‌ کرمانجه‌کانا هه‌یه، وه له‌ئه‌ساتید و ئه‌ساتیدی شعرای کورد حلیو ئه‌کرین "وه‌کو له‌پیشه‌وه شعری هه‌ورامی ۱۳۰۰ سال له‌مه‌و پیشمان به‌مسال هینایه‌وه" مه‌سه‌لا شاعری کونه‌ی کرمانج

^۱ - په‌ریز سابیر، ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی و مه‌سه‌له‌کانی نوێکردنه‌وه‌ی شیعر، ل ۴۱۱-۴۱۲

زبانمان، نالی و کوردییە، که له حدودی سالی ۱۳۴۵ ژیاون، وه ورد ئەبینه‌وه که خانای قوبادی شاعری به‌ناوبانگی هه‌ورامی و یژه‌ی کورد کتییی خسرو و شیرینه‌که‌ی سالی ۱۱۵۳ نه‌زم کردوه ^۱) پاشان له‌سه‌ر ئەم بیروپرایانه‌ی به‌رده‌وام ده‌بیت و له پوانگه‌ی به‌کارهینانی کیشی شیعه‌وه به‌راوردی شاعیرانی کرمانجی خواروو و هه‌ورامی به‌راورد ده‌کات و ئەوه ده‌خاته‌روو، که شاعیرانی هه‌ورامی پیش شاعیرانی کرمانجی خواروو (جگه له کیشی په‌نجه‌ی خۆمالی) شیعیان به‌ده‌ریاکانی کیشی عه‌رووز گوتوو و شاعیرانی هه‌ورامی له‌م لایه‌نه‌شه‌وه پیش نالی و شاعیرانی کرمانجی خواروو که‌وتوون، وه‌ک ده‌لی: ((بعضی معتقدن که شعر وتن له‌ زبانی کوردی دا به‌ ئەوزان و بحوری تر، ئیبتداعی نالی یا سالمه، که‌چی وه‌ختی باش ورد بینه‌وه وایش نیه، چونکه دیومانه که شاعری به‌ناوبانگی هه‌ره پیشوی کورد "سیدی" هه‌ورامانی، که له فصحای شعرای ئەم زبانه‌یه له زبانی خویا شعری به‌ وزنه‌کانی تریش هه‌لبه‌ستوه، داخه‌که‌م دیوانه‌که‌ی زور نایافته‌و نوسه‌ری ئەم دیررانه، هه‌ر دوو غزلی دیوه، یه‌کی به‌ وزنی بحری خفیف که لیره‌دا بو نمونه ئەی نوسینو وه یه‌کی به‌ وزنی بحری رجز)) ^۲ به‌شیوه‌یه‌کی گشتی شاعیرانی شیوه‌زاری گۆران پیش شاعیرانی شیوه‌زاری کرمانجی خواروو به‌تایبه‌تی (قوتابخانه‌ی نالی) شیعی به‌رزبیان گوتوو و به‌ره‌مه‌کانیان له میژووی ئەده‌بی کوردیدا جیگه‌ی خۆیان کردوو ته‌وه، سه‌باره‌ت به‌ به‌کارهینانی کیشی عه‌رووزی عه‌ره‌بی، به‌شینک له‌ توێژه‌رانی میژووی ئەده‌بی کوردی برۆیان وایه باباته‌هیری عوریانی هه‌مه‌دانی (۹۳۰-۱۰۱۰ز) یه‌که‌مین شاعیری کورده که چوارینه‌کانی به‌ کیشی عه‌رووزی عه‌ره‌بی داناوه. هه‌روه‌ها ئەگه‌ر چه‌ند شاعیریکی شیوه‌زاری گۆران به‌ کیشی عه‌رووز شیعی‌شیان دانابی، ئەوه هیچ له‌و راستیه‌ ناگۆریت، که به‌کارهینانی کیشی عه‌رووز له‌ شیعه‌دا لای شاعیرانی ئەم شیوه‌زاره نه‌بووه‌ته باو و زۆربه‌ی شیعی شاعیرانی ئەم شیوه‌زاره کیشی په‌نجه‌ی خۆمالیه.

فایه‌ق بیکه‌س له ژماره (۵) ی سالی (۵) ی گۆقاری (گه‌لاویژ) دا، له‌ گوتاری (پیشکه‌شی ماموستا أ.ب.هه‌وری) دا ئەوه‌ پروون ده‌کاته‌وه، که دێره شیعیکی (هه‌وری) له‌رووی کیشه‌وه له‌نگی تیدایه و ئاوازه‌که‌ی هاوئاواز نییه، کاتیک به‌راوردی ده‌که‌مین به‌دێره شیعه‌کانی تر، وه‌ک ده‌لی: ((نازانم جه‌نابت چه‌ نوعه‌ دللیکت ئەوی که نشانت بده‌م بو له‌نگی ئەم مصرعه "من که بی پرس بیمه دنیاوه"، ئەگه‌ر نه‌ختی زه‌وقی

^۱ - تاهیر هاشمی، بیسارانی، گ. گه‌لاویژ، ژ. ۲، سالی ۴، سلیمانی، ۱۹۴۳، ل ۴۱

^۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴۲

ئەدەبیت بىي ئەبوايە بتزانايە كە لەنگە، جگە لەوہش رباعیەكانى تو كە لەسەر ئاھەنگى "مستفعلاتن مستفعلاتن"ە، فەرمو ئەم مصرعەى پى بکیشەوہ بزانه چونہ؟))^۱ پاشان جەخت لەسەر ئەوہ دەکاتەوہ، كە چوارینەكانى شاعیر پىر لە كەموکۆرى و ناتەواوى و لەنگى و واتا بە دەستەوہ نادەن، ھەربۆیە داوا لە شاعیران و ئەدیبان دەکات ئەم راستییەى، كە ئەم باسى کردوہ بسەلمینن، وەك دەلى: ((لەنگى و كەم و كورى و بى معنایى رباعیەكانتم حوالەى رآى شاعر و ئەدیبەكانى كورد کردوہ ئەوان وەلاممان ئەدەنەوہ))^۲

فایەق بیکەس لە ژمارە (۹) ی سالى (۴) گوڤارى (گەلاویژ) دا لە گوتارى (م.کاردوخی لە تاي تەرازوى شعردا) دا جگە لەوہى لە پووى زمانەوہ رەخنەى توندى لى گرتووه، لەھەمان کاتدا رەخنەى لە ئاوازی شیعەرەكەش گرتووه و برۆای وایە لە دێرێك لە شیعەرەكەدا سەرواکەى تەواو نییە، ئەگەرچى وشەى كۆتایى دێرە شیعەرەكە یەكە، لەگەل ئەوہشدا سەرواکەى تەواو نییە و ھەولى داوہ بەھینانەوہى نمونەى یەكى شیعەرى (زیوەر) ناتەواویە شیعەرییەكەى (کاردوخی) دەربخات، وەك دەلى: ((بەلى ئەم شعرە موزونە، بەلام وادیارە كە م.کاردوخی لە ئسولى شعرا نەشارەزایە؛ چونكە دوا ووشەى ھەر دو مسرەعەكە كە "جیگە" یە ئەبى كلمەى پیش جیگە لە سەر یەك وەزن بى. تەماشاییكى ئەم بەیتەى "زیوەر" بکەن كە وینەییكە بو ئەمە... لیرەدا ئەبینن كە ووشەى منى لە ھەر دو مسرەعەى بەیتەكەدا بەكار ھینراوہ، بەلام ووشەى پیش منى لە ھەر دو مسرەعەكەدا لەسەر یەك قافیەى، كە عبارتە لە شیرینی وە ژینی))^۳ لیرەدا ئەگەرچى رەخنەكەى نووسەر بەزمانیكى زبەر، بەلام لەجیگەى خۆیداى، چونكە یەكێك لە بنەماكانى سەروا ئەوہیە، كە ئەگەر پاش سەروا ھەبوو، ئەوا وشەكانى پیش (پاش سەروا) دەین بە وشەى سەروا و پێویستە ھاوئاوازی یەك بن، كە لەم دێرە شیعەرەدا وشەكانى پیش سەروا ھاوئاواز نین و بوونەتە مایەى لەنگى شیعەرەكە.

(محەمەد ئەمین کاردوخی) لە ژمارە (۱۱) ی سالى (۴) گوڤارى (گەلاویژ) دا لە گوتارى (وہلامى لیکولینەوہ) كە وەلامى رەخنەكانى (بیکەس) دەداتەوہ، سەبارەت بە مۆسیقای یەكێك لە دێرە شیعەرەكانى، سوپاسى (بیکەس) دەکات كە لەنگیەكى سەروای

۱ - فایەق بیکەس، پیشکەشى ماموستا أ.ب.ھەورى، گ. گەلاویژ، ژ. ۵، سالى ۵، سلیمانى، ۱۹۴۴، ل ۵۳

۲ - سەرچاوەى پێشوو، ل ۵۳

۳ - فایەق بیکەس، م.کاردوخی لە تاي تەرازوى شعردا، گ. گەلاویژ، ژ. ۹، سالى ۴، سلیمانى، ۱۹۴۳،

شيعره که ی راست کردووه ته وه، ههروه ها ئه وه پوون دهکاته وه، که پيشتر نهيزانيوه ئه گهر وشه ی کو تايی ديره شيعر يه ک بوون ئه وا دهبيتته پاش سه روا و وشه ی پيشيان دهبيتته وشه ی سه روا؛ که دهبيت هاوسه روا بن، وه ک دهلی: ((له لی کولينه وه که ی ماموستا "ف.بيکهس" شتيک که زورم پی خوش بوبی وه کو گول پی گه شامه وه و به لامه وه زور ریک بوبی، بوبی به ماموستای له مه ودوام "قافیه ی شعر" بو که يه کيکيان چه وت بو هه رچه نده مه وزون بو، چونکی نه م ئه زانی دوا وشه ی دو مصرع ئه گهر هاتو يه ک کلمه بو، پيوسته وشه ی پيش ئه و دو کلمه يه له سه ر يه ک وه زن (سه روا) بی، به لی ئه مه م نه زانی بو))^۱ به لام له گه ل ئه مه شدا نووسه ر به رگری له خو ی دهکات و ئه وه دهخاته پوو، که زوربه ی شاعيران داوايانکردووه شاعير زور خو ی به دوزينه وه ی سه رواوه ماندوو نهکات و ته نها بوونی هاوړيک بوونی کيش به سه بو جوانی شيعر، وه ک دهلی: ((به لام ئه م زانی که زور له شاعره کانی فارس و ئه دييه کانی سه ده ی بيستمه فهرمويانه شاعر پيوست نيه زور خو ی ماندو بکا بو دوزينه وه ی قافيه، شعر هه ر مه وزون بی به سه، مه به س له شعر ده رخستنی ئامانجه نه ک ريزکردنی ووشه و قافيه))^۲ به دننييايه وه له سه ره تاي سه ده می بيسته مه وه شه پوليکی نو یی ئه ده بی هاته ئاروه، که له جياتی گرنگی دان به کيش و سه روا داوايان ده کرد گرنگی به ناوه روکی شيعر بدریت، به لام به ره چاوکردنی پاراستنی ئاوازی شيعره که.

فايه ق بيکهس له ژماره (۷) ی سالی (۵) گوڤاری (گه لاويژ) دا له گو تاري (سه رنجدانی له ئه ده بيياتی مه نگور ی) دا ره خنه له و چوارينانه ده گريت که (مه نگور ی) له ژماره (۵) ی سالی (۵) گوڤاری (گه لاويژ) دا بلاويکردوونه ته وه و له يه کيک له چوارينه کاندا ره خنه له ئاوازی شيعره که ده گريت و بروای وايه نيوه ديپری دووهم و چوارهم له پرووی کيشه وه له ننگن، وه ک دهلی: ((جاری پيش ئه وه ی که بو معنا بگه ريبين، چونکه "المعنى فى بطن الشاعر" ديينه سه ر کيشانی بومان ده رئه که وه ی که مصرعی دووهم و چوارهم له ننگن، ئه بوایه بيفهرموايه "ئاگات له خوبی له ژنی جامباز" ووشه ی "زور" ليره دا زياده، وه له مصرعی چواره مدا بيفهرموايه "ئه گهر دروست بی" له چنگ هه زاران خو ی کرده ده رباز" ليره شدا حرفی "و" زياده))^۳ کاتيک به وردی سه يری چوارينه که ده که ين له پرووی کيشه وه: کيشه ی په نجه ی خو مالیه (۱۰) برگیه ی وه ستان

^۱ - محمه د ئه مين کار دوخی، وه لامی ليکولينه وه ، گ. گه لاويژ، ژ ۱۱، سالی ۴، سلیمانی، ۱۹۴۳، ل ۶۳

^۲ - سه رچاوه ی پيشوو، ل ۶۳

^۳ - فايه ق بيکهس، سه رنجدانی له ئه ده بيياتی مه نگور ی، گ. گه لاويژ، ژ ۷، سالی ۵، سلیمانی، ۱۹۴۴، ل ۶۳

له ناوهنده و بهراوردی دهکەین بهوهی (بیکەس) دەیلێت، ئەوا له نیوه‌دیڤری دووهم که دەلی (ئاگات له خوبی له ژنی زور جامباز) ئەوا ژمارە ی برگەکانی دەبن به (۱۱) برگە، که ئەمەش نه‌گونجاوه، ئەگەر وشە ی (زۆر) لابه‌رین له نیوه‌دیڤری دووهمدا کێشه‌که‌ی هاوئاه‌نگ دەبێت. به‌لام کاتیک سه‌یری نیوه‌دیڤری چوارهم ده‌کەین که بریتییە له (له چنگ هه‌زاران خوی کردوه ده‌رباز) هیچ له‌نگیبه‌کی کێشی تیدا نییه و نیوه‌دیڤره‌که (۱۰) برگه‌یه، ئەوه‌ی (بیکەس) به‌ له‌نگی داناوه‌ ته‌نها بو‌ ئەوه‌یه ئاسانتر بخوینرێته‌وه.

میرزا مارف له ژماره (۱۱) ی سالی (۴) ی گوڤاری (گه‌لاویژ) دا له گو‌تاریکی به‌ناوی (بو ماموستای زور گه‌وره‌ جه‌نابی پیره‌میرد) بلاوکردووه‌ته‌وه بو‌ ئەوه‌ی ره‌خنه له چەند دیڤه‌ شیعریکی پیره‌میرد بگریت، که له ژماره (۱۰) ی سالی (۴) گوڤاری (گه‌لاویژ) دا بلاوی کردووه‌ته‌وه و له‌رووی ئاوازه‌وه له‌نگن. نووسەر سه‌ره‌تا به‌شیوه‌یه‌کی گشتی قسه‌ له‌سه‌ر شیعری شاعیر و توانای شیعری و ئەو ئیستاتیکیه‌ ده‌کات، که له شیعری شاعیردا هه‌یه و بر‌وای وایه‌ شیعره‌کانی شاعیر چیژیکێ ناوازه به‌ خوینەر ده‌به‌خشیت، که نمونه‌یان زۆر که‌مه، پاشان دیته‌ سه‌ر لایه‌نی ئاوازی شیعیر و ئەوه ده‌خاته‌روو له‌گه‌ل جوانی و رازاوه‌بیدا پێویسته‌ شیعیر له‌رووی ئاوازی‌شه‌وه ته‌واوبیت، هه‌ر دوو نیوه‌ دیڤیک له‌رووی کێشه‌وه هاوتا بن، ئەگەر نا شیعره‌که له‌نگ ده‌بیت، وه‌ک ده‌لی: ((شیعیر زیاد له‌ جوانی معنا و شیرینی بیان ترازویه‌کیشی هه‌یه ئەبی به‌و ترازووه‌ بکیشری و جوت برامبه‌ربی وه سه‌ر نه‌کات که‌چی وه‌کو به‌راوه‌ردم کرد له‌و شعرانه‌ی که له ژماره ۱۰ ی سالی ۴ و مانگی تشرینی یکه‌ی سالی ۹۴۳ ی گوڤاری گلاویژدا فەرموتانه به‌راوه‌رد نه‌کراوه ئەوا ئیمه به‌راوه‌ردمان کرد و خستمانه ترازووه‌که وه بوتان ده‌رکه‌وی له نیوه‌ شعری ئەوه‌لی شعری سیهم له ترازووه‌که‌دا چەند سه‌ر ئەکات وه وه‌کو عملیاتی حسابی له‌یکم طرح کرد حاصلی طرحه‌که هه‌مووه زیاده و هاوتای هاوریکانی نییه. نیوه‌ شعره‌که: قژ رنین و پرچ برین بو ماته‌می جارن که ئیستا قژ نه‌ما - قژ رنین و پرچ برین بو ماته‌م ... ئیستا قژ نه‌ما - ی جارن که - زیاده))^۱.

^۱ - میرزا مارف، بو ماموستای زور گه‌وره‌ جه‌نابی پیره‌میرد، گ. گه‌لاویژ، ژ ۱۱، سالی ۴، سلیمانی، ۱۹۴۳، ل ۵۹

بەدلىيىيەۋە رەخنەكەي نووسەر لەجىيى خۆيدايە و شىعەرەكە لەنگە، چونكە كاتىك سەيرى شىعەرەكەي پىرەمىردمان كرد^۱ بۆمان دەرەكەوت شىعەرەكە لەسەر كىشى (رەجەزى ھەشت ھەنگاۋى مەرزوفە - فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلا) يە، و ھەر نيوە دىرېك (۱۵) بىرگەيە، بەلام ئەم نيوە دىرېەي نووسەر ئاماژەي پىي كردوۋە ژمارەي بىرگەكانى (۱۹) بىرگەيە و ئەگەر (ى جارەن كە) ى لى لىبەرىن، كە نووسەر بە زيادەي داناو، ئەوكات ژمارەي بىرگەكانى نيوەدىرەكە دەبىتە (۱۵) بىرگە و كىشى نيوەدىرەكە لەگەل تەواۋى شىعەرەكە ھاسەنگ دەبىت.

ھەرۋەھا نووسەر برۋاى واىە نيوەدىرېى دوۋەمى دىرە شىعەرى پىنچەمىش لەنگە و لەكاتى كىشاندا ھاسەنگ نىيە، ۋەك دەلى: ((ۋە دىسان نيوە شەرى دوۋەمى شەرى پىنچەم ئەۋىش زور سەرى كردوۋە بەلام تەصحىي ئەۋىانم نەكرد و ھىشتمەۋە بو خوتان))^۲ سەبارەت بەم نيوەدىرەش كاتىك بەراوردى دەكەين بۆمان دەرەكەۋىت كە ژمارەي بىرگەكانى (۱۶) بىرگەيە و يەك بىرگەي زىاترە لە كىشى دىرە شىعەرەكانى تر و لەنگى كىشەكەي لە تەفەلىەي چۈرەمى نيوەدىرەكەدەيە.

گۆران لە پىشەكى ديوانى (بەھەشت و يادگار) دا باسى ئاۋازى شىعەرەكانى دەكات و ئەۋە دەخاتەرۋو، كە شىعەرە كۆنەكانى ناۋ ديوانەكەي بە كىشى عەرۋوز و لەسەر شىۋازى شاعىرانى كلاسكى كورد نووسراۋن، ۋەك دەلى: ((بەشى زۆرى كۆنەكان بە ۋەزنى عەرۋوز ۋە كوردىيەكى كۆنى تىكەلاۋ بە زمانى بىگانە نووسراۋن. ئىسلوۋبىشيان كۆنە: يان ۋەك ھىي سالم و نالى لەسەرپىي و شوپىنى غەزەل ھەلبەستراۋن، يان ئەۋ جۆرە ئوسلوۋبەيان تيا كراۋە بە سەرمەشق كە مامۇستا نوورى و ھاورپىكانى لە ئەدىبە تازەكانى توركى عوسمانىيان ۋەرگرت))^۳ نووسەر ئەۋە پوۋندەكاتەۋە كە شىعەرە تازەكان بە كىشى پەنجەي خۆمالى نووسراۋن، چونكە زىاتر لەگەل بنەماكانى زمانى كوردىدا دەگونجىت، ۋەك دەلى: ((شىعەرە تازەكان بە ۋەزنى پەنجە (ھىجا) ھەلبەستراۋن، كە ھەرچەندە شىعەر دۆستەكانى كۆن بە خويىندەۋەي رانەھاتوۋن، بەلام لەبەرئەۋەي ۋەزنى تايبەتى نەتەۋەبىمانە، ۋە لەگەل خەسائىسى زمانەكەمان چاتر رىك ئەكەۋى، بە پىۋىستم زانى لە ماۋەي تەقەلاي ئەدىبىي خۇما،

۱ - پىرەمىرد، شىعەرى پوشىدە، گ. گەلاۋىژ، ژ. ۱۰، سالى ۴، سلىمانى، ۱۹۴۳، ل ۳۹

۲ - مىرزا مەرف، بو ماموستاى زور گەۋرە جەنابى پىرەمىرد، ۱۹۴۳، ل ۵۹

۳ - گۆران، ديوانى گۆران، ئا: مەمەدى مەلا كەرىم، چ ۱، چاپخانەي كۆرى زانىارى عىراق، بەغداد،

پۆڭبەرپۆڭ بەرەو لایەنی بەکارهێنانی ئەم وەزەنە بچم، تا لەم چەند ساڵەى دواییدا
وەزنى عەرۆضم بەتەواوى، وە لام وایە بۆ ئیجگارى بەرەللا کرد^۱

بۆچوونەکانى گۆران لەجیگەى خۆیدا بەدەربارەى کیشى پەنجە، چونکە کیشى
پەنجە، کیشىکى پەسەنى خۆمالى کوردییه و لە شیعری فۆلکلۆر و میلی کوردیدا
بەکارهاتوون و لەگەڵ بنەماکانى زمانەکه ماندا زیاتر دەگونجیت، وەک لە عەرۆز، که
کیشىکى تاییبەت بە زمانى عەرەبییه.

پەفیع حلمى لە کتیبەکهیدا (شعر و ئەدەبیاتی کوردی) باسى ئاوازی شیعری
(کیش و سەروا)ى کردووه و بە بنەمایەکی پەخنەیی و پەگەزىکى پیکهینەرى
ئىستاتىکى دایناوه. نووسەر لە شیکردنەوهى شیعەرەکانى (حەمدى)دا ئەوه دەخاتەپروو،
که ئەم شاعیرە زۆر خۆى ماندووکردووه بۆ دۆزینەوهى وشەى گونجاو بۆ سەروا،
ئەگەرچى هەندىکجار لە ئاستى ئىستاتىکى دەقهکهى کهمکردووهتەوه، هەندىکجارى
یارمەتى داوه شیعری جوان و بەرز بنووسیت، وەک دەلى: ((ئەحمەد حمدى جى ئىنکار
نیە که بو شعر دانان خوی زور ماندووکردووه و گەلیک لە شعرەکانى لەبەر صنعتى لفظ
و قافیە تەنگى لە رهوانى و سەلاسەت مەحرومه، بەلام گەلى جارىش ئەم
خومانووکردنەى بە خورایى نەرویشتووه و شعری زور مەتینی داناوه))^۲ لێرەدا
بۆچوونەکهى نووسەر زۆر تەواوه، چونکە هەندىکجار ئەم خومانووکردنە بە
وشەکارى و دۆزینەوهى وشەى گونجاو بۆ سەروا لە ئاستى هونەرى شیعەرەکهى
کهمکردووهتەوه، بەلام زۆر جارىش، نەک هەر نەبووتە بەر بەست، بەلکو بووه بە یارمەتى
دەریکى باشیش بۆ نووسینی شیعری جوان و ناوازه.

حلمى لە باسى شیعریکى (دالدار)دا پاش ئەوهى چەند لایەنىکى شیدەکاتەوه،
لەسەر مۆسیقای شیعەرەکهش رادهووستى و بەشیوهیهکی گشتى ئاوازهکهى بە باش
دادهنیت، تەنها یەک کهموکۆرى دیاریدەکات، ئەویش بریتىیه لە دووبارەبوونەوهى یەک
سەروا لە دىرى یەکهەم و دىرى پینجەمدا، که ئەمەش نەنگییهکی شیعرییه، وەک دەلى:
(لەلایەن وەزن و قافیەیشەوه کهموکۆرتى نیە و بەلکوو ئەتوانم بلىم که قافیەکانى
زور جوان و شاعرانەیه، ئەوهندە هەیه قافیەى "وائەبى" لە سەدرى بەیتى یەکهەما

۱ - گۆران، دیوانى گۆران، ل ۳

۲ - پەفیع حلمى، شیعری و ئەدەبیاتی کوردی، ب. ۱، ۱۱ ل

هاتوو، له عه‌جزی به‌یتی پینجه‌ما دووباره‌کراوه‌ته‌وه))^۱ هه‌روه‌ها نووسه‌ر هه‌مان ره‌خنه‌ له‌ شیعریکی (سه‌لام)یش ده‌گریت، که وشه‌ی (ئاو)ی له‌ که‌متر له‌ هه‌وت دێردا وه‌ک سه‌روا دووجار به‌کاره‌یناوه، وه‌ک ده‌لی: ((ووشه‌ی ئاو دووجار کراوه‌ به‌ قافیه‌ که‌ ئه‌مه‌ ره‌غنه‌ی لی ئه‌گیری))^۲ ره‌خنه‌که‌ی نووسه‌ر له‌جیگه‌ی خۆیدا، چونکه‌ به‌پیی بنه‌ماکانی یه‌کیتی سه‌روا، به‌کاره‌ینانی هه‌مان سه‌روا له‌ که‌متر له‌ (۷) دێردا به‌ له‌نگی داده‌نریت و پیی ده‌گوتریت (الایطاء).

نووسه‌ر له‌ چوارینیکی تری (سه‌لام)دا (که‌ وه‌رگێرانی چوارینه‌یه‌کی خه‌یامه‌) ئه‌وه‌ پوون ده‌کاته‌وه، که‌ دووباره‌بوونه‌وه‌ی وشه‌ی (ناو) له‌ سه‌روای شیعره‌که‌دا که‌موکۆپی نییه‌ و به‌لکو له‌گه‌ل پینشگره‌کانی وشه‌ی نوێیان دروستکردوو، که‌ برتین له‌ وشه‌کانی (به‌ناو) و (به‌دناو) وه‌ک ده‌لی: ((وا ئه‌زانم له‌به‌ر جیاوازی مانای ووشه‌کانی "ناو" له‌ نیوه‌ شعره‌کانی سه‌هه‌م و چواره‌ما، ئه‌وه‌ به‌ بیرا نایی که‌ چون یه‌ک قافیه‌ له‌ روباعییکا دووباره‌ ئه‌کریته‌وه، چونکه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ جاریکیان له‌گه‌ل "به‌" و جاریکیشیان له‌گه‌ل "به‌د" یه‌ک که‌وتوه، دوو ووشه‌ی تیکه‌ل "کلمه‌ی مرکب"ی لی په‌یانه‌بی که‌ هه‌ر یه‌که‌ ماناییکی هه‌یه، واته‌ قافیه‌کان ته‌نیا شتیک نیه‌ دووباره‌کراوته‌وه (وه‌ راسته‌))^۳ ئه‌م بۆچوونه‌ی نووسه‌ر زۆر ته‌واوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وشه‌ی (به‌ناو) له‌گه‌ل وشه‌ی (به‌دناو) له‌پووی واتاوه‌ جیاوازن.

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ ده‌خاته‌پوو، که‌ شیعری (که‌مالی) و زۆربه‌ی شاعیرانی کلاسیک زۆربه‌ی هه‌ر باسی عیشق و خۆشه‌ویستی و دل‌داری و مه‌ی و مه‌ستی بووه‌ یاخود باسی یار و جوانییه‌کانی بووه، هه‌روه‌ها به‌هۆی به‌گه‌ران به‌ دوا‌ی سه‌روای گونجاودا (قافیه‌بازی) شیعره‌کانیان کورت بووه‌ و له‌ چه‌ند دێرێک تیپه‌ری نه‌کردوو، وه‌ک ده‌لی: ((چونکه‌ شعری ئه‌مانه‌ و شاعره‌کانی هاوچه‌رخیان ئه‌گه‌ر نه‌لیین هه‌مووی، به‌شی هه‌ره‌ زوربه‌یان هه‌ر باسی عه‌شق و غه‌رام و مه‌ستی و شه‌رابه‌ یا به‌باسی چاو و برو و خه‌ت و خال و ئه‌گریجه‌ ره‌ش کراوه‌ته‌وه، له‌به‌ر ئه‌مه‌ ئاسوی ته‌فکیری شاعره‌کان، زور سنووردار و ماوه‌ی قافیه‌بازیان ئیجگار ته‌نگ بووه، و به‌هۆی ئه‌م قافیه‌ ته‌نگی و سنوورداریه‌وه‌ ماوه‌ی شعریان کورت بووه‌ و هه‌ندیجار له‌ پینج به‌یت تی په‌ری

^۱ - په‌فیک حلمی، شیعری و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، ب. ۲، ل ۱۳

^۲ - سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ۹۲

^۳ - سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ۱۰۲

نهکردووه))^۱ نووسەر لێزه دا ئاماژهی بۆ خالێکی دروست کردووه له بهرجهستهکردنی یهکیتی سهروادا له شیعری کلاسیکدا، چونکه دۆزینهوهی چهندین وشهی هاوئاهاهنگی واتا جیاواز زۆر قورس بووه بۆ یهک مهبهستی شیعری لای بهشیک له شاعیران، بهلام لهگهڵ ئهوهشدا مهحال نهبووه، چونکه چامهی شیعری کلاسیکمان ههیه ژمارهی دێرهکانی دهگاته زیاتر له (۱۰۰) دێره شیعری.

حلمی لهباسی (گۆران) دا یهکێک لهو لایهنانهی گرنگی پێداوه (ئاوازی شیعری) بووه و برۆای وایه ئهوه مۆسیقایهی شاعیر له شیعرهکانی (بهههشت و یادگار) دا بهرجهستهی کردووه؛ ئاوازیکی جیاوازه و له ئاوازی شیعری کۆن ناچیت، که سهرچاوهکهی له سهروای یهکگرتوو و عهرووزی عهربهیه، ئهم شیعراوهک وهک نووسەر دهلی: ((به وهزن و ئسلوب و ماناش له شعرێ کونی کلاسیکی زور دوور و جیاوازن، مۆسیقایهک که لهم شعرانهدا ههیه لهگهڵ ئاههنگی مۆسیقای شعرێ کون وهکو ئهوه فرق و جیاوازییه که لهبهینی مۆسیقای کونی خورهلات و مۆسیقای تازهی خورئاوازییهکانه))^۲ ههه ئهمهش وایکردووه ئهوانهی تهنها ئاشنای ئاوازی کونی خورهلاتن چیژ لهم جۆره ئاوازه وهرنهگرن و لایان نامۆ بیت، بهلام ئهوانهی ئاشنای ئاوازی خورئاوازی؛ ئهوان چیژی لێوهردهگرن، وهک دهلی: ((ئینجا لهبهه ئهمهیه که بیتوو یهکێک له مۆسیقای خورهلاتیهکانی کون بهولاوه مۆسیقای نهبیستیت و کویچهکی ههربهو جوره مۆسیقایه راهاتیت و گوش کرابی رهنگه لهم مۆسیقا تازهیه که لهشعره تازهکانی گوراندا ههیه تامیکی ئهوتو وهرنهگری، بهلام ئهوانهی که کهموزور له ئهدهبی خورئاواوه به وشهیهکی روون تر له ئهدهبی تازه ئاگه دارن تام و چهشکهی ئهم شعرانه سهرمهستیان ئهکا، وه به موزیقهیک که لهم شعره تازانهدا ههیه رهگهکانی لهشیان دیته لهرزین وه له کانگای دلیانا ههست بهو موچرکانه ئهکهن که لهژیر تائیریکی وهیا مقناطیسی پهیا ئهبی))^۳ قسهکهی نووسەر زۆر تهواوه، چونکه گۆران به سوود وهرگرتن له بنهماکانی ئاوازی پۆژئاوازی؛ بهتایبهتی (سۆنیتیه) ئهروپی، که لهچهند قالبیک پیکهاتوو، توانی نویبونهوهیهکی تهواو له ئاوازی

۱ - رهفیق حلمی، شیعری و ئهدهبیاتی کوردی، ب. ۲، ل ۱۲۶-۱۲۷

۲ - سهرچاوهی پینشو، ل ۱۶۳

۳ - سهرچاوهی پینشو، - ۱۶۴

شيعیری کوردیدا بکات، که به دريژايی چهندين سهده بالی بهسه ر شيعیری کوردیدا کيشابوو.^۱

نوسه ر لهسه ر تاووتوی شيعرهکانی گوران بهردهوام دهبيت و چند کۆپلهیهکی له شيعیری (پهوتیکی جوان) وهرگرتوو و ئه و ئاوازه رووندهکاتهوه شيعرهکهیان پیکهیناوه، که بهبروای نوسه ر جوانیهکی بی وینهیان دروستکردوو و مروّف چيژيان لی وهردهگریت، وهک دهلی: ((شکی تیا نیه که لهم شعره ساکارانهدا ههست به ئاههنگیکی موسیقی ئهکهن که تهزویکی فینک و خوش ئهدا به دل وه ئهیگهشینيتهوه ئهمهش لهبه ر ئهوهیه که دهنگی وشهکان لهسه ر تهپلی گویجکهمان وهکو تهئئیری ژیههکه که به ئهموستی موسیقاریکی شارهزا ئهخشینری بهسه ر تهلهکانی کهمانا))^۲ ئه م بۆچوونه ئاماژهیهکی ناراستهوخویه به ئاوازی ناوهوهی شيعر چونکه ((وهک دهردهکهوی رهفیع حلمی له نمونهکانیدا زیاتر بیري لهو دهنگانه کردوتهوه که ئه و وشانه هیمای بۆ دهکهن نهک دهنگی وشهکان خویان، چونکه ئه و وشانه بۆ خویان لهلایهن شاعیری هونهرمهندهوه به چهشنیکی وا بهکاردههینرین که نهک هه ر دل ناگوشیت، بهلکو دلئیشی پی دهبزوین))^۳

حلمی جهخت لهوه دهکاتهوه، که (گوران) خوی له لاساییکردنهوه رزگار کردوو و تهوقی کیش و سهروای تهقلیدی شيعیری کونی تیکشکاندوو و خوی له کیشی عهرووزی عه رهبی رزگارکردوو و پابهندی یهکیتی سهرواش نهبووه، شاعیر بۆخوی رپچکهیهکی نوی هیناوته کایهوه، که بهبروای نوسه ر پیوسته شاعیره لاههکان لاسایی بکهنهوه، وهک دهلی: ((گوران یهکیکه له بویژه بهرزهکانی کورد که تهوقی لاسایی کردنهوهیان شکاندوه وه سهریان لهبه ر چهمهری چاولیکهری و تهقلیدا نهچهماندوهتهوه و گیرودهی کوت و زنجیری عیلمی عهرووض وهیا پی بهندی قافیه نهبوون، گوران خوی ریگهیهکی تازهی وای داناوه له شعرا، که ئهشی بویژ و ئهدیبه تازهکانمان لاسایی بکهنهوه وه لهسه ری بررون))^۴ پاشان نوسه ر لهسه ر بیروپراکانی بهردهوام دهبيت و جهخت لهوه دهکاتهوه شاعیر لاساییکردنهوه و چاولیکهری

^۱ - بۆ زیاتر زانیاری له م بارهیهوه بروانه: ئاسۆ عومه ر مستهفا، بهها ئیستاتیکیهکانی شيعر لای پیره میرد و شیخ نوری شیخ سالح و گوران، ل ۱۲۰-۱۳۰

^۲ - رهفیع حلمی، شيعر و ئهدهبیاتی کوردی، ب ۲، ل ۱۶۸

^۳ - دلشاد عهلی، بنیاتی ههلبهست له هۆنراوهی کوردیدا، ل ۹۴

^۴ - رهفیع حلمی، شيعر و ئهدهبیاتی کوردی، ب ۲، ل ۱۷۴

هه‌لگیزاوه‌ته‌وه و له‌جیاتی ئه‌وه‌ی ملکه‌چی سه‌روا بیت، سه‌روای ملکه‌چی خۆی کردووه و هه‌رگیز به‌دوای وشه‌ بۆ سه‌روادا نه‌گه‌راوه، له‌به‌ر سه‌روا بیرو خه‌یالی خۆی نه‌شیواندووه، وه‌ک ده‌لی: ((له‌ کاتی‌کا که‌ زور که‌س مل که‌چی قافی‌ه ئه‌بن گوران قافی‌ه‌ی مل که‌چی خوی کردوه، بو قافی‌ه‌ییکی تایبه‌تی ره‌وانی و سه‌لاسه‌تی بیری خوی نه‌ئالوزاندوه "تیک نه‌داوه" وه‌ رسته‌ی خه‌یالی قافی‌ه وه‌کو میوورون به‌ ده‌سته‌یه‌وه به‌ مه‌یلی خوی یاری پی ئه‌کا))^۱ نووسه‌ر درێژه به‌ بیرو‌پراکانی ده‌دات له‌باره‌ی سه‌رواکانی شاعیره‌وه و ئه‌وه دو‌وپاتده‌کاته‌وه، که‌ شاعیر فه‌ره‌نگی وشه‌ی ده‌وله‌مه‌نده و به‌دوای وشه‌دا نه‌گه‌راوه بۆ سه‌روا، به‌لکو ئه‌و وشانه‌ی به‌کاری هه‌تاون هه‌ر خۆیان خاوه‌نی تایبه‌تمه‌ندی سه‌ج و سه‌روا بوونه و به‌سه‌ر زمانیدا هاتوون، بۆ ئه‌مه‌ش نمونه‌ی به‌چه‌ند وشه‌یه‌کی ناو شیعره‌کانی شاعیر هه‌تاوه‌ته‌وه، وه‌ک ده‌لی: ((زور‌جاریش ره‌نگه هه‌ر بیری له‌ قافی‌ه نه‌کردبیته‌وه، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا شعره‌کانی سه‌راپا قافی‌ه‌داره، چونکه چه‌شکه‌یه‌کی به‌رزی ته‌بیعی ووشه‌کانی له‌ وینه‌ی "سه‌ج و قافی‌ه‌دا هانیوه به‌سه‌ر زمانیاو ئه‌گینا وشه‌کانی "تیروقه‌له‌و، مانگه‌شه‌و، وه‌یا قونه‌قون و سپی و خرپن" له‌وانه نیه گوران به‌تایبه‌تی بیری لی کردبهنه‌وه وه‌ مه‌وزوعی شعره‌که‌ی له‌ژیر حوکی ئه‌م قافیانه‌دا دانابی، به‌کوورتی من له‌و باوه‌رره‌دام که‌ گوران ته‌نیا بیری له‌و دیمه‌نانه کردوه‌ته‌وه که‌ چاوی پی که‌وتوه ئینجا که‌ ئه‌یه‌وی بیگیرریته‌وه ئه‌و قافی‌ه و ووشانه که‌ که‌لکی گیرانه‌وه‌ییکی وا ئه‌گری، خویان به‌سه‌ر گورانا بریوه))^۲

حلمی توانیویه‌تی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ئه‌و ئاوازه‌ی له‌ شیعری گوراندا هه‌یه روونبکاته‌وه، به‌تایبه‌تی ئه‌و شیعرا‌نه‌ی په‌یره‌وی بنه‌ماکانی کلاسیکی نه‌کردووه، چونکه گوران فه‌ره‌نگی بیر و خه‌یال و زمانی فراوان بووه و خستوو‌یه‌تییه‌ خزمه‌تی ده‌قی شیعره‌کانییه‌وه، هه‌ربۆیه نمونه‌یه‌کی جیاوازی ده‌قی شیعری دا‌هه‌تاوه، که‌ بۆ سه‌رده‌می خۆی ته‌واو تازه‌بوون.

مارف خه‌زنه‌دار له‌ سالی (۱۹۵۸) پێشه‌کی بۆ دیوانی (سه‌لام) نووسیوه و له‌شیوه‌ی گوتاریکی په‌خنه‌بیدا بیروبو‌چوونه‌کانی خۆی ده‌ر‌باره‌ی شاعر و بنه‌ماکانی و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی خستوو‌ه‌ته‌پوو. نووسه‌ر ئه‌وه روونده‌کاته‌وه، که‌ ده‌ستور و یاسا‌کانی شاعر هه‌میشه‌یی نین و به‌پێی کات و سه‌رده‌م ده‌گۆرین، وه‌ک ده‌لی: ((لێره‌دا

^۱ - په‌فیک حلمی، شاعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، ب. ۲، ل ۱۷۴

^۲ - سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۱۷۴-۱۷۵

ئەم سنوور و دەستوورانە نابن بە شتیکى نەمر بۆ شیعەر، شیعریک ئەگەر وەزن و قافیە و مۆسیقا و خەيال و ئیلهامى تىابى شیعەر، بەلام خۆ ئەگەر یەكیتی وەزن و قافیەش لە شیعریکا تیکچوو دیسان هەر شیعەر، منیش ئەلیم ئەگەر ووتەیک بیر و خەيالى هونەرى تىابوو لەگەل مۆسیقا دیسان هەر شیعری پى ئەلیم))^۱ ئەوەى جیگەى پامان بێت ئەوەیە نووسەر کیش و سەروا و ئاوازی لەیەکتر جیا کردوووەتەو، کە لێردا مەبەست لە (مۆسیقا) ئاماژەیهکی ناراستەوخۆیە بۆ ئاوازی ناووەهوى شیعەر، هەرودها ئەوەش دەخاتەپوو، کە کیش و سەروا مەرج نییە بۆ شیعەر و دەشیت شیعریک کیش و سەروای نەبیت و خاوەنى ئاوازیش بیت. نووسەر لەسەر ئەم بنەمایانەى باسى کردوو شیعەر بۆ سى جۆر دابەشدهکات، یەکەمیان: ئەو شیعرانەن کە پەپرەوى یەكیتی کیش و سەروا دەکەن، دووەمیان: ئەو شیعرانەن کیش و سەروایان تىدايە، بەلام کیش و سەرواکان گۆرانیان بەسەردا دیت، سێیەمیشیان: ئەو شیعرانەن کە کیش و سەروایان تىدا نییە. نووسەر بۆ هەریەکێک لەم جۆرانە ناوی چەند شاعیریکی هیناوه، بەلام هیچ نمونەیهکی شیعری وەکو بەلگە بۆ قسەکانى نەهیناوهتەو، کە ئەگەر نمونەى شیعری بهینایەتەو، ئەوکاتە توێژینەووەکەى بەهیزتر دەبوو. چونکە ئیمە تا ئەو کاتە هیچ شیعریکی کوردیمان بەرچاوا نەکەوتوووە کە کیش و سەروایان نەبووبیت.

نووسەر بەکارهینانى کیش و سەروا لەلایەن شاعیرانەو بۆ دوو هۆ دەگەرینیتەو، ئاسانى لەبەر کردن و داپۆشینی بیر و خەيالى ساکار بە کیش و سەروا، بەلام لەگەل ئەمەشدا ئەوە دەخاتەپوو ((کە زۆرجار وەزن و قافیە چەشنە هونەر و خەيالىکی تر بە شیعەر ئەدەن))^۲ هەرودها نووسەر لە باسى جیاوازی شیعری کۆن و تازەدا ئەوە دەخاتەپوو، کە جیاوازیان بەهۆى بەکارهینانى کیش و سەرواوە نییە، بەلکو لەبەرئەووى ژيان بەردەوام لە گۆران و پیشکەوتندایە، سەردەمیکی نوێ هاتوووە ئاراو، کە پێویستی بە شیعری تازەیه، هەرودها برۆاشى وایە شاعیر دەتوانیت شیعری تازە بنووسیت و پابەندى کیش و سەرواش بیت، وەک دەلى: ((ئەگەر شاعیر هونەرورەیکى بەرزبى هەر بەجۆرى یەکەمى شیعەر شیعری تازە بنووسیتەو، واتە شیعری تازە بابەت بنووسیتەو بە قافیە وە وەزنىکی موحەد))^۳ بۆ بەلگەى

۱ - سەلام، دیوانى سەلام، چ، ۱، چاپخانهى تەمەدون، بەغدا، ۱۹۵۸، ل ۲۳

۲ - سەرچاوهى پینشو، ل ۲۵

۳ - سەرچاوهى پینشو، ل ۲۶

قسه‌کانیشی ئاماژهی بۆ چەند شاعیریک کردووه و شیعره‌کانیانی وه‌ک نمونه‌ی ئه‌و شیعره نوێخواز و تازه‌بابه‌تانه هیناوه‌ته‌وه، که هه‌م پابه‌ندی کیش و سه‌روان و هه‌میش ئاوازیکی تازه‌یان به‌رجه‌سته‌کردووه، وه‌ک ده‌لی: ((بۆ ئه‌مه‌ش ئه‌گه‌ر ته‌ماشای شیعره‌کانی (محمد مه‌دی الجواهری) و (بدر شاکر السیاب) له‌ دیوانی (ازهار ذابله) و (هه‌ردی) له‌ دیوانی (رازی ته‌نیایی) و هه‌ندی له‌ شیعره‌کانی (دیلان) بکه‌ین، ئه‌بینین ئه‌م شاعیره مه‌زنانه وه‌ستاییکی گه‌لی به‌رزیان به‌کارهیناوه بۆ دارشنتی شیعره‌کانیان، وه شیعره‌کانیان به‌ ترازووی عه‌رووز و په‌نجه - مقطع - کیشاوه، وه‌ گه‌لی سرنجیان داوه‌ته قافیه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا گومان له‌وه‌دا نییه که شیعره‌کانیان شیعره‌ی تازه‌بابه‌تن، وه‌ ئه‌و شیعرانه‌یان به‌ بیرری تازه و مۆسیقای تازه له‌ شیعره‌ی کۆن جیا ئه‌کرێته‌وه، نه‌ک به‌ وه‌زن و قافیه))^۱

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی نووسه‌ر کۆمه‌لیک بۆچوونی گرنگی ده‌رباره‌ی ئاوازی شیعر و کیش و سه‌روا ده‌ربهریوه، به‌تایبه‌تی، که ئاماژهی بۆ ئاوازی ناوه‌وه‌ی شیعر کردووه، ئه‌گه‌رچی کیش و سه‌روا به‌شیکن له‌ ئاوازی شیعر، به‌لام هه‌موو ئاوازی شیعره‌که‌ نین، نووسه‌ر ئاماژه بۆ خالیکی جه‌وه‌ه‌ریش ده‌کات، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه شیعر ده‌کریت پابه‌ندی کیش و سه‌روا نه‌بیته و مۆسیقاشی هه‌بیته، که‌واته شیعر ده‌کریت خاوه‌نی ئاواز بیته، به‌بی ئه‌وه‌ی په‌یره‌وی کیش و سه‌روا بکات، به‌مجۆره ئه‌گه‌ر شیعریک کیش و سه‌روای نه‌بیته، به‌لام ئاوازی هه‌بیته به‌ شیعر داده‌نریت، که به‌بروای ئیمه بۆچوونیکی زۆر ته‌واوه.

(محهمه‌د سالح دیلان) له‌گوتاریکدا به‌ناوی (چۆن ئه‌ده‌بی کوردی دراسه‌ بکه‌ین)^۲ باس له‌وه ده‌کات تا ئیستا توێژینه‌وه‌یه‌کی زانستی له‌ باره‌ی ئه‌ده‌بی کوردی به‌تایبه‌تی له‌باره‌ی شیعره‌ی کوردیه‌وه نه‌نووسراوه، ئه‌گه‌رچی شتی زۆری له‌سه‌ر نووسراوه و هه‌ندیک ده‌لێن دواکه‌وتوو و هه‌ندیکی تریش ده‌لێن پێشکه‌وتوو، به‌لام به‌ بروای نووسه‌ر ئه‌وه‌ی گرنگه ئه‌وه‌یه، که ئیمه به‌ چ پێوه‌ریک توێژینه‌وه له‌ شیعره‌ی کوردی بکه‌ین، چونکه نووسه‌ر بروای وایه پێویسته ده‌ستبه‌رداری پێوه‌ره‌کانی شیعره‌ی عه‌ره‌بی بین، چونکه ئه‌م پێوه‌رانه‌ی شیعره‌ی بیگانه ناتوانن ئه‌و ئامانجه‌ بده‌نه ده‌ستمانه‌وه که مه‌به‌ستمانه، وه‌ک ده‌لی: ((ئایا خصائص و ممیزاتی شیعر و زمانی عه‌ره‌بی بکه‌ین به

^۱ - سه‌لام، دیوانی سه‌لام، ل ۲۶-۲۷

^۲ - محهمه‌د سالح دیلان، بارانی سلیمانی، ئا: ئومید ئاشنا، به‌شی دووم، ۱۹۹۶، ل ۱۹ هه‌روه‌ها بروانه پۆژنامه‌ی ژین، ژماره‌کانی (۱۶۸۳ - ۱۶۸۴ - ۱۶۸۵ - ۱۶۸۶ - ۱۶۸۷ - ۱۶۸۸)

معیاری شیعر و زمانی کوردی؟ مه‌سه‌لا که پارچه شیعریکی شاعیری هه‌ره گه‌وره‌ی کورد مه‌وله‌ویمان هینا سهر ده‌سگای شیکردنه‌وه، هه‌موو دراسه‌که‌مان بریتی بی له‌وه‌ی ئەم شیعره نه‌زاکه‌تیکی تیدایه، ئەوی تریان فه‌نی به‌دی‌هی تیا به‌کاره‌اتوو، ئەوه‌یان به‌لا‌غه‌یه، ئەمی تریان مورته‌به، ئەوه فه‌نی به‌یانه، ده‌ی ده‌ی تا هه‌موو شیعره‌کان ئەبی به‌نه‌شره‌یه‌کی ده‌نگ و باسی ته‌رجه‌مه‌کراو به‌نسبه‌ت معیاری خصائص و ممیزاتی شیعری کوردییه‌وه))^۱ نووسهر به‌توندی دژی ئەوه‌یه که به‌پیی پیوه‌ره‌کانی کیشی عه‌رووزی عه‌ره‌بی شیعری کوردی هه‌لسه‌نگینین، وه‌ک ده‌لی: ((که هاتو هاتینه سهر کیش و قافیله ده‌رگای ره‌خنه‌گرتنا بلیی ئەم شیعره‌یان به‌مفاعل فعلات و ئەوی تریان به‌مفاعل مفاعل فعلات .. کورت دینی له‌نگه، خواره، ...))^۲ چونکه نووسهر بروای وایه کیشی عه‌رووز له‌گه‌ل بئه‌ماکانی زمانی کوردیدا ناگونجیت. زمانی کوردی و زمانی عه‌ره‌بی دوو زمانی جیاوازن و تاییه‌تمه‌ندییه‌کانیان جیاوازن، نووسهر ده‌لی: ((مامۆستا گوران له‌پیشه‌کی کۆمه‌له شیعره‌که‌یدا (به‌هه‌شت و یادگار) ئەلی: تا بۆ دوا‌جار وازم له‌عروض هینا و هیجا-شیوه‌ی په‌نجه‌م کرد به‌کیش بۆ دارشتنی هه‌لبه‌ست، چونکه ئەم جووره له‌گه‌ل خصائص و ممیزاتی کوردیدا باشتر ریک ئەکه‌وی. گوران بۆچی ئەلی: تا بۆ دوا‌جار وازم له‌عروض هینا، چونکی زمانی کوردی که شیعری کوردی پی ئەوتری جیاوازه و جیايه له‌گه‌ل ئەو خصائصانه‌دا که زمانه دراوسێکان هه‌یانه، بیئه‌ی کوردستان که جوانی سروشتی باش تیدا ئەبیینی مه‌لبه‌ندی ئی‌حایه بۆ رۆمانتیک))^۳

به‌بروای ئی‌مه قسه‌کانی نووسهر له‌جی‌گه‌ی خویدان، چونکه له‌بنه‌ره‌تدا بئه‌ماکانی عه‌رووز له‌گه‌ل تاییه‌تمه‌ندی زمانی کوردیدا ناگونجیت، سه‌باره‌ت به‌(گوران)یش، پاش ئەوه‌ی ده‌ستبه‌رداری کیشی عه‌رووز و یه‌کی‌تی سه‌روا بوو، گه‌رايه‌وه سهر کیشی په‌نجه‌ی خو‌مالی و به‌سوود وه‌رگرتن له‌ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌کانی تر توانی ئەده‌بیکی نوی جیاواز له‌ئه‌ده‌بی کلاسیک دابه‌ینیت، که بووه یه‌کیک له‌شاعیره‌ دیاره‌کانی تازه‌گه‌ری له‌ئه‌ده‌بی کوردیدا و سه‌رمه‌شق بۆ شاعیرانی دوا‌ی خو‌ی، بۆ ئەوه‌ی له‌سه‌ر هه‌مان ریوشوین به‌رده‌وام بن له‌تازه‌گه‌ری له‌شیعردا.

۱ - محهمه‌د سالح دیلان، بارانی سلیمانی، ل ۱۹-۲۰

۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۲۰

۳ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۲۰

مه‌عرف به‌رنجی له ژماره (۱۰) ی به‌رگی (۱) ی گوڤاری (شه‌فه‌ق) دا گو‌تاریکی به‌ناوی (کون و تازه له شیعرا) نووسیه و تینیدا بیروپای خوی دهرباره‌ی شیعیری کۆن و تازه دهربریوه، نووسهر سه‌ره‌تا هه‌ول دده‌ت له پیناسه‌ی شیعه‌وه بچیته ناو باسه‌که‌وه، هه‌ربۆیه چهند پیناسه‌یه‌کی شیعر ده‌کات و تاکه خالی هاوبه‌شی نیوان پیناسه‌کان (ئاواز)ه، پیناسه‌کان جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌که‌نه‌وه، که شیعر دهربرینیکی خاوه‌ن ئاوازه و سه‌ره‌تا له گو‌رانیه‌وه وهرگیراوه، وه‌ک ده‌لی: ((شیعر چیه؟ شیعر گو‌رانیه، گو‌رانی بی شیعر نابی و شیعریش ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل گو‌رانیدا ریک نه‌که‌وی به شیعر ناژمیری))^۱ نووسهر بو پالپشتی قسه‌کانی نمونه‌ی به‌وته‌ی چهند نووسه‌ریک هیناوه‌ته‌وه، که هه‌موویان جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌که‌نه‌وه، که شیعر و گو‌رانی دوانه‌یه‌کی لیکدانه‌براون و ئاوازی‌ش بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی شیعه‌ره، وه‌ک ده‌لی: ((ماموستا مه‌عرف ره‌سافی ئه‌لی: شیعر له گو‌رانی بوه و پیکه‌وه نوساون، له‌به‌ره‌ئه‌وه پیویسته له‌گه‌ل ئاواز و نه‌غمه‌ی گو‌رانیدا ریک بی ئه‌وه‌ش به‌ریکی وه‌زن ئه‌بی له به‌ینیا‌نا. ماموستا محمود عقاد ئه‌لی: کاتی ئاده‌میزاد پیشکه‌وت له ژیا‌نیا ئاخاوتنی خسته ناو گو‌رانیه‌وه، بو به شیعر، هه‌میشه شیعر له‌گه‌ل نه‌غمه "ایقاع" دا جوت بوه))^۲ بۆیه هه‌ر دهربرینیکی له‌گه‌ل ئاوازی گو‌رانیدا ریک نه‌که‌ویت شیعر نییه و ئه‌و ئاوازه‌ش، که له شیعه‌را هه‌یه له‌ریگه‌ی (کیش و سه‌روا)وه به‌رجه‌سته ده‌بیته، وه‌ک ده‌لی: ((ریک و جوتی شیعر له‌گه‌ل نه‌غمه‌دا چون پیک دی؟ عقاد ئه‌لی: یا به‌یه‌کیتی وه‌زن "کیش" یا به قافیه که بریتیه له دوباره کردنه‌وه‌ی وشه‌بیک، یا به به‌کاره‌ینانی وه‌زن و قافیه پیکه‌وه))^۳ پاشان پوخته‌ی بیره‌که به‌وه ده‌خاته‌پوو، که شیعر ده‌بی کیشی هه‌بیته، ئاوازی هه‌بیته، برواشی وایه به‌پله‌ی یه‌که‌م کیش ئاوازی شیعر پیک ده‌هینیت.

نووسهر بروای وایه ئه‌وه‌ی وا ده‌کات شیعر گو‌رانی به‌سه‌ردا بیته واقعی ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تییه، که به چهند قۆناغیکدا تیپه‌ر بووه (کلاسیکی و رۆمانتیکی و واقعی)، پاشان به پوخته‌ی باسی هه‌ر یه‌ک له‌م قۆناغانه ده‌کات، ئه‌وه‌ش ده‌خاته‌پوو، که شیعیری کوردی ئیستا له قۆناغی واقعی‌دایه و شاعیرانی کورد بنه‌ماو پیوه‌ری کیشی کۆنیان تیکشکاندوووه و سه‌رواش به شیوازیکی جیاواز به‌کارده‌هینن، به‌لام پیویسته هه‌میشه ئاواز به‌رجه‌سته بکه‌ن و ده‌ستبه‌رداری کیشی شیعر نه‌بن، وه‌ک ده‌لی: ((شاعیر و

۱ - مه‌عرف به‌رنجی، کون و تازه له شیعرا، گ. شه‌فه‌ق، ژ. ۱۰، ب. ۱، سالی ۱، که‌رکوک، ۱۹۵۸، ل. ۶

۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ۶

۳ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ۶

بویژانی ئەم سەدەى بیستەمە کۆت و زنجیری کونیان شکاند و قالیکی تریان دروست کرد، وازیان لە قافیە هینا، وەزنیان بە چەشنیکی کە هەلسوراندا. جاران وەزن لەسەر کەرته شیعەر دائەمەزرا ئیمرو لەسەر تەفەیلە دائەمەزری، گوی نادریته کورت و دریژی کەرتهکانی شیعەر، بەلام موسیقا ئەپاریزری ئەویش بە لاندان لە وەزن))^۱ هەربۆیە شیعەرەکانی (بت و بتەوان، شۆرشگێر)ی گۆران و (پێگەى خەبات)ی دیلان بە نمونەى سەرکەوتووی شیعەری نوێی سەردەم دادەنیت، کە کیشی برکەبیان تیدا بەرجەستە کراوە و یەکیتی واتایان هەیه و بەشیوازیکی هونەری جوان نووسراون، کە بەبروای (دلشاد عەلى) ئەم بۆچوونەى (مەعروف بەرزنجی) پەنگدانەوہى بنەمای چەمکی شیعەری سەربەستە لە ئەدەبى عەرەبیدا کە (نازک الملائکە) بەکاری هیناوە، وەک دەلی: ((بەگشتی ئەو بۆچوونەى مەرف بەرزنجی بۆخۆی هەمان دەستنیشانکردنی چەمکی ھۆنراوہى سەربەستە لە ئەدەبى عەرەبیدا، تەنھا تەبیینیەکیش کە لێرەدا دەبێ بخریتەپروو ئەوہیە کە یەکیتی هەلبەست پێوہندی بەھۆنراوہى سەربەستەوہ نییە بەو مانایەى کە مەرف بەرزنجی بۆی چووە، چونکە ئەم چەشنە ھۆنراوہیە زیاتر مامەلە کردنیکی نوێیە لەگەڵ ئاوازی ھۆنراوہدا))^۲

نووسەر بەشیوہیەکی گشتی کیش و سەروای لە شیعەری کوردیدا پروونکردووەتەوہ، جەختی لەسەر دەستبەرداربوونی کیشی عەرووز و یەکیتی سەروا کردووەتەوہ و ستایشی بەکارھینانی کیشی پەنجە و سەروای هەمەپەنگی لای شاعیران کردووە، بەلام ناوھینانی بنەما ھونەرییەکانی شیعەری کلاسیکی بە کۆت و پێوہند لەجیگەى خۆیدا نییە، چونکە بنەماکانی ئیستاتیکای شیعەری کلاسیکی کوردین. ھەرودھا نووسەر لەوہدا کەوتووەتە ھەلەوہ کە ئاوازی شیعەری بەستووەتەوہ بە کیشەوہ و بروای وایە ناکریت شیعەر بێ کیش بیت، چونکە وەکو پیشتر باسمان کرد چەند پەگەزیک بەشداری لە پیکھینانی ئاوازی شیعەردا دەکەن، کە کیش یەکیکە لەو پەگەزانە، نەک تاکە پەگەزی پیکھینەری موسیقای شیعەر.

محەمەد سدیق عارف لەکنیی (کامەران و ھۆنراوہى نوئی)ی لەسالی (۱۹۵۸)
 گرنگیەکی زۆری بە ئاوازی شیعەر بەتایبەتی (کیش و سەروا) داوہ و بروای وایە ئاواز بنەمایەکی بنەرەتی شیعەرە و شیعەر بەرھەمی ئاواز و جولەى مرۆفی سەردەمە

^۱ - مەعروف بەرزنجی، کون و تازە لە شیعرا، ل ۹

^۲ - دلشاد عەلى، بنیاتی هەلبەست لە ھۆنراوہى کوردیدا، ل ۱۵۲

كۆنەكانە و لە گۆرانىيەكانى ئەم مەرقانەو شىعر لەدايك بوو. نووسەر بپرواشى وايە يەكئىك لە ئامانجە سەرەكئىيەكانى گواستەنەو شىعر لە ئەدەبى كورديدا لە كۆنەو بۆ نۆى دەستبەرداربوونە لە كۆت و زنجىرى ئەو ئاواز (كئش و سەروا) يەى كە لە شىعەرى كلاسكى كورديدا بەكارهاتوو بۆ ئاوازيكى نۆى، كە لەگەل گيانى سەردەم و قوناغە ئەدەبىيە نۆيەكەدا بگونجئيت، كەواتە ((خۆرگاركردن لە كۆت و زنجىرى وەزن و قافىەى كۆن يەكئىكە لە ئامانجەكانى ھۆنراوەى نۆى))^۱

نووسەر سەرەتا تاووتوئى كئشى شىعر دەكات و بە رەگەزئىكى سەرەكى شىعەرى داناو، بەلام لەبەرئەو شىعەرى بارۆدۆخى ژيانى كۆمەلايەتى گۆراو، پئويستە كئشى شىعەرىش گۆرانى بەسەردا بئيت، چونكە يەك رەنگى كئشى شىعەرى كلاسكى كوردى بووئە ھۆى ئەو شىعەرەكەش سەرنجراكئش و چئژبەخش نەبئت، لەكاتئىكدا لە شىعەرى نۆيدا شاعىر گرنكى بەسەرجم لايەنەكانى شىعەرەكە دەدات و ئاوازي شىعەرەكەى تەنھا لەكئشەكەيدا كۆنەكراوئەو، بەلكو لە دەربرئىن و ھارمۆنىيەتى نۆوان وشە و دارشتنەكەيدا و ئەو واتايەيە كە دەبىەخشئيت، ھەر بۆيە شاعىر بە ئارەزووى خۆى دەتوانئيت گۆرانكارى لەكئشى شىعەرەكەيدا بكات، وەك دەلئيت: ((ئاوازي ھۆنراوەى كۆن لە يەكپارچەبئى وەزنەكەيدا بوو، لەبەر ئەمەئەو ئاوازه رووكەشى و بئ تام دەرەچوو، لەكاتئىكدا ئاوازي ھۆنراوەى نۆى، بەر لە وەزن و قافىە لەماناى ھۆنراوەكە خۆيايەتى. لەسەرنجى قوول و دەربرئىنى "تعبىر" بەھئز و گونجاندى وشەكانى و دارشتنئاندايە. كەوابئى، ئئتر پئوستى بە وەزنى يەكپارچەبئى نئبە. يانى شاعىر يارى بەو وەزنى بكا و بەئارەزووى خۆى ھەلى سوورئئى وە لەئەنجامدا رزگارى دەبئ لەو كۆت و زنجىرەى ھۆنراوەى پئ بەسترابووئەو))^۲

لئزەدا بپروراى نووسەر لەجئگەى خۆيدا نئبە سەبارەت بە ئاوازي شىعەرى كلاسكى كە بە (پرووكەش و بئ تام) ناوى بردوو، شىعەر چونكە شىعەرى كلاسكى نمونەى شىعەرى جوان و چئژبەخشن، ھەرەھا شىعەرى كلاسكى گرنكى بەلايەنەكانى دەربرئىن و وشەكارى داو و شىعەرى كلاسكىمان نمونەى شىعەرى بەرزى سەردەمى خۆيانن. ھەرەھا ھەمان ئەو رەخنەيەشى لئ دەگىرئت، كە بنەما ئئستاتئكىيەكانى شىعەرى كلاسكى بە كۆت و زنجىر ناوبردوو.

^۱ - حسئن عارف، نووسئنەكانم لەبوارى رەخنە و لئكۆلئنەوئەدا، ل ۳۳۹

^۲ - سەرچاوەى پئشوو، ل ۳۳۹

نوسەر سهبارەت بە سهرواش بیروپای تایبەتی خۆی هەیه و برۆای وایه تهواوی شیعرى نوێ له خزمەتی ئەو واتایه دایه، كه شاعیر دهیهوئیت بیگهیهنیته خوینەر، هەربۆیه پئویست ناکات شاعیر خۆی به سهرواوه ماندوو بکات و لههەر شوینیکیشدا لهگەڵ واتادا بهرامبەر بوون، ئەوا شاعیر لهپیناوی واتادا دهتوانیت دەستبەرداری سهروا بیت ، وهک دهلی: ((وه ههروهها بۆ قافیه، ئیمه وتمان: ئاوازی هۆنراوهی نوێ بهستراوه به چۆنیهتی ئیشکردن و هیتانه بهرهم "الانتاج" وه چۆنیهتی ئەو کارهساتهی شاعیر لهسهری دهنوسن. جا لهبهرئوهی كه ئەمیش "یانی قافیه" هەر بۆ ئەوهیه دهنگ و ئاوازیکی کاریگەر بدا به هۆنراوهکه، کهوابوو دهبن بگۆردری و وهها بی نهبیته بهرهلست له دهربرینی مانای هۆنراوهکهدا. ئیتر سا یا جوت بگیرى و یا بهیناوبهین، وه ئەگەر هەر ناچاری بوو ئەو قافیهیه بکری به قوربانی ماناکه و وازی لی بهینری، یانی هیچ پئویست ناکا شاعیر لایهکی بیرکردنهوهی تهرخان بکا بۆ هیتانهوهی قافیه))^۱

سهروا بهشیکی گرنگی پیکهینانی ئیستاتیکی شیعره، بهلام پئویسته هاوسهنگی ههبیته لهنیوان رهگهزهکانی شیعردا و هەر رهگهزیک شوینی خۆی بگریته له دهقی شیعریدا، لهبهرئوهی له شیعرى نویدا واتا گرنگی و رۆلی تایبەتی خۆی هەیه، هەربۆیه نوسەر جهختی لهسەر دهکاتهوه و داوا دهکات له سهروا زیاتر گرنگی پیدریته.

محهمەد سدیق عارف برۆای وایه هیشتا شیعرى نوێ لهدایک نهبووه، بهلکو شیعرى کوردی له قوناغی گوێزانهوهدایه و دابهشیدهکات بۆ سى قوناغ. شیعرى کوردی له قوناغی سینهمدایه و له لوتکهی گوێزانهوهکهیه، لهگەڵ ئەمهشدا هیشتا ناتوانین پنی بلین شیعرى نوێ، چونکه شیعرى کوردی هیشتا پهپهوی کیش و سهروا دهکات و نهیتوانیوه خۆی له کۆت و بهندی کیش و سهروا پرگار بکات، بۆ نمونه: شیعرى کوردی هیشتا نهیتوانیوه بهتهواوی خۆی له یهکیتی کیش پرگار بکات، ههروهها نهیتوانیوه خۆی له سهروا پرگار بکات و شاعیران یان یهکیتی سهروا پهپهو دهکن یان سهروای کۆپله بهکاردهین. ، ئەم دوو هۆکارهش وایانکردوه شیعرى کوردی یهکیتی واتاشی تیدا نهبیته. لێردها بریارهکهی نوسەر زۆر تونده، چونکه ئەوکات شیعرى نوێ لهدایک بووه و له گهشهکردندا بووه و بهردهوامیش بهرهو پیش چوو. بهکارهینانی سهروای کۆپله خۆی بهرهمی شیعرى نوێیه و شاعیران لهوکاتهدا

^۱ - حسین عارف، نوسینهکانم لهبواری رهخنه و لیکۆلینهوهدا، ل ۲۴۰

پهیرهوی کیشی جۆراوجۆر و سهروای کۆپلهیان کردووه، بهتایبهتی پیرهمێرد و شیخ نوری شیخ سالیح و گۆران.

نوسهر برۆای وایه کامهران له چهند شیعریکدا ئەم کۆت و بهندهی کیش و سهروای تیکشکاندووه و خۆی به ریکخستنی سهرواوه خهریک نهکردووه و به ئارهزووی خۆی بهکاری هیناوه، ئەگهرچی کهموکوپریشی ههیه، بهلام ئەم شیعراوهی مژدهی له دایکبوونی شیعری نوێی کوردین، وهک دهلی: ((جیگهی شانازییه که کامهران له چهند پارچهیهکیدا ئەو کۆت و زنجیرهی شکاندووه، بهراستی ئەم چهند پارچهیه "ئەگهرچی بهدهریش نین له کهموکوپری" مژدهی له دایکبوونی ئەو هۆنراوانهی نوێیهمان دهنهتی که ئیمه مه بهستمانه و لێی دواين ... ههر لهو چهند هۆنراوه ناوبراوانهی کامهراندا، مه بهستهکهی ئیمه دیتهدی، بهوهی شاعیر پێویسته خۆی زۆر به قافیهوه خهریک نهکات و جلهوی بۆ شل کات، وه به ئارهزووی خۆی ههلی سوورپینی))^۱ ههروهها باسی ئهوهش دهکات که (کامل ژیر) و (وهشتی)یش ههولیان داوه شیعری تازه بنووسن و خۆیان له کۆت و بهندی کیش و سهروا رزگار بکن، بهلام تا ئیستا سههرکهوتوو نهبوونه، وهک دهلی: ((ههروا چهند شاعیریکی گهنجی تریشمان وهک "وهشتی" و "کامل ژیر" ههولی وتنی هۆنراوهی نوێیان داوه، بهلام داخی گرانم تیندا سههرنهکهوتوون، چونکه لام وایه باش تیی نهگهیشتون، وهیاخۆ چهواشه بوون لهو تیگهیشتنه دا))^۲

لێره دا (دلشاد عهلی) سهبارهت به بیروپرای ئەم دوو نوسهره (مهعروف بهرزنجی و محهمهد سدیق عارف) تیبینییهکی گرنگ دهخاتهروو سهبارهت به شیعری سهربهست و ئهوه پوون دهکاتهوه، که مه بهست له شیعری سهربهست دهستبهرداربوونی تهواوهتی نییه له کیش و سهروا، به لکو خۆرژگارکردنه له سنووری دیره شیعری کلاسیکی و یه کیتی سهروا، وهک دهلی: ((بهگشتی ئەو ههلبهستانهی که به لای ئەو دوو نوسهره وه به هۆنراوهی سهربهست دانراون بۆ خۆیان له سهربهستمان گرنگی دان به پێی ههلبهست و دهروچوون له سنووری دوو دێری بنیات نراون، له ههمان کاتیشدا دهست بهرداری قافیه نه بوون، بۆیه که باس له خۆ رزگارکردن له قافیه دهکری

^۱ - حسین عارف، نوسینه کانم له بواری رهخنه و لیکۆلینه وهدا، ل ۳۴۲

^۲ - سهراچاوهی پینشو، ل ۳۴۳

دەبىي ئاڭادارى ئۇوھ بىن كە مەبەست لەو خۆرڭار كىردنە خۇ بەند نەكردنە بە چەمكى قافىيە يەكگرتوۋەه))^۱

مەمەد سىدىق عارف بىرۋاي وايە گەورەترىن جىاوازى نىۋان شىعەرى كۆن و نۆي يەككىتى واتايە، كە ئەمەيش بەھۆي كىش و سەرواۋە دروست دەبىت، لە شىعەرى كۆندا بەھۆي پابەندبوون بەيەككىتى كىش و سەرواۋە يەككىتى واتا بوونى نىيە، پىچرپىچرى لەواتادا ھەيە، واتاي شىعەر تەنھا لە چوارچىۋەيەكى گىشتىدا پەيوەندىيان بەيەكەۋە ھەيە، لەكاتىكدا لە شىعەرى نويدا بەھۆي رڭاربوون لە يەككىتى كىش و سەروا، شىعەر خاۋەنى يەككىتى واتايە و شىعەرى نۆي لە سەرهتاۋە تا كۆتايى واتاي يەكتر تەواۋ دەكەن. نووسەر دەلى: ((گەورەترىن ناكۆكى لەبەينى ھۆنراۋەي كۆن و نويدا، يەككىتى مانايە لە ھۆنراۋەي كۆندا كۆت و زنجىرى ۋەزن و قافىە دەبنە ھۆي كۆرت و كۆيرى و پىچرپىچرى ئەو مانايەي شاعىر مەبەستىيەتى، لەبەرئەۋە يەككىتايان تىدا نىيە، بگرە برىتتىن لە زۆر وىنە و دىمەنى رازاۋەي جوان كە تەنبا چوارچىۋەيەكى گىشتى نەبى ھىچى تر پىكىانەۋە نابەستى. لە كاتىكدا لە ھۆنراۋەي نويدا لە سەرهتاۋە تا كۆتايى بەدۋاي يەكدا دىن و يەك يەكتر تەواۋ دەكەن، ئەمەش بەھۆي رڭاربوونىيەۋە لە كۆت و زنجىرى ۋەزن و قافىە وگويدانى بەمانا زىاتر لە شىۋە))^۲ ھەرۋەھا مەبەست لە خۆرڭار كىردن لە يەككىتى كىش و سەروا بە واتاي دەست بەرداربوونى تەواۋەتى نىيە لە كىش و سەروا، تەنانەت بەواتاي دەستبەرداربوونىش لە كىشى عەرۋوزى عەرەبىش نايەت، بەلكو بە واتاي تىكشكاندى يەككىتى كىش و سەروا و يارىكردن بەكىش و سەروا دىت بە ئارەزوۋى شاعىر، كە ھەندىك نووسەرى كورد بە ھەلە لە خۆرڭار كىردن لە كىش و سەروا تىگەيشتوون، ۋەك دەلى: ((تا ئىستاش زۆر لەۋانەي دوورەۋەپەرىز ۋەستاۋن لە ھۆنراۋەي نۆي، ۋا دەزانن مەبەست لە خۆرڭار كىردن لە كۆت و زنجىرى ۋەزن و قافىە، ۋازلى ھىتانايانە بەتەۋاۋى!! بىگومان بە ھەلەچوون، چۈنكە لەبارەي ۋەزنەۋە ھۆنراۋەي نوئىش ھەر لەسەر ئەو بەحرانە دەۋترىت، كە ھۆنراۋەي كۆنى لەسەر دادەپىژرىت، بەلام تەنبا ھىندە ھەيە شاعىرى نۆي بە ئارەزوۋى خۆي يارى بەو بەحرانە دەكات و ھەليان دەسۋرىتى))^۳

۱ - دلشاد عەلى، بنىاتى ھەلبەست لە ھۆنراۋەي كوردىدا، ل ۱۵۲-۱۵۳

۲ - حسين عارف، نووسىنەكانم لەبۋارى رەخنە و لىكۆلىنەۋەدا، ل ۳۶۶

۳ - سەرچاۋەي پىشۋو، ل ۳۶۶

نووسەر تاووتوویی شیعری "ئە ی کچە شوان" ی کامەرانی دەکات و بپروای وایە یەکیکە لە شیعەرە سەرکەوتوووەکانی شاعیر، چونکە شاعیر توانیویەتی کۆت و بەندی کیش و سەرۆا تیکبشکینیت و یەکیتی واتا بەرجەستە بکات، ئەگەرچی شاعیر لە شیعەرەکیدا کیشی (هەزەج) ی بەکارهیناوه، کە یەکیکە لە دەریاکانی کیشی عەرۆزی عەرەبی، بەلام وەکو شاعیرانی کلاسیک کیشەکە ی وەکو خۆی بەکارهیناوه و پەیرەوی هاوسەنگی تەفعیلەکان لەدێرەکاندا ناکات، بەلکو شاعیر کیشە عەرۆزییەکە ی تیکشکاندوو و بە ویستی خۆی تەفعیلەکانی بەکارهیناوه و بەمەش ئاوازیکی نووی بە شیعەرەکە بەخشیوه، وەک دەلی: ((لە هۆنراوی "ئە ی کچە شوان" دا کە پارچەیهکە لە هۆنراوی رزگارکراو لە کۆت و زنجیری وەزن و قافیە، لەسەر بەحری هەزەج دانراوه، بەلام لەباتی ئەو ی خۆی بیهستیتەوه بەو کۆتە ی کە ژمارە ی "مفاعیلن" وە لیدانی "الایقاع" لە هەموو دێرەکانیدا هەر دەبی بە قەدەر یەک بن، هیناویەتی دیری یەکەمی بەیەک تەفعیلە وە دووومی بە یەکیک و سینیەمی بە دووان و چوارومی بە یەکیک و .. هتد، هیناوتەوه لە کاتیکدا لە سنووری ئەو بەحرەش نەچوووتە دەرەوه))^۱ هەرۆهەا لەرووی سەرۆاشەوه شیعەرەکە بەتەواوی دەستبەرداری سەرۆا نەبووه، بەلکو خۆی لە کۆت و بەندی ئەو یەکیتی سەرۆایە رزگارکردوو، کە لە شیعری کلاسیکیدا هەیه و یەکپارچەیه، شاعیر بە ویستی خۆی و بەپی پیویستی شیعەرەکە سەرۆای بەکارهیناوه، کە ئەمەش وای لەشاعیر کردوو لەپیناوی سەرۆادا یەکیتی واتا لە دەست نەدات، وەک دەلی: ((وە هەرۆهەا هۆنراوی نووی خۆی لەو کۆتەش رزگار دەکا کە لەسەرەتاوه تا کۆتایی هەر بەیەک قافیە بیتەوه، وە یا خو تیهه لکیش وەیا جوت جوت بگیری، بگره شاعیر بۆی هەیه بە ئارەزووی خۆی ئالوگۆپی "تنوع" بە قافیە بکات، هەرۆهکو کامەرانی لە "ئە ی کچە شوان" دا بەکاری هیناوه، ئەمەش بیگومان هەر بۆ ئەو مەبەستە ی پیشوووە کە باسمان کرد ، یانی ماوەدان بە شاعیر بۆ دەرپرینی ئەو مانایە ی مەبەستییهتی بی کەموکووری و بە یەکگرتوویی))^۲

پاشان نووسەر لەبابەت یەکیتی واتاوه بەشیوەیهکی گشتی لە شیعەرەکانی کامەرانی دەدویت و بپروای وایە شیعەرەکانی شاعیر هیشتا ناتەواوی زۆریان تیدایە، تەنانەت هەندیکیان هەر یەکیتی واتیان تیدا نییه، بۆ نمونەش چەند شیعریکی شاعیری هیناوه و خویندەنەوهی بۆ کردوون و ئەو ی سەلماندوو، کە شاعیر بەهۆی خو

^۱ - حسین عارف، نووسینەکانم لەبواری رەخنە و لیکۆلینەوهدا، ل ۳۶۶

^۲ - سەرچاوه ی پیشوو، ل ۳۶۶-۳۶۷

پزگارنەکردن لە کۆت و بەندی یەكیتی كیش و سەروا نەیتوانیوه یەكیتی واتا بەرجەستە بکات، ھەروەك دەلی: ((کۆت و زنجیری وەزن و قافیە تەنگیان بە کامەران ھەلچنیوه و بوو تە ھۆی ئەوھى نەتوانی یەكیتی بدات بە مانای ھۆنراوھکانی و بە پچرپچری وە یا کورت و کویری لە دایک دەبن))^۱

بەبروای ئیمە نووسەر بەرھەمیکی بەسوودی بۆ ئەو سەردەمە نووسیوه، بە وردی باسی كیش و سەروای کردووہ و داوای ئەوہ دەکات شاعیران گۆرانکاری لە كیش و سەروادا بکەن، بەلام داوای دەستبەرداربوونی یەكجاری لە كیش و سەروا ناکات، بەلکو داوا دەکات بەشیوازیکی جیاواز بەکاربھێنریت، بەشیوہیەکی گشتی كیش و سەروا دەبەستیتەوہ بە واتاوہ و بروای وایە ھەر شیعریک پەپرەوی یەكیتی كیش و سەروای کرد؛ ئەوا یەكیتی واتای تیدا بەرجەستە نابیت، ھەر شاعیریکیش بیهویت لە شیعەرھکانیدا پەپرەوی یەكیتی واتا بکات، ئەوا دەبیت سەرھتا دەستبەرداری یەكیتی كیش و سەروا بیت. ھەروەھا ئەو بۆچوونەشی لەجیگەى خۆیدا نییە، كە بنەما كیش و سەروای بە کۆت و زنجیر ناوبردووہ، چونكە كیش و سەروا بنەمای ئیستاتیکی شیعرن.

ناكام لەسالی (۱۹۵۹) نامیلکەھەکی بەناوی (ھۆنراوھى نوئى لی کولینەوھییکی ویزەیی) بلاوکردووہ تەوہ و تیندا ئاماژە بۆ ئەوہ دەکات، ئەم نامیلکەھە وەلامدانەوھى بۆچوونەکانی کتیبی (كامەران و ھۆنراوھى نوئى)یە، كە لەلایەن (محەمەد سدیق عارف)وہ نووسراوہ. نووسەر تیندا خویندەوہ بۆ ئەم کتیبە دەکات و گفتوگۆی سەرجەم بیروپراکانی ناو کتیبەكە دەکات و تیروانینی خۆی دەربارەیان دەخاتەروو، ھەروەھا ھەول دەدات لە پێگای خویندەوھى ئەم کتیبەوہ بیروبوچوونەکانی خۆی دەربارەى شیعری تازە و بنەماکانی و تاییبەتمەندییەکانی بخاتەروو، ئەوھى لێردا ئیمە دەمانەوئیت لەسەرى رابوہستین، سەرنجەکانی نووسەرە دەربارەى لایەنى ئاوازی شیعری. نووسەر دژی ئەو بیروباوہرەھە، كە پێی وایە یەكیتی كیش دەبیتە ھۆی ئەوھى شاعیر ئەوھى لەمیشکیدایە نەتوانی بەتەواوی دەریان بپریت، بۆ ئەم مەبەستەش داوای بەراورد لەنیوان شاعیری نوێخوازی عەرەب (حسین مەردان ۱۹۲۷-۱۹۷۲) و شاعیری کلاسیکی عەرەب (جەواھیری ۱۸۹۹-۱۹۹۷)دا دەکات و بروای وایە شیعەرھکانی (جەواھیری) زیاتر واقعیتن و مروّف دەتوانیت بۆ ژیان سوودیان لی ببینیت، وەك لە

^۱ - حسین عارف، نووسینەکانم لەبواری رەخنە و لیکۆلینەوہدا، ل ۳۶۹

شيعره‌کانی (حسین مهردان)، وهک دهلی: ((بو وهلامی دانهر که ئه‌لی وهزنی کون ئامانجه‌کانی میشکی شاعیری به‌سه‌زمان ژهنگاوی ئه‌کات و ئه‌یان خنکینی، وا چاکه خوی چاویک به هه‌لبه‌سته‌کانی عه‌ره‌بی "حسین مهردان"ی هونه‌ری نویی زور نوی دا بخشینی و له‌گه‌ل شيعره‌کانی جه‌واهیری شاعیری شیوه کونا به‌راوه‌ردیان بکا و بزانی کامیان ئه‌مرو که‌لکی ژیانن و کامیان په‌یمانی زورانبازیی ئاده‌میزاد و ژیانیان گرتوته ئه‌ستو؟))^۱ هه‌روه‌ها دووباره جهخت له‌وه ده‌کاته‌وه، که ئه‌وه به‌کیتی کیش و سه‌روا نییه ده‌بیته ریگر له‌به‌ردهم شاعیردا بو ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستیتی ده‌ری ببریته، چونکه شاعیر ده‌توانیته به‌و کیش و سه‌روایه‌ی له شيعری کلاسیکدا هه‌یه مه‌به‌ست و بابته‌ی نویی ده‌ربریته، بو به‌لگه‌ی قسه‌کانیش به‌راورد له‌نیوان شيعریکی (هه‌ژار موکریان) و شيعریکی (سالم)دا ده‌کات، که بر‌وای وایه ئه‌و شيعره‌ی هه‌ژار له‌سه‌ر ریوشوینی شيعره‌که‌ی سالم نووسراوه، له هه‌مان کاتدا مه‌به‌ستیکی نویی و بابته‌یکی تازه‌ی خستووته‌پروو، وهک دهلی: ((که‌واته به‌جی هینانی فرمانی ژیان به‌رامبه‌ر به خاک و گه‌ل له‌لایه‌ن شاعیره‌وه، وه‌نه‌بی ته‌نها کیش و قافیه ریگای لی بگری یا پیشی به‌ره‌للا بکا. ئه‌و شاعیره به‌رزهی به ئه‌لماسه‌کانی تاجی پاشا ئه‌لی "فرمیسکی دانه دانه‌ی هه‌تیوه هه‌لوهریوه" له وه‌زن و شیوه‌دا شوین "یارم له په‌رده ده‌ره‌ات جامی شه‌رابی هینا" که‌وتوه که کون و تازه‌یی له بابته‌کانیانایه، ئه‌گینا شیوه و کیشیان یه‌که))^۲ هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش پروون ده‌کاته‌وه، که حاجی قادری کویی له‌سه‌ر هه‌مان ریوشوینی کلاسیک رویشتوو، شيعره‌کانی پابه‌ندی بنه‌ماکانی شيعری کلاسیکین، به‌لام ناوه‌روکی تازه‌ی پی ده‌ربریون، ((جاری ئه‌بی ئه‌وه بزاین که حاجی قادر شیوه‌ییکی تازه‌ی ئه‌وتوی بو شيعری کوردی دروست نه‌کردوه که باری هه‌لبه‌ستی نیشتمانی و کومه‌لایه‌تی ئاسان تر کردبی. ئه‌ویش بی که‌م و زیاد هه‌ر له‌سه‌ر پیودانی شاعیرانی پیش خوی رویشتوه، ته‌نها ئه‌وه‌نده هه‌یه بابته‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی قادر جیایه له‌گه‌ل ئه‌وانی پیش ئه‌وا. هیچ شيعریکی حاجی قادر نیه هاوکیشی له دیوانی شاعیره‌کانی پیشووترا نه‌بی، واتا حاجی قادر مه‌به‌ستیکی تازه بابته‌ی به‌شیوه‌ی کون و تووه))^۳

۱ - ناکام، هونراوه‌ی نویی، ۱، چاپخانه‌ی کامهران، سلیمانی، ۱۹۵۹، ل ۱۵-۱۶

۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۶

۳ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۲۱

ئەگەرچى نووسەر پرسیاری ئەو دەکات، که شیعیرى نوئى بۆچى ئەوئەندە دژى کیش و سەروا بیت، لەگەڵ ئەوئەندە لەگەڵ بیروپرای (محەمەد سدیق عارف) دایە دەربارەى شیعیرى نوئى، بەتایبەتى لە جەخت کردنەووە لە واتای شیعرەکە، بەلام ئەم برۆای وایە ناکریت شیعیرى نوئى بى ئاواز بیت، ئەگەر هەندیکجار پابەندى جۆره کیش و سەروایە کیش نەبیت ئاساییە، بەلام ناییت شیعرەکەى بى ئاواز بیت، وەک دەلى: ((بۆچى ئەبى شیعیرى نوئى ئەوئەندە دوژمن بە وەزن و قافیە بى؟ بەلى ئەبى هەلبەستى نوئى چەشنە دارشتن و لەره و موسیقایىکی تاییبەتى ببى، ئەبى هونەرى ئەمرو که هاتە سەر نوئىنى شیعر هەمو هوش و هەستى بخاتە سەر ئەو ئامانجەى خوى بو ئامادە کردووە و ئیتر بەبى خەفەت قافیە لەپیناوى مانادا بشیلی و تەنانەت هەندى جار بوى هەیه قیروسیا لە کیشیش بکات، بەلام هەرگیز ریگەى ئەوئەى نادریتى نوئىنەکەى موسیقای نەمینی))^۱ نووسەر لێرەدا ئاماژە بۆ خالیکی گرنگ دەکات، که هاوشیۆهى بیروبوچوونەکەى (مارف خەزنەدارە) ئەویش ئەوئەیه: شیعر دەکریت خاوەنى ئاواز بیت و پابەندى کیش و سەرواش نەبیت. که بەبۆچوونى ئیمەش بۆچوونىکی زۆر تەواو، چونکه چیتى شاعیر پئویستى بە کیش و سەروا نەبوو بۆ دانانى شیعر، بەلکو پشتى دەبەست بە ئاوازی ناوئەووە و ئاهەنگى وشەکان بۆ دانانى شیعر.

هەر وەها وەلامى (محەمەد سدیق عارف) دەداتەووە و پەخنەى ئەوئەى لێدەگریت، که شیعرەکانى (پیرەمیرد و ئەحمەد موختار و زیوهر) لەرووى کیشەووە هاوشیۆهى شیعیرى کلاسیکین و نمونەیان لە فارسى و عەرەبیشدا هەیه، چونکه پەیرەوى دەریاکانى عەرۆزى عەرەبىیان کردووە، وەک دەلى: ((دانەر بەچى بوى دەرکەوتووە که پیرەمیرد و ئەحمەد موختار و زیوهر، لە رومانىکی دوور کەوتونەتەووە و هونراوەکانیان بەشیۆهى فارسى و عەرەبى نیه؟ کام شیعیرى پیرەمیرد و ئەحمەد موختار و ئەوانى ترئەو ئەیان ژمیری، لە کیشى تەفعلە و دەریاکانى عروز چوونەتە دەرى؟ یا وینەیان لە دیوانەکانى فارسى و عەرەبیدا نیه؟))^۲ لێرەدا نووسەر بۆچوونەکانى تەواو نین، چونکه پیرەمیرد چەندین شیعیرى هەیه بە کیشى پەنجەى خۆمالى نووسراون و نمونەیان لە شیعیرى فارسى و عەرەبیدا نیه.

۱ - ناکام، هونراوەى نوئى، ل ۲۴-۲۵

۲ - سەرچاوەى پینشو، ل ۲۱

بەگشتى بۆچۈنەكانى نووسەر زياتر بەرگرى كردنە لە يەك پەنگى كىش و يەككىتى سەروا، ھەروەھا دەيەويت ئەو بەسەلمىنىت، كە شاعىر دەتوانىت بەم كىش و سەروايە واتاى نوئ بگەيەنىت و بەشىك لە شاعىرانىش ئەم كارەيان كردوو. لىرەدا نووسەر بۆچۈنەكانى گونجاو نىن، چونكە شىعەرى نوئ پىويستى بە ئاوازيكى نوئ ھەبوو، تا لەگەل گيانى سەردەمدا بگونجىت، بەلام ئەو بۆچۈنەى زۆر لەجىگەى خۆيدايە، كە مۇسقىاى شىعەر و كىش و سەروا لە يەكتىرى جياكردوووتەو و بىرواى واىە دەكرى شىعەر ئاوازي ھەبىت بەبى پەپرەوكردنى كىش و سەروا.

ھەژار موكرىانى لە گۆقارى (روناھى) دا گوتارىكى رەخنەيى بەناوى (ئەدەبى كوردى سەر بەرەو ژىرو دەروا) ى لەسەر شىعەرى نوئى كوردى نووسىو و تىايدا بەشيوەيەكى تەنزنامىز رەخنە لە شىعەرى نوئى كوردى دەگرىت و نووسىنەكەى بەسەر چەند تەوەرلىكدا دابەش كردوو و ھەر تەوەرلىك ناويكى لى ناو. لە تەوەرى (لاسايى منالانەش) دا لەسەر ئاوازي شىعەرى نوئ راوہستاو و دژايەتى خۆى بۆ ئەو شىعەرانە دەردەبرىت، كە بە لاسايىكردنەوہى رۆژئاوا دادەنرىت و (كىش و سەروا) ى نىيە، بەو بيانوہى رۆژئاوايىەكان ژيانى خۆيان گۆريو و ئىستا زۆر پىشكەوتون، ئىمەش خۆ ئەگەر نەتوانىن وەك ئەوان پىش بەوين خۆ دەتوانىن ئەدەبەكەمان وەك ئەدەبى رۆژئاوايىەكان لىبەكەين، وەك دەلى: ((دەسا ئەوى دەتوانىن با ئەو بەكەين: ئەدەبەكەى خومان وەك ھى ئەوان لى بەكەين، ئەگەر نەمانتوانى معنا و نىازى وەك ئەوانىش بىنىن قەى ناكە ھەر كەسم و بىچمەكە ھەسايە، دەوہرن بروانن باوكم: كوا ئەوان لەسەر رەوتى فەعولون فەعول دەرون؟ شىعەرى ئوروپايى نە قافىەى ھەيە و نە وەزن، ئىمەش با لەسەر رەوتى ئەوان بروين و زورىش ھاسانە)) پاشان وەك نمونە بۆ قسەكانى چەند دىرپىك رىز دەكات لەسەر شىوہى شىعەر، كە كىش و سەرواى نىيە، پاشان ئەو دەخاتەروو، كە رۆژئاوايىەكان سەرەپاى ئەو ھەموو پىشكەوتن و شارشتاننىيەتەش ھىشتا ھەر لەسەر رەوتى شىعەرى ھەزار سال لەمەو پىش دەپۆن، چونكە شىعەر دەبىت گوزارشت لە ژيان و گوزەران و چىژى باوى كۆمەل بەكات، وەك دەلى: ((برىا كەسىك بوايە ئەم تازە كورانەى دابسرکاندايە و بىگوتايە كاكە! ئەو كونەى تو دەستت پىداكردوو جى ماوہ چويلەكەى تىدانىە!! رۆژئاوايىەكان كە بارى ژيانى خويان گوريو، كەريان گوريو بە فروك، بەلام رەوت و ھەواى شىعەريان ھەر ھى ھەزار سال لەمەو بەرە. شىعەر ئەوہيە گەل بە گورانى دەيلى و گەلەكانى رۆژئاوا گورانىەكانيان

۱ - ھەژار، ئەدەبى كوردى سەر بەرەوژىرو دەروا، گ. روناھى، ژ ۱، سالى ۱، بەغدا، ۱۹۶۰، ل ۶۳

شیعری ئاواى دەوى باوى ژيانيان گوراوه، بهلام زهوقى گورانيان نهگوراوه، هاتوون لهسهر كونهكهى خويان زياديان كردوه و ريك و پيكيان خستوه و له گوراني ساكارهوه خستويانهته ناو موسيقاوه و لهسهر كاغەز دايان کوتاوه كه گوم نهبي))^۱

نوسهر داواى دهستبهرداربوون له ئاوازي بيگانه و گهپانهوه بو ئاوازي خوَمالى دهكات و هاوپايه لهگهَل ئه و كهسانهى، كه داواى دهستبهرداربوون له مؤسيقاي عهرهبي (كيشى عهرووز) دهكهن و ئەم داواكارىيه به شتيكى پهسهند دهزانيت، وهك دهَلن: ((تو كه خهياى نوسيني تازهت ههيه و دهتهوى وهك خوداپيداوان بكهى؟ زور بيريكي پهسهنده منيش لهگهَلتم كه دهست له فهولون فهول و مهفاعيلن فهولات بهردهى كه ئەمه ميراتيكي كون و دوابراوى عهرهبانه و له بن عبا و عهگالهوه به سواى حوشتر بومان هاتوه و به سهتان سالا به ملمانهوه چهسپيوه))^۲ نوسهر جهخت لهسهر دهست بهرداربوون له كيشى عهرووز دهكاتوه بهلام دژى ئهويه به يهكجاري دهستبهردارى كيش و سهروا بين بهناوى شوينكهوتنى ئهدهبي ئهوروپيهوه، نوسهر پهخنه لهوانه دهگریت دهيانهويت لاسايى ئهدهبي ئهوروپايى بكهنهوه، چونكه ئەم گورينهويه سووديكي واى نيه و ناتوانى پيويستيه چهشهيهكانى تاكى كوردى پرېكاتهوه، چونكه له كوتاييدا دهست بهردارى ههندى بنهماى هونهرى ئهدهبي بيگانه بوويت، لهههمانكاتدا كهوتيته لاساييكردهوى ئهدهبيكي ترى بيگانه، كه ئەمهش به زياني ئهدهبهكهمان دهشكيتتهوه، وهك دهَلن: ((دهست له كلكى ههواى شيعرى عهرهب ههلگره چونكه پيم وايه له زهوقى كوردى گوراني بيژ و گوياگر دوره، تو كه ئەوهم بو بهههواى ئوروپايى بگوريهوه؟؟ بهسهدهزار گورييسيش به زهوقى هيچ كورديكهوه نانوسى))^۳

نوسهر داواى ئهوه دهكات، كه شاعيرانى كورد بگهرينهوه بو ئاوازي خوَمالى (كيش و سهرواى خوَمالى) و بيكهنه بنهماى تازهگهري و نوپوونهوه، ئەمهش لهبهرئهوهى گوراني كوني كوردى به ههزاران ئاوازي جياوازي تيدايه و ئەم ئاوازانەش لهگهَل ههست و هوشى ميللهتدا ريك دهكهويت و شاعيرييش دهتوانيت شيعرهكانى خو پى نوى بكاتهوه، نوسهر (مهولهوى تاوهگوزى) به شاعيريكي نوياگر دادهنيت، لهبهر ئەوهى پهپهروهى ئاوازي پهسهنى كوردى كردوه و شيعرهكانيشى لهگهَل چيژى

۱ - ههژار، ئهدهبي كوردى سهه بهرهوژيرو دهروا، ل ۶۳

۲ - سهراچاوهى پيشوو، ل ۶۵

۳ - سهراچاوهى پيشوو، ل ۶۵

گشتیدا دهگونجیت، ههروهها داوا دهکات شاعیران بگه پینهوه بو ئاوازهکانی لاوک و حهیران و هونه رهکانی تری گۆرانی کوردی، نووسەر دهلی: ((من به مهولهوی تاوهگوزی دهلیم تازه که شیعرهکانی بو گۆرانی هه مو گۆرانییژیکی کورد دهست ئه دا و له گهل پتر له په نجا هه وادا ریک دهکهوی. دهتهوی تازه بیهوه بچو شیعی به مهعنا ی تازه بهههوی بهیتهکانی کوردی له سه رهوتی حهیران و لاوک و لهشکربو خه زال بلی چی له دلت دایه بیخه ناو هه وایهکی، که کورد به گۆرانی دهیلین تا بیبیسن و بچیته دلیانهوه و بهم هویهوه باری ژیانی ناخوشیان پی بگوره))^۱

نووسەر ئه وه دهخاته روو، که (گۆران) شاعیریکی نویگه ره و خاوه ن قوتابخانه یه کی نوییه له ئه ده بی کوردیدا، له گهل ئه وه شدا پابه ندی کیش و سه روا بووه، چونکه (گۆران) شاعیریکی لیزان بووه و دهسته برداری کیشی عهرووزی عه ره بی بووه و به کیش و سهروای خۆمالی واتای تازه ی پیشکesh کردووه، که هه ر ئه مهش نهینی سهرکهوتنی شاعیر و به ره و پیشچوونی بووه، وهک دهلی: ((من تا ئیستا شیعیکی گۆرانم نه دیوه که وهزن و قافییه ی نه بی. وه باوه ریشم وایه که گۆران خاوه ن مه دره سه یه کی تازه یه به لام فیله که ی دوزیوه ته وه دهستی له کلکی حوشتره که به رداوه و مهعنا ی تازه ی خستونه ناو به ندوباوی کوردانه ی خومانه وه))^۲

نووسەر له گوتاره کهیدا داوای نویبونه وهی شیعی کوردی و دهسته بردار بوون له بنه مای کیش و سهروای شیعی عه ره بی دهکات، به لام دژی ئه وهیشه که به یه کجاری دهسته برداری کیش و سه روا بین به ناوی لاساییکردنه وهی شیعی ئه وروپییه وه، نووسەر برۆای وایه باشتترین ریگا بو نویکردنه وهی شیعی کوردی گه رانه وهیه بو کیش و سهروای خۆمالی و نویکردنه وهی شیعه به م بنه ما هونه ریانه ی شیعی خۆمالی کوردی، وهک (گۆران) ئه م کاره ی کردووه. به بوچوونی ئیمهش قسهکانی نووسەر له جیگه ی خۆیدان، به تایبه تی کاتیک داوا دهکات به پشت بهستن به ئاوازی شیعی خۆمالی شیعی کوردی نوئ بکریته وه، پیره میرد و گۆران دوو شاعیری گه و ره ی کوردن و شیعه کانیان نمونه ی شیعی جوان و داهینه رانه ن. به لام ئه و بوچوونه ی، که برۆای وایه شوینکهوتنی ئه ده بی ئه وروپی بیسووده و پیوستیه چه شه بیهکانی تاکی کوردی پرناکاته وه ته واو نییه، چونکه ههروهک سوود

۱ - هه ژار، ئه ده بی کوردی سه ر به ره وژیرو ده روا، ل ۶۵-۶۶

۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۶۶

وهرگرتن له ئهدهبی رۆژههلاتی ئیسلامی ئهدهبیکی بهرزی پر له ئیستاتیکی بۆمان هیتایه ئاراوه، به ههمان شیوه سوود وهرگرتن له ئهدهبی ئهرووپیش لهو سهردهمهدا رۆلی خۆی ههبووه له هیتانه ئارای ئهدهبیکی بهرزی پر ئیستاتیکی، کهواته گهر بمانهویت ئهدهبیکی کالای بهقهه بالامان ههبی، دهبی لهسهه ئاواز (کیش و سهروای) خۆمالی بیت، نهک بیگانه.

(مارف خهزنهدار) له سالی (۱۹۶۲) له (ئهکادیمییهی زانستی سوڤیهت له لینینگراد) گوتاریکی دهبارهی کیش و سهروا بهناوی (کیش و قافیه له شیعرێ کوردیدا)^۱ نووسیوه و ههر ههمان سال بهشیوهی کتیب له (عیراق) بلاوی کردووهتهوه. ئهم گوتاره توێژینهوهیهکی زانستییه دهبارهی کیش و سهروای شیعرێ کوردی. نووسهر له بهشی یهکهمی گوتارهکهیدا بهشیوهیهکی گشتی باسی کیشی شیعر و جۆرهکانی و میژووی کیشی شیعر و ئه و کیشانهی له شیعرێ کوردیدا بهکارهاتوون دهکات، که بریتین له کیشی عهرووز و کیشی برگهی خۆمالی. نووسهر سههرهتا پیناسهی کیشی شیعرێ دهکات، پاشان باسی بنههرتی کیش دهکات، که برگهیه و ئهوه دهخاتهروو، که ههر دێره شیعریک له چهند برگهیهک پیکدیت، ههروهها باس له برگهی کورت و درێژ و چۆنیهتی پیکهاتنیان دهکات. دواتر باسی میژووی کیشی شیعرێ زمانه هیندو-ئهوروپیهکان دهکات، ههر له کتیبی ئاینی قیداوه تا دهگاته زمانی سانسکریتی و یونانی کۆن و لاتینی و له زمانی پههلهویشدا، پاشان بهوردی باسی کیش له کتیبی ئاینی ئاقیستادا دهکات و کیشی سههرجهم بهشهکانی ئهم کتیبه ئاینیه دیاری دهکات و دهیانبهستیهوه به کیشی شیعرێ کوردیهوه، وهک دهلی: ((له پاش ئهم پیشان دانه، وه روون کردنهوهی ههندی راستی له بابته کیش و جورێ هیجا و ژمارهکانی هیجا و دیره شیعرهکانی ئاویستا و ههندی له زمانه کونهکانی هیندو-ئهورووپایی که دوور و نزیک زمانی کوردی پهیههندی پیاانهوه ههیه))^۲ ههروهها دهلی: ((ئهم پیشان دانه شتیکی به کهکه بو دوزینهوهی بناغهی کیشی شیعرێ کوردی، بناغهیهکی خومالی، بهلام وانهبی شیعرێ کوردیش، ئهوهی له بهردهستمان دایه، ههر لهسهه ئهم بناغه خومالییه دامهزرابی، بهلکو کیشیکی بیگانهشی که عهرووزی عهرهبییه تهئسیری تی

^۱ - مارف خهزنهدار، کیش و قافیه له شیعرێ کوردیدا، چاپخانهی ئهلوئهفاء، بهغدا، ۱۹۶۲

^۲ - سههرچاوهی پینشو، ل ۱۴

کردوو، وە بو ماوهیکی زور دەوریکی گرنگی بوو، لە شیعری کلاسیکی کوردیدا، وە ئەم دەورە تا ئیستاش هەرماووتەو لەلای هەندی لە شاعیرانی کورد^۱

نووسەر لە تەوهریکی تری گوتارەکهیدا باسی کیشی شیعری عەرەبی و میژووی دۆزینەوهی ئەم کیشە و بنه‌په‌ته سه‌ره‌کیه‌کانی و ده‌ریاکانی ئەو زه‌حافانه ده‌کات به‌سه‌ر ئەم کیشه‌دا دین و بر‌وایشی وایه ئەم کیشه له‌گه‌ل بنه‌په‌ته‌کانی زمانی کوردیدا ناگونجیت، وه‌ک ده‌لی: ((ئه‌توانین لیره‌دا بگه‌ینه ئه‌نجامیک ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌و که کیشی عه‌رووز ئه‌گه‌رچی بو زمانی عه‌ره‌بی ده‌ست ئه‌دا، به‌لام که‌لکیکی ئه‌وتوی بو زمانی کوردی و فارسی نییه، بویه ئه‌بیین هه‌ر له‌کونه‌وه عه‌جه‌مه‌کان به‌حری تازه و زحافی تازه‌یان داهیناوه، چونکه هه‌رچه‌ند کردویانه هه‌ر زمانه‌که‌یان به‌سه‌ر ئەم ده‌ست‌وورانه‌دا زال بوو، جگه له ده‌ست کاری له ده‌نگی تیه‌که‌ندا کراوه له‌و کاته‌ی شیعره‌کانیان خویندوته‌وه، بو ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل به‌حریک له به‌حره‌کانی عه‌رووز له‌تای ترازوودا بوه‌ستی))^۲ هه‌روه‌ها نووسه‌ر باسی کیشی په‌نجه و بنه‌ماکانی دروستبوونی و هیجای کورت و درێژ ده‌کات. پاشان دیته سه‌ر کیشی شیعری کوردی و به‌وردی باس له‌و کیشانه ده‌کات، که له‌شیعری کوردیدا به‌کارهاتوون، که بریتین له‌کیشی عه‌رووزی عه‌ره‌بی و کیشی پینجه‌ی خۆمالی، له‌کیشی عه‌رووزیدا ده‌لیت: ((ئیمه ئه‌گه‌ر به‌ زور بمانه‌وی کیشی عه‌رووز بو کیشی شیعری تازه‌ش به‌کاربه‌یین ئه‌توانین به‌ زور بیسه‌پینه سه‌ری، وه‌کو کراسیکی ته‌سک له‌به‌ر پیاویکی قه‌له‌و بکه‌ین، یا به‌ پیچه‌وانه، هه‌روه‌ها ئه‌توانین شیعری که‌ ناومان ناوون عه‌رووزی له‌رووی کیشه‌وه به‌هیجای خومالی بکیشین))^۳ هه‌روه‌ها کیشی په‌نجه ده‌به‌ستیه‌وه به‌کیشی فۆلکلۆری کوردیه‌وه و نمونه‌ی گۆرانی و به‌یت و لاوک و چه‌یران و نمونه له‌کتیبه‌ی ئاینی یه‌زیدیه‌کان ده‌هینیته‌وه به‌مه‌به‌ستی سه‌لماندنی په‌سه‌نی ئەم کیشه و گونجانی له‌گه‌ل زمانی کوردیدا.

خه‌زنه‌دار له تەوهریکی تری گوتارەکهیدا باسی شیعری نووسراوی کوردی ده‌کات که به (شیعری هونه‌ری تازه) ناوی ده‌بات و کیشی ئەم جۆره شیعره بو دوو جۆر دابه‌شده‌کات: ((شیعری یه‌ک کیشی، وه‌ک کیشی گۆرانی و هه‌ندی له به‌یته‌کات، دووه‌میان شیعری کیشی خومالی ره‌نگا‌وره‌نگ وه‌کو لاوک و چه‌یران و هه‌ندی له

^۱ - مارف خه‌زنه‌دار، کیش و قافیه له شیعری کوردیدا، ل ۱۵

^۲ - سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ۲۱

^۳ - سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ۲۹

به‌یته‌کان))^۱ ئه‌وه‌ی جیگای سه‌رنجه نووسەر له شیعرێ یه‌ک کیشی خومالی هه‌ول دهدات شیعرێ شاعیرانی کلاسیک به‌پێی بنه‌ماکانی کیشی په‌نجه‌ی خومالی لیکداته‌وه، نووسەر شیعرێ (ساقی له‌ په‌رده‌ ده‌ره‌ات جامی شه‌رابی هینا)ی (سالم) و شیعرێ (ده‌ریایی حوسن و نازی مه‌وج و حوبابی هینا)ی (حه‌مدی) هیناوه و ده‌رباره‌یان ده‌لی: ((ئه‌م شیعرانه به‌ ترازووی عه‌رووز ئه‌کیشترین، به‌لام گه‌لی به‌ که‌لکه هه‌ندیکێ تریش لییان ورد ببینه‌وه بلیین هه‌ردیره شیعریک له‌م قه‌سیده‌یه‌دا "١٤" هیجایه، وه‌ستان له‌ ناوه‌راست دایه وه‌کو به‌شی چواره‌می گاته‌ی ئاویستا، که هه‌ر شیعریکێ "١٤" هیجایه وه‌ستان له‌ ناوه‌راست دایه "٧+٧" ئه‌مه له‌لاییک، له‌ لاییکێ تره‌وه ئه‌توانین هه‌ر دیره شیعریکێ ئه‌م قه‌سیده‌یه بکه‌ین به‌ دوو دیره شیعر، ئه‌و کاته هه‌ر دیره شیعریک ئه‌بیته "٧" هیجا، واته کیشی "٧" هیجایی که له‌ په‌هله‌ویدا هه‌یه، یاخود کیشی گورانی کوردی))^٢ هه‌روه‌ها نووسەر شیعرێ (لی عه‌نده‌لیب و بلبلین - روژ هاته بورجا سونبولین)ی مه‌لای جزیری و شیعرێ (تکانی ئابرووی چه‌مه‌ن/ به‌رووی ئابداره‌وه)ی زیوه‌ریشی به‌هه‌مان میکانیزمی شیعره‌که‌ی (سالم) و (حه‌مدی) لیکداوه‌ته‌وه. به‌لام به‌بروای ئیمه کیشانی ئه‌م شیعرانه به‌ کیشی په‌نجه‌ی خومالی له‌ جیگه‌ی خۆیدا نییه، چونکه ئه‌م لیکدانه‌وانه بو شیعرێ کلاسیکی هه‌ر وه‌ک ئه‌و کراسه ته‌سکه وایه، که بیکه‌یته به‌ر که‌سیکی قه‌له‌و، چونکه به‌هه‌ر کیشیک جگه له‌ کیشی عه‌رووزی عه‌ره‌بی ئه‌م شیعرانه بکیشین له‌نگ ده‌بیته و ته‌واو ده‌رناچیت.

نووسەر له‌ کیشی ره‌نگاو ره‌نگی خومالیدا نمونه‌ی شیعرێ شاعیرانی نوێی کوردی هیناوه، که له‌ یه‌ک شیعردا چه‌ند کیشیکێ جیاوازیان به‌کاره‌یناوه و بروای وایه به‌کاره‌ینانی ئه‌م شیوازه‌ی به‌کاره‌ینانی کیش ره‌گورپیشه‌یه‌کی کۆنی هه‌یه و له‌ لاوک و چه‌یران و هه‌ندێ به‌یته‌کاندا به‌کاره‌اتووه.

خه‌زنه‌دار له‌ته‌وه‌ری سه‌روادا، سه‌ره‌تا پیتاسه‌ی سه‌روا ده‌کات و بروای وایه سه‌روا بنه‌ره‌تیکی سه‌ره‌کی پیکه‌ینانی ئاوازی شیعرێ کوردییه، وه‌ک ده‌لیته: ((قافیه مه‌رجیکێ گرنگ و پیویسته بو شیعرێ کوردی، شیعرێ کوردی ئه‌وه‌ی له‌ ژیر ده‌ستمان دایه، هیچ یه‌کیکی ئه‌م مه‌رجه‌ی فه‌راموش نه‌کردوه، جا ئایا قافیه هه‌ر له‌ بنجدا مه‌رج

^١ - مارف خه‌زنه‌دار، کیش و قافیه له‌ شیعرێ کوردیدا، ل ٤٤

^٢ - سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ٤٤-٤٥

بووه بو شیعی کوردی؟ یا رووداوه؟^۱ نووسەر بۆ وهلامدانهوهی ئەم پرسیاره باسی زۆربهی زمانه کۆنه جیهانییهکانی، وهک (هیندۆ-ئوروپی، سانسکریتی، یۆنانی، لاتینی، هیندۆ-ئیرانی، ئینگلیزی کۆن و شیعی فولکلۆری روسی) کردووه، که شیعر له ههموویاندا بی سهروا بووه و قسهیهکی (خواجه نهسیری توس)یش دینیتهوه که قافیه به مولکی عهزهب دادهنیت و نهتهوهکانی تر له عهزهبیان وهرگرتووه، پاشان دهلی: ((بو وهرام دانهوهی پرسیاره بوون و نهبوونی قافیه له شیعی کوردیدا، دیاره کاریکی گهلیک قورسه، چونکه ئەو شیعره کوردیهی له ژیر دهستمان دایه ههمووی قافیهی ههیه و وهیچ شیعی کونی کوردی ئەوتوشمان له ژیر دهستمان نییه که قافیهی نهبی، بهلام له گهل ئەوهشدا ئەتوانین بلیین: ئەگەر له زمانه کونهکانی هیندۆ-ئوروپایی و هیندۆ-ئیرانیدا قافیه نهبووی، وه ئیستا که ئەوهی ئەم زمانانه قافیهییکی تایبهتیان ههیه، که له قافیه خومالییهکهی کوردی ئەکا، لهوانهیه له کوردیشدا نهبووی! وهکو شیعی ئەو زمانانه گورابی و پیش کهوتبی تا هاتبیته سهر ئەو قافیه خومالییهی که ئیستا که ههیهتی))^۲ ئەوهی جیگهی سهرنجه ئەوهیه، که ناکریت به گومان و لهوانهیه بریار لهسهر بنهمایهکی گرنگی شیعی کوردی وهک (سهروا) بدریت، لهکاتیکدا هیچ بهلگهیهک نییه لهسهر بی سهروایی شیعی کوردی له کۆندا، ههروهها نووسەر دهیهویت ئەو شیعرانهی به کیشی عهرووز نووسراون بهکیشی پهنجه لیکباتهوه و بهلگهی بۆ دههینیتهوه بۆ ئەوهی بیسهلمینیت ئەم کیشانه خومالین، کهچی له لایهکی ترهوه کار لهسهر ئەوه دهکات گومان لهسهر سهروای شیعی کوردی دروست بکات و بلیت له بیگانهوه وهرمانگرتووه!

نووسەر سهروای شیعی کوردی دابهش دهکات بۆ (یهکیتی سهروا) و (سهروای رهنگاوپهنگ)، که ئەمیش له دوو جۆر پیکدیت (جووت سهروا) و (سهروای خومالی) نمونهی شیعییان بۆ دههینیتهوه و ههروهها باسی پاش سهروا و چۆنییهتی پیکهیتانی له شیعی کوردیدا دهکات.

ئەم گوتاره زانستییهی مارف خهزنهدار، که بۆ(ئەکادیمییهی زانستی سوفیهت)ی نووسیوه، یهکیکه له گوتاره بهنرخهکان و له سهردهمی خۆیدا سوودیکی باشی ههبووه، چونکه بهشیوهیهکی زانستی قسهی له کیش و سهروا کردووه و شیکردووتهوه و

^۱ - مارف خهزنهدار، کیش و قافیه له شیعی کوردیدا، ل ۵۶

^۲ - سهرچاوهی پینشو، ل ۵۷

نمونه‌ی شیعی‌ی له ئه‌ده‌بی کوردی بۆیان هیناوه‌ته‌وه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌ده‌ر نییه له که‌موکوری، چونکه ده‌یه‌ویت ئه‌وه به‌سه‌لمینیت که ده‌توانین شیعی‌ی کلاسیکی کوردی به‌کیشی په‌نجه‌ی خۆمالی لیک‌بده‌ینه‌وه، که ئه‌مه‌ش کاریکی نه‌گونجاوه، هه‌روه‌ها له‌باسی سه‌رواشدا بیگومان ده‌یه‌ویت بلیت: که شیعی‌ی کوردی له کۆندا سه‌روای نه‌بووه و له شیعی‌ی عه‌ره‌بییه‌وه وه‌ری گرتوه.

نوسه‌ریک به‌ناوی (هیوا) له رۆژنامه‌ی (کوردستان)دا گوتاریکی به‌ناوی (به‌سه‌ره‌ات و شوینه‌واری ماموستا گوران) بلا‌وکردوه‌ته‌وه و تاییدا تیشکی خستوه‌ته‌سه‌ر لایه‌نی ئاوازی شیعه‌ره‌کانی گۆران و لینی دوواوه و پوونی کردوه‌ته‌وه، بۆ ئه‌م کاره‌شی پشتی به‌چهند سه‌رچاوه‌یه‌ک به‌ستوه. نوسه‌ر له سه‌ره‌تا‌دا له‌سه‌ر شیعی‌ی کوردی به‌گشتی راوه‌ستاوه و ئه‌وه‌ی خستوه‌ته‌پوو، که ئه‌م جو‌ره شیعه‌ به‌ کیشیکی ره‌وان نووسراون و دوورن له کیشی(عه‌رووز)ی عه‌ره‌بی، که ده‌بیته‌هۆی لاوازکردنی شیعه‌ر، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی خستوه‌ته‌پوو، که شیعی‌ی نه‌ته‌وه‌کانی هاوسینی کورد به‌هۆی به‌کاره‌ینانی کیشی عه‌رووزه‌وه شیعه‌ریان لاوازن و وه‌ک شیعی‌ی کوردی به‌هیز نین، ئه‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی شیعی‌ی کوردی کیشی خۆمالی به‌کارده‌هینن، وه‌ک ده‌لی: ((قواعیدی عه‌روضی شیعی‌ی عه‌ره‌بی و فارسی وه‌ک دیل له به‌ندا ده‌ست پیچ کردوه، کورد نه‌ته‌وه‌یه‌که که عاشقی ئه‌فسانه، پیاوه‌تی و سه‌ربه‌ستیه، له‌سه‌ر ئه‌وه‌شرا زمانه‌که‌یان هیزیکی طبیعی هه‌یه بۆ به‌یان کردن. ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه، هه‌لبه‌ست و هۆنراویکی زۆری ده‌رخستوه، وه ده‌توانین بلین که هه‌میشه‌ خاوه‌نی هه‌لبه‌ست و گۆرانی بوه که به‌شی زۆریان ئیجگار به‌نرخن، قواعیدی ئالوز و شیوازی (علم عروض) که شیعی‌ی فارسی و عه‌ره‌بی و ترکی بی هیز و بی نوکته کردوه، له کوردیدا ته‌ئسیری نه‌بووه))^۱ ئه‌م بۆچوونه‌ی نوسه‌ر ته‌واو نییه و که‌وتوه‌ته‌ دوو هه‌له‌وه، یه‌که‌م ئه‌گه‌ر کیشی عه‌رووز، که‌هی زمان و ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بییه، بۆ کوردی شیوا نه‌بیته به‌به‌راورد به‌کیشی خۆمالی، کیشی خۆمالی پر به‌پیستی ئه‌ده‌بی کوردی بیت، ئه‌وا به‌هه‌مان ته‌رز کیشی عه‌رووز پر به‌پیستی زمان و ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بییه، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌گه‌ل تایبه‌تمه‌ندی زمانی ئه‌واندا ده‌گونجیت. دووه‌م ئه‌گه‌رچی کیشی عه‌رووز بۆ زمانی فارسی و تورکی، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شاعیرانیان توانیویایه‌ شاکاری شیعی‌ی پی به‌ره‌م به‌ینن که له ئاست ئه‌ده‌به به‌رزه‌کانی جیهان‌دان.

۱ - هیوا، به‌سه‌ره‌ات و شوینه‌واری ماموستا گوران، پ. کوردستان، ژ. ۱۹۷، ۱۹۶۳، ل ۲

نوسەر ئه‌وه ده‌خاته‌روو، که شیعری کوردی بنه‌مایه‌کی کیشی جیگیری نییه، که پیوه‌ی پابه‌ندی وه‌کو (عه‌رووز)، چونکه له بنه‌رتدا ئه‌م زمانه سروشتیکی شاعیرانه‌ی هه‌یه و شیعری کوردی سه‌ربه‌سته و هه‌ر شیعریک پابه‌ندی ئه‌و ریشوینه ده‌بیت، که شیعره‌که پیوستی پنیه‌تی، وه‌ک ده‌لی: ((زمانی کوردی له بناغه‌دا شاعیرانه‌یه؛ وه‌ گه‌لی کورد، زۆرتینیان شاعیرن. شیعری کوردی ته‌واو طبیعیه شتی مصنوعی ناتوانی جیی تیدا بکاته‌وه. هۆنه‌ر ده‌توانی هه‌ر کاتی ویستی ری و شوینیکی تازه دروست بکا. شیعری کوردی قاعیدیکی ثابتی نیه که شیعری ده‌ربه‌ستی بی، هۆنه‌ری کورد ده‌یه‌وی بیری خۆی ده‌ربری، ئامانجی ته‌نیا ئه‌وه‌یه که ئه‌و بیره به باشی و پرونی به‌دی بین. هه‌ر شیعریک و هه‌ر گۆرانیک، شیوه و ری و ره‌وشتی تایبه‌تی خۆی هه‌یه))^۱ به‌مجۆره ئه‌وه پرونده‌کاته‌وه که ئاوازی شیعری و گۆرانی کوردی ئاوازیکی ره‌وانه و به ئاسانی داده‌نریت و بۆ دانانی هیچ پیوستت به زۆر له‌خۆکردن نییه، به‌پنجه‌وانه‌ی مۆسیقای (عه‌رووز) هه‌وه که ده‌بیت بۆ دانانی ماوه‌یه‌کی زۆر ته‌رخان بکه‌یت و به دوا‌ی وشه هاوئاوازه‌کاندا بگه‌ریت بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت شیعریکی بی که‌موکۆری دابنیت.

نوسەر برۆای وایه (گۆران) سروشتی شیعری کوردی له شیعره‌کانیدا پاراستوه به‌گه‌رانه‌وه‌ی بۆ کیشی په‌نجه‌ی خۆمالی، که تایبه‌تمه‌ندی زمانی کوردیه و خه‌لک پیی ئاشنایه، بۆ به‌لگه‌ی قسه‌کانیشی پشتی به‌نوسینیکی (گۆران) به‌ستوه له سه‌ر به‌کاره‌ینانی ئاوازی خۆمالی، وه‌ک ده‌لی: ((مامۆستا گۆران باشتر له گشت شاعرانی کورد توانی طبیعتی شیعری کوردی له هه‌لبه‌سته‌کانیدا بپاریزی ... به‌راستی شیعری مامۆستا گۆران مۆسیقای تیدایه، مۆسیقای تیدایه که خۆینه‌ری شیعره‌کانی له کاتی خۆینده‌وه‌دا گۆیی لی ده‌بی و ئیجساسی ده‌کا))^۲ ئه‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی (گۆران) له شیعره‌کانیدا ئاوازی خۆمالی به‌کاره‌یناوه و ده‌ستبه‌رداری مۆسیقای بیگانه بووه، هه‌ر بۆیه هه‌موو خه‌لک ده‌توانن هه‌ست به ئاوازی شیعره‌کانی بکه‌ن و چیرۆی لی وه‌ر بگرن. هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ئه‌و بیرورایه به‌رده‌وام ده‌بیت، که سه‌رکه‌وتنی (گۆران) به‌هۆی ئه‌وه‌وه بووه ده‌ستبه‌رداری ئاوازی بیگانه بووه و گه‌راوه‌ته‌وه بۆ ئه‌و ئاوازه‌ خۆمالییه‌ی کوردی، که له شیعری و گۆرانی فۆلکلۆریدا هه‌یه، وه‌ک ده‌لی: ((له به‌یت و چریکه‌ی کوردیدا نثر و هه‌لبه‌ست و مۆسیقا تیکه‌لن، به‌یت بیژ له به‌یتیکدا ئه‌وی هه‌لبه‌ستی ده‌نی

۱ - هیوا، به‌سه‌ره‌ات و شوینه‌واری مامۆستا گۆران، ل ۲

۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۲

به ئاههنگ بیخوینی و دهنگی لی هه‌لبینی، هه‌ر هه‌لبه‌سته‌ش هه‌وای خوی هه‌یه، هۆنراوه‌کانی ماموستا گۆران ده‌لیی به‌شیکه له‌و هه‌لبه‌ستانه‌که له‌چریکه‌یه‌که هینراوه‌ته‌ده‌ری و ه‌عنوانیکی له‌سه‌ردانراوه))^۱ به‌مجۆره‌ نووسه‌ر برۆای وایه‌ گۆران له‌پرووی شیوازه‌وه به‌ته‌واوی شیعه‌ره‌کانی هاوشیوه‌ی شیعی‌ری فۆلکلۆری کوردین و ده‌لیی به‌شیکن له‌و فۆلکلۆره‌. نووسه‌ر بۆ زیاتر سه‌لماندن ئه‌م بیروپرایه‌ی هاتوو به‌راوردی شیعی‌ری فۆلکلۆری کوردی و شیعی‌ری (گۆران)ی کردوو که له‌پرووی ئاواز و شیوازه‌وه هاوشیوه‌یه‌ی یه‌کن به‌لام له‌ پرووی واتاوه‌ جیاوازن، وه‌ک ده‌لی: ((لی‌رده‌دا وینه‌یه‌ک له‌ هه‌لبه‌ستی دو‌چریکه‌ی به‌ناوبانگی کوردی (خه‌ج و سیامه‌ند) و (مه‌م و زین) ده‌بینین که به‌دوای واندا هه‌لبه‌ستیکی گۆران دی، ئه‌و هه‌لبه‌ستانه‌ی ئی زۆر کۆن. شه‌باهه‌تی شیوه‌ی شیعی‌ری گۆران (نه‌ک شه‌باهه‌تی مه‌عنا) له‌گه‌ل شیوه‌ی ئه‌و هه‌لبه‌ستانه‌که‌له‌ بیریکی ساکار و ژیری کوردی سه‌رچاوه‌ی گرتوو، ده‌رده‌که‌وی))^۲

نووسه‌ر بۆچوونه‌کانی ته‌واون، کاتیک ئه‌وه‌ ده‌خاته‌پوو ئاوازی خۆمالی ئاوازیکی ره‌وان و ئاسانه‌ به‌پێچه‌وانه‌ی عه‌رووزه‌وه، که ئاوازیکی قورسه‌ و دانانی گرانه، هه‌روه‌ها نه‌ینی سه‌رکه‌وتنی گۆران له‌ شیعی‌ر نووسیندا بۆ ئه‌وه‌ ده‌گه‌رینیته‌وه، که شاعیر ده‌سته‌به‌رداری ئاوازی بیگانه‌ (کیشی عه‌رووز) بووه‌ و گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ ئاوازی خۆمالی، چونکه‌ خه‌لکی کوردستان ئاشنای ئه‌م ئاوازه‌ن و چیژی لی وه‌رده‌گرن، به‌پێچه‌وانه‌ی (کیشی عه‌رووز)ه‌وه، که کیشیکی بیگانه‌یه‌ و دانانی گرانه‌ و له‌گه‌ل چیژی گشتی تاکی کورددا یه‌کناگریته‌وه، به‌تایبه‌تی له‌ سه‌رده‌می نویدا.

نووسه‌ریکی تر به‌ناوی (ئاریز) هه‌ر له‌ هه‌مان ژماره‌ی رۆژنامه‌ی (کوردستان)دا گوتاریکی به‌ناوی (ناخی سروشت سه‌رچاوه‌ی هه‌ستی گۆران) بلاوکردوو ته‌وه‌ و تییدا به‌شیوه‌یه‌کی گشتی قسه‌ له‌سه‌ر شیعه‌ره‌کانی گۆران و ئه‌و جوانی و رازاوه‌یه‌یه‌ ده‌کات، که شاعیر له‌ شیعه‌ره‌کانیدا به‌رجه‌سته‌ی کردوو، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ ده‌خاته‌پوو، که یه‌کیک له‌ بنه‌ما سه‌ره‌کییه‌کانی ئیستاتیکی شیعی‌ری گۆران ئاوازی شیعه‌ره‌کانیه‌تی، شاعیر له‌پێگه‌ی ئاوازه‌وه‌ جوانیه‌کی تایبه‌تی به‌ شیعه‌ره‌کانی به‌خشیوه، که ده‌بیته‌ پێ نیشانده‌ری خوینه‌ر بۆ چیژ وه‌رگرتن و تیگه‌یشتن له‌ شیعه‌ره‌کانی شاعیر، بۆیه‌ ده‌لی: ((گۆران ئه‌گه‌ر ویستویه‌ جوانیه‌ک به‌یان بکات وه‌ وشه‌ی وه‌های ده‌س نه‌که‌وتوه‌ که

۱ - هیوا، به‌سه‌ره‌ات و شوینه‌واری ماموستا گۆران، ل ۲

۲ - سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۲

ئەو جوانیەیی پێ بناسینی لە موسیقا یارمەتی وەرگرتووە و ئاھەنگیکی بە شیعەرەکی داوێ که خوینەر بەھۆی ئەو ئاھەنگەوێ مەبەستی گۆران ھەست ئەکا. لە وشەیی شیعەرەکانی گۆراندا تۆنیککی تاییەتی ھەییە کہ ئەگەر باسی شتیک بکا ئەوێ بەیانی زۆرتری پپویست بی مەبەستەکی دەرئەخا گۆران بەراستی مەیل و تاسەیی کوردی بۆ شیعەر پاراوکرد^۱ بەدنیاییەوێ ئاوازی شیعەرەکانی گۆران جوان و ئیستاتیکین، ئاوازی شیعەرەکانی چێژیککی تاییەتیان بە شیعەرەکانی شاعیر بەخشیووێ.

محەمەد رەسول ھاوار لە (پۆژنامەیی برایی)دا بە چەند ئەلقەییەک گوتاریکی رەخنەیی بەناوی (شیعەر و شاعیرەکانمان) بلاوکردووێتەوێ. نووسەر برپوای وایە کیشی شیعەرەکانی (ئاقیستا) کیشیککی رەسەنی خۆمالی کوردین، ئەم جۆرە کیشە لە شیعەری فۆلکلۆری کوردی و لای شاعیرانی میلی و شاعیرانی شیوێزاری گۆران و شاعیرانی نیوێییەکی سەدەیی بیستەم دەبیریت، وەک دەلی: ((وێزنی شیعەرەکانی ئاویستا وێزنیکی تاییەتی کوردەواری بووێ و لەسەر وێزنی ئەللاوھیی و قەتار، داری جەنگەکە، کہ زنجیرە ھەلبەستیککی ئایینی عەلی یەللائیەکانە پاشەبەرەیی ئاویستا... بەشی زۆری شیعەرەکانی وەلی دیوانە و مەولەوی و بیساران و ھەندیکی پیرەمیرد ئەو ھەلبەستانەن کہ گۆرانییەکانی کۆنی کوردی پێ ئەوتریت وەکوو بەشی گاتاکەیی ئاویستا^۲))

نووسەر برپوای وایە ئەدەبی کوردی بۆ ماوہییەکی درێژ لەژێر کاریگەری ئەدەبی عەرەبی و فارسی و تورکیدا بووێ، ئەمەش لەبەر ئەوێ ئەو نەتەوانە لەپووی سیاسییەوێ لە کوردستان بالا دەست بوونە، ھەربۆیە شاعیرانی کوردیش لاسایی شیعەری ئەم نەتەوانەیان کردووێتەوێ و بنەما تیۆرییەکانی وەک (عەرووز و رەوانییژی و ...) لە شیعەرەکانیاندا بەرجەستە کردووێ، بۆیە دەلی: ((ماوہییەکی دوورودرێژ لە تەمەنی گەلی کورد، ھەر بەرھەمیککی ئەدەبی کوردی بوویت، بریتی بووێ لە لاساییکردنەوێ شاعیرانی عەرەب و فارس و تورک، کہ ئەمانە بەرودوا ھیزی دەسەلاتداری ئیسلام بوون لە ناوچەیی کوردستاندا. تەماشای ئەکەین زۆربەیی شیعەرەکانی نالی و مەحوی بەئاشکرا نیشانەیی لاساییکردنەوێ شیعەری عەرەبی و

۱ - ھیوا، ناخی سروشت سەرچاوەیی ھەستی گۆران، پ. کوردستان، ژ. ۱۹۷، ۱۹۶۳، ۶ل

۲ - محەمەد رەسول ھاوار، شیعەر و شاعیرەکانمان، پۆژنامەیی برایی، ۱۹۶۸، ژ ۳۲۱، ۸ل (سەرجمەیی بەرھەم، بەرگی چوار، ۱۹۶۸، ۱۲۲ل)

فارسی و تورکئیان تیا دهرئه که ویت))^۱ هه ربویه نووسه ره جهخت له سه ره ئه وه ده کاته وه که شاعیرانی کورد خویان گیرۆدهی کیشی عهرووزی عه ره بی و هونه ره کانی رهوانیژی عه ره بی کردوو و به زور له خۆکردنه وه له شیعره کانیا ندا بهرجه سته یان کردوو، که له بنه رته دله گه ل زمانی کوردی و بنه ما موسیقییه کانی زمانی کوردیدا ناگونجین، وهک ده لی: ((وه دهری ئه خه ن که چۆن شاعیری کوردی ئه وسا خوی گیرۆدهی عیلمی عهرووز و موحه سهناتی له فظی و به لاغهی عه ره بی کردوو. شیوهی شیعری بیگانه به هه موو قورسی و پارسه نگییه وه سه پاندوو یانه به سه ره زمانی کوردیدا، که به هیه چۆریک له گه ل سروشت و ئاواز و موسیقای وشه کانیا ریک ناکه ویت))^۲ ههروه ها به ردهوام ده بیت و ئه وه پروون ده کاته وه که ((شیعری کوردییان به مت و مووروی بیگانه رازاندوو ته وه و خویان پی ماندوو کردوو و بو وشه یهک یاخود بو قافیه به چرای رۆن گه رچه که وه کون و قوژبن گه راون تا گه شتوونه ته مه رامی خویان))^۳. قسه کانی نووسه ره ته واون، له به رئه وهی شاعیرانی کورد په رپه وهی بنه ماکانی شیعری رۆژه لاتی ئیسلامییان کردوو، که له بنه رته دله گه ل بنه رته کانی زمانی کوردیدا ناگونجیت؛ به تاییه تی (کیشی عهرووز)، ههروه ها زمانیکی تیکه ل به وشه ی بیگانه یان به کارهیناوه بو گونجانندی له گه ل کیشه که دا، به لام له گه ل ئه وه شدا کومه لیک شیعری به رزیان بو به جی هیشتووین، که له ئاستی ئه ده به به رزه کانی ناوچه که و جیهان دان.

هاوار حاجی قادری کوی ده کاته سه رمه شقی ده سته رداربوون له کیشی عهرووزی عه ره بی و بروای وایه شاعیر له به رئه وهی ههستی به وه کردبوو، که ناتوانیت بو گه یاندنی په یامی خوی پشت به عهرووزی عه ره بی به ستنیت، بویه هه ولی داوه ده سته رداری ئه م هونه ره بیت، چونکه ئه گه ر به ته وای پابه ندی ئه م جۆره کیشه بیت، ئه و ناتوانیت شیعیر به و زمانه بلیت، که خه لکی لینی تیده گات و به مجۆره ش په یامه که ی ناگاته جی خوی. هه ربویه ده لی: ((حاجی قادری کوی له شیعره کانیا په تی کلاسیکی ئه پچرینیت و وه کوو شاعیره کانی بهر له خوی و ده وروپشتی خوی هه ولی ئه وه نادات شیعری ئالۆزکاو و قورس و وشه ی توئیکلدار به کار بهیتیت، زور بایه خ به مانا و ناوه رۆک ئه دات نهک شیوه، وه کو خوی له شیعره کانیا ئه لیت: لیم مه گرن ئه گه ر

۱ - محهمه د ره سول هاوار، شیعیر و شاعیره کانمان، ل ۱۲۳

۲ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۱۲۳

۳ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۱۲۳

شيعرهكانم كهچ و خوار بن، چونكه من نيازمن لهمانهيه و ئهمهوي لهدوای عيلمى
 عهرووض و شيعرى كۆن خۆم رزگار بکهه))^۱ ليزهدا پيويسته ئاماژه بۆ ئهوه بکهين،
 كه حاجى قادرى كۆبى لهو ديره شيعهدا (بهيتهكان عهيبى مهكهن خوار و كهچن -
 مهقسهدم لهم بهيت و باوه دهرهچن) مهبهستى دهستبهرداربوون نيهه له كيشى عهرووز
 و بنهماكاني شيعرى كۆن، بهلكو مهبهستى رزگاربوونه له بهند و باوى نادادگهرايه
 دهسهلاتى بيگانه و خوخورى كورده، كه دهشلى: عهيبى مهكهن، واته دان بهوهدا دهنيته
 كه ئهگهر شيعرهكاني لهرووى كيش و سهرواوه لهنگن، ئهم لهگهه كيش و سهرواي
 دروست و تهواودايه، بهلام شاعير دهيهويته بلى: بۆ من ريك ناكهويته مهبهستهكانمى
 پى دهرهچم، ههر بۆيه لهپيناو دهرهچينى مهبهستهكانيتى؛ كه شيعرهكاني لهرووى كيش
 و سهرواوه لهنگن و خويشى داني پيدا دهنيته.

ههروهها نووسهر جهخت لهوهش دهكاتهوه، كه لهدوای حاجى قادرى كۆبىهوه
 چهند شاعيريكى تر دهستبهردارى كيشى عهرووز دهبن و كيشى پهنجهى خۆمالي
 بهكاردههينن، وهك دهلى: ((قهلام به دهستى ئهوسا ئهكهونه سهر سهوداي كيش و
 وهزن و جوهره بابهتيكى نوئ له شيعر و نووسيندا، وهكوو له شيعرهكاني پيرهميزد و
 له ههنيكى زيوهردا دهرئهكهوت، لهپاش ئهوانيش عهبدولواحيد نوورى و نوورى شيخ
 صالح كه ئهمانهى دوای لهوانى پيشوو تازهر و ميشك و بيروباوهر فريكتو بوون))^۲

بهدلنياييهوه لهدوای حاجى قادرى كۆبىهوه كۆمهليك شاعيري تر پهيداوهين، كه
 زياتر له كيشى عهرووزى عهرهبي دوور دهكهونهوه و شيعرهكانيان به كيشى پهنجهى
 خۆمالي دادهينن، ئهمهش لهبهرئهوهى بارودوخي ژيان و گوزهران و لايهنى سياسى و
 كۆمهلايهتى و ئابوورى و ژياري له گوراندابوو، ههستى نهتهوايهتى و خزمهتكردن به
 نهتهوهى كورد لهريگهه گهراوهوه بۆ پهسهنايهتى نهتهوه بووه بنهماى كاركردى ئهم
 شاعيرانه، ههر بۆيه شاعيران له ژيركارىگههري ئهدهبي توركيذا گهراوهوه بۆ كيشى
 پهنجهى خۆمالي.

هاوار برۆي وايه ههلبهستى كۆنى شينهوزارى گوران (ههورامى) له رووى
 ئاوازهوه لهگهه ههست و نهستى تاكى كورديدا دهگونجيت و زياتر چيژى لى
 وهردهگریت، ئهمهش لهبهرئهوهى ديرهكاني ئهم جوهره شيعره له چاو شيعرى

۱ - محهمهد رهسول هاوار، شيعر و شاعيرهكانمان، ل ۱۲۴

۲ - محهمهد رهسول هاوار، شيعر و شاعيرهكانمان، ل ۱۲۴

عەرووزیدا کورتترین و ریتیمیشیان خیراترە، وەک دەلی: ((لای من هەلبەستی کوردی بەشیوەی هەورامی پڕە لە هەست و هۆشی کۆنی کوردەواری وە لەگەڵ هەلبەستەکانی گاتەدا یەک ئەکەوێت، کە لە کۆندا مووغەکان لەناو ئەشکەوتەکاندا وتوویانە. شیوەی هەلبەستی هەورامی بەهەموو گۆرانی و بەرھەمەکانی ئەو ناوچەییە ئەوتریت دیری هەلبەستەکانیان کورت و تیژرەو، وە بەشیکی زۆری دە برگەییە، وەکوو ئەو هەلبەستانەیی کە لە شیعەرەکانی بیسارانی و وەلی دیوانە و مەولەوی و صەیدی هەورامی و گەلی شاعیری ترا))^۱

نوسەر لە گوتارەکهیدا ئەو دەخاتەرۆو، کە شیعری کوردی بۆ ماوہیەکی درێژ لاسایکردنەوہی شیعری بیگانە بوو و شاعیران بە زۆر لەخۆکردن بنەماکانی شیعری بیگانەیان لە شیعری کوردیدا بەرجەستەکردو، تا (حاجی قادری کۆبی) دەستی کرد بەلادان لە بنەماکانی شیعری بیگانە، بەتایبەتی (کیشی عەرووز) پاشان پیرەمێرد و زیوەر و عەبدولواحید نووری و شیخ نووری شیخ سالح لەسەر رێچکەکەیی حاجی بەردەوام بوون و دەستبەرداری کیشی عەرووز بوون و پابەند بوون بەکیشی پەنجەیی خۆمالییەو، کە لەشیعەرەکانی (ئاقیشتا)دا و لەشیعری شیوەزاری گۆراندا پەیرەو کرابوو.

عەلانیەدین سەجادی لە سالی (۱۹۶۸) لە کتیبی (ئەدەبی کوردی و لیکۆلینەوہ لە ئەدەبی کوردی) دا گرنگی بە ئاوازی شیعەر؛ بەتایبەتی کیش و سەروا داوہ و بە بنەمای سەرەکی پیکھیتانی ئیستاتیکای شیعری داناوہ. نوسەر برۆای وایە کیش و سەروا بنەمای سەرەکی شیعەرە و ھەر شیعریکیش کیش و سەروای تیندا نەبیت، ئەوا شیعرییەتی خۆی لە دەست دەدات و بە شیعەر دانانریت، وەک دەلی: ((ئەگەر ھۆنراویک خالی بی لەو پەردە روالەتییە کە عەرووزە بۆ ھەندی ھۆنراو، وەیا ژمارەیی پەنجە و سەروایە بۆ ھەندیکی تر، ئەوہ لە ھۆنراوی دەرچوو))^۲ بەمجۆرە نوسەر لە چارەکی سییەمی سەدەیی بیستەم ھیشتا ئاوازی شیعری دەبەستیتەوہ بە کیش و سەروا، کە پێویستە شیعەر کیش و سەروای ھەبیت، لە کاتیکدا لەو سەردەمەدا بۆچوونی نوێ ھاتبوونە ئاراوہ دەربارەیی ئاوازی شیعری، کە پێویست بوو نوسەر سوودی لێ وەگرتبان و گرنگی پێیان بدایە.

^۱ - محەمەد رەسول ھاوار، بیسارانی (۱۶۴۱-۱۷۲۰ی)، پۆژنامەیی برایی، ژ ۳۵۷، ۱۹۶۸، ل ۲ (سەرجمەیی بەرھەم، بەرگی چوار، ل ۱۳۵)

^۲ - عەلانیەدین سەجادی، ئەدەبی کوردی و لیکۆلینەوہ لە ئەدەبی کوردی، ل ۳۲۹

نووسەر له باسی (حاجی قادری کۆبی) دا لیکدانهوه بۆ شیعری (تا یک نهکهون قهیلی ئهکراد) دهکات و ئهوه دهخاتهروو، که ئهم شیعره لهرووی کیشهوه، ئهگه رچی عهرووزی عه ره بییه، بهلام له ههندی شویندا لهم کیشه لایداوه، چونکه شاعیر زیاتر مه بهستی گه یاندنی په یامه که یه تی، وهک دهلی: ((ئه گه ر سهیری عهرووز بکری ئهم پارچه هۆنراوهیه له گه لی شوینا پیچه وانهی ئه و زانیارییهی تیدا ههیه، بهلام هۆنهر ویستوویه نیازی خۆی دهربرری، وه نیازی بهم هۆنراوانهشی دهربررینی بیروباوه رریه تی نه وهک دروستکردنی هۆنراو؛ واته بیروباوه رر به هۆنراو دهربرری - که نوخته ی کرۆکی بیروباوه رره که یه - هۆنراو بلی بۆ هۆنراو و دهربررینی باوه رر له پایه ی دووه ما بی به چاو هۆنراوه که وه!!!)) ههروه ها له بابته سه رواشه وه، ئه وه دهخاته روو، که شیعره که به ته واوی پابه ندی بنه ماکانی سه روا نه بووه، ئه مه ش هه ر له به ره ئه وه ی گه یاندنی بیره که ی به لاوه گرنگ بووه، نهک پابه ندبوون به سه رواوه، وهک دهلی: ((ههروه ها مه بهستی نه بووه سه روا ته واو بی یا ته واو نه بی، وه کوو ئه مه به تاییه تی له هۆنراوه ی پینجه م و سیانزه هه مده ره ئه که وئ؛ له هۆنراوه ی پینجه مده دو ووشه ی - مه ردن و کردن - که کردوونی به سه روا به سه روا بۆ دوایی هاتنی هه ردوو نیوه هۆنراوه که، ئه مه به چاو سه رواوه ته واو نییه، چونکه له - میم و کاف - هکه دا بزووتن گوررا! ئه مه بۆ سه روا زیانی هه یه. وه یا له هۆنراوه ی سیانزه هه مده دو ووشه ی - نه یانکرد و هه موو مرد - پیچه وانهی یاسای سه روایه!!)) نووسه ر بۆچوونه کانی ته واو دهرباره ی شیعره که ی حاجی، چونکه شاعیر نه به ته واوی پابه ندی بنه ماکانی کیشی عهرووز بووه، نه پابه ندی بنه ماکانی سه رواش بووه.

سه جادی له باسی (شیخ نوری شیخ سالح) دا شیکردنه وه بۆ شیعری (له ناو شه پۆلی غه ما سه ر نگون و بی ئارام) کردووه و ئه وه روونده کاته وه، که شاعیر گرنگی زیاتری به واتا داوه وهک له بنه ما هونه رییه کانی شیعر و هه ر ئه مه ش وایکردووه گرنگی به ریکخستنی وشه نه دات بۆ به رجه سه ته کردنی سه روا، وهک دهلی: ((شیوه که ی له پله یه ک دایه که گوزاره ی پیش ووشه خستوو؛ واته ئه و ریخته ی که هۆنهرانی تر له ریزکردنی ووشه دا به کاریان ئه هینا بۆ هیتانه وه ی سه روا ئهم ئه وه ی نه کردووه))^۱ ههروه ها ئهم گرنگی نه دانه ی شاعیری به سه روا به کاریکی نوێ و باش داناوه،

^۱ - عه لئه دین سه جادی، ئه ده بی کوردی و لیکۆلینه وه له ئه ده بی کوردی، ل ۲۹۸

^۲ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۲۹۸

^۳ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۳۱۷

به تاييه تي؛ كه كاري نه كردووته سهر لايهني ئيستاتيكي شيعره كه و شيعره كه جوانييه كه ي له دهست نه داوه، وهك دهلي: ((له مهش زياتر ئه و هونراوانه كه تا ئه م سهرده مه هه بوون زور به سترابوون به سه رواوه، ئه م خوي له و به ستنه وديه رزگار كردوو و هونراوه كه شي تيك نه چوو))¹ ههروه ها نووسهر جهخت له وهش دهكات وه، كه شاعير جگه له وه ي خوي نه به ستووته وه به بنه ماكاني كيش و سه رواوه، له هه مان كاتدا خوي نه به ستووته وه به ههچ قالبيكي شيعري كلاسيكه وه، بويه دهلي: ((له داررشتني هونراوه كانا به رانبهر به زانياري عهرووز و سه روا ئه توانين بليين ئه م پارچه يه ههچ يهك له و ريگايانه ي نه گرتوو كه زاناياني هونراو له باره ي ترومه وه داين ناوه، به لكو ئه مانه هه رچهند له روا له تا وهكوو ته رجيع به نديكي پينج خشته كي و شهش خشته كي وانه، به لام له و ياسايهش لاي داوه، چونكه سه رواكان له سه ر ئه و ده ستوو ره كه ئه ويسترئ نه هينراونه ته وه))² پاشان ئه م بوچوونه ي روونتر دهكات وه و دهلي: ((ته ماشا ئه كه ي له پارچه ي يه كه م دا سه روا ي نيوه هونراوه ي يه كه م و پينجه م ليك نزيكن، له ه ي دووه مدا ئه گورري؛ ه ي دووه م و پينجه مي كرد به يهك، له ه ي سيهه م دا ديسان گه ررايه وه بو يه كه م و پينجه م، له ه ي چواره م دا بو دووه م و شه شه م))³ كه واته ناكريت بگوتريت كه شيخ نوري وازي له سه روا هيناوه، به لكو له جور و شيوازي تاييه تمه ندييه نه ريتييه كاني سه روا لايداوه. له كو تاييدا نووسهر ئه م شيعره ي شاعير به نمونه يه كي شيعري نوي و داهينه رانه داده نييت له ئه ده بي كورديدا و پي وايه يه كه م كه سه له ئه ده بي كورديدا ئه م تازه گه رييه ي خولقاندوو، به ناراسته و خوش ئامازه بو ئه وه دهكات، كه له م كارهيدا سوودي له توفيق فيكرهت وهرگرتوو، وهك دهلي: ((گرتني ئه م جوره ريگايه بو هونراوه ي كوردي له روژه لات دا تا ئه و په رري تازه يي تازه يه، مه گه ر توفيق فيكرهت ئه م رچه يه ي شكاندين))⁴ به بر واي ئيمه شاعير له م شيعره دا داهيناني ئه نجام داوه و كيش و سه روا ي به شيوازيكي جياواز به كار هيناوه و پابه ند نه بووه به يهك قالبي شيعري كلاسيكه وه، هه ربويه بو سه رده مي خوي ته واو تازه بوو. ئه گه رچي (ئه حمه د تاقانه) له كتيبي (توفيق فيكرهت و شاعيره نوخوازه كاني كورد) دا ئه وه ي سه لماندوو، كه به شيكي ئه م شيعره وهرگيراني راسته و خوي شيعري

¹ - عه لئه دين سه جادي، ئه ده بي كوردي و ليكولينه وه له ئه ده بي كوردي، ل 317

² - سه رچاوه ي پيشوو، ل 318

³ - سه رچاوه ي پيشوو، ل 318

⁴ - سه رچاوه ي پيشوو، ل 318

(ياشادقچه) توفيق فيكرهته.^۱ بهلام هيچ لهو راستييه ناگورپيت، كه ئەم شيعره وەرچهرخانيكي دياره له شيعري كوردی ئەو سەردەمه‌دا و هەولیکه بۆ گورپینی سەروای نەريتی و قوناغه‌که وهک قوناغيتکی گواستنه‌وهی شيعری وايخواستووه، كه دواتر سەروای خۆمالي و هەمه‌پهنگ جيگای گرتەوه.

سەجادی له‌باسی (گوران)يشدا شيعری (ئافرهت و جوانی)ی شاعیری وهک نمونهی جوانی و ئيستاتيكا هیناوه‌ته‌وه، نووسەر ئەوه ده‌خاته‌پروو، كه شيعره‌کانی گوران تازه‌ن، بهلام تازه‌یی شيعره‌کانی گوران به‌هۆی ده‌ستبه‌رداربوونی له کيش و سەروا نيبه، چونکه ئەم شيعره هەم پابه‌ندی کيشه، هەم پابه‌ندی سەرواشه، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا له شيعره تازه و جوانه‌کانی شاعيره، وهک ده‌لي: ((ئه‌گەر يه‌کي بلێ: هۆنراوه‌کانی گوران تازه‌يه چونکه خۆی له کۆت و زنجيري عەرووز و سەروا رزگار کردووه. ئەم قسه‌يه بۆ ئەو که‌سه ناچيته سەر، چونکه ئەمه يه‌کيکه له پارچه هۆنراوه‌کانی گوران که‌چی به گوزاره‌ی تیکرایی هەم عەرووزی تيدايه هەم سەروا. ئەوه‌نده هه‌يه ئەوه‌ی که به سەرزاره‌کی به عەرووزی ناو ئەبه‌ين له راستی دا ژماره‌ی په‌نجه‌يه، سەرواشی بچ شکه تيدايه))^۲ پاشان ده‌يه‌ويت ئەو بيره بخاته‌پروو، كه ده‌شيت شيعر تازه‌بيت و پابه‌ندی کيش و سەرواش بيت، بۆيه ده‌لي: ((که‌وابوو تازه‌بوونی هۆنراويک ئەوه نيبه که عەرووز و سەرا، وه‌يا ژماره‌ی په‌نجه و سەروای تيدا نه‌بي، به‌لکو ئەوه‌يه له ريچکه‌دا، له بيردا، له ئەندیشه‌دا له نيازدا، له زنجيره‌که‌دا تازه بچ. ئەم هۆنراوانه‌ی گوران ئەمانه‌ی هه‌موو تيدا هه‌يه له‌گه‌ل ژماره‌ی په‌نجه و سەرواش دا))^۳ ئيمه‌ش ده‌توانين بلين: ئەم شيعره‌ی گوران يه‌کيکه له شيعره جوان و به‌رزه‌کانی شاعير، كه نمونه‌يه بۆ تازه‌گه‌ری له سەرده‌می خويدا، له‌هه‌مان کاتدا پابه‌ندی کيش و سەرواش بووه.

بۆچوونه‌کانی عه‌لائه‌دين سەجادی به‌شيوه‌يه‌کی گشتی ئاوازی شيعر ده‌به‌ستتیه‌وه به کيش و سەرواوه، هه‌وليشی داوه به هينانه‌وه‌ی نمونه‌ی شيعری شاعيرانی کورد ئەم بۆچوونه‌ی بسه‌لمينيت، بهلام به بروای ئيمه ئەم بۆچوونه‌ی له

^۱ - بروانه: ئەحمەد تاقانە، توفيق فيكرهت و شاعيره نوڤخوازه‌کانی کورد، چ، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی

په‌روه‌رده، هه‌ولير، ۲۰۰۱، ل ۲۹-۳۳

^۲ - عه‌لائه‌دين سەجادی، ئەده‌بی کوردی و ليکولينه‌وه له ئەده‌بی کوردی، ل ۳۲۹

^۳ - سه‌رچاوه‌ی پيشوو، ل ۳۲۹

جینگای خۆیدا نه بووه، چونکه ئاوازی ناوه وهی شیعریش ره گه زیکی سه ره کی پیکهینانی
مۆسیقای شیعره، که نووسه ر نه گرنگی پیداوه و نه باسی کردوووه.

ئاوازی شیعر ره گه زیکی بنه ره تی پیکهینانی ئیستاتیکی شیعره. نووسه رانی
کورد گرنگیه کی زۆریان پیداوه و به شیک له گوتاره کانیان بو ته رخانکردوووه. زۆربه ی
نووسه رانی کورد ئاوازی شیعریان به ستوووه ته وه به کیش و سه راوه و له و بر وایه دا
بوونه، که پیویسته شیعر پابه ندی کیش و سه روا بیته بو به رجه سته کردنی ئاواز و هه ر
شیعریک پابه ندی کیش و سه روا نه بیته له شیعر ده رده چیت، ئه وه یان پروونکردوووه ته وه،
که ئاساییه شاعیر ده ستکاری کیش و سه روا بکات و چۆنی بویت له شیعره کانیان
به رجه سته ی بکات، به لام نابیت به یه کجاری ده ستبهرداریان بیت. له هه مان کاتدا به شیک
له نووسه رانیش به شیوه یه کی ناراسته وخۆ ئاماژه یان بو ئاوازی ناوه وه ی شیعر
کردوووه، که کیش و سه روا یان له مؤسیقای شیعر جیا کردوووه ته وه یان به به شیک له
ئاوازی شیعریان داناوه، که شاعیر ده توانیت ده ستبهرداریان بیت و شیعی جوانیش
بنووسیت، به و مه رجه ی مؤسیقای شیعره که بیاریزیت.

تهوهري سيپهم: هونه رهكاني رهوانبيژي له گوتاري رهخنه‌ي شيعريدا

هونه رهكاني رهوانبيژي لايه نيكي گرنګ و بنه مایه‌كي سهره‌كي به رجه‌سته كړدني ئيستاتيكاى شيعرن، به دريژايي ميژوو ئه‌م هونه رانه رولكي گوره يان بينيووه له جوان كړدن و رازانه وهى ئه‌دهب به گشتي و شيعر به تايبه‌تي. له ئه‌دهبي كورديشدا؛ به تايبه‌تي له شيعري كلاسيكي كورديدا بنه مایه‌كي بنه رته‌ي پيکهيناني ئيستاتيكاى ده‌قي شيعري و پيکهيناني وينه‌ي شيعرين، پيويست بووه شاعير به وردى شاره‌زاي ئه‌م هونه رانه بيت و له شيعره‌كانيدا به كاريان بهينيت. هه ربويه بايه خدان به هونه رهكاني رهوانبيژي خوي له خويدا گرنگيدان بووه به وينه‌ي شيعري. نووسه راني كورد گرنگيان بهم هونه رانه داوه و له گوتاره‌كانياندا ئاوريان له‌م لايه نه‌ش داوه ته‌وه. له شيعري نويشدا ئه‌گه‌رچي گورانكي جوړي به سهر بنه ما ئيستاتيكيه‌كاني شيعردا هات و رولي هونه رهكاني رهوانبيژي كه متر بووه وه؛ به لام له گه‌ل ئه‌وه شدا به يه كجاري رولي خوي له دست نه‌دا و به شيوازي نوي به شداري له پيکهيناني ئيستاتيكاى شيعريدا كړد، چونكه زوربه‌ي نووسه‌ر و رهخنه‌گران هونه رهكاني رهوانبيژي به بنه ماي سهره‌كي پيکهيناني وينه‌ي شيعري داده‌نين، به تايبه‌تي ليكچواندن و خواستن و خوازه، به تايبه‌تي ((خوازه له هه موويان زياتر بوته جيگاي گرنكي پيدان و له هه ردوو رهخنه‌ي ئه‌وروپي و عه ره‌بيدا به رده‌وام كراوه ته بنه مایه‌كي سهره‌كي و له پيناسه كړدني وينه‌ي شيعريدا هيماي بو كراوه، ته‌نانه‌ت له رهخنه‌ي عه ره‌بيدا و لاي هه‌ندي له رهوانبيژه عه ره‌به‌كان هونه‌ري خوازه هينده فراوان كراوه كه هه موو هونه رهكاني رهوانبيژي (البیان) گرتوته وه))^۱ به دريژايي ميژوو نووسه ران و رهخنه‌گران بيروپاي خويان ده‌رباره‌ي هونه رهكاني رهوانبيژي ده‌رپيووه و بنه ما و تايبه‌تمه‌ندي و پيوه ره‌كانيان ديارى كړدووه. به شينك له نووسه راني كورديش گرنگيان بهم هونه رانه داوه و وهك بنه مایه‌كي ئيستاتيكي ده‌قي شيعري مامه له يان له گه‌ل كړدووه و كړدوويانه به پيوه‌ري جواني شيعره‌كان.

به شير موشير له سالي (۱۹۳۹) دا كتيبي (ديواني شاعري به ناوبانگ مصباح الديوان) ي بلاو كړدووه ته‌وه و پيشه‌كيه‌كي بو نووسيوه، كه تييدا به شيوه‌يه‌كي گشتي باسي ئه‌و ئيستاتيكا به رزه ده‌كات، كه شاعيرانى كلاسيكي كورد به هوي هونه رهكاني

۱ - دلشاد علي محمده، ديلان و تافيكردنه‌وه‌ي شيعري، چ ۱، ده‌زگاي چاپ و په‌خشي سهرده‌م،

سليمانى، ۲۰۰۷، ل ۱۷۰

پهوانبېژيیه وه له شيعره کانياندا بهرجه سته يان کردووه. نووسهر له باسی نالی و کوردیدا دهلی: ((کام شاعر له دهشتی بلاغت، تشبیه و ئیستعاره دا ئه توانی له مهیدانی نالی دا بوهستی، شعری کام شاعر به قهده شعره کانی مصطفی به گی کوردی سهلی ممتنع و به قهده ئه و سوزی هیه))^۱ هروهها برپوی وایه مهولهوی پادشای داهینانی جوانییه له ریگهی هونه ره کانی پهوانبېژيیه وه و دهلی: ((ئه گهر له دهشتی ئه ده بیاتدا تهختیکی بلاغت دابنرایه لام وایه مولوی - ملا عبدالرحیم تاوه گوزی - به بی پرس له ناو کومه لی ئوده بادا وهک شاهه نشاه له سه ری دائه نیشته))^۲ هروهها برپوی وایه شيعره کانی شیخ په زای تاله بانی ئه گهر چی شيعری هه جوون، به لام به یارمه تی هونه ره کانی پهوانبېژيی به شیوازیکی زور ئیستاتیکی دایرشتون، وهک دهلی: ((خو شیخ رضا ئه و جوینه تالانه ی که له ده می ئه و درهاتوه به رهنگی به شيله ی ئه ده بدا تیک هه لشیلینراوه ئه گهر له سه ر خوانی بلاغت دابنری له که لله ی شه کر شیرینتره))^۳

بیرپوی نووسهر دربارهی ئه م شاعیرانه ی کلاسیکی کوردی له جیگهی خویدایه، چونکه ئه م شاعیرانه له هونه ره کانی پهوانبېژیدا دهستیکی بالایان هه بووه و توانیویانه به یارمه تی هونه ره کانی پهوانبېژيی ئیستاتیکیه کی به رز له شيعره کانياندا به دی بهینن، به لام ئه وه ی جیگهی سه رنجه نووسهر هیچ نمونه یه کی شيعری بو سه لماندنی بوچونه کانی نه هیناوه ته وه، که ئه گهر ئه م کارهی بگردایه به دلنیا ییه وه گوتاره که ی زانستی تر ده بوو.

په فیق حلمی له کتیبی (شعر و ئه ده بیاتی کوردی) دا یه کیک له و لایه نانه ی وهک بنه مایه کی په خنه یی گرنکی پیداوه لایه نی (پهوانبېژيی) ه، نووسهر له قسه کردن له سه ر بنه ما ئیستاتیکیه کانی شيعری شاعیرانی کلاسیک باسی لایه نی پهوانبېژيی و چو نیه تی بهرجه سته کردنی کردووه و هه ندیکجار بوونی هونه ره کانی پهوانبېژيی و سه رکه وتن له دروستکردنیدا کردووه به بنه مای جوانی و به رزی دهق. نووسهر له باسی (بیخود) دا گرنکی به لایه نی پهوانبېژيی داوه و له شيعری (ئهم کرککه جیی راوه) دا له سه ر ئه و لیکچواندانه راده وه ستیت، که شاعیر له م شيعره دا بهرجه سته ی کردوون و به نمونه ی به رزی ئیستاتیکی دایانده نیت، وهک دهلی: ((له م غزله دا ئه وی که صنعتی شعری تیابی

^۱ - به شیر موشیر، دیوان شاعری به ناوبانگ مصباح الادیوان، چ ۱، چاپخانه ی مه عاریف، به غدا، ۱۹۳۹،

۷ ل

^۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۷

^۳ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۷ - ۸

و زور جوان بی، رهشی پرچی محبوبه؛ به فجری کاذبی ظلمت ئەفشان و سپیەتی گردنی به صبحی صادق و پرتو ئەنداز تشبیه کردنه و تعبیرەکانی "فجرى کاذب" و "صبحی صادق" له وصفی رهشی زلف و سپیەتی گردنا و له بیتیکدا یک خستنه))^۱ ئەم لیکچواندنانەى نووسەر ئاماژەیان پیندەکات، دوو لیکچواندنی زۆر جوانی و وینەیهکی شیعری جوانیان پیکهیناوه. نووسەر سهبارەت بەدیرە شیعریکی دیکەى شیعەرەکه دیسانەوه لهسەر ئەو جوانییه بهرزە رادهوهستیت، که شاعیر لهپینگەى لیچواندنهوه دروستی کردووه وهک دەلی: ((دیسانهوه "دل به دوراج تشبیه کردن و له تاقه شعریکدا، خاوهنی دورراج، وشیارکردنهوه بو درنهخستنی ئەو دورراجە و پاراستنی لهو شههین و واشە و بازە که به فکری شاعر له کرکوک زوره و ئەو شارە جیگهراوی ئەم نەوعه طیره راوکه رانهیه" صنعتیکی جوانی شعر و ئەدەبه و مەبهسی ئەمەیه که له کرکوک ئەوهنده جوانی دل رفین زوره ئەگر بیتو له مال بیتە دەرەوه به داوی عشقی یهکیکیان هر گرفتار ئەبی و دلی ئەفرینن))^۲ بیگومان ئەم هونەری لیکچواندنانە ئاستی جوانی شیعەرەکهیان بهرزکردووهتەوه، چونکه بوونهته هۆی پیکهینانی وینەى هونەری ئاست بهرز.

حلمی کاتیک باسی (حەریق)ی شاعیر دەکات لهو برۆایه دایه، شاعیر توانیویەتی شیعری زۆر جوان بهۆنیتەوه، که پرن له ئیستاتیکا و صنەتی ئەدەب، پاشان نموویهک له غەزلهکانی شاعیر دههینیتەوه و لهو وشەکارییانه دەدویت شاعیر لهم شیعەرەدا بهرجهستهی کردووه و بوونهته مایهی جوانی و بهرزى شیعەرەکانی، که نیشانهی توانای شاعیریتی شاعیر نیشان دەدەن، وهک دەلی: ((لهم شعرانهی سه ره وهدا شاعر "خه تەن و خه تا"، وولاتی چین و چینی په رچەم و توزیک که به معنای کهمیل و یا توزوغوباریک هاتوه و دردی درد که به معنای دهر دوخلطه دیت و سورەى یوسف و خەراجی مصری قلب و حسنی یوسف و لقمەى لقمان و کلکی بگری و کهلکی ناگری"ی هه موو به وهستایه تیکی شاعرانه دامه زانده و صنعتیکی جوانی ئەدەبی وای تیا صرف کردوه، که هر ئەوانه ی شاعرن و له صنەتی ئەدەب شارەزان ده توانن تیا بگن و به های بو دابنن))^۳

^۱ - ره فیق حلمی، شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی، ب، ۱، ل ۵۸

^۲ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۵۸

^۳ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۱۲۶-۱۲۷

ره‌فقیق حلمی له به‌رگی دووهمی (شعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی) دا زیاتر گرنگی به
هونه‌ری ره‌وانبیژی لای شاعیران ده‌دات و له شیکردنه‌وه‌ی شیعره‌ی سالم

دلم شاده له به‌ندی سیلسیله‌ی گیسوویی دل به‌ردا

له شانه خه‌وف ناکه ده‌فعه‌یی له‌م داوه دل‌به‌ردا

ته‌حه‌ممول که زهمانی کوشتنی من سورعه‌تی ناوی

له دلمایه بگیررم خوم به ده‌وری ده‌ست و خه‌نجه‌ردا

له‌سه‌ر چه‌ند هونه‌ریکی ره‌وانبیژی راده‌وه‌ستیت، که جوانییه‌کی بی وینه‌یان
دروستکردوه، یه‌که‌میان هونه‌ری ره‌گه‌زدۆزییه و دووه‌میشیان ته‌علیل و عوزر
هیتانه‌وه‌یه، نووسه‌ر ده‌لی: ((چاوتان له‌م جناسه‌ بی که له وشه‌کانی "دل‌به‌ر و دل‌به‌ردان"
به‌کاری هیناوه، نازانم که ئایا زمانی شیرینی کوردی بو سه‌نه‌تی جناس ئه‌وه‌نده ده‌س
ئه‌دا، وه‌یا شاعره‌کانی کورد به‌هوی سه‌لیقه‌ی ئه‌ده‌بی و زه‌وقی شاعرانه‌ی خویانه‌وه که
له‌م سه‌نه‌تی ئه‌ده‌به‌دا ئه‌وه‌نده به‌ده‌سلات بوون؟ ئه‌ی ئه‌م به‌لاغه‌ته ئه‌فکرن که‌له‌م
ته‌علیل و عوزره‌هینانه‌وه‌یه وه له‌م خه‌یاله وورد و شاعرانه‌یه‌دایه که خراوه‌ته میسرعه‌ی
دووهمی ئه‌م به‌یته‌وه؟! ته‌حه‌ممول که زهمانی کوشتنی من سورعه‌تی ناوی، له دلمایه
بگیررم خوم به ده‌وری ده‌ست و خه‌نجه‌ردا))^۱

نووسه‌ر له قسه‌کردن له‌سه‌ر شیعره‌ی (حیکایه‌ت خوانه طووطی دل به‌ ده‌وری
دام) ی گیسوودا - مه‌ظه‌ننه‌ عه‌کسی خۆی دیوه له‌ناو ئاوینه‌یی روودا) له‌سه‌ر هونه‌ره
ره‌وانبیژییه‌کانی ناو شیعره‌که روونده‌کاته‌وه و به‌شیوه‌یه‌کی گشتی په‌سنیان ده‌کات،
وه‌ک ده‌لی: ((ئه‌و ته‌شبییه‌ جوانانه‌ی که‌له‌م شعرانه‌ی سه‌ره‌وه‌دایه له‌لایه‌نی ئه‌ده‌به‌وه
زۆر شیرین و به‌لیغن... ئینجا له‌م ته‌شبییه و ئیستعاره‌یه برروانن که له نیوه‌شعره‌ی
خواره‌وه‌دایه: "له‌ب" ت بو "داروو" یی جی نیشی ماری زولفه‌که‌ت نه‌ت دا، به راستی
شاعرانه‌یه))^۲ به‌دلنیا‌یییه‌وه‌ئه‌م هونه‌رانه‌ی ره‌وانبیژی شیعره‌کانی شاعیره‌ی له‌لایه‌نی
ئیس‌تاتیکا و جوانییه‌وه‌ گه‌یاندووته لوتکه.

^۱ - ره‌فقیق حلمی، شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، ب. ۲، ل. ۶۹

^۲ - سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل. ۸۳

حلمی له باسی عهلی باپیر ئاغا (که مالی) دا گرنگییه کی زوری به و هونه رانه ی
په وانپیژی داوه که شاعیر له شیعره کانیدا به کار هیئاون. نووسه ر له باسی شیعریکی
(که مالی) دا که دهلی:

به مردوو روح ئه به خشی پیکه نینی لیوی شیرینت
له سه ر کام دینی گیانه؟ پیم بلی با بیمه سه ر دینت
له لام وهک شه ککر و نوقل و نه بات و قهند و هه نگوینه
جنیو و قهر و لی دان و بیانو گرتن و قینت
به جارئی روژی عاشق رهش مه که ئه ی شوخی بی مروهت
له سه ر روو لاده نه ختی په رچه می پر پیچی موشکینت

هونه رهکانی په وانپیژی پرونده کاته وه و سه ره تا له سه ر هونه ری (پیچان و
کرانه وه) ی ناو دیپیکی شیعره که راده وهستی و دهلی: ((له م شعرانه دا که له سه ر شیوه
و ئسلوبی کون دانراون، هه ندی سه نعت به کارهینراوه، وه کوو: "له ف و نه شر" ی به یتی
دووهم که "جنیو و قار و لیدان و بیانووگرتن و قین" ه بو خوی به "شه ککر و نوقل و
نه بات و قهند و هه نگوین" داناوه))^۱ نووسه ر په خنه له م هونه ری پیچان و کرانه وه
دهگریت و به شتیکی نه گونجاوی داده نییت و برپوای وایه مروف چیژ له تیکه له ی ئه و
شیرینیانه وهرناگریت، ته نانهت هه ندی مروف به بینینی ئه و هه موو شیرینییه به یه که وه
دلی تیکه چی نه ک دلخوش بییت، وهک دهلی: ((وابزانم که مالی خوشی ئینکاری ناکا که
هیچ ته بیباتیکی وا به بیرانایهت چه شکه له تیکه لاو کردنی شه ککر و نوقل و نه بات و قهند
و هه نگوین وهربگری و به لکوو نابی به سه یر بزانییت که هی وا هه بی له م هه موو
شیرینییه دلشی تیکه له بی))^۲ پاشان نووسه ر زیاتر جهخت له سه ر نه گونجاوی
پیکه هیئانی ئه م هونه ره دهکاته وه له شیعره که دا و برپوای وایه هیچ به هایه کی هونه ری
نییه، وهک دهلی: ((به تایبه تی له رووی تی فکرینی ئه ده بی ئه م چه رخواه، له نوقل و

^۱ - په فیق حلمی، شیعر و ئه ده بیاتی کوردی، ب، ۲، ل ۱۲۳-۱۲۴

^۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۲۴

نه بات و قهند و ههنگوينا شيريني نايهت به خه يالا و ئه م جووره شعرهش به هايه كي
نيه))^۱

نوسهر ههر له هه مان شيعردا باسي ئه و هونه ري ليكچواندنه دهكات كه له ديڤري
سييه مي شيعره كه دايه و ته نها پرووني دهكات وه به بي ئه وه ي له سهر جواني و ناشيرني
يا خود گونجاوي و نه گونجاوي ليكچواندنه كه بدويت، وهك ده لي: ((له به يتي ۳يه ما
په رچه مي له سهر رووي شوخيكا به و هه و ره داناوه كه به ري روژي گرتبي و بووبي
به هوي داهاتي تاريخي، له بهر ئه مه تكا له يار ئه كا كه هه و ري په رچه مي له سهر رووي
لادا تاوه كوو روخساري وه كوو روژي ده ركه وي و ئه و تاريخيه كه لي داهاتوه
نه ميني و روژي ره شي به سه رچي))^۲

نوسهر له سهر ئه و ليكچواندنه پرونده كاته وه كه شاعير له ديڤره شيعري (به
ئوما گفتوگوي دائيم له گه ل ئه هلي دل ئه برؤت - عه جيبه كه ي بووه خاسيه تي ته لسز له
شمشير) به رجه سته ي كردوه و بريتيه له ليكچواندني بروي يار له گه ل شمشيردا و
ئه و شمشيره ئاماده يه بو كوشتن شاعير و دلشي له م مه به سته ي بروي يار تيده گات،
له بهر ئه وه ي سيفه تي بيته لي هه يه، وهك ده لي: ((كه مالي له م به يته دا "برو-ئه برو" ي
خوشه ويسته كه ي به شمشيري دانه ي كه رووي كرديته دلي، وه به زماني حال واته
به ئيشاره ت تبي ئه گه ييني كه ئاماده يه بو كوشتن، ئينجا به لايه وه سه يره كه دلي له
مه به سي شمشيري برو چون تي ئه گا كه ئه گه ر ئه م شمشيره خاسيه تي ته لسزي تيا
نه بي))^۳

نوسهر له شيكرده وه ي شيعري (به شه و گوي بگره ناله و گرپه گري دل به
مه حزوني - له سوژي عه شقي جانانه عه جبه شور و قه تاريخه) ي شاعردا له سهر
هونه ره ره وانبيژيه كاني ناو ده قه كه راده وه ستيت و ديڤه ديڤر ئه و هونه ره ره وانبيژيانه
ده خاته پروو، كه ئيستاتيكا ي شيعره كانيان پيكه يئاوه. نوسهر له ديڤري يه كه مه وه ده ست
دهكات به شيكرده وه ي شيعره كه و باسي ئه و ليكچواندنه دهكات كه تيدياه و برواي
وايه سنعه تيكي به رزه و نمونه يه كي هونه ري و ئيستاتيكيه، وهك ده لي: ((له م
شعرانه ي سه ره وه به نيگايه كي ئه ده بي ووردبينه وه، بينن كه له به يتي يه كه ما بالاي

۱ - په فني حلي، شيعر و ئه ده بياتي كوردي، ب، ۲، ل ۱۲۴

۲ - سه رچاوه ي پيشوو، ل ۱۲۴ - ۱۲۵

۳ - سه رچاوه ي پيشوو، ل ۱۳۰

مه‌حبوبه‌که‌ی به داری سه‌رو شوبه‌اندوه وه له‌گه‌ل جویباردا به سه‌نعت له‌م به‌یته‌دا
 یه‌کی خستون))^۱ پاشان ئه‌و هونه‌رکاری و سنعه‌ته شیده‌کاته‌وه شاعیر له‌م دیره
 شیعه‌دا به‌رجه‌سته‌ی کردوه، که به نمونه‌یه‌کی جوانی هونه‌ری ره‌وانیژی داناوه،
 وه‌ک ده‌لی: ((سه‌نعه‌ته‌که‌ش له‌وه‌دایه که بالای یاری له‌چاو خویا به سه‌رو داناوه، چاو
 که به عه‌ره‌بی پی‌ی ئه‌لین "عین" به سه‌رچاوه‌ش ئه‌وتری که به کوردی و فارسی
 جویبار، ئینجا چاو و یا عین و جویبار و بالا و سه‌رو ئه‌مانه له‌م شعره‌دا به‌م
 مه‌به‌سانه کو کراونه‌ته‌وه و سه‌نعه‌ته‌کانی "تشبیه و استعاره" ی لی دروست کراوه...
 جگه له‌مانه ته‌نیا له "عه‌ینی جویبار" دا دوو سه‌نعه‌تی ئه‌ده‌بی هه‌یه که پی‌یان ئه‌لین "تشبیه
 و جناس")^۲ پاشان دیره دووهم و سییه‌می شیعه‌که شیده‌کاته‌وه و له‌سه‌ر هونه‌ره
 ره‌وانیژییه‌کان راده‌وه‌ستی و ده‌لی: ((به‌م ته‌رحه گوشه‌نشینی خزی له مه‌یخانه‌دا
 ئه‌باته‌وه سه‌ر بیانوی عه‌شقی چاوه مه‌ست و به خوماره‌کانی مه‌حبوبه، ئینجا ئه‌مه
 سه‌نعه‌تی ته‌علیلی تیایه))^۳ ئینجا له دیره چواره‌مدا باسی ئه‌و هونه‌ری لیکچواندنه
 ده‌کات که تیدایه و له دیره پینجه‌میشدا پاش شیکردنه‌وه‌نی دیره شیعه‌که،
 هونه‌ره‌نه ره‌وانیژییه‌کان ده‌خاته‌وو که بریتین له لیکچواندن و ته‌علیل و خواستن .
 له‌دیره حه‌وته‌مدا باسی ئه‌و لیکچواندنه ده‌کات که له‌نیوان چاوه‌پر فرمیسه‌که‌کانی و
 ئاوه‌کانی به‌که‌جۆ و سه‌رچناردا و ئه‌گریجه‌ی یاره‌که‌ی و ماردا کراوه، پاشان ده‌لی:
 ((له به‌یتی نوه‌ما که ته‌علیلی شیرینی و ره‌نگینی شعره‌کانی خوی به‌وه ئه‌کا که ئه‌و
 شعرانه‌ی به‌هوی شه‌وقی لیوی ئال و شه‌کرباری خوشه‌ویسته‌که‌یه‌وه ووتوه، که
 هه‌مووی که‌موزور له سه‌نعه‌تی ئه‌ده‌ب ئه‌ژمیرری، وه له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که ئه‌م غه‌زه‌له‌ی
 که‌مالی له غه‌زه‌له نایاب و مومتازه‌کانه له‌سه‌ر شیوه‌ی کون))^۴

پاشان نووسه‌ر به‌توندی ره‌خنه له که‌مالی ده‌گریت ، که بوچی دوا‌ی
 لاساییکردنه‌وه‌ی کلاسیکه‌کان که‌وتوو؟! له‌کاتیکدا توانایه‌کی به‌رزی شاعیرانه‌ی هه‌یه
 و مرۆفیکی به‌هرمه‌ندیشه و ده‌توانیت له‌سه‌ر شیوازی نوی شیعر دابنیت و پیوستی
 به‌م لاساییکردنه‌وه‌یه نییه، وه‌ک ده‌لی: ((که‌مالی نازانم له په‌یره‌وی هه‌ندی شاعرانی
 پیشوودا بوچی ئه‌مه‌نده زیاد رویشته‌وه؟ جبی شک نیه که ته‌وانای شاعری ئه‌و له‌وانه‌یه

۱ - ره‌فیک حلمی، شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، ب، ۲، ل ۱۳۸

۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۳۸

۳ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۳۹-۱۴۰

۴ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۴۱

ئاتاجی چاولیکه‌ری و لاسایی کردنه‌وه نه‌بی و به‌بی ره‌نجیکی ئەوتو بتوانی له‌سه‌ر ئسلوبی تازه و شیوه‌یه‌کی به‌رزی تایبه‌تی شعر دابنی))^۱ ئەگه‌رچی شاعیر له به‌رجه‌سته کردنی هونه‌ره‌کانی ره‌وانیژییدا ده‌ستیکی بالای هه‌بووه و شیعرێ جوان و به‌رزی نووسیوه، به‌لام بۆچوونه‌که‌ی نووسه‌ر له‌جیگه‌ی خۆیدا‌یه، چونکه ئەو سه‌رده‌مه، سه‌رده‌می شیعرێ نوێ بوو، که نووسینی شیعر به‌و شیوازه‌ کۆنه له‌لایه‌ن خۆینه‌رانه‌وه پیشوازی له‌ نه‌ده‌کرا.

ره‌فیع حلمی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی هونه‌ره‌کانی ره‌وانیژی و هه‌ک بنه‌مای ئیستاتیکی ده‌قی شیعرێ داناوه، که رۆل ده‌بینن له‌ دروستکردنی وینه‌ی هونه‌ری و رازاندنه‌وه‌ی شیعر و زیاتر چیژ به‌خشین به‌ تایبه‌تی له‌ شیعرێ کلاسیکدا، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا داوا له‌ شاعیران ده‌کات که‌وا ده‌ستبه‌رداری ئەر شیوازی شیعر نووسینه‌ بن، چونکه له‌گه‌ل گیانی سه‌رده‌مدا ناگونجین. به‌ برۆی ئیمه‌ش قسه‌که‌ی له‌ جیگه‌ی خۆیدا‌یه، چونکه سه‌رده‌م و بارودۆخی ژیان گۆراوه و ئەده‌بی نوێش سه‌ری هه‌لداوه و له‌ گه‌شه‌سهندنا‌یه، بۆیه پێویسته ئیتر شاعیران ده‌ستبه‌رداری ئەو شیوازه‌ی شیعر بن که له‌گه‌ل گیانی سه‌رده‌مدا ناگونجین.

(عه‌لئه‌دین سه‌جادی) له‌کتیپی (میژووی ئەده‌بی کوردی) گرنگیه‌کی زۆری به‌لایه‌نی ره‌وانیژی شیعرێ شاعیران داوه و وه‌کو بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی ئیستاتیکی شیعره‌کان دایناوه، هه‌ر شاعیرێک له‌ به‌رجه‌سته‌کردنی هونه‌ره‌کانی ره‌وانیژییدا سه‌رکه‌وتوو بووبیت، به‌وردی تیشکی خستووته‌سه‌ری و ئەو لایه‌نه‌ ره‌وانیژییه‌ی پوون کردووته‌وه، که شاعیر سه‌رکه‌وتووانه له‌ شیعره‌کانیدا به‌کاری هیناوه و ستایشی شیعره‌که و شاعیریشی کردوو. نووسه‌ر ستایشیکی له‌پاده‌به‌ده‌ری مه‌لای جزیری ده‌کات، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ به‌کاره‌ینانی هونه‌ره‌کانی ره‌وانیژییدا نه‌ک هه‌ر سه‌رکه‌وتوو بووه، به‌لکو زانایه‌کی ئەو بواره‌ بووه و توانیویه‌تی به‌شیوه‌یه‌کی وه‌ستایانه و له‌شوینی خۆیدا ئەم هونه‌رانه‌ به‌کاربه‌ینیت به‌جۆرێک، که ده‌بیت زانایانی ئەم بواره‌ وانه له‌ مه‌لای جزیری وه‌ربگرن، وه‌ک ده‌لی: ((گویا علمای به‌لاغه‌ ئەو عیلمه‌یان هه‌ر بۆ مه‌لا داناوه، وه‌یا مه‌لا ده‌ستی علمای به‌دیع و به‌یان و مه‌عانی راکیشاوه بو سه‌ر زه‌وقی خوی و ده‌رزی داداون که ئەبی جیناس، ته‌لمیح، به‌دیع، ته‌شبیه، ئیستیعاره، مه‌جاز و کینایه، اطناب و ئیجاز له‌و وه‌ربگرن و نابی که‌سی تر ده‌ست بو ئاسمانی خه‌یال و خه‌یمه‌گای

^۱ - ره‌فیع حلمی، شیعر و ئەده‌بیاتی کوردی، ب ۲، ل ۱۳۰

غهرام دريژ بكا ته نيا ئه و نه بى!!))^۱ ههروهها له باسى شيعيرىكى شاعيردا، كه بو باسكردى ياره كهى نووسيوه ئه وه دهخاته پروو، كه شيعره كه سهرتاپاي ناوازه بى و رهوانبىژى و پاراوى و جوانبىه، وهك دهلى: ((مه لا دى به باسكردى كه سهرتاپاي اعجاز و به لاغته بى باسى ئه و ياره خوشه ويسته ئه كا كه سهرچاوه ئه م ئيلهامه يه تى و ئه يكا به په رده يه كى ئاوريشم و به تانو پوى خه يالى خوى ئه يته نيته وه))^۲ به لام ئه وهى جىگاي سهرنجه نووسه ر ته نها ئاماژه ي به هونه ره رهوانبىژىه كانى شاعير داوه و نه هاتوو ه ئه و هونه ره رهوانبىژىه يه، كه شاعير له شيعره كانىدا به كارى هيناون پروون بكا ته وه شيوازى پىكه ينان و هونه ركارى و ناوازه بى و جوانبىه كانىان بخاته پروو.

سه جادى له باسى (مه م وزىنى ئه حمه دى خانى) له سه ر چه ند هونه ريكي ليكچواندن راده وه سته، كه برواى وايه وه سته ي لىزانبىه كى زورى تىدايه و ته نيا له ده ست شاعيرىكى وهك ئه حمه دى خانى دىت ليكچواندى له و شيوه يه بكا، وهك دهلى: ((به م جو ره باسى ئه م شايى و ديوه خانى شايى و بانگيشتنى زه ماوه نده ئه كا كه قه له م له باسىا كوله و مه گه ر هه ر شاعيرىكى وهكو ئه حمه دى خانى بتوانى كوره ي مانگ و روژ ته شبيه بكا به خرى نان و دهورى وبايه ي زير و زيو بكا و خواردينان تىابى و سه ريان داپوشرابى و بيانكا به سندوقچه ي بچكوله ي كچان كه عه ترى تى ئه خه ن و سه رى دائه خه ن! مه گه ر هه ر ئه و بتوانى جه دى و حه مه ل _ كه دوو بورجن _ و ناوى كارژوله و به رخيشن بيانكا به كه باب و بورىانى ئه م زه ماوه نده و گلاس و تونگه ي بلورىن بگيرريت و ناوى سافيان تيا بدره وشيته وه و هه مو جو ره ميوه يه ك ئاماده بكا و به هه مو جو ره بون خوشيه ك ديواخان گولاوپاشى بكا))^۳

سه جادى له باسى (نالى) دا تيشك دهخاته سه ر لايه نى رهوانبىژى و برواى وايه نالى وه سته ي مه يدانى رهوانبىژى و ورده كاربىه و له م بواره دا ناوبانگى ده ركردوه ، ئه گه ر له گه ل (ئه بو ته مام) ي شاعيرى عه ره بدا كه له (هونه ره كانى رهوانبىژيدا) به ناوبانگ بووه و به سه رچاوه ي خواستن و جىناس و ماناى ورد ناسراوه به راورد بكرين، ئه وا نالى گه ل له و به رزتره و به توانا تره له نه خشاندى هونه ره كانى رهوانبىژيدا، وهك دهلى: ((به لى ئه لين له شاعره كانى عه ره ب ئه بو تمام له شعردا لانكه ي دروستكردى ئىستعاره

^۱ - عه لئه دين سه جادى، ميژوى ئه ده بى كوردى، ل ۱۷۱

^۲ - سه رچاوه ي پيشوو، ل ۱۶۷

^۳ - سه رچاوه ي پيشوو، ل ۲۱۱

و پدیدکردنی مه‌عنای ورد و جیناس و پیکهینانی صفت بوه، به‌لام ئه‌گهر له‌گهل نالی ئیمه‌دا بخزینه دو تاکی ترازوه‌وه بی گومان شایهن به‌لای نالیدا گه‌لی ئه‌رروا!))^۱

نوسهر له لیكدانه‌وه‌ی چهند شیعریک‌ی شاعیردا؛ به وردی ئه‌و ئیستاتیکا ناوازه‌یه ده‌خاته‌روو، که به‌هۆی هونه‌ره‌کانی ره‌وانیژییه‌وه به‌رجه‌سته‌ی کردووه، نوسهر شیعر‌ی (له دوگمه‌ی سینه دوینی نوژی شیوان)‌ی شاعیری هیئاوه‌ته‌وه و ئه‌و ره‌وانیژی و هونه‌رکاری و ورده‌کاریانه ده‌خاته‌روو له‌م شیعره‌دا به‌رجه‌سته‌ی کردووه، نوسهر بروای وایه ئه‌م به‌کاره‌ینانه ورده‌ی ره‌وانیژی بووه‌ته هۆی ئه‌وه‌ی شاعیر ناوبانگ ده‌ربکات، هه‌روه‌ک ده‌لی: ((به‌راستی لیره‌دا نالی ئاوازی وه‌ستایه‌تی له مه‌یدانی به‌لاغه‌ت و ورده‌کاری شعره‌دا ده‌نگی داوه‌ته‌وه... ئه‌و دو په‌شیویه که نالی هیانوی و کردونی به به‌رامبه‌ری یه‌ک زور سه‌یرن؛ یکیان له ئه‌و په‌رری تاریک‌دایه که په‌شیوی زولفه؛ زولف که په‌رش و بلاو بووه‌وه زور جوانه، یکیان په‌شیوی دله که په‌شیوی دلش له هه‌مو شت ناخوشر و ناشرینتره))^۲

هه‌روه‌ها له باسی شیعر‌ی (ئه‌و سلسله ئه‌و مشکی خوته‌ن نیوی براوه - پر پیچ و شکه‌ن خه‌م به خه‌م و حه‌لقه کراوه‌ی) نالی‌دا ئه‌وه ده‌خاته‌روو که ته‌نها نالی توانای ئه‌وه‌ی هه‌بووه به هیئانه‌وه‌ی هونه‌ره‌کانی ره‌وانیژی و ره‌گه‌زدۆزی و ورده‌کاری وه‌سفی زولفی یار بکات، وه‌ک ده‌لی: ((مه‌گهر هه‌ر نالی توانییتی به‌و جیناس و ورده‌کاریه باسی ئه‌و زولفه بکا که ئه‌لی: ئه‌و زنجیره‌یه که له ره‌شی و بون خوشیدا ناوناوه‌ته میسکی خوته‌ن و پیچ پیچ و لول و کلافه کراوه و به‌سه‌ر یه‌کا که‌وتوه ئه‌وه ئایا زولفه؟ یا لاواوه که له‌وبه‌ری رومه‌ته‌وه که‌وتوته ئه‌م به‌ره‌وه؛ چونکه لاواوه هه‌له‌چی و خوی ئه‌ئالینی به نه‌ماما. واته بالای ئه‌میش نه‌مامیکه لاواوی زولفی به‌م به‌ر و به‌وبه‌را خوی تی ئالاندوه. یا یاسه‌مه‌نیکی تازه‌یه‌که له رومه‌تی وه‌کو روژیا رواوه و به‌سه‌ریا په‌خش بوته‌وه))^۳ هه‌روه‌ها له‌سه‌ر به‌شیک له‌و هونه‌ره ره‌وانیژیانه راده‌وه‌ستیت که شاعیر له شیعریک‌ی ترده به‌رجه‌سته‌ی کردووه به‌تایبه‌تی هونه‌ره‌کانی لیکچواندن و ره‌گه‌زدۆزی و پیچان و کرانه‌وه بروای وایه که ته‌نها مه‌گهر نالی بتوانی به‌وجۆره ئه‌و هونه‌رانه به‌و شیوه سه‌رکه‌وتوانه له شیعریک‌دا به‌رجه‌سته بکات، وه‌ک ده‌لی: ((نالی له‌باری تشبیه و جناس و لف و نشردا که‌م که‌س توانیویه‌تی ده‌ستی ئه‌وی

۱ - عه‌لاه‌دین سه‌جادی، میژوی ئه‌ده‌بی کوردی، ل ۲۲۴

۲ - سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ۲۲۱-۲۲۲

۳ - سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ۲۲۲

ببی. لهو برره شعرهیدا که سهره تاکه ی ئهلی: عاشقی بی دل دهنالی مهیلی گریانی ههیه بی شکه ههوره تریشقه تاوی بارانی ههیه، دلی عاشقی کردوه به ههور؛ چون پهیدابونی ههور له ههلمی ئاوه وهیه بههوی گهرمایی روژه وه عه شقیش له شورشیکی له شه وه ئه بی بههوی گهرمایی مه عنه وی مه عشوقه وه، هه وره که که تونتر بو ئه گرمینی و باران هه لئه رریژی، عه شقه که ی ئه میش که تونتر بو بارانی فرمیسک هه لئه رریژی به گرمه گرمی سوزه وه!)^۱

سه جادی له شیکردنه وه ی شیعی (ئاسمانی حوسنی مه حوبه م له ئه برو و زولف و پروو - دو هلال و دو شهو و دو ماهی تابانی ههیه) ی شاعیردا له سهر هونه ری (لیکچواندن) ی ناو شیعه که راده وه ستی و دهلی: ((لیرهدا له سهر قاعده ی به لاغه دو هلاله که ی بو دو بروه که، دو شه وه که بو دو زولفه که ی ئه م لاو ئه ولای، دو ماهی تابانه که شی بو دو گونا که ی بردوته وه، مه به ستی به رو دو گونایه تی نه وه ک رومه تی))^۲

نوسهر ئه م داهینانانیه که شاعیر له شیعه کانیدا به رجه ستیه کردوون به شورشیکی ئه ده بی ناوی ده بات و که پرین له ئیستاتیکی به رز و ناوازه، وه ک ده لی: ((نالی به م جوهر له ولاتی سوله یمانیدا شورشیکی تازه ی خسته ناو ئه ده بیاتی کوردیه وه و ده روازه یه کی گه وره ی خسته سهر گازی پشت بو ئه و که سانه که شهیدا و تینوی ئه ده بیاتی کوردی و عباراتی رهنگینی کوردین... به راستی سوز و ئه ده بیات و جوانی عبارته دی ده بربریوه؛ هیناویه بالای نه ونه مامی یاری عیشوهداری کردوه به داریک که گولی گرتبی و له گوپکه ی سه رسنگیه وه خونچه ی ده رکردبی - که گوپکه ی مه مکیه - جا ئه لی: خونچه ی وا تام و بون خوش قامیشی شه کر نه یگرتوه، خونچه ی قامیشی شه کر شیرینی کی تیدایه که نه شه که ی ههر سه رزاره کیه، به لام خونچه ی مه مکی تو هه م جوانی دیمه نه که ی، هه م شیرینی شیره که ی هیزیکه بو چاو و خواردنه وه یه کی روحیه بو هه مو شعوریکه ئاده میزاد))^۳ به دلنیا ییه وه نالی یه کی که له شاعیره گه وره کانی کورد، که ده ستیکی بالای هه بووه له هونه ره کانی ره وان بیژیدا و له م بو اره دا داهینانی کردووه و شیعه کانی پرین له هونه رکاری و ره وان بیژی.

^۱ - عه لئه دین سه جادی، میژوی ئه ده بی کوردی، ل ۲۲۲-۲۲۳

^۲ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۲۲۳

^۳ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۲۲۳

سهجادی له باسی (سالم) دا ئه وه دهخاته پروو، که شاعیر له هونه ره کانی په واننیزیدا دهستیکی بالای هه بووه و سهرکه وتوو بووه له بهرجه سته کردنیاندا له شیعره کانیدا و زوریش هزی له په گه زه دوزی و لیکچواندن کردوو، نووسهر پاش شیکردنه وهی شیعی (ساقی له په رده دهرهات جامی شهرابی هینا - دل خیره ما له حیرهت مه ئافتابی هینا) دا ئه وه هونه رکارییه دهخاته پروو که شاعیر به هوی هونه ره کانی په واننیزیه وه دروستی کردوو، وهک دهلی: ((سالم له شعردها ورده کاریه کی سهیری نواندوه؛ له لایه که وه له سه رهوشتی شاعره کان هیناویه رومه تی ئه و دلخوازه ی کردوه به مانگی چوارده له کاتیکا که له کهل سه ر دینیه دهر، له لایه کی تره وه ئه لی ئه و رومه ته ته نیا بو ئه وه بتوانری ته ماشای بکری مانگه ئه گینا روژه، که دهرکه وت دیمه نی کوره ی روژی هینا بو ئه وه ئه و ناوه روناک کاته وه))^۱ پاش ئه وه ش سه رجه م دیره شیعره کان شیده کاته وه و هونه رکارییه کانی پرونده کاته وه دهلی: ((به راستی لیره دا سالم له به لاغته و فهلسه فه و تشبیه و غه رامیاتدا توپی هونه ری له و مهیداناندا به گورجی و چالاکی فراندوه))^۲

نووسهر له باسی شیعیکی دیکه ی شاعیردا (زه وره قه دل دیدیه ده ریا و مه ردووم ناخودا - جوشی خاتر وهک شه پۆل و غه م نه ههنگ له نگر جه فا) له سه ره هونه ره کانی لیکچواندن له شیعره که دا راده وه ستیت و ئه و جوانی و ئیستاتیکایه دهخاته پروو که شاعیر به هوی ئه م هونه ره وه دروستی کردوو و دهلی: ((تشبیه و ورده کاریه کی زور بالای به پی دلی په ژاره ی کردوه؛ هیناویه شتومه کی ده ریایی هه مو ئاماده کردوه بو ئه وه لی بپه رریته وه و رزگاری بی له دهر د و ئه ندوه ی ئه و ژیا نه که تیدایه له گه ل ئه م هه مو ته قه لایه ش هه ر رزگاری نه بووه))^۳ پاشان به وردی ئه و هونه ری لیکچواندنانه پرونده کاته وه که له شیعره دا هاتوون وهک چواندنی (چاو به ده ریا، دل به گه میه، غه م به نه ههنگ، جه فا به له نگر، ئاهو هه ناسه ی پر ئیش و دهر د به بازرگان، له ش به چیت و کوتال، گیان به کاروانچی) دواتر ئه وه پرونده کاته وه که ته نها مه گه ر سالم توانیبیتی به م هه مو لیکچواندنانه ئه م جیهانه پر له جوانی و خه یاله ی دروست کردبیت و دهلی: ((له وانیه هه ر سالم توانیبیتی به م هه مو تشبیهانه کاروانیکی خه یالی و

۱ - عه لئه دین سهجادی، میژوی ئه ده بی کوردی، ل ۲۳۸

۲ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۲۳۹-۲۴۰

۳ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۲۴۲

دهریایکی خه یالی دروست بکا و به و جو ره بیهوی لی بیه رریته وه^۱) به پروای ئیمه ش سالم شاعیریکی به توانایه له هونه ره کانی ره وانینیژیدا و زور سه رکه و تووانه توانیویه تی له ریگهی ئەم هونه رانه وه ئیستاتیکیه کی به رز له شیعره کانیدا به رجه سته بکات.

سه جادی له باسی (مهوله وی) دا پاش ئه وهی شیکردنه وه بو شیعیری (چون چه ره ی خه یال روخساره که ی ویش - نه په رده ی دلّه ی مه عدومی دلریش) ده کات پاشان له سه ر ئه و لیکچواندنه راده وه ستیت که بنه مای جوانی و ئیستاتیکی ده که که پیکده هینیت و به شیویه کی هونه رییانه ی به رز دروستکراوه، وه ک ده لی: ((مهوله وی لیره دا به پیچه وانه ی هه مو عالمه کانی به لاغه - که ئەمه مه گه ر هه ر له ده ست ئه و هاتی - به دوجار تشبیه باسی یاری خویت بو بکا؛ جاریکیان یاری ئەکا به په یکه ری خه یال له نازکید، جاریکیان خه یاله که که "مشبه به" یه تشبیه ی ئەکا به مانگ و له گه ل ئەم کرده وه یه دا باسیکی ده ره اتنی مانگیش بو ئەکا))^۲ هه روه ها نووسه ر له باسی شیعیری (گول چون روی ئازیز) دا له سه ر ئه و لیکچواندنه ئاوه ژووه راده وه ستی که شاعیر له م شیعره دا به رجه سته ی کردووه وبه نمونه یه کی به رزی جوانی و ئیستاتیکی شیعیری داده نیت و ده لی: ((ئایا بیجگه له مه وله وی کی تر بی بتوانی ئەم جو ره تشبیه ریک خا و بلی ئه و جوانی و نه زا که ته که له روی گولدا یه ئه وه وه کو هی روی ئازیزم وایه، به فری کوستانان که ئه تویه ته وه ئه وه له لافاوی فرمیسی خوشه ویستی من ئه چی! مه وله وی ته نها به م شعره ی به جاری ئه ده بی کوردی هه لگیرایه وه، زور حه یفه تا ئەم شعره وه ستابی ئه هلی بیلاغه و به یان بلین: ابو حنیفه کابی یوسف))^۳ ئەم هونه رانه ی ره وانینیژی له ئاستیکی به رزی هونه ریدان و ئیستاتیکیه کی جوانیشیان به شیعره کان به خشیوه.

سه جادی له باسی (سه ی یاقو) دا پاش ئه وهی لیکدانه وه بو شیعیری (شوری وه سه رم گو تگه له ی مه ستی چاوه - هیچ جیگه نه نیشم مه گه ر ئه ی جی که شراوه) ی شاعیر ده کات، له سه ر ئه و هونه ره ره وانینیژییانه راده وه ستیت، که شاعیر دروستی کردوون، نووسه ر پروای وایه ئەم شیعرانه له ئاستیکی به رزی هونه ری و ئیستاتیکیدا نین، ئەمه ش له به ر ئه وه ی ئه و لیکچواندانه ی شاعیر دروستی کردوون له جیگه ی خویاندا نین و له گه ل لۆژیکدا یه ک ناگرنه وه، وه ک ده لی: ((ئیمه ناتوانین بلین ئەم

۱ - عه لئه دین سه جادی، میژوی ئه ده بی کوردی، ل ۲۴۲-۲۴۳

۲ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۲۶۳

۳ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۲۷۱

شعرانه له و په رری به رزیه وهن، چونکه ره خنه یان لی ئه گیریت، ته ماشا ئه که ی له شعری دوه ما که ئه لیت: گونات وهکو مانگ، گونا ناشوبهینری به مانگ، گونایه که سور بی و مانگیک که سپی بی با هه ردوکیشیان جوان بن له گهل ئه وهش ناتوانری وهکو یه کیان لی بکری))^۱ نووسه به ردهوام ده بیت له ره خنه کانی له سه ره چونه تی پیکهینانی لیکچواندنه کان و ئه وه روونده کاته وه که ئه و لیکچواندنه تی شاعیر له م شاعرانه دا دروستی کردون نارپکن و له گهل واقع و لوژیکدا ناگونجین و وینه ی هونه ری جوان و ئیستاتیکیان لی پیک نه هاتوه، وهک ده لی: ((ديسان له شعری چاره ما ئایا مه به سستی به خال و خهت چیه؟ ئه گهر مه به سستی رومهت و زولفیه تی به لی هه مو ته شبیهی شعره که دروسته به لام ئه مهش نه بیسراوه که خال و خهت رومهت و زولف بیت، ئه و خال خاله خهت چیه؟! ئه گهر بلین خهت رومهت ته هم رومهت له شعره دا بو به کوره ی روژ و بو به هه تاو بو ئه وه خال که شه وه یا هه وری ره شه داپوشی! ده ی ئه و خاله ئه بی چه خالیک بی که هه مو رومه تی داپوشی؟! ئه گهر خالیک ئه مه بی که هه مو رومهت داپوشی ئه مه نابی ناو بنریته خال، به لکو ئه بی بلین ساجیکی ره شی خستوته سه ر رومه تی و هه موی داپهوشیوه! ئه گهر بلین نه، با خهت زولف بی و خال رومهت بی، دیاره ئه مه به ولاتره وه خابتر و نارریکتره. ئه وه شمان له بیر نه چی که له شیعری هه شته میشدا خه تی کردوه به برو!))^۲ لیره دا پیویسته ئماژه بو ئه وه بکهین که (سه ی یاقو) شاعیریکی به توانایه و شیعری به رز و جوانی زوره، به لام نووسه ره ئه و شیعره ی هیتاوه که شاعیر نه یتوانیوه به جوانی هونه ره کانی ره وانبیژی به رجه سته نه کردوه.

سه جادی له باسی (مه جدی) شاعیردا ئه و جوانی و ئیستاتیکایه ده خاته پروو، که شاعیر به هوی هونه ره کانی ره وانبیژی وه له شیعری (له دولا زولفی لاولاوه، له سه ر رووی قامهت ئالاوه - خه م و پچی هه موو داوه، چه له م لاوه، چه له و لاوه) دا پیکهیناوه، که برپای وایه به س ئه م شیعره به سه بو ئه وه ی پله و پایه ی به رزی ئه م شاعیره مان بو دهر بخت، وهک ده لی: ((ئایا جیناس و تشبیه له مه جوانتر ئه بی که مه جدی کردویه تی؟ ئایا نابینی به چه جوړه ورده کاریبه ک هیناویه بالای دلخوازی کردوه به نه مام و زولفی به لاولاوه؟ ئاشنایه تی له بهینی نه مام و بالا و لاولاوه و زولفدا راستی و پیا ئالان بی؛ لاولاوه چون به شولا ئه ئالیت، زولفی ئه میش به و جوړه به نه مامی بالیا ئالاوه. دیسان ئاشنایه تی له بهین وشه ی "لاولاوه" که لاولاوه له گهل

^۱ - عه لئه دین سه جادی، میژوی ئه ده بی کوردی، ل ۲۹۲

^۲ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۲۹۲-۲۹۳

"لهولاه" که ئهولای رومهتیهتی چونی ریک خستوه؟ پهیکان که تیره پیکان که ئهنگاوتنه. بیگانه که بیجگه له خزمه هموی هر یه که به مهعناى خوی هونیویهتهوه))^۱ پاشان نووسهر یهک یهک جوانیهکانی هونهره رهوانیژییهکانی دیره شیعرهکانی تر دهخاتهپوو، له کۆتاییدا دهلی: ((ئه م برره شیعره ی مهجدی نمونهیه که بو ههزاران شعری تری له کوردیدا وه تهنها بهم شعرانهی ئهتوانین پایهی ئه م شاعرمان له مهیدانی ئهدهبیاتی کوردیدا بینینه بهردهست))^۲ بهبروای ئیمهش شیعره که لهوپهپری ئیستاتیکادایه و شاعیر به جوانی هونهرهکانی رهوانیژیی خستووته خزمهت ئیستاتیکی شیعره که وه.

سهجادی له باسی (هریق)دا له چند شوینیکدا باسی ئه و جوانییانه دهکات، که شاعیر بههوی هونهرهکانی رهوانیژییهوه دروستی کردوه، نووسهر پاش لیکدانهوهی شیعرى (ههورى خهفته بهفرى غه مى داوه به سه رما - یا سه ر سه رى نورینه که لئی کردمه سه رما) له سه ر ئه و هونه ره رهوانیژییانه راده وه ستیت، که شاعیر له شیعره که دا پیکهیتاوه و بروای وایه که شاعیر له دروستکردنی هونه رهکانی رهوانیژییدا دهستیکی بالای ههیه، وهک دهلی: ((به راستی هریق له بابته جیناس و عیبارته رهنگینی و ههلسهرانی وشه ی سه رما و گه رما به چند مهعنایهک چالاکانه و ئه دیبانه هاتوته مهیدانه وه، ئه مه ی کردوه دیسان هر به پی ئه م شعرانه ی واده رکه وتوه که ویستویه تی ژیانیکی خهفته تباری خوی باس بکا))^۳ به لام له گه ل ئه مه شدا ره خنه ی ئه وه له شاعیر دهگریت که له م شعره دا نهیتوانیوه سه رکه وتوانه هونه ری لیکچواندن دروست بکات و له پرووی لۆژیکیه وه لیکچواندکه ی نه گونجاوه، وهک دهلی: ((باشه! ئه و خهفته ی کرد به ههور و وتمان خهفته بو به ههور. ئایا چون غه م ئه کا به به فر؟! به فری که سپیه و غه می که ره شه ئه م ته شبیه چون سه ر ئه گریت؟ له کوردیدا له هه رلایه شتیک شوبهینرا به به فر، ئاشنایه تی له بهینانا یا سپیه تیه یا ساردیه تی، لیره دا ئه و ئاشنایه تیه نیه؟ دیسان له شعری دوه مه دا که ئه لی: "گاهی به شهراره ی... هتد" شهراره که بو ئاگره، بو غه م به کاری بینی شوینی خویه تی، چونکه ئاگر ئینسان ئه سوتینی غه میش ئینسان

۱ - عه لئه دین سه جادی، میژوی ئه ده بی کوردی، ل ۳۸۴

۲ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۳۸۴

۳ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۳۹۶

ئەتوینیتەو، ئەم ئاشنایەتیه ههیه له کوردیدا بهلام ئەو له پیشا غەمی کرد به بهفر و ئیسته به ئاگر، ئەمه لهیهک زور دورن!!^۱

سهجادی له باسی (ئەدەب)دا قسه لهسەر چەند شیعەر و چەند هونەرئیکی پەوانبێژی دەکات که شاعیر دروستی کردوون و به برۆای نووسەر له لوتکهی جوانی و هونەریدان بهتایبهتی ئەو لیکچواندنهی لهنیوان مەمک و میوهکانی وهک (نارنج، شهمامه، بههئ و سیو)دا کردووویهتی، بۆیه دەلی: ((نابی تا ئیسته هیچ شاعریکی کورد توانیبیتی بهم جوره ستایشی مەمکی کردبی و خستیبیتی قالب و تهشبیهیکی واوه که نهوهک پیاو، بهلکو خاوهن مەمکیش بخاته شکوه که ئایا مەمکی ئەو ئاوايه که ئەدەب باسی کردوه؟))^۲ ههروهها له لیکدانهوهی چەند شیعەرئیکی تردا باسی هونەرەکانی پەوانبێژی دەکات، که له لوتکهی جوانیدان، وهک دەلی: ((ئەگەر چاوی بهم لهف و نشری شعری ئەدەبهدا بگیرری لهکاتیکدا ئەلی: به زولف وئەبرو موژگان، ... ئایا ناکهویته سەر ئەو باوهروهوه که بلیت: ئەم شعرانهی ئەم یهکیکه لهو شعره بهرزانهی زمانی کوردی کهلهباسی بهلاغه و تشبیه و لف و نشردا وتراوه؟))^۳ بهلام ئەوهی جیگهی سههرنجه نووسەر ئەم هونەرانهی پەوانبێژی پوون نهکردوووتهوه و جوانیهکانیانی نهخستوووتهپوو، که ئەگەر نووسەر ئەم کارهی کردبا، ئەو کات دەبوونه بهلگهی سهلمینهری قسهکانی نووسەر.

سهجادی لهباسی (حهمدی)دا و لهچەند شوینیکدا تاووتویی چۆنیهتی دروستکردن و پیکهینانی هونەرەکانی پەوانبێژی دەکات، نووسەر له لیکدانهوهی ئەم شیعرهیدا که دەلی:

بهروتی بویه نیمه باکی سهرما	خه یالی عیشقی روته وا له سهرما
به من ناگا و نهگه یوه باسی گهرما	له سکما له رزی سهردی تویه گهرما
کهچی ناله م له دلتا بی ئەسهرما	دلی ئاگر به ناهی من ئەسوتی
له لای ئەو شوخه یه ، یا دهر به دهرما	دهمیکه دل گومه نامهر د بزائن

۱ - عه لئه دین سهجادی، میژوی ئەدەبی کوردی، ل ۳۹۶

۲ - سههرچاوهی پینشو، ل ۴۱۶

۳ - سههرچاوهی پینشو، ل ۴۱۶

ئەو دەخاتەپو، كە شاعیر بە رەگەزدۆزییەکی جوان باسی ساردی یارەكەهی دەكات لەگەڵیدا و هونەرکارییەکی جوانی نواندوو لەنیوان "سەرما" و "سەرما-سەری من"دا، هەر وەها دژیەکی ناوازییەکی لەنیوان گەرما و لەرز "سەرما"دا دروستکردوو، وەك دەلی: ((دو سەرما لە شعری یەكەمدا كە جیناسە، یەكەمیان واتە: سەری من دوو هەمیان سەرما.. لە شعری دوو هەم ئەلی: جا ئەگەر گەرما یەك لە سەری من ئەو لەرزە، خو دیارە لەرز و گەرما یەكەمدا پێچەوانەیی یەك، كەوا بو من هەر نازانم گەرما یەكەم! هەمویشی لەبەر ئەوەیە كە تو لە گەلم ساردیت))^۱

پاشان لە قسەکردن لەسەر شیعیکی تری شاعیر باس لەو لێكچواندنە جوان و ناوازییە دەكات كە شاعیر لەنیوان "برۆ" و "هوما"دا كردوو یەكەم و بە لێكچواندنێکی داھینراوی داوە، وەك دەلی: ((لیرەدا هەتا بلیت فیکرەكەیی نازكە و بەهەمو مەعنایەك حەقی داو بە برو. كەم شاعر توانیویانە بەم جورە باسی برو بکەن و بیکەن بە هوما یەك كە شابالی بەسەر جوانیدا بلاو بکاتەو و بگاتە پایە یەك كە پی لەسەر چاوی بیت، ئەمە مەگەر هەر لە دەست حەمدی هاتبیت))^۲ بەلام پاشان رەخنەیی ئەو لە شاعیر دەگرت كە لە شیعی دواتر دا گەرما و سەر لێكچواندنە تەقلیدیەكان و "برۆ" بە "شیر و تیر" دەچوینیت، كە ئەمەش شیعیەكەیی ناشرین كردوو و لە پایەیی جوانی و هونەرییەكەیی كەمكردوو تەو، وەك دەلی: ((بەلام خیرا لە شعری دوا ییدا ... ئەگەر ریتەو سەر ئەو جورە ستایشانە كە شاعرەكانی تر كردویانە و برو ئەكەن بە شیر و تیر! ئەگەر هەر لە شعری یەكەمدا خوی بگرتایە تەو، بە تەنها ئەو شعری پایەیی بەرزە لە شعری غەرامیاتدا لە ئەدەبی كوردی بو خوی تەرخان ئەكرد))^۳ بە بروای ئەمەش رەخنەكانی نووسەر دەربارەیی ئەم لێكچواندنە زۆر لە جیگەیی خۆیدا، چونكە ئەم جورە لێكچواندنە سواون و بەهەمی ئیستاتیکی خۆیان لە دەست داو.

سەجادی لە باسی (ناری)دا و لە لێكدانەو هی شیعی (چاوەكەم من بۆیە دايم كار و پیشەم زارییە - حاکمی چاوت لەگەل من مائیلی غەدارییە) قسە لەو هونەرە رەوانبێژیانە دەكات كە شاعیر شیعیەكەیی پێ رازاندوو تەو، هەر بۆیە بروای وایە لە شاعیر لە پێكھێنانی هونەری رەوانبێژیدا سەر كەوتوو بوو بە تاییەتی لە هونەرەكانی (رەگەزدۆزی و تەلمیح و لێكچواندن) وەك دەلی: ((ناری لەم شعەرەدا جیناس و

^۱ - عەلا ئەدین سەجادی، میژوی ئەدەبی كوردی، ل ۴۴۹

^۲ - سەرچاوەی پێشوو، ل ۴۵۰

^۳ - سەرچاوەی پێشوو، ل ۴۵۰

تهلمیحیکی زور جوانی نواندوه لهگهل دهربررینی مهعنا غهرامیهکهدا، ئهوهش بهم جوره: قاضی کتیبیکه له حکمهتدا هی حسینی مهیبهدییه. هدایه مهتنی ئه و کتیبیه هی ئهئیرالدینی ئه بههریه. "لاری" یش حاشیهیه که بهسه ر کتیبیه که وهیه لار له لارستانی خوراسانه. جا ئهلی: خالی روخساری تو حکمهتیکه پیویسته شهرح بکری: ئه و خاله مهتیکه، که "هدایه"یه. بلاوبونه وهی زولفه کانت شهرحی ئه و مهتنه ئه کا که کتیبی "قاضی"یه. ئه گریجه کانیشت وهکو حاشیهی "لاری" هم ناوی خاوهن حاشیه کهیه، هم ئیشارهیه بو چهوت بونه وهی ئه گریجه که، چونکه حاشیه به چهوتی نوسراوه))^۱

پاشان له و لیکچواندانه ددهویت که له دیره شیعریکی تردا پیکهیناون و بریتین له لیکچواندنی (پوو به ئاگر، برژاگ به شیش، برو به قیمه کیش، زولف به باوهشین و جهرگی خویشی به که باب) و وینهیه کی هونه ری جوانی لی دروستکردوون، وهک دهلی: ((له ئاخر شعرا رو ئه کاته دوستی و به ته شبیهیکی تر پی ئهلی: رومهت له وهدا که پرته وی گهرماییه کهی عاشق ئه سوتینی وهکو مهقه لیه کی ئاگر وایه، برژانگه کانت شیشی که بابه و بروه کانیشت قیمه کیشه. زولفه کهشت باوه شینی ئه و ئاگره یه. ئه مه دوکانیکی که بابچیتی له م لاه بو دانا! جا ئهلی: گوشتی که بابی ئه م که بابخانه یه جهرگی پاره پاره کراوی "ناری"یه به دهست دوریته وه))^۲ به دلنیا ییه وه شاعیر له م شیعرانه دا به شیوه یه کی زور جوان هونه رهکانی رهوانبیزی پیکهیناوه، به تاییه تی "لیکچواندنه کان" که له لوتکه ی ئیستاتیکا و جوانیدان

سه جادی له باسی (تاهیر به گی جاف) دا هونه ریکی لیکچواندن پوونده کاته وه که شاعیر پیکی هیناوه و به نمونه ی جوانی و پازاوه ییی داده نیت و بروای وایه ته نها له دهسه لاتی ئه م شاعیره مان دایه بتوانیت هونه رکاری له م جوړه بکات، وهک دهلی: ((له غه رامیاتدا کهس نه ییتوانیوه ئه م فیکره دهربرری وهکو تاهر دهری بریوه و خوی و دوستی کردوه به په لکه زیرینه یه ک پیکا هه لچوین، به لام به جوریکی وه ها که رهنگی ئال و سهوز بو سوخمه ی دوستی دابنی وه رهنگی زهردیش بو رومه تی خوی که له تاو دهردی عه شقی ئه و وای لی هاتوه. ئه م به یته ی شابه یتیکه که له غه رامیاتدا وترابی))^۳

^۱ - عه لائه دین سه جادی، میژوی ئه ده بی کوردی، ل ۴۶۰-۴۶۱

^۲ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۴۶۱

^۳ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۴۸۰

بۆ ھونەرەکانی رەوانیڤیژی تەرخان بکات بە ناوی (ھونەرە قسەییە ئاشکراکان - فنون بەیانییە) و تیایدا چەند ھونەریکی رەوانیڤیژی ھیناوە، سەرەتا بە کورتی باسی ھونەرەکە و تاییبەتمەندییەکی و جۆرەکانی کردوو و پاشان نمونەى شیعیری بۆیان ھیناوەتەو و بە وردی ھونەرە رەوانیڤیژیەکی شیکردوو تەو و لە ھەندیکیاندا ئەو جوانی و ئیستاتیکایەى خستوو تەروو کە لە شیعەرەکاندا دروستیان کردوو، بۆ نمونە دەربارەى ھونەرەکانی رەوانیڤیژی لە شیعیری (خەتات فەرموو، کە خوشە چین و ماچین) دەلى: ((جوانیش کە لە تافەتەکیە لە نیو ھۆنراوەکی نالی دا دەرئەکەوئ لە کاتیکی کە ئەلى: کە ناچین لێرە خوشە چینی ماچین. لە "خوشە چینی ماچین" ئەم جوانییە دروست بوو))^۱ ھەرۆھا دەربارەى شیعیری (قبول نابی بەھیچ بابی کە کورر دابی لە جی بابی) ی خاکی دەلى: ((بەلى ئەم ھۆنراوانە لە بارەى رەگەزدۆزییەو بەرزتر پایەیان ھەیه،... ئەگەر بیست و لەم شوینەدا رەگەزدۆزییەکە و گری لى دراوەکە بەرانبەرى پى بکرین جوانی رەگەزدۆزییەکە ھیچ رەخنەیک نایە لیتەو بۆ گری لیدراو))^۲

پاشان نووسەر جەخت لەسەر ئەو دەکاتەو کە ئەم ھونەرەکانی جوانی دەقى شیعیری پیک دەھینن و ھەر شیعریک خۆی ببویریت لەم ھونەرەکانی جوانییەکانی لە دەست دەدات و ھیچ بەھایەکی ھونەری نامینیت، وەک دەلى: ((یەکیک ئەگەر ھات و بەباوهری خۆی پارچەیکە داناو ووتی: وەکو چۆن من خۆم لە کۆت و زنجیری سەر و سەر وادار رزگار کردوو، ھەر بەو جۆرەش خۆم لە ھونەرە قسەییەکان رزگار کردوو و ئەکەم، وە بە باوهری خۆی پەرچەکەشى ئەدەبە! ئەو ئەو کەسە بیگومان پارچەیکەى ئەبى بە شتیکی ھیچ))^۳

سەجادی وەک بنەمایەکی ئیستاتیکی مامەلەى لەگەل ھونەرەکانی رەوانیڤیژی لە شیعیری شاعیراندا کردوو، جوانی ئەم ھونەرەکانی لە شیعەرەکاندا پوونکردوو تەو، لە ھەندیک شوینیشدا تەنھا ئاماژەى پیکردوون و لە ھەندى شوینیشدا رەخنەى لە شاعیرەکان گرتوو لەبەر نەگونجاوی و سەرنەکاوتن لە دروستکردنی ھونەرە رەوانیڤیژیەکەدا. کە برۆای ئیمە کارەکی نووسەر کاریکی باش بوو لە و کاتەدا،

۱ - عەلا ئەدین سەجادی، ئەدەبی کوردی و لیکۆلینەو لە ئەدەبی کوردی، ل ۸۵

۲ - سەرچاوەى پینشو، ل ۹۶-۹۷

۳ - سەرچاوەى پینشو، ل ۱۰۹

چونکه بوووته ههولئیکى باش بو ئهوهى خهلك ئه و جوانى و پازاوهییه ببینن که له شیعری کلاسیکدا ههیه.

مستهفا صالح کهریم له پیشهکی دیوانی (ئازار و ئاوات) ی (أ.ب. ههوری) باسی
هونه رهکانی رهوانبیژی کردووه؛ وهک لایه نیکی پیکهینهری ئیستاتیکی شیعرهکانی شاعیر. نووسهر دوو دیر شیعری شاعیری هیناوه باسی ئیستاتیکی ئه و وینه هونه رییه دهکات که شاعیر له ریگه ی هونه رهکانی رهوانبیژییه وه له م شاعرانه دا پیکی هیناون، وهک دهلی: ((بروانه ئه م هونراوه جوانه ی که به گفتیکی چهند شیرین و جوان باسی ئه و کیژه کورده جوانه ت بو ئهکات چون لهکاتی روشتنا جارجاره له ژیره وه به تیلابی چاو ئه روانیته ریبوار وه چه کاریک ئهکاته سهر دلی ریبوار و نازی ئه و نازداره وهک داس ئه که وینه دروینه ی ژین))^۱ ههروه ها دهرباره ی شیعریکی تری شاعیر دهلی: ((به راستی به لاغته و دل ته ری ههوری له غه راما ئه گاته پله یه کی به رزی نایاب له م وینه هونراوه ی تریا گوی شل که بوی که ئه چریکینی رووبه رووی ژیان: به ناز هه ر به ناز هه ر به ناز دهم بکه ره وه - گره و له زولیخا و شیرین به ره وه - بینه چهن ماچیک له سه ر خاله که ت - نوبه ره ی به ری کولمه ئاله که ت))^۲ وینه هونه رییهکانی شاعیر ئاستیکی به رزی ئیستاتیکیان هه یه، که هوی هونه رهکانی رهوانبیژییه وه دروست کراون.

محهمه د رهسول هاوار له رۆژنامه ی (ژین) گوتاریکی به ناوی (مه حوی و به هار)
بلاو کردووه ته وه، که تیدا لیکدانه وه بو دوو دیره شیعری شاعیر دهکات و جهخت له سه ر هونه رهکانی رهوانبیژی شیعرهکان و ئه وئیستاتیکیا به رزه دهکاته وه که به هوی ئه م هونه رانه وه به رجه سته ی کردوون. سه ره تا باسی ئه وه دهکات، که شاعیر زور به توانایه له هونه ری وه سف و لیکچواندندا، وهک دهلی: ((مه حوی یه کیکه له و شاعیره به رزانه ی که له وه صف و ته شبیها ده سته ی بالای بووه، هه موو شیعرهکانی مه حوی پیوستی به لیکولینه وه و لیکدانه وه یه کی ته واو هه یه، بو ئه وه ی پیاو به ته واوی لئی تیبا و بو ی روون بیته وه، که ئه مه شیوه ی هه لبه سته ی هه موو شاعیره کونه کان بووه. ئه م هه لبه سته ی خواره وه ی مه حوی یه کیکه له و وه صف و ته شبیه به رزانه ی که پیاو

^۱ - ۱. ب. ههوری، ئازار و ئاوات، ل ۱۱

^۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۱

تیری لی ناخوا و هه‌میشه دل بۆی تامه‌زرۆیه))^۱ پاشان ده‌ست ده‌کات به‌پروونکردنه‌وه‌ی ئه‌و وه‌سف و لی‌کچواندانه‌ی، که له شیعره‌که‌دا هه‌ن و وینه‌یه‌کی شیعری رازاوه‌یان دروست کردووه، له‌باسی دیری (چه‌مه‌ن هه‌ر سه‌رو و نه‌سرینه له طهرزی خوابگه‌ی شیرین)‌دا ده‌لی: ((سه‌یری دیری دووه‌می بکه که ئه‌لی سه‌یر بکه‌ن چون ده‌شت و دهر هه‌مووی به سه‌روو و نه‌سرین رازاوه‌ته‌وه، له‌شیوه‌ی ئه‌و جی نووستنه رازاوه گول گولیه جوانه‌ی که ئاماده کراوه بۆ شیرین، هه‌روه‌ها سه‌ری کیه سه‌رکه‌شه‌کان هه‌موو گولی ره‌نگاوره‌نگی جوانیان گرتۆته باوه‌ش، وه‌کوو چون فه‌هاد شیرینی شوخ و شه‌نگی گرتبوه باوه‌ش))^۲ بیگومان شاعیر ده‌ستیکای بالای له هونه‌ره‌کانی ره‌وانبیژیدا هه‌بووه و له‌په‌نگه‌ی ئه‌م هونه‌رانه‌وه ئیستاتیکایه‌کی به‌رزی له شیعره‌کانیدا پیکه‌یناوه، ئه‌و وه‌سف و لی‌کچواندانه‌ش، که نووسه‌ر له‌م شیعره‌دا ئاماژه‌ی پیکردووه، له ئاستیکای به‌رزی هونه‌ریدان و وینه‌یه‌کی شیعری جوانیان دروستکردووه.

بیگومان هونه‌ره‌کانی ره‌وانبیژی بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی پیکه‌ینانی ئیستاتیکای شیعری کلاسیک بوون، شاعیرانی کلاسیک به پشت به‌ستن به‌م هونه‌رانه توانیویانه ده‌قیکی به‌رزی پر جوانیمان پیشکesh بکه‌ن. ئه‌گه‌رچی له ئه‌ده‌بی نویدا بنه‌ما و تایبه‌تمه‌ندی و شیوازی دارشتنی شاعر گورانی به‌سه‌ردا هات، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌یه‌کجاری ده‌ستبه‌رداری ئه‌م هونه‌رانه نه‌بووه و ئه‌م هونه‌رانه به شیوازیک له‌گه‌ل شیعری نویدا بگونجیت هه‌ر مانه‌وه و رۆلیان له به‌رجه‌سته‌کردنی ئیستاتیکای شاعریدا بینیه.

له‌به‌رئه‌وه‌ی کیشه‌ی تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعری کوردی له‌لایه‌نی ئیستاتیکاه به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی بریتی بوو له زمانی شیعری و کیش و سه‌روا، هه‌ربۆیه ئه‌و گوتاره ره‌خنه‌ییانه‌ی باسیان له هونه‌ره‌کانی ره‌وانبیژی کردووه ریزه‌یان که‌متره و نووسه‌ران که‌متر گرنگیان به‌م لایه‌نه داوه. به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ئه‌و گوتارانه‌ی باسیان له هونه‌ره‌کانی ره‌وانبیژی کردووه، جه‌ختیان له‌سه‌ر ئه‌وه کردووه‌ته‌وه، که شاعیران به‌هۆی ئه‌م هونه‌رانه‌وه ئیستاتیکایه‌کی به‌رزیان به‌رجه‌سته‌کردووه.

۱ - محمهد ره‌سول هاوار، مه‌حوی و به‌هار، ر. ژین، ژ. ۱۵۱۸، سلیمان، ۱۹۶۰، ۱۱ ل

۲ - سه‌رچاوه‌ی پینشو، ۱۱ ل

بهشی سییه م

گوتاری پهخنه ی واقعی له ئه ده بی کوردیدا

ته وه ری یه که م: په هندی نه ته وه بی له گوتاری پهخنه ی

شیریدا

ته وه ری دووهم: په هندی نیونه ته وه بی له گوتاری پهخنه ی

شیریدا

ته وه ری سییه م: په هندی کومه لایه تی له گوتاری پهخنه ی

شیریدا

تهوهري يه كه م په هه ندى نه ته وهى له گوتارى په خنهى شيعريدا

میلله تى كورد يه كيكه له و ميلله تانهى زورترين كاره سات و نه هامة تى به سه ردا هاتوه، به تايبه تى دواى جهنگى يه كه مى جيهانى و دووباره دارپشته وهى سنوورى ولاتانى روزه لاتی ناوه راسه و دابه شكردى به سه ر چوار دهوله تى عىراق و ئيران و توركيya و سوريادا، هه روه ها له ناوبردى شوپشه كانى كورد و مامه له كوردى نه و دهوله تانه به شيوازى توندوتيزى له گه ل ميلله تى كورد و چه وسانده وه و پيشيلكردنى مافه نه ته و ايه تيبه كان و ته نانه ت له هه نديك ولات سرپينه وهى سيمای نه ته وهى و نه هيشتنى قسه كردن و نوسين و خويندن به كوردى... كه هه موو نه مانه ش بوونه هوى سه ره لدانى چه ندين شوپش و راپه رين، كه روليان له گه شه سه ندى بيروباوه رى نه ته وهى و سه ره لدانى بزوتنه وهى نه ده بى هه بووه، هه ربويه ((بارودوخى سياسى نه و سالانه به گشتى و سالانى دواى جهنگى جيهانى دووهم به تايبه تى نه ده بى كوردبيان به ره و قوناغىكى نوپتر برد و هه نكاويكى گه وره يان پينه له يتا و سيمايه كى جه ماوه رى و شوپشگيرى نه و توپان پيپوشى كه پيروزترين و شياوترين قه له م له و قوناغدا بو لويكى خوين گه رم و خه باتكه ر بشيايه تا به هره شيعريه كه ي پيبرجه سته بكات، قه له مى شيعرى به رگرى كردن و تيكوشان بووه... شاعيرى راسته قينه له ولاتيكي داگيركراودا ناتوانى دووره په ريز بيت و گورانى شوپشگيرى نه چرئ، چونكه نه گه ر وانه كات نه و كه سيپيه كه ي وهك شاعير ون دهكات و دژايه تى په يامى شيعر و په يامى ژيان دهكات))¹

نه و روودا و كاره ساتانهى به سه ر ميلله تى كورددا هاتن وايكرد به تنيپه ربوونى كات بيري نه ته وهى لاي نه م ميلله ته به هيزتر بيت و زياتر له ميشك و دل و دروونى تاكى كورددا بچه سپى له و سه رده مه دا و بووه يه كه مين ناراسته كه رى روشنيرى و به رنامه و به ره مه كانى تاكه كانى نه م ميلله ته، چونكه ((نه ته وهى كورد له پيناو گه يشتن به تروپكى نازادى و لادانى ستمى له ميژينهى نه ته وهى له لايه ن نه ته وه سه رده سته كانه وه گه ليك هه وراز و نشيوى به خودان و ريگا نه سته مه كانى بريوه، له شه رى چالديرانه وه (1514) زايينى هه تا ده گاته نه مرؤكه نه م خه باته خويناوييه به نامانجى دامه زراندى كيانىكى سياسى هه ر به رده وام بووه له هه ر قوناغىكا گه يشتيته تروپكى سه ركه وتن له لايه ن نه يارانه وه دژايه تى كراوه تا توشى نسكوپان كردوه و

۱ - دلشاد على محهمه، ديلان و تاقيكرده وهى شيعرى، ل 59

دووباره سه‌ریه‌لداوه‌ته‌وه))^۱ ئەم وێنه نه‌ته‌وه‌یه‌یه بووه بئه‌مای پۆشنیبری تاکی کورد و دیاریکردنی یاساکانی داهینانی ئەدهبی و هونه‌ری، به‌مجۆره به‌شیوه‌یه‌کی گشتی کاری له‌پیشینه‌ی پۆشنیبران و ئەدیبا‌نی کورد به‌رجه‌سته‌کردن و بانگه‌شه‌کردن بوو بۆ ئەم بیره و بیرى نه‌ته‌وه‌یی بووه چه‌قی کارکردن و سروشپیده‌ری هه‌موو شتیکی. ره‌خنه‌گرانی‌ش له‌م گوشه‌نیگایه‌وه کاریان له‌سه‌ر ده‌قی ئەدهبی ده‌کرد و ئەم بیره‌یان ده‌کرده پێوه‌ری هه‌لسه‌نگاندنی ده‌قی ئەدهبی و داویان له‌ شاعیران و ئەدیبا‌ن ده‌کرد زیاتر گرنگی به‌ بیرى نه‌ته‌وه‌یی بدن و هه‌ولێ سه‌رخستنی بدن.

به‌شیک له‌ نووسه‌رانی کورد له‌ به‌ره‌مه‌کانی‌اندا زۆر به‌توندی دژی ئەو به‌ره‌مه‌ شیعریانه‌ ده‌وه‌ستانه‌وه، که به‌شیوه‌یه‌کی گشتی (خودی) بوون و شاعیران ته‌نها که‌فوکۆلی ده‌روونیان هه‌لده‌رشت و باسی ژیا‌نی تاییه‌تی خویان و ژیا‌ن له‌گه‌ل یار و پیا‌هه‌لانی یار و پۆچوون له‌ناو ژیا‌نی خودی خویاندا به‌بێ ئەوه‌ی گرنگی به‌ژیا‌ن و گوزه‌رانی هاو‌نیشتمانیان و بارودۆخی نه‌ته‌وه‌ بدن و ستایشی ئەو به‌ره‌مه‌مانه‌شیان ده‌کرد، که گیانی نه‌ته‌وه‌په‌روه‌ری و خزمه‌تکردنی نه‌ته‌وه‌ و هۆشیارکردنه‌وه‌ی خه‌لک و هاندانی لاوانی تیدا بوو، هه‌روه‌ها هه‌ولیا‌ن ده‌دا به‌ به‌ره‌مه‌کانیا‌ن هانی شاعیران و نووسه‌ران بدن له‌ به‌ره‌مه‌کانیا‌ندا گیانی نه‌ته‌وه‌یی به‌رجه‌سته‌ بکه‌ن و خزمه‌تی نه‌ته‌وه‌ و خه‌لک بکه‌ن و به‌ره‌مه‌کانیا‌ن گوزارشت له‌ واقعی ژیا‌ن و بارودۆخی خراپی نه‌ته‌وه‌ ده‌کات و به‌ره‌مه‌ شیعریه‌کانیا‌ن بکه‌نه مینه‌بری هۆشیارکردنه‌وه‌ی خه‌لک.

یه‌که‌مین نووسه‌ری کورد که له‌گوتاره‌که‌یدا جه‌ختی له‌ هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و واقعی ژیا‌نی نه‌ته‌وه‌ کردووه‌ته‌وه (سیاپۆشه). سیاپۆش له‌ نووسینه‌ ره‌خنه‌یه‌که‌یدا به‌ناو‌نیشانی (شاعیره‌کانمان)^۲ که له (پۆژنامه‌ی ژیا‌ن) له‌سالی (۱۹۳۲) بلا‌وکراوه‌ته‌وه و تیدا هه‌ول ده‌دات به‌شیوه‌یه‌کی زانستی چه‌مک و بئه‌ماکانی شیعری لیک‌بداته‌وه و له‌ژێر تیشکی ئەو لیک‌دانه‌وانه‌دا، که بۆ شیعری ده‌کات شیعری کوردی هه‌لبه‌سه‌نگینیت، که هه‌ولده‌دات به‌پێی بئه‌ما و چه‌مکه ره‌خنه‌یه‌یه‌کان لیک‌کۆلینه‌وه‌ی شیعری و جیا‌کردنه‌وه‌ی شیعری باش و خراپ و چه‌مکی کۆن و نوێ و لاساییکردنه‌وه‌ له‌ شیعردا بکات.

۱ - ئازاد گوله‌دین، ناسیۆنالیزم و هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی لای مه‌ولانا خالیدی نه‌قشه‌بندی، چ، ۱، خانه‌ی

چاپ و په‌خشی رینما، سلیمان، ۲۰۱۶، ل ۳۰

۲ - سیاپۆش، شاعیره‌کانمان، پۆژنامه‌ی ژیا‌ن، ژ ۳۳۵ و ۳۳۶، ئاغستوس و ئه‌یلول، سلیمان، ۱۹۳۲ هه‌روه‌ها له‌ یادگاری لاوان، لاپه‌ره (۳۳-۴۴) له‌ سالی ۱۹۳۳ دووباره به‌هه‌مان ناو‌نیشان بلا‌وکراوه‌ته‌وه

سیاپۆش له گوتاره رهخنه یه کهیدا مژده ی رهخنه یه کی زانستیمان پی دهدات و ئه وه پرونده کاته وه که ئیتر به هۆی ئه م جوړه رهخنه یه وه شاعیری باش له شاعیری خراپ جیاده کریته وه، چونکه به بروای سیاپۆش له بهر ئه وه ی ئیمه رهخنه یه کی له م جوړه مان نه بووه، ئه وه ی هه بووه ته نها پیا هه لادانبوو، بۆیه شاعیری باشیشمان نه بووه ((به لی، هه تا ایستا بی لیکدانه وه هه لمان کیشاون له مه شدا بیانومان هه یه چونکه پیاو له تاریکیدا جوان و ناشیرینی لا وه ک یه که، به لام له مه ودوا ئه و دهوره رویشت که به زهرد بوتری زیر، و به سه دهف بلری مرواری له مه ودوا روشنایی زانین به رچاومان روناک ئه کاته وه، هه موشتی وه کو خوی ئه بینین و پیویسته هه ر شته به پیی به رزی و نزمی خوی ریز بکه یین و به پیی چاکی و خراپی ناوی لی بنین به بییون نه لین نیرگس و به نیرگس نه لین بییون))^۱ هه روه ها شاعیرانی کورد به لاساییکه ره وه و دز داده نی، که ته نها پروکه شی شته کانیا ن دزیوه و ناوه روک و کاکله یان پشتگویی خستوه، که ئه مه ش له ئه نجامی هه ستیکی نه ته وایه تییه وه ئه م بیرو رایه ی هه بووه و بیرو پراکه ییشی له م باره یه وه ته وای نییه و نالوژیکیه، چونکه شاعیرانی کورد له ئه نجامی به رجه سته کردنی بنه ماکانی ئه ده بی روژه لاتی ئیسلامییه وه؛ توانیا ن ئه ده بیکی به رز دابه یین که له ئاستی ئه ده به به رزه کانی ناوچه که و جیهاندا بیت.

نوسه ر به توندی دژی شاعیرانی کورد ده وه ستیتیه وه و بروای وایه میلیه تی کورد شاعیری نییه یان زور که می هه یه، ئه مه ش له به ره ئه وه ی شاعیرانی کورد (خوپه رست و بیباکن) و شیعه ره کانیا ن ته نها بو خویان و ژیا نی تایبه تی خویان ته رخانکر دووه و هیچ گرنگیا ن به میلیه ت و بارودوخ و ژیا نی گه ل نه داوه، وه ک ده لی: ((زوری شاعره کانمان ئه گه ر له به ر ئیوه نه لیم هه مویا ن دلداریکی خوپه رست و بی باکن وه کو یه کیکیان ئه لی: "من و یارم له کونجی دابنیشین - چه باکم عالمی ژیروزه به ربی" به زور و به خوایش ئه گرین و ئه قیژین له باسی چاوی کال و لیوی ئال و رووی روژی و پرچی شه وی و بالای سه روی به وه لا چیکه نازانن، به لام کاشکی ئه مه شیا ن چاک بزانیایه ... له ولاتی هه ژارندا، له نیو خوینی رژاوی جواناندا، به سه ر میشکی پژاوی منالاندا چه که پرپیک هه یه گوپی نه کریته وه، چه لالیک هه یه زبانی نه پژی... بینینی هه زاران ژنی سک سوتاو، مندالی بی باوان و به ندی بی تاوان و چاوپیکه وتنی ئه و هه مو شیوه دلگیر و گریه نه رانه تاکه ی له دلی شاعیره کانماندا هه ر یادی ئه سکه نده ر و ئاوی بقا، تختی که ی و جامی جه م و به ختی زحاک زندو ئه کاته وه؟ تا که ی له ماهی

۱ - سیاپۆش، شاعیره کانمان، یادگاری لاوان، چاپخانه ی که رخ، به غداد، ۱۹۳۳، ل ۳۳

کنعان و عزیزى مسر وازناھینین))^۱ لیژەدا سیاپۆش وای دەبنیت که شاعیرانی کورد تەنھا لە دەوری بەژن و بالای یار خولاونەتەو، گۆشەنیگای بینینیان تەنھا جوانییەکانی یار بوو، ھەر بۆیە فەرھەنگیشیان تەنھا چونیەتی رازی کردنی یاربوو، کامل ھەسەن بەسیر دەلی: ((لیژەدا زۆربەى سامانى نەتەوايەتیمان لە ھۆنراوێ دێرین و ھاوچەرخ پووچەلکراوئەو و بەتوندی بەرپەرچدراوئەو و ئەم بارەش ھەلبەت لەبەر دوو ھۆ بەرپابوو: یەكەم ئەوێە کە شیوازی ھۆنراوێ کوردی بەلای نووسەرەکەمانەو دەستکرد و لاساییکەرەوێ و رازاوێ و لە کلێشەى دووبارەکراو و لەیەکچواندن و خوازە و خواستن و درکەى سواو بەولاو ھیچ دەربڕینیکی نوێخواز و داھینراوی تیدا بەرچاوناکەوئ. دوویم ئەوێە کە ھەستیارەکانمان لە واقع و سروشتی ولاتەکەیان پچراون و سەرنج لە جوانی دیاردەکانی ئاوەوھوا و زەوی و زارەکەى نادەن))^۲

سەبارەت بە گوتارەکەى سیاپۆش دەتوانین بڵین: ئەدەبی بەستووئەو بە کۆمەلەو و گوتارەکەى بۆ ئەو کاتە گوتاریکی باش بوو بەتایبەتی بۆ ھۆشیارکردنەوێ شاعیرانی کورد، بەلام لەگەڵ ئەوئەشدا بەشیک لە تێروانینەکانی سیاپۆش زۆر توند، چونکە شاعیرانی کورد بەرھەمی بەرزى ئەدەبیان ھەیە، ھەرۆھا ھەر لە ئەحمەدی خانییەو تا دەگاتە حاجی قادری کۆیی چەندین دەقی شیعرییان بۆ گەل و نیشتمان و نەتەوئەکەیان وتوو، ھەولێ ھۆشیارکردنەوێ گەلیان داو، یان لانی کەم خەمیان بۆ ئازارەکانی میللەتەکەیان خواردوو، لەگەڵ ئازار و نەھامەتیەکانی گەلەکاندا ژیاون و بە شیعەرەکانیان چەندین رووداوی میژووییان بۆ تۆمارکردوون و بارودۆخی ژیانی گەلیان خستووئەروو، لەوانەش: ئەحمەدی خانى، نالی، سالم، کوردی، حاجی قادری کۆیی و پیرەمێرد. بەلام لەو ئاستەدا نەبوو کە رەخنەگرەکەمان ویستووئەتی، ھەر بۆیە زۆر بەتوندی ھیرشی کردووئە سەریان.

نوسەرێک بەناوی (نەورۆز) لە ژمارە (۲۴) ی گۆقاری (زاری کرمانجی) ی سالی (۱۹۳۲ز) دا گوتاریکی رەخنەیی نووسیو بەناوی (زمان) و تیایدا داوا دەکات ئەدیانی کورد گرنگی بە واقعى ژیانی نەتەو و زمان وەک کۆلەکەى سەرەکی پیکھاتنی نەتەو بەدەن و زیندووئەو، چونکە برۆای وایە ئەدەبیات کاریگەرێیەکی یەكجار گەورەى لەسەر زیندووکردنەوێ زمان و پاراستنی ھەیە ((لە عصرێکی وا نازک وە حیاتی دا، لە وەختی ھەول و تەقلادا کە بیەوی پی بگا و سەرکەوی ھەمو "ئەدەبیات" ی ملیەى

۱ - سیاپۆش، شاعیرەکانمان، ل ۳۸-۳۹ - ۴۰

۲ - کامل ھەسەن بەسیر، میژووی رەخنەسازی، ۲۰۱۵، ل ۴۲۶

هەر شتی بی سود وه بی غایه بی! چ ملتیکى تر هه یه له عصرى فن و علم دا، له زه مانى عرفان و صنعت دا شاعره پر هۆشه کانى، له پاش هه مو رابواردنیک، له شعردا باسى مژگان و چاوى کال وه لیوى ئال و ... بکه ن؟ تاکه ی وا گالته به م زمانه شیرینه ئەکه ن، هه تا که ی به زه یتان به کوردی وه کورد دا ناییته وه؟ بروا بفرمون چه زم نه ئەکرد ئیتر شتی وا له جنابتان ببینم وه به هه مو هیزی ده وه چاوه روانی شیعرى گه لی له وه علوی ترمان ئەکردی))^۱ نوسه ر جه خت له سه ر بوژاندنه وه ی زمانى نه ته یی ده کاته وه و داوده کات ئەدیبان و به تابه تی شاعیری دیاریکراو واز له شیعرى خودی و رابواردن و پیاوه لدان به یار و جوانیه کانى یار به ینن و شیعرى به رزی نه ته وه یی بلین، چونکه ئیستا سه رده م گوراوه و میله ت و زمانى نه ته وه چاوه روانی که سه ره وشنیه کانییه تی، تا له ریگه ی به ره مه کانیانه وه خزمه تی نه ته وه و زمانى نه ته وه بکه ن. بیگومان فاکته ریکى سه ره کی پاراستنى زمان به تابه تی زمانى نه ته وه ی کورد به دريژایى میژوو ئەده بی نه ته وه یی کورد بووه، ته نانه ت ئەو زمانه نیمچه ستاندارده ی هه شمانه به ره مه ی شاعیرانى ناوچه ی سلیمانى به تابه تی (نالی و سالم و کوردی) بووه، بۆیه نووسه ر به هۆشیاریه وه ره خنه ی له به ره مه ی شاعیران و به تابه تی شاعیری ره خنه ئاراسته کراو کردوو وه داواى لیکردوو وه که شیعره کانى بخاته خزمه تی نه ته وه و زمانى نه ته وه ییه وه. له م گوتارانە ی (سیاپۆش و نه ورۆز) دا جه خت له سه ر ئەوه کراوه ته وه پێویسته شاعیران به ئاگا بینه وه و واز له شیعرى خودی و خولانه وه به ده ورى یاردا به ینن و شیعرى واقعی په یامدار بنووسن، که گوزارشت له بارودۆخى ژیان و گوزهران و ئازار و مه ی نه تیه کانى نه ته وه و ئامانجه کانى بکات.

ره فیق حلمی له کتیبى (شیعر و ئەده بیاتی کوردی) دا، یه کیک له و لایه نانه ی قسه ی له باره وه کردوو لایه نی نه ته وه ییه، لای نووسه ر گرنگیدان به نه ته وه و هه ستى نیشتمان په ره ورى په سه ند کراوه،

نووسه ر له باسى (ئه حمه د موختار به گى جاف) دا، پاش ئەوه ی شیعرى (له خه و هه ستن دره نگه میله ته ی کورد خه و زه ره رتانه) هیناوه ته وه؛ له پروانگه یه کی نه ته وه ییه وه خویندنه وه ی بۆ ده کات و ئەوه ده خاته پروو، که شاعیر نیشتمانى زۆر خو شویستوو وه ئەم شیعره ش به ره مه ی ئەو خو شه ویستیه یه، وه ک ده لئى: ((ئەم شعرانه ی سه ره وه ی ئەحمه د مختار بگ نیشتمان خوشه ویستی و غه م خواری ملتى پيشان ئەدا و به رامبه ر به

۱ - نه ورۆز، زمان، گوڤارى زارى کرمانجى. ژماره ۲۴، ۱۹۳۲، ل ۱۱

زانستی خویندن پایهی مهیل و قه‌درزانی خویمان تی ئەگه‌یینی. به راستیش ئەحمەد بگ
دلی به وطن (نیشتمان) و زانسته‌وه بو))^۱

حلمی له باسی (بیخود)دا، پاش خستنه‌پرووی جوانییه‌کانی شیعره‌کانی
خستنه‌پرووی لایه‌نه هونه‌رییه‌کانی شیعره‌کانی، پرووی ره‌خه‌نی تیده‌کات و داوای ئەوهی
لیده‌کات ته‌نها شیعی دلداری و شیننامه و نه‌عتی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) نه‌نووسیت، به‌لکو
شیعی په‌یامدار، که له‌گه‌ل گیانی سه‌رده‌مدا بگونجیت بنووسیت و بابه‌تی نوێ
هه‌لبژیریت و شیعی نیشتمانپه‌روه‌ری بنووسیت، بو ئەوهی هانی خه‌لک بدات بو
خزمه‌تی نیشتمان و کاری چاکه. وه‌ک ده‌لی: ((هیوامان واپییه‌تی که ماوه‌ی عمری
خوی، سه‌رفی دیوانیکی عصری و تازه‌بابه‌ت بکا و به‌ شعری به‌رز و رنگینی نیشتمان
په‌روانه. روحیکی نوی بکا به‌ به‌ری لاوه‌کاندا و بیانخاته سه‌ر ریگه‌ی چاکه و پیک
هینانی کار و کرده‌وه‌ی به‌پیز و به‌م ره‌نگه‌ دنیا‌شی لیک بداته‌وه و له‌گل روژی
ئاخره‌تی؛ ملت و نیشتمانیشی به‌یادکا و له‌ خزمه‌تی ئەوانیشدا گره‌و بباته‌وه))^۲

نووسه‌ر بیکه‌س به‌ شاعیریکی نه‌ته‌وه‌یی داده‌نیت، که به‌شی هه‌ره زۆری
شیعره‌کانی نه‌ته‌وه‌یین، وه‌ک ده‌لی: ((بیکه‌س له‌ناو شاعره‌ قه‌ومیه‌ تازه‌کانی کوردا
ئه‌ژمیریت و ئەمه‌یش راست و به‌جیه، بیتو دیوانه‌که‌ی بیکه‌س بخوینه‌وه ده‌بین به‌شی
زوری عبارته‌ له‌ شعری نیشتمانی و قه‌ومی))^۳ به‌لام ئەوه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه‌ نووسه‌ر
هیچ شعریکی به‌رزی نه‌ته‌وه‌یی شاعیری نه‌هیناوه، تا قسه‌ی له‌سه‌ر بکات و ئەم
لایه‌نه‌ی روونبکاته‌وه، به‌ بیانووی ئەوه‌ی شیعره‌کانی شاعیر له‌ناو خه‌لکا زانراوه و
زۆربه‌ی خه‌لک له‌به‌ریانه.

حلمی له‌باسی حاجی قادری کوییدا ئاماژه بو گیانی نیشتمان په‌روه‌ری شاعیر
ده‌کات و برۆای وایه شیعره‌کانی حاجی سه‌راپا نیشتمان په‌روه‌رین و له‌ نیشتمان
په‌روه‌ریدا به‌راوردی ده‌کات به‌ (نامق که‌مال) شاعیری نیشتمان په‌روه‌ری تورک.
نووسه‌ر له‌باسی شیعی (گه‌ر سه‌حرا ملا نه‌مردایه‌ی) شاعیردا ئەوه‌ ده‌خاته‌پوو، که
شاعیر شاره‌زای بارودۆخی جیهان و ناوچه‌که‌ بووه، بۆیه شیعره‌کانی کردووه‌ته
ویستگه‌ی هۆشیارکردنه‌وه‌ی میله‌ته‌که‌ی، وه‌ک ده‌لی: ((حاجی وه‌کو خوی ده‌فه‌رموی
غهم خواریکی به‌راستی ملت بوه و زور باش له‌ سیاستی ئەو ده‌وره و هه‌وال و باسی

۱ - په‌فقی حلمی، شعر و ئەده‌بیاتی کوردی، ب، ل، ۱۶

۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل، ۵۸-۵۹

۳ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل، ۶۳

کوردان شارەزابو و تیی گەیشتو. گەلیک داخ و خەفەتی خواردو بو قەومەکە ی و بە
هەمو لەونیک هەولی داو بو وریاکردنەو هیان))^۱ هەروەها جەخت لەو ش دەکاتەو کە
حاجی لەگەل ئەو هی نیشتمان پەرورەیکی گەرە بوو، خاوێن ئامانجیکی نەتەو هی
گەرەش بوو، هەولی داو ریگە ی سەرکەوتن پیشانی نەتەو کە ی بدات، کە خویندن و
فیربوون و نووسینی کوردییە^۲

نوسەر لەگەل ئەو هی حاجی بە شاعیریکی بەرز ی نەتەو هی دادەنیت. لەگەل
ئەو شدا رەخنە ی ئەو هی لئ دەگریت کە لەبەر گەیانندی پە یامەکە ی ئاستی هونەری
شیعەرەکانی دابەزیو، وەک دەلی: ((ئەگەر لەبەر ئە هیەتی گیان (روح) مادە ی ئیهمال
نەکردایە و بەتەنگ رازاندنەو هی ئەو شعرانەو ببوایە، زور بە ئاسانی ئەمە ی بو
دەچو سەر و ئەیتوانی کە بیخاتە وینەیکی جوانتر و بەرزتری ئە دەبییەو))^۳
ئیمەش لەگەل بوچوونەکانی نوسەر داین و حاجی شاعیریکی نیشتمان
پەرورە ی گەرە ی ئە دەبی کوردییە، کە شیعەرەکانی بو خزمەتی نەتەو و نیشتمان
تەرخان کردو. هەر ئەمەش وایکردووە بەشیکی زوری شیعەر نەتەو بییەکانی
لەروی هونەرییەو ئاستیان نزم بیت.

حلمی لەباسی (دلدار) دا چەند شاعیریکی شاعیری هیناو و لیکدانەو ی بو
شیعەرەکان کردو و چەند بوچوونیکی رەخنە ی دەربارەیان دەربریو، کە شاعیر بە
شوینکەوتە ی حاجی قادر دادەنی لە نیشتمان پەرورەیدا، ئەمەش پاش ئەو هی شاعیریکی
شاعیر بە نمونە دە هیئیتەو، شاعیر وەک نیشتمانپەرورەیک وینا دەکات، کە ئەرکی
خزمەتکردنی نیشتمان و تیکۆشان لە پیناوی نیشتماندا یە، بو ی دەلی: ((ئەم شیعەرە کە
باسی هەندی دەردی کۆمە لایەتی و نیشتمانیمان ئەکا و چارەسازی ئەمانەمان پیشان
ئەدا))^۴ هەروەها لە قسەکردن لەسەر شاعیریکی تری شاعیر باسی لایەنی نەتەو هی
شاعیر دەکات و شاعیر بە خاوێن هەستیکی نەتەو هی و هاندەر بو هەستی نەتەو هی
دادەنیت و دەلی: ((دلدار بەتایبەتی لە پەند و مەوعزە ی ملیدا دەستیکی دریزی هە یە و بە
گەلی ووتاری بە هادار و شعری جوان ریگە ی ژیان و سەرکەوتنی پیشانی لاوانی
دوارۆژ داو، ئەم شعرانە ی خواریو هی یەکیکە لەوانە و بە لای ئیمەو شاشیعیریکی کە

^۱ - رەفیق حلمی ، شعر و ئە دەبیاتی کوردی، ب، ۱، ل ۱۰۳

^۲ - سەرچاوە ی پیشوو، ل ۱۰۴

^۳ - سەرچاوە ی پیشوو، ل ۱۰۴

^۴ - رەفیق حلمی، شعر و ئە دەبیاتی کوردی، ب، ۲، ل ۱۳

لەم بابەتەوه ووترابئی))^۱ ھەروەھا لە کوتایی شیعەرەکەشدا دەلی: ((بەپراستی پەند و نەسیحەتیکی بەرز و بەنرخە و شەرەکانیشی ئاودار و رەنگینە. خۆزگە ھەموو لاویکی کورد لەسەر ئەم پێشویینە برۆیشتنایە ئەوساکە دەرئەکەوت کە ئەم ملەتە چۆن دەس لە مل هیوا ئەکا و ئەگا بە ئامانجی پیروزی))^۲ بیروپراکانی نووسەر دەربارەى دلدار تەواون، چونکە دلدار شاعیریکی واقعی و نەتەوہییە، کە لە رێگەى شیعەرەکانییەوه ھانى ھۆشیارکردنەوہى لاوانى نەتەوہکەى داوہ، بۆ ئەوہى رێگای پزگاری بگرنەبەر و ھیوایان بە داھاتوو و گەیشتن بە ئامانجەکانى نەتەوہ ھەبیت

حلمى کاتیک باسى رەمزی دەکات لەسەر لایەنى نەتەوہیى لە شیعەرەکانى شاعیردا رادەوہستیت و برۆای وایە شاعیر ئیستاش بەشیوازی شیعەرى کلاسیکی باسى نەتەوہییمان بۆ بکات، وەک دەلی: ((کاک رەمزی لە شعەرى نیشتمانیدا بە سەلیقەى کون چووہ بەریوہ وە لەسەر شیوہى کون، بە قەسیدە ھەستى خۆى بو دەرخستوین، واتە نەیتوانیوہ یا نەیویستوہ پەیرەوى بویژە تازەکان بکا))^۳ پاشان نووسەر بۆ سەلماندنى بۆچوونەکەى دىرى یەکەمى شیعەرى نیشتمانى (ئەى وطن توخوا لەبەرچى ھیندە دل غەمگینى تو)ى شاعیرى ھیناوە و پاشان بەتوندى رەخنەى لى دەگریت، کە چۆن دەکریت بەو شیوازە کۆنە بابەتیکی تازە و گرنگى وەک نەتەوہیى باس بکریت، نووسەر رەخنەکانى لە شاعیر دەکاتە پەيامیک بۆ شاعیرانى دیکەى کورد، کە بەو شیوازە کۆنە باسى نەتەوہ نەکەن و ھەرئەمەش وای لیدەکات واز لە شیعەرەکە بەینیت و زیاتر قسەى لەسەر نەکات، وەک دەلی: ((ئینجا ئیمە لەبەرئەوہى کە ئەمانەوى لە شعەرى نیشتمانیدا ئەم چەشنە شیوہیە بگورین و بەھیواى ئەوہین کە بویژەکانى کورد لەم چەرخى بیستەمى شارستانىتەدا بەشیوہیەکی وا سارد و بەسەرچوو لە نیشتمان نەدوین، وازمان لە نووسینى ئەو دواى قەسیدەکە ھینا، چونکە شعەرى نیشتمانى، ئیمرو ئسلووبى تاییەتى خوى ھەیە))^۴ بۆچوونەکەى نووسەر لەجیگەى خۆیدایە، چونکە ئەو شیوازەى شاعیر لەم شیعەرەدا بەکارى ھیناوە زیاتر بۆ شیعەرى غەرامى دەگونجیت و لەگەل گيانى سەردەمیشدا نایەتەوہ.

^۱ - رەفیق حلمى، شعر و ئەدەبیاتی کوردی، ب ۲، ۱۸ ل

^۲ - سەرچاوەى پیشوو، ل ۲۱

^۳ - سەرچاوەى پیشوو، ل ۳۰

^۴ - سەرچاوەى پیشوو، ل ۳۱

حلمی له باسی (سالم) دا ئه و شیعرا نه ی هه ست و سۆزبان بۆ نیشتمان تیدا یه، ده به ستیتته وه به گیانی نیشتمان پهروه رییه وه. نووسهر له لیكدانه وه ی شیعری (له گه ل دل شه رته سالم گهر نه جاتم بوو له تارانای ده لی: ((من وا زان ئه كه م كه سالم له رووی نیشتمان په رستی و هه وای سه ره به خو یی وولاتی خو یه وه له ئیران نه حه سا وه ته وه، ئه گینا ئه گهر له سالمدا ته وانای بیگانه په رستی وه خزمه تی غه یری نیشتمانی خو ی ببوایه، به هو ی زرنگی و زیره کی له و زه مانه دا بو یه کیکی وه كو ئه و ژیانکی باش و ئاسووده شتیکی ئه وتو نه بوه))¹

نووسهر ئه و شیعرا نه ی شاعیر شیده کاته وه، كه باسی شاری سلیمانی و بارودۆخی ژیانی خه لکه که ی ده که ن له دوای داگیر کرانی شاره که له لایه ن تورکه وه و ئه و نه هامه تی و ناسۆره ی توشیان بووه، ده به ستیتته وه هه ستی نیشتمان په روهری شاعیره وه.

به شیوه یه کی گشتی ره فیق حلمی گرنگی به ره هندی نه ته وه یی داوه، تیشکی خستو وه ته سه ر ئه و شیعرا نه ی شاعیران، كه ناوه رۆکیکی نه ته وه بیان هه یه، ستایشی کردوون، هانی داون بۆ نووسینی شیعری نه ته وه یی. هه روها بر وای وایه نا کریت به شیوازی شیعری کۆن ناوه رۆکی نه ته وه یی ده ربهر دیریت، به لکو پیویسته به شیوازیکی تازه و سه رده میانه بگو تریت. به بر وای ئیمه ش بۆ چوونه کانی ته واون، چونکه یه کیک له ئه رکه کانی ئه ده ب گه یانندی په یامی نه ته وه یی و هۆشیار کردنه وه ی خه لکه، هه روها پیویسته به پیی گۆرانی بارودۆخ و ژینگه ی کۆمه لایه تی ئه ده بییش خو ی نو ی بکاته وه و له گه ل گیانی سه رده مدا بگو نجیت.

مسته فا صالح که ریم له سالی (۱۹۵۶) له نامیلکه شیعری (ئازار و ئاوات) ی (أ.ب. هه وری) دا شاعیر به مرو فیککی نه ته وه یی وینا ده کات، که به هو ی ئه و بارودۆخه خراپه ی کوردستان و ئه و هه موو ناخۆشی و نه هامه تییانه ی به سه ر نه ته وه که یدا هاتووه، شاعیر توشی ره شینی و دلته نگی بووه و بیروباوهری ده رباره ی نه ته وه که ی و ژیان و په یوه ندییبه کۆمه لایه تییبه کان گۆراوه، وه ک ده لی: ((کاتیک که هه وری چاوی کرایه وه ... چاوی به چی که وت؟ گرانیو برسیتی هه ژارانو لی قه و ماوانو هه زاره ها خانه ی ویران چونکه سه رده می پاش شه ری گه وره ی یه که مبو" ئیتر هه ر له و کاته وه دل شکستی وه " یاسی" په یاکردو به تاییه تی پاش ئه وه ی که ده ستی به خویندنه وه ی هونراوی شاعیره

¹ - ره فیق حلمی، شعر و ئه ده بیاتی کوردی، ب، ۲، له ۵

کونه‌کان کرد وه بیروباوه‌ریکی تاییه‌تی ئه‌وتوی په‌یدا کرد که بیر له به‌سه‌ره‌اتی گه‌له‌که‌ی بکاته‌وه، بویه به‌ته‌واوی هه‌ست به‌په‌ژاره و شکسته‌ی دل‌ی ئه‌که‌ی له هونراوه‌کانیا ته‌نانه‌ت ئه‌و له جه‌ژنیشا هه‌ستی به‌شادمانی نه‌کردوه))^۱ نووسه‌ر ئه‌گه‌رچی شیعری شاعیرانی کۆنی خویندووته‌وه و سوودی لی وه‌رگرتوو، به‌لام به‌هه‌مان ریگای ئه‌واندا نه‌پۆیشتوو، به‌لکو ریگه‌ی نیشتمانپه‌روه‌ری گرتوو و بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی تیکۆشاوه و له‌م ریگه‌یه‌شدا ئاماده‌ی هه‌موو قوربانیه‌ک بووه، ئه‌م شاعیره‌مان له‌جیاتی ئه‌وه‌ی وه‌ک شاعیرانی کلاسیک هه‌موو ژبانی بۆ تاقه‌ یاریک ته‌رخان بکات؛ ژبانی بۆ خزمه‌تی خه‌لک و بۆ پزگاری نه‌ته‌وه‌که‌ی ته‌رخانکردوو و ئاواتی ئه‌وه بووه ده‌وله‌تی کوردی ببینی و ئاماده‌ش بووه له‌م پیناوه‌دا خۆی به‌کوشت بدات. نووسه‌ر له‌ لیکدانه‌وه‌ی چه‌ند دی‌ره‌ شیعریکی شاعیردا ده‌لی: ((گه‌ر بیتو سه‌رنجیکی به‌ انصافانه‌ بدریته ئه‌م شاعرانه‌ی ئه‌بینین که‌وا به‌ راستی هه‌وری له‌م مه‌یاندا باش تی هه‌لچوه‌ نه‌ک تاقه‌ یاریک که‌ شاعیرانی کون تلاوتلیان بو داوه به‌ دریزایی شه‌و به‌لکو سه‌ده‌ هه‌زاری وا چاو به‌خومار ئه‌کات به‌ فیدای ساتیکی شادمانی خاکی وولات. واز له‌ خوشیو شه‌ونخونی شه‌وان ئه‌هینی بو ئه‌وه‌ی هه‌مو ئاواتیکی هه‌ر پی گه‌یشتن به‌ وه‌صلی خاکی کوردی جگه‌ له‌مه‌ش له‌چه‌ند شیعریکی تریا په‌یمانی چوونه ژیر خاک ئه‌دا له‌ پیناوی نیشتمانو گه‌شانه‌وه‌ی خونچه‌ی هیوادا))^۲

قسه‌کانی نووسه‌ر له‌جیگه‌ی خۆیدان، چونکه‌ شاعیر هه‌ستی به‌ژێرده‌سته‌یی نه‌ته‌وه‌که‌ی کردوو و به‌شیک له‌ شیعره‌کانی بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی و پزگاری نیشتمان‌ه‌که‌ی ته‌رخانکردوو، هه‌روه‌ها وه‌ک پۆشنییریکی هه‌ستی به‌ ئازار و نه‌هامه‌تی و ناره‌حه‌تی پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی کردوو، هه‌ربۆیه‌ بیئومیدی و خه‌مخۆری بووه‌ته‌ ناو‌نیشانی به‌شیک له‌ شیعره‌کانی شاعیر.

مه‌مه‌د سالح دیلان له‌ گوتاریکدا له‌ پۆژنامه‌ی (ژین)دا به‌ ناوی (ئه‌حمه‌دی خانی) گه‌توگۆی (مه‌م وزین)ه‌که‌ی شاعیر ده‌کات، برپای وایه‌ (خانی) له‌ داستانه‌ شیعرییه‌که‌یدا گیانی نیشتمانپه‌روه‌ری بره‌و پیناوه‌ و باسی ئه‌و گرفت و که‌موکوپییانه‌ ده‌کات، که‌ بوونه‌ته‌ هۆی ئه‌وه‌ی کورد خاوه‌نی ده‌وله‌تی خۆی نه‌بیته‌، هه‌روه‌ها قسه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ده‌کات، که‌ خانی شاعیریکی گه‌وره‌یه‌ و دامه‌زرینه‌ری قوتابخانه‌ی

۱ - ا. ب. هه‌وری، ئازار و ئاوات، چاپخانه‌ی سلمان الاعظمی، به‌غدا، ۱۹۵۶، ل ۸

۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۴

نیشتمانپهروه‌رییه و له‌مه‌شدا پیش ئه‌وروپا که‌وتوو، چونکه له‌وکاته‌دا هیشتا بیرى نه‌ته‌وه‌یى له ئه‌وروپاش سه‌رى هه‌له‌ندابوو، له لیكدانه‌وه‌ی چهند دیریکى داستانه‌که‌دا ده‌لی: ((لی‌ره‌دا له لی وردبوونه‌وه، ئه‌م شیعره ریکوپیکو ورد و پر له گیانی نه‌ته‌وه‌په‌رستی و "ملحمه‌ی مه‌م و زین" گیانی ئاراسته‌کردنی ئه‌ده‌بى کوردمان نیشان ئه‌دات. له شیعره‌کانی ئه‌حمه‌دی خانى دا له‌کاتیکا ئه‌و ده‌مه‌ی ئه‌و تیايدا ژیاوه ئه‌ورپای رۆژئاوا تازه خه‌ریکی رۆخاندنی قه‌لاکانی ده‌ره‌به‌گ بوونوو خه‌ریکی دروست کردنی رژیمی سه‌رمایه‌داری بوون که "نه‌ته‌وه"ی له‌ژیر سایه‌دا دروست بووه، وه پاش دروست بوونی نه‌ته‌وه‌کانی ئه‌ده‌بى ئاراسته‌کردنی شاعیره‌کانی نه‌ته‌وه ژێرده‌سته‌کان که‌وته مه‌یدانه‌وه که‌چی ئه‌حمه‌دی خانى له چیرۆکیکی دل‌داری قوتابخانه‌یه‌کی دروست کردوه))^۱ ئیمه‌ش له‌گه‌ل ئه‌م بۆچوونه‌ی نووسه‌رداین ده‌رباره‌ی ئه‌حمه‌دی خانى، چونکه ئه‌حمه‌دی خانى یه‌که‌مین شاعیری رۆژه‌ه‌لایه، که بیرى نه‌ته‌وه‌یى له شیعره‌کانیدا به‌رجه‌سته‌کردوو، شاعیر له بیرورا نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌کانیدا پیش سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی که‌وتوو له‌مه‌شدا له (دانتی) شاعیری ئیتالی خاوه‌نی (کومیدیاى یه‌زدانی) ده‌چیت.

دیلان له‌ گوتاریکی تردا له‌هه‌مان گۆنار به‌ناوی (سالم) تیشک ده‌خاته سه‌ر گیانی نیشتمانپه‌روه‌ری شاعیر و به‌یه‌کیک له‌پیش‌ه‌وه‌کانی نیشتمانپه‌روه‌ری له‌ ئه‌ده‌بى کوردیدا دایده‌نیت، نووسه‌ر له‌ قسه‌کردن له‌سه‌ر چهند دیره شیعریکی شاعیر ده‌لی: ((شاعیریکه‌ هه‌ستی نیشتمان په‌روه‌ری گه‌یشتۆته راده‌ی کزه له‌ جه‌رگ هه‌لسان))^۲ نووسه‌ر برۆای وایه شاعیر له‌ گوزارشتکردن له‌ بیرورا نیشتمانپه‌روه‌رییه‌کانی پیش سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی که‌وتوو به‌تایبه‌تی له‌ناوچه‌ی سلیمانی، چونکه تا ئه‌وکاته بزووتنه‌وه‌یه‌کی رۆشنبیری نه‌ته‌وه‌یى دروست نه‌بووبوو، هه‌ر ئه‌مه‌ش شاعیر ده‌کاته رائیدی نیشتمانپه‌روه‌ری له‌ ئه‌ده‌بى کوردیدا، چونکه سالم ((له‌سه‌رده‌میکا ژیاوه ده‌سته‌ی رۆشنبیر نه‌هاتۆته گۆرڤی له‌ کوردستاندا، یانی سه‌رمایه‌ نه‌نیراوه بۆ جیگاکانی که‌پاش ئه‌م که‌ین و به‌ینه ده‌سته‌ی ره‌وشن بیر دروست ئه‌بێ و باری بزووتنه‌وه‌ی گیانی سه‌ره‌به‌خۆیی نه‌ته‌وايه‌تیمان ئه‌که‌وتیته که‌له، یانی هیشتا داگیرکه‌ر به "مه‌فهومیکی عیلمی" نه‌که‌وتبووه ئه‌م په‌ر و ئه‌وپه‌ری کوردستانه‌وه ... که‌وا بوو سالم یه‌کیکه له‌ رائیده‌کانی بیرکردنه‌وه‌ی هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی))^۳ نووسه‌ر لی‌ره‌دا بۆچوونه‌کانی

۱ - دیلان، ئه‌حمه‌دی خانى، رۆژنامه‌ی ژین، ژ ۱۳۳۶، سلیمانی، ۱۹۵۷، ل ۸

۲ - دیلان، سالم، رۆژنامه‌ی ژین، ژ ۱۳۴۰، سلیمانی، ۱۹۵۷، ل ۱

۳ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۷

ناواقعین، چونکه له و سهردهمه دا چه ندین پښتو نښیری ناودارمان هه یه، که (سالم) خوی یه کیکه له و پښتو نښیرانه.

نوسهر شیکردنه وه یه کی نه ته وه بیانه بو ئه و چامه یه ی (سالم) دهکات که له وه لامی چامه که ی (نالی) دا نووسیویه تی، به پروای نوسهر چامه که هه مووی باسی ئه و ئازار و نه هامه تی و نارچه تی بانه دهکات، که به هو ی هیرشی ده ولته تی عوسمانیه وه به سهر شاری سلیمانیدا هاتووه و شاره که بووه به ویرانه و خه لکه که شی ژیرده سته ی داگیرکه ربوونه و بنه مالله ی بابانه کان دیکراون و به دیلی نیردراون بو ئه سته نبول و ئالای ده ولته تی عوسمانی له جیاتی ئالای بابانه کان هه لکراوه، که ئه مه ش بوته هو ی ئه وه ی دهنگی هونه رمندان و ئه دیبان خاموش بیت، ئه م چامه یه ی به پارچه شیعیکی (مارسیلیز) ده به سیته وه و به هاوشیوه یان داده نیت، هه روها نوسهر له لیکدانه وه ی کو تا دیری چامه که دا ده لی: ((توخو ئه ی شه مالی به یانیا ن بلای به نالی ده خیلی بم به م رهنکه هه رگیز به سوله یمانیا نه پروات. با وه کو سالم بی که س و بی دهره تان و شه که ت نه بی. من وام کرد و خوم دا به دم ئه م گیزاوی ژیر ده ستییه وه، ده خیلی بم، ئه و له دهر د و خه ما خوی نه دوری ئی))^۱

نوسهر دهر باره ی لایه نی نیشتمان په روهری سالم زیاده ره وی کردووه، بیگومان سالم یه کیکه له و شاعیرانه ی که له شیعه رکانیدا هه ست به هه ندیک سو ز بو نیشتمان ده که ی، به لام شاعیر وه ک نیشتمانی په روهریک نه هاتووه ته مه یدان و شیعی نیشتمانی په روهری نه نووسیوه، وه ک ئه وه ی خانی له مه موزیندا کردوویه تی.

دیلان له ژماره (۱۳۴۴) ی گوڅاری (ژین) دا گو تاریکی به ناو نیشانی (پیره میرد - شاعیری بزووتنه وه ی نیشتمانی کورده) بلاو کردووه ته وه، تییدا ده یه ویت ئه وه به له می نیت، که پیره میرد شاعیریکی نیشتمانی په روهری کورده و به شیعه رکانی خزمه تی ئه م ئامانجه ی کردووه، نوسهر پروای وایه پیره میرد هه ر له سه ره تای شیعه نووسیویه وه تا کو تایی ته مه نی نیشتمانی په روهریکی هو شیار بووه و به هو شیاریه وه ئه م ئامانجه ی له شیعه رکانیدا به رجه سته کردووه، هه ربویه له لیکدانه وه ی دیره شیعی (کورده نابریته وه خه یالی خاوه - به راتی نه جات به خوین نووسراوه) دا باس له وه دهکات، که پیویسته وه ک پیره میرد نرخی گه ل بزانی، چونکه نه ته وه ی کورده ئه گه رچی خاوه نی ده ولته و قه واریه کی سیاسی نه بووه له گه ل ئه وه شدا وه کو نه ته وه کانی

۱ - دیلان، سالم، ل ۸

(ئەتروسك و غالين و زط و قرمط ئاشوورى و كلدانى) لەناونەچووه و ھەرماوھتەوھ، ئەمەش بەھۆى ئەوھوھىھ، كە ئەم نەتەوھى كوردە بەراتى رزگاربوونى بە خوینى رۆلەكانى گەل نووسىوھتەوھ و ھەر دەبى رزگارى بىت لە ژىر دەستى و دىلى و ببىتە خاوەن دەولەتى خۆى. ^۱ ھەروھەا لە شىكردنەوھى چەند دىرە شىعەرىكى تردا بەردەوام دەبى لەسەر ئەم بۆچوونە نەتەوھىيانەى شاعىر و ئەوھ دەخاتە روو، كە ئەم نەتەوھى كوردە ھەر دەبى رزگارى بى لە ژىر دەستى، ئەمەش لەبەر ئەوھى نەتەوھى كورد ئامادەن لەپىتاوى ئازادىدا قوربانى بدەن و رۆلەكانى خۆيان بکەنە قوربانى لەپىتاو نىشتمانەكەياندا، وەك دەلى: ((قوربانى ئىمە ئەسلە، ھى ئىمە راستىيە، چونكى ئىمە قوربانىھەكانمان كچ و كورەكانمان. ئىمە كچ و كورەكانمان بەخت ئەكەين بۆ ئازادكردنى گەلەكەمان بۆ بەختىارى و كامەرانى دواروژى نەتەوھەكەمان. ئەگەر قوربانى حاجىھەكان تەنھا مەرە، ئىمە خۆمانىن، كورد، كە خۆى بەخت ئەكات بۆ رزگاربوونى))^۲

ھەروھەا نووسەر لە يادى ھەوت سالەى كوچى دواى پىرەمىرددا؛ پىرەمىرد بە ((تىكۆشەرىكى كوردایەتى، شاعىرىكى شوڤرشيگى، زىندووگەرەوھىھەكى جەژنى نەتەوھى كورد))^۳ ناو دەبات و برۆى واىھ پىرەمىرد ھەموو تەمەنى بۆ خزمەتى نەتەوھەكەى تەرخانكردوھ و باس لە كارەكانى شاعىر دەكات، كە ماىھى شانازىن بۆ خۆى و گەلەكەى، ھەروھەا شاعىر لەپاش مردنىشى ھەر بەردەوام دەبى لە خزمەتى نىشتمان و ھەولدان بۆ ئازادى نەتەوھەكەى، چونكە دەروونى ئاگرىكى وەھى تىداىھ دواى مردنى دەبىتە مەشخەل بۆ لاوانى نەتەوھەكەى بۆ ئەوھى رزگاربان بكات لەژىر دەستى، كاتىك دەلى: ((دوینى نۆزدەى حوزەىران رۆژى تىپەرىنى ھەوت سال بەسەر كوچى دواى پىرەمىرد" كە گومانى تىدانىيە ئەبى ببىتە رۆژىكى مېژووى لەلاپەرەى گەلى كوردا چونكە سۆز و نىشتمان پەرۆھى بىرەوھى پىرەمىرد گەيشتۆتە سنوورى ئەلى: ئەو ئاگرەى لە دلمەوھ بەردەبىتە كفنەكەم – تا دوژمنم نەكا بە خەلووز شەرتە پف نەكەم، ئەو جۆشى كوردایەتىيەى لەناو گۆریشا پاش سووتانى جەستەم بەرئەبىتە كفنەكەم، تا نەتە دەرى گەلەكەم نەبىنى نەيكا بە مەشخەل رى پوناك نەكاتەوھ وھىرشى پى نەباتە سەر دوژمن نەيكا بە سووتوو پەيمان بى فووى لى نەكەم و نەى كوژىنمەوھ))^۴

۱ - دىلان، پىرەمىرد، رۆژنامەى ژىن، ژ ۱۳۴۴، سلىمانى، ۱۹۵۷، ل ۱

۲ - سەرچاوهى پىشوو، ل ۸

۳ - دىلان، پىرەمىرد، بەشى دووھم، رۆژنامەى ژىن، ژ ۱۳۴۹، سلىمانى، ۱۹۵۷، ل ۱

۴ - سەرچاوهى پىشوو، ل ۲

ئىمەش ھەمان بىروراي دىلانمان ھەيە دەربارەي پىرەمىرد، چونكە پىرەمىرد ھەموو ژيانى تەرخانكردبوو بۇ خزمەتى گەلەكەي و ھۆشياركردنەوھيان و بلاوكردنەوھي رۆشنىرى و گيانى نىشتمانپەرورەي و زىندووكردنەوھي بۇنە نەتەوھىيەكان، بەتايبەتى جەژنى نەورۆز. پىرەمىرد رۆشنىر و نىشتمانپەرورەي و شۆشگىر بوو و ھەمىشە ھەولى ئازادى و ھۆشيارى گەلەكەي داو و لەو پىناوھدا ھەموو ھەولكى داو، لەپاش مردنىشى شىعرەكانى بوونەتە مەشخەلى ئازادى بە دەست لاوانى نەتەوھەكەيەوھ.

شۆرشى چواردەي تەمموزى ۱۹۵۸ گۆرانىكى گەرەي لە عىراقدا دروستكرد و ولات بۇ چەند سالىك ئازادى نووسىن و رۆژنامەوانى بە پرووى گەلانى عىراقدا كرايەوھ و نووسەرانى گەلى كورد بەتايبەتى ھەستىيان بەو بۆشايىيە گەرەيەي نەبوونى دەولەتى سەرەخۆ كورد، ھەربۆيە باسوخواسى نەتەوھىي و خزمەتكردنى نەتەوھ لەسەر جەم بوارەكانى ژيان بەگشتى و ئەدەب بەتايبەتى لە رۆژنامە و گۆقارەكاندا برەوى سەند و كار لەسەر ئەوھ دەكرا ھانى ئەدىيان و نووسەران بدرىت، كە ئەركى يەكەمىيان خزمەتكردنى نەتەوھ و كىشە نەتەوھىيەكان بىت و ھەر ئەمەش دەرگاي بە پرووى گوتارى رەخنەي نەتەوھىيدا كرددەوھ و گوتارە نەتەوھىيەكانى ئەو ماوھىيە جىگەيەكى باشى لە رەخنەي ئەدەبىي كوردىدا بۇ خۆيدا داگىر كورد.

دلزار لە سالى (۱۹۵۸) كۆمەلە شىعرى (ئاوازي ئاشتى و ئازادى) بلاوكردووتەوھ، كە (محەمەد توفىق وردى) پىشەكى بۇ نووسىوھ. وردى شاعىر بە كوردىكى نىشتمانپەرورە دادەنىت، كە شىعرىكى زورى بۇ ئازادى نەتەوھەكەي و بۇ كوردستان داناوھ، لەم پىناوھشدا تووشى گرفت و نارەھەتى و گرتن و بەندكردن بووتەوھ، بەلام شاعىر كۆلى نەداوھ و زىاتر سووربووھ لەسەر خزمەتكردنى ئامانجەكانى، كە رزگارى كوردستانەكەي بووھ لەژىر دەستى بىگانە. شاعىر بەھوى ئەوھى ئىنگلىزەكان درۆيان لەگەل كرددوھ، ھەرۇھە چەندىن ولاتى دنيا گەرەوھ چاوى كراوھتەوھ و ھەستى نىشتمان پەرورەي لە ناخيدا سەرى ھەلداوھ، وەك دەلى: ((دلزار لە شەررى دنيايى دوھم عەسكەر بوو ئىنگلىزەكان وادەيان پى دابوو بىكەنە ئەفسەر كەچى تەنيا دوو خەتيان دايە بەو چەشەنە بوى دەرکەوت كە ئىنگلىزەكان بو ھەمو نەتەوھىيەك فىشال و درو نەبى چىكەيان نىھ. لە غەرىبى گەلى شەرى داناوھ. چوتە فلستىن و قبرىس و سورىيە و لبنا، بەم وىنە دلزار چاوى كرايەوھ و روژ بە روژ

ههستی نیشتمان پهروه‌ری له دلایا بههیز تر ئه‌بوو... حکومه‌تی پیشو سی سال چه‌پسی کردوه و نزیکه‌ی چوار سالیس هه‌لاتوو بوه. برسیه‌تی و رووتی و دهر به‌ده‌ری زور دیوه نزیکه‌ی ده سال ئه‌بیت هه‌میشه خاینان په‌لپیان پیی گرتوه و به‌فیشال له به‌ندی توندیان کردوه))^۱

به‌پروای نووسه‌ر دلزار شاعیریکی نیشتمان په‌روه‌ره و نیشتمان‌که‌ی خۆی، که کوردستانه زۆری خو‌شده‌وئیت، چونکه رۆله‌ی ئه‌م نیشتمان‌ه‌یه و ویستوو‌یه‌تی به‌وه‌فا بیت به‌رامبه‌ر به‌ کورد و کوردستانه‌که‌ی، هه‌ربۆیه چه‌ندین شیعی‌ری به‌ بالای سروش‌ت و جوانیه‌کان و خه‌لکی کوردستاندا گوتوو (دلزار کوردستانی زور خوش ئه‌وئیت ئه‌و کوردستانه‌که‌ی که له ناویا ژیاوه به‌ ئاوه‌که‌ی ژیاوه. گه‌لی هه‌لبه‌ستی جوانی داناوه که هه‌موی پیا هه‌ل ووتنی کوردستانی خو‌شه‌ویسته))^۲

حه‌مه‌په‌ش له گو‌قاری (بلیسه) دا گوتاریکی له‌ژیر ناوی (حاجی قادری کو‌ی) دا بلاو‌کرووه‌ته‌وه و تیا‌یدا گف‌تو‌گو له باره‌ی شیعه‌ره‌کانی شاعیره‌وه ده‌کات و شیعه‌ره‌کانی ده‌کاته ئاوینه‌ی ژیان و بیروباوه‌ری و به‌ شاعیریکی نیشتمان‌په‌روه‌ری داده‌نی، که هه‌میشه ئیش و ئازاره‌کانی گه‌له‌که‌ی له‌به‌رچاوبوو و هه‌ولی داوه گه‌له‌که‌ی له‌ نه‌زانی و دواکه‌وتوو‌یی و ژیره‌ده‌سته‌یی رزگار بکات، کاتیک ده‌لی: ((ئه‌گه‌ر شیعه‌ره‌کانی بخوینینه‌وه تئ ئه‌گه‌ین که حاجی له هه‌موو ئیش و ئازاری گه‌لی کورد دوواوه، گیانی نیشتمان‌په‌روه‌ری له تئ بینی یه وورده‌کانی خۆی هاتوته‌کایه‌وه، که ئه‌ی بینی شیخه‌کان چۆن به‌ ته‌له‌که‌بازی چینی هه‌ژاریان دوا‌ی خویان خستوو، کاربه‌ده‌سته‌کانی حکومه‌تی عثمانی چون زۆرداری و نار‌ه‌وایی له "گه‌ل" ئه‌گه‌ن، به‌بونه‌ی گه‌شتی حاجی قادر بو شاره‌کانی ئیران، زۆرداری و سته‌مکاری ئیرانه‌کانیش به‌رامبه‌ر به‌ گه‌لی کورد باش تی گه‌یبوو))^۳ نووسه‌ر جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کاته‌وه، که شاعیر گرنگیه‌کی زۆری به‌ زمانی کوردی داوه و هانی خوینده‌وارانی داوه به‌ زمانی کوردی بنوسن، چونکه بر‌وای وابوو زمانه‌که‌ زۆر دواکه‌وتوو و خوینده‌واره‌کان گرنگی به‌ زمانی کوردی ناده‌ن و به‌ زمانه‌کانی بیگانه ده‌خویندن و ده‌نوسن و زمانی دایکیان لا سووکه. له‌م باره‌یه‌وه ده‌لی: ((حاجی هانی خوینده‌واری میله‌ته‌تی کورد ئه‌دا که به‌ کوردی بنوسن، بوئه‌وه زمانه‌که‌مان نه‌فه‌وتی، سه‌یرکردوه زمانی کوردی زور دواکه‌وتوو و هیچی پیی

۱ - دلزار، ئاوازی ناشتی و ئازادی، چاپخانه‌ی دارالسلام، به‌غدا، ۱۹۵۸، ل ۳-۴

۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴

۳ - حه‌مه‌په‌ش، حاجی قادری کو‌ی، گ. بلیسه، ژ ۳، سالی یه‌که‌م، سلیمانی، ۱۹۵۹، ل ۶۵

نه‌نوسراوه، مطبوعاتی کوردی نییه، هه‌موو مه‌لاباشه‌کان و خوینده‌واره‌کان له زمانی فارسی و عه‌ره‌بی تورکی له خاوه‌ن زمانه‌کان باشترن که‌چی زمانی کوردی که زمانی باووباپیری‌ه‌تی خراوه‌ته پشت گوی، له‌سه‌ر هیرشیک دینیتیه سه‌ر مه‌لاکان که خوینده‌واری - له‌پیش په‌یدا‌بوونی قوتابخانه به‌شیوه‌ی تازه له کوردستانا له ده‌ست ئەواندا بووه))^۱

نوسه‌ر زۆر سه‌رکه‌وتوانه له‌سه‌ر ئەو ویستگانه‌ی شاعیری شاعیر راوه‌ستاوه، که به‌روونی گیانی نیشتمان په‌روه‌ری شاعیر ده‌رده‌خات، چونکه حاجی قادری کۆیی شاعیریکی نیشتمان په‌روه‌ر بووه و به‌شیک زۆری شاعیره‌کانی بو خزمه‌تی نه‌ته‌وه و به‌رزکردنه‌وه‌ی گیانی نیشتمان په‌روه‌ری و هۆشیارکردنه‌وه‌ی خه‌لک و هاندانیان بو خزمه‌تکردن و به‌رگری کردن له نه‌ته‌وه ته‌رخان کردووه، هه‌روه‌ها شاعیر گرنگییه‌کی زۆری به زمانی کوردی داوه، که ئەمه‌ش له هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تییه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه، چونکه زمانی کوردی په‌مزی سه‌ره‌کی نه‌ته‌وه‌ی کورده و ئەوه‌ی وایکردووه که کورد وهک نه‌ته‌وه‌یه‌کی بی ده‌وله‌وت له رۆژه‌ه‌لاتی ناوه‌راستدا بمینیتیه‌وه زمانه‌که‌ی بووه، که پاراستوو‌یه‌تی و نه‌یه‌یشتوووه له ناو‌بچیت.

هه‌روه‌ها (کاکه شوان)یش له ژماره (۱۱)ی گو‌قاری (بلیسه)دا گوتاریکی به‌ناوی (یادی پیره‌می‌رد شاعیری نه‌م‌ری کورد په‌روه‌ری) بلا‌وکردووه‌ته‌وه و تیایدا باسی لایه‌نی نیشتمان په‌روه‌ری شاعیر و هه‌وله‌کانی ده‌کات بو رزگاری نه‌ته‌وه‌که‌ی و چون شاعیر شاعیره‌کانی کردووه‌ته ویستگه‌ی خزمه‌تکردنی نه‌ته‌وه و هۆشیارکردنه‌وه‌ی گه‌له‌که‌ی و هاندانیان بو شو‌ر‌شکردن دژی بیگانه و رزگارکردنی نه‌ته‌وه‌که‌ی له‌ژیر ده‌ستی و دیلی. نوسه‌ر سه‌ره‌تا به‌شیوه‌یه‌کی گشتی باسی نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌کات، که چون لاواز و پارچه‌پارچه و ژیرده‌سته‌یه و تووشی هه‌ره‌س بووه، به ده‌ستی بیگانه‌وه تووشی ده‌یان نه‌هامه‌تی بووه. له‌م کاته‌دا پیره‌می‌رد وهک رۆشن‌بیریکی نیشتمان په‌روه‌ر ده‌رده‌که‌ویت، وهک ده‌لن: ((له‌کاتیکا په‌رده‌ی شه‌وه‌زه‌نگی تار ئاسمانی کوردستانی خوشه‌ویستی گرتبووه‌وه. هیوا له دل و ده‌روونی هه‌زارانا که‌وتبووه باری ئاوابوون، برسیتی و هه‌ژاری، کوشتن و برین، جه‌رده‌یی و زور و سته‌می ژهن‌درمه خوین مژده‌کانی پیره ده‌وله‌ته‌که‌ی عوسمانی نه‌ته‌وه‌ی کوردی پی شیل کردبوو که‌وتبووه قه‌لاچوکردنی. زۆربه‌ی میله‌ت برسی و لاواز بوو ئیتر ئاور له‌چی باته‌وه له‌کاتیکا مه‌رگ رۆژی سه‌د

۱ - هه‌مه‌ره‌ش، حاجی قادری کویی، ل ۶۹

که پەت خوی له شانی ئەسوو.. ئالەم کاتەدا ئەستێرە ی پیرەمێرد لە ئاسمانی کوردەواریدا پرشنگی کوردپەرۆهری پژانە دل و دەرونی نەتەوێکەمانەوه))^۱ ھەرۆھە نووسەر لە لیکدانەوێ شیعری (شینێ شەھیدان) دا باس لە خەبات و قوربانیدانی گەلی کورد دەکات لە پینا و پزگاریدا، کە ھەمیشە لەو پیناوەدا خوینی رۆلەکانی نەتەوێ پزۆھ و شیعرەکە ی پیرەمێردیش بەشیوہیەکی فەلسەفی قوول ئەم بابەتە ی خستووہتەرۆو، کە سەر بەستی نەتەوێ بەبێ قوربانیدان و خوین رشتن نایەتەدی، وەک دەلی: ((پیرەمێرد بە سەرنجیکی فەلسەفە ی و دەست پی کردنیکی مەنگەوہ، مەنگ لە لیکدانەوہدا. قوول لە دەربەری و ھونینەوہدا ئەوہ دەرئەخات کە پەرۆھە ی چەرخ یا فەلەک ئەوہستی و ژەنگ ھەل ئەھینێ ئەگەر بەخوین دانەپۆشری و پاک نەکریتەوہ... پیرەمێرد ھەر لەم ھەلبەستەدا ھەر لەسەر بی وەفایی چەرخ ئەروات وە ئەوہ دەرئەخات کە چون ھەر لە ئەزەلەوہ وەک "دیوجامەیەک" بە خوینی ئادەمیزاد رەنگینە بە دیمەن و پووالەت خەلک ھەل خەلەتینەرە بووہ و نەرم و نیان وەک "قاقوم")^۲ نووسەر لەسەر دێرە شیعریکی تری شیعرەکە رادەوہستی و ھاواری شاعیرە، کە رەخنە لە شارستانیەتی سەردەمەکە ی دەگری، کە بەناوی شارستانیەتەوہ خوینی نەتەوہ ی کوردی حەلال کردوہ، ئەم شارستانیەتە بە ساختە دادەنی و ئاواتی لەناوچوونی دەخواری بە دوو پوو ناوی دەبات، لەبەرئەوہ ی لەسەرۆھە باسی ئاشتی و ئازادی و سەر بەستی دەکات، لەکاتی کە نەتەوہ ی کوردیان لە مافە سەرەتاییەکانی خۆشی و شادی بێبەشکردوہ، وەک دەلی: ((تەماشای چ تەوسیک ئەگریتە مەدەنیەت و شارستانیەتی ئەم سەردەمە شارستانیەتیک کە خوینی نەتەوہیەکی بەش خوراوی وەک نەتەوہ ی کوردی خستوہ کاسەوہ و حەلالی کردوہ کە چی ھیشتاوہکو لاف و گەزافی ئاشتی و ئازادی و جیھانی سەر بەستمان بەسەردا لئ ئەدات؟! دەک خوا رەوای نەبینی لەم مەدەنیەتە ساختە ی و لەم گورگە خوین ریژانە ی بەرگی مەریان کردوہ بە بەردا. من بەچاوی خۆم نەتەوہکەم ببینم بی بەش لە شادی و ژین. گویم چون کەر نابیت لە ئاستی زورناو دەھۆلی ئەم نەتەوہ خواری ئاشتی و ئازادی لەسەر لیویانە و چنۆکی و چلیسی و بەدەنەواییش لە دل و دەروونیا نا رەش دائەیرسی!)^۳

۱ - کاکە شوان، یادی پیرەمێرد شاعیری نەمری کوردپەرۆهری، گ. بلیسە، ژ ۱۱، سالی یەکەم،

سلیمانی، ۱۹۶۰، ل ۲۸-۲۹

۲ - سەرچاوە ی پیشوو، ل ۳۰-۳۱

۳ - سەرچاوە ی پیشوو، ل ۳۱-۳۲

نووسەر له سەر گرنگیدانی شاعیر به زمانی نه ته وهی راده وهستی و باسی رۆلی شاعیر دهکا له خزمه تکردنی زمانی کوردی و بژارکردن و پاککردنه وه و گه شه سهندن و به ره و پیش بردنی زمانه که، که بربره ی پشتی نه ته وهی کورده. ((پیره میزد به ره و توانای لی خسته کاره وه زمانی کوردی - گرنگترین بربره ی پشت و سه لگه ری پاراستنی نه ته وایه تیمان - وهک خاکی کوردستان و میله تهی کورد به رگی که مه رخمی و خامۆشی پوشیوو نیشانه ی داگیرکه ران و خوین مژه کانی کورد و په له ی شوین دهستیانی تیا به دی ئه کرا، پیره میزد شو ره سواری لی هاتوی ئه ده بی کورده واری چاکی مه ردانه ی خوی لی کرد به لادا و ده وری خوی نوان له بژارکردن و پاک کردنه وهی زمانی کوردی دا که سهر له نوئ نیشانه ی گه شه سهندنی تیا دره وشایه وه))^۱

به دلنیا یه وه پیره میزد یه کیکه له شاعیره نیشتمان په روه رکانی کورد و رۆلیکی گه و ره ی هه بووه له به رزکردنه وهی گیانی نیشتمان په روه ری و هاندانی لاوان بو گیانه خت کردن له پیناو گهل و نه ته وه دا و هاندانیان بو خو پیگه یانسن و خو رۆشن بیرکردن، هه روه ها شاعیر رۆلی گه و ره ی هه بووه له خزمه تکردنی زمانی کوردی و شیعه رکانی کردو وه ته ویستگه یه ک بو به ره و پیش بردنی زمان و پاک کردنه وهی له وشه ی بیگانه و گه رانه وهی به ها و سه نگ بو زمانی کوردی، که تا ئه و کاته ش هه ندیک که س به سووکی سه یری زمانی کوردییان کردووه.

هه ژار موکریانی له سالی (۱۹۶۰) دا (مه م و زین) ی (ئه حمه دی خانی) به شیوه ی موکریانی بلاو کرده وه، پیشه کییه که ی له لایهن (حه سه نی قزلجی) یه وه نووسراوه و تیایدا به شیوه یه کی گشتی باسی مه م و زین دهکات و وهک شاکاریک، که له ئاستی شاکاره ناوچه یی و جیهانییه کانه دهیناسینیت، هه روه ها باس له گیانی نیشتمان په روه ری خانی دهکات، که خانی ئه م داستانه شیعه ری بو دربرینی بیروباوه ر نه ته وه ییه کانی و ئازاره کانی نه ته وه که ی بووه، به هوی نه بوونی ده ولت و ژیرده سته بوونی نه ته وه که ی و ئازار و نه هامه تیه کانی گه له که ی بووه، وهک له شه رحی دیره شیعه ری (ده ردی دلی خوم بی له م ووتانه - زین و مه م، ئه دی چین ؟ به هانه) دا ده لی: ((مه به سستی راستی خانی ده ردی دل بوه، خانی له وه لکه وتوانه بوه که زور زو هه سستی به ایش و اوفی نه ته وه که ی خوی کردوه، اوات و ا ره زوی میله ته که ی خوی به گوچکه ی دل بیستوه،

۱ - کاکه شوان، یادی پیره میزد شاعیری نه مری کورد په روه ری، ل ۲۹

کوئو پچری و دیلی و که نهفتی کورد و کوردهواری بهووردی سهرنج داوه و گلهیی له بهختی رهشی کورد ئەکات))^۱

ههروهها نووسهر لیكدانهوه بو چه ند دیره شیعریکی تری خانی دهكات و تیايدا ئەو ههسته نهتهوايه تیییهی خانی دهخاته پروو، که لهو سهردهمه دا ههیبوو و ههستی پیکردوو، که خانی خهون بهوهوه دهبینیت نهتهوهی کوردیش وهک گهلانی دنیا به ئازادی بژین و پادشایهکی ههبی یهکیان بخات و دهولتهیان بو دروست بکات و له ستهمی داگیرکه ران رزگاریان بکات، که ئەمهش به ئازایهتی و مهردایهتی و بهخشندهیی دیتهدی، ههروهها پهنجهی خستووته سههه ئەو هوکارانهی بوونهته هوئی دواکهوتووی و ژیردهستهیی نهتهوهکهی، که بریتین له له ناکوکی و دووبه رهکی و خو به گه وره زانین و حساب نهکردن بو بهرامبهه، که ئەمهش نیشانهی بلیمهتی خانی نیشان دهدات، کاتیک دهلی: ((مهغز و میشکی خانی لهو روژگارهدا ره مهکی نهبو، بیری ئەم پیاوه له چاو زهمانی خوئی سه مه رهیه، خانی بلیمه تیکه لهو زهمانه دا))^۲

نووسهر زور وردیینه بیرورا نهتهوه ییهکانی خانی خستووته پروو، چونکه خانی له سهردهمه کیدا ههستی به پیوستی بوونی پاشا و دهولته بو کورد کردوو، که کهس ههه بیری لی نهکردووتهوه، ههروهها پهنجهی خستووته سههه ئەو هوکارانهی که وایکردوو کورد ژیردهستهی بیگانه بیت، بیگومان ئەمهش نیشانهی بیرمندی و بلیمهتی خانی دهردخات، که پیش سهردهمه کهی خوئی کهوتوو.

ههروهها نووسهر ههه له ههمان پیشه کیدا باس له (ههژاری وه رگیپری داستانه شیعرییه که دهكات و به شاعیریکی نیشتمانپهروهی دادهنی، که هه می شه له گهل ئازارهکانی نهتهوه که یدا ژیاوه و هه می شه ههولی بو سه ره به خوئی گه له کهی داوه و له و پیناوه شدا هه رچی له دهست هاتبی درییعی نه کردوو، نووسهر ده ربارهی شیعرهکانی هه ژار دهلی: ((گرنگترین لایه نی شیعرهکانی هه ژار ئەمه یه که به زمانی ساکار و بی گری و قورتی گه له، ژیا نی گه له نیشان ئەدات، أوات و أره زوی گه له ده رئه بیری، ده ردی گه له ئەناسی و ده رمانی بو ئەدوزیته وه))^۳ نووسهر بپروای وایه هه ژار ته نها و ته نها شاعیری نهتهوه یه، عاشقی نهتهوه یه، هه موو شتیکی ته نها له پیناوه

۱ - هه ژار موکریانی، مه م و زینی خانی، چ ۱، چاپخانه ی نه جاج، به غدا، ۱۹۶۰، ل ج

۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ل چ

۳ - سه رچاوه ی پیشوو، ل خ - د

نه ته وه کهیدا کردوو و له م پیناوه دا نارپه حهتی زۆری بینوو، وهک دهلی: ((هه ژار شاعیریکی دلاری نیه، عاشقی چاوی که ژال و گهردنی پر خال نیه، عاشقی کیو و که ژ و به ندهن و چیا و شیو و دولی کوردستانه، له پیناوی کورد و کوردستانا گیره و کیشه و چه رمه سهیری زور و زه وهند و بی ئەژماری دیوه، به لام شاعیریکی آزا و دل قایمه، سهیری بو هیچ تهنگو چه له مه ییک دانه نه واندوه، به هیزی بیروباوهری خوی له به رامبه ره مو تالی و سهیری و سارد و گهرمی روژگادا راویستاوه، هه رگیز له شیعرهکانی دا هاواری خوی ناکات، هه میشه به په روشی گه له وهیه))^۱

نووسه ره سهه بریاردان له سهه هه ژار موکریانی؛ به وهی شاعیریکی نه ته وه ییه و زۆربهی شیعرهکانی نه ته وه یین، بریارپکی دروستی داوه، چونکه ئەگه ره سهیری شیعرهکانی هه ژار موکریانی بکه یین زۆربه یان بو نه ته وه کهی و ئازار و نه هه مه تیه کهانی نه ته وه کهی نووسیویه تی، هه میشه ش ئاواتی ئازادی و سهه به سستی کوردستان بووه و وهکو شاعیریکی له زۆربهی شوپشهکانی کوردا رۆلی بهرچاوی هه بووه.

له پاش پیشه کییه کهی (حه سه ن قزلجی) هه ژاریش به رکولیک ده ربارهی (مه موزین) ده نووسی و تیایدا جهخت له سهه ئه وه ده کاته وه، که له بهر خاتری نه ته وه و گیانی نیشتمانپه روهری ئەم به ره مه ی له کرمانجییه وه کردوو به موکری، هه روه ها باس له وه ده کات، که گرنگی ئەم به ره مه ی خانی له وه دا نییه، که داستانه شیعره، به لکو گرنگییه کهی له وه دایه، که خانی هه سستی به نه هه مه تی و ناسۆرهکانی کۆمه لگاکه ی کردوو و بییری نیشتمانپه روهری داهیناوه، له مانه ش گرنگتر لایه نی ده ربپینه که یه تی، که له ئاستیکی بالادایه و شان له شانی به ره مه کهانی نیزامی گونجهوی و جامی داوه، وهک دهلی: ((مه م و زینی خانی گرینگیه کهی نه له وه دایه که چیروکیکی ئەوینداریه و هونراوه ته وه، چونکه چیروکه که بهر له خانیش به سه تان سال هه ربوه، پایه به رزی خانی نه ته نه ها هه ره له وه دایه که پیش هه مو کوردیک هه سستی به دهردی کومه ل کردوه و نیشتمان په روهری هیناوه ته رو، به بییری من شتی زور گرینگ له و ورده کاری و بنوس لهوسی و بوژییه ی دایه که شانی له شانی نیظامی گه نجهیی و آورهمانی جامی داوه، ته نانه ت ده توانم بلیم به جیشی هیشتون))^۲

۱ - هه ژار موکریانی، مه م و زینی خانی، ل د

۲ - سهه رچاوهی پیشوو، ل ز

ههروهه‌ها خانی به داهینه‌ری بیرری نیشتمانپه‌روه‌ریی دادهنیت، نهک ته‌نها له کوردستان، به‌لکو له هه‌موو پۆژه‌ه‌لاتدا، کاتیک ده‌لی: ((خانی سی‌صه‌د سال له‌مه‌وبه‌ر بیرری ئازادبوونی خستوته بیرمانه‌وه، خانی داهینه‌ری نیشتمان په‌رستیه له رۆژه‌لاتی ناوه‌راستدا. خانی که به کوردی شتیکی وابه‌نرخ و گه‌وره‌ی بو به‌جی هیشتوین که به زور شانازی‌ه‌وه خوی پیوه‌رانیین و به‌سه‌ربه‌رزی بلیین: ئیمه خانیمان هه‌یه و گه‌لیکی که خاوه‌نی خانی بی هه‌رگیز نامری))^۱

بیگومان خانی داهینه‌ری بیرری نیشتمانپه‌روه‌رییه، له‌کاتیکدا که له رۆژه‌لات هیچ کهس ئه‌م بیره‌ی نه‌بووه، خانی له‌پریگه‌ی مه‌موزینه‌که‌یه‌وه بیره نه‌ته‌وه‌ییه‌کانی خۆی خستوه‌ته‌پوو، ئه‌وکاته خه‌می نه‌بوونی ده‌وله‌تی خواردوو و باسی ئه‌و نه‌هامه‌تی و دواکه‌وتوویی و کیشه و گرفتانه‌ی کردوو، که به‌هۆی نه‌بوونی ده‌وله‌ته‌وه توشی نه‌ته‌وه‌که‌ی بووه.

مه‌ده‌هۆش له‌ گو‌فاری (پۆژی نو‌ی) دا گو‌تاریکی به‌ناوی (حه‌مدی و شیخ مه‌حمودی نه‌مر) بلا‌وکردوو‌ته‌وه و تیایدا باس له‌ لایه‌نی نیشتمانپه‌روه‌ری شاعیر و ئه‌و شیعرانه‌ی ده‌کات که بو سه‌رکرده‌ی نه‌ته‌وه‌یی کورد (شیخ مه‌حمودی) داناوه. نووسه‌ر سه‌ره‌تا باس له‌ ئه‌رکی شاعیر ده‌کات که بریتیه له‌ تو‌مارکردنی رووداو‌ه‌کانی نه‌ته‌وه و پیشاندانی لایه‌نه‌ جوان و رازاو‌ه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی بو ئه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی و بیگانه‌ی پی ئاشنا بکات، به‌تایبه‌تی شاعیرانی کورد پیویسته به‌وردی ئه‌م کاره ئه‌نجام بدن، ئه‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی کورد نه‌ته‌وه‌یه‌کی بیکه‌سه و ده‌بیت خۆی ئه‌م کاره بکات، وهک ده‌لی: ((بی گومانه که ئه‌بی شاعیر وینه‌گری گه‌ل بی، وینه‌گری رووداو‌ه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی بی، له‌به‌رئه‌وه پیویسته دیوانه‌که‌ی وهک ئه‌لبومیکی رازاو و ابیت پرری بی له‌ وینه‌ی ئه‌و به‌سه‌ره‌تانه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی وه وینه‌ی جوانی نیشتمان نازداره‌که‌ی، تا هونراوه‌کانی ببن به‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی رووناک بو ده‌رخستنی شاره‌زایی وه بو زانیاری دان به‌ خو و بیگانه، وه ئه‌گه‌ر شاعیریک یان هونه‌رمه‌ندیک ویستی وهک شاره‌زایه‌ک هه‌ندیک رووداوی جیهان پیشان بدا دیاره ئه‌مه په‌سه‌نده، به‌لام پیشاندانی رووداو‌ه‌کانی ئه‌م گه‌لی کورده هه‌ژاره هه‌ره‌ گرنگی سه‌رشانی شاعیر و هونه‌رمه‌نده‌کانمانه، چونکه کورد بیکه‌سه وه هه‌ر خوی مشوورخوری خویه‌تی))^۲

۱ - هه‌ژار موکریانی، مه‌م و زینی خانی، ل س

۲ - مه‌ده‌هۆش، حه‌مدی و شیخ مه‌حمودی نه‌مر، گ. پۆژی نو‌ی، ژ ۷، سالی ۱، سلیمانی، ۱۹۶۰، ل ۳۰

پاشان نووسەر دیتە سەرباسی (حەمدی) شاعیر و دیوانەکی بە تۆماریکی ڕووداوە کاریگەرەکانی نەتەوێ کورد دادەنیت، کە هەموو ئەو ڕووداو و کارساتانەی بەسەر نەتەوێکەیدا هاتوون لەلایەن عوسمانییەکان و ئینگلیزەکانەوە تۆمارکردووە، تەنانەت باسی ڕووداوە سروشتییەکانیشی کردووە. بەلام ئەوێ زیاتر شاعیر گرنگی پێداوە شیخ مەحمود و شوێرشەکانی و داستانەکانی بوو. شاعیر شیخ مەحمودی زۆر خۆشویستوو و ئاواتی ئەو بوو سەرکەوتوو بێت، دژی دوژمنانی شیخ مەحمود بوو و لە شیعەرەکانیدا هێرشی کردوو تە سەریان. نووسەر دەلی: ((لە هەموو بەسەرەت و ڕووداویک زیاتر کە کاری کردبێتە سەر هەستی ناسکی حەمدی شوررشەکانی شیخ مەحمودی نەمر، وە هوی ئەمەش ئەوێ کە شیخ مەحمود گەورەترین هەلکەوتوو دەرکەوتوو کورد بوو لەو چەرخەدا کە حەمدی تیا ژیاو، لەبەر ئەمە حەمدی هەموو ئاواتیکی سەرکەوتنی ئەم قارەمانە گەورەیی کورد بوو، بویە لە زورلە هونراوەکانیا باسی ئەکا، تا تەنانەت لە هونراوەی دلدارشدا هەر ناوی شیخ مەحمود دینیت ^۱))

هەر وەها نووسەر ئەو دەخاتەرۆو، کە شاعیر لەگەڵ ئەم هەموو خۆشەویستیە شیدا بوو شیخ مەحمود، کە یەکیک بوو لە دلسۆزانی، لەگەڵ ئەوێ شیدا هەندیکجار رەخنەیی لێ گرتوو، چونکە شاعیر زانیویەتی رەخنەگرتن هەوینی سەرکەوتن و پیشکەوتن، هەر وەها ئامۆژگاری شیخ مەحمودی کردوو، بەوێ کە خەڵکانی دلسۆز و نیشتمان پەرۆر لە دەوری خۆی کۆبکاتەو و بیگانه پەرستان و بەرژەوێندخوازەکان لەخۆی دووربکاتەو، وەک دەلی: ((وەنەبی حەمدی هەر خەریکی ئەو بووبی هونراوە بەسەر شیخدا هەل بەدات بەلکو رەخنەشی لێ گرتوو، وە بی گومان رەخنە بەلگەیی دلسۆزی و خۆشەویستی، چونکە رەخنە هەوینی پیشکەوتن ... گەلیک جاریش کەوتوتە ئامۆژگاری کردنی شیخ وە تکای لێ کردوو دەوروو پشستی خوی لە خوپەرستان و ئەوانەیی خزمەتی بیگانه دەکەن پاک بکاتەو))^۲ هەر وەها نووسەر باسی قارەمانیتی و ئازایەتی شیخ مەحمودی کردوو لە شەرەکانی دژی داگیرکەرەکاندا و هەر وەها داخدارە بوو ئەو نیشتمان فرۆشانەیی بوونە دار دەست و چاوساگی داگیرکەرەکان و بوونە هۆی ئەوێ شیخ مەحمود بە دیل بگیریت. وەک دەلی: ((حەمدی ئنجا لە باسی ئازایەتی شیخدا دەربارەیی ئەو شەرەکانەیی بازیان و ئاوباریک و کەناروی، کە شیخ مەحمود بە دوژمنیشی ئەسەلمان کە قارەمانیکی گەورەیی ... ئنجا

۱ - مەدهۆش، حەمدی و شیخ مەحمودی نەمر، ل ۳۰-۳۱

۲ - سەرچاوەی پێشوو، ل ۳۱-۳۲

همدی داخ له دهست ئه و خیلانه ئه خوا که به هوی چهند نیشتمان فروشیکه وه ئیستعمار ئه یکردن به داردهستی خوی))^۱ نووسهر زۆر به وردی له گوتاره کهیدا له سهر شیعره نه ته وه بییه کانی همدی راوه ستاوه، به تایبه تی ئه و شیعرانه ی بو شیخ مه حمود و پووداو و به سه رهاته کان و شوپشه کانی شیخ مه حمود نووسیویه تی له گه ل ئه و ره خنامه ی لی لی گرتوو و ئه و ئامۆژگاریبانه شی کردوو یه تی، ههروه ها باسکردنی نیشتمان فرۆشان، که بوونه ته چاوساگی داگیرکه ران و هوی به دیلگرتنی شیخ مه حمود.

(جه مال شالی) گوتاریکی ره خنه یی به ناوی (سه لام) نووسیوه و تیایدا هه ول ده دات له روانگه ی نه ته وه بییه وه شیعره کانی لیکبدا ته وه. نووسهر سه ره تا به قسه کردن له سه ر ژیا نی شاعیر، ئه وه ده خاته روو که شاعیر له جهنگی جیهانی یه که مدا له ته مه نی لاویتییدا بووه و کاره ساته کانی ئه و جهنگه و ئه و نه هاهمه تییا نه ی به سه ر نه ته وه ی کوردا هاتوو له سه رده می (شیخ مه حمود) دا هه مووی بینیوه و کاریگه ریا ن له سه ر ژیا ن و شیعره کانی هه بووه و برۆای وایه شاعیری هانداوه بو ئه وه ی ئاماده بیت له پیناوی کوردستاندا گیانی خوی ببه خشییت.

نووسهر سه ره تا به چهند پرسیاریک ده ست پی ده کات ده رباره ی نیشتمانپه روه ری شاعیر، پاشان چهند شیعی ریک ده کاته وه لامی پرسیاره کانی، سه ره تا له لیکدانه وه ی شیعی ری (ده مه ته قی له گه ل مله که وه دا) با سی ئه وه ده کات، که ئه و کاته ی کورد خوی خاوه نی خوی بووه له کوردستاندا، ئه م خا که به پیت و به ره که ت بووه و خه لکه که شی به سه ره رزی ژیا ون، به لام که کوردستان داگیرکرا وه و که وتوو ته ده ست بیگانه، ولات ئیستا بووه ته که لاوه و دابه شکرا وه و خه لک ژیا نیان ناخۆش و تال بووه، وه ک ده لی: ((شاعر له و چهند دیره ی دوا ییدا وه سفی کوردستان ئه کات کاتی که نیشتمان که مان خوی خاوه نی خوی بوه، وه ده ری ئه خات که چهند به پیت و به ره که ت بوه، وه له و پروژانه دا خه لکی کوردستان به سه ره رزی ژیا ون ... به لام بیگومان چیا ی سه ره رزی مله که وه له جیا تی باز کونده به بو له سه ری خویندوو ه ... زور به ئاسانی شاعیر ته سویری وه زعی گه لی کورد ئه کات وه بومان ده ر ئه خات که چهند ناخۆشه ولاتمان داگیرکرا و بیت، وه بی خاوه ن بیت وه پارچه پارچه بیت))^۲. نووسهر به رده وام ده بیت له لیکدانه وه ی شیعره نه ته وایه تییه کانی (سه لام) و شیعی ری (کوردی)

۱ - مه دهۆش، همدی و شیخ مه حمودی نه مر، ل ۳۳

۲ - جه مال شالی، سه لام، گ. روژی نو، ژ ۲، سالی ۲، سلیمانی، ۱۹۶۱، ل ۲۴-۲۵

وهرگرتوو، که نووسەر ئەم شیعەرە وەک بنەمای رەخنەگرتن لە (کۆمەڵی نەتەوەکان) دادەنێت، لەبەرئەووەی هیچ بەزەبیان بە نەتەووەی کورددا نەهاتوووەتەو، سەرەرای ئەو هەموو قوربانییە، که کورد بۆ سەر بەستی کوردستان دایان، که چی دەستی هاوکاریان بۆی رانهکێشا و تەنانەت سیاسەتی دەولەتە ئیستعمارییەکانیان بەتایبەتی (بەریتانیا)یان جێبەجێ کرد، که فەرامۆش کردنی مافی نەتەووەی کورد بوو، وەک دەلی: ((بەلی کۆمەڵی ئەقوام مافی گەلی کوردی خستە ژیر پیو. وە لەبەر خاتری دەولەتە گەرەکان وازی لە مافی گەله بچوکهکان هانی، وە هەر لەسەر ئەو سیاسەتە پەیمانی "سیفەر"ی گورری بە پەیمانی "لوزان" وە گەلی کورد دابەشکرا))^۱

نووسەر لە قسەکردن لەسەر شیعری (ئیلی بەگیههه) باسی ئەو دەولەمەندانە دەکات، که بوونە بە پیاوی بیگانه و خۆیان فرۆشتوو بە مال و سامان و هەر خەریکی کۆکردنەووەی پارەن، ئەمانە دژی کورد و کوردستان و نیشتمان پەرورەران و هەمیشە لە سەنگەردان بۆیان، ئەمانە بیگانه پەرستن و بەردەوام خەریکی فروفیل و تەلەکه‌بازی و هەلخەلەتاندنی خەلک و بەرتیل دانن بە بیگانه و کار و پیشەیان تەنیا دژایەتی کردنی هەژارانە، لەکاتیکیدا دواپۆژ تەنها بۆ هەژارانە و ئەمانە پۆژیک دیت هەر لەناو دەچن^۲. لێرەدا نووسەر زیاتر لە روانگە چینایەتییه‌که‌وه لە خەباتی نەتەوایەتی دواوه که هەمیشە هەژاران داینەمۆی شوێرش نەتەوایی و پشتوپەنای شوێرش بوونە، لەکاتیکیدا دەولەمەندانەکان دوژمنی شوێرش نەتەوایی و بەکرێگیراوی بیگانه بوونە، که ئەمەش زیاتر کاریگەری بیری مارکسیزمی پیوه دیاره و مەرج نییه هەموو دەولەمەندان بەو جۆرە بن که نووسەر باسیان دەکات.

باوکی زەرەدەشت لە سالی (۱۹۶۱) لە گوڤاری (شەفهق)دا گوتاریکی بەناوی (پایه‌ی پیره‌میرد لە شیعری شوێرشگیریا)ی بلاوکردوووەتەو، که تینیدا باسی گیانی شوێرشگیرێ شاعیر و هەستە نیشتمان پەرورەییەکه‌ی دەکات، که لە رووخسار و ناوهرۆکدا شوێرش نەتەوایی کوردیدا بەرپاگردوو، وەک دەلی: ((سەرەرای ئەووەی که پیره‌میرد شورشیکی لە شیوه‌ی شعری کوردیا بەرپاگرد، خوێشی شورەسواریکی شیعری شورشگیری بوو، زوربە‌ی شعرەکانی تەرخان کردبوو بو پەرەسەندنی هەستی نەتەوایەتی، بو وریاکردنەووەی نەتەوایی کورد، بو دەست دانه چهک و بەگژا چوونی

۱ - جەمال شالی، سەلام، ل ۲۶

۲ - سەرچاوه‌ی پینشو، ل ۲۹

داگیرکەرانی کوردستان، بو خوش کردنی ئاگری گیانی شورشگیری له خه لکی کوردستاندا))^۱

نوسەر له سەر ئهم بۆچونە ی بەردهوام ده بیست و چەند نموونە یه ک له شیعەرەکانی شاعیر ده هیئتە وه بو سه لماندنی بۆچونەکانی و له شیکردنە وه ی شیعری (کچانمان له ژیر به یداغی ره شا) ئاماژه بو ئه وه ده کات، که شاعیر ده یه ویت هانمان بدات بو خه بات کردن له پیناو رزگاری کوردستان و سه ندنی مامه فهکانی کورد، وه ک ده لی: ((پیره میرد گه لی هان ئه دا بو کوری خه بات، بو چوونه مه یانی سه ندنە وه ی مافی زه وتکراوی کورد، بو خوبه خت کردن له پیناوی رزگاری کوردستان))^۲ پیره میرد شاعیریکی نه ته وه یی بووه، ئاواتی ئازادی و سه ره به ستی کوردستان بووه و به شیعەرەکانی خه لکی هۆشیار کردووه ته وه و هانی داوون بو خۆخه باتکردن له پیناوی نه ته وه که یاندا.

که ریم شاره زا له گو قاری (هیوا) دا گو تاریکی له سەر شاعیرانی کۆیه نووسیوه به ناوی (کۆیه و شاعرانی) تیایدا باس له شاعیرانی کۆیه و شیعەرەکانیان ده کات و کۆیه وه کو مه لبه ندیکی رۆشنیری داده نیت و برۆای وایه شاعیرانی کۆیه له بواری خزمه تکردنی بییری نه ته وایه تیدا رۆلیان هه بووه و به به ره مه کانیان گیانی نه ته وه خوازی و هه ستی نه ته وه په ره رییان جۆشداوه و ده لی: ((وه له مه یدان ی بیروباوه ری نه ته وایه تیدا حاجی قادری کوی و مه لای گه وره و دلدار عاطیفه و هه ستی نه ته وایه تیایان جۆشاوه، وه له م مه یدانه پیروزه فراوانه دا ئه سپی شیعریان لینگ داوه و ده نگیان له هه موو کوردستان بیستراوه و خه لک به شانازییه وه بانگیان ستاندووه ته وه، وا نموونه ی شیعری نه ته وایه تی ئه و سه ده یه پیشکەش ئه که یین که شیعریکی حاجی قادره))^۳ هه روه ها ده لی: ((شیعری نه ته وایه تی پی به پی پیشکەوت تا به شیوه یه کی پر جوش و ئاگرین خوی نواند له هه لبه سته به رزه ناوداره که ی یونس رئوف دلدار ئه ی ره قیب" که ئیستا بووه به "مارسیلیزی کوردی" و ویردی زمانی هه موو لاویکی خوین گه رم له کوردستان))^۴ بۆچونەکانی نوسەر ده رباره ی نه ته وه په ره ری شاعیرانی کۆیه له جیتی خۆیدا یه و ئه و شاعیرانه ی نوسەر باسی کردوون به شیک ی شیعەرەکانیان

۱ - باوکی زهردهشت، پایه ی پیره میرد له شعری شورشگیریا، گ. شه فەق، ژ. ۲، سالی ۴، ۱۹۶۱، ل ۳

۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۴

۳ - که ریم شاره زا، کۆیه و شاعرانی، گ. هیوا، ژ. ۳۲، سالی ۴، ۱۹۶۱، ل ۲۶

۴ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۷

بۆ نەتەوہ و نەتەوہ پەرورہی تەرخانکردوہ، ھەرورہا رۆلئیکی گەرورہ و گرنگیان گپراوہ لە ھۆشیارکردنەوہی خەلک و ھاندانیان بۆ یەکریزی و خزمەتکردن و بەرگری کردن لە کوردستان و شۆرش لە پیتاوی ئازادی کوردستاندا.

گیوی موکریانی لە سالی ۱۹۶۹ بۆ جاری سییەم (دیوانی حاجی قادری کوئی) چاپکردوہتەوہ، کە (کوردستان موکریانی) بەشیکی پیشەکی دیوانەکە ی نووسیوہ و تیایدا باسی گیانی نیشتمانپەرورہی شاعیر دەکات و برۆای وایە، کە بارودۆخی خراپی ئەو سەر دەمە ی نەتەوہی کورد و لەناوچوونی میرنشینەکانی کورد و چوونی بۆ ئەستەنبول سەرەکیترین ئەو ھۆکارانەن، کە بوونەتە ھۆی دروستبوونی گیانی نیشتمانپەرورہی شاعیر، وەک دەلی: ((ئەو سەر دەمە ھەمان سەر دەم بوو کە ئەمارتە سەر بە خۆیەکانی کوردستان لەناوچوون و کەوتنە ژێر دەستی حوکمرانی عوسمانیەکانەوہ. ناوچەکە ی شاری ئەستەمبول بوو بە مەلەندی خربوونەوہی ئەو لاوہ جگەرسۆز و خوینگەرمانە کە بۆ رزگاری نەتەوہکە ی خۆیان لە ژێر دەستی عوسمانیەکان دا تی دەکووشان. شووینی پەوشەن بیری بوو، بە دەیان رۆژنامە و گوڤار و دەنگوباسی پیشکەوتنی گەلانی دەنوواند و ھەوایی ویژە ی نووی بلاوہ کردەوہ. حاجی بەو بۆنە یەوہ کە شارەزای زمانی (کوردی، فارسی، عەرەبی و تورکی) بوو ئاگاداری زۆرتینی پروداوہکانی سەر دەمی خۆی بوو، ژیا نی لە ئەستەمبول بوو بە ھۆی نزیک بوونەوہی لە بەدرخانەکان و ھشارەزابوونی بەسەر ھۆنراوہ ئاسمانیەکانی خانی نەمر، دووری نیشتمان و ئاوارە یەتی بوونە ھۆی ھەلگیرساندن سۆزی نەتەوایەتی و بیداری و نەنوستی))^۱ کەواتە ئەوہی وایکردوہ کە شاعیر ھەستی نیشتمانپەرورہی و نەتەوہی تیایدا گەرەبیت ئەوہیە کە لە سەر دەمی لەناوچوونی میرنشینە کوردییەکاندا ژیاوہ، ھەرورہا لە ئەستەنبول ژیاوہ و زمانی بیگانە ی زانیوہ و ئاگاداری ھەواییەکانی دنیا بووہ و شیعرە نیشتمان پەرورہییەکانی خانیسی بینیوہ، کە ھەموو ئەمانە گیانی نیشتمانپەرورہی شاعیریان جۆشداوہ و ھۆشیاری نەتەوہی شاعیریان بەرزکردووەتەوہ. حاجی خەونی بە دەولەتی کوردییەوہ بینیوہ و بەخەیاڵ سنووری ئەم دەولەتە ی کیشاوہ، نووسەر نمونە ی شیعیکی شاعیر دەھیتی، کە تیایدا باس لە سنووری کوردستان و ئەو ناوچانە دەکات، کە دەکەونە سنووری کوردستانەوہ، برۆای وایە لە داھاتوودا دەولەتی کوردی لەم سنووردا

۱ - حاجی قادری کوئی، دیوانی حاجی قادری کوئی، ئا: گیوی موکریانی، چ ۳، چاپخانە ی ھەولیر،

ھەولیر، ۱۹۶۹، ل ۱۰-۱۱

دروست دهبی و خاوهنی سه‌رکردهی خوئی دهبی، وهک دهلی: ((حاجی وه‌نه‌بی ئەندیشهی هەر بۆ بینینی پاشه‌روژ به‌رله‌لا کردبی به‌لکوو ده‌بینین که ئەندیشهی ئازادی ئازاد کردوو له‌نیو جیهانی بی سنوردا تا گه‌یشتوته ئەو سه‌رده‌مه‌ی که کوردستان خاوه‌ندی فه‌رمانه‌واینیکی سه‌ربه‌ست و سه‌ربه‌خۆ بووه، له‌نیو دلێکی هه‌لقراوه‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی ئاگرینی هه‌لکیشاوه بۆ ئەم‌روژانه))^۱

حاجی له‌و شاعیره هۆشیارانه‌یه، که شاعیره‌کانی کردوو ته‌ مینه‌ری هۆشیارکردنه‌وه‌ی لاوانی نه‌ته‌وه‌که‌ی و هاندانیان بۆ سه‌ربه‌ستی و سه‌ربه‌خوویی و کارکردن بۆ ده‌وله‌تی کوردستان و دیاریکردنی سنووری ئەم ده‌وله‌ته. حاجی به‌شاعیره‌کانی شو‌رشیکی به‌رپا‌کردوو که بووته سه‌رمه‌شقی شاعیرانی دوا‌ی خوئی بۆ ئەوه‌ی له‌سه‌ر هه‌مان ریگای ئەو برۆن و هه‌ول بۆ سه‌ربه‌خوویی و ئازادی نه‌ته‌وه‌که‌یان بدن.

نوسه‌رانی کورد گرنگیان به‌په‌هه‌ندی نه‌ته‌وه‌یی داوه، ئەمه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد بی‌ه‌شکراوه له‌وه‌ی ده‌وله‌تیکی نه‌ته‌وه‌یی هه‌بیته و به‌سه‌ر چوار ده‌وله‌تدا دابه‌شکراوه و له‌و ولاتانه‌ش چه‌وسیندراوه‌ته‌وه و سته‌می لیکراوه و ته‌نانه‌ت زمان و کولتووری خویشی لێ قه‌ده‌غه‌کراوه. هه‌روه‌ها شو‌رشی چوارده‌ی ته‌مووزی (۱۹۵۸ز) بووه هۆی ئەوه‌ی ئازادی نووسین له‌ کوردستانی باشوور زیاتر بیته و گوتاری نه‌ته‌وه‌یی له‌سه‌ر پوو‌په‌ری پوژنامه و گو‌قاره‌کان زیاتر بیته به‌به‌راورد به‌ سالانی پیش شو‌رشه‌که.

نوسه‌رانی کورد له‌ گوتاره‌کانیاندا له‌سه‌ر بنه‌مای نه‌ته‌وه‌یی تاووتوویی ده‌قی شاعیری شاعیرانیان کردوو و په‌سنی ئەو شاعیرانه‌یان کردوو که گرنگی به‌م لایه‌نه داوه و په‌هه‌شیا‌ن له‌و شاعیرانه‌ گرتوو، که گرنگیان به‌ مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وايه‌تی نه‌داوه یاخود ئەم په‌هه‌نده‌یان فه‌رامۆش کردوو. هه‌روه‌ها هه‌ولیان داوه هانی شاعیرانی کورد بدن بۆ ئەوه‌ی شاعیری نه‌ته‌وه‌یی بنووسن و له‌م ریگه‌یه‌وه هه‌ولی هۆشیارکردنه‌وه‌ی گه‌له‌که‌یان بدن، هه‌ر ئەمه‌ش وایکردوو که زۆربه‌ی نوسه‌ره‌کان ته‌نها ئەو جو‌ره شاعیره په‌سه‌ند بکه‌ن، که واقعین و له‌پیتاوی نه‌ته‌وه‌ نووسراون و باس له‌ کیشه‌وه‌گرفته‌کانی نه‌ته‌وه‌ ده‌که‌ن و هه‌ولی چاره‌سه‌رکردنی ده‌دن.

۱ - حاجی قادری کویی، دیوانی حاجی قادری کویی، ل ۱۲

تەوہری دووہم: پەھەندی نیونەتەوہیی لە گوتاری پەخنەیی شیعریدا

نیونەتەوہیی بوون یەکیکە لە بنەماکانی شوێرشەکانی سەر دەمی نوێی گەلانی دنیا لە پیناوی پزگاری و سەر بەستی سەر جەم مەوقایەتیدا و کارکردن بۆ نەهێشتنی ستەم و بەرپاکردنی دادگەری و یەکسانی بۆ ھەموو جیھان، کە ئەمەش یەکیک بوو لە بنەما سەرھەکییەکانی بزوو تەوہی کۆمۆنیستی، کە یەکیتی سۆفیتی پێشووی پێشەواوەتی دەکرد، بەمەبەستی دژایەتی کردنی ئیمپریالیزمی جیھانی (ئێستیمار) و پزگارکردنی گەلانی دنیا لە ژێر دەستی ئەم پزیمە. ئەم بیروباوەرە بەخیرایی لەناو نەتەوہەکانی جیھاندا بڵاوبوووە و ئەدیب و نووسەرانی شەھەتە پەیرەوکردنی بەتایبەتی نەتەوہ ژێردەستە و داگیرکراوەکان.

نەتەوہی کوردیش وەک یەکیک لە نەتەوہ ژێردەست و ستەملیکراوەکان مایەوہ، خاکەکە لە نیوان چوار دەوڵەتی (عێراق و ئێران و تورکیا و سوریا) دابەشکرا و مافە بنەپەتییەکانی ژێرانی لێ قەدەغەکرا، بەشیک شاعیر و ئەدیبانێ کورد بەرھەمەکانیان کردە ویستگەیی خەبات و شوێرش بۆ پزگاری و سەر بەستی نەتەوہەکان و سەر جەم نەتەوہ داگیرکراوەکانی دنیا و مەوقایەتی و بەھا بالا مەوقایەتیەکان بوونە دروشمی سەرھەکی لای ئەم شاعیر و ئەدیب و نووسەرانی کورد و زۆربەیی گەلانی دنیا، چونکە بارودۆخیکی سیاسی و ئەدەبیی و ھاوھەڵە ئاراوہ کە وایکرد کۆمەڵیک نووسەر و شاعیری کورد لە ناوچەییەوہ بەرھەو نیونەتەوہیی بچن و ئامانجە ھاوہەشەکانیان لە تیکۆشان دژی ستەمکاری ئیمپریالیزمی جیھانی بەرجەستە بکەن.^۱

دیلان لە ژمارە (۱۳۴۴)ی گوٹاری (ژین)دا لە گوتاری (پیرەمێرد - شاعیری بزوو تەوہی نیشتمانی کوردە) ئەوہ دەخاتە پوو، کە ئەم نەتەوہی کوردە ھەر دەبی پزگاری بی لە ژێر دەستی و ببیتە سەر مەشقیش بۆ نەتەوہەکانی تر بۆ ئەوہی سوود لە قوربانیدانی نەتەوہی کورد وەرگرن و ئەوانیش ھەوڵی خۆپزگارکردن بەدەن لە ژێر دەستی داگیرکەر، چونکە شوێرشێ گەلان لە پیناوی ئازادی و سەر بەستیدا وەکو زنجیرەھەک وایە و شوێرشێ ھەر نەتەوہیەکیش وەکو ئەلقەھەک وایە و بەیەکەوہ بەستراون و پێویستە سوود لە یەکتەری وەرگرن و ببنە پشگیری و مژدەپێدەری پزگاری بۆ یەکتەر، وەک لە شیکردنەوہی دێرە شیعری (ئەو پەنگە سوورە بوو کە لە ئاسۆی بڵندی کورد - مژدەیی بەیانی بۆ گەلی دوور و نزیک ئەبرد)دا دەلی: (ئەو

۱ - دلشاد علی، دیلان و تاقیکردنەوہی شیعری، ل ۶۲

رهنگه سووره بوو ئەو خوینە پڑاوەی که تیکه‌ل بوو به ئاسۆی دەم چیا بەرزەکانی کوردستان و شەوقی خستە ناو دنیای هەموو گەلانیوە. ئەو گەلانی که وهک نەتەوهی کوردن و پێی وتن هەستن لەخەو، راپەرین، بەیانە، وا پۆژەهلات، وا کاتی فرمان هات، بەسە بی داری و سستی چاوقوچاندن. هەستن ئیوەش وهکو ئیمە ئەنجامی ئەو ئەرک و تەقەلایە که ئیمە بەخوین لەئێوهی ئەگەیه‌نین ئاشکرایە. بزووتنەوهی گەلان بریتییە لە زنجیرەیهک که ئەم ئەلقەه‌ی بهو ئەلقەوه نووساوه، که‌وابوو خەباتی کورد پشگیری و مژدەیه‌که بو گەلیکی تر دوور بی یا نزیک. عەرەب بی یا ئەندەنووسی پشگیری و مژدەیه‌که بو خەبات و پزگاری میله‌تی کورد))^۱ بەمجۆره نووسەر شۆرشی هەموو گەلانی دنیا به‌یه‌که‌وه دەبەستیتەوه، هەر شۆرشیکی نەتەوه‌یی به ئەلقەیه‌کی زنجیری شۆرشی گەلانی جیهان دادەنیت لەپیناوا ئازادیدا، کوردیش بهو پێیه‌ی سەر‌دەمانیکە شۆرش لەپیناوی ئازادیدا دەکات، دەبیتە سەر‌مەشق و پشتیوانی گەلانی دنیا بو بەدەست‌هینانی ئازادی و پزگار‌بوون له ژێردەستی.

کامل حەسەن بەسیر له گوتاریکی رەخنەبیدا به ناوی (مروقایەتی له شعری کوردیا گوران - هەژار - کامەران) که له ژمارەکانی (۸-۹) ی گوڤاری (پۆژی نوێ)دا بلاو کراوه‌تەوه، تیشکی خستۆته سەر لایەنی مروقایەتی و نیونه‌تەوه‌یی بوونی چەند شیعریکی ئەم شاعیرانە. سەر‌ه‌تا باس له گرنگی رەخنە دەکات و ئەم کارەشی وهک دەسپیک له قەلەم دەدات، چونکه بر‌وای وایه رەخنە دەبیتە هۆی رۆشنکردنەوه‌ی رینگەه‌ی ئەدیبان بو ئەوه‌ی بتوانن ئەرکی سەر‌شانیان به‌جی به‌ینن و به ئەدەبه‌که‌یان خزمەتی گەله‌کانیان بکەن. نووسەر به‌پێویستی دەزانی پۆرش بو ئەو شاعیرانە به‌ینیتەوه، که رهنگه به‌هۆی گوتارەکه‌ی ئەمه‌وه توشی ئازار ببین، به‌لام نووسەر بر‌وای وایه به‌رپر‌سیاریتی ئەوه‌ی له‌سەر شانە، که به‌م نووسینە رەخنەبیه‌ی خزمەت به ئەدەبی کوردی بکات، کاتیکی دەلی: ((پۆزشم له‌وه به‌ولاوه نیه که‌من ئەم ووتاره ئەنووسم هەست به مەسئولیه‌تیک ئەکه‌م له‌به‌رده‌می ئەدەبی کوردیدا. که‌وا هەرئەبیت هەستیتە سەر‌پی له‌ناو مه‌یدانی ئەو جه‌نگه سه‌خته‌دا که‌وا سەر‌ئەنجامی مه‌سه‌له‌ی کورد و دیموکراسی له هەموو خور‌ه‌ه‌لاتی ناوه‌راست دا دیاری ئەکا))^۲ لێره‌دا ئەوه‌مان بو دەر‌دەکه‌ویت، که نووسەر بر‌وای وایه ئەدەبه‌که‌مان دوواکه‌وتوو، به‌تایبه‌تی له

۱ - دیلان، سالم، پۆژنامه‌ی ژین، ژ ۱۳۴۴، سلیمانی، ۱۹۵۷، ل ۸

۲ - کامل حەسەن بەسیر، مروقایەتی له شعری کوردیا: گوران - هەژار - کامەران، گ. پۆژی نوێ، ژ ۸، سلیمانی، ۱۹۶۰، ل ۱۰۰

گرنگیدان به لایه‌نی مروڤایه‌تی و ئه‌رکی مروڤی کورد له‌لایه‌نی مروڤایه‌تییه‌وه و یه‌کێک له‌فاکته‌ره سه‌ره‌کییه‌کانیش بو‌ پیشکه‌وتنی ئه‌ده‌به‌که‌مان و به‌رجه‌سته‌کردنی لایه‌نی مروڤایه‌تی نووسینی گوتاری ره‌خنه‌یه، چونکه ئه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی گه‌لانی به‌ره‌وپیش بردوو ره‌خنه‌یه، بۆیه ئه‌میش ده‌یه‌وێت له‌ ریگه‌ی ره‌خنه‌وه خزمه‌تی ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌ی بکات؛ ئه‌گه‌ر ببێته هۆی ئازاردانی ئه‌دیابانیش، چونکه ره‌خنه‌ ده‌بێته هۆی رۆشنکردنه‌وه‌ی ریگای به‌ره‌و پیش چوونی ئه‌ده‌بی گه‌لان.

نوسه‌ر هۆی هه‌لبژاردنی ئه‌م بابته‌ ده‌گه‌رینێته‌وه بو‌ گرنگی و هه‌نوکه‌یی بابته‌که، هه‌روه‌ها شاعیره‌ گه‌وره‌کانی کورد ئه‌م بیروباوه‌ریان له‌ شاعیره‌کانیادا به‌رجه‌سته‌کردوو، به‌لام به‌شێوه‌یه‌کی هه‌له‌یه، که پێویستی به‌راسته‌کردنه‌وه هه‌یه و شاعیره‌ لاوه‌کانیشمان له‌م بابته‌دا لاساییان ده‌که‌نه‌وه، وه‌ک ده‌لی: ((شاعره‌ گه‌وره‌کانمان بیروباوه‌ری مروڤایه‌تیان گرتوته باوه‌ش وه‌ بیروباوه‌ری مروڤایه‌تی ریچکه‌ی به‌ستوو بو‌ ناو میشتکی زوربه‌ی کومه‌لانی خه‌لکی کوردستان و مفکره‌کانمان به‌ جوړیکی چه‌وت و چیه‌ که ئه‌مه‌ پێویستی به‌ راست کردنه‌وه هه‌یه، له‌ هه‌موو گرنگتر شاعره‌ لاوه‌کانمان ده‌ستیان داوه‌ته‌ پینووس له‌م رووه‌وه، خه‌ریکن لاسایی شاعره‌ گه‌وره‌کانمان ئه‌که‌نه‌وه، وه‌ هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و بیروباوه‌ره‌ چه‌وته‌ مروڤایه‌تییه‌ ئه‌رون که به‌و جوړه‌ تیی گه‌یشتون))^۱ نوسه‌ر برۆای وایه‌ شاعیره‌کانمان له‌ به‌رجه‌سته‌کردنی بیروباوه‌ری مروڤایه‌تییدا که‌وتوو نه‌ته‌ هه‌له‌وه و ئه‌رکی ئه‌مه‌ به‌ ئاگیان به‌ینێته‌وه و له‌م هه‌له‌ و که‌موکورییه‌ رزگاریان بکات. ((که‌واته‌ باسی مروڤایه‌تی له‌ شعرا زه‌روره‌تیکی ئه‌وتویه که‌ برۆای به‌هیزمان به‌ مروڤایه‌تی و هه‌ستانمان به‌ مه‌سئولیه‌ت ئه‌ی چه‌سپینی به‌ سه‌رمانا، که‌ ئه‌بیت ئه‌و چه‌وتی و هه‌لانه‌ی که‌ پێیه‌وه‌ لکاوه، وه‌ که‌ سه‌ر دلی شاعیره‌کانمانی گرتوو و دووریان ئه‌خاته‌وه‌ له‌ ریگه‌ی خه‌باتی راسته‌قینه‌ له‌ ژیر په‌رده‌ی مروڤایه‌تییدا روونی بکه‌ینه‌وه))^۲

نوسه‌ر برۆای وایه‌ خه‌باتی نیونه‌ته‌وه‌یی له‌ پیناوی مروڤایه‌تییدا قوناغیکی سیاسی و رۆشنییری نوییه و ده‌رهاویشه‌تی ئه‌وبارودۆخه‌ سیاسی و کومه‌لایه‌تی و رۆشنییرییه‌ نوییه‌یه، که‌ له‌ جیهاندا سه‌ری هه‌لداوه، هه‌ربۆیه‌ برۆای وایه‌ ئه‌گه‌ر فه‌یله‌سوف و سیاسییه‌کان پیشتر باسی ئه‌م بابته‌شیان کردبیت، ئه‌وا ته‌نها قسه‌یه‌کی

۱ - کامل حه‌سه‌ن به‌سیر، مروڤایه‌تی له‌ شعری کوردیا: گوران - هه‌ژار - کامه‌ران، ل ۱۰۰

۲ - سه‌رچاوه‌ی پێشو، ل ۱۰۰ - ۱۰۱

بی بنه ما و درۆ بووه و مه بهست لئی هه لئه تاندنی خه لک بووه، به لام له ئیستادا خه باتیکی واقعی هاوبه شی گه لانه له پیناو پزگاری گه لانی ژیر ده ستدا. وه ک ده لئی: ((زور له فه یله سووفه کان و سیاسیه کان ئەم مه فهومه ئەگر نه باوهش به لام ته نیا به قسه، کاتیکش بمانه وی قسه کانیا ن به ترازوویه کی واقعی بکیشین ئەبیین که قسه یه کی رووت و هه لبه ست و درویه، نیازی یه که م و دواییان ئەوه یه که خه لک گو مرا بکه ن))^۱

ده وله ته سه رمایه داره کان چه مکی (کوسموپولیتی) یان به کاره ییناوه بو خزمه تی به رژه وه ندییه کانی خویان و چه وساندنه وه و ژیر ده ستکردنی گه لانی دواکه وتوو نه ک خزمه تکردنی مرو قایه تی ((بیروباوه ری کوسموپولیتی که ئابوورییه سه رمایه داره کان گرتیویانه باوهش ئەیان ویست خه لک بخه له تینن و به رگیکی مرو قایه تی بکه نه به ر به لام له راستی و جه وه ریا هه ولیکی بی سوود بوو نیازیان ئەوه بوو که سنوور له نیو گه لاند لا به رن و چه په ری گمرکی له ناو به رن بو سوودی سه رمایه داره کان))^۲

نوسه ر بروای وایه نه ته وه داگیرکراوه کان ته نها به شیوه یه کی تیوری ده توان بیروباوه ری مرو قایه تی به رجه سه ته بکه ن، ئەمه ش له به ر ئەوه ی ئەم نه ته وه ژیر ده ستانه ناتوان بروا به وه به یینن که گه لانی ولاتانی داگیرکه ر بروایان به مرو قایه تی هیه و کاتیک ده بینن رۆله کانی نه ته وه که یان له لایه ن له شکری ولاته کانیا نه وه ده چه وسینرینه وه و مافیان زهوت ده کریت. به مجوره تا ئیمپریالیزم مابی چه مکی مرو قایه تی ته نها چه مکی تیوری و عه قلی رووت ده بیته، هه ر ئەمه ش واده کات بیته بنه مای نووسینی رۆژنامه و گو قاره کان، چونکه پیویستی به به لگه ی عه قلی رووت هیه و ده بیته بچه سپینریت. وه ک ده لئی: ((مفهومی مرو قایه تی مسه له یه کی نظری و عقلی رووت له م چه رخه مان دا وه نابیت به راستیه کی هه ست کراوی رووداو تا ئیمپریالیزم نه فه وتی و چه وساندنه وه نه سرریته وه که واته لیره دا بیروباوه ری مرو قایه تی ئەبیته مه وزوعیک که بو بلاو کردنه وه بشیت که قسه ی عه قله، که واته ریگه ی به لگه و اسپات کردنی فراوانتر ئەبیت، یان ئەبیته مه وزوعیک بو شعر و شعری گورانی خویی که وا دل قسه ی بو ئەکات و له عاطفه وه هه ل ئەقوولی)^۳ نوسه ر به هیچ شیوه یه ک له گه ل ئەوه دا نییه بابته مرو قایه تی، که بابته یکی نیونه ته وه ییه بیته که ره سه ته ی شیعر، به لام ئەگه ر شاعیر توانی به شیوازیکی سه رنجراکیش به کاری به یینت و بتوانیت هه ست و سوۆزی

۱ - کامل حه سه ن به سیر، مرو قایه تی له شعری کوردیا: گوران - هه ژار - کامه ران، ل ۱۰۱

۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۰۱ - ۱۰۲

۳ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۰۳

سۆزى خەلگى بۇ رابكئىشئىت ئەوھ شىعەرىكى بەرزى نووسىوھ، ئەگەر وەك بابەتتىكى عەقلى پووت وەرى گەرت و كەردىيە بنەماى ناوەرۆكى شىعەرەكەى ئەوا وەكو نووسەرىكى سىياسى يان فەلسەفى و شىعەرەكەى سەرکەوتوو نابىت و ئاستى نزم دەبىت، وەك دەلى: ((ئەبىت شاعر لەسەر ئەوھ بروات كە بوى ئەنووسى و ئەبى رىگەيەكى دانراو بگرىتەبەر و ئسلوبىكى ئەوتو بەكاربەينن كە تەلى عاتفەى كومه لانى خەلك بىزوينى و مفاهىمى خوى برژىنىتە دىيانەوھ. بەلام ئەگەر شاعر ئەم مەوزوعەى وەرگرت بە عەقلى نظرى وەكو بلاوكەرىكى - ناشر- سىياسى يان وەكو نووسەرىكى فەلسەفى، من ئەم شاعرە هېچ بە سەرکەوتوو نازانم))^۱ بەدلىيايەوھ پىويستە شىعەر لەگەل گەياندىنى پەيامە مروفايەتییەكەدا هەست و سۆزى پەياموەرگەر بىجولئىت و چىژى پى بىخىت، بەلام ئەگەر شىعەر تەنھا ئامانجى گەياندى بىرەكە بىت، بەبى رەچاوكردنى لایەنە هونەرىيەكان، ئەو كاتە شىعەرەكە ئاستى نزم دەبىت.

ئىمەش بروامان وایە ئەم بۇچوونەى نووسەر زۆر تەواوھ، چونكە شىعەرىش وەك بەرەمىكى هونەرى پۆلى هەيە لە ھۆشياركردنەوھى گەلان و گەياندىنى پەيامى مروفايەتى. دەربرىنى ھاوخەمى و گوزارشتكردن لە ئازار و نەھامەتییەكانى گەلان نىشانەى رۆشنىبرى شاعیرە و بۇ وشىياركردنەوھى گەلەكەى خویەتى بۇ ئەوھى بەگژ ئەم دياردەيەدا بچنەوھ، كە ئەمە لایەنىكى بەھىزى شىعەرەكەيە، بەتایبەتى لە سەردەمى نویدا. بەلام ئەگەر شاعیر لەپىناوى گەياندىنى پەيامەكەيدا دەستبەردارى لایەنە هونەرىيەكانى شىعەر بىت و نەتوانىت هەست و سۆزى خەلك بوروژئىت، ئەوا بە دلىيايەوھ ئاستى شىعەرەكەى نزم دەبىت.

نووسەر لە لىكۆلینەوھكەيدا شىعەرى (لاوكى سوور بو كورىاى ئازا)ى (گوران)ى وەرگرتووھ و شىكردنەوھى بۇ كردووھ و برۆاى وایە گوران توانیویتى ئەو نەھامەتى و ئازار و نارەحەتییانە لە شىعەرەكەيدا بەرجەستە بكات، كە بەسەر گەلانى كۆريادا ھاتووھ، وەك دەلى: ((شاعیرىك پىى ناوترى شاعر ئەگەر دەنگ و باس رىك بخت و بىكاتە هونراوھ، بەلكو كاتىك ئەبىت بە شاعر كە لەناو ئەو رووداو و دەنگ و باسانەدا بژى و تالىكەى بچىژى، ئەگىنا چون ماموستا گوران ئەتوانىت كە لەگەل ئەو كارەسات و ناسورانەدا بژى كە كورىاى نەدىبى و ھاوبەشى تیا نەكردبى، بەلى راستىشە كە مەرچ نىيە شاعر خوى لەگەل ئەو رووداوانەدا بژى و تالىكەى بچىژى تا بتوانى ھەستى

۱ - كامل حەسەن بەسىر، مروفايەتى لە شەرى كوردیا: گوران - ھەژار - كامەران، ل ۱۰۳

دەربەری و ھونراوہیەکی ھوونەری ریک بخات بەلام مەرج ئەوہیە کہ ئەو روداوانە پەیوہندیکی تووندی ھەبیت بەو روداوانەکی کہ شاعر تیییدا ژیاوہ لە ولاتەکەکی خوی دا^۱ لیرەدا نووسەر ئەوہمان پێ دەلێت کہ ئەو بارودۆخە ھاوہەشە نیونەتەوہییەکی جیھانی گرتووەتەوہ وای کردووە شاعیر بتوانیت لە شیعەرەکەیدا سەرکەوتووانە گوزارشت لە ئازارەکانی گەلی کۆریا تیڤگات، چونکہ شاعیر خۆشی بەھەمان ئەو بارودۆخەدا تیپەر بووہ و ئازار و نەھامەتی زۆری چەشتووہ بەدەست داگیرکەرەوہ.

بەبروای ئیمەش بۆچوونەکەکی نووسەر لەجیگەکی خۆیدا، چونکہ ھیچ گەلیکی دنیا ھیندەکی گەلی کورد تووشی داگیرکاری و کارەسات و چەوساندنەوہ و کوشت و کوشتار نەبووەتەوہ، ھەر بۆیە شاعیریش، کہ تاکیکە لەم گەلە چەوساوەیە؛ توانیویەتی بە تەواوی لە ئازارەکانی گەلی کۆریا بگات و بە وردی لە شیعەرەکەیدا بەرجەستەکی بکات.

گوڤاری ھیوا یەکنیکە لەو گوڤارانەکی بەشیک لە گوتارە ئەدەبیەکانی بۆ بواری نیونەتەوہیی تەرخانکردووە. ھەربۆیە لەسەر وتاری ژمارە (۲) ی سالی دووہمدا، کہ بە ناوی (ئەدەبی کوردی لە شوڤشدا) یە لە گوڤارەکانی نیونەتەوہییەوہ باسی ئەدەبی کوردی دەکات لەو سەردەمەدا، بروای وایە کہ ھیشتا ئەم ئەدەبە لە ئاستی پئوستییە نیونەتەوہییەکاندا نییە و ئەدیبان ھیشتا ھەر بە ترسەوہ دەنووسن و بە رەمز باسی رووداوەکان دەکەن، کاتیک دەلی: ((ئەدەبی کوردی تاکو ئیستاش ماویتی کہ بە تەواوی بچیتە ناوجەرگەکی روداوی ئاشکرا و بەسەرھاتی راست و بی پیچوپەنا "واقع" ھوہ. تاکو ئیستاش لە رومانسیتی پاک نەبووەتەوہ. لەم روژەدا کہ پینووسەکانمان ئازادە و بومان ھەییە بە ئارەزووی مەبەست ھەلیسوورینین، کہچی ھیشتا ھەییە "بۆ ئیمپریالیزم - کونوپەپو، بو زور و ستەم - رەشەبا، بو بەندیخانە - قەفەس، و لە جیاتی گەل - بلبل" دائەنی و بەکارئەھینیت))^۲ لیرەدا نووسەر زیاتر لە پوانگەکی نیونەتەوہییەوہ ئەم بیرەکی دەربریوہ و لە بەکارھینانی رەمز لە دەقی ئەدەبیدا نەپیکاوہ، چونکہ مەرج نییە رەمز تەنھا بۆ شاردنەوہی راستییەکان بییت، بەلکو زۆربەکی جار بەکارھینانی رەمز بە مەبەستی ئیستاتیکییە و جوانی بە دەق دەبەخشیت و دەق لە کرچوکالی دەپاریزیت.

۱ - کامل حەسەن بەسیر، مروقایەتی لە شعری کوردیا: گوران - ھەژار - کامەران، ل ۱۰۵

۲ - ئەدەبی کوردی لە شوڤشدا، گ. ھیوا، ژ ۲، سالی ۱۹۵۸، ل ۱

ههروهه نووسهه داوا له ئه‌دیبان دهکات واز له رۆمانسییهت و خه‌یالبازی بهین و به‌ره‌می واقعی بنووسن، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گه‌له‌که‌مان له کاتی شو‌رشدایه و پئویسته به‌ره‌مه ئه‌ده‌بیه‌کانی‌شمان خزمه‌ت به‌و بارودۆخه بکه‌ن و به‌رجه‌سته‌ی بکه‌ن، ته‌نانه‌ت بر‌وای وایه پئویسته ده‌قی ئه‌ده‌بی به‌ته‌واوی واقعی بی و دووربیت له خه‌یاله‌وه، چونکه هیشتا ئیمپریالیزم و کۆنه‌په‌رستی دوا‌ییان نه‌هاتوو و ده‌بیت تا به‌ته‌واوی له‌ناو ده‌چن ئه‌ده‌ب دژیان بوه‌ستیته‌وه. نووسه‌ر له کۆتایی گوتاره‌که‌یدا ده‌لی: ((که‌واته له ئیسته‌وه تا هه‌لکه‌ندنی دوا ره‌گی ئیمپریالیزم له‌ناو نیشتمانه‌که‌مان و هه‌مو جیهاندا، پویسته گه‌لی له جار و ریا‌تر و ئاماده‌تر بین، هه‌روه‌ها پویسته ئه‌ده‌به‌که‌مان ته‌رخان بکه‌ین بو سوودی شورش و ئازادکردنی کوردستانی تورکیا و ئیران و یه‌ک‌خستنی ئه‌م پارچانه له‌ژیر ئالایه‌کی یه‌گرتوو‌دا، ئاسایشی گیتی و دامه‌زراندنی رژی‌میک‌ی یه‌کسانی له هه‌موو جیهاندا))^۱

ئه‌حمه‌د حامد له گوتاری‌کدا له گو‌فاری هیوادا به‌ناوی (ئایا ئه‌شی بویژ لایه‌نگری لایه‌کی تایبه‌تی نه‌بی؟؟) باس له‌وه ده‌کات، که پئویسته ئه‌دیب له نووسینه ئه‌ده‌بیه‌کانیدا لایه‌نگری حه‌ق بیت و پشگیری لی بکات و دژی ئه‌وانه ده‌وه‌ستیته‌وه، که بر‌وایان وایه نابیت ئه‌دیب لایه‌نگری بکات و ده‌بیت له نووسینه‌کانیدا بی‌لایه‌ن بیت، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نووسه‌ر بر‌وای وایه ((که هه‌ق شتیک نیه به هه‌وادا هه‌لواسرابی و په‌یوه‌ندی به ئاده‌میزاد و ژیا‌نی ئاده‌میزاده‌وه نه‌بی، که‌وابو له کومه‌لیکا که په‌یره‌وی چینایه‌تی تیابی ئه‌بی "هه‌ق" به‌لای چینیک یان چه‌ن چینیک له چینه‌کانی ئه‌و کومه‌له‌وه بیت. که‌واته هه‌قی‌ش خوی ته‌ره‌فداری لایه‌کی تایبه‌تییه))^۲ به‌مجۆره نووسه‌ر بر‌وای وایه هه‌قی‌ش بی‌لایه‌ن نییه، ئیتر چۆن ده‌بیت ئه‌دیب بی‌لایه‌ن بیت. پاشان چه‌ند پرسیا‌ریک ده‌ور‌وژینیت ده‌رباره‌ی باب‌ه‌تی سه‌ره‌کی نووسینه‌که‌ی و ده‌لی: ((ئایا ئه‌شی ئه‌دیب لایه‌نگری مرو‌فایه‌تی نه‌کات بو به‌ره‌ره‌کانی کردنی کرده‌وه‌ی در‌ندانه؟ ئایا ئه‌کری ئه‌دیب لایه‌نگری تیکوشانی گه‌لان نه‌کات، روبه‌روی ئیستعمار و له‌پیناوی سه‌ره‌به‌خویدا؟! وه ئه‌گه‌ر هاتو ئه‌دیب یا نووسه‌ر ته‌ره‌فداری لایه‌کی تایبه‌تی بو ئه‌وه ریگه‌ی لی ئه‌گری که بیته ئه‌دیب و نووسه‌ر؟ وه ئاخو ئه‌دیب خوی ئه‌ندامی یه‌کی له چینه‌کانی کومه‌ل نیه؟ وه ئایا هه‌ول نادات بو هینانه‌دی و پاراستنی قازانجی چینه‌که‌ی؟ ئایا به‌گویره‌ی بیروباوه‌ر

۱ -، ئه‌ده‌بی کوردی له شو‌رشد، ل ۲

۲ - ئه‌حمه‌د حامد، ئایا ئه‌شی بویژ لایه‌نگری لایه‌کی تایبه‌تی نه‌بی؟؟، گ. هیوا، ژ ۱، س ۲، به‌غدا، ۱۹۵۹، ل ۶

و تی بینین (نظریه) ی چینه‌که‌ی ناچی به‌ریوه؟^۱ نووسەر له‌رینگه‌ی وروژاندنی ئەم پرسیارانه‌وه ده‌یه‌وئیت ئەو راستییەمان پینلێت، که پئویسته ئەدیبه‌ی لایه‌نگری مروڤایه‌تی بکات و پشگیری شوڤشی گهلان بکات دژی داگیرکهران له‌پیناوی سه‌ربه‌خویددا، هەر ئەمه‌ش نا به‌لکو ده‌بیت به‌ ئەده‌ب شوڤشیک دژی سته‌می چینایه‌تی به‌رپابکات که ماف و ئازادییه‌کانی چینه‌کوومه‌لایه‌تییه‌کان بپارێزێت، که خو‌ی یه‌کیکه‌ له‌وان، چونکه له‌سه‌رده‌می نویدا ئەده‌ب هه‌میشه‌ یه‌کیکه‌ بووه‌ له‌ چه‌که‌ کاریگه‌ره‌کانی هۆشیارکردنه‌وه‌ی گهلان و هاندانیان بو شوڤش دژی ژێرده‌سته‌یی و سته‌مکاری و به‌ده‌ست هیئانی سه‌ربه‌ستی و ماف و ئازادییه‌کان، ئەدیبه‌ هه‌میشه‌ به‌ ئەده‌به‌که‌ی خزمه‌تی گهلانی دنیا ده‌کات به‌تاییه‌تیش گه‌له‌که‌ی خو‌ی. چونکه ((ئه‌گه‌ر بیتو ئەدیبه‌ی یا نووسەر لایه‌نگیری بیروباوه‌ری نه‌کات، وه‌ تیبینیکی تاییه‌تی نه‌بی بو‌ خو‌ی به‌رامبه‌ر به‌ ژیان و پیشکه‌وتنی مروڤایه‌تی چون ئەتوانی ئالای ئەده‌ب و نوسین و روشنبیری هه‌لبگری و ببیته‌ رابه‌ری گهل))^۲

حامد شاعیران و نووسهران به‌شیوه‌یه‌کی گشتی بو‌ سی چین دابه‌ش ده‌کات: ئەوانه‌ی لایه‌نگیری مافه‌کانی گهلان و مروڤایه‌تی ده‌که‌ن، ئەوانه‌ی لایه‌نگیری داگیرکەر (ئیسیتیمار) ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها ئەوانه‌ی بیلایه‌ن و لایه‌نگیری هیچ یه‌کیکه‌ له‌ دووانه‌ ناکه‌ن. نووسەر زۆر به‌توندی دژی چینی سییه‌م ده‌وه‌ستیته‌وه‌ و ده‌لی: ((ده‌سته‌ی سییه‌م یا مه‌سه‌له‌حه‌تی تاییه‌تی وه‌ختی خویان پالی پیوه‌ ناو و دوری خستونه‌ته‌وه‌، یا له‌ تیکوشانی چینایه‌تیا به‌زیون و رایان کردوه‌ وه‌ک که‌فی ده‌م تاڤگه‌ سه‌ر ئاو که‌وتوون و که‌وتونه‌ته‌ گیزاوه‌وه‌، به‌لام ئاخیری لافاو هه‌ر رایان ئەفرینی، یان له‌ دوا‌ییا ئەبی بچنه‌وه‌ سه‌ر دو به‌شه‌که‌ی پیشوو))^۳ ئەوه‌ی لێرده‌دا جیگه‌ی رامانه‌ ئەوه‌یه‌ نووسەر هیچ دژایه‌تییه‌ک بو‌ ئەوانه‌ ده‌رنابریت، که لایه‌نگری ئیستعمارن و خو‌ی گوته‌نی (گهل ده‌چه‌وسیننه‌وه‌)، به‌لکو وه‌کو چینیکی ئاسایی ئەدیبه‌یان و نووسهران باسیان ده‌کات له‌کاتیکه‌دا زۆر به‌توندی دژی ئەوانه‌ ده‌وه‌ستیته‌وه‌ که‌بیلایه‌ن و به‌ به‌زیو و به‌رژه‌وه‌ندیخواز ناویان ده‌بات، که ده‌بیت له‌ کو‌تاییدا هه‌ر بگه‌رینه‌وه‌ بو‌ ناو یه‌کیکه‌ له‌ دوو چینه‌که‌ی پیشوو به‌بی ئەوه‌ی ئاماژه‌ بو‌ هیچیان بکات.

۱ - ئەحمه‌د حامد، ئایا ئەشی بو‌یژ لایه‌نگری لایه‌کی تاییه‌تی نه‌بی؟، ل ۶-۷

۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۷

۳ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۷-۸

بۆچۈنەكانى نووسەر لەجىگەى خۇيدان، چونكە پيويستە ئەدىب بۇ ئەوھى بېتتە سەرمەشق و رېنىشاندەرى كۆمەلى مرقايتى پيويستە لەپىناو مرقايدا بنووسىت و خزمەت بە ئامانجەكانى مرقايتى بكات و كىشە و گرفتهكانى مرقايدا تەوھرى سەرەكى بەرھەمەكانى بن، ئەوكات دەتوانى بېتتە ئەدىبىكى گەورە و بەرھەمەكانى بە زىندووىى بىمىنەوھ. ھەروھە پيويستە ئەدىب لايەنگرى مرقايتى بېت و لەپىناوى خواست و ئامانجەكانى گەلەكەيدا بنووسىت، و پشگىرى ئەو چىنە كۆمەلايەتتەش بكات كە خوى يەككە لەوان، كە ئەم لايەنانە بنەماكانى ئەدەبى پشكەوتنخوازن و ئەدىب پيويستە پەپرەويان بكات، بەلام ئەوھى جىگەى ھەلوھستە لەسەرکردنە ئەوھى نووسەر ھىچ دژايەتتەك بۇ ئەو چىنە دەرنابرىت كە لايەنگرى داگىركەرن، كە پيويست بوو زۆر بە توندى دژيان بوەستتەوھ داوايان لى بكات دەستبەردارى كارەكەيان بن، لە كاتىكدا زۆر بەتوندى دژى ئەوانە دەوەستتەوھ كە بىلايەن.

محەمدى مەلا كەرىم لە ھەمان ژمارەى گۆقارى ھىوادا گوتارىكى بەناوى
 (ئەركەكانى سەرشانى ئەدەبى ئەمرومان) بلاوكردووتەوھ و باس لەو كارانە دەكات كە پيويستە ئەدەب بۇ خزمەتى گەل ئەنجاميان بدات و برۆاى واىە سەرجم ھاوالاتيان و چىنەكانى كۆمەل ھەر يەكەيان بە رېگەى تايبەتى خويان كار بۇ ئەم ئامانجە بكەن بەتايبەتى شاعىران و ئەدىبان، كاتىك دەلى: ((نوسەر و شاعىرەكانمان ئەبى بە راستى بە ئەركى سەرشانى خويان ھەستن، ئەبى بە راستى ئەندانىارى گىانى ئادەمىزاد بن و وىنەى راستى كۆمەل بكرن و بە باشى بتوانن چارى دەردى بكەن و رېگەى سەرکەوتنى يەكجارى بو رون بکەنەوھ))^۱ نووسەر برۆاى واىە ئەو ئەدىبانەى لەسەر رېچكەى ئىستاتىكا و ھونەر بۇ ھونەر دەنوسن ھىچ خزمەتتەك بە گەل و دۆزەكانى گەل ناكەن، بەپېچەوانەوھ خزمەت بە ئىمپىريالىزم دەكەن، و بەرھەمەكانيان ناچىتە ناو خانەى ئەدەبى گەلەوھ، وەك دەلى: ((ئەو كەسانەى كە بىانەوى ئەمرو لەسەرى و شويىنى "ھونەر بو ھونەر" برون بەرىدا بىانەوى و نەيانەوى خزمەتى چىنى تىك شكاو ئەكەن، وە سوڊيان بۇ ئىمپىريالىست و كۆنەپەرسەت ئەگەریتەوھ. ھەروا ئەمرو روژى ئەدەبى رەمىزى نەماوھ و بە شان و بالى سروسشت و جوانىدا ھەلدان بە ئەدەبى گەل ناناسریت))^۲ نووسەر بەھۆى ھەستە نۆنەتەوايەتتەكەيەوھ و ئەو بارودۇخەى گەلەكەى تىدايە، تەنھا ئەو ئەدەبە پەسەند دەكات كە باس لە واقەى گەل دەكات و كار

۱ - محەمد مەلا كەرىم، ئەركەكانى سەرشانى ئەدەبى ئەمرومان، گ.ھىوا، ژ. ۲، سالى ۱۹۵۸، ل ۲۰

۲ - سەرچاوهى پيشوو، ل ۲۰

بۆ بەدیهیتانی ئامانجهکانی گەل دەکات و ئەدەبی ئیستاتیکی (هونەر بۆ هونەر) رەتدەکاتەو، ئەمەش زیادە رەوییهکی تێدایە، چونکە هەموو بەرھەمیکی ئەدەبی چ واقعی بیت یان ئیستاتیکی لە کۆتاییدا خزمەت بە ئەدەبی گەل دەکات و ئەدەبهکه بەرەو پێشەوه دەبات.

نوسەر لە کۆتایی گوتارەکهیدا ئەدەبی کۆن بە داردەستی ئیمپریالیزم دادەنیت و دەلی: ((ئەو ئەدیبهی که نوسینی خوی تەرخان نەکا بو گەل و خوی نەبەستیتەوه بە داخواییهکانیهوه، لە ریزی نوسەرانی گەل بەدەرە و لە نوینەرانی چینی چەرخ بەسەرچووه. ئەدەب هیچ روژی لە ژیان جوی نەبوه، ئەدەبی چینی پیشو داردەستی چینی رەنج خور و ئیمپریالیستهکانی ئاگیان بو. ئەدەبی میللهتیش چ لەمەوپیش و چ ئەمرو بەپیی توانا و هەلسوران خزمەتی ئامانجهکانی گەلی کردوه و ئەیکا، بەلام ئەمرو که زروفی ژیانی گەل گوراوه و گەورەترین کوسپیک که لەری ئازادی نوسین و وتن دابو هەلگیرا، ئەبی شیوهی ئەدەبیشمان بگوری و وای لی بی که بو ئەمرومان دەس بدا و رەنگی ژیانی ئیستا و پاشەرۆژمان بو بریژی. ئیمە ئەدەبیکی وامان ئەوی و تەنها ئەدەبیکی وا بە ئەدەبی خومان ئەزانین))^۱ نوسەر دیسانەوه بە هەلەدا چووه کاتیک ئەدەبی کۆنی کوردی بە داردەستی ئیمپریالیزم داناوه، لەکاتیکدا ئەو ئەدەبه ئەدەبیکی بەرزی نەتەوهییه و لە ئاستی ئەدەبه بەرزەکانی ناوچهکه و جیهاندایه و بەجی پشت بەستن بەو ئەدەبه ناتوانین ئەدەبیکی نیونهتەوهیی و ئاست بەرز بەدی بهینین.

هەرودها گوڤاری هیوا سەروتاری ژماره (۹-۱۰) سالی دووهمیش، که به ناوی (هیوا له کورری ئەدەبا)یه تەرخان دەکات بۆ بیروباوەری نیونهتەوهیی و دیسانەوه له گوڤاشەنیگای نیونهتەوهییهوه باسی ئەدەب دەکات. ئەدەب بە شیوازیک له شیوازە کاریگەرەکانی خەباتی مەدەنی بۆ بەدیهیتانی مافەکانی گەل دادەنیت، که پێویسته رۆلێکی سەرەکی هەبیت له سەرخستنی دۆزی گەلاندا و تیایدا هاتوو (ئەدەب و ئەدیبه شیکن له گەل و له زوران بازی چینهکانی گەل، بەرامبەر بهیهک و خەباتی هاوکاری چینه نیشتمانیەکان بەرامبەر به ئیستعمار. ئەبی ئەو ئەدەبه بو گەل بیت، وه هەست و ئازاری و ئاواتی گەل دەرخت و بچیتە ناو جەرگه‌ی گەلهوه، وه به شیک بیت له تیکراییی خەباتی بەلکو پیشەنگیک بیت ریگه‌ی بۆ رون بکاتەوه))^۲ لێرەدا بەوردی

۱- محەمد مەلا کەریم، ئەرکه‌کانی سەرشانی ئەدەبی ئەمرومان، ل ۳۱

۲- دەستەئە نووسەرەن، هیوا له کورری ئەدەبا، گ. هیوا، ژ ۹-۱۰، سالی ۲، ۱۹۵۹، ل ۲

پۆلی ئەدەب خراوەتە پرو، که پێویستە هەمیشە پیشەنگی خزمەتکردن بێت بە گەل، چونکە ئەدەب یەکیکە لە چەکی کارێگرەکانی خەباتی مەرفایەتی دژ بە چەوساندنەوه و سەتم و زۆرداری، بە برۆای ئیمەش ئەم بۆچونە زۆر پەسەندە، لەبەرئەوهی بەدریژایی میژوو بەشیک لە ئەدەب و ئەدیبهکان بەم پۆلە کارێگرەهی خۆیان هەستان و بە ئەدەبەکیان پێرەوی میژوو یان گۆپیوه و چەندین گەل و نەتەوهیان لەژێر دەستی رزگارکردوو و لە خەباتی چینیایەتیشدا بوونە بە پالپشتی چینی چەوساوه.

هەر لەم گوتارەدا باسی ئەوهکراوه که ناییت بەتەنها ئەدەب بریتی بێت لە بەرجەستەکردنی واقعی گەل و لایەنی ئیستاتیکی دەق فەرامۆش بکریت، بەلکو دەبیت دەقی ئەدەبی گرنگی بە هەردوو لایەنی واقعی و ئیستاتیکی بدات، چونکە ئەوکات دەتوانیت دەقی پێشکەش بکات که کارێگرەهی لەسەر مەرفای هەبیت ((که ئەلین ئەدەب ئەبی چیتە ناوجەرگی گەلهوه دیاره ئەوه ناگەیینی که ئەدەب خۆی لەبیر بچیت و راده و سنور و دیمەنی خۆی لەیاد بکات که ئەوبەشی بەرهمی بیرە که بە جوانی و رەنگینیەکی هەست ئەجولینیت و دەرون ئەهیننە جولە و هوشمەندی گەل بەرهوژوو ئەبات، بەرهو پلەیهکی بەرز. یانی ئەبی هەموو کات ئەدەب هاوبەش خەباتی گەل و رادهی جوانی دیمەن و ناواخنی خۆی تیکەل بکات و بە جوریکی تەوتو بروات که لە سەرخۆ گەل بگەیینیتە رادهی چەشتنی بەرزترین جوری ئەدەب)) بەبرۆای ئیمە ئەم شەرۆفەکردنەهی ئەدەب که لەم سەروتارەدا کراوه، یەکیکە لە باشترین شەرۆفەکردنەکان بو ئەدەبی واقعی، چونکە ئەدەب دەبیت گوزارشت لە ئازارەکانی گەل بکات و لەهەمانکاتدا بەشیوهیهکی جوان و سەرنجراکیش بابەتەکان بیخاتەرۆو بو ئەوهی چیژبەخش بێت و زۆرتترین کارێگرەهی لەسەر خەلک هەبیت.

مەمهەدی مەلاکەریم لە گوتاریکی تردا بەناوی ((ئەدیب و هونەرمنەکانمان و پێویستی یەکانی ئەمرویی سەرشانیان)) لەسەر هەمان رێچکەهی گوتاری پێشووی دەروا و جەخت لەسەر ئەو بیروپرایانە دەکاتەوه، که پیشتر خستوو یەتەرۆو. نووسەر لەم گوتارەدا باس لەپۆلی ئەدەب دەکات لەپیش شۆرشی چواردهی تەمموون، که چۆن بوونە هەوینی هەلگیرساندنێ شۆرش و هاندەری خەلک بو شۆرش دژی داگیرکەر، وەک دەلی: ((نووسەر و شاعیر و هەمو هونەرمنەکانی ترممان بەشیک بون لەو هەموهەهی کهبە خەباتی سەخت بە ئەمرویان گەیانن. هەمو لە یادمانە که لەدهوری کونا

شيعرهکانی جه واهيری و سه ماوی و گوران و گورانی يهکانی ديلان و وينهکانی سه رکارتهکانی گه نجان و ناشتی خوازان و نوسينهکانی نوسه ره نازاده کانمان چه کاریکیان نه کرده سهر دل و دهرونی گه له که مان و بلیسهی ئاگری خهباتی شورشگیری مانیان بهرز نه کرده وه))^۱ ههروهها نووسهه برپروای وایه، که نه ديب و هونه رمه نده کانمان چون پیش شوړش به ئه رکی نیونه ته وه بیانهی خویمان هه ستاون به هه مان شیوه دواي شوړشیش بهم ئه رکه هه ستاون و هه و لیا نداوه پیوستیه نیونه ته وه بیه کانی گهل پرېکه نه وه، که نه ویش پاراستنی دهسکه وتهکانی شوړش بووه. کاتیک دهلی: ((نه ده بی کورد له و روژدها دیسان توانی تاراده یه کی باش نه و پیوستی یه ی سهرشانی خوی جی به جی بکا. هه لبه سته به رزهکانی شاعیری بلیمه ت و هه لکه وتوی کورد ماموستا گوران له "بت - بته وان" وه بیگره تا "له زیندانا چه وارده ی ته موز"، تا "شورشگیر"، تا "بو سه ربازی جومهوریمان"، هه روا شيعرهکانی کامه ران و ديلان و ئه وانی تر و ئه و وتارانه ی که له روژنامه و گوڤاره کانمانا نوسران، وه نه و ئاوازه جوانانه ی که هونه رمه نده کانمان دایان ناو نه و سرودانه ی که بو روژی نوی ژیانی نویمانان هه لبه ست ده وریکی کاریگه ریان گیرا))^۲ به لام نووسهه نه و به ره مه نه ده بی و هونه ربیانه ی که هه ن، هیشتا به که م ده زانیت و داوا دهکات به ره مه ی نه ده بی و هونه ری زیاتر بنووسرین بو نه وه ی گهلانی عیراق زیاتر هوشیار بکریته وه و لاوان هان بدریت بو به رگری کردن له گهل و نابیت هیچ شتیک بیته کوسپ له به رده م نه م ئامانجه دا، وهک دهلی: ((هه مو نه وه نه زانین که هونه رمه نده کانمان گیروده ی دهس کورتی و هه لسوراندنی کاروباری ژیان و پیوستی تری سهرشانینان، به لام نه بی زور باش نه وه ش بزاین که خهباتی هونه رمه ند نه بی بهر له هه مو ریگایه ک به ریگای هونه را تی بپه ری. هه مو کهس ناتوانی هه لبه سستیکی گوران ئاسایی دانی، یا وهکو ديلان به گورانی بو میلله تی بلی، یا وهکو شه مال ئاوازه ی بودانی، به لام زور کهس هه ندی ئیشی تری پی نه کری که نه وانه خه ریکینی))^۳ لیره دا نووسهه داوا له نه ديب و هونه رمه ندان دهکات که بارودوخی سهختی ژیان نه بیته ریگر له به رده م داهینانی به ره مه ی نوی، چونکه ته نها نه وان ده توانن به ره مه ی بهرز و کاریگه ر پیشکesh بکه ن و پیوسته خویمان له کاری لاوه کی بپاریزن.

۱- محمه د مه لا که ریم، نه ديب و هونه رمه نده کانمان و پیوستی يهکانی نه مروی سهرشانیان، گ. هیوا،

ژ ۹-۱۰، سالی ۲، ۱۹۵۹، ل ۴۰

۲- سه رچاوه ی پیشوو، ل ۴۱

۳- سه رچاوه ی پیشوو، ل ۴۳

به‌گشتی گوتاره‌کانی نووسەر ئه‌و کاریگه‌رییه گه‌وره و گرنگانه ده‌خه‌نه ڕوو که ئه‌دهب و هونه‌ر له ڕیره‌وی به‌ره‌وپیش چوونی گه‌لان و هۆشیارکردنه‌وه‌ی خه‌لک و هاندانی لاوان بۆ شوێش و سه‌رخستنی شوێشه‌کان ده‌ییینیت، که ئه‌مه‌ش له میژوودا ڕووی داوه و نووسەر له‌م لایه‌نه‌وه توانیویه‌تی زۆر به‌وردی ئه‌و ڕۆله گرنگه‌ی ئه‌دهب و هونه‌ر ب‌خاته‌ڕوو که‌له واقعی ژیا‌نی نه‌ته‌وه و گه‌له‌کانی دنیا‌دا ده‌ییینیت.

مسته‌فا صالح که‌ریم له گۆڤاری (بلیسه) دا به‌ناوی (له‌مامۆستا نه‌مره‌کانمان - فائق بیکه‌س) گوتاریکی ده‌رباره‌ی ژیا‌ن و شیعره‌کانی شاعیر نووسیوه و تییدا زیاتر تیشکی خستوه‌ته سه‌ر لایه‌نی نیونه‌ته‌وه‌یی شاعیر و بر‌وای وایه بیکه‌س ژیا‌نی بۆ خزمه‌تی گه‌له‌که‌ی ته‌رخان کردبوو، هه‌روه‌ها که‌سیکی شوێرشگێڕ بووه و بر‌وای وابوو که ئازادی و سه‌ربه‌خۆیی ته‌نها به شوێرشگێڕی و قوربانیدا‌ن به‌دی دیت، کاتیک ده‌لی: ((فائق بیکه‌س مرد، ئه‌و بیکه‌سه‌ی که بر‌وای به‌سه‌ربه‌ستی و دیموکراتی و ناشتی هه‌بوو، ئه‌و بیکه‌سه‌ی بیروباوه‌ر و ژیا‌نی به‌خشیبوو بو خزمه‌تی نه‌ته‌وه‌ی کوردی ئازادخواز ... ئه‌و ماموستا خوین گه‌رمه‌ی که وه‌ک هه‌مو شوێرشگێرییه‌کی نه‌به‌ز له عیراقا ئیمانی به‌وه بوو که به شوێرش نه‌بی‌ت ئازادیمان چنگ ناکه‌وئ، وه سه‌ربه‌خویی به‌خوبه‌خت کردن و تیکوشانی بی ووچان نه‌بی‌ن مایه‌ی پوچه))^۱

هه‌روه‌ها نووسەر شاعیر به خزمه‌تکاری گه‌له‌که‌ی داده‌نی، که له‌ڕیگه‌ی شیعره‌کانییه‌وه هه‌ولی داوه گه‌له‌که‌ی هۆشیار بکاته‌وه و شوێرشکردن بۆ ڕزگاربوون له ژێرده‌سته‌یی. قوتابخایه‌کی کردوه‌ته‌وه بۆ خویندن و ڕزگاربوون له نه‌زانی و دواکه‌وتوویی. ((بو ئه‌وه‌ی زیاتر بتوانی خزمه‌تی گه‌له‌که‌ی بکات و نه‌مامه ساواکانی بۆ پییگه‌یه‌نی و له ده‌ردی نه‌زانین رزگاریان بکات قوتابخانه‌یه‌کی تایبه‌تی کرده‌وه له سلیمانی چه‌ند سالیک به‌رده‌وام بوو له به‌ریوه‌بردنی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا قولی لی هه‌لکربوو، چاکی لی کردبوو به‌لادا، به شیعری ئاگرین میله‌تی هان ئه‌دا بو رزگاربوون له ته‌وقی به‌ندایه‌تی و خه‌باتکردن بو شکاندن کۆت و زنجیری دیلی))^۲ نووسەر جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کاته‌وه، که شاعیر شوێرشگێڕیکی ئازا و به‌جه‌رگ بووه و یه‌کیک له‌و شیعرا‌نه‌ی که ڕه‌مزی ئه‌م شوێرشگێڕی و ئازایه‌تییه‌ی شاعیره شیعری (۲۷ ساله‌یه که به‌رامبه‌ر به نوینه‌ری ئینگلیز وتوویه‌تی. (بیکه‌سی نه‌مر له‌گه‌ل شاعیریتیه

۱ - مسته‌فا صالح که‌ریم، له‌مامۆستا نه‌مره‌کانمان - فائق بیکه‌س، گ. بلیسه، ژ. ۲، سالی ۱، سلیمانی،

۱۹۵۹، ل ۳۲

۲ - سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۳۵

بلیمه تیه که شیا و له گه ل ئه وه شا که به دل و گیان نیشتمان په روهر بوو، له گه ل ئه مانه شا نازا و به جهرگ بوو وه به راستی ماموستاش بوو، ماموستایه کی ئه وتو که ههستی به دیلیتی نه ته وه که ی کردبو، وه به و ئازایه تییه ی خوی روو به رووی نوینه رانی ئیستعمار چریکاندی: بیستو هوت ساله من رهنجبه ری توم...))^۱

ئیمه ش ده توانین بلین: نووسه زور بابه تییا نه هه سه نگانندی بو شیعره کانی شاعیر کردوو، چونکه بیکه س یه کیکه له و شاعیره مرو فیه روهرانه ی، که هه میسه خه م و نازار و نه هه م ته تییه کانی گه له که ی بینوه و هه ولی هوشیار کردنه وه ی گه له که ی داوه و هانی داوون بو شو ر شکر دن و خو ر زگار کردن له ژیرده ستیه ی و به ده سته یانی نازادی و سه ره خو یی بو نیشتمان.

عه بدلر ه زاق محه مه د له گو تار ی کدا ده ر باره ی کو مه له شیعره ی (خه بات و ژیان) ی ئه حمه د دلزار، کو مه لیک بیرو بو چوونی ره خنه یی ده ر باره ی شیعره کانی شاعیر ده ر بیره له چه ندین لایه نه وه هه ولی داوه ره خنه له شیعره کانی بگریت، که یه کیکه له و لایه نانه لایه نی نیونه ته وه ییه. نووسه سه ره تا له و پیشه کییه وه ده ست پی ده کات که (عیزه دین مسته فا ره سول) نووسیویه تی و ده لی: ((نوسه ری پیشه کی ماموستا عزالدین مسته فا نووسیویه تی ئه لی: ئه بی شاعیره کانمان به و ریگه یی دلزار دا په لی خوینده واران بگرن رووه به ر زکردنه وه ی راده ی له هونه ر گه یشتیان، تا به ته واوی به رزی ناوه روک و روخسار یه ک بگریت و به ته واوی به ره میان بو گه ل بیت.. هه ر به م جو ره خوشیان بین به شاعیره ی گه ل))^۲ لیره دا نووسه بر وای وایه بو ئه وه ی بگه ی نه ئه نجام یکی له م جو ره، پیویسته له سه رجه م شیعره کانی شاعیر بکو لینه وه، هه رو هه نووسه ر شیعره کانی شاعیرمان بو دابه ش ده کات به سه ر دوو قوناغدا: پینش سالی (۱۹۴۸) و دوای سالی (۱۹۴۸)، که شیعره کانی پینش سالی (۱۹۴۸) ئاستیان نزمه و شاعیر هیشتا له دلاره اوکی (به رده وام بوون) بووه له سه ر پیره وی شیعره ی کلاسیکی یان شوینکه وتنی شیعره ی نو، ((چونکه له به ینی ههستی شاعر و کرده وه ی ئه ده بی و کرده وه ی سیاسی دابریک "فاصله بو))^۳. نووسه بر وای وایه سالی (۱۹۴۹) سالی وه رچه ر خانبووه له ژیان سیاسی و ئه ده بی شاعیردا، پاش ئه وه ی زیندانی ده کریت ئینجا ههستی نیونه ته وایه تی و شو ر شگیرانه له به ره مه کانیدا به رجه سته ده بیته و

۱ - مسته فا سالح که ریم، له ماموستا نه مره کانمان - فائق بیکه س، ل ۳۶ - ۳۷

۲ - عه بدلر ه زاق محه مه د، خه بات و ژیان، گ. هیوا، ژ، سالی ۳، ۱۹۶۰، ل ۷۹

۳ - سه رچاوه ی پینشو، ل ۸۱

دهست دهکات به نووسینی شیعرى شورشگيرانه، به لام نووسهر برى وایه که شاعیر نهیتوانیوه بهته وای گيانى شورشگيرى و مروفايه تى تیکه لى شیعره کانى بکات و ده لى: ((ئه گهر شاعر به چاویکی دووربین و هونه رخوازیه وه ئه م ئه نجامه گرنه گه ی ژيانى سهیر بگردایه، ئیمرو دلزار، نازم حکمه تیک بوو.. وه یه کیک بوو له شاعره واقعه کانى نهک روژهلالات و بهس، به لکو هه مو جهان))^۱ له گه ل ئه مه شدا شاعیر له مهیدانى شیعرى شورشگيرى دهستیکی بالای هه بووه و جى دهستی دیاره و کومه له شیعرىکى باشى نیونه ته وه یی و شورشگيرى نووسیوه که ((ههر یه که یان له کورى خه باتى گه لدا چه کیک بوه و تینیکى تازه ی داوه ته وه به گيانى نه به زیتى گه ل وه جیگه ی شانازى و مایه داریه بو شاعیر))^۲

به دلنییاییه وه نووسهر له م بوچوونهیدا جوان پینکاو یه تى، چونکه شیعره نیونه ته وه یی و شورشگيرى کانى شاعیر له و کاته دا توانیوانه که لینیکی له شیعرى گه لدا پرېکه نه وه، که گه ل له هه موو کات زیاتر پیویسته به مجوره شیعره بوو. له گه ل ئه مه شدا نووسهر له سهر داوای شاعیر خوى ره خنه له و شیعرانه ده گریت که بو گه ل و شورشگيرى نووسیونى، به وه ی که بابه ته کانیان بابه تى نزم و ئاسایین و تاموچیزیان تیدا نییه و ناوه رۆکینى لاوازیان هه یه و زیاتر شیعره کانى لاوازن و به رجه سته کردنى واقعن به بى هه ستوسۆز و ئه زموونى شیعر، نووسهر ده لى: ((ئه م هه لبه ستانه ی که له واقعى ژيانى میلله ت و حزبه وه ی وهرگرتون، یه کسه ر ئه م بیروباوهره ئه ساییانه ی له سهر زارى خوینده واره کان و لاپه ره ی روژنامه کاندایه خستویه تیه ناو چوارچیوه ی شیعره وه، وه گه لى جار ناو ئاخنى کردوه به ناو کاربه دهستان و شاران و پیلان و مصطلحاتى سیاسى))^۳ نووسهر بو سه لماندى بیروبوچوونه کانى هه ستاوه به به راوردکردنى شیعرى (پرتسبورگى ۹۱۷ى نازم حکمه ت) و (یادى ئوکتوبه رى دلزار) که ئه مه ش ئه وه نده ی تر بابه خى لیکۆلینه وه ره خنه ییه کی به هیزتر کردووه. که لیتره دا ده توانین بلین هه رئه وه ی شاعیر داوای له نووسهر کردووه به شیوه یه کی بابه تیان ه ره خنه له شیعره کانى بگریت نیشانه ی ئاستبه رزى فکرى و پۆشنیبرى و دنیایینى دلزارى شاعیره، هه روه ها کاتیک نووسه ریش به شیوه یه کی بابه تیان ه ره خنه ی له

۱- عه بدلره زاق محمه د، خه بات و ژيان، ل ۸۱

۲- سه رچاوه ی پینشو، ل ۸۳

۳- سه رچاوه ی پینشو، ل ۸۴

شاعیره‌کانی شاعیر گرتووه نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که له بنه‌ماکانی ره‌خنه‌ی زانستی و سووده‌کانی و ده‌راویشته‌کانی تیگه‌یشتوووه.

مارف خه‌زنه‌دار له گوتاریکدا به‌ناوی (دیوانی قالیچیچه‌ک) که به‌ره‌می (حه‌سه‌ن چیچه‌ک)ه، هه‌ولی داوه به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ئه‌م دیوانه‌ بخاته‌پوو و تووژینه‌وه‌ی له‌باره‌وه بکات. نووسه‌ر ئه‌وه ده‌خاته‌پوو که مرؤقاییه‌تی خاسیه‌تیکی بنه‌ره‌تی و گشتی ئه‌م دیوانه‌یه و شاعیر مرؤقپه‌روه‌ریکی دلسۆزه، که ئه‌مه‌ش هه‌ر له ناونیشانی به‌شه‌کانی دیوانه‌که‌وه پوونده‌بیته‌وه که ناونیشانی به‌شی یه‌که‌م "وه‌ته‌ن دا ئه‌ز حه‌یران"ه و به‌شی دووه‌میش به‌ناوی "حوب و ئه‌فینا دلی من"ه ((شاعیر له به‌شی یه‌که‌م دا خو‌شه‌ویستی راسته‌قینه‌ی خوی ده‌ره‌ئه‌بری به‌رامبه‌ر نیشتمانی خوی، چونکه ئه‌م نیشتمانه‌ هی هه‌موو که‌سیکه، وه له‌ریزی یه‌که‌م دا ئه‌م رژیمه‌ تازه‌یه سوودیکی زوری بووه بو نه‌ته‌وه دواکه‌وتوووه‌که‌ی ئه‌و، که کورده، به‌لام له به‌شی دووه‌میش دا، دیسانه‌وه ئه‌م خوشه‌ویسته‌ی کچی کورد تیکه‌ل ئه‌کا، چونکه ئه‌م کچه کورده تازه‌یه سیمای له سیمای رژیمی تازه و نیشتمانی تازه وه‌رگرتوووه))^۱ شاعیر له‌ریگه‌ی ئه‌م مرؤقپه‌روه‌رییه‌شه‌وه به‌ره‌و نیونه‌ته‌وه‌یی پویشتوووه و هه‌ولی داوه کیشه‌و ئازار و خو‌شیه‌کانی که‌له‌که‌ی تیکه‌ل کیشه‌و ئازار و خو‌شیه‌کانی که‌لانی تر بکات. نووسه‌ر ده‌لێ: ((چاو پی خشانیک به‌ناوی شاعیره‌کان، فراوانی بیروباوه‌ری شاعیری سوقيه‌تیمان بو ده‌ره‌ئه‌که‌وی، که هه‌رگیز وولاته‌ بچووکه‌که‌ی خوی، که ناوچه‌ی کورده‌کانه به ئه‌رمه‌نستان و هه‌موو سوقيه‌ت گری ئه‌دا، ئه‌مه‌ش به‌هه‌موو جیهان گری ئه‌دا، له‌م باسانه ئه‌دوی: وه‌ته‌ن را ئه‌ز حه‌یران، پارتیا من، شاعیر، ده‌رد و برینی ده‌رمان کری، دل زافودی، یه‌کی مایی، دوورخه‌ن ده‌ستید خو ژ وه‌لاتید عه‌ره‌با، ئه‌نجازی، گولناز و که‌له‌ش، وه‌گه‌لی شاعیری تریش))^۲

به‌شییک له نووسه‌رانی کورد گوتاره‌کانیان ته‌رخانکردوووه بو ئه‌و به‌ره‌مانه‌ی په‌هه‌ندیکی نیونه‌ته‌وه‌ییان هه‌یه و له‌م گو‌شه‌نیگایه‌وه پاقه‌یان کردوون، ستایشی ئه‌و به‌ره‌مانه‌یان کردوووه، که ئه‌م ناوه‌رؤکه‌یان هه‌یه و هه‌ندیکجاریش په‌خنه‌ی توندیان له‌و به‌ره‌مانه‌ گرتوووه، که خزمه‌تی خه‌باتی نیونه‌ته‌وه‌ییان نه‌کردوووه، هه‌روه‌ها هانی

۱- معروف خزنه‌دار، دیوانی قالیچیچه‌ک، گ.ه‌یوا، ژ.۳۶، ۱۹۶۲، ل ۸ - ۹

۲- سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ۹

نوسه رانیسیان داوه گرنگی به خهباتی نیونه ته وهیی بدهن و به ره مه کانیاں بخه نه
خزمهت ئه م بیره وه.

تەۋەرى سىيەم: پەھەندى كۆمەلايەتى لە گوتارى پەخنى شىعەرىدا

مىتۆدى پەخنى كۆمەلايەتى يەكىكە لە مىتۆدە پەخنىيە گىرنگەكان، ئەم مىتۆدە ھەولى ئەۋە دەدات كە ئەدەب و كۆمەلگا بەيەكەۋە پەيۋەست بىكات و ئەۋە بىخاتە پۈۋ ئەدەب پەنگدانەۋەى بارودۇخى كۆمەلايەتى كۆمەلگە بەگىشى و نوسەر بەتايىبەتايىيە، بۆيە لەۋ پەيۋەندىيانە دەكۆلئىتەۋە، كە ئەدەب بە كۆمەلگاۋە دەبەستىتەۋە و ھەولى پۈۋنكردنەۋە و شىكردنەۋەيان دەدات و سەرئەنجام ئەدەب بە زادەى كۆمەلگا و دياردەيەكى كۆمەلايەتى دادەنئىت كە وابەستەى كۆمەلگايە، ھەروەھا پىشكەۋەتتى ئەدەب بە پىشكەۋەتتى كۆمەلگەۋە دەبەستىتەۋە و بەپىچەۋانەشەۋە دواكەۋەتتى ئەدەب بە دواكەۋەتتى كۆمەلگەۋە دەبەستىتەۋە، نوسەرانى سەر بەم مىتۆدە پۈۋايان وايە بە ھەموو شىۋەيەك ئەدەب لەژىر كارىگەرى كۆمەلگادايە. مىتۆدى پەخنى كۆمەلايەتى ((لەدىدىكى كۆمەلايەتەۋە لە ئەدەب دەكۆلئىتەۋە. بەپىيى ھەرسى بنەماكەى ئەدەب كە برىتىن لە: نوسەر لەپۈۋى پىشە و سىماى كەسايەتايەكەى، دەقى ئەدەبى لەپۈۋى ئەۋ بابەتانەۋە كە ۋەك چارەسەر دەيانخاتەپۈۋ، جەماۋەرىش لەپۈۋى چۆنىيەتى ۋەرگرتنى كارە ئەدەبىيەكانەۋە. تويژىنەۋە و پەخنى ئەدەبى لىرەدا برىتايە لە زنجىرەيەكى پىكەۋەبەستراۋ، بۆيە بەشدارى ھەرسى لايەنە سەرەكايەكە "نوسەر - دەق - خويئەر" لە كەردەى ئەدەبىدا ئەۋە دوپات دەكاتەۋە كە ناكىت ئەم سى لايەنە لە پۈۋسەى پەخنىيەدا لىكداپىرىن))^۱ بەمجۆرە دەردەكەۋىت كە پەخنى كۆمەلايەتى ھەولى پۈۋنكردنەۋەى پەيۋەندى نىۋان ئەدەب و كۆمەل دەدات و دەقى ئەدەبى لە نوسەرەكەى دانابرىت و لەھەمان كاتىشدا دەبىيەستىتەۋە بە خويئەرىشەۋە، ئەمەش يەكىكە لە نىشانەكانى گىرنگى ئەم مىتۆدە پەخنىيە.

پەيۋەندى نىۋان كۆمەلگا و ئەدەب مىژۋويەكى كۆنى ھەيە، ھەر لەۋ كاتەى دەقى ئەدەبى بەرھەمەينراۋە كۆمەلگاش كارىگەرى لەسەر ھەبوۋە، تەنانت دەقى ئەدەبى گوزارشت بوۋە لە خۆشى ناخۆشى و ئازار و نارەحەتايەكانى مرۇف، ھەربۆيە ((ئەۋانەى لە پۈۋانگەى كۆمەلايەتايەۋە لە ئەدەب دەكۆلئەۋە، تەنبا باسى پەنگدانەۋەى كۆمەلگا لەناۋ ئەدەبدا ناكەن، بەلكو ھەولى لىكۆلئىنەۋە لە ژىنگەى ئەدىبىش دەدەن، تا ئەۋ دياردە كۆمەلايەتايەنەى لە ژىنگەى ئەدىبەكەدا ھەيە ديارى بىكەن و كارىگەرى ئەۋ دياردانەش لەسەر ئەدەبەكەى "بەرھەمەكانى" پۈۋن بىكەنەۋە، ھەروەھا ئەمانە

^۱ - ئاۋارە كەمال سالىح، پەخنى كۆمەلايەتى و پراكتىزەكردنى لە شىعەرەكانى گۇراندان، چ، ۱، چاپخانەى حاجى ھاشم، ھەولير، ۲۰۱۲، ل ۱۴

دەیانەوئیت بزائن ئەدیبەكە سەر بە چینیکی كۆمەلایەتیە و لە چ دۆخیکی ئابووریدا ژیاوە و لە ئەدەبەكەشیدا رەنگی داوەتەوه^۱ ئەدەب رۆلی ھەبە لە ھۆشیارکردنەوھی كۆمەلگا و ھاندانیان بۆ کاری چاكە و دووركەوتنەوھ لە خراپە و دەستنیشانکردنی دیاردە چەوت و خراپەكانی ناو كۆمەلگە و ھاندانی خەلك بۆ دووركەوتنەوھ لێیان و رەخنە كۆمەلایەتیش ((لە رینگە لیکۆلینەوھی ناوەرۆکی كارە ئەدەبیەكانەوھ دەیهوئیت ھۆشیاری دەستە و چین و گرووپە كۆمەلایەتیەكان دیاری بكات. جیھانبینی ئەم گرووپانە لە تیروانینیان بۆ كیشە و گرتەكانی كۆمەلگا پیشان بدات. لەلایەکی ترەوھ جەخت لەسەر رۆلی ئەدەب لە كۆمەلگادا دەكات، بەو ئەندازەیهی كە ئەركیكی پەروردهیی و پۆشنیری و چاكسازی لە كۆمەلدا بگێریت بە مەبەستی ئامادەکردن و ھۆشیارکردنەوھی تاكەكانی كۆمەل^۲))

میتۆدی رەخنە كۆمەلایەتی وەكو بەلگەنامەیهی كۆمەلایەتی لە دەقی ئەدەبی دەروانیت و لە لیکۆلینەوھی دەقی ئەدەبیدا دەیهوئیت مۆركە كۆمەلایەتیەكە دەق دەربخات و رپوونی بكاتەوھ، ھەربۆیە ئەم میتۆدە لە میژووی گەشەسەندن و بەرەوپیشچوونیدا سوودی كی زۆری لە تیۆری فەلسەفە ماركسیزم وەرگرتووە، لەبەرئەوھی ئەم فەلسەفە برۆی وایە ئەدەب بەشیکە لەسەرخانی كۆمەلگا و بەھۆی گۆرانكارییەكانی ژیرخانی كۆمەلگاوە دەگۆریت و بەپیشكەوتنی ژیرخانی كۆمەلگە سەرخان (كە ئەدەب بەشیکە لێ) پێشدەكەوئیت و بە دواكەوتنیشی (ئەدەب) دواكەوئیت. چونكە ئەو كەسە ((رەھەندی كی میتۆدی و قوولییە كی ھزری بە تیۆری كۆمەلایەتی بەخشی، بیرمەندی ماتریالی كارل ماركس (K. Marx) بوو، چونكە تیۆری كۆمەلایەتی لەسەر دەستی ئەم بوو تیۆریكی تەواو و روانینیكی فەلسەفی بۆ ئەدەب و پەرەسەندنی كۆمەلایەتی^۳))

پەيوەندی نیوان ئەدەب و كۆمەلگا پەيوەندیەكی دوولایەنەھێ راستەوانەھێ، ھەرۆك چۆن كۆمەلگا كاریگەری لەسەر ئەدەب ھەبە، بەھەمان شیوہ ئەدەبیش كاریگەری لەسەر كۆمەلگا ھەبە و ھەندیك جار ئەدەب لە رەوتی بەرەو پێشچوونی

۱- ریبین خەلیل قادر، میتۆدی رەخنە كۆمەلایەتی لە لیکۆلینەوھی ئەدەبدا، گ.رامان، ژ. ۱۶۷، ھەولیر، ۲۰۱۱، ل ۶۴

۲- ئاوارە كەمال سالح، رەخنە كۆمەلایەتی و پراكتیزەکردنی لە شیعرەكانی گۆراندا، ۲۰۱۲، ل ۷

۳- بەسام قەتوس، دەروازەھێك بۆ میتۆدەكانی رەخنەھێ ھاوچەرخ، و: د.محەمەد تاتانی، چ، ۱، چاپخانەھێ شقان، سلیمانی، ل ۷۸-۷۹

پووداوه كۆمەلايەتتە كاندرا پۇل دەبىنىت و ئاراستەيان دەكات، چونكە ئەدەب دەتوانىت زۆرتىن كاريگەرى لەسەر خەلك بەجى بهيلىت و بەرەو ئەو ئامانجەيان ئاراستە بكات كە ئەدىب مەبەستىيەتى، ئەفلاتون ھەستى بەم كاريگەرىيە گەرەيە ئەدەب كىردبوو لەسەر خەلك، ھەربۆيە شاعىرانى لە كۆمارە نموويەيەكەيدا شاربەدەر كىردبوو ((ئەفلاتون يەكەمىن رەخنەگرە بايەخ بە لايەنى كۆمەلايەتى دەدات، ئەفلاتون شاعىرانى لە كۆمارە يۇتۇپىيەكەى وەدەرناوہ چونكە ئەخلاق تىكەدەن، بەلام ئەوانەى شىعەر بۇ بەرزكردنەوہى ورەى جەنگاوەران دەھۆننەوہ شايستەى ھەموو رېزىكن))^۱ گىرنگىدان بە رەخنەى كۆمەلايەتى يەككىك بووہ لە بنەماكانى كاركردى نووسەران و ئەدىبان و رەخنەگران، نووسەران ھەوليان داوہ لە رېگەى ئەم جۆرە رەخنەيەوہ ھانى ئەدىبان بەن گىرنگى بەم لايەنە بەن لە دەقە ئەدەبىيەكانىندا. رەھەندى كۆمەلايەتى لە دەقى ئەدەبىدا و بەتاييەتى لە شىعەردا بەدرىژايى ميژووى مرقايەتى رەنگدانەوہيەكى فراوانى ھەبووہ. دەقى ئەدەبى بەرپاستەوخۇ و ناراستەوخۇ لە خزمەتى كۆمەلدا بووہ. لە ئەدەبى كوردىدا ھەمىشە رەھەندى كۆمەلايەتى لە شىعەردا و بەتاييەتى لەو ماوہيەى ئىمە لىكۆلنەوہى لەسەر دەكەين رەنگدانەوہى ھەبووہ، ئەمەش لەبەر ئەوہى كۆمەلگاي كوردى لەو ماوہيەدا لە سەرۋەندى گۇرپانكارى سىياسى و كۆمەلايەتى و رۇشنىبىرى و ئابوورىدا بووہ و خەلكى ھەزار و زەحمەتكىش ھەوليان دەدا خۇيان لە دەست دەربەگ و ئاغاكان رزگار بكن و قوتابخانەكان كرانەوہ و خەلك خويندەوارى پەيداكرد و كوردستان بەسەر پووداوەكانى ناوچەكە و جىھاندا كرايەوہ و ئەدىبان كاريان بۇ ئەوہ كرد سوود لەو شەپۆلە رۇشنىبىرىيە وەربگىر كە ناوچەكەى گرتەوہ. نووسەران و رۇشنىبىران و رەخنەگران تەواوى ھەولى خۇيان خستەگر بۇ ئەوہى لەرېگەى بەرھەمەكانىانەوہ ھۇشيارى كۆمەلايەتى بلاوبكەنەوہ.

نووسەران داوايان لە ئەدىبان بە گىشتى و شاعىران بەتاييەتى دەكرد، كە بەرھەمەكان بخەنە خزمەت لايەنى كۆمەلايەتى كۆمەلگاي كوردىيەوہ، دياردە كۆمەلايەتتەكان لە شىعەرەكانىندا بخەنەروو و چارەسەرىشان بۇ بدۆزنەوہ، لەبەرئەوہى شىعەر گىرنگىرەين و بەربلاوترىن جۆرى دەق بووہ لەو كاتەدا و زۆرتىن كاريگەرى لەسەر خەلك ھەبووہ، بۆيە نووسەران زياتر گىرنگىيان پىدەدا، بەتاييەتى شىعەرى ئەو شاعىرانە، كە لايەنى كۆمەلايەتتەيان لە شىعەرەكانىندا بەرجەستەكردوہ و

۱ - نەزاد ئەحمەد ئەسودە، فەرھەنگى زاراوہى ئەدەبى و رەخنەبى، چاپخانەى بىنايى، سلىمانى،

ستایشیان کردوون، بۆ ئەوێ هانی شاعیرانی تریش بدن گرنگی بەم لایەنە بدن و خویندەوارانیش زیاتر ئاشنا بکەن بەم دیاردانە و چارەسەرەکانیان.

سیاپۆش لە گوتارەکهیدا بەناونیشانی (شاعیرەکانمان)، بەشیکى لەپوانگەیهکی واقعی کۆمەلایەتییهوه له شیعری شاعیران دەدویت. سەرەتا چەند پێناسەیهکی شیعەر دەکات و دەلی: ((شعر چرایه که تاریکی ری ژیانمان بو روشن ئەکاتهوه، یارمه تیمان ئەدات له دوزینهوهی راستیدا... شعر ژیانە: بی دەنگ و سەنگ، هاوارکەر و قیژینەر، رووخوش و مون، چاوبهگریان، دەم بە پیکەنین، پر له دلدارى دیت و ئەچی. شیعەر وهکو شیلی (Shelley) ئەلی: وینەیهکی ژیانە له راستی ئەزەلییهوه وهرگیراوه)) ئەگەر بهوردی سەیری ئەم بیروبوچوونە نووسەر بکەین زۆر بهروونی هەست بەوه دەکەین، که نووسەر دەیهوێت پیمان بلی که پێویسته شیعەر گوزارشت بی له واقع و ژیانى کۆمەلایەتی و خووشی و ناخووشییهکانی مرؤف، شیعەر دەبیت ئەرکی هەبیت و ئەرکهکەشی دەرخستی واقعی ژیانى کۆمەلگه و هوشیارکردنهوهی خەلک و پینیشاندەری پێگه راستی ژیان بیت و لەم پێگهیهوه هەولی چارەسەرکردنی کیشە و گرتەکانی کۆمەلگه بدات. (کامل حەسەن بەسیر) بروای وایه ئەم گوتاره پەخنهیه سى لایەنی سەرەکی بۆ چەمکی شیعەر دەستتیشان دەکات وهکو ((لایەنی بابەت و ناوهرۆکی هونراوه، که هەموو وینەکانی ژیان دەگریتە خوێ و زەمینەیهکی بەربلاو لهبەردەستی هەستیاراندا ئاماده دەکات. لایەنی روخسار و شیوهی هونراوهیه که دەبیت دلگیر و هونەری بیت. لایەنی ئامانج و ئەرکی هونراوهیه که دەبیت کەسی و کۆمەلایەتی و دەروونی و چیژ و چەشەیی بیت))^۲

نووسەر لهسەر ئەو باوهڕهیه، که شاعیران ئاوینهی کۆمەلن و دەبیت شیعەرەکانیان گوزارشت له کۆمەل و کیشە و گرتە کۆمەلایەتییهکان بکات، شاعیران دەبیت پێشڕهوی کۆمەل بن و خەلک هوشیار بکەنوه و بهرهو بهدیھیتانی ئامانجەکانیان و چارەسەرکردنی گرتەکانیان ئاراستهیان بکەن، بهلام شاعیرانی کورد (بەتایبەتی کلاسیک) بههۆی لاساییکردنهوهی ئەدەبی بیگانهوه نهیانتوانیوه ئەم کاره بکەن و له جیاتی ئاوینه بوونه به ئاوێکی لیل که تەنها تارمایی بیگانهی تیا دیاره، وهک دەلی: ((شاعران ئاوینهی ژیانى کومهلن، پیش رهویانن له ژياندا، بهلام ئەمانهئى ئیمه

۱ - سیاپۆش، شاعیرەکانمان، پ. ژیان، ژ ۳۳۵، سلیمانی، ۱۹۳۲، ل ۲

۲ - کامل حەسەن بەسیر، میژووی پەخنهسازی، ل ۴۲۲

ئاویکی لیلن تارمایی بیگانه‌یان تیا دیاره))^۱ نووسەر به‌توندی دژی شاعیرانی کلاسیک ده‌ه‌ستیتته‌وه، ته‌نانه‌ت شاعیرانی میلی به‌باشتر و گه‌وره‌تر داده‌نیت له شاعیرانی کلاسیک، ئەمەش له‌به‌رئە‌وه‌ی شاعیرانی میلی به‌پینچه‌وانه‌ی شاعیرانی کلاسیک دیمه‌نه‌کانی سروشت و رووداو و به‌سه‌ره‌اته‌کانی ژینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تیان له شیعره‌کانیاندا به‌رجه‌سته‌کردوو و به‌زمانیکی ساده بۆ خه‌لکیان گوتوو، له‌کاتی‌کدا شاعیرانی کلاسیک هینده‌ی به‌دوای وشه‌ی به‌تویکل و ته‌واوکردنی قالبه‌ شیعرییه‌کان و دانانی سه‌روای جۆراوجۆره‌ بوون بۆ ده‌رخستنی توانای شیعری خۆیان هینده‌ بیران له‌ خه‌لک نه‌کردوو‌ته‌وه، نووسەر ده‌لئ: ((له‌بابه‌ت وینه‌گرتنی ژیا‌نه‌وه ئە‌توانم بلیم که‌ گورانی بیژه نه‌خوینده‌واره‌کانمان گه‌لی له شاعره به‌ناوبانگه - بلاغت أرا-کان له‌ پیشترن ... چونکه ئە‌ویان سه‌یری ده‌ورویشتی خوی کردوو، روانیویه‌ته‌ دلی خوی چی بینیی به‌چهند واته‌یه‌کی ساده‌ ریکی خستوه‌ بی ئە‌رک و ئازار، به‌لام ئە‌مانی تر ویستویانه‌ شعر دانین، ویستویانه‌ دیوانه‌که‌یان چه‌ قافیه‌یه‌کی که‌م نه‌بی، ویستویانه‌ بتی دروست که‌ن بو بت په‌رستان تا‌کو نرخی هه‌مو بتيکی پی بشکینن به‌ نه‌فامی، ویستویانه‌ وا ته‌رکیز بکه‌ن که‌سی تی نه‌گات، شعر بلین معنای له‌ سکی خویاندا بمینیتته‌وه))^۲

سیاپۆش تاووتویی شیعره‌ دل‌دارییه‌کانی شاعیرانی کلاسیک ده‌کات و به‌توندی په‌خه‌نه‌یان لی ده‌گریت، له‌به‌رئە‌وه‌ی شاعیرانی کلاسیک نه‌یان‌توانیوه‌ وینه‌ی راسته‌قینه‌ی ئافره‌تی کورد له‌ شیعره‌کانیاندا بنه‌خشینن، به‌لکو له‌مه‌شدا لاسایی بیگانه‌یان کردوو و به‌ به‌رجه‌سته‌کردنی چهند لیکچواندن و چهند وینه‌یه‌کی خواستراو؛ دوا‌جار وینه‌ی جوانی ئافره‌تی کوردیان شیواندوو، وه‌ک ده‌لئ: ((وه‌ره‌ شعریکی دل‌داری شاعره‌کانمان بخوینه‌ره‌وه - که‌ ئە‌مه‌ به‌شی هه‌ره‌ زوری خه‌رمانی شعریانه - ئە‌گه‌ر شیوه‌ی ژنیکت هاته‌ یاده‌وه‌ پیم بلی چه‌ ژنیکه‌؟ چینی؟ هیندی؟ ئە‌فغانییه‌؟ نازانم هه‌رچی ببی ژنیکی کورد نیه‌، به‌لی ناهه‌قیان نیه‌ ژنی کوردیان نه‌دیوه‌))^۳ کامل‌حه‌سه‌ن به‌سیر ده‌رباره‌ی گوتاره‌که‌ی (سیاپۆش) ده‌لئ: ((به‌راستی نووسه‌ره‌که‌مان له‌م حوکمه‌دا شاره‌زایانه‌ هۆنراوه‌ی دل‌داری دیرینی کوردی هه‌لسه‌نگاندوو، چونکه ئە‌م هۆنراوه‌یه‌ وینه‌ی ئافره‌تی کوردی تیکداوه‌ و به‌ ده‌ربیرینی ده‌ستکرد بگه‌ له‌ سروشتی ئاده‌میزادانه‌

۱ - سیاپۆش، شاعیره‌کانمان، گ.یادگاری لاوان، ل ۴۱

۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴۲

۳ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴۰

دەریپەراندوو و وەکو ئامیژیکی کوشندە نواندوو یەتی. پرسیاریش لیژەدا دەپرسی بۆچی هەستیاری کوردەکان وایان کردوو؟ نووسەرەکه مان وەلامی ئەم پرسیارە دەداتەو و دەلی: با بەس تەفرەیی خۆمان بەدەین، با راست برۆین ئەگەرچی بۆ خۆشمان خراب بێ، با ئاو لە دنگا بکوئین پێ بە جەرگی خۆمانا بنیین و بلین: شاعیرەکانمان دزن، لاساییکەرەون، دزن بەلام توێکل ئەدزن و ناوەرۆک بەرئەدەن، لاساییکەرەون، بەلام رییان لی ون ئەبی، دوش دائەمین))^۱

نووسەر لەم لیکۆلینەو یەدا زۆر بەوردی تیشکی خستوو تە سەر چەند لایەنی کۆمەلایەتی و رەنگدانەوی لە شیعری کوردیدا، که شاعیرانی کلاسیک بەهۆی پەیرەوکردنی بنەماکانی شیعری رۆژەهلاتی ئیسلامی دوور کەوتبوونەو لە کۆمەل و کیشە و گرفت و دیاردە کۆمەلایەتیەکان، بەلام تیروانینەکانی دەربارەیی شاعیرانی کلاسیک لە جی خۆیدا نین، لەبەرئەوی ئەدەبی کلاسیکمان لە ئاستیکی بەرزی هونەریدان و شاعیرانمان لە وینەکیشان و وینەگرتنی ئافرەتی کوردیش بە توانا بوون.

رەفیق حلمی لە کتیبی (شعر و ئەدەبیاتی کوردی)دا، یەکیک لەو لایەنانەیی، ئاوری لیداو تەو و بیروبۆچوونی خۆی لەبارەییەو دەربریو؛ لایەنی کۆمەلایەتیە، نووسەر کاتیک باس لە مەم و زینی پیرەمێرد دەکات و چەند کۆپلەییەک لە شیعەرەکه شیدەکاتەو، ئەو دەخاتەروو که خستنه رووی ئەم سەرگوزشتەیی مەبەستیکی کۆمەلایەتیەیی لە پشتهو یە که کچ بەزۆر بە شوودانە و پیرەمێرد مەبەستیکی که خەلک هۆشیار بکاتەو و بۆ ئەوی کچەکانیان بە ویست و ئارەزووی خۆیان بە شووبدەن نەک بەزۆر بە شوویان بەدەن، وەک دەلی: ((هەر لەم لاوانەییەدا پیرەمێرد دواي مەبەستیکی تری کۆمەلایەتیە کەوتوو و تانوتیکی لە چەشنی کچ بە شوودانی ولاتی خوی گرتوو و ویستویەتی لەم کارە گەورەییەدا که بناغەیی ژینیکی تازەیی پی دائەمەزری هیچ نەبی نرخیکی زور بچوک بە کچ بدريت و بیر و دلخوای ئەویش تاقی بکریتەو))^۲ پاشان نووسەر بەردەوام دەبی و لە شیکردنەوی چەند دیریک شیعری تر و ئەو رۆوندەکاتەو، که شاعیر لەسەر زمانی (زین)هوە دەییەو ئیت جەخت لەسەر ئەم دیاردە کۆمەلایەتیە بکاتەو و بە دیاردەییەکی چەوتی کۆمەلایەتی دادەنیت و ئاواتەخوایە که یەکیک پەیدا بیت و خەلک هۆشیار بکاتەو لەم دیاردەییە وەک دەلی: ((بەلی زین تەنیا معشوقەیی عاشق نیە، بەلکو کچە کوردیکی ملیت پروری وایە که

۱ - کامل حەسەن بەسیر، میژووی رەخنەسازی، ل ۲۷

۲ - رەفیق حلمی، شاعر و ئەدەبیاتی کوردی، ب ۱، ل ۸۷

لهباتی "تلقین" حهسرهت بو دهنگ خوشیکی وائخوا که به کوردی له ژوور سه‌ری بخوینی و وایشی ئه‌وی که "تلقین" هکه‌ی وتاریکی کومه‌لایه‌تی بی و بی سودی و چه‌تی ئه‌و ریگه‌یه له‌و دایک و باوکانه بگه‌بینی که له دلخوازی کچه‌کانیان ناروانن و بو مه‌به‌سی خویان کچ به‌شوئه‌دهن ^۱

نوسه‌ر جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کاته‌وه، که پیره‌میرد له به‌شیک شیعره‌کانیدا تابلویه‌کی ژییانی کومه‌لایه‌تی کورده‌واری بو کیشاوین، که مه‌به‌ستی شاعیر ئه‌وه‌یه خه‌لک به ئاگایی و وریاییه‌وه لئی بروانن و په‌ند و ئامۆژگاری لئوه‌ربگرن و له ژییانی خویاندا په‌ره‌ی پێبدهن، وه‌ک ده‌لی: ((پیره‌میرد له دوا‌ی ئه‌وه که لوحه‌بیکمان له ژییانی کومه‌لایه‌تی پیشو به‌م ورده‌کاریه بو ره‌سم ئه‌کا و چاوی عبرت و ئینتباهمانی پی ئه‌کاته‌وه... و به‌م ره‌نگه له‌م وینه‌گه‌رییه نه‌ک هه‌ر وینه‌گه‌ری مه‌به‌س بووبی به‌لکو پند و نصیحتی قه‌ومه‌که‌ی خویشی لیکداوه‌ته‌وه وه‌باشی و به‌که‌لکی خویندنی خستونه به‌رچاو)) ^۲

نوسه‌ر له شیکردنه‌وه‌ی شیعریکی تری شاعیردا ئه‌وه ده‌خاته‌پوو، که شیعره‌که فه‌لسه‌فه و بیریکی وردی جوانی تیدایه و شاعیر ئه‌وه روونده‌کاته‌وه، که شوینکه‌وتنی خوشیه‌کانی ژیان بایه‌خیکی ئه‌وتوی نییه و مرو‌ف نابی پشت به‌وانه به‌سه‌ستیت، که له‌کاتی و خو‌شی و هه‌بوونیدا له ده‌وری کۆده‌بنه‌وه، به‌لکو پێویسته مرو‌ف به‌هۆش بیت و به‌دوا‌ی هاو‌پیی ته‌نگانه‌دا بگه‌ریت نه‌ک هاو‌پیی سه‌رسفره و نیوه‌رئ، وه‌ک ده‌لی: ((خوشه‌ویستی زه‌مانه بایه‌خی نیه و ئه‌وی هوشی بیی لازمه پشت به‌وانه نه‌به‌ستی که له روژی خوشی و ده‌می سعادت و که‌لکداریدا له ده‌وری کوئه‌بنه‌وه، و بو ئینسانی به‌هوش و گوش ئه‌وه پێویسته که بو پیاوی به‌وه‌فا و دوستی روژی ره‌ش بگه‌ری و بیدوزیته‌وه)) ^۳

نوسه‌ر ئه‌وه‌ی بو خستووینه‌ته‌پوو، که پیره‌میرد یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی که گرنگی به‌لایه‌نی کومه‌لایه‌تی ژییانی کورده‌واری داوه و هه‌ولێ داوه دیارده کومه‌لایه‌تییه‌کان بخاته‌پوو و لایه‌نی باشه و که‌موکۆپی و خراپه‌یان دیاری بکات، که

۱ - ره‌فیق حلمی، شیعیر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، ب ۱، ۸۸

۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۹۳

۳ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۹۵

ئەمەشى بە مەبەستى بە ئاگاھىنانەۋەى خەلك بوۋە بۇ ئەۋەى پەند و ئامۇژگارى
لىۋەربگرن.

حلمى لەباسى (سەلام)ى شاعىردا باسى ئەۋەمان بۇ دەكات كە ئەم شاعىرەمان
لە بەشىك لە شىعەرەكانىدا باسى كۆمەل و دىارده كۆمەلایەتییەكان دەكات و بە
شىۋەىەكى گالتەئامىزانە لایەنە كەموكورپىيەكانىان دەردهخات، بەتایبەتى كەموكورپى
دەسەلاتدار و دەۋلەمەندەكان، كە مەبەستى لەم كارەى ئەۋەىە دلى ھەژارانى ولاتەكەى
خۆش بكات، چونكە برۋاى واىە ئەم چىنەى كۆمەل دەستیان لەۋ نەھامەتى و
نەبوونییەدا ھەىە، كە ھەژارانى تىدان، ۋەك لە راقەى شىعەرىكى شاعىردا دەلەت: ((دل
ئەىووست ھەمووى بنووسىن تاۋەكو بزىنن كە "سەلام" چەن بەۋوردى سرنجى داۋەتە
چونییەتى كۆمەلایەتى و ئەۋ "دوۋ مەل"انە كەلە "كون و قوژبن"ى تارىكى ناۋ دلى
ئەۋاندایە كە چارەرەشى لە ھەموۋ خوشى و تام و لەزەتىكى ژيان بىبەرى كردوون، ۋە
چون ھەستى بەۋەش كردوۋە كە "رغنى گالتەۋگەپاۋى = ئىنتىقادى فكاهى" لە خوا
پىداۋەكان، تۋانچ تىگرتنىان ئەبى بە داروۋى شىفا بو بەدبەختەكان و سىياچارەكان،
بەتایبەتى ئەگەر بىتوۋ ئەۋ خواپىداۋانە لە پولى بەفیز و لووتبەرز و خوانەناسەكان بن،
ۋەىا بەھەر ھو پىكەۋە ئەبى ببى، كەم وزور لە ھەژارى و لىقەۋماۋى سىياچارەكانا
دەسىكىان ھەبى))^۱

نووسەر لە باسى شىعەرىكى ترى شاعىردا ئەۋەمان بۇ پروۋندەكاتەۋە كە شاعىر
زۆر بەۋوردى و بەشىۋەىەكى گالتە ئامىز رەخنەى لە دەسەلاتداران گرتوۋە و
مەبەستەكانىانى پروۋنكردوۋەتەۋە، كە ھەمىشە ھەۋلىان داۋە خەلكى لە نەفامى و
نەزانى و نەخویندەۋارى و ھەژاریدا بەھىلنەۋە بۇ ئەۋەى ھەمىشە ژىردەستەى خۆيان بن
و لەژىر دەسەلاتى خۆياندا بىانھىلنەۋە، ئەگەر چى لەرۋالەتدا خۆيان بە دلسۆزى كۆمەل
دادەننن، بەلام لە بنەرەتدا تەنھا خزمەت بە بەرژەۋەندىيەكانى خۆيان دەكەن، ۋەك
دەلن: ((لىرە بەۋ لاۋە سەلام بە ۱۵ بەىت باسى تەكبىر و راي كۆمەلى سەرەك و پىاۋ
ماقۇولەكان ئەكا كە چون بىرىان لە ھالى ولات كردوۋەتەۋە بو پىشكەۋتنى ئەم
مەكتەبە "قوتابخانە" ۋە بو پىگەياندى پىاۋانى باش و تىگەىشتوۋى خاۋەن زانستى و
خویندەۋارى بەرز و ئاشناى فەن و پىشەسازى كەۋتوۋنە گفتوگو و لىكدانەۋە و لەۋە
دوۋاون كە ئاتاجن بەۋ جوۋرە كرىكار و ۋەستا و فەنىار و پىشەسازانە كە شارەزای

۱ - رەفىق حلمى، شعر و ئەدەبىياتى كوردى، ب ۲، ل ۱۰۷-۱۰۸

لیخورین و موتوکار و کولاره بن، وه بتوانن بیسیم و چهکی تازه بهکاربینن وه کارخانهکانی چهک و دهرمان و والا و شتی تر بگیرن و ببهن بهریوه)) ۱ پاشان نووسهر چند بهیتیکی تری شیعرهکه شیدهکاتهوه و ئهوه دهخاتهروو، که شاعیر بهشیویهکی گالتهئامیز باسی بارودوخی کومهلایهتی ئهوکاتهی کوردستان دهکات، که کومهلیک دیاردهی دزیوی وهک نهزانی و خراپهکاری و ستهمکاری و نهبوونی ئازادی و سهربهستی له کوردستاندا باوبوو، وهک دهلی: ((ئیتربه م تهرحه سهلام ناوهکانی رزگاری، ئازادی، عدالت، نهخوشی، زانستی بهدهم مودیری قوتابخانهوه ئهخوینتهوه، وه له ده م ههر یهکه له م قوتابیانهوه بهجیا که له مانای ناوهکان بوهشیتهوه وهلامی مودیر ئهداتهوه ... لهمهیش جوانتر ئهوهیه که ههول ئهدا ناکوکی بخاته بهینی دوو قوتابییهوه که ناوی یهکیکیان جههل وه هی ئهویتریان عیلمه)) ۲ ههروهها نووسهر زیاتر لهسهر ئه م دهقهی شاعیر دهویتی و ئهوه باس دهکات که ههمیشه دهسهلاتداران به حوکمه عهشایرییهکانی سهردهم چۆنیان مه بهست بیت ئاوا حوکم دهکن، وهک دهلی: ((بهراستی سهلام لیرهدا مادهی مرووری زهمانی جوان دامهزراندوو وه لهجیی خویا بهکاری هیناوه، وه بهم رهنگه توانجیکی باشی گرتوته ئهوانهی ئه م مادهیه ئهکن به کومهکی دهسیان و بیدهسهلاتهکانی پی ئهفوتین)) ۳ بیگومان له م جوړه کومهلگا دواکهوتوانهدا ههمیشه نهزانی بهسهر زانیندا سهردهکهویتی، چونکه له بهرژهوهندی دهسهلاتداراندایه که خه لک له نهزانی و نهفامیدا بژین و هوشیارنه بن بهرامبه ماف و ئه رکهکانیان، هه ربویه بریار لهسهر ئهوه دهری زانست زیندان بکریتی و شاربه دهر بکریتی بو ئهوهی نهزانی ههر بالادهست بیت، وهک دهلی: ((له پاشا سهلام باسی ئه و حوکمه ئهکا که ئه دهری بهسهر عیلمی فهقیرا که شه رتیکیشی ئهوهیه دواي تهواوبوونی حوکمه که هی ئه بی عیلم بنیرریته وه دهره وهی سنووری ولات)) ۴ نووسهر زور به جوانی ئهوهی روونکردوو تهوه، که یهکیک له کاریگه رترین ژانرهکان بو ئهوهی شاعیر بتوانیت رهخنه له دیارده دزیوهکانی کومه ل بگریت شیعری گالته وگه پ (شیعری کومیدی) ه، چونکه له م ریگه یهوه باشتهر ده توانریت خه لک هوشیار بکریته وه و کاریگه ری لهسهر بهجی بهیلریت، که (سهلام) ی شاعیریش ئه م ریگه یه هی هه لیزاردوو به هوشیار کردنه وهی کومه لگه ی کورده واری.

۱ - ره فقیح حلمی، شعر و ئه ده بیاتی کوردی، ب ۲، ل ۱۰۹

۲ - سه رچاوهی پیشوو، ل ۱۱۲-۱۱۴

۳ - سه رچاوهی پیشوو، ل ۱۱۵

۴ - سه رچاوهی پیشوو، ل ۱۱۵-۱۱۶

حلمی سه‌بارەت بە (گۆران) بروای وایه، گۆران شاعیریکی واقعییه، به‌شیک له شیعره‌کانی له واقعی ژبانی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه وەرگرتوووه و به‌شیوه‌یه‌کی جوان و پازاوه به‌رجه‌سته‌ی کردوووه، وه‌ک ده‌لی: ((گۆران شاعیریکی فه‌ننان و واقعییه "Realist" بی ئه‌وه‌ی باکمان ببی له ره‌غنه‌یی یاخو له واته‌که‌ی خومان به‌ گومان بین، ئه‌لین گۆران به‌راستی بوژیکی واقعی و فه‌ننانه. بوژیکه که ماده‌ی شعره‌کانی له کانگای ژبان، واته له ژبانی کومه‌لایه‌تی کورد هه‌لینجاوه وه کردوووه به "بووده‌قه"ی ئوده‌با، ئینجا له‌م وینه سیراوی و دل فرینه‌دا که پپی ئه‌لین شعر بوی هیناوینه‌ته ده‌ری. به‌لی گۆران بوژیکی فه‌ننان و واقعییه، چونکه لاسایی کردنه‌وه‌ی بوژه‌ کونه‌کانی نه‌کردوووه به پیشه))^۱

نووسه‌رکاتیک گفتوگۆی شیعره‌کانی گۆران ده‌کات جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه که گۆران واقعی سروشت و کۆمه‌لایه‌تی گه‌له‌که‌ی له‌گه‌ل خه‌یالدا تیکه‌ل کردوووه و وینه‌یه‌کی هونه‌ری ژبانی کورده‌واری بۆمان وینا کردوووه، وه‌ک ده‌لی: ((گۆران زیاتر له واقع دواوه وه گه‌لی له‌وحه‌ی کومه‌لایه‌تی له ژبانی کورده‌واری بو کیشاوین، به‌لام ئه‌م له‌وحانه که واقعی قه‌ومه‌که‌مان پیشان ئه‌دا وه راسته، له خه‌یالییش به‌شی وەرگرتوه، ئه‌وه‌نده هه‌یه ئه‌م به‌شه له راده‌یک نه‌چوه‌ته ده‌ره‌وه که پیویستی فه‌ن نه‌بی))^۲ پاشان نووسه‌ر بۆ به‌لگه‌ی قسه‌کانی شیعر (گۆلی خوینین)ی (گۆران)ی وەرگرتوووه و چه‌ن کۆپله‌یه‌کی له شیعره‌که شیکردوووه‌ته‌وه، سه‌ره‌تا له زمانی شیعره‌که دواوه و دواترگوزارشته‌کانی روونکردوووه‌ته‌وه، ئه‌وه ده‌خاته‌روو که هه‌موویان کوردی په‌تین، پاشان ده‌لی: ((لاپه‌رره‌یک له ژبانی کومه‌لایه‌تی کورد ئه‌گیریته‌وه که هه‌موومان دیومانه وه‌یا بیستوو‌مانه. هه‌ندیکمان خوی تیا بووه. ئه‌زانی که ئه‌وی بومان ئه‌گیریته‌وه راسته وه ته‌واوه، واته له‌وحه‌ییکه له ژبانی واقعی کورد))^۳ هه‌روه‌ها نووسه‌ر بۆ دووپاتکردنه‌وه‌ی ئه‌م بۆچوو‌نه‌ی له‌باره‌ی (گۆران)ه‌وه چه‌ند نمونه‌یه‌کی تری له‌شیعره‌کانی شاعیر هیناوه وه‌ک شیعر (له‌درزی په‌چه‌وه) و (گه‌شتی هه‌ورامان). به‌مجۆره نووسه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوانه توانیویه‌تی لایه‌نی واقعی ژینگه‌ی سروشتی و ژبانی کۆمه‌لایه‌تی کورده‌واری لای شاعیر بخاته‌روو، که به‌شیک زۆری شیعره‌کانی پیکه‌یناوه، ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌ی نه‌خستووته‌روو که ئامانجی شاعیر له‌م

۱ - ره‌فیق حلمی، شعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، ب ۲، ل ۱۷۲ - ۱۷۳

۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۶۹ - ۱۷۰

۳ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۷۲

به رجه سته كردنى ئەم واقعه تهنه جوانى نه بووه، به لكوهوشيار كردنه وهى كومه لگهش بووه.

سالخ حه يدهرى له گوڤارى (گه لاويژ) دا گوتاريكى په خنهي به ناوى (ئه ده بياتي زندو) بلاو كردوو ته وه و بنه ماي كومه لايه تي بوون و هه ولدان بو به رجه سته كردنى ديارده كومه لايه تيبه كان و ديارى كردنى ريگه چاره ي دهرباز بوون لييان له ده قى ئه ده بيدا به بناغه ي سه ره كى ئه ده بى زيندوو داده نيئ. نووسه ر برواى وايه ئه ده بى زيندوو ((ئه و ئه ده بياتيه كه به دريژايى سالان ئه ژى و قهت نامرى وه كارى خوى ئه به خشيته سه ر بيروباوه رى نيشتمانى و ريگايه كى ريك و پيك به رچاوى ملت ئه خات و هه ميشه هه ول و ته قه لا ئه دات زوتر بگاته ئامانجى ملي))¹ نووسه ر له گوتاره كه يدا ئه ده ب دابهش ده كات بو دوو جوور، يه كه ميان ئه و ئه ده به يه له پيتاوى ئه ده بدا دهنوسرى و دوو هميشيان ئه و ئه ده به كه كيشه و گرفته كانى كومه ل ديارى ده كا و هه ولى دوزينه وهى ريگا چاره ي ئەم كيشه و گرفتانه ددات و كومه ل بو به ديھيتانى ئامانجه كانى ئاراسته ده كات، كه هه ر ئەمەيشه واده كات ئەم جوورە ي ئەدەب به نەمرى بمينيتە وه، چونكه ئەديب بهم به رهه مه ي ده بيته به رهه مه ي نه ريگا چاره ي تازه بو چاره سه ر كردنى گرفته كانى كومه لگه كه ي و ئەگەر كومه لگهش ريگا چاره كه ي ئه ميان به دل بوئه وا هه موويان به يه ك دل وه رى ده گرن و ده يكه نه ئامانجى خويان و هه ر ئەمەش ده بيته هوى گه يشتن به ئامانج و رزگار بوون له م گرفته انه، ((به لى! ئەديبى ملي له وينه ي شعرا"هه لبه ست" وه يا نثرا - له وينه ي چيروك وه يا نثرى اعتيادى - پارچه بيك له ژيانى ملت ئەهينته به رچاو و دهرد و هيواي ملت به دهر ئەخا. به لام وظيفه ي ئەديب له م حده راناوه ستى به لكو پيوسته زياتر بچى و هه ول بدات بو ريگا دوزينه وه بو تيمار كردنى ئەم دهردانه وه چون ده گاته هيواي ئەم ملته پر ايش و ئازاره. به م جووره كه ئەديب رى تازه ي بلاو كردوه و له لاي گه ليك كه س له ملت ئەم ريگايه په سند بوو جا به يه ك دل ملت هه ول ئه دات بو يه ك ئامانج كه له م حاله گه يشتن به ئامانج بى گومان ئەبيت))² هه روه ها برواى وايه يه كيكى تر له تايبه تمه ندييه كانى ئه ده بى زيندوو ئه وه يه، كه تهنه له يه ك گوشه نيگاوه سه يرى ژيان ناكات، يا خود تهنه گوزارشت له يه ك لايه نى ژيانى مروڤايه تي ناكات، به لكو ده بيت تيروانينيكي هه مه لايه ن بيت بو كومه لگه و سه رجه م كيشه و گرفته كومه لايه تي و سياسى و ئابوورى و ژياريه كان له

١ - سالخ حه يدهرى، ئه ده بياتي زندو، گ. گه لاويژ، ژ ١٢، سالى ٥، سلطمانى، ١٩٤٤، ل ٤٧

٢ - سه رچاوه ي پيشوو، ل ٤٩

خو بگريٽ و ريگه چاره‌ي دهربازبوون بخاته پيش چاو، كه برواي وايه له ئه‌ده‌بي
 كورديدا (ئه‌حمه‌دي خاني و حاجي قادري كوئي و فايه‌ق بيكه‌س) ئه‌م ريچكه‌يه‌ي
 ئه‌ده‌بيان گرتووه، بويه دهرباره‌يان ده‌لي: ((بيگومان له‌لای هه‌مومان معلومه‌ كه چون
 شاعري نيشتمان په‌روه‌ري كورد ئه‌حمدي خاني و حاجي قادري كويي كه ئازاري
 ملتياي ديت هه‌وليان دا بو ده‌رخستني ده‌ردی گراني ملت و په‌يداكردي ده‌رمان بو
 تيماري ئه‌م ده‌ردانه... هه‌روا به‌جوشه‌وه‌ ديته‌ بيرم كه چهند شعري زندوي
 شاعره‌كانمان كه‌وتوه كه‌جي افتخاره. له‌وانه‌ش: چهند شعريكي "ف.بيكه‌س" ديته‌بير كه
 به‌ په‌روه‌شه‌وه‌ چهند نه‌خوشيه‌ك له‌ كومه‌لايه‌تيمان به‌ده‌ر ئه‌خا و تيماري ئه‌كات))^۱
 به‌بوچووني نووسه‌ر شيعري ئه‌م شاعيرانه‌نمرن، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ي شيعره‌كانيان
 كيشه‌ و گرفته‌كاني كومه‌ليان خستوته‌ پروو و هه‌ولي چاره‌سه‌ريان كردووه‌ و ريگا
 چاره‌ي چاره‌سه‌ركردنيشيان خستووه‌ته‌ پروو. هه‌روه‌ها نووسه‌ر په‌خنه‌ له‌و جوړه
 ئه‌ده‌به‌ش ده‌گرئ كه له‌پيناوي ئه‌ده‌بدا ده‌نوسري، له‌به‌رئه‌وه‌ي گوئ به‌ كيشه‌و
 گرفته‌كاني كومه‌لگه‌ ناده‌ن و خويان به‌شتي لاوه‌كويه‌وه‌ خه‌ريك كردووه‌ و وازيان له
 شته‌ سه‌ره‌كويه‌كان هيناوه. نووسه‌ر ده‌لي: ((به‌كورتی إنتقاديشمان بو به‌شي يه‌كه‌م
 ئه‌وه‌يه: كه ئه‌م جوړه ئه‌ديبانه‌ دورن له‌ ملت، و به‌ مجادلاتی بی كه‌لك له‌ ديواخانان
 خويان مشغول ئه‌كه‌ن. كه ميلت ئه‌م جوړه شتانه‌ تيناگه‌ن چون ملت وصفی گول و
 شه‌و ومانگه‌شه‌و تی بگات كه‌چی بی به‌شه‌ له‌ زه‌روريات. وه ئه‌م ته‌رزه‌ ئه‌ديبانه‌ "گول
 و مانگه‌شه‌و" چه‌ سوديكي هه‌يه‌ بو ملت بيست و چوار سعاتي روژ مشغولي آزاري
 ايشه. آزاري نه‌خوشيه... لی ووربون جی نيه))^۲ نووسه‌ر له‌ گوشه‌نيگاي كومه‌لايه‌تويه‌وه
 سه‌يري ئه‌ده‌ب ده‌كات و برواي وايه‌ پيوسته‌ ئه‌ده‌ب له‌ خزمه‌تي كومه‌لگه‌دا بيت و
 كيشه‌ و ئازار و ده‌رده‌ كومه‌لايه‌تويه‌كان بخاته‌ته‌ پروو و چاره‌سه‌ريشان بو بدوزيته‌وه.
 به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ي له‌ گوشه‌نيگاي كومه‌لايه‌تويه‌وه‌ سه‌يري ئه‌ده‌ب ده‌كات
 بيروبوچوونه‌كاني دهرباره‌ي ئه‌و ئه‌ده‌به‌ي له‌پيناوي ئه‌ده‌بدا ده‌نوسري ته‌واو نيه،
 چونكه‌ ئه‌و ئه‌ده‌بانه‌ي له‌پيناوي ئه‌ده‌ب (جواني)دا ده‌نوسريٽ به‌ (مجادلاتی بی كه‌لك
 له‌ ديواخانان) داده‌ني، له‌ كاتيكا ده‌شيت ئه‌و جوړه ئه‌ده‌به‌يش له‌ پرووي ئيستاتيكيه‌وه‌ له
 ئاستيكي به‌رزي هونه‌ري و ئه‌ده‌بيدا بن و شيعري نه‌مر بن و ئه‌و شاعيرانه‌ي ئه‌و
 جوړه ئه‌ده‌به‌شيان نووسيوه‌ له‌ ئه‌ده‌بياتي جيهاني و نه‌ته‌وه‌بيدا شاعيري زيندوون و

۱ - سالف حه‌يده‌ري، ئه‌ده‌بياتي زندو، ل ۴۹

۲ - سه‌رچاوه‌ي پيشوو، ل ۴۹-۵۰

شيعرهكانيشيان زيندوون و له ميژووي ئهدهبي نهتهوييدا ناويان به زيندوويي
تومارکراوه.

(ق. نه بهرد) له (گۆفاری گه لاويژ) دا به دوو ئهلقه گوتاريکی به ناوي (نامه يه ک بو
ئهديبه کانمان) بلاوکردووه تهوه. نووسه ر برپاي وايه گوزارشتکردن له کومهل و
دهستنيشاننکردني دهرده کومه لايه تيبه کان دياریکردني هوکاره کان و دوزينه وهی
چاره سه ر بويان ئه رکي سه ره کی ئه دي به. نووسه ر به چه ند پرسياریک ده ست به
گوتاره که ی ده کات و ده لی: ((ئایا ئه دي به کانمان بو خويان ئه نوسن يان بو گه لی کورد؟
ئایا نوسينه کانی ئیستای ئه دي به کانمان هيچ سو ديکی هه يه بو گه لی کورد؟ ئایا ئه دي بي
راست کييه و چون ئه بي بنوسی؟))^۱ پاشان به دريژايي نووسينه که ی هه ولی
وه لامدانه وهی ئه و پرسيارانه ده دات و نووسه ر به گشتي ئه دي يان بو دوو جو ر دابه ش
ده کات، که جو ريکیان به (ئه ده بی رووت) يان (کونه په رست) ناو ده بات، ئه م ئه دي يانه
برپايان به سه ره به ستی کاری ئه ده بی هه يه، که خه يالی ره ها به رپوه ی ده بات و ئه دي ب به
ئاره زووی خو ی چونی بویت ئاوا به ره مه ئه ده بي به کانی پيشکه ش ده کات، هه روه ها
برپايان وايه ئه ده ب به پي کات وشوین ده گو رپیت، ئه م ئه دي يانه ((ئهلين ئه ده ب پيوسته
وه کو هه مو فه نه کانی - موسي قا و ره سم- به ئاره زووی ئه و که سانه بيت که پيکی
ئه هينن يا خود هه لی ئه سوررينن، هه روه ها ئه شلين ئه ده ب جيگه ی تاي به تی خو ی هه يه
يه عنی به پيی ئه و جيگايانه ئه گو رری که ئه و ئه دي به ی تيدايه، هه روه ها خه يال و وه حيکی
تاي به تی ئه بي ات به ريوه))^۲ ئه م ئه دي يانه دووره په ريژن و کومهل چو ن ده بينن ئاوا له
ئه ده به که ياندا ده يخه نه روو، نه ک وه ک ئه وه ی پيوسته هه بيت. ئه مانه برپايان وايه
ئامانجی ئه ده ب ته نها به رجه سه ته کردني ئیستاتيکايه و ئه م ئه دي يانه ده لین هه موو
هه ولیکیان به رجه سه ته کردني جوانی و خو شی و به وته ی خو يان خسته پوو ی
راستيبه کانه به بی ئه وه ی سنور و ئامانج و چونی به تی ئه و شتانه مان بو بخه نه روو،
نووسه ر ئه م ئه دي يانه به و که سانه داده نیت که له سه ر ته لاريکی به رزه وه سه يری خه لک
ده که ن و هيچ ئاگايان له ئیش و ئازاری کومه لگه نييه و ته نها بو خو يان ده نووسن،
چونکه ((ئو چه شنه ئه دي يانه پيشه يان ئه وه يه دووره په ريژن بوه ستن بی ئه وه ی خو يان
فری بده نه ناو بزوتنه وه ی گه له وه و ئامانجی گه ل له گشت بگه يه نن به لکو تا راده يه ک
هه ست به و حه قيقه ته ناکه ن که وا هه ر يه که يان مرويکن له کومهل تالی وشيريني، ديلي

۱ - ق. نه بهرد، نامه يه ک بو ئه دي به کانمان، گ. گه لاويژ، ژ ۸، سالی ۸، سلیمان، ۱۹۴۷، ۴۱ ل

۲ - سه رچاوه ی پيشوو، ۴۱ ل

و ئازادی کومەل؛ تالی و شیرینی و دیلی و ئازادی ئەو ئەدیبەییە ئەمیش هەموی لەبەرئەوویە ئەم چەشنە ئەدیبانە لە تەلاریکی بەرزەو، دور لە کومەل ئەنوسن چونکی لەزەت لە نوسین ئەبینن، ئەم چەشنە ئەدیبە بەسەزمانانە هیشتا نەیان توانیوه دوشمینی راستی گەلیان بەدی بکەن))^۱ هەربۆیە ئەو ئەدیبانە لەناو کیشە و گرتەکانی کۆمەڵدا نازین بە "بەستەزمان" ناویان دەبات، چونکە دۆژمانی گەلەکەیان نانس و لەگەڵ ئازار و نەهامەتیەکانی گەلەکەیاندا نازین. هەروەها ئەم ئەدیبانە ئەدەبەکیان وەک وێنەییەکی فۆتۆگرافی وایە و تەنها دیمەن و پوودا و کارەساتەکان دەگوازنەو، بەبێ ئەووی هۆکار و چارەسەرەکانمان بۆ بخەنەپوو، نووسەر دژی ئەم جوۆرە ئەدیبانەییە، چونکە برۆای وایە جوانی کاتییک دیتە بەرەم، کە نووسەر زۆر بەوردی لە کیشە و گرتە کۆمەڵایەتیەکان بخاتەپوو و هۆکارەکانی پوونبکاتەو و پڕیگاکانی چارەسەرەکانی تیگەیشتییت و لە بەرەمەکانیاندا بیخاتەپوو، چونکە ئەدیبی راستەقینە ئەوانەن، کە وەک (ئەندازیار)ن، چۆن ئەندازیار کەموکۆپیەکانی زەویمان بۆ دەدۆزیتەو و پاشان چارەسەریشی دەکات بۆ ئەووی بالەخانەییەکی پتەوی لەسەر بینا بکریت، بەهەمان شیۆ ئەدیبی راستەقینەش دەبێ واییت و هەم کیشە و گرتە و چەوتییەکانی کۆمەل دیاری بکات و لە هەمانکاتییدا هەولی دۆزینەووی چارەسەریش بدات، وەک دەلیت: ((ئەدیب هەروەکو یەکی لە ماموستا گەرەکان ئەلیت وەکو موهەندیس وایە چونکی هەر وەک چون مهندسیک بەرزی و چالی و چوله زەویەک ریک ئەخا یاخود بومان دەرئەخا کە ئەو بینایەیی دروست ئەکریت ئەبیت چون بیت، کە واییت ئەدیبی ئەوانەن نەک هەر چەوتی و خوار و خیچی ژیانی کومەلایەتیمان بو دەرئەخەن بەلکو پیویستە لەگەڵ ئەووشا پیشانمان بدن، بومان دەرخەن: ئەم ژیاە بوچ وا ناخوشە؟ چون وە لە چە ریگەییەکەو چاک ئەبیت))^۲ بە برۆای نووسەر زۆر بەی ئەدیبانی کورد لە جوۆری یەکەمن و هیچ سوود و کەلکیکیان بۆ کۆمەلگای کوردی نەبوو، ((ئەدیبەکانی ئیمە ئەگەر نەلیم هەمویان بەشی هەرە زوریان لەو چەشنە ئەدیبانەن کە لەم پلەییەدا، لەم ژیاانی نیشتمان پەرورەییەمانا هیچ کەلکیان لی وەرناگیری بو نیشتمانەکەمان))^۳

نووسەر لە بەشی دووومی گوتارەکەیدا سەرەتا جەخت لەو دەکاتەو کە نووسین لەپیناوی جوانیدا کات بەفیرۆدانە و پاشان باس لەو بنەمایانە دەکات کە

۱ - ق. نەبەرد، نامەییەک بۆ ئەدیبەکانمان، ل ۴۲

۲ - سەرچاوەی پیشوو، ل ۴۳-۴۴

۳ - سەرچاوەی پیشوو، ل ۴۵

پئويسته له هەر بهرهميكي ئهدهبيدا ههبيت بو ئهوهي بيت به بهرهميكي ئهدهبي بهرز و دووربيت له كهموكوري، بو ئهم مهبهستهش سي خالي دياريكردوو، كه له يهكهمياندا دهليت: ((پويسته لهسهر ئهديهكانمان بو ئهوهي نوسينهكانيان كهلكيكي تهواو ببهخشي؛ لهناو جهرگي ژياني كومهلايهتيمانهوه وهرگيرابي))^۱ ئهديب كاتيک دهتوانيت بهرهميكي ئهدهبي بهنرخ پيشكesh به گهلهكهي بكات، كه ناوهروكي دهقهكهي له رووداوهكاني ژياني كومهلايهتياهوه وهرگرتبيت، چونكه ههموو كات و سهردهم و ژينگهيهك پويستي بهجوړه ئهدهبيكه ههيه بو ئهوهي گوزارشتي لي بكات و باروؤخي هيچ گهليكي له گهليكي ديكه ناچيت، بويه لاساييكردنهوهي ئهدهبي گهلاني تر سووديكي ئهوتوي نيه، ههرويه دهبيت ئهديب بهرهمهكهي لهناوجهرگي كومهلاهوه ههلبژيريت. نووسهر لهخالي دووهما دهليت: ((ئهديب نابيت ههر بو ئهديب بنوسيت، ئهديب نابيت وادابي كه ئهدهبهكهي فهنه و ههر فهننايش تبي ئهگات، ئهديب نابيت بو چهند كهسيكي تايبهتي بنوسيت، ئهديبي راست بو ميللهت ئهبنوسيت، لهبهرئهوه پويسته نوسينهكاني بهجوريك بيت گشت تبي بگات، يهعني لهسهر ئهديب پويسته تاكو لهتوانايدايه نوسينيكي راست و رهوا و سوک بنوسيت))^۲ ئهدهب لهپيناوي ئهدهبدا له فهرهنگي نووسهردا جيي نايتتهوه و ئهم جوړه ئهدهبه ههر به ئهدهب دانانيت، ههروهها بهرهمي ئهدهبي دهبيت بو ههموو ميللهت بيت و گوزارشتيان لي بكات و زمانهكeshي دهبيت له زماني خهلكهوه نزیک بيت و شيوازهكeshي ساده وئاسان بيت، بو ئهوهي ههموو كهسيك تبي بگات و نايت هيچ شتيك بكرتته هوکاري ئهوهي كه بهرهمي ئهدهبي گوزارشت له ميللهت و ديارده كومهلايهتياهكان نهكات و بو ميللهت نهنوسريت.

نووسهر جهخت لهسهر ئهوه دهكاتوه كه پويسته بهرهمي ئهدهبي پهياميكي ههبيت و بهبي پهيامداری هيچ دهقيكي ئهدهبي به ئهدهب دانانيت، وهك لهخالي سييهما دهليت: ((نهنوسينيكي واقعي وه نهنوسينيكي سوک و رهوان ئهوه سوده نابهخشي ئهگهر تهوجيهيك نهبيت لهو نوسينهدا، چونكي ههر وهك و له نامهي پيشومانانا باسمان كرد ئهدهبيكي بي تهوجيه وهك وينهيهك وايه، كهواته ئهوهي نوسيني ئهديبيكي راست له يهكيكي تر جوي ئهكاتوه تهوجيهه، ئهدهب بهبي تهوجيه به ئهدهب ناژميرري))^۳

۱ - ق. نهبرد، نامهيهك بو ئهديهكانمان، ل ۷۰-۷۱

۲ - سهرچاوهي پيشوو، ل ۷۲

۳ - ق. نهبرد، نامهيهك بو ئهديهكانمان، ل ۷۲

هەربۆیە پێویستە هەموو دەقیك ئامانجیكى هەبیت و هەولێ بەدیھیتانی بدات، ئەدیب دەبیت خەلك هۆشیاربكاتەو و بەرھەكەمەكەى بكاتە چرایەك بۆ ئەوھى رینگای میللەتەكەى رۆشن بكاتەو و چارەسەرى دەردەكانى میللەتەكەى بكات و هانى خەلك بدات بۆ جیبەجی كردنى پێویستیەكانى سەرشانیان، بۆ ئەوھى رزگاریان بیت لەو نەھامەتى و ناخۆشیانەى كە تێیدان.

نوسەر برۆای وایە پێویستە كاتیک ئەدیبهكانمان باسى جوانیەكانى سروشت و ژینگەى كوردستان دەكەن، یاخود كە باسى دیاردەیهكى كۆمەلایەتى یان ھەر بابەتیكى تر دەكەن، تەنھا لایەنە جوان و رازاوە و خۆشەكەى نەخەنە رۆو، بەلكو ئەو راستییە تالانەش بخەنەرۆو كە زۆربەى جار كۆتایی ئەم بابەتانە بە ناخۆشى و نەھامەتى كۆتایی دیت، هەربۆیە رەخنە لە (گۆران)ى شاعیر دەگریت كە كاتیک باسى جوانى و رازاوەیى سروشتى كوردستان دەكات، نەھاتوو بە باسى ژیان و بار و گۆزەرانى كۆمەلایەتى خەلكەكەى بكات كە لە چى نەھامەتیەك دان، وەك دەلى: ((لیرەدا، بونمونه ئەلیین من بەكاک گوران نالییم باسى چەم و دول و شاخ و چىای كوردوستانمان بونەكا، بەلام من لیرەدا ئەلیم توخوا ئەگەر ئەو نوسینانەى كاك گوران كەوتە بەرچاوى ئەدیبىكى بیگانە چەند حەسرەت ھەل ئەكیشن بو ولاتەكەمان وە بو ئەو كەسانەى كە تێیدا ئەژین. ئەى توخوا شەرەكانى كاك گوران چەند جوان ئەبو ئەگەر ھەر بەوئەندە وازى نەھینایە، بەلكو دەرى خستایە كە ئەو میللەتەى لەم ولاتە خوشەدایە لەسەدا نەوت و حەوتى لەژیر بارى ھەژاریدا ئەتلیتەو وە ھىچ خوشیەك لە جوانى ولاتەكەیان نابینن))

نوسەر لە گوتارەكەیدا باسى (ئەدەب لەپیناوى ئەدەب)دا دەكات و دژی دەووستیتەو و برۆای وایە نووسین لە پیناوى جوانیدا كات بەفیرۆدانە، لەكاتیکدا پشگیری خۆى بۆ ئەو ئەدەبە دەردەبرێ كە گوزارشت لە ژيانى كۆمەلایەتى و دیاردە كۆمەلایەتیەكان دەكات و ھۆكارەكانى دروستبوونى و رینگاكانى چارەسەرکردنى دیاریدەكات و برۆای وایە ئەدیبانى كورد نەیانتوانیو بە ئەدەبەكەیان خزمەتى كۆمەلایى كوردی بكەن. بەبرۆای ئیمە بیروپراكانى نوسەر تەواو و بى كەموكۆرى نین، چونكە نووسین لەپیناوى جوانیدا كات بەفیرۆدان نییە و بەجۆریك لە جۆرەكان خزمەتكردە بە خەلك، ھەروەھا سەرچەم شاعیرانى كورد بە بەرھەمەكانیان خزمەتى ئەدەب و زمانى

نەتەوھەیی و کۆمەلگای کوردییان کردوو و جی دەستیشیان لە میژوووی ئەدەبی کوردیدا دیار و ئاشکرایە.

بەکر عومەر یەحیا گوتاریکی بەناوی (ئەدەب) لە گوڤاری (دەنگی گیتی تازە)دا بلاوکردوو و تیایدا باس لە گرنگی پایەیی کۆمەلایەتی ئەدەب و ئەو پایەخە گەورەییە و ئەو گۆرانە مەزنانە دەکات کە ئەدەب لە ئەنجامی گرنگیدان بە کێشە و گرتە کۆمەلایەتیەکان بە دەستی دەھێنێت. نووسەر برۆی وایە ھەر دەقیکی ئەدەبی گوزارشت لە کۆمەل و دیاردە کۆمەلایەتیەکان نەکات ئەو دەقە ھەر ئەدەب نییە، ھەر بۆیە ئەو نووسینانە بە ئەدەب نازانی کە لەو سەردەمەدا بە ناوی ئەدەبەو دەنووسرین، لەبەرئەوھە پەيوەست نین بە کۆمەلەو، وەک دەلی: ((دەمیکە مەیدانی نووسینمان بو کرۆتەو و گەلی کەس خوی خەریک کردوو بە نووسینەو، شعر یا پەخشان، وتار یا چیرۆک، لەژیر ناوی ئەدەبیادا بلاوئەکریتەو. بەلی: ئەدەبیاتە، چونکە بەتەنیا ھەر بەریی زمانی کوردیە، بەلام بەراستی بەمە ناگوتری ئەدەبیات و بە نووسەرەکانی ناگوتری ئەدیب، چونکە نە ئەو، وە نە ئەم ھیچ پەيوەندی بیکیان بە کۆمەلەو نە و ژبانی کۆمەلایەتی نابووژیننەو. وە ئەو ئەدیبەیی جگە لەو کە خوی لە تاکانی تر بەرزتر دەزانی، نازانی کۆمەل چپە و تووشی چی نەخۆشیک بوە و چون چارەیی دەکری، ناوەرۆکی باری کۆمەل لە چی پایەبیکدایە و راستیەکەشی دەبی چون بی))^۱

نووسەر پییوایە ئەو جۆرە ئەدەبانەیی رەنگدانەوھە کۆمەل نین تەنانت شایەنی ئەوھش نین لە رۆژنامە و گوڤارەکاندا بلاوئەکرینەو و ئەم جۆرە نووسینانە بە (شەت و پەتی و زەرە ئەدەب) ناو دەبات و برۆی وایە ئەو جۆرە ئەدەبە بەسەر چوو و ئیستا سەردەمی ئەو جۆرە ئەدەبەییە کە پەيوەست بییت بە کۆمەلەو و سوودی بو کۆمەل ھەبییت و دیاردە کۆمەلایەتیەکانی بەشیوھەیی کارەکی و راست تیادا بەرجەستە کرابییت. چونکە ئەدەب کاریگەرییەکی گەورەیی لەسەر کۆمەل ھەییە و گەلیگ شۆرشی کۆمەلایەتی و ھزری و لە میژوووی مرقۆقیەتییدا بەرھەمی ئەدەبن و بە برۆی نووسەر ئەدیبی راستەقینە ((ئەوھە کە خوی تیکەل ژبانی کۆمەل بکا و سەرنج بداتە کاروباری کۆمەلەکە و بەراووردیکی بکا، ایا لەگەل چی ھنگاویکی گوریندا جووتە؟ ئەمانە

۱ - بەکر عومەر یەحیا، ئەدەب، گ. دەنگی گیتی تازە، ژ، ۱، ب، ۴، ۱۹۴۵، ل ۶۷

هه مووی بیرى ئەدەبىن كە بە پىي نوارەكانى زانستىي كومەل دەبى لابه لایى بكا))^۱
 ههروهها نووسەر ئەدەبى كۆمەلایه تی بە داینه مۆى شۆرش و راپه پینه گه وره كان
 داده نى و نمونه به شۆرشى فه رهنسى ده هینیته وه، كه به ره مه كۆمه لایه تییه كانى
 نووسه ره گه وره كان هینایانه ته به ره هم. تا له كۆتاییدا داوا له ئەدیبان و نووسه ران
 دهكات به ره مه كانیان رهنگدانه وهى كۆمه ل بیت بۆ ئە وهى كاریگه رى له سه ر كۆمه لگه
 هه بیته و ده لى: ((له كانى دلمه وه پیتان ئەلیم: ئەى ئەدیبنه، تاكو ایوه له كومه ل نزیك
 ببنه وه و نووسینه كانتان له گه ل كومه لدا په یوه ندیكى هه بى، كومه ل بو پیشه وه ده روا،
 ئەگه رنا كومه ل زیانبار ده بى و ایوه ش گونا هبار ده بن))^۲

نووسه ر له گوتاره كیدا زیاد له پىویست ئەدەب به كۆمه له وه ده به ستیته وه و
 هه موو ده قىكى ئەدەبى په كسان دهكات به ده قىكى كۆمه لایه تی، كه ئەمه ش په كىكه له
 كه مو كورپیه كانى گوتاره ره خنه ییه كه، ههروهها برۆای وایه ده قى ئەدەبى سه ركه وتوو
 ئەو ده قیه دیارده كۆمه لایه تییه كانى به كردارى تیدا به رجه سه ته ده كرىت، كه ئەمه ش
 بۆچوونىكى ته واو نییه، ئەگه رچى گوزارشت كردن له كۆمه ل و دیارده كۆمه لایه تییه كان
 په كىكه له ئەركه سه ره كیه كانى ئەدەب، به لام هه موو ئەدەب نییه و هه ندىكجار ئەدەب
 گه وره یى خۆى له وه وه به ده ست ده هینى، كه ئەدەبه به بى ئە وهى گوزارشت له شتى تر
 بكات.

شیخ محهمه دى خال له گوڤارى (هيو) دا گوتارىكى ره خنه یى به ناوى (ویژه) به
 دوو به ش بلاو كردوو ته وه و تیایدا به شیوه یه كى گشتى باسى ئەدەب و به شیوه یه كى
 تابه تیش باسى ئەدەبى كوردى دهكات. نووسه ر برۆای وایه كه ئەدەبى هه ر نه ته وه یه ك
 وهك كالا یه ك بۆ نه ته وه كه و هه ر نه ته وه یه كیش جۆره ئەدەبىكى هه یه، نه ته وهى وا
 هه یه ئەدەبه كه ی كالا یه كى ته واوه و ته واوى پیداو یستیه كانى نه ته وهى دابین كردوو و
 ئەدەبى هه ندی نه ته وهى تریش كه مو كورپیه كى كه مى هه یه و ئەدەبى نه ته وه ش هه یه
 زۆر دواكه وتوو و پر كه مو كورپیه و ئەدەبى نه ته وهى واش هه یه كه ئەگه ر به شى
 بیگانه ی لیده ربكه ی هیچى واى نامینیته وه. نووسه ر ئەدەب به جلوه رگىك ده چوینیت كه
 هه یه زۆر ته واوه و هه یه كه مو كورپیه كى كه مى هه یه و هه یه كه مو كورپیه كى زۆرى
 هه یه و هه یه كه مو كورپیه كى گه لى زۆرى هه یه و ته نها ناوى جلوه رگه، وهك ده لى:

۱ - به كر عومه ر په حیا، ئەدەب، ل ۶۸

۲ - سه رچاوه ی پيشوو، ل ۶۹

((ئینجا بەم پییە کە تەماشای ئەکەین لەناو وێژەدا وێژەیی واهەییە وەک کالایەکی بالاپوش وایە لەبەر گەلەکەیا ... وەک وێژەیی فەرەنسزێ و ئنگلیزێ و رووسی و گەلی وێژەیی تر... وەیا لە ئەژنویایەتی، وە نیووی لەشی بەدەرەوویە وەک گەلی وێژەیی تر یەکیکیان وێژەیی عەرەبییە. وەیا لەسەر سنگیتی وەک سوخمە، قولانجیک نەبی لە لەشی کە دای ئەپوشی، ئیتر هەموو گیانی بەدەرەو، وەک وێژەیی فارسی و کوردی. یا وەک پەتیک وایە لە ملی گەلەکەیا کە هیچ داناپوشی لە لەشی ... وەک وێژەیی تورکی، کە ئەگەر ووتەیی بیگانەیی لی دەرینیت هیچی نامینیتەو))^۱

نووسەر جەخت لەسەر ئەو دەکاتەو، کە ئەدەبی هەموو نەتەوویە ک بە گۆرانی ئەدیبان و ژیان و بارودۆخ و خویندەواری و ئاستی پۆشنیری و بیروباوەر و ئارەزووی ئەدیبان دەگۆریت، هەرەو هەبەیی ژینگەیی سروشتی و کۆمەلایەتی و سیاسی و ئاینی و دابونەریت و کولتووری نەتەووی دەگۆریت، وەک دەلی: ((وێژەیی هەموو گەلیک ئەگۆرری بەپیی گۆرانی وێژەر - ادیب - هکانیان، وە بەپیی خویندەوارییان و ئارەزوویان و پەیی دەستەبیان لەگەل ئەو بیروباوەرە کە هەیانە، هەرەو وەک ئەگۆرری بەپیی ناوچەیان، ئنجا ئەم ناوچەیی ناوچەیی کۆمەلایەتی بی لە سیاسەت و ئاین و باوی ناوخیان، یا ناوچەیی سروشتی - طبیعی - بی))^۲ هەرەو هەبا س لەو دەکات کە پەيوەندییەکی پتەو لەنیوان نەتەو و ئەدەبدا هەییە و کاریگەرییان لەسەر یەکتر هەییە و بە گۆران و پیشکەوتنی نەتەو و ئەدەبیش پیش دەکەوت، هەرەو هەبا بەخویندەووی ئەدەبی هەر نەتەوویە ک دەتوانی شارەزای ژیان کۆمەلایەتی و سیاسی و پەوشت و دابونەریت و کولتوور و ئاینی ئەو نەتەوویە بی، ((هەموو وێژەییە ک ئەگۆرری بە گۆرانی گەل، وە لەگەل ئەو ئاویتە ئەبی، وە هەردوولا کار لەیە ک تری ئەکەن، بیگومان لەهەر دەمیکا ووردبیتەو لە وێژەیی هەر گەلیک ... ئەتوانی تی بگەیت لە چوینتی ئەو گەلە لەو ماویدیەدا، لەبابەت کۆمەلایەتی و ئاین و سیاسەت و دەستوور و باوو هەموو شتیکی تریانەو. کەواوو هەموو گەلیک ئەبی وێژەکی لەگەل خویا هەنگاو بە هەنگاو پیش کەوی، وە بەو پلەییە ک ئەو گەلە پیا سەرکەوتو و وێژەکی لەشی پیا سەرکەوی))^۳

۱ - شیخ محەمەدی خال، وێژە، گۆقاری هیوا، ژ. ۷، سالی ۱، بەغداد، ۱۹۵۸، ل ۱۱ - ۱۲

۲ - سەرچاوەی پیشوو، ل ۷

۳ - شیخ محەمەدی خال، وێژە، ل ۷

پاشان نووسەر ئەدەببىكى گىشتىگر كە گرنگى بەسەرجه م لایەنەكانى ژيانى كۆمەلایەتى و بەرجهستەكردنى كىشه و گرفتهكان و خوشى و ناخوشىيەكانى كۆمەل و گرنگيدان بە ھەموو چىنە كۆمەلایەتییەكان و گرنگيدان بە ژن و پياو و قۇناغەكانى تەمەنى مرؤف ھەر لە مندالییەوہ تا دەگاتە پىرى و بوونى سەرجه م ژانرە ئەدەببىەكان بە ئەدەببىكى باش دادەنى، وەك دەلى: ((ويژەى ھەموو گەلىك كاتىك پىي ئەلین باش كە وەك ئاوينەى بالاپياو و ابى بو گەلەكەى، وە لەھىچ رووپەررەيەك لە رووپەررەكانى ژيانا كەموكوررى نەبى، نەلەبەشى منالانا، نەلەبەشى پياوان و ژاننا، نەلەبەشى خوشيدا، نەلەبەشى ناخوشيدا، نەلەبەشى كۆمەلایەتيدا، نەلەبەشى بازركانيدا، نەلەبەشى كشتوكالا، نەلەبەشى پاشەكەوتى و ئابووريدا، نەلەبەشى پيشەسازيدا، نەلەبەشى ئايينيدا، نەلەناو مالا، نەلەدەرەوہ، نەلە مزگەوتا، نەلە قوتابخانە و زانستگادا، نەلە سىينەما و سەرشانودا، نەلە تەمسيل و لاسايكەدا))^۱ پاشان نووسەر دیتە سەر ئەدەبى كوردى و بەم بنەمايانەى كە كردوويەتییە پىوەر بو ئەدەبى باش؛ ئەدەبى كوردى ھەلسەنگاندووە، كە پىي وایە ئەدەبى كوردى ئەدەببىكى دواكەوتووە، چونكە ئەم ئەدەبە ناتوانیت پىنداويستییەكانى نەتەوہى كورد پرىكاتەوہ، كەموكورى لە بابەت و ژانر و دياردە كۆمەلایەتى و ئاينى و رەنگدانەوہى ژيانى خەلكدا ھەيە، ھەرەھا لە بواری نووسين و بەرھەمى نووسراوى ئەدەببىدا كەموكورى ھەيە وەك دەلى: ((ئەمە ئاشكرا و نومايانە كە ويژەى كوردى - وەك زورترینى ويژەى روژھەلاتى ناوہراست - بەشى خوراك و پى بژيوى ئىمرومان ناكات، وەپى ويستانى ژيانمان پرىناكاتەوہ))^۲

نووسەر ئەم كەموكورپىيانەى ئەدەبى كوردى بەدەردىكى كوشندە ناودەبات، بۆيە كۆمەلەك پيشنيز دەخاتەروو بەمەبەستى چارەسەرکردنى كەموكورپىيەكان و پيشخستى ئەدەبەكە، ئەويش بە نووسينى بابەت و بلاوکردنەوہى، نووسەر داوادەكات ئەوہى توانای نووسينى ھەيە لەھەر بواریكدا بىت، پىويستە بينووسيت، گرنگ نىيە باش بىت يان خراپ، جوان يان ناشيرين بىت، گرنگ ئەوہىە ئىمە بەرھەمى نووسراومان زۆر بىت، چونكە لە داھاتوودا باش و جوانەكان دەمىننەوہ و خراپەكانىش لەناودەچن، وەك دەلى: ((چاك ترینى دەرمان بو ئەم دەرەدە كوشندەيە ئەمەيە ھەرچى ئەزانى بنووسى دەست بكا بە نووسينى، وە ھەر كەسە لەچيدا بەھرەى ھەيە بىخاتە سەر كاغەن، تا لە ماوہيەكى كەما تفاق و كەرەسە و كەلەپورىكى زور بەجى بيلين بو دواى

۱ - سەرچاوەى پيشوو، ل ۱۲

۲ - سەرچاوەى پيشوو، ل ۱۲

خومان، ئىنجا لە پاشەرۆژا ئەم نووسراوانە لە بىژنگ ئەدرين، هەرچى باش و بە كەلك بى ئەمىنيتەوه، وه هەرچى خراپيش بى ئەرروا و ئەچيتەوه پەردەى نەبوون))^۱ هەرودها نووسەر بەردەوام دەبیت لەسەر پيشنيارهکانى و داوا لە ئەديبان دەكات لەهەر گۆشهيهكى ئەدەبى كوردیدا كەموكۆرى و ناتەواوى هەيه هەولى پركردنەوهى بدن، هەرودها داوا دەكات ژياننامەى پياوه گەورەكان و ليكۆلینەوه و شيكردنەوهى كەسايەتییان بكریت و نووسینی جوان و نامیلکەى جوان بلاوبكرینەوه و شيعرى جوان دەربارەى خوورەوشت و بەها بالاکان و ئاین بنووسرین و چیرۆك و داستان لەسەر رابرددى نەتەوه بنووسریت بە جۆرێك كە كەموكۆرییه كۆمەلایەتییهكانمان بخانەپوو و چارەسەریان بۆ بدۆزیتەوه.^۲

نووسەر لەم ليكۆلینەوهيهيدا بەشيوهيهكى گشتى لە دیدىكى كۆمەلایەتیانەوه لە ئەدەبى روانیوه. نووسەر چەند پيوهريكى بۆ دەولەمەندى و هەژارى ئەدەب داناوە كە بەهيج شيوهيهك نابنە بنەما بۆ ئەم كارە و ئەدەبیش هەرگیز بەم شيوهيه پۆلین ناکریت. پاشان ئەدەب دەبەستیت بە گەل و نووسەرانى گەلەوه و برپاوى وایه بەپيشكەوتنى گەل ئەدەب پيشدەكەويت و بە گۆرانى بارودۆخى رۆشنیبرى نووسەرانیش ئەدەب گۆرانى بەسەردا دیت، كە ئەم بۆچوونەیان بۆچونىكى تەواوه و لەگەل بنەما زانستیهكانى میتۆدى كۆمەلایەتیدا دەگونجیت. سەبارەت بە نووسینی بابەتى ئەدەبى و بلاوكردنەوهى بۆچوونەكهى دروسته، چونكە بەدریژاى میژوو بەرهمە بەرز و نەمرەكان دەمیننەوه و بەرهمە ئاست نزمەكانیش دەبنە بەشیک لە میژوو.

(م.م) لە گوتاریكى رەخنەبیدا بەناوى (ليكولينهويهكه له ووتارى "ويژه"ى ماموستا خال) كە لە گوڤارى (هيووا) ژماره (۹) ى سالى يەكەمدا بلاوكراوتەوه، تيايدا گفتوگوى بيروراكانى (ماموستا خال) دەكات، كە لە دوو ژمارهى پيشووى گوڤارهكهدا بابەتێكى بەناوى (ويژه) بلاوكردبووهوه. نووسەر سەرەتا داوا لە (ماموستا خال) دەكات بەچاوى ليكۆلینەوهكهى زانستى لە ليكۆلینەوهكهى بروانیت، چونكە مەبەستى خزمەتكردنه بە خویندەوارانى كورد و نووسینهكهى رەخنەيهكى بنیادنەرە و رینگهيهكى راستيشه بۆ روونكردنەوهى بیره دەرپراوهكان. نووسەر دژی ئەو دابەشكردنەيه كە

۱ - شيخ محمەدى خال، ويژه، ل ۱۴

۲ - سەرچاوهى پيشوو، ل ۸

(مامۆستا خال) ئۇدەبى پى دابەشكردووه،* و پەتى دەكاتەوه و بە دابەشكردنىكى
 نەگونجاوى دەزانىت، بىرواى واىە بىرپارىكى لەو جۆرە لە تواناى (مامۆستا خال) دا نىيە،
 چونكە ئەو شارەزايىيەكى تەواوى دەربارەى ئۇدەبى نەتەوهكانى جىهان نىيە و ئەو
 زمانانەش نازانىت، كە ئەو ئەدەبانەيان پى نووسراوتەوه، بۆيە دەلى: ((نازانم مامۆستا
 چون هاتوہ ئەم وىژە عالەمىيانەى بەم شىوہ دابەش كردووه؟ من بەش بەحالى خوم
 ئەزانم حوكمى وا ئەبى كەسى بىدا كە شارەزايى بىكى باشى لە ھەمو سەرىكى
 وىژەكانى جىهان ھەبى وە ئەو زوبانانە بزانى كە ئەو وىژانەيان پى نووسراوہ))^۱
 ھەروہا دەلى: ((وەك بزنام وىژە بەم چەشنە دابەش ناكىرىت، بەلى گەلى وا ھەيە
 وىژەى دەولەمەندە و گەلى واش ھەيە وىژەى ھەژارە، بەلام گەلى وا نىە وىژەى وەك
 كراسى دەرودامانى ياخود وەك كراسى تا ئەژنو گەشتو ياخود وەك سوخمە، يا
 پەنكىكى بى لە ملدا، واتە وىژەى يا سەروزيادى بى، ياخود بە ئىندازەيەكى وى جوى،
 بەشى پىويستى ئەو گەلە نەكا))^۲ بەلكو نووسەر بىرواى واىە ئەدەب بەپىنى ياساى
 گەشەسەندن گەشەدەكات و ئەگەر نەتەوه دواكەوتوو بوو ئەوا ئەدەبەكەشى
 دواكەوتوو دەبىت و ئەگەر نەتەوه پىشكەوتوو بوو ئەوا ئەدەبەكەشى پىشكەوتوو
 دەبىت، چونكە ھەموو ئەدەبىك پەنگدانەوہى باردۇخى نەتەوهكەيە و بەپىنى گۆرانى
 سەردەم و بارودۇخى سىياسى و كۆمەلايەتى و ئابوورى و ژىيارى گۆران لە
 ئەدەبەكەشدا دىتە ئاراوہ، كە دەشنىت ئەدەبىكى نەتەوہى لە سەردەمىكى دىارىكراودا
 دواكەوتوو بىت و لە سەردەمىكى دىارىكراوى تردا پىشكەوتوو بىت، ياخود
 بەپىچەوانەوہ، وەك نووسەر دەلى: ((وىژە وەك ھەموو بوويەكى زىندوو - كائن حى -
 سەرى شورە بو ياساى كوران - قانون التطور - وە لەھەر قوناغى لە قوناغەكانى
 ژيانا وىژەى ھەر گەلى بەشى جورى ژيانى كۆمەلايەتى و ئابورى و سىياسى ئەو گەلە
 ئەكاو وە لەگەل گورانى ئەو جۆرى ژيانەدا ئەمىش بەپىنى پىويست ئەگورى))^۳

نووسەر بىرواى واىە كە (مامۆستا خال) دوو بنەماى كردووتە پىوہر بۆ
 بىرپارەكانى دەربارەى دابەشكردنى ئەدەبەكانى جىهان بەو جۆرە، كە برىتىن لە ((يەكەم:
 ئەوہتە ئەو زوبانە تا چ رادەيەك پاكە لە وشەى بىگانە؟ دووہەم: ئەوہتە تا چ رادەيەك

* بىروانە: شىخ محەمەدى خال(۱۹۵۸)، وىژە، گۆفارى ھىوا، ژ ۷

۱ - م.م، لىكولینەوہيەك لە ووتارى وىژەى مامۆستا خال، گ، ھىوا، ژ ۹، سالى ۱، بەغدا، ۱۹۵۸، ل ۶۷-

۶۸

۲ - سەرچاوەى پىشوو، ل ۶۶

۳ - م.م، لىكولینەوہيەك لە ووتارى وىژەى مامۆستا خال، ل ۶۶

له هه مو باسیکا نوسراو و دانراوی ههیه))^۱ ئه وهی جیگای تیرامانه ئه وه ئه وهیه که خالی یه کهم ئه گهرچی نووسهر چه ندین به لگهی هیناوه ته وه له سهر ئه وهی که بنه مایه کی هه له یه و نا کریت بکریتته پیوه ر له دیاریکردنی پیشکه وتن و دواکه وتنی ئه ده بدا، که چی له وتاره که ی (ماموستا خال) دا به هیچ شیوه یه ک باسی شتی وا نه کراوه و نووسهر له ئه نجامی هه له تیگه یشتنه وه ئه م خاله ی هیناوه ته وه و گفتوگۆی کردووه. سه باره ت به خالی دووه میس نووسهر برۆای وایه به هیچ جوړیک نا کریت زور و که می به ره می ئه ده بی نووسراو بکریتته بنه مای دهوله مند ی و هه ژاری ئه ده ب، به لکو پیوه ندی به پیشکه وتن و دواکه وتنی ئه ده به وه هه یه.

نووسهر برۆای وایه هوکاری سه ره کی بو ئه وهی به ره می ئه ده بیمان زورتر بیت و له هه موو بواره کانی ئه ده بدا نووسراومان هه بیت و ئه ده ب به ره و پیشه وه بچیت، بوونی ئازادی نووسینه، چونکه هه رکاتیک که شیک ی له بار و گونجاو و بی سانسور بیته ئاراوه، ئه وکاته نووسینی ئه ده بی زیاتر ده بیت و که موکورییه کی بواری ئه ده بیمان که مده بیته وه، وه ک ده لی: ((بهر له هه مو شتی پیویستمان به ئازادی نوسین و بلاوکردنه وه هه یه، تا نوسه رانی کورد بتوان زاده ی بیر و میشکیان بخه نه سهر قاقه ن، وه زوتر نه ته وه که مان له تاریکی شه وی نه زانی و نه خوینده وارییه وه بکه ونه روناکی پیشکه وتن))^۲

نووسهر له خویندنه وهی بو گو تاره که ی ماموستا خال تا راده یه ک سه ره که وتوو بووه به تایبته ت ده ربه ری ئه و پۆلینکردنه ی بو ئه ده بی کردبوو، که ئه ده بی بو ئه ده بی ده وله مند و هه ژار و هه ژارتر پۆلین کردبوو، نووسهر ئه م پۆلین کردنه ی ره تکردووه ته وه و ده یسه لمینیت، که ئه م پۆلینکردنه هیچ بنه مایه کی زانستی نییه، هه روه ها برۆای وایه ئازادی نووسین ده بیته هو ی به ره و پیشچوونی ئه ده ب که به دلنیا ییه وه هه ر کاتیک ئازادی نووسین به رجه سته بوو ئه و کاته به ره مه ئه ده بییه کان زور ده بن و ئه ده بیش به ره و پیشه وه ده چیت.

کاک سلاج له گو قاری (هه تاو) دا گو تارکی به ناوی (ژیان و ویژه)
بلاوکردووه ته وه. نووسهر برۆای وایه له نیوان ژیان و ئه ده بدا پیوه ندییه کی راسته وان هه یه و ئه ده ب و ژیان ته و او که ری یه کترن و زور پیویستیان به یه کتره، چونکه ئه ده ب

۱ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۶۸

۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۷۱

دەبیتە ھۆی بەرزکردنەوہی ئاستی ھۆشیاری و ئاسوودەیی و پیشکەوتنی نەتەوہ و پیشکەوتنی نەتەوہش دەبیتە ھۆی پیشکەوتنی ئەدەب، وەک دەلی: ((بۆمان ئاشکرایە وێژە دەستیکی درێژی ھەبە لە پیشکەوتن و سەرکەوتن و بەختیاریتی نەتەوہدا، نەتەوہ ھەرچەندیکی پیشکەوتوتر بیت وێژەش ئەوہندە بە ئاسمانی بەرزى و پیشکەوتنا ئەدرەوشیتەوہ))^۱

ئەدەب یەکیکە لە فاکتەرە سەرەکییەکانی پیشکەوتنی کۆمەل و بەشداری دەکات لە ڕەوڕەوہی پیشکەوتن و شارستانییەتدا، ھەرۆک بەشداری چارەسەری کیشە و گرفتە کۆمەلایەتیەکان دەکات و دەبیتە ھۆی نەھیشتی نەزانی و نەخویندەواری و بلاوہوونەوہی زانست و زانیاری لەناو کۆمەلدا. ئەدەب بەشدارییەکی کاریگەری ھەبە لە پیشکەوتنی کۆمەل و ھۆشیارکردنەوہی خەلک و ڕیبەری کردنی خەلک بەرەو ئامانجە گشتییەکانیان و بەدەستھێنانی مافەکانیان، ئەمەش گرنگی ئەدەب و ڕۆلی لە خزمەتکردن و پیشکەوتنی کۆمەلدا دەرەخات، ھەربۆیە ((ئەگەر سەرنج لە میژووی وێژە و لاتە پیشکەوتنەکانا بدەین زۆرباش بۆمان روون ئەبیتەوہ کە لە ھەموو سەردەمیکی پیشکەوتندا وێژە بەشدار بوہ جا چ لەرووی کۆمەلایەتیەوہ و یا چ لە رووی زانیاریەوہ بووبیت دیسانەوہ وێژە تیماری ئەو نەخۆشی و بۆشاییانە ئەکات کە لەناو نەتەوہدا رەگیان داکوئاوہ))^۲ بە برۆی نووسەر ھەر قونایگی مرۆفایەتیش پیویستی بە جۆرە ئەدەبیکی ھەبە، کە لەگەڵ ئەو بارودۆخە کۆمەلایەتی و ژیاڕییەدا بگونجیت کە ئەو کۆمەلە ی تێدایە ((ئەگەر بە وردی سەیریکی قوناخەکانی مرۆفایەتی بکەین ئەبیین کە ھەرگیز چۆل نەبووہ لە وێژە، بەلام وەکو بۆمان دەرکەوتووہ ھەموو قونایکی وێژەییەکی تایبەتی خۆی ھەبە کە لەگەڵ زوبان و ژیاڕیدا بگونجی))^۳

نووسەر برۆی وایە کە نەتەوہ پیشکەوتووہکان خاوەنی ئەدەبیکی پیشکەوتوون و گەلانی دواکەوتووش خاوەنی ئەدەبی دواکەوتوون، ئەدەبی کوردیش ئەدەبیکی دواکەوتووہ، لەبەرئەوہی نەتەوہی کورد نەتەوہییەکی دواکەوتووہ و ھەتا ئاواش لە دواکەوتوویدا بمینیتەوہ ئەدەبەکەشی ھەر بە دواکەوتووی دەمینیتەوہ، ((زۆرچاک ئەزانین کە نەتەوہی کورد لە گەلی رووی ژیاڕەوہ دواکەوتووہ، کەواتە لەرێی

۱ - کاک سلاخ، ژیان و وێژە، گ. ھەتاو، ۱۴۳، سال ۵، ۱۹۵۸، ل ۱۸

۲ - سەرچاوەی پیشوو، ل ۲۱

۳ - کاک سلاخ، ژیان و وێژە، ل ۲۱

ویژەشەوه دیاره له دوواکهوتنا هەر ئه‌بیت، چونکه ویژەش له‌گه‌ل پیشکه‌وتن و دوواکه‌وتنی نه‌ته‌وه‌دا ئه‌گۆری))^۱

نوسەر به‌ئهرکی سه‌رشانی رۆشنییرانی ده‌زانیت که هه‌ول بده‌ن ئه‌ده‌بی کوردی له دوواکه‌وتویی رزگاربه‌کن و به‌ره‌و پیشی ببه‌ن و بو ئه‌م مه‌به‌سته‌ش پیویسته رۆشنییران خۆیان به‌دوور بگرن له خۆبه‌گه‌وره‌زانین و خزمه‌تکردنی ئه‌ده‌بی بیگانه و پیویستیشه ئه‌و ئه‌ده‌به‌ی ده‌ینوسن و بلاوی ده‌که‌نه‌وه خزمه‌ت به‌ زمان و بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی و ژیا‌ری و بیته‌هۆی پیشکه‌وتن و له‌گه‌ل گیانی سه‌رده‌ما بگنجی و بیته‌رینیشانه‌ری خه‌لک و چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌و گرفته‌کانی کۆمه‌ل. وه‌ک ده‌لی: ((پیویسته‌ خۆینده‌واره به‌رزه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌میشه ئاگاداری ئه‌و جووره نووسینه‌ بن که ئه‌خرینه به‌رچاو بو ئه‌وه‌ی دوورین له خۆپه‌سه‌ندی و خزمه‌تی ئه‌م و ئه‌و. له‌سه‌ریکی تریشه‌وه نه‌ته‌وه‌ی کورد ئیمرو پیویستی به‌ ویژه‌یه‌ک هه‌یه که خزمه‌تی زوبان و ژیا‌نی نه‌ته‌وه‌که‌ی بکات، دیسانه‌وه ویژه‌یه‌ک پیویسته که هه‌لگری مه‌شخه‌لی ریگای رووناکی و پیشکه‌وتن بیت وه‌ ویژه‌یه‌ک بی له‌گه‌ل ژیا‌نی ئیمروماندا بگنجی و فی‌ری بیرکردنه‌وه و ئیش کردنمان بکات، ویژه‌یه‌ک که نه‌ته‌وه بخاته‌ سه‌ر چه‌قی ریگای رووناکی و هه‌سانه‌وه، ویژه‌یه‌ک که له‌ که‌م و کوری و بو‌شایی نه‌ته‌وه‌دا بدویت))^۲

نوسەر له‌ گوتاره‌که‌یدا به‌وردی باسی په‌یوه‌ندی کۆمه‌ل و ئه‌ده‌بی کردووه و ئه‌وه‌ی خستووته‌روو، که گه‌لانی پیشکه‌وتوو خاوه‌نی ئه‌ده‌بی پیشکه‌وتوون و گه‌لانی دوواکه‌وتووش ئه‌ده‌به‌که‌یان دوواکه‌وتوو، هه‌روه‌ها ئه‌ده‌ب رۆلیکی گه‌وره و کاریگه‌ری هه‌یه له‌ پیشکه‌وتنی کۆمه‌ل و چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌و گرفته‌کانی کۆمه‌ل و به‌رزکردنه‌وه‌ی ئاستی هۆشیا‌ری کۆمه‌ل. هه‌روه‌ها نوسەر ئهرکی سه‌رشانی ئه‌دیبا‌نی دیاریکردووه که هه‌ول‌دانه بو به‌رجه‌سته‌کردنی ئه‌ده‌بیک که له‌ خزمه‌ت کۆمه‌لی کوردی و چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌و گرفته‌کانیدا بیت.

عه‌بدولر‌ه‌زاق محمه‌د له‌ گۆقاری (هه‌تاو)دا گوتاریکی ره‌خنه‌یی به‌ناوی (بانگی جه‌مه‌وری شیوه‌یه‌ک له‌ شیعی‌ری گه‌ل) بلاوکردووه‌ته‌وه و له‌ گۆشه‌نیگای کۆمه‌لایه‌تییه‌وه له‌م شیعی‌رانه‌ی کۆلیوه‌ته‌وه. سه‌ره‌تا پیناسه‌یه‌کی ئه‌و شیعی‌رانه ده‌کات، که به‌ شیعی‌ری میلی ناویان ده‌بات و له‌لای نوسەر شیعی‌ری میلی ئه‌و جووره شیعی‌ریه

۱ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۲۱

۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۲۱-۲۲

له ناو جەرگه‌ی کۆمه‌له‌وه به‌ره‌م دیت. وه‌ک ده‌لی: ((بانگی جه‌مه‌وری له‌و شیعرا‌نه‌یه ئه‌گه‌ر بتوانین پیا‌ن بلی‌ن شیوه‌یه‌ک له‌ شیعری ناو کۆمه‌ل یا‌ن شیعری شعبی. و ئه‌ده‌بی کۆمه‌ل به‌ روویه‌کی گشتیه‌وه هونه‌ریکی په‌تی و کاکلی گه‌له‌وه له‌ گیانی گه‌ل هه‌لقولیوه و به‌ نزیکترین ری ئه‌چیته‌وه سه‌ر گیانی گه‌ل و هه‌ستی زوربه‌ی میلیه‌ت به‌ کریکار و جوتیار و دوکاندار و رۆله‌ی شه‌قام ئه‌خاته ناو چوارچیوه‌یه‌کی ساکار و جوان))^۱

نووسه‌ر بر‌وای وایه ئه‌م شیعرا‌نه‌ گوزارشت له‌ سه‌رجه‌م چینه‌کانی کۆمه‌ل ده‌که‌ن و ئازار و خه‌م و خو‌شی و ناخو‌شیه‌کانی خه‌لک ده‌رده‌برن. شاعیر له‌م شیعرا‌نه‌یدا رووداوه‌کانی شو‌رشی چوارده‌ی ته‌مموزی به‌شیوه‌ی داس‌تان به‌رجه‌سته‌کردووه و پاله‌وانه‌کانی له‌ که‌سایه‌تییه‌کانی ئه‌م شو‌رشه‌ وه‌رگرتووه، که‌ به‌بر‌وای نووسه‌ر شاعیر زۆر سه‌رکه‌وتووانه‌ توانیویه‌تی ئه‌م رووداوانه‌ له‌ شیعره‌کانیدا به‌رجه‌سته‌ بکات و ((ویستویه‌تی رووداوه‌کانی شو‌رشی مه‌زنی عراق به‌شیوه‌ی ملحه‌یی‌ک نیشان بدات، له‌م باوه‌رده‌دا زۆر سه‌رکه‌وتوه، چونکه‌ بۆ ناو کۆمه‌ل رووداوی شو‌رش به‌شیوه‌ی چیرۆکی‌کی به‌سه‌روبه‌ر و به‌سو‌ز و زۆرجی گرت‌ره له‌ گه‌لی هه‌لبه‌ستی هونه‌رمه‌ندانه‌ و ووتاری پر له‌ زانیاری. زۆر چاکی کردووه که‌ شو‌رشی عراقی کردووه به‌باسی چیرۆکی‌ک که‌ قاره‌مانانی چیرۆکه‌که‌ی له‌م که‌سانه‌ هه‌لبژاردووه: شه‌یتان، نوری سعید، عبدالکریم قاسم، سوپا، میلیه‌ت و هه‌ندیکی تر))^۲ به‌لام نووسه‌ر له‌گه‌ل ئه‌م په‌سنه‌ی بۆ ئه‌م شیعرا‌نه‌ی کردووه، هه‌ندی که‌موکوری ده‌قه‌که‌شی خستووه‌ته‌روو، که‌ بریتین له‌ پشو و کورتی له‌ به‌رجه‌سته‌ کردن و خستنه‌رووی رووداوه‌کانی چیرۆکه‌ و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شاعیر نه‌یتوانیوه‌ به‌شیوه‌یه‌کی باش و سه‌رکه‌وتووانه‌ گوزارشت له‌ بیروباوه‌ره‌کانی بکات، وه‌ک ده‌لی: ((ئه‌گه‌ر بی‌ت و به‌ چاویکی ره‌خنه‌گرانه‌ش سه‌یریکی ئه‌م نامیلکه‌یه‌ بکه‌ین بی گومان نابی چا‌و له‌ نه‌ختی که‌م و کورتی بپوشین: یه‌که‌م پیویست بوو به‌ پشوویه‌کی درێژتر چیرۆکه‌که‌ بنووسیته‌وه و گه‌لی بیروباوه‌ری له‌ناو بۆته‌ی هه‌لبه‌سته‌کانیدا نه‌ئبوو ئه‌وه‌نده به‌ په‌له‌

۱ - عه‌بدله‌زاق محمه‌د، بانگی جه‌مه‌وری شیوه‌یه‌ک له‌ شیعری گه‌ل، گ. هه‌تاو، ژ ۱۴۵، هه‌ولێر،

۱۹۵۸، ل ۲۲

۲ - سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۲۳

بیت، چونکه ئیستا زۆر تاکه ههلبهستی به پالپهستو مهبهس و بیرى شاعری لهناو
ئاخزراوه))^۱

نوسهر له م گوتارهیدا به شیوهیهکی بابهتیانه رهخنهی له م دهقه شیعیانیانه
گرتووه و دیده کۆمه لایهتییه کهی شیعرهکانی به جوانی روونکردوو تهوه له گهل
ئه وه شدا چاوی له لایه نه که موکورییهکانی شیعرهکان نه پۆشیوه و به شیوهیهکی زانستی
و له کۆتایی گوتاره کهیدا ئه وانیشی خستوو ته پوو.

محهمهد صالح دیلان له گوتاریکدا به ناوی (چۆن ئه ده بی کوردی دراسه بکهین)
بروای وایه کۆمه لایه تی بوونی شیعی کوردی یه کیکه له و بنه مایانه ی که ئه ده بی
کوردی له ئه ده بیکی ناوچه ییه وه ده گوازیته وه بۆ ئه ده بیکی جیهانی. نوسهر چوار
بنه مای داناو بۆ به جیهانی کردنی شیعی کوردی، که پێویسته له ژیر پۆشنای ئه م
بنه مایانه دا لیکۆلینه وه ی شیعی کوردی بکهین، که له چواره میاندا ده لێ: ((بی سه لمینین
که له باره ی پیشکته وتنی کۆمه لایه تییه وه به و ئیعتیباره ی که شیعر دیارده یه کی
کۆمه لایه تییه هاوه نگاوی قوناغهکانی کۆمه لایه تی کوردی کردوه وه کو نه ته وهکانی تری
جیهان))^۲ که واته به بروای نوسهر سه لماندنی کۆمه لایه تی بوونی شیعی کوردی
بنه مایه کی سه ره کی به جیهانی کردنی شیعی کوردییه، ئه مه ش له بهر ئه وه ی چوونه
ناو کۆمه ل و گوزارشت کردن له دیارده کۆمه لایه تییه کان و خووشی و ناخووشییهکانی
خه لک نیشانه ی زیندوویی ئه و ئه ده به ده گه یه نیت.

نوسهر بروای وایه ههر کۆمه لگه یه ک پیکهاتبوو له چه ند چینیک کۆمه لایه تی و
ههر چینیک ئیش و کاری خو ی هه بوو، به تییه پوونی کات ماوه ی نیوان ئه م چینانه
زیاد ده بیته و ناکۆکی چینایه تی دروست ده بیته، ئه مه ش ده بیته بابه ت بۆ شیعر و ههر
ئه م دیارده یه بووته هۆی سه ره له دانی (شیعی دراماتیک) له بهر ئه وه ی له کۆمه لگای
کوردیدا ئه م جیاوازی چینایه تییه به ئاشکرا هه بووه، هه ربۆیه له ئه ده بی کوردیشدا
(شیعی دراماتیک) پهیدا بووه، که شیعی (بوکیکی ناکام) ی (گۆران) به نمونه ی ئه م
جۆره شیعره له ئه ده بی کوردیدا داده نیت. نوسهر چه ند دیریکه ی له شیعی (بوکیکی
ناکام) وه رگرتوووه و لیکدانه وه یه کی چینایه تی کۆمه لایه تییهکانه ی بۆ کردوووه، که له و
کاته دا سته م له کچان کراوه و به زۆر به شوویان داو ن به ده وله مهن د و ئاغاکان، وه ک

۱ - عه بدله زاق محهمهد، بانگی جه مهوری شیوه یه ک له شیعی گهل، ل ۲۴

۲ - محهمهد صالح دیلان، بارانی سلیمانی، ئا: ئومید ئاشنا، به شی دووهم، ل ۲۰

دهلئ: ((ئەشئ كئژئكى جوان بەبئ ئەوہى بە ئارەزوو ئاواتى خوى خرابئتە ژئير تارائ سورمەچن لە چاوكەيەكى بە تەيمان تەزراوہوہ رووہو كۆشكى خرابئتە رئ، كام كچ؟ ... ئەو كچەى بە پئچەوانەى ئەو جئگا و رئگا و ناز و نئعمەتەى كە ئئستئ بؤى ئەبرئ لە زووہوہ لەگەل كورئ شواندا پەيمانئ خۆشەويستئان بەستبوو))^١

نوسەر بروائ وائە ((لئردا گوران چەوساندنەوہى چئنايەتى زور باش دەرختووہ))^٢ چونكە كورە شوانە، كە رۆژ تا ئئوارە بەو كئوو دەر و دەشتانەوہيەوہ و زەحمەتى زورئ كئشاوہ، لەگەل كچە ھەژارئكدا پەيمانئ دلدارئ دەبەستئ و بەدل يەكتريان خۆش دەوئت، بەلام لەبەرئەوہى ئاغازادەيەك كە دەولەمەندە ھەز لە كچە دەكات و بەزور كچەى دەدەنى و كورە شوانئش بئ ھيوا دەكرئت و ئەم خۆشەويستئئ دەگورئت بؤ كارەسات. ((بەلام ئەنجام چؤن بوو؟ كارەسات چؤن گورأ، تا كوى دلدارئئەكە برئ كرد؟ ئەبئ ئەو دلە لە لئدان بوەستئ چونكە - تفاعەلە اجتماعئە - كە - عاملە طبقئە - ئەوہ ھەل ئەگرئ))^٣ بەمجورە نوسەر بەجئھانى بوونئ ئەدەبئ كوردئ دەبەستئتەوہ بەو دياردە كۆمەلايەتئانەى كە لەناو زوربەى گەلانى دنئادا ھەيە. ھەرودھا سەبارەت بە گورانئش بؤچوونەكانئ تەواون، لەبەرئەوہى گوران شاعئرئ خەلك بووہ و ئاگادارئ بارودؤخئ كۆمەلگا بووہ، بەتائبەتى جئاوازئ چئنايەتى و لە شئعرەكانئدا بەرجەستەى كردوون.

شئخ محەمەدى خال لە گوفارئ (ھەتاو)دا گوتارئكى بەناوئ (پئويستئ وئزەر)
بلاو كردووہتەوہ و لەگوتارەكەيدا جەخت لەسەر لائەنى كۆمەلايەتى و گرنگئ ئەم لائەنە دەكاتەوہ لە دەقى ئەدەبئدا. نوسەر رەخنە لە شئعرئ شاعئرانى پئشوو دەگرئت و بروائ وائە ئەو بابەتانەى لە شئعرئ كؤندا ھەيە برئتئن لەبابەتى خودئ و ھەست و ئارەزووہ خودئئەكان و گرنگئدان بە بەرژەوہندئئەكانئ تاك، كە ئەمانەش ھەمووئ دەبئتەھؤئ دوور كەوتنەوہ لە كئشە و گرتەكانئ كۆمەل، ھەربؤئە شئعرەكانئان بە خۆخەرىك كردن بە شتى ھئچ و پووچەوہ دادەنئت، وەك دەلئ: ((جاران ھونراوہ و پەخشانمان ھەمووئ ھەر لە خزمەتى يەكە يەكەى كۆمەلەدا بووہ، وە بە دەورئ ئەمو ئەوا ھاتووہ، چونكە ئەوہى كە نوسراوہ يا مەدح و پئاھەلدان بووہ يا زەم و پئاھەلخوئئندن يا غەزەل و دلدارئ بووہ، يا شئن و واوہيلا، يل گلە و خوتە، يا جئئو

١ - محەمەد سالح دئلان، بارانى سلئمانئ، ل ٣٤

٢ - سەرچاوہى پئشوو، ل ٣٤

٣ - سەرچاوہى پئشوو، ل ٣٥

وہپلار، یا مہتلوکہ و شتی پیچراوہ یا گہلی شتی تری ہیچ و پووچی وابووه))^۱ لا نووسەر برۆای وایہ تا ئہو سەر دہمەش دەقی ئەدەبی ہەر لە دەوری ئہو بابەتانہ خودییانہ دەخولیتہوہ، کہ شاعیرانی کۆن لە شیعەرەکانیاندا بەرجہستیان کردووہ، ہەر بۆیہ بہ برۆای نووسەر پیویستہ ئیتر لە دەقی ئەدەبیدا کۆتایی بہم جۆرہ بابەتانہ بہینین و دەق بگہرینینہوہ بۆ ناو جەرگہی کۆمەل و گوزارشت لە دیاردہ کۆمەلایہ تیبہکان بکات و پەنجہ بخاتہ سەر کہ موکوریبہکانی کۆمەل، وەک دەلی: ((لەمەولا پیویستہ لەسەر ویژەر و شاعیر ئاوریک بدەنہوہ بەلای کۆمەلہ و گەلا وہ بەگیانیک بەرزای کۆمەلایہ تیبہوہ بنووسن))^۲ چونکہ نووسەر برۆای وایہ کۆمەلگہی کوردی دەیان گرفت و کیشہ و کہ موکوری ہہیہ و ئاماژہ بۆ بەشیکیان دەکات وەکو: ہەژاری و دەرد و نہخۆشی و برسیتی و ستەمکاری و فروفییل و چاوبہست و ئیخفالات و کیشہکانی ژن و مندالانی بیباوک و نہخویندہواری و کہسانی بیکەس و دزی، کی ئەمانہ دەبنہ ھۆی لەناو بردنی بہەرہ و زیرەکی تاکەکانی کۆمەل.

نووسەر بہ پیویستی سەرشانی شاعیران و ئەدیبانان دادەنیت کہ بہوردی گوزارشت لەم دیاردانہی کۆمەل بکەن و ھۆکارەکانی دروستبوونی ئہم دیاردانہ و چارەسەری بۆ بدۆزنہوہ وەک دەلی: ((ئەبێ ویژەران و شاعیران بچنہ بنج و بناوانی ئہم دەردانہوہ، وہ مایہکە ی بدۆزنہوہ و راقہ (شرح) ی بکەن بو کومەلہ و گەل، وہ دەرمانی بو دابنن بہو شیعەرانہی کہ ئەیان لین (...))^۳ ھەر وہا نووسەر سی مەرچی داناوہ بۆ ئەوہی شاعیران بتوانن گوزارشت لە ئەزار و دەردەکانی کۆمەل بکەن و ھۆکارەکانی دەستنیشان بکەن و چارەسەری بۆ بدۆزنہوہ کہ بریتین لە: ((۱- لە گوشەگییری دەست ھەل گرن وہ تیکەلی کومەلہ و گەل ببن بہ ھەموو چینیہکانیہوہ. ۲- ئەبێ زۆر خویندہوار و ئاگاداربن وہ زانیاریبہکی زۆر بہرز و تیکراییان ببی بہجۆریک کہ پیشوہخت لە ھەموو شت بگەن. ۳- شیعەر و ویژہیان چونکہ بو تیگہیانندی گەل، وہ پیش رەوی دەنگی گشتییہ - ئەبێ بہ زمانی گشتی بی واتہ وەک ئاوی رەوان وابی وہ ھەموو یەکە یەکە ی گەل بہ ئاسانی تی بگا))^۴

۱- شیخ محەمەدی خال، پیویستی ویژەر، گ.بلیسہ، ژ. ۲، سالی ۱، سلیمانی، ۱۹۵۹، ل ۶

۲- سەرچاوەی پیشوو، ل ۶

۳- سەرچاوەی پیشوو، ل ۷

۴- شیخ محەمەدی خال، پیویستی ویژەر، ل ۷-۸

نووسەر ئاوات دەخوازیت، که شاعیران و ئەدیبانى گەلهکەى ئەویش وهک
گەلانى پیشکەوتوو دهقهکانیان گوزارشتکردن بیت له کیشه و گرفتهکانى کۆمه‌ل و
ریکخستنى ژيانى کۆمه‌ل و له خزمه‌تى کۆمه‌لدا بیت، وهک ده‌لى: ((دهمیکه ئاواته‌خوازم
که ئیمه‌ش له وێژه‌ى کوردیدا نمونه‌ى (به‌ردناردشو) له وێژه‌ى ئینگلیزى وه (تولستوى)
له وێژه‌ى رووسى و (ئەناتول فرانس)مان ببی له وێژه‌ى فه‌ره‌نسیدا، که وێژه‌ى خویان
ته‌رخان کردوو هه‌ر بو خزمه‌تى کومه‌له و گه‌لى خویان))^۱

نووسەر له گوتاره‌که‌یدا ئه‌ركى شاعیران و ئەدیبانى دیارى کردوو، که وهک
پێویستییه‌كى هه‌نووکه‌ی سهرده‌مه‌که باسى له به‌رجه‌سته‌کردنى دیاره‌
کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و دیاریکردنى هۆکار و چاره‌سه‌ره‌کان بۆیان له‌ده‌قى ئەده‌بیدا کردوو.

(حه‌مه‌په‌ش) له گوڤارى (بلیسه)دا و له گوتاره‌که‌یدا له‌ژێر ناوى (حاجى قادری
کۆی)دا باس له‌لایه‌نى کۆمه‌لایه‌تى ده‌کات له شیعره‌کانى حاجیدا، شاعیر له شیعره‌کانیدا
گرنگیه‌كى زۆرى به‌ نووسین به‌ زمانى کوردی و فی‌ربوونى خوینده‌وارى داوه و
له‌مه‌شدا برۆای وایه که ژن و پیاو جیاوازیان نییه و پێویسته هه‌ردووکیان فی‌رى
نووسین و خوینده‌وه‌ بین، حاجى بیزاره له‌و بارودۆخه‌ى که زمانى کوردی تێدایه و
له‌وه‌ش که زۆربه‌ى خه‌لكى نه‌خوینده‌وارن و گرنگى به‌ خویندن ناده‌ن و له‌ گه‌لانى دنیا
دواکه‌وتووترن و ئەم بارودۆزه‌خ زه‌حمه‌ته‌ چاک بیت و هه‌تا دنیا هه‌یه گوڤرانکاری
به‌سه‌ردا بیت. وهک ده‌لى: ((حاجى که میله‌ته‌که‌ى هان ئەدا بو نووسین به‌ زمانى
کوردی، له‌ عه‌ینى وه‌قت هانیشى ئەدا بو خوینده‌وارى و پیشکەوتن بۆ ژن و پیاو له
هه‌ر سه‌رچاوه‌یه‌ک بیت... حاجى له‌لایه‌كى تریشه‌وه‌ بینزارى نیشان ئەدا، هه‌یچ
تروسکه‌یه‌كى روناكى بو کورد و زمانى کوردی و خویندنى کوردی شک نابا))^۲

شاعیر زۆر به‌توندی دژی بیکارى و ته‌مبه‌لى وه‌ستاوه‌ته‌وه و هانى خه‌لكى داوه
بۆ کارکردن، چونکه به‌هۆى کارکردنه‌وه خه‌لك ده‌توانن سوود له‌ خێروبی‌رى کوردستان
وه‌ربگرن، وهک ده‌لى: ((حاجى زۆر هانى گه‌لى کورد ئەدا بو ئیش کردن و
سووده‌رگرتن له‌ خێر و به‌ره‌که‌تى کوردستان، زۆر هه‌رش ده‌باته‌ سه‌ر ته‌مبه‌لى و بی
ئیشی))^۳ هه‌روه‌ها شاعیر هانى خه‌لك ده‌دات بۆ کشتوکال کردن و سووده‌رگرتن له

۱- سه‌رچاوه‌ى پیشوو، ۸

۲- هه‌مه‌په‌ش، حاجى قادری کوی، گ. بلیسه، ژ. ۳، سالى يه‌که‌م، سلیمانى، ۱۹۵۹، ل. ۷۰

۳- هه‌مه‌په‌ش، حاجى قادری کوی، ل. ۷۰

زهوی و زاری کوردستان و ههول بدهن گۆرانکاری له چاندن و کشتیاریدا بکهن و ههر ئهوه دووباره نهکه نهوه که له پیشوونانهوه فییری بوونه، نووسهر دهلی: ((له لایهکی ترهوهش هانی زوراعهکان و باخهوانهکان ئههه توزیک فیکر له کشتوکال بکه نهوه، گۆرانیکی به سهرا بینن، ههر ئهوه نده نه بی که له باوک و باپیریان فیربوون))^۱ حاجی بهم داواکارییهی ههول دهکات جوتیارانی کوردستان بیروهزریان بخه نه کار و ههول بدهن داهینان له بواری کشتوکالدا بکهن، که شاده ماری ئابووری ئهه کاتهی خه لکی کوردستان بووه.

نووسهر ئهوه دهخاته پروو، که شاعیر زۆر بهوردی ئاماژهی بو ئهه که رهسته خاوانه کردووه که له خاکی کوردستاندا ههیه و ئهگهر خه لکی کوردستان بتوانن ئهه سهراوه سروشتییانه به کاربهینن، ئهه دهتوانن گۆرانکاری گهوره له بواری ئابووری خه لکدا بکهن و ههژاری و نه هه متهی که مبه که نه وه، وهک دهلی: ((ئینجا حاجی له بابته بونی معده نه وه له کوردستانا ئاگاداری قهومه کهی ئهکات، که وولاتی کوردستان پره له نهوت و خوئی و گوگرد و خه لوزی مهعدهنی، به لام موهم ئهوهیه ئهه باسی نهوت ئهکات پیش ئهوهی له عراق بدۆزریته وه))^۲

نووسهر ئهوه دهخاته پروو، که شاعیر ههولی داوه میله ته کهی هوشیار بکاته وه له سیاسهت و حوکمرانی تورکهکان کاربه دهست و دهستوپیوه ندهکانیان و به سهراوهی دهرد و نه خووشییه کومه لایه تیانهی ناو میله ته کهی دایانده نیت، چونکه دوژمن هه میشه ههولی ئهوه دها که له ناو میله تانی ژیرده ستیدا ستهم و به دره وشتی و خراپه کاری کوشتن و برین دزی و بهرتیل بلاوبینه وه، له م بارهیه وه دهلی: ((حاجی قادر له لایهکی تر قهومه کهی ئاگادار ئهکات له سیاسهتی کونه په رستی و خراپه ی مأمورهکان و سیاسهتی به ره لالی له هه موو رویه که وه له زووربهی میلهت ئهگه یه نی، که سیاسهتی پیوستی تورک له ناو گه لدا ئهوهیه که فه ساد و بی ره وشتی و دزی و ریشوهت و لایه نگیری و زولم و کوشتن و تی هه لدان له ناوا بیته))^۳

له م گوتاره ی نووسه ردا بۆمان دهرده که ویت، که نووسه ر ههولی داوه لایه نی هوشیاری و رۆشنییری و بیروردی شاعیرمان بو دهربخات، به تایبه تی له نوسین و

۱ - سهراوهی پیشوو، ل ۷۱

۲ - سهراوهی پیشوو، ل ۷۱-۷۲

۳ - هه مه رهش، حاجی قادری کویی، ل ۷۲

خویندنی ژنان و پیاوان، ههروهه پيشينيهكانى شاعير بۆ چارهسهركردنى لايهنى ئابوورى خهلكى، بهتاييهتى له بوارى كشتوكال و سوود وهرگرتن له كانزاكانى كوردستان، كه ئەمانه دهبنه هۆى نههيشتنى ههژارى، لهبهرئوهى ههژارى دهبيتته هۆى ئەوهى مروّف دووربيت له خویندهواری و دهست بداته خراپهكارى، ههروهه هۆشيارکردنهوى ميللهتهكهى له سياسهتهكانى دهسهلاتدارانى تورک كه تهنهها بلاوکردنهوى خراپهكارييه، كه داگیرکەر تهنهها چاوهری خراپهكارى لیدهكریت.

محهمهد رهسول هاوار له رۆژنامهى (ژين)دا گوتاريكى بهناوى (ئهدهبى كوردى له چ مهينهتيكدايه) بلاوكردهتهوه و له روانگهى كۆمهلايهتیهوه له ئهدهبى كوردى دهروانى و بروای وایه ئهدهبى كوردى له قهيراندايه و ئهدهبىكى دواكهوتوه، كه كۆمهليک هۆكاري سياسى و ئابوورى و كۆمهلايهتیی، و دووبهركى و پهرتهوازهبی و يهكنهبوونی ميللهت بوونهتههۆى دواكهوتنى ئهدهبهكهمان، لهگهڵ ئەوهشدا داگیرکهران و كۆنهپهرستانيش به توندی بهربهركانى ئهدهبى كوردییان كردوو و ههولیان داوه دهركانى پيشكهوتنى به روودا داخهن^۱

نوسهر جهخت لهوه دهكاتهوه، كه ئهدیبانى كورد لهبهر ئهوهى له كيشهوه گرفت و دهردهكانى كۆمهلهگهى كوردییهوه دوورن، ههربۆيه له بهرهمهكانياندا ناتوانن گوزارشت له دیارده كۆمهلايهتییانه بکهن وئهم دیاردانه بخهنهپوو و خهلكى هۆشياربكهنهوه و رینگهچارهى گونجاو بۆ ئهم دیاردانه پيشنيار بکهن و ببن به ئاوینهى كۆمهلهگهى كوردى، وهك دهلى: ((داخى گرانم ههندى له ئهدیبهكانمان هيشتا به رادهيهك له كۆمهله دوورن، وهكوو ئهوهى تفهنگ هاویژيک له يهكتر دوورن، كه دینه سهه نووسين و ههلبهست لهگهڵ ئەوهشدا كه خۆيان ئەگوشن و ههولیکى زوريش ئەدهن، بهلام لهبيروباوهرى خۆيان بهولاوه له هيجى تر نادوين وه ناتوانن ببنه ئاوینهيهكى راستى ژيانى كۆمهلايهتیمان))^۲

نوسهر بروای وایه كه ئیتر سهردهمى ئهدب لهپیناوى ئهدبدا بهسهرچوو و ئەو جووره ئهدهبهى كه كارى تهنهها ئهوهيه بهشان و بالى ئهم و ئەودا ههلبلیت و بهرهمى خودى بهدلى ئاغا و دهربهگهكان بلیت و كارى تهنهها باسکردنى زولف و

۱ - محهمهد رهسول هاوار، ئهدهبى كوردى له چ مهينهتيكدايه، پ. ژين، ژ ۱۴۸۹، سالى ۳۴، سلیمانى، ۱۹۵۹ (سهرجهمى بهرهم، بهرگی چوار، لاپه ره ۵۶)

۲ - محهمهد رهسول هاوار، ئهدهبى كوردى له چ مهينهتيكدايه، ل ۵۶

چاو و دەست و پەنجە یار و جوانییەکانی بیټ، ئیتر کاتی ئەو نەماوە ئەدیباڵ خۆیان لە خەڵک بە گەرەتر بزائن و بەچاویکی سووکەووە سەیری کۆمەلگە بکەن و پێیان وایټ دەبیټ لەجیاتی ئەوێ خزمەتی کۆمەل بکەن، کۆمەل خزمەتی ئەوان بکات، وەک دەلی: ((وابزانم ئەو بەسەر چوو ئەدیبهکان ئەبواوە بچوونایە ناو بورجی عاجییەووە وە لە شوینیکی بەرزەووە بە چاویکی کەچبێن بیاننوارپایە ئەو رەش و پووتانەیی کە لە دەور و پوشتی ئەو بورجەدا وەکوو میروولە جوولەیان ئەهات، هەر وەها ئەوێش تیپەری کە ئیتر ئەدیباڵ ئاوات بۆ ئەو بەخواری کە وەکو ئەدیبه بۆرجواییەکانی جارن لەناو سالۆنی مادامەکانی پاريسدا بگەوزین و لەژێر لالە و لەسەر قەنەفەیی ئیسفنج و بە دەم پیاڵەیی دەست و پەنجە نەخشینەکانەووە هەلبەست بخوینتەووە. ئیمرو ئەدیباڵ ئەوێهە هەست بە کەموکوری و ناتەواویی گەل بکات، لەگەل ئازاری گەلا بنالین، لەگەل چەوساوە و بەشخوراوەکانا خەبات بکا و تەقەلای رزگار بوونیان بدا لە چەوساندنەووە و کویرەووەیی))^۱

نووسەر برپوای وایە سەردەمی ئەو جۆرە ئەدەبە بەسەرچوو، کە لەپێناو ئەدەبداوە و پێویستە ئەدەب لەپێناوی کۆمەلدا بیټ، چونکە خەڵک جۆرە ئەدەبیکی دەویټ کە لە گەلیدا بژیت و گوزارشت لە کیشە و گرتەکانی بکات و چارەسەری بۆ بدۆزیتەووە، نەک ئەدەبیک تەنها گوزارشت لە خودی ئەدیبهکەیی بکات و هیچ شوینەواریکی کۆمەلێ پێوەدیبا نەبیټ، چونکە گەل ئیتر ئەو جۆرە ئەدەبەیی ناویټ و رەتی دەکاتەووە، وەک دەلی: ((بەلێ داخی بەجەرگم، هەندی لە ئەدیبهکانمان هیشتا هەر لەو بیروباوەرەدان کە ئەبێ ئەدەب هەر بۆ ئەدەب بێ، نابێ هیچ جۆرە گۆرینیکی تیابی، بەلام گەل وەرەمی ئەوانە ئەداتەووە: ئەیی میری ئەدەب ئەنووسی بۆخۆت بینووسە، چونکە من گویم کەرە لە عاستت. یا هەر لە دلی خۆتا پەنگی پێ بخۆرەووە، چونکە منی تینوو، منی برسی منی تازه پیگرتوو، شتیکی کەسیکم ئەوێ کە چارەسەری دەردم بکا، برینم ساریژبکا، پیگەیی تاریکم بۆ رۆشن بکاتەووە، کە پیم گەیشت دەست بخاتە ناو دەستم لە دەستە قلیشاوەکانم نەسلەمیتەووە، لە چلکنی و نەشارەزایی و رەش و پووتیم گوریز نەکا. بەشی منیش هەر ئەو ئەبێ کە هەیی، بەشی منیش پەیدا بکا، بە ئارەزووی منیش شتیکی بلی))^۲

۱ - سەرچاوەیی پێشوو، ل ۵۷

۲ - محەمەد رەسوول ھاوار، ئەدەبی کوردی لە چ مەینەتیکداوە، ل ۵۷ - ۵۸

ئەم دېدەى نووسەر بۇ ئەدەب دېدىكى تا رادەيەك دروستە و پېويستە ئەدىب بۇ ئەوەى ئەدەبەكەى بەرەو پېش بەرېت پېويستە ئاگاي لە كۆمەلگەكەبى و كېشە و گرفت و دەردە كۆمەلایەتییەكان هەبېت، بەلام ئەمەش واتای ئەوە نىيە لایەنى ئىستاتىكى و چەشەبى ئەدەب فەرامۆش بكات" بەلكو ئەدىب بە كۆكردنەوەى سەرجم توخمە واقىعى و ئىستاتىكىيەكان دەتوانىت بەرەمىكى زىندوو پېشكەش بكات.

ئەحمەد حامد دۇنيا لە گۆڧارى (هيو) دا گوتارىكى بەناوى (ئەدەب بۇ كى ئەنوسرى) بلاقردووەتەو و تيايدا دوو جۆر ئەدەبمان بۇ دەستنىشان دەكات كە برىتىن لە (ئەدەب لە پېناوى ئەدەبدا) و (ئەدەب لە پېناوى كۆمەلدا). نووسەر برىواى وایە (ئەدەب لە پېناوى ئەدەبدا) بەرەمى ئەو جۆرە نووسەرەنەيە كە برىوايان بە میتافىزىك هەيە و هەموو شتىك دەگەرېننەوە بۇ عەقل و هەست و هۆشى مرۆڧ، بەم پېئە ئەدەب بەرەمى هەست و هۆش و عەقلى مرۆڧە و هېچ پەيوەندىيەكى بە كۆمەل و سەرەم و ژىنگەى مرۆڧايەتییەو نىيە، ئەم جۆرە ئەدەبە لەناو خەيالدا تاووەتەو و لە خزمەت خەلكدا نىيە، وەك دەلى: ((بەلاى ئەمانەو ئەدەب بەرەمى بىروەستى ئىنسان خۆيەتى وە هېچ پەيوەندى بە ژيانەو نىە يانى پەيوەندى بە هېچ شتىكەو نىە كە لەو ئىنسانە بەدەربى. ئەمەش ئەو دەگەيەنى، كە ئەو ئەدەبە تەنها بو ئەدەب نوسراو و پەيوەندى بە كۆمەل و ژيانەو نىە. لەم حالەدا ئەو ئەدەبە لە گىروگرفتى گەل نادوى و ناپىتە ئاوينەى ئاوات و خواستى گەل يان يەكى لە چىنەكانى گەل، وە ئەو جۆرە ئەدىبانە خۆيان و نوسىنەكانيان زور دورن لە كۆمەل و ژيان وە لە دەريای خەيالى بى پەيدا بى سەر و شوین مەلە ئەكات))^۱ نووسەر لەگەل ئەم جۆرە ئەدەبەدا نىيە، چونكە ئەم جۆرە ئەدەبە ناتوانى گوزارشت لە خواست و ئارەزوو و ئاواتى تاكەكانى كۆمەل بكات، ئەم جۆرە ئەدەبە لەبەرئەوەى ناتوانىت كېشە و گرفتەكان كۆمەل دىارى بكات و چارەسەريان بۇ پېشنيار بكات، بۇ بەردەوام لە پوكانەو و نەماندایە، وەك دەلى: ((ژيان خۆى سەلماندى كە ئەم جۆرە ئەدەبە بەرەو مردن ئەروا وە لە زور ولاتاندا تۆوى نەماو وە بەتايبەتى لە ولاتە هاوبەشەكاندا))^۲

هەرەها نووسەر سەبارەت بە جۆرى دووەمى ئەدەب (ئەدەب لە پېناوى كۆمەلدا) برىواى وایە ئەو ئەدىبانەى برىوايان بە فەلسەفەى ماترىالىزم هەيە خاوەنى ئەم

۱ - ئەحمەد حامد دۇنيا، ئەدەب بو كى ئەنوسرى، گ. هيو، ۱۱-۱۲، س. ۲، بەغدا، ۱۹۵۹، ل. ۲۹

۲ - ئەحمەد حامد دۇنيا، ئەدەب بو كى ئەنوسرى، ل. ۳۰

جۆره ئۇدەبەن و بەشئۆھەیه کی لۇژیکیانە سەیری سەرجه م پروداوه کانی کۆمەل دەکن لەسەر دەمه جیاوازه کاند و لای ئەمان هەست و هۆش و خەيال زۆر بەتوندی پەيوەستن بە ژيانی مرقۆه وه و لئی جیانابنه وه، ((ئەمەش وا ئەگەیه نی که ئەدەب له هەستی ئینسان و هوشیاری کومه لایه تی و شارەزایی ئەو ئینسانه پەیدا ئەبی که له ژيانه وه وهری گرتوو، یانی وینهیه کی ئەو ژيانه، ئەو کومه له یه، یا ئەو چینه یه که له وهختیکی تایبه تیدا ئەو ئەدیبه ی تیا ژیاوه، یا تیا ئەژی))^۱ بەجۆره نووسەر جهخت لەسەر کۆمه لایه تی بوونی ئەدەب دهکاته وه و کۆمەل بەسەرچاوه ی ئەدەب دادەنیت، هەربۆیه ئەدەب گوزارشت له کیشه و گرفت و بارودۆخی ژيانی مرقۆف دهکات و دەبیته ئاوینه ی کۆمەل له سەر ده میکی دیاریکراودا و له گەل پیشکەوتنی مرقۆفایه تیدا پیشده که ویت و ئەگەر کۆمه لیش دواکه وتوو بوو، ئەوا ئەدەبیش دوا که وتوو دەبیته، بەمجۆره ئەدەب بەشداری دهکات له خهبات و قوربانیدانی گەل له پیناو پیشکەوتنی کۆمه لدا، چونکه ئەدەب ((کرده وه کی زیندوه و به ستراره ته وه به قانونی پیش کهوتنی مروقایه تیه وه، وه ئەدەب وینه یه کی راسته قینه ی ههستوه هۆشو بیروباوه ر و شیوه ی ژيانی و پهیره ی کومه لیک یان چینیک ئەنوینی له قوناغیکی تایبه تیدا. به مه دا بومان ده رئه که وی که ئەدەب بو گەل، بو هیزی به ره و پیشکەوتن له گەلدا، بو چینی شورشگیر ئەنوسری، وه ئەبی هۆیه ک بی بو ئاراسته کردنی ئەو هیزه وه ده رخستنی ئاوات و خواسته کانی وه ریگه ی پیشان بدات بو رویشتن به ره و پیشه وه به ره و ژیانیکی پر کامه رانی و خیره خۆشی و ناشتی))^۲

نووسەر له گوتاره که یدا دژایه تی خۆی بو ئەو جۆره ئەدەبه ده رده بری که له پیناوی ئەدەبدا ده نووسری و پپی وایه که ئەم جۆره ئەدەبه گوزارشت له هه ز و خولیا و هه ست و هۆش و عه قلی تاکی نووسەر دهکات، نه ک کیشه و گرفته کانی کۆمەل و له بهر ئەم هۆیه ش ئەم جۆره ئەدەبه ش به ره و له ناو چوون ده چیت. ههروه ها لایه نگری خۆشی بو ئەدەب له پیناوی کۆمه لدا ده رده بری و برۆای وایه رۆلی هیه له چاره سه رکردنی گرفته کانی کۆمەل و پیشکەوتنی کۆمەل و به رجه سته کردنی ژیانیکی ئاسووده یی بو تاکه کانی کۆمەل.

۱ - سەرچاوه ی پیشوو، ل ۳۰

۲ - سەرچاوه ی پیشوو، ل ۳۰

(دهرسييم) له گوڤاري (پوڅي نوي) دا له گوټاري (مهلا محمدي کوي) دا بهوردی تيشکی خستووته سهر لايهني کومه لايه تي ئافرهت و ماف و ئهرک و پيوستيه کاني ئافرهت له شيعره کاني (مهلاي گوره) و جهخت له سهر ئه وه دهکاته وه که شاعير زور پيزي له ئافرهت گرتووه و گرنگي به مافي ئافرهت داوه و سهره تاش له خوښه وه دهستي پيکر دووه و مافي ژن و کچه کاني خوښ داوه و خستويانه تيبه بهر خوښدن و زور به توندي بهر بهر کاني ئه وانه دهکات که به چاوي سووک سهيري ئافرهت دهکن و مافي ئافرهت پيشيل دهکن و خراپه بهرام بهر به ژن و کچانيان دهکن، وهک دهلي: ((ماموستا مهلا محمه د بيروباوهریکی روشن و راستي هه بووه بهرام بهر به مافي ژن، وه به چاويکی بهرز و بهريزه وه سهيري کردوون و داواي مافي کردوون له کومه لدا، وه هه ميشه بهر بهر کاني ئه وانه ي کردووه که بهرام بهر به ژنه کان و خيزانيان خراپن))^۱

لای شاعير يه کيک له بنه ماکاني پيزگرتن له ئافرهت و ماف پيداني ئه و هيه که به خوږايي ژن ته لاق نه درييت و سهرگهردان نه کريت، چونکه له کومه لگاي کورديدا ئافرهتي ته لاق دراو ژيانیکی تالی هه يه و ژن ته لاقدان به بي هوکار ده چيته خانه ي بي پيزي کردن بهرام بهر به ئافره تان، زور به توندي دژي ئه وانه ده وه سستيه ته وه که ژن بو ئاره زوي کاتي يان جواني يان مال و سامان ده هينن و داوي نه ماني ئه مانه ژنه که ته لاق ده دن، که هه نديک جار ئه م ژنه خاوه ن منداله و منداله کانيشي سهرگهردان ده بن، وهک نووسه ر ده لي: ((وه زور دژي ئه و که سانه بووه، که ته نها بو ئاره زوي ده روون يان به ته ماعي سامان و جواني ژن ئه هينن و پاش ماوه يه ک ژنه کانيان ته لاق ئه دن، بي که س و بي چاره بهر به لايان ئه که ن، وه زوريان هه ر خويان نين به لکو به مناله وه ده رئه کرين، پاشه روژ و سهرگهرداني ئه و دايک و منالانه ي هه ميشه له پيش چاو بووه، وه ئه مه ي به کرداريکی ئيجگار ناشرين و چهوت زانيوه، بويه داواي ريزگرتن و مافي ئافره تي کردووه، وه پيي ووتن که مروف ژن نه هيني يا که هيناي له سه ر هيچ و خورايي ته لاق ي نه دا و ده ربه ده ري نه کات))^۲

نووسه ر سهر که وتووانه گرفته کاني ئافره تي وهک ديارده يه کي کومه لايه تي له شيعره کاني (مهلاي گوره) دا خستووه ته پروو که له و روژگارده ئافره ت هه ميشه قورباني ده سه لاتي پياوسالاري و دابونه ريته خراپه کاني کومه لگه بووه و شاعيريش

۱ - دهرسييم، مهلا محمدي کوي، گ. پوڅي نوي، ژ ۷، سالي ۱، سلیماني، ۱۹۶۰، ل ۸۰

۲ - دهرسييم، مهلا محمدي کوي، ل ۸۰

ههولای داوه له پریگه‌ی شیعره‌کانییه‌وه خه‌لک هوشیار بکاته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی چیت‌ر وه‌ک مروّف مامه‌له له‌گه‌ل ئافره‌ت‌دا بکه‌ن و مافی پیشیل نه‌که‌ن

محهمه‌د ره‌سول هاور له رۆژنامه‌ی (ژین) دا گوتاریکی به‌ناوی (یادی پیره‌میرد)
بلاوکرده‌ته‌وه و له‌به‌شیکه‌ی لیکۆلینه‌وه‌که‌یدا له روانگه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه له شیعره‌کانی کۆلیوه‌ته‌وه و برۆای وایه شاعیر خاوه‌ن بیروباوه‌ریکی پیشکه‌وتنخواز بووه و به‌شیک له شیعره‌کانی بۆ دژایه‌تی کردنی دیارده‌ چه‌وته‌کانی کۆمه‌ل و دۆزینه‌وه‌ی چاره‌سه‌ر بۆیان و هوشیارکردنه‌وه‌ی خه‌لک بۆ واز هێنان له‌و دیارده‌ چه‌وتانه‌ ته‌رخانکردووه، به‌تاییه‌تی سه‌ربه‌ستی ئافره‌تان و هاتنه‌ ناو کۆمه‌ل و رۆل بینین له‌ به‌ره‌و پیشبردنی کۆمه‌ل‌دا، که ئه‌مه‌ش سه‌ره‌تا به‌ فیربوون و خویندن و رۆشنییرکردنی ئافره‌تان ده‌ست پیده‌کات، هه‌ربۆیه‌ شاعیر ((هه‌میشه‌ دژی گۆشه‌گیری و کۆنه‌په‌رستی و وشکی وه‌ستاوه، هه‌میشه‌ داوای سه‌ربه‌ستی کردووه بۆ ئافره‌تان و هانی داون که‌ په‌چه‌ و پووپۆش فری بدن و شان به‌شانی پیاوان بچنه‌ کۆری خه‌باته‌وه‌بۆ رزگارکردنی گه‌لی کورد! له‌و رۆژانه‌دا کی هیشتا خوینده‌واری له‌ کچان قه‌ده‌غه‌ کرابوو، باوک و دایکه‌کان پڕۆپاگه‌نده‌ی پڕوپوچ کاری تی کردبوون. ده‌رباره‌ی خویندنی کچ پیره‌میرد له‌و رۆژانه‌دا نووکی پینووسه‌که‌ی خستبووه‌ کار و له‌لاپه‌ره‌کانی رۆژنامه‌که‌یدا داوای سه‌ربه‌ستی ئه‌کرد بۆ ئافره‌ت))^۱

نووسه‌ر جه‌خت له‌وه‌ ده‌کاته‌وه، که پیره‌میرد هه‌میشه‌ له‌گه‌ل خۆشی و ناخۆشی و ئازار و نارجه‌تی و نه‌هامه‌تییه‌کانی گه‌له‌که‌یدا ژیاوه، شاره‌زای بارودۆخی ژیا‌نیان بووه، زانیویه‌تی که‌ خه‌لکی هه‌ژار و لیقه‌وماو به‌ چ ژیا‌نیکی کوله‌مه‌رگی و ناخۆشی ده‌ژین، وه‌ک ده‌لی: ((پیره‌میرد به‌ته‌واوی چووبوووه‌ ناو جه‌رگه‌ی میله‌ته‌وه، ژیا‌نی کورده‌واری شاره‌زابووبوو، ده‌رد و مه‌ینه‌تی هه‌ژاران و لیقه‌وماوانی ئه‌زانی وه‌ له‌گه‌ل هه‌ست و نه‌ستیانا بوو))^۲

نووسه‌ر له‌ قسه‌کردن له‌سه‌ر لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی لای شاعیر سه‌رکه‌وتوو بووه، ئه‌گه‌رچی زۆر به‌ کورتی ئاو‌پری لیداوه‌ته‌وه، به‌لام توانیویه‌تی په‌نجه‌ بخاته‌ سه‌ر ئه‌و لایه‌نه‌ کۆمه‌لایه‌تیانه‌ی که‌ پیره‌میرد زۆر به‌جددی کاری له‌سه‌رکردووه و گرنگی پیداوه

۱ - محهمه‌د ره‌سول هاور، یادی پیره‌میرد، ر. ژین، ژ ۱۶۲۰، سالی ۳۶، سلیمانی، ۱۹۶۱ (سه‌رجه‌می به‌ره‌م، به‌رگی چوار، لاپه‌ره ۱۱۳)

۲ - محهمه‌د ره‌سول هاور، یادی پیره‌میرد، ل ۱۱۴

به تايبه تي سه ربه ستي و خوينده واري ئافرهت، كه لاي شاعير بابيه تيكي زور گرنگ بووه و چه ندين شيعري بو داناو.

(عه بدولر ه زاق محمه د) له گوتاري كدا به ناوي (له گهل شيخ ره زاي تاله باني) دا كه له (گوتاري هيو) دا بلاو كراوه ته وه، باس له وه دهكات كه ئهم شاعيره به شيوه يه كي گشتي شيعره كاني رهنگدانه وه ي ژياني كومه لايه تي شاعيره، و زور به ي شيعره كاني به رووني ئهم لايه نه يان پيوه دياره. مردني باوكي شاعير يه كي كه له و كاره ساتانه ي كه كاريگه ري ته واوي له سه ر شاعير هه بووه و وانه يه كي كاريگه ري فير كردووه و گورانيكي گه و ره ي له ژيانيدا درست كردووه، به جوريك كه ته واوي ژياني گوريوه، وهك ده لي: ((ئهم كاره ساته كاريكي قوولي كرده سه ر ژياني شاعير و له ناكاو جله وي بي راکيشايه وه و هينا يه مه يدانيكي تره وه .. لي رده دا روو به رووي واقعي ژيان وه ستا و تي گه يشت كه ژياني ئهو و هي تر پر له ئاخ و هه نيسك و فرميسك .. فه له ك و ده هر به بيچه وانه ي ئاره زووي پياوه هوشياره كان ئه سوورينه وه))^۱ لي رده دا نووسه ر باس له وه دهكات، كه مردني باوكي شاعير ده رگاي نه هامه تي و نار ه حه تي به رووي شاعير دا كرده وه و ئيتر ژياني پر بو له ئازار و سه ختي و ناخوشي. نووسه ر به رده وام ده بيت له سه ر ئهم بيرو پرايه ي و ده لي: ((پتر له شه ش مانگي له كه ركوك به سه ر برد پاش باوك مردني به ژيانيك هه ر روژه ده رسيكي سه خت و به ئازار بيت له ده رسه كاني فه لسه فه ي ژيان كه هه ر خوي له پارچه شيعره كه يا "گه ر جاريكي تر بجمه وه كه ركوك" به تانياهو به جه وري برا، لومه ي خه لك و رابوار دن به فه قيري، مه غدوري، مه زلوومي جه فا - ديده يي، ئهم پارچه شيعره ي كه روونترين ئاوينه ي ده روون و وينه يه كي "ذات" ه كه له ناو به ند و وشه كانيا هه ست به په ستي و شورشي ده رووني شاعير و داد ي له ده س جه وري زه مانه ئه كه يت، هه ست به بي ناز كه وتن و دل شكايي ره زاي "شيرين وتار و خوش طه بع و ره زا سو ك" ئه كه يت))^۲ نووسه ر شيعري "گه ر جاريكي تر بجمه وه كه ركوك" به ئاوينه يه كي ساف و بيگه ردي ده رووني شاعير داده نييت كه له دو اي مردني باوكي ژياني به ته واوي له خوشي و كامه رانييه وه گوراوه بو نه هامه تي و ناخوشي، له به رئه وه ي ئه وه ي شيخ ره زا به مردني باوكي ئيتر په ناگه يه كي راسته قينه ي نه ما و بيناز كه وت و شوينيكي وه كو چه ق ي په يوه ست بوون بو نه ما و هه ر روژه و له

۱- عبدالرزاق محمد، له گهل شيخ ره زاي تاله باني، گ. هيو، ژ ۳۱، سالي ۴، به غدا، ۱۹۶۱، ل ۶۶

۲- عبدالرزاق محمد، له گهل شيخ ره زاي تاله باني، ل ۶۶

شوینیک و لای که سیک بووه، به لام هیچیان نه یانتوانیوه جیگه ی باوکی بو بگرنه وه، بویه هه میشه هه ر ئاواره و دهر به دهر بووه.

نوسه ره جهخت له سه ره ئه وه ده کاته وه، که یاسا کومه لایه تی و دابونه ریت و عورف له گه ل بیروبوچوون و رهفتار و گوتاری شاعیردا یه کیان نه گرتووه ته وه و هه میشه ئه م یاسا کومه لایه تی و دابونه ریت و عورفانه بوونه ته به ره به ست له به رده م خواسته کانی شاعیردا، که ئه مه ش شاعیری توشی ئازار و نارحه تی کردووه و شاعیریش به پیکه نین و قسه ی خو ش و گالته وگه پ وه لامی ئه م ئازارانه ی داوه ته وه، که ئه مه ته نها به یه کیکی وه کو شیخ ره زا نه بیته به که س ناکریت، وه ک دهر باره ی شیعیری "ئه و روژه که تورام و له که رکوک سه فه رم کرد" دا ده لی: ((ئیتر ئه م سکالا گه رمه ی هه لرشتووه و ئاوریکیشی بو ده ور به ری خوی و یاسای کومه لایه تی و نه ریت و عورفی ئه م وه خته داوه ته وه... که چاو ئه گیری، ئه بینی: ئه و ویستی بوو ئه م دنیا به بگری، ئه مه ش له گه ل گیانی ئه و ئیتر ریک ناکه وی ئیتر وه کو بلیی: ویستی بو دنیا به بگری به لام پیکه نی، هه رچه ند گریان و پیکه نین ناتوانن له یه ک پله یان دانین به لام هه ردووکیان نوخته ی بزوتنه وه ن بو بریاردانی هه لویستیک و کاریک. به تایبه تی ئه م که سه ی له جیاتی گریان پیکه نین ئه ریته ده س خوی له به رامبه ر ناگزووری و سته می چه رخا، ئه مه خاوه ن سه رنجیکی قوول و سنگیکی فراوانه))^۱

به بروای ئیمه نوسه ره له خسته نه پرووی ژیانی کومه لایه تی شاعیر سه رکه وتوو بووه، چونکه ژیانی واقعی کومه لایه تی شیخ ره زای تاله بانی به شیوه یه کی وا له شیعه رکانیدا ره نگی داوه ته وه که هه موو پروداوه گه وره و بچووکه کانی ژیانی شاعیر بوونه ته هه وینی شیعه رکانی و هه ره ئه مه ش خالی وه رچه رخان و به ره وپیشچوون و سه رکه وتنی شاعیر بووه، که ئه مه ش گوزارشته له ژیانی کومه لایه تی ئه وانه ی که باوکیان کوچی دوایی کردووه، هه روه ها خالی گرنگی سه رکه وتنی شاعیر ئه وه یه که وه لامی باری ناخو شی ژیانی به (شیعیری هه جوو) و پیکه نین و گالته وگه پ داوه ته وه و بووته شاعیری هه ره دیاری کورد له بواری هه جوودا.

که ریم شاره زا له گوتاری (کوویه و شاعرانی) بروای وایه شیعه به گشتی و شیعیری فۆلکلۆری به تایبه تی ئاوینه ی ژیانی کومه لایه تین و شیعه به هوی بارودۆخی ژیانی کومه لایه تییه وه گوړانی به سه ردا دیت: ((هونه ری شیعه له هه موو شوینیک نه ک

۱- سه رچاوه ی پیشوو، ل ۶۶

هەر له کویهدا به پیی دەور و باری ژيانی کومه لایه تی و ئابووری کومهل دهگوری))^۱ ههروهها برۆای وایه شیعر گوزارشت له ژیان و گوزهران و باردۆخ و خوۆشی و ناخوۆشییهکانی کومه لگه دهکات، کاتیک شاعیر راستگویانه ههستی خوۆی به رانبهر به دیاردهکانی ژیان دهرده بریت، گوزارشت له بارودۆخی ژيانی کومه لایه تی ناوچهکانیان دهکهن. وهک دهلی: ((وه ههروهک ئاوینهیهکی ساف و بی گهردی باری ژيانی ئه و کومه له ئه نوینی که شاعیر له ناویا ئه ژی، بویه ده بینین ئه و شاعیرانهی که "فولکلور"ی ئه م ناوچهیان داناوه، به شیوهیهکی ساده و راست و رهوان شعوری خویان دهربریوه ((به مجۆره نووسهر برۆای وایه نهک شیعر ته نهها گوزارشت له دیارده کومه لایه تییهکان دهکات به لکو دیارده کومه لایه تییهکانیش راسته وخۆ کاریگه رییان له سه ر شیعر ههیه و به پیی بارودۆخی ژيانی کومه لایه تی کومه لگه شیعریش گۆرانی به سه ردا دیت، که ئه مه ش بۆچوونیکێ دروسته.

جهمال شالی له گوتاره رهخنه ییه که ییدا به ناوی (سه لام)، ئاوری له لایه نی کومه لایه تی شیعرهکانی (سه لام) ده داته وه و برۆای وایه ئه م شاعیره مان گرنگی به بارودۆخی کومه لایه تی گه له که ی داوه و ئه و دهرد و نه خوۆشییه کومه لایه تییهکانه ی خستووته پوو که له و سه رده مه دا له ناو کومه لگه ی کوردیدا باو بووه، وهک دهلی: ((وه ئیستا توزیک له رووی کومه لایه تی شیعرهکانیوه ئه دوین له هونراوه ی "قوتابخانه ی کوردستان" به چاکی بومان روون ئه بیته وه، که بویژی نیشتمان په ره ره چون وه ستایانه وه زعی میله ته ی کوردی له و روژهدا نیشان داوه))^۲

نووسهر له سه ره ئه و دیارده کومه لایه تییهکانه راده وه ستیت که شاعیر له شیعرهکانیدا به رجه سه ته ی کردوووه که بریتین له درۆ و دووبه رکی و دوورپووی، که ئه مانه ش هه مووی له ئه نجامی نه خوینده واری و هه ژاری و ژیرده سه ته یی گه له وه یه، چونکه داگیرکه ر کاری له سه ره ئه وه کردوووه که نه خوینده واری و هه ژاری بلابکاته وه و دووبه ری و دوورپووی له ناو گه لی کوردا بلابکاته وه بۆ ئه وه ی بتوانیت به ئاسانی به سه ریاندا زال بیت، وهک دهلیت: ((نیفاق ته شه نه ی سه ندوه، وه درو و ده له سه بالیی ره شی به سه ره کومه لانی خه لکیدا کشانوه وه یه کیه تی و راست گویی تیدا ون بووه وه بیگومان ئه نجامی ئه م حاله ش نه خوینده واری و هه ژاری و نه خوۆشی و دیلی گه له که یه

۱- که ریم شاره زه، کۆیه و شاعرانی، گ. هیوا، ژ ۳۲، سالی ۴، به غدا، ۱۹۶۱، ل ۲۴

۲- سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۴

۳- جهمال شالی، سه لام، گ. روژی نو، ژ ۲، سالی ۲، سلیمانی، ۱۹۶۱، ل ۳۰

بەھوی ئەھوی كە چەندەھا سالە كوردستان لەژیر دەستی داگیركەراندە بوە وە
ئەوانەش دیاریكانیتی))^۱

نوسەر زۆر وردبێنانه ئەو دیاردەكۆمەلایەتیانە ی لای شاعیر بەرجەستەبوونە
خستووە پوو، ھەرودھا ئەو ھۆكارانە ی كە بوونەتە ھۆی دروستبوونی ئەم دیاردانە،
بەتایبەتی داگیركەر، كە پۆلێکی بەرچاوی ھەبوو لە تەشەنەکردن و بلاوبوونەھوی ئەم
دیاردانە، چونكە لەم رێگەییەو زیاتر دەتوانیت دەست بەسەر گەلاندا بگرییت و زیاتر
بیانچەوسینیتەو.

محەمەد سدیق عارف لە لیکۆلینەو دەیه کیدا بەناوی (كامەران و ھۆنراوی نوێ)^{*}
بەشیوہیەکی گشتی برۆای وایە شیعەر پیوستییەکی کۆمەلایەتی مروڤە و پەيوەندییەکی
جەبری و راستەوانە لەنیوان شیعەر و کۆمەلگەدا ھەییە و شیعەر رەنگدانەوہی کۆمەلە و
لەگەل گۆران و پیشکەوتنەکانی کۆمەلدا، شیعیریش گۆرانی بەسەردا دیت و بەرەو پیش
دەرپوات، وەك دەلی: ((ھۆنراوہ لە بناغەوہ، ئەنجامی پیوستییەکی کۆمەلایەتی
ئادەمیزاد بوو. ئەمەش ئەو دەگەییەنی كە لەھەر دەمەیەكدا، شیوہی کۆمەلەكە ی
(المجتمع) وەردەگری. جا بەم پییە، ئەگەر ھاتو ئەو کۆمەلە گۆرا و چووہ پلەییەکی لە
پیشترەوہ مانای ئەوہیە ھۆنراوہش دەبی لەگەلیدا بگۆری و شیوہی ئەو دەمە تازەییە
وہربگری))^۲

نوسەر شیعەرەکانی (كامەران موکری) خستووہتەوہ ژیر تیشکی لیکۆلینەوہ و
بەشیوہیەکی ھەمەلایەن لە شیعەرەکانی کۆلیوہتەوہ و یەکیك لەو لایەنە ی تیشکی
خستووہتە سەری لایەنی کۆمەلایەتییە. نوسەر سەرەتا چەند وتەییەك لە پیشەکی
دیوانەكە ی (كامەران) وەردەگریت بۆ قسەکردن لەسەر بیروباوہری شاعیر، كە ئەمەش
دەبیتە بناغەییەکی باشی ئەم بەشە ی لیکۆلینەوہكە ی، وەك دەلی: ((كامەران لە پیشەکی
دیوانەكە یدا دەلی: ئەو نووسینە لە (ئایدۆلۆجیی)ەكەوہ ھەلنەقولایی وشكە بی سوودە.

۱ - جەمال شالی، سەلام، ل ۲۰

* - محەمەد سدیق عارف، كامەران و ھۆنراوی نوێ، ۱۹۵۸، بۆ زانیاری زیاتر برۆانە: (حسەین
عارف، نووسینەکانم لەبواری رەخنە و لیکۆلینەوہدا)

۲ - سەرچاوہی پیشوو، ل ۳۳۹

وه له شوینیکی تریشدا دهلی: نووسەر پیویسته هیزیک پالی پیوهبنی بو (نووسین) ئەو هیزهش له ناوجهرگه‌ی کومه‌لا بیت))^۱

نووسەر برپوای وایه شاعیر مروقیکی ئازادبخوازه و خاوه‌ن بیروباوه‌پریکی پیشکەوتنخواز بووه، دژی سته‌مکاران بووه، له‌گه‌ل ئازاری گه‌له‌که‌یدا ژیاوه، ئاواتی ئاسووده‌کردنی گه‌له‌که‌ی بووه، گۆرانی له‌پیناوی گه‌لدا و بو‌گه‌ل گوتووه. شاعیر برپاری داوه هه‌رگیز لایه‌نگری سته‌مکاران نه‌بیت به‌رده‌وام دژیان رابوه‌ستیت و هه‌رگیز نه‌بیته‌ پشتیوانی سته‌مکاران بو‌ سته‌مکردن. شاعیر هه‌میشه خوی به‌پالپشت و خه‌مخۆری سته‌ملیکراوان و هه‌ژاران زانیوه و له‌گه‌ل خه‌م و ئازاره‌کانیاندا ژیاوه و هه‌ولی داوه ئاسووده‌یان بکات، هه‌ولده‌دات گۆرانی بو‌ ئەم سته‌ملیکراوانه‌ بلیت و خوش‌حالیان بکات. نووسەر له‌ لیکنه‌وه‌ی چهند دیره‌ شاعیریکی شاعیردا ده‌لی: ((کامهران له‌ چوار دیری یه‌که‌مدا بیروباوه‌پری خۆیمان بو‌ دهرده‌خا که‌ هه‌رگیز نابیته قامچی ده‌ستی زۆردار و کسپه‌ی پی‌ هه‌لسینی له‌ جه‌رگی ئەو سزادراوانه‌ی دلسۆزه‌ بو‌یان، یانی لیتره‌دا خوی له‌ لایه‌ن گرتنی زۆرداران بی‌ به‌ری کرد. به‌لام له‌ چواردیری دووه‌مدا" ته‌نیا هه‌ربه‌وه‌وه‌ ناوه‌ستی به‌لین بدا نه‌بیته‌ قامچی ده‌ستی زۆردار بگره‌ ئەو به‌لینه‌ش ده‌دا که‌ پر‌گه‌رووی هه‌ستی" به‌سته‌یه‌کی ئیجگار گه‌رم خوش بلی بو‌ ئەو سزادراوه‌ زۆر لیکراوانه‌ و به‌ختیار و شادمانیان بکات بی‌ ئەوه‌ی سل‌ له‌و دهردیسهری و چه‌رمه‌سه‌رییه‌ بکاته‌وه‌ که‌ له‌ ئەنجامی وتنی ئەم به‌سته‌ گه‌رم و خوشه‌دا دیته‌ ری))^۲

نووسەر باسی ئەوه‌ ده‌کات، که‌ شاعیر له‌ شاعیره‌کانیدا هه‌م دیارده‌ ناشرین و چه‌وته‌کانی کومه‌ل و هه‌م دیارده‌ جوان و باشه‌کانی کومه‌لی خستووته‌ پوو، باسی سته‌مکاری و بیویژدانی ئاغا و دهره‌به‌گه‌کانمان بو‌ ده‌کات، که‌ چۆن سته‌مکارانه‌ مامه‌له‌یان له‌گه‌ل ژیرده‌سته‌ و خزمه‌تکاره‌کانیاندا کردووه‌ و تا توانایان هه‌بووه‌ به‌کاریان هیناون و کاریان پینان کردووه‌ و ئازاریان داون و ده‌ستدریژیان کردووه‌ ته‌ سه‌ریان، پاشانیش به‌شیوه‌یه‌کی نامرۆقانه‌ له‌ماله‌وه‌ ده‌ریان کردوون، وه‌ک ده‌لی: ((له‌ هۆنراوه‌ی (ره‌هیل)دا باسی کاره‌که‌ریکی جوانی وه‌ک گولمان بو‌ ده‌کات که‌ کورپی کۆشک و ته‌لار ده‌سی بری و دوا‌ی ئەنجام له‌شه‌ویکی ره‌هیلدا ده‌ریان کرد، ئەویش له‌گه‌ل‌ناوه‌خت ری‌ گرته‌به‌ر و پپچایه‌وه‌ جاده‌ی شار، بی‌ ئەوه‌ی شوینیکی مه‌به‌ست بیت

۱ - حسه‌ین عارف، نووسینه‌کانم له‌بواری ره‌خنه‌ و لیکنه‌وه‌دا ل ۳۴۸

۲ - سه‌رچاوه‌ی پيشوو، ل ۳۴۹

و بۆى بچى، تا ئىرەى لەگەل ئەو كارەكەرە بەم بەدبەختى و چارەپەشەيە ھىنا و وینەيەك لە پووى بۆگەنى و خراپى كۆمەلەكەمانى خستە پيش چاۋ))^۱ لىرەدا نووسەر ئەو دەخاتە پوو، كە ئەم دەولەمەندانە ئەوئەندە ستمكارن تا ئەو رادەيەى كە كوپيان دەستدرىژى سىكىسى كر دوووتە سەر كارەكەرەكەيان، كەچى لە جياتى ئەوئەى سەرزەنشتى كوپەكەيان بكن و قەرەبووى لايەنى دەروونى و جەستەيى خزمەتكارەكە بكنەو، لە جياتى ئەوئەى ريزى بگرن و ھەولى چارەسەر كرنى بدن، كەچى بەبى ھىچ سۆز و بەزەيەك و بەشيوەيەكى نامرؤفانە لە شەويكى سارد و سەرمادا لەمال دەرى دەكەن.

نووسەر لەدرىژەى لىكۆلینەوئەكەيدا ئەو دەخاتەپوو كە شاعىر پاشئەوئەى ئەو وینە ناشرىنەى كۆمەلگەى خستەپوو، وینەيەكى جوانى كۆمەلگەشمان بۆ دەخاتە پوو كە لايەنى مرؤفایەتى و ھەست و سۆز و بەزەيەكى زۆرە، كە ھەژاران پالەوانى راستەقىنەى ئەم وینە جوانانەن، كە برىتییە لە ھاوكارى كرن و دەستى يارمەتى درىژكرن بۆ ئەم مرؤفە ستملىكراو و بى دەرتانە و دووبارە كرنەوئەى دەرگای ژيان بە پوویدا و ھەولدان بۆ چارەسەر كرنى كیشە و گرفتەكانى، كە ئەمەش نیشانەى سەرکەوتنى مرؤفایەتییە بەسەر نا مرؤفایەتیدا، نووسەر پاش ئەوئەى نمونەيەك لە شىعەرى شاعىر دەخاتەپوو، پاشان دەلى: ((ئەمەشيان وینەيەكى رووناك و پاكى كۆمەلەكەمانە و دەخاتەپيش چاومان كە گيانىكى مرؤفایەتییە بالای تیدا دەردەكەوى، بەلام ئەوئەى ئیمە مەبەستمانە زالبوونى ئەو وینە رووناكەيە بەسەر ئەو خراپەدا لە ئەنجامدا، سەرکەوتنى مرؤفایەتى بەسەر پياھوخراپى و داوینپىسىدا. زالبوونى ئەو كارەكە دەست برادەيە بەستەزمانە، بەسەر ئەو كۆسپەدا كە - پياوخراپىكى لە خراپ بوو - ھىنايە گۆرى))^۲

نووسەر لىرەدا دوو وینەى لە شىعەرى شاعىر ھىناوہ بۆ ئەوئەى ژيانى كۆمەلایەتى گەلەكەمان و ئەو دياردە دزیو و جوانانە بخاتەپوو، كە لە كۆمەلگەدا ھەيە، كە لە كۆتايىدا ھەمیشە وینە جوانەكە دەمىنیتەوہ. ھەرودھا ئەوئەش رووندەكاتەوہ مرؤفە گەورەكان ئەوانە نین، كە خاوەنى دەسەلات و پارە و مال و سامانى زۆرن، بەلكو ئەوانەى كە خاوەن دلىكى مېھرەبان و پر لە سۆز و بەزەيى و مرؤفایەتییەن.

۱ - حسەين عارف، نووسینەكانم لەبواری رەخنە و لىكۆلینەوئەدا ل ۳۵۱

۲ - سەرچاوەى پيشوو، ل ۳۵۲

رەھەندى كۆمەلايەتى بە دريژايى ميژوو لايەنكى گىرنگى گوتارە ئەدەبى و
نوسىنە رەخنەيىھەكان بوو، بە تايىبەتى رەخنەى شىعر. نوسەرانى كورد لە
گوتارەكانياندا گىرنگيان بەرەھەندى كۆمەلايەتى داوھ بە تايىبەتى ليكۆلنەوھى دەقى
شىعريدا. نوسەران مەبەستيان بوو بەم كارە ھانى شاعيران بەدەن، كە ئاوپ لەم
لايەنە بەدەنەوھ و بيكەنە مەبەستى سەرھكى دەقە شىعرييەكانيان. ھەربۆيە داوا دەكەن
كە لەگەل خستەنەرووى دياردە كۆمەلايەتییەكاندا ھۆكارەكانى دياردەكان پوونبكریتەوھ
و چارەسەرەكانیشى بو ديارى بكریت. نوسەران داواى شىعري پەيامدارى
كۆمەلايەتى دەكەن كە مەبەست لى ھۆشياركردنەوھى خەلك بىت.

ئەنجامەكان

له توێژینه وه که ماندا گه یشتینه ئەم ئەنجامانه ی لای خواره وه:

۱ - ئیستاتیکا رهگه زیکی سه رهکی دهقی ئەدهبییه، هه ربویه رهخه ی ئەدهبیه هه ره له سه رهدهمی یۆنانیه کانه وه گرنگی پیدا وه و هه ولی دا وه له م گو شه نیگایه وه رهخه له دهقی ئەدهبی بگریت و رهگه ز و تایبه تمه ندیه کانی دیاری بکات و بیکاته بنه مای دیاری کردنی ئاستی هونه ری دهقه کان.

۲ - رهخه ی ئەدهبی ئیسلامی عه ره بیه گرنگیه کی زۆری به بنه ما ئیستاتیکیه کانی دهق دا وه و نووسه ران و رهخه گرانی عه ره ب چه ندین بنه ما و تایبه تمه ندی دهقی ئەدهبی به رزیان دیاری کرد وه، هه روه ها چه ندین دهستوو ر و پێوانه ی ئیستاتیکیان دیاری کرد وه بۆ جیا کردنه وه ی دهقی به رز له دهقی نزم.

۳ - واقع رهگه زیکی سه رهکی دهقی ئەدهبییه هه ره سه رهتای دهسپێ کردنی ئەدهبه وه تا ئەمڕۆ، ئەدیبان به شیوه ی جوړا و جوړ واقعیان له دهقه کانیاندا به رجه سه ته کرد وه، تا له سه ده ی نۆزده رییازی رپالیزم سه ری هه لدا و واقعی کرده بنه ما و دهستوو ر و پێوانه ی ئاستی هونه ری دهقه کان.

۴ - رهخه گران هه ره له کۆنه وه تا ووتوی بنه ما واقعیه کانی دهقیان کرد وه و له گو شه نیگای خۆیانه وه خستوو یانه ته روو، له سه ده ی نۆزده به دا وه گو زار شه کردن له واقع و به رجه سه ته کردنی له دهقدا لای به شیکی زۆری رهخه گران کرا وه ته بنه مای سه رهکی هه لسه نگاندنی دهقی ئەدهبی، که هه ندیکجار پاده ی سه رکه و تتی دهق به سه ترا وه ته وه به پاده ی سه رکه و تتی نووسه ره وه له به رجه سه ته کردنی واقعا به شیوه یه کی هونه ری.

۵ - زمانی شیعری بنه مایه کی سه رهکی پیکهینانی ئیستاتیکی دهقی شیعرییه، نووسه رانی کورد له گو تاره کانیاندا تا ووتوی شیعریان کرد وه له م لایه نه وه و کردوو یانه به بنه مای جیا کردنه وه ی دهقی به رز له دهقی نزم.

۶ - نووسه رانی کورد له گو تاره کانیاندا داویان کرد وه شاعیران دهس ته برداری ئەو زمانه تیکه ل به وشه و زا را وه ی بیگانه یه بن که له شیعری کلاسیکا نزیکه ی هه زار سال بالی به سه ر شیعری کور دیدا کیشابوو. هه روه ها به شیکیان پاده ی به کارهینانی زمانی کور دی په تی و وشه ره سه نه کانی زمانی کور دیان کرد وه ته پێوه ر بۆ ئاستی هونه ری دهقی ئەدهبی، له هه مانکاتدا گونجاوی وشه و واتاش، وهک بنه مایه کی رهخه یی ئیستاتیکی له لایه ن به شیکی له نووسه رانی کور ده وه دهقی شیعری پێ هه لسه نگیندرا وه.

۷ - ئاوازی شیعری رهگه زیکی پیکهینه ری ئیستاتیکی شیعره، نووسه رانی کورد له گو تاره کانیاندا گرنگیه کی زۆریان پیدا وه و ئەم لایه نه زۆرترین مشتمومری له نیوان نووسه راندا دروست کرد وه.

۸ - به شیکی له نووسه ران داوای دهس ته برداری بوونی ئاوازی شیعری کلاسیکی کور دیان کرد وه و بر وایان وایه له گه ل چیرۆکی کور ددا ناگونجیت، داوای

گه پانه وه بۆ ئاوازی خۆمالی کوردییان کردووه، که ئاوازی شیعیری فۆلکلۆری کوردییی، هه ربۆیه له سه ر ئه م بنه مایه شیعیری به رز و نزمیان جیا کردووه ته وه، هه روه ها به شیک له نووسه ران به کارهینانی جیاوازی کیش و سه روایان کردووه به بنه مای ئیستاتیکی دهقی شیعیری و داوای به کارهینانی ئه م جۆره ئاوازهیان کردووه له شیعردا.

۹- به شیک له نووسه ران له گه ل کیش و سه روادا وشه ی ئاوازداریشیان وهک بنه مای ئیستاتیکی ئاوازی شیعیری داناوه، که ئه مه ش ناراسته وخۆ ئاماژه کردنه بۆ ئاوازی ناوه وه ی شیعر. سه رجه م نووسه رانی کورد له سه ر ئه و باوه رن، که شیعر نابیت بۆ ئاواز بیت، ده کریت شیعر ده سته ردارای کیش و سه روا بیت، به لام نابیت بۆ ئاواز بیت (ئاوازی ناوه وه ی شیعر)، که ئه مه ش وه رچه رخانیکای گرنگ بوو له ره خنه ی شیعردا به ئاراسته ی نوێگه ری و به ره و جیهانی بوونی شیعیری کوردی .

۱۰- هونه رهکانی پوانیژی بنه مای پیکهینانی ئیستاتیکی وینه ی شیعیری، بۆیه به شیک له نووسه رانی کورد وهک بنه مای ئیستاتیکی شیعر مامه له یان له گه ل کردووه و به شیک له جوانی ئیستاتیکی شیعرهکانیان گه راندووه ته وه بۆ به کارهینان و به رجه سته کردنی ئه م هونه رانه.

۱۱- په هه ندی نه ته وه یی بایه خیکای تایبه تی لای نووسه رانی کورد هه بووه، و له م پوانگه یه وه شیکردنه وه یان بۆ شیعیری شاعیران کردووه و کردوو یانه به بنه ما بۆ به رزی و نزمی دهقی شیعیری شاعیران و زۆر به توندی دژی ئه و شیعرانه وه ستاونه ته وه، که خودین و گوزارشت له ئازار و نه هامه تیه کانی گه له که یان ناکه ن. هه روه ها ستایشی ئه و شاعیرانه یان کردووه، که گرنگیان به هه سته نه ته وه یی داوه.

۱۲- به شیک له نووسه رهکان له کاتی رافه کردنی شیعیری شاعیراندا هه سته نه ته وه ییان کردووه ته بنه مای به رزی و نزمی شیعر و ته نها ئه و جۆره شیعره په سه ند ده که ن که گرنگیان به واقعی نه ته وه یی کورد داوه و بارودۆخی کوردیان خستووته پروو و شیعرهکانیان په یامی هۆشیارکردنه وه ی خه لکه.

۱۳- به شیک له نووسه ران به هۆی کاریگه ری فهلسه فه ی مارکسیزم و بیره نیونه ته وه ییه که ی، له م پوانگه یه وه هه لسه نگاندنیان بۆ به شیک له شیعیری شاعیران کردووه، هه ولیان داوه بنه ما مرو قایه تیه هاوبه شه کانی دهقه شیعیرییه کان بکه نه بنه مای سه رکه وتن و ئاستی به رزی دهقه که. نووسه ریش هه یه دژی ئه وه یه ئه م بابته وهک بیریکی پروت و بیگیان بکریته بابته ی شیعر، چونکه به و شیوه یه ئاستی هونه ری شیعره که داده به زیت، به لکو پیویسته له گه ل بیره که شدا لایه نه هونه رییه کانی شیعر فه رامۆش نه کرین.

۱۴- نووسه‌رانی کورد زۆر گرنگیان به‌لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی و به‌رجه‌سته‌کردنی له ده‌قی شیعریدا داوه و به‌بنه‌مای دیاریکردنی ئاستی هونه‌ری شیعریان داناوه، چونکه خسته‌پرووی واقعی بارودۆخی ژیان و گوزه‌رانی خه‌لک و گه‌روگرفت و کیشه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان به‌ئهرکی سه‌ره‌کی ئه‌ده‌ب به‌گه‌شتی و شاعر به‌تایبه‌تی داده‌نین.

سه‌رچاوه‌کان

کتب

- ۱ - ب. هه‌وری، ئازار و ئاوات، چاپخانه‌ی سلمان الاعظمی، به‌غدا، ۱۹۵۶
- ۲ - ئازاد عبدالواحد که‌ریم، ریبازه ئه‌ده‌ببیه‌کان، چ ۲، چاپخانه‌ی ئاقیستا، که‌رکوک، ۲۰۱۳
- ۳ - ئازاد عه‌بدولواحد که‌ریم، تیوری ئه‌ده‌ب، چ ۱، چاپخانه‌ی ئاراپخا، که‌رکوک، ۲۰۰۷
- ۴ - ئازاد گوله‌دین، ناسیونالیزم و هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی لای مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی، چ ۱، خانه‌ی چاپ و په‌خشی رینما، سلیمانی، ۲۰۱۶
- ۵ - ئاسۆ عومه‌ر مسته‌فا، به‌ها ئیستاتیکییه‌کانی شیعر لای پیره‌میرد و شیخ نوری شیخ سالح و گوران، چ ۱، چاپخانه‌ی خانی، ده‌وک، ۲۰۰۹
- ۶ - ئاواره‌که‌مال سالح، ره‌خنه‌ی کومه‌لایه‌تی و پراکتیزه‌کردنی له‌شیعره‌کانی گوراند، چ ۱، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولیر، ۲۰۱۲
- ۷ - ئه‌حمه‌د تاقانه، توفیق فیکره‌ت و شاعیره‌ نوێخوازه‌کانی کورد، چ ۱، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولیر، ۲۰۰۱
- ۸ - ئه‌دوونیس، ده‌قی قورئان و ئاسۆکانی نووسین، و: ئومید عوسمان، چ ۱، چاپخانه‌ی خانی، ده‌وک، ۲۰۰۸
- ۹ - بابه‌ک ئه‌حمه‌دی (۲۰۰۸)، هه‌قیقه‌ت و جوانی، و: مه‌سه‌عوود بابایی، چ ۱، چاپخانه‌ی خانی، ده‌وک، ۲۰۰۸
- ۱۰ - به‌ختیار سه‌جادی و محمه‌د مه‌حمودی، فه‌ره‌نگی شیکارانه‌ی زاراوه‌ی ئه‌ده‌بی، ب ۱، چ ۱، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولیر، ۲۰۰۴
- ۱۱ - به‌سام قه‌توس، ده‌روازه‌یه‌ک بۆ میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی هاوچه‌رخ، و: د. محمه‌د تاتانی، چ ۱، چاپخانه‌ی شقان، سلیمانی
- ۱۲ - به‌شیر موشیر، دیوان شاعری به‌ناوبانگ مصباح‌الدیوان، چ ۱، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غدا، ۱۹۳۹
- ۱۳ - بورهان محمه‌د ئه‌مین، ته‌فسیری ئاسان، چ ۳، چاپخانه‌ی (اسوة)، قوم، ۲۰۰۲
- ۱۴ - په‌ریز سابیر، ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی و مه‌سه‌له‌کانی نوێکردنه‌وه‌ی شیعر، چ ۱، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولیر، ۲۰۰۶

- ١٥ - جەبار ئەحمەد حسین، ئیستاتیکای دەقی شیعری کوردی کوردستانی
عیراق (١٩٥٠ - ١٩٧٠)، چ ١، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلیمانی، ٢٠٠٨
- ١٦ - حاجی قادری کویی، دیوانی حاجی قادری کویی، ئا: گیوی موکریانی، چ ٣،
چاپخانەی هەولێر، هەولێر، ١٩٦٩
- ١٧ - حسین عارف، نووسینەکانم لەبوارێ پەخنی و لیکۆلینەوهدا، چ ١، چاپخانەی
ئاراس، هەولێر، ٢٠١١
- ١٨ - حەمەسەعید حەسەن، سەبارەت بەشیعری هاوچەرخێ کوردی و چەند
مەسەلەیهکی دیکە، ستۆکھۆلم، ١٩٩٧
- ١٩ - حەمەکەریم عارف، ناودارانی ئەدەب، چ ١، چاپخانەی خانی، دھۆک، ٢٠٠٩
- ٢٠ - حەمەنوری حەمەکاکی، شیواز لە شیعری کلاسیکی کوردیدا، چ ١، چاپخانەی
تیشک، سلیمانی، ٢٠٠٨
- ٢١ - دلزار، ئاوازی ئاشتی و ئازادی، چاپخانەی دارالسلام، بەغدا، ١٩٥٨
- ٢٢ - دلشاد علی محەمەد، بنیاتی هەلبەست لە هۆنراوێ کوردیدا، ١٩٩٨
- ٢٣ - دلشاد علی محەمەد، دیلان و تاقیکردنەوێ شیعری، چ ١، دەزگای چاپ و
پەخشی سەردەم، سلیمانی، ٢٠٠٧
- ٢٤ - رەفیق حلمی، شیعر و ئەدەبیاتی کوردی، بەرگی یەكەم، چ ١، بەغدا، ١٩٤١
- ٢٥ - رەفیق حلمی، شیعر و ئەدەبیاتی کوردی، بەرگی دووهم، چ ١، بەغدا، ١٩٥٦
- ٢٦ - ریبوار سیوھیلی، نەتەو و حەکاوەت، ب ١، چ ٢، چاپخانەی خانی، دھۆک، ٢٠٠٨
- ٢٧ - ساجد ئاوارە، لیکۆلینەوێ ئەدەبی نوێی کورد، چ ١، چاپخانەی ژین، سلیمانی،
١٩٦٧
- ٢٨ - سەلام فەرەج کەریم، گەشەسەندنی درامای کوردی ١٩٧٥-١٩٩٥، چ ١،
چاپخانەی رەنج، سلیمانی، ٢٠٠٩
- ٢٩ - سیروس پرهام، و: حەمەکەریم عارف، ریالیزم و دژە ریالیزم لە ئەدەبیاتدا،
چاپخانەی وەزارەتی پەرۆردە، هەولێر، ٢٠٠٣
- ٣٠ - سەلام، دیوانی سەلام، چ ١، چاپخانەی تەمەدون، بەغدا، ١٩٥٨
- ٣١ - شیرزاد خەسەن(و)، لەستایشی ئەدەبدا، چ ١، چاپخانەی وەزارەتی پەرۆردە،
هەولێر، ٢٠٠١
- ٣٢ - شیرکو بیگەس، ئەزموون (١٩٨٥ - ٢٠٠٠)، ئا: یاسین عومەر، دەزگای چاپ و
پەخشی سەردەم، سلیمانی، ٢٠٠١

- ۳۳ - عه‌لئه‌دین سه‌جادی، میژوی ئه‌ده‌بی کوردی، چ ۱، چاپخانه‌ی معارف، به‌غدا، ۱۹۵۲
- ۳۴ - عه‌لئه‌دین سه‌جادی، ئه‌ده‌بی کوردی و لیکۆلینه‌وه له ئه‌ده‌بی کوردی، چ ۱، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غدا، ۱۹۶۸
- ۳۵ - عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سول، ریالیزمی نوێ و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، سلیمانی، ۲۰۰۸
- ۳۶ - عه‌باس محمه‌د قادر، ریالیزم له شیعرێ هه‌وچه‌رخێ کوردیدا (۱۹۶۶-۱۹۷۰)، مه‌له‌به‌ندی کوردۆلۆجی، سلیمانی، ۲۰۱۰
- ۳۷ - فازیله‌ی مه‌جید مه‌حمود، سروشت له شیعرێ گۆراندا، ده‌زگای سه‌رده‌م، سلیمانی، ۲۰۰۸
- ۳۸ - کامل هه‌سه‌ن به‌سیر، میژووی ره‌خنه‌سازی، چ ۱، چاپخانه‌ی تاران، تاران، ۲۰۱۵
- ۳۹ - که‌ریم ده‌شتی، ئه‌ده‌ب و فه‌لسه‌فه، چاپخانه‌ی شفقان، سلیمانی، ۲۰۰۴
- ۴۰ - که‌مال مه‌زه‌هر، رینیسانس، و: فوئاد مه‌جید میسری، چ ۲، چاپخانه‌ی شفقان، سلیمانی، ۲۰۰۴
- ۴۱ - که‌مال میراوده‌لی، فه‌لسه‌فه‌ی جوانی و هونه‌ر ئیستاتیکا، چ ۲، خانه‌ی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی قانع، سلیمانی، ۲۰۰۵
- ۴۲ - گۆران، دیوانی گۆران، ئا: محمه‌دی مه‌لا که‌ریم، چ ۱، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عێراق، به‌غدا، ۱۹۸۰
- ۴۳ - مارف خه‌زنه‌دار، کیش و قافییه له شیعرێ کوردیدا، چاپخانه‌ی ئه‌لوه‌فاء، به‌غدا، ۱۹۶۲
- ۴۴ - محمه‌د ئه‌مین دلێر محمه‌د، رۆلی گوڤاری گه‌لاویژ له گه‌شه‌سه‌ندن و پێشخستنی ئه‌ده‌بی کوردیدا، چ ۱، سلیمانی، ۲۰۰۴
- ۴۵ - محمه‌د سالح دیلان، بارانی سلیمانی، ئا: ئومید ئاشنا، به‌شی دووهم، ۱۹۹۶
- ۴۶ - محمه‌د ره‌سول هه‌وار، سه‌رجه‌می به‌ره‌م - وتاره کوردییه‌کان، ئا: ره‌فیع سالح، چ ۱، چاپخانه‌ی شفقان، سلیمانی، ۲۰۰۸
- ۴۷ - مقدا د هه‌مه‌ سالح، سه‌رنجیک له سه‌ر ئیستاتیکا، چ ۱، چاپه‌مه‌نی گه‌نج، سلیمانی، ۲۰۱۳
- ۴۸ - موحسین ئه‌حمه‌د عومه‌ر، فه‌ره‌نگی زاواوه‌ی ئه‌ده‌بی، ب ۱، چ ۱، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر، ۲۰۰۵

- ۴۹- ناکام، هونراوهی نوئی، چ ۱، چاپخانهی کامهران، سلیمانی، ۱۹۵۹
- ۵۰- نهوزاد ئەحمەد ئەسوەد، فەرهنگی زاراوهی ئەدەبی و پەخنەیی، چاپخانهی بینایی، سلیمانی، ۲۰۱۱
- ۵۱- ههژار موکریانی، مه‌م و زینی خانی، چ ۱، چاپخانهی نه‌ج‌اح، به‌غدا، ۱۹۶۰
- ۵۲- هوراس، هونەری شیعر، و: هه‌مید عه‌زیز، چ ۲، چاپخانهی چوارچرا، سلیمانی، ۲۰۰۵
- ۵۳- هیمداد حوسین، رپیازە ئەدەببیه‌کان، چ ۱، چاپخانهی ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر، ۲۰۰۸

گوڤاری و روژنامه‌کان

- ۵۴- أ.ح.هه‌ردی، مدهوش و شعر، گ. گه‌لاویژ، ژ ۹، سالی ۴، سلیمانی، ۱۹۴۳
- ۵۵- ئامانج عوسمان هه‌مه‌د، لیكدانه‌وهی سایكۆلۆژی بو ئیستاتیکا، گ رمان، ژ ۳۹، هه‌ولێر، ۱۹۹۹
- ۵۶- ئەحمەد حامد دلنیا، ئەدەب بو كئ ئەنوسری، گ. هیوا، ژ ۱۱-۱۲، س ۲، به‌غدا، ۱۹۵۹
- ۵۷- ئەحمەد حامد، ئایا ئەشی بو یژ لایه‌نگری لایه‌کی تایبه‌تی نه‌بی؟؟، گ. هیوا، ژ ۱، س ۲، به‌غدا، ۱۹۵۹
- ۵۸- ئیدریس عه‌بدوڵلا، پوخته‌یه‌ك له‌بارە‌ی ئەدەبی به‌راوردکاری و قوتابخانه‌ی سلاقی له‌ ئەدەبی به‌راوردکاریدا، گ. رمان، ژ ۱۳۸، هه‌ولێر، ۲۰۰۸
- ۵۹- به‌ختیار سه‌جادی، وه‌رگیزانی چه‌مك و زاراوه‌ پەخنەیی و تیوریکه‌کان، گ. رمان، هه‌ولێر، ۲۰۱۲
- ۶۰- به‌کر عومه‌ر یه‌حیا، ئەدەب، گ. ده‌نگی گیتی تازه، ژ ۱، ب ۴، ۱۹۴۵
- ۶۱- به‌ه‌رام میقدادی، جوانیناسی، و: بابەك سه‌حرانه‌وهرد، گوڤاری رمان، ژ ۱۸۶، هه‌ولێر، ۲۰۱۲
- ۶۲- پیره‌میرد، شیعی‌ی پوشیده، گ. گه‌لاویژ، ژ ۱۰، سالی ۴، سلیمانی، ۱۹۴۳
- ۶۳- تاهیر هاشمی، بیسارانی، گ. گه‌لاویژ، ژ ۲، سالی ۴، سلیمانی، ۱۹۴۳
- ۶۴- ته‌ها ئەحمەد ره‌سول، ئیستاتیکا و فەلسەفە‌ی هونەر، گوڤاری رمان، ژ ۱۷۹، هه‌ولێر، ۲۰۱۲

- ٦٥ -ج.ب. روژبه‌یانی، محمدامین به‌گی جاف و تەرازوی شعر، گ. گەلاویژ، ژ.٣، سالی
٥ سلیمانی، ١٩٤٤
- ٦٦ -جەمال شالی، سەلام، گ. پوژی نوێ، ژ ٢، سالی ٢، سلیمانی، ١٩٦١
- ٦٧ -چنور نامیق حەسەن، شیعری جوان - شیعری کال، گ. پامان، ژ ١٢٣، هەولێر،
٢٠٠٧
- ٦٨ -حەمەرەش، حاجی قادری کویی، گوڤاری بلیسە، ژ ٣، سالی یەکەم، سلیمانی،
١٩٥٩
- ٦٩ -حوزنی موکریانی، نیانی و ئاشکراییی هەلبەست، گ. دەنگی گیتی تازە، ژ ٣٠،
سالی ٣، هەولێر، ١٩٤٦
- ٧٠ -دەرسیم، مەلا محمەدی کویی، گ. پوژی نوێ، ژ ٧، سالی ١، سلیمانی، ١٩٦٠
- ٧١ -دەستەیی نووسەرەن، هیوا لە کورری ئەدەبا، گ. هیوا، ژ ٩-١٠، سالی ٢، بەغدا،
١٩٥٩
- ٧٢ -دیلان، ئەحمەدی خانی، پوژنامەیی ژین، ژ ١٣٣٦، سلیمانی، ١٩٥٧
- ٧٣ -دیلان، سالم، پوژنامەیی ژین، ژ ١٣٤٠، سلیمانی، ١٩٥٧
- ٧٤ -دیلان، سالم، پوژنامەیی ژین، ژ ١٣٤٤، سلیمانی، ١٩٥٧
- ٧٥ -دیلان، پیرەمێرد، بەشی دووهم، پوژنامەیی ژین، ژ ١٣٤٩، سلیمانی، ١٩٥٧
- ٧٦ -رەفیق حلمی، دلدار(یونس روف)، گ. گەلاویژ، ژ ، سلیمانی
- ٧٧ -رێبین خەلیل قادر، میتۆدی رەخنەیی کۆمەلایەتی لە لیکۆلینەوهی ئەدەبدا،
گ. پامان، ژ. ١٦٧، هەولێر، ٢٠١١
- ٧٨ -سالح حەیدەری، ئەدەبیاتی زندو، گ. گەلاویژ، ژ ١٢، سالی ٥، سلیمانی، ١٩٤٤
- ٧٩ -سیاپۆش، شاعیرەکانمان، پوژنامەیی ژیان، ژ ٣٣٥ و ٣٣٦، ئاغستۆس و ئەیلول،
سلیمانی، ١٩٣٢
- ٨٠ -سیاپۆش، شاعیرەکانمان، یادگاری لاوان، چاپخانەیی کەرخ، بەغداد، ١٩٣٣
- ٨١ -شینخ محەمەدی خال، ویژە، گوڤاری هیوا، ژ ٧، سالی ١، بەغدا، ١٩٥٨
- ٨٢ -شینخ محەمەدی خال، پیویستی ویژەر، گ. بلیسە، ژ ٢، سالی ١، سلیمانی، ١٩٥٩
- ٨٣ -شینخ نوری شینخ صالح، ئەدەبیات، پ. ژیان، ژ ٢٢ - ٢٧ - ٣٢، سلیمانی، ١٩٢٦
- ٨٤ -عادل گەرمیانی، چەند واتایەکی رەخنەیی، گوڤاری کاروان، ژ ٢٢٦، هەولێر
- ٨٥ -عەبدەرەزاق محەمەد، بانگی جەمهوری شیوەیەک لە شیعری گەل، گ. هەتاو،
ژ ١٤٥٨، هەولێر، ١٩٥٨

- ٨٦ -عهبدلرہزاق محەمەد، خەبات و ژیان، گ.ھیوا، ژ، ٤، سالی ٣، بەغدا، ١٩٦٠
- ٨٧ -عهبدولرہزاق محەمەد، لەگەل شیخ رەزای تالەبانی لە دیوانەکە ی ، ژ ٣٠، سالی ٤، گ. هیوا، بەغدا، ١٩٦٠
- ٨٨ -عهبدلرہزاق محمد، لەگەل شیخ رەزای تالەبانی، گ. هیوا، ژ ٣١، سالی ٤، بەغدا، ١٩٦١
- ٨٩ -عومەر رەسول، مروّفی نیاندرتال و گول، گوڤاری هەزارمێرد، ژ ٢٣، هەولێر، ٢٠٠٣
- ٩٠ -فایەق بیکەس، م.کاردوخی لە تای تەرازوی شعردا، گ.گەلاویژ، ژ ٩، سالی ٤، سلیمانی، ١٩٤٣
- ٩١ -فایەق بیکەس، پیشکەشی ماموستا أ.ب.هەوری ، گ. گەلاویژ، ژ ٥، سالی ٥، سلیمانی، ١٩٤٤
- ٩٢ -فایەق بیکەس، سەرنجدانی لە ئەدەبیاتی مەنگوری، گوڤاری گەلاویژ، ژ ٧، سالی ٥، سلیمانی، ١٩٤٤
- ٩٣ -فوناد رەشید، چیژ و بەهای دەقی شیعری لەنیوان پەیاگر و خویندەنەوهدا، گوڤاری پامان، ژ ١١٣، هەولێر، ٢٠٠٦
- ٩٤ -ق. نەبەرد، نامەیک بۆ ئەدیبەکانمان، گ. گەلاویژ، ژ ٨، سالی ٨، سلیمانی، ١٩٤٧
- ٩٥ -کاک سلاج، ژیان و وێژە، گ. هەتاو، ژ ١٤٣، سال ٥، ١٩٥٨
- ٩٦ -کاکە شوان، یادی پیرەمێرد شاعیری نەمری کوردپەرەوری، گوڤاری بلیسە، ژ ١١، سالی یەکەم، سلیمانی، ١٩٦٠
- ٩٧ -کامل حەسەن بەسیر، مروڤایەتی لە شعری کوردیا: گوران - هەژار - کامەران، گ. رۆژی نوێ، ژ ٨، سلیمانی، ١٩٦٠
- ٩٨ -کامەران تاهیر، رەگەزە ئیستیتیکییەکان لە هونەری تەلارسازیدا، گوڤاری پامان، ژ ١٥٠، هەولێر، ٢٠٠٩
- ٩٩ -کەریم شارەزا ، کۆیە و شاعرانی، گ.ھیوا، ژ ٣٢، سالی ٤، بەغدا، ١٩٦١
- ١٠٠ -کەریم شارەزا (٢٠٠٨)، جوانی لە هونەر و ئەدەبدا، گوڤاری پامان، ژ ١٣٢، هەولێر، ٢٠٠٨
- ١٠١ -گۆران، کۆنی و تازەیی لە هەلبەستا، ژ ٣١، سالی ٤، گ هیوا، بەغدا، ١٩٦١

- ۱۰۲ - م.ع.مدھوش، وہلامی مدھوش و شعر، گوڦاری گھلاویژ، ژ ۱۰، سالی ۴،
سلیمانی، ۱۹۴۳
- ۱۰۳ - م.م، لیکولینہ و ہیک لہ ووتاری ویزہی ماموستا خال، گ، ہیوا، ژ ۹، سالی ۱،
بہغدا، ۱۹۵۸
- ۱۰۴ - مارف خزنہدار، میژووی ئہدہبی کوردی، ب ۱، چ ۱، چاپخانہی و ہزارہتی
پہرودہ، ہولیر، ۲۰۰۱،
- ۱۰۵ - محمہد رھسول ہاوار، ئہدہبی کوردی لہ چ مہینہ تیکدایہ، پ. ژین، ژ ۱۴۸۹،
سالی ۳۴، سلیمانی، ۱۹۵۹
- ۱۰۶ - محمہد رھسول ہاوار، مہحوی و بہار، پ. ژین، ژ ۱۵۱۸، سلیمانی، ۱۹۶۰
- ۱۰۷ - محمہد رھسول ہاوار، یادی پیرہ میژد، پ. ژین، ژ ۱۶۲۰، سالی ۳۶،
سلیمانی، ۱۹۶۱
- ۱۰۸ - محمہد رھسول ہاوار، شاعر و شاعیرہ کانمان، پوژنامہی برایی، ژ ۳۲۱،
۱۹۶۸
- ۱۰۹ - محمہد رھسول ہاوار، بیسارانی (۱۶۴۱-۱۷۲۰) ی، پوژنامہی برایی، ژ ۳۵۷،
۱۹۶۸
- ۱۱۰ - محمہد مہلا کہریم، ئہرکہکانی سہرشانی ئہدہبی ئہمرومان، گ. ہیوا، ژ ۲،
سالی ۲، ل ۳۰، بہغدا، ۱۹۵۸
- ۱۱۱ - محمہد مہلا کہریم، ئہدیب و ہونہرمہندہ کانمان و پیویستی یہکانی ئہمروی
سہرشانیان، گ. ہیوا، ژ ۹-۱۰، سالی ۲، بہغدا، ۱۹۵۹
- ۱۱۲ - محمہد ئہمین کاردوخی، وہلامی لیکولینہ و ہ، گ. گھلاویژ، ژ ۱۱، سالی ۴،
سلیمانی، ۱۹۴۳
- ۱۱۳ - مستہفا سالح کہریم، لہ ماموستا نہمرہ کانمان - فائق بیکہس، گ. بلیسہ، ژ ۲،
سالی ۱، سلیمانی، ۱۹۵۹
- ۱۱۴ - معروف خزنہدار، دیوانی قالچیچہک، گ. ہیوا، ژ ۳۶، بہغدا، ۱۹۶۲
- ۱۱۵ - مہدھوش، حہمدی و شیخ مہحموودی نہمر، گ. پوژی نوی، ژ ۷، سالی ۱،
سلیمانی، ۱۹۶۰
- ۱۱۶ - مہعروف بہرنجی، کون و تازہ لہ شاعر، گ. شہفہق، ژ ۱۰، ب ۱، سالی ۱،
کہرکوک، ۱۹۵۸

- ۱۱۷ - موسعب ئەدەبەم:و، قوتابخانە ئەدەبىيەکان، گ. رامان، ژ: ۱۸۵، ھەولير، ۲۰۱۲
- ۱۱۸ - ميرزا مارف، بو ماموستای زور گەورە جەنابى پيرەميرد، گ. گەلاويژ، ژ: ۱۱، سالی ۴، سلیمانی، ۱۹۴۳
- ۱۱۹ - ناکام، ھونراو، ژ: ۱، سالی ۲، گ ھیوا، بەغداد، ۱۹۵۸
- ۱۲۰ - نەورۆز، زمان، گوڤاری زاری کرمانجی. ژماره ۲۴، پەواندن، ۱۹۳۲
- ۱۲۱ - ھەژار، ئەدەبى کوردی سەر بەرھەوژيرو دەروا، گ. روناھى، ژ: ۱، سالی ۱، بەغدا، ۱۹۶۰
- ۱۲۲ - ھیوا، بەسەرھات و شوینەواری ماموستا گوران، پ. کوردستان، ژ: ۱۹۷، تاران، ۱۹۶۳
- ۱۲۳ - ھیوا، ناخی سروشت سەرچاوەی ھەستی گوران، پ. کوردستان، ژ: ۱۹۷، تاران، ۱۹۶۳
- ۱۲۴ - ویل دیورانت، جوانی چییە، و: ئازاد پەحمانی، گوڤاری رامان، ژ: ۴۲، ھەولير، ۱۹۹۹
- ۱۲۵ - ئەدەبى کوردی لە شۆرشدا، گ. ھیوا، ژ: ۲، سالی ۲، بەغدا، ۱۹۵۸
- ۱۲۶ -، دوو ھەلبەستە بەناوبانگەكەى جووتە بویژانی كورد - نالی و سالم، گ. پۆژی نوئى، ژ: ۶، سالی ۲، سلیمانی، ۱۹۶۱

سایتی ئینتەرنیت

- ۱۲۷ - <http://brwaaladdin.blogspot.com/> - ۰۴/۲۰۱۱/aesthetic.html
- ۱۲۸ - https://www.alukah.net/literature_language/0/33855/
- ۱۲۹ - <https://asowahab.blogspot.com/2011/12/blog-post.html>
- ۱۳۰ - <https://ckb.wikipedia.org/wiki>

الكتب

القران الكريم

- ١٣١ - ابن الأثير الجزري، جامع الأصول في أحاديث الرسول، ج ١٠، مطبعة الملاح،
١٩٧٢
- ١٣٢ - أمال حلیم الصراف، موجز في علم الجمال
- ١٣٣ - أبي عثمان عمرو بن بحر الجاحظ، رسائل الجاحظ، تحقيق: عبدالسلام محمد
هارون، ج ٢، ط ٢، مكتبة الخانجي، القاهرة، ١٩٦٤
- ١٣٤ - أميرة حلمي مطر، فلسفة الجمال، دار القلم، القاهرة، ١٩٦٢
- ١٣٥ - جميل صليبا، المعجم الفلسفي، ج ١، دار الكتب اللبناني، بيروت، ١٩٧٨
- ١٣٦ - جورج سانتيانا، الأحساس بالجمال، ت: د. محمد مصطفى بدوي، مكتبة الأسره،
٢٠٠١
- ١٣٧ - سيسل دي لويس، الصورة الشعرية، ت: احمد نصيف النابي و مالك ميري و
سلمان حسن ابراهيم، دار الرشيد للنشر، بغداد، ١٩٨٢
- ١٣٨ - صلاح فضل، منهج الواقعية في الابداع الادبي، ط ٢، دار المعارف، القاهرة،
١٩٨٠
- ١٣٩ - عباس محجوب، الأدب الإسلامي - قضايا المفاهيمية و النقدية، ط ١، عالم
الكتب و الحديث للنشر و التوزيع، إربد، ٢٠٠٦
- ١٤٠ - عبدالحسن حسن خلف، القيم الجمالية في الشعر العربي قبل الإسلام، رسالة
ماجستير، جامعة بغداد، ١٩٨٣
- ١٤١ - عبدالواحد لؤلؤة (١٩٨٣)، موسوعة المصطلح النقدي، م. ٣، ط ١، المؤسسة
العربية للدراسات و النشر، ١٩٨٣
- ١٤٢ - عزالدين اسماعيل، الاسس الجمالية في النقد العربي، ط ٣، دار الفكر العربي،
١٩٧٤
- ١٤٣ - عصام محمد الشنطي، الجمالية و الواقعية في نقدنا الأدبي الحديث، ط ١،
المؤسسة العربية للدراسات و النشر، بيروت، ١٩٧٩
- ١٤٤ - عقيل مهدي يوسف، الجمالية بين الذوق و الفكر، ط ١، مطبعة سلمى الفنية
الحديثة، بغداد، ١٩٨٨

- ١٤٥ - على جواد الطاهر، الخلاصة في مذاهب الادب الغربي، دار الحرية للطباعة، بغداد، ١٩٨٣
- ١٤٦ - على يونس، النقد الادبي و قضايا الشكل الموسيقى في الشعر الجديد، الهيئة المصرية العامة للكتاب، مصر، ١٩٨٥
- ١٤٧ - فائق مصطفى و عبد عبدالرضا على، في النقد الادبي، ط ١، دار الكتب للطباعة و النشر، موصل، ١٩٨٩
- ١٤٨ - فرانكلين د. روجرز، الشعر و الرسم، ت: مي مظفر، ط ١، دار المأمون للترجمة و النشر، بغداد، ١٩٩٠
- ١٤٩ - م. اوفسيانيكوف و ز. سميرنوف، موجز تاريخ النظريات الجمالية، ت: باسم السقا، ط ٢، دار الفارابي، بيروت، ١٩٧٩
- ١٥٠ - محمد بن سلام الجمحي، طبقات الشعراء، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠١
- ١٥١ - محمد سعد حسان و خلود بدر غيث و معتصم عزمي الكرابلية، مقدمة في علم الجمال، ط ١، مكتبة المجتمع العربي للنشر، عمان، ٢٠٠٥
- ١٥٢ - محمد غنيمي هلال، النقد الادبي الحديث، دار النهضة مصر للطبع و النشر، القاهرة، ١٩٧٧
- ١٥٣ - محمد مندور، الادب و مذاهبه، نهضة مصر للطباعة و النشر و التوزيع، مصر
- ١٥٤ - محمود عبدالله الخوالدة و محمد عوض الترتوري، التربية الجمالية علم النفس الجمال، ط ١، دار الشروق للنشر و التوزيع، عمان، ٢٠٠٦
- ١٥٥ - مصطفى ناصف، دراسة الادب العربي، دار القومية للطباعة و النشر، القاهرة
- ١٥٦ - هديل زكارنة، علم الجمال، ط ١، مركز الكتاب الأكاديمي، عمان، ٢٠٠٣
- ١٥٧ - هيغل، المدخل الى علم الجمال، ت: جمال طرابيشي، ط ١، دار الطائفة، بيروت، ١٩٧٨

الجرائد و المجلات

- ١٥٨ - غياث الدين محمد رشيد ابراهيم، تاثير الفن العربي الاسلامي على فن التصوير الاوروبي جماليا، مجلة جامعة بابل، العلوم الانسانية، المجلد ٢٢، العدد ١، ٢٠١٤
- ١٥٩ - مختار قطش، مفهوم الجمال عند الجاحظ، مجلة العلوم الانسانية، عدد ١٨، جامعة قسنطينة ١، ديسمبر، ٢٠٠٢
- ١٦٠ - مجله الفكر المعاصر

ملخص البحث

بحثنا المرسوم ب(مذاهب خطاب النقد الشعري في الأدب الكوردي - كرمانج جنوب ١٩٢٠-١٩٧٠) تبحث عن خطابات النقد الشعري التي نشرت في تلك الفترة و يتناول أسس و خصائص و دور و هدف الشعر. اعتمادا على المنهج النقد الإستطائقي و منهج النقد الواقعي. تسلط الضوء عليها و تفسرها بدقة تامة، لأن تلك المرحلة هي المرحلة البدائية لنقد الأدب الكوردي، ومعظم الخطابات تركز على الجانب الإستطائقي للشعر أو الجانب الواقعي للشعر في الأدب الكوردي.

يتكون بحثنا من ثلاثة أقسام، القسم الأول: مذاهب الخطاب النقد الشعري في الأدب العالمي) يتكون من محورين: المحور الأول: (مذهب الخطاب النقد الإستطائقي) حيث ذكر فيه: (الإستطائقا) تم عرض تعريفه و أسسه و خصائصه. و عرف (مفهوم الجمال) فيه وتم عرض الأفكار التي قيلت حول الجمال. (تأريخ الإستطائقا) تم عرض تأريخ الإستطائقا منذ عهد أفلاطون حتى العهد الجديد. (تأريخ إستطائقا العربي الإسلامي) ذكر فيه ذلك التأريخ وتم تسليط الضوء على فكر كتاب العرب حول الجمال و أسسه في الشعر. وفي المحور الثاني: (مذهب خطاب النقد الواقعي) ذكر(مفهوم الواقعي) وتم عرض هذا المفهوم، فما المقصود منه و كيف يتم تجسيده في الأدب. (مذهب الواقعية) تم الحديث عن مذهب الواقعية و أسباب ظهوره و خصائصه، وتم الحديث عن مذاهب الواقعية النقدية و الواقعية الأشتراكية و الواقعية التصويرية أيضا. (تأريخ الواقعي) ذكر الكتاب الذين تحدثوا عن أهمية تحسيد الواقعي في الأدب و كانوا لهم دور في ظهور و تطور مذهب الواقعي.

القسم الثاني:(مذهب خطاب النقد الإستطائقي في الأدب الكوردي) في هذا القسم ذكر الخطابات النقدية حسب أسس النقد الإستطائقي، ويتكون من ثلاثة محاور. المحور الأول: (البعد اللغة الشعرية في خطاب النقد الشعري) تم بحث خطاب نقد شعر الكوردي

في الأبعاد اللغة الشعرية، لأن الجانب اللغوي في تلك الفترة التي نحن بحثنا فيها إحدى المواضيع الساخنة و المهمة للنقد الشعري. المحور الثاني: (البعد الموسيقى الشعرية في خطاب النقد الشعري) الموسيقى الشعرية خاصة الوزن و القافية تم تناولها كأساس في خطاب نقد شعر الكوردي. المحور الثالث: (الفنون البلاغية في خطاب النقد الشعري) في هذا المحور يناقش خطابات النقد الشعري التي بحثت في النصوص الشعرية من منطلق الفنون البلاغية.

القسم الثالث: (مذهب خطاب النقد الواقعي في الأدب الكوردي) يتكون من ثلاثة محاور، المحور الأول: (أبعاد الواقعي القومي في خطاب النقد الشعري) يتحدث عن الخطابات النقدية التي ناقشت الشعر من منطلق الواقع القومي، لأن في تلك الفترة الصوت الطاغى في الخطابات النقدية هو الصوت القومي. المحور الثاني: (أبعاد الواقعي الدولي في خطاب النقد الشعري) تبحث في الخطابات النقدية التي ناقشت الشعر من منطلق الواقع الدولي. وفي المحور الثالث: (أبعاد الاجتماعية في خطاب النقد الشعري) تحلل خطابات النقد الشعري التي بحثت في الشعر من منطلق الواقع الاجتماعي.

أهداف البحث: تم عرضها في خاتمة البحث بالنقاط.

Abstract

Our paper under the title of (The discourse ways of poetical criticism in the kurdish literature, southren Kurmanji 1920_1970). It will study those discourses that critic the poetry which had been published in that time and it describes the principle, characteristic, role and aim of poetry, according to the methods of aesthetic criticism and reality criticism, it focuses and analysis in detail. Because that period is the begging period of criticism in kurdish literature and most of the

discourses emphasis of poetry aesthetic or the reality of poetry in kurdish literature.

Our paper consists of 3 chapters: first chapter: (The discourse ways of poetical criticism in the world literature) that is two points. The first point (the discourse ways of aesthetic criticism) that describe (aesthetic), so, it shows the definition, principle and characteristic of aesthetic. The concept of aesthetic described and those ideas described that is about aesthetic. The history of aesthetic described from Eflaton to the modern period. So, the history of Islamic Arabic aesthetic is described. It focuses on the ideas of the Arab writers about aesthetic and the principle of aesthetic in poetry. In the second point, (the discourse ways of reality criticism), the concept of reality is described that shows the purpose of this concept and how can be practiced in the literature. Realism method, it describes the method of realism and the factors of emerges and it characteristics. So, the ways of critical realism, socialistic realism and photography realism. The history of reality, those writers have been described that describe the practice of reality in literature, and they have role of the emerge and develop of realism method.

Second chapter: (the discourse ways of critical aesthetic in kurdish literature) in this part, the basis of critical aesthetic that describe critical discourse is described. It consists of three points, the first point (language dimension in the discourse of poetical criticism), it described the discourse of criticism in kurdish poetry in term of language, because language dimension in the previous time that we have studied is one of the controversial topic of critical poetry. Second point, (music dimension in the discourse of critical poetry). Music especially rhyme as a main basis in the discourse of critical poetry is described. Third point (the art of rhetoric in the discourse of critical poetry), in this point, discusses those discourses of critical poetry that study poetical texts in the view of rhetoric arts.

Part three (the discourse of critical reality in kurdish literature), it consists of three points, first point (the dimension of nationalist reality in the discourse of critical poetry), it describes of those critical discourse in

the view of nationalist reality that have described the conversational poetry, because in that period, the dominant voice in the critical discourse was nationalism. Second point, (international reality dimension in the discourse of critical poetry) it studies of those critical discourses that in the view of international reality discussed the poetry. In the third point (social dimension in the discourse of critical poetry), it analysis those critical poetry that studied the poetry in the view of reality of society.

The result of the research illustrated in points at the end.